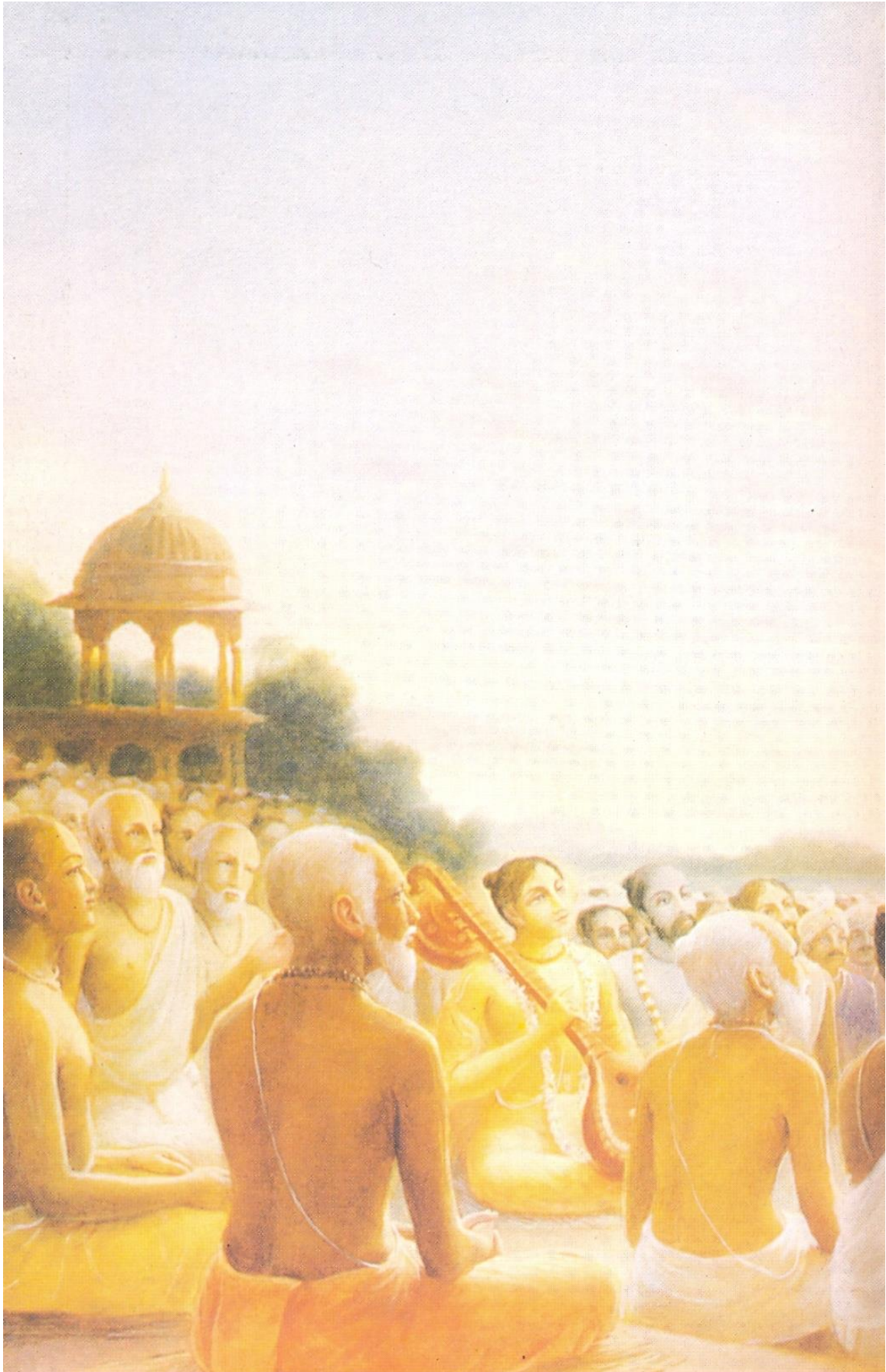


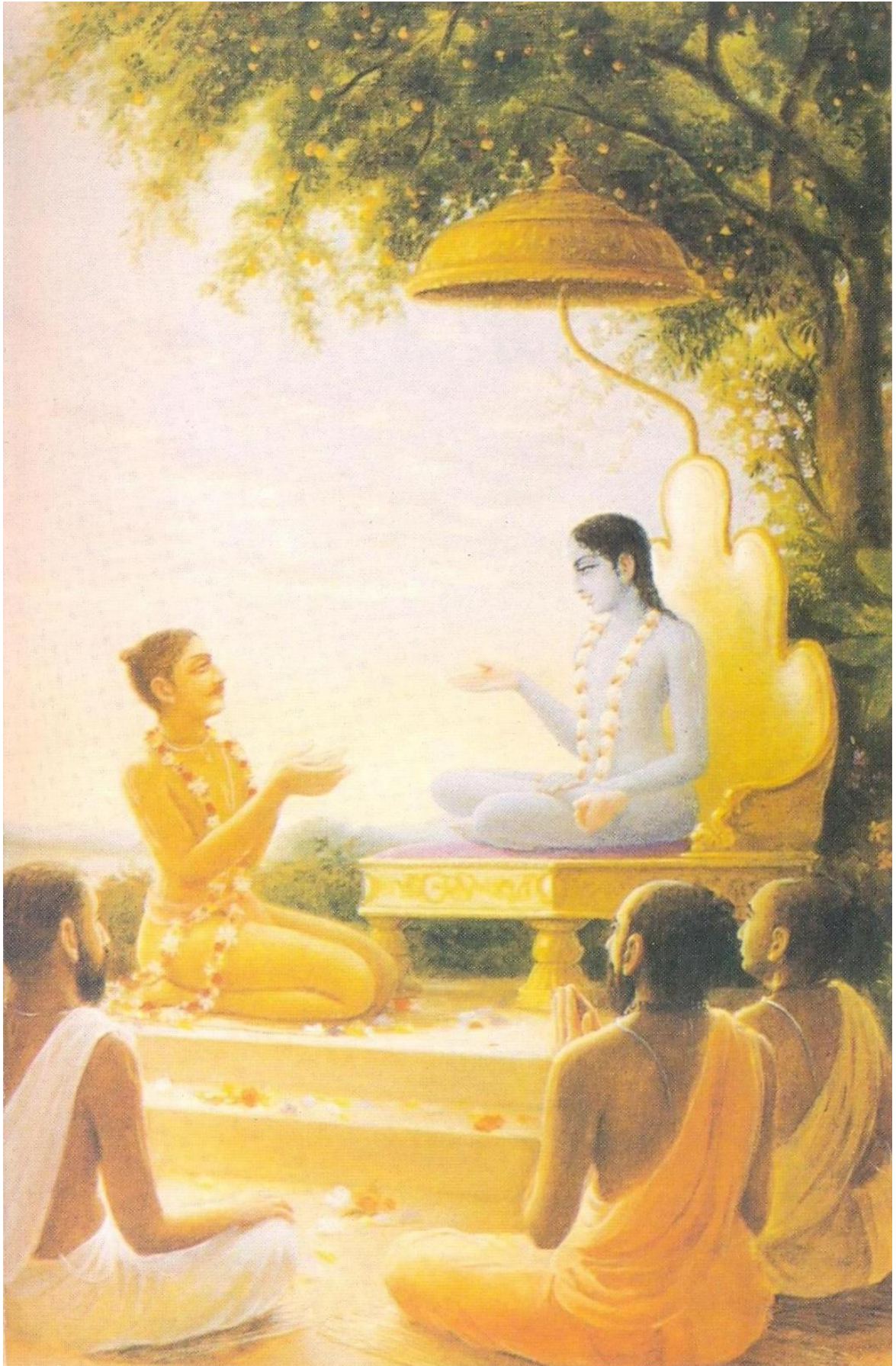
Σριμαντ Μπαγκαβαταμ

Άσμα Πρώτο—Μέρος Πρώτο

Της Αυτού Θείας Χάρης
Α.Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα







ΔΟΞΑ

ΣΤΟΝ ΣΡΙ ΓΚΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΡΙ ΓΚΩΡΑΝΓΚΑ

ΣΡΙΜΑΝΤ-ΜΠΑΓΚΑΒΑΤΑΜ

του

ΚΡΙΣΝΑ-ΝΤΒΑΪΠΑΓΙΑΝΑ ΒΙΑΣΑ

κρισνε σβα-νταμοπαγκατε

νταρμα-γκιαναντιμπιχ σαχα

καλω ναστα-ντρισαμ εσα

πουραναρκο 'ντουνοντιταχ

(κεφ.3, κείμ. 43)

ΕΡΓΑ

Της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Η Μπαγκαβάντ-γκίτα όπως ακριβώς είναι

Σρίμαντ-Μπαγκαβατάμ

Σρι Τσετάνια Τσαριτάμριτα

Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας

Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια

Το νέκταρ της αφοσίωσης

Το νέκταρ της διδασκαλίας

Σρι Ισοπανισάντ

Το φως της *Σρίμαντ-Μπαγκαβατάμ*

Εύκολα ταξίδια σε άλλους πλανήτες

Η διδασκαλία του Κυρίου Καπίλα, του γιου της Ντεβαχούτι

Η διδασκαλία της Βασίλισσας Κούντι

Η επιστήμη της αυτοσυνειδητοποίησης

Η τελειότητα του γιόγκα

Πέραν της γέννησης και του θανάτου

Στον δρόμο προς τον Κρίσνα

Ράτζα-βίντια: ο βασιλιάς της γνώσης

Ύψωση στη συνείδηση του Κρίσνα

Η ζωή προέρχεται από τη ζωή

Τέλειες ερωτήσεις, τέλειες απαντήσεις

Συνείδηση του Κρίσνα: το ασύγκριτο δώρο

Συνείδηση του Κρίσνα: το κορυφαίο σύστημα γιόγκα

ΣΡΙΜΑΝΤ ΜΠΑΓΚΑΒΑΤΑΜ

Άσμα Πρώτο

"Δημιουργία"

(Μέρος Πρώτο - Κεφάλαια 1-7)

Με ένα σύντομο σχεδιάσμα της ζωής
του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού,
μεταγραμματισμό του σανσκριτικού κειμένου
στα ελληνικά, λέξη προς λέξη μετάφραση,
μετάφραση και αναλυτικά σχόλια

της

Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Ιδυτή-ατσαρια

της Διεθνούς Ένωσης για τη Συνείδηση του Κρίσνα



2η έκδοση: 2017

Μετάφραση – Επιμέλεια έκδοσης:

Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Copyright © 2017 μετάφρασης 2ης έκδοσης:

Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Το παρόν κείμενο είναι μετάφραση της πρωτότυπης αγγλικής έκδοσης του έργου (Srimad-Bhagavatam 1972 Bhaktivedanta Book Trust).

Εικόνα εσωφύλλου: Στην όχθη του Γάγγη, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι αφηγείται για πρώτη φορά τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ και άλλοι μεγάλοι άγιοι και σοφοί ακούνε συνεπαρμένοι.

Στον Σρίλα Πραμπουπάντα
Μπακτισιντάντα Σαρασβάτι
Γκοσουάμι Μαχαράζα

πνευματικό μου δάσκαλο

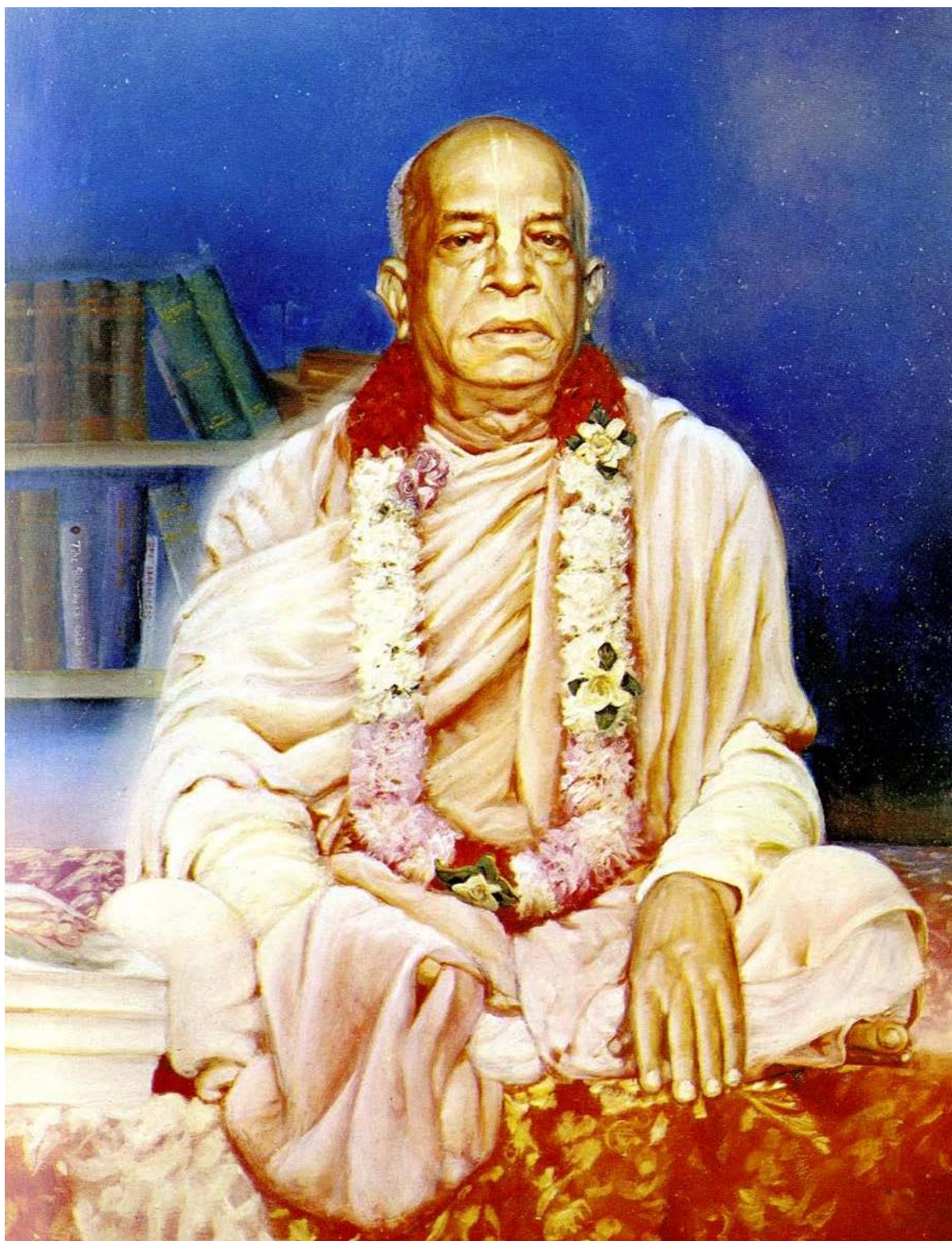
στην 26η επέτειο της ημέρας
της εξαφάνισής του

Ζει για πάντα μέσω των θείκων διδαγμάτων του
και όποιος ακολουθεί, ζει μαζί του

Επεξήγηση του εξωφύλλου

(Βλέπε τους αντίστοιχους αριθμούς στην εικόνα του εξωφύλλου)

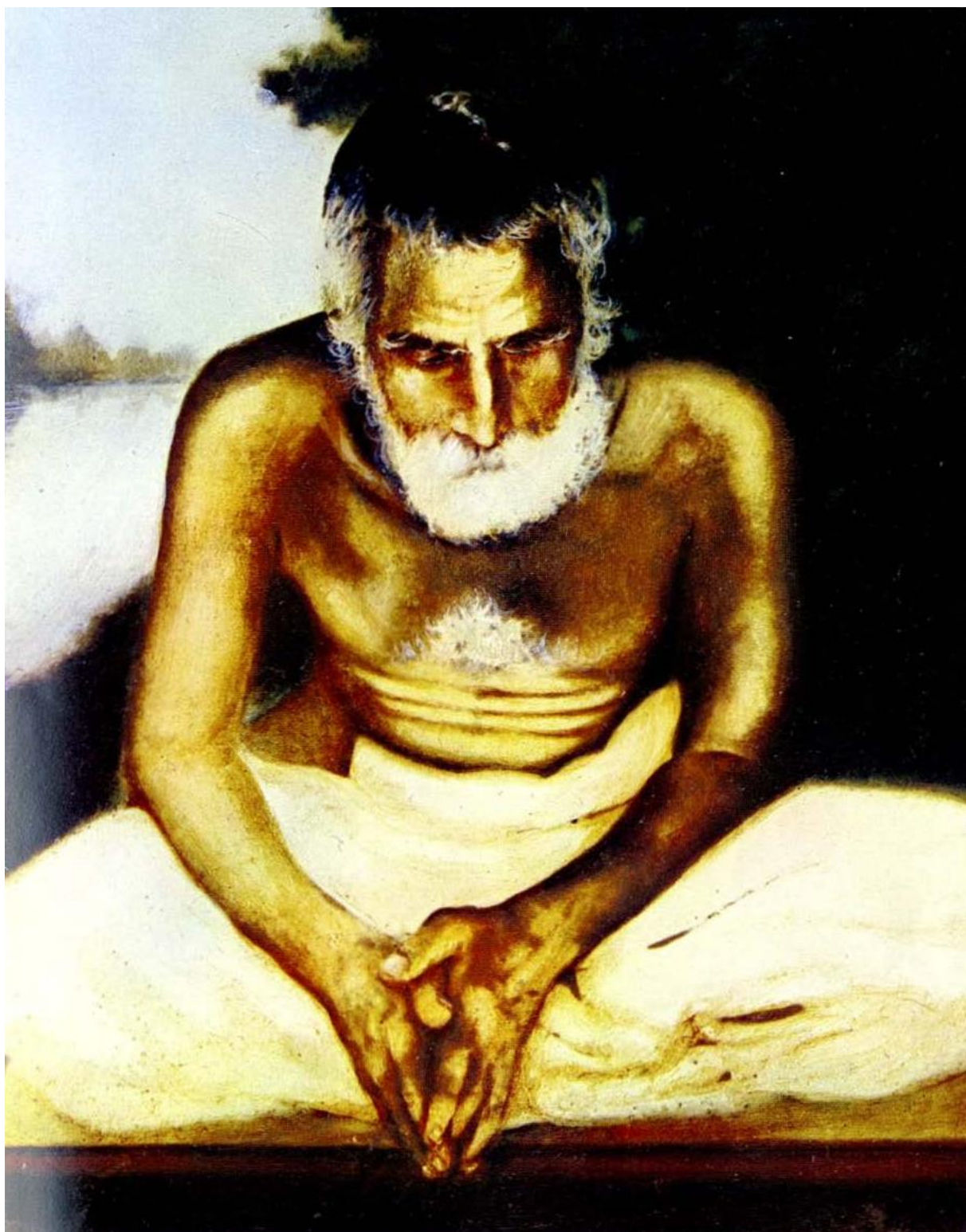
1. Ο αρχικός πνευματικός πλανήτης, που μοιάζει με τη σπειροειδή στεφάνη ενός τεράστιου άνθους λωτού, ονομάζεται Γκολόκα Βρινντάβανα.
 2. Αυτός ο αρχικός πλανήτης Γκολόκα παράγει μια πνευματική λάμψη που ονομάζεται *μπραματζιοτι* και που αποτελεί τον ύψιστο στόχο των ιμπερσοναλιστών.
 3. Μέσα σε αυτό το απεριόριστο *μπραματζιοτι* υπάρχουν αμέτρητοι πνευματικοί πλανήτες, όπως υπάρχουν αμέτρητοι υλικοί πλανήτες μέσα στα όρια της ηλιακής ακτινοβολίας των υλικών συμπάντων. Αυτοί οι πνευματικοί πλανήτες εξουσιάζονται από πλήρεις επεκτάσεις του Κυρίου Κρίσνα και οι κάτοικοί τους είναι αιωνίως απελευθερωμένα ζωντανά όντα. Είναι όλοι τους τετράχειρες. Εκεί ο Κύριος είναι γνωστός ως Ναράγιανα και οι πλανήτες είναι γνωστοί ως Βαϊκούντα.
 4. Μερικές φορές, ένα πνευματικό σύννεφο καταλαμβάνει μία γωνιά του πνευματικού ουρανού του *μπραματζιοτι* και το τμήμα που σκεπάζεται ονομάζεται *μαχατ-ταττβα*. Τα ύδατα ονομάζονται Ωκεανός της Αιτίας (*καρانا-τζαλα*).
 5. Καθώς Αυτός κοιμάται μέσα στον Ωκεανό της Αιτίας, η αναπνοή Του γεννά αναρίθμητα σύμπαντα. Αυτά τα επιπλέοντα σύμπαντα σκορπίζονται σε όλον αυτόν τον Ωκεανό και παραμένουν όσο διαρκεί μία ανάσα του Μάχα-Βίσνου.
 6. Σε κάθε μία συμπαντική σφαίρα, εισέρχεται και πάλι ο ίδιος Μάχα-Βίσνου ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου και ξαπλώνει εκεί στον Ωκεανό Γκάρμπα, πάνω στη φιδίσια ενσάρκωση Σέσα. Από τον αφαλό Του βλασταίνει ένας μίσχος λωτού και πάνω στον λωτό γεννιέται ο Μπράμα, ο κύριος του σύμπαντος. Ο Μπράμα δημιουργεί μέσα στο σύμπαν όλα τα ζωντανά όντα σε διαφορετες μορφές, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
 7. Ο ήλιος βρίσκεται σχεδόν στο κέντρο του καθενός από τα σύμπαντα και μοιράζει άφθονο φως και θερμότητα από άκρη σε άκρη του σύμπαντος. Υπάρχουν εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ήλιοι σε όλα τα εκατομμύρια και δισεκατομμύρια σύμπαντα μέσα στη *μαχατ-ταττβα*. Οι ήλιοι και τα φεγγάρια είναι απαραίτητοι μέσα στα σύμπαντα, επειδή αυτά είναι από τη φύση τους σκοτεινά. Οι Βέδες μας δίνουν οδηγίες για να βγούμε από τα σκοτεινά σύμπαντα και να φτάσουμε στη λαμπερή ακτινοβολία, το *μπραματζιοτι*.
 8. Το *μπραματζιοτι* οφείλεται στους φωτεινούς πλανήτες Βαϊκούντα, που δεν χρειάζονται ούτε ήλιο ούτε φεγγάρι ούτε ηλεκτρική ενέργεια.
- Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μας βοηθάει να φτάσουμε στον υπέρτατο πλανήτη, την Γκολόκα Βρινντάβανα. Η πόρτα είναι ανοιχτή για όλους. Η ανθρώπινη ζωή είναι φτιαγμένη για αυτόν τον συγκεκριμένο σκοπό, γιατί αυτός είναι η ύψιστη τελειότητα.



Η Αυτού Θεία Χάρη Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα, ιδρυτής-ατσαρια της ISKCON και μέγιστος εκφραστής της συνείδησης του Κρίσνα στον δυτικό κόσμο.



Ο Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρασβάτι Γκοσουάμι Μαχαράζα, πνευματικός δάσκαλος του Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα· είναι ο σημαντικότερος λόγιος και αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου της σύγχρονης εποχής.



Ο Σρίλα Γκώρα Κισόρα ντάσα Μπαμπατζί Μαχαράζα, πνευματικός δάσκαλος του Σρίλα Μπακτισιντάντα Σαρασβάτι Γκοσουάμι Μαχαράζα και έμπιστος μαθητής του Σρίλα Τακούρ Μπακτιβινόντ.



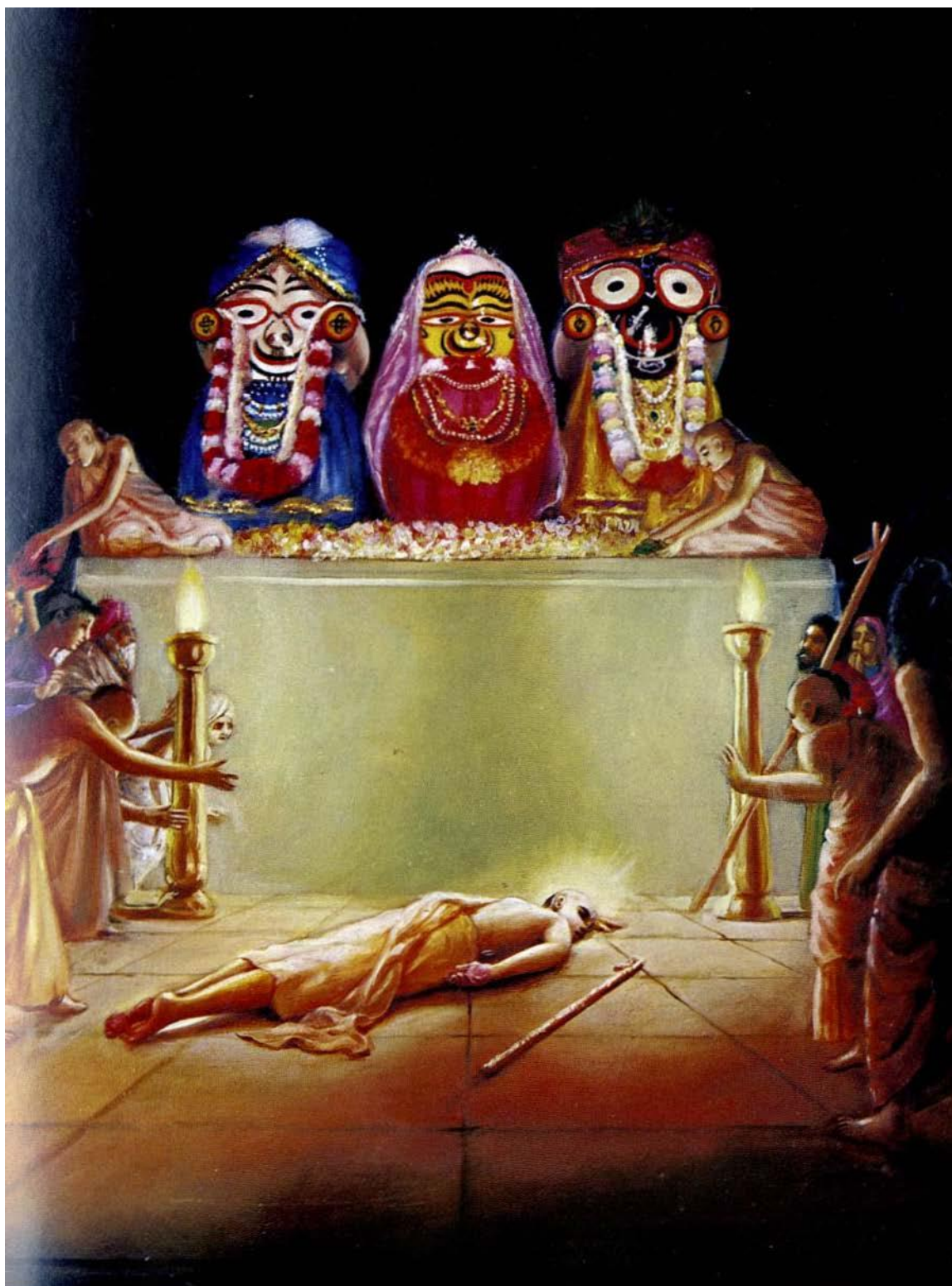
Μια μέρα, όταν ήταν μωρό και μπουσούλαγε στην αυλή, εμφανίσθηκε μπροστά Του ένα φίδι, και ο Κύριος άρχισε να παίζει μαζί του. (σελ. 12)



Στην Κάλι-γιούγκα συνιστάται για οποιονδήποτε σκοπό μόνον η σανκιρτανα-γιαγκια, η ομαδική ψαλμωδία των αγίων ονομάτων του Κυρίου. Μιλώντας με αυτόν τον τρόπο, ο Κύριος έπεισε τελικώς τον Καζή, ο οποίος έγινε οπαδός Του. (σελ. 15)



Ο Κύριος έβαλε αμέσως σε ενέργεια το *τσακρα* Σουντάρσανα (το κύριο όπλο του Κυρίου σε σχήμα τροχού) για να σκοτώσει τους δύο αμαρτωλούς, αλλά ο Νιτιανάντα Πραμπού Του θύμισε την αποστολή Του. (σελ. 17)



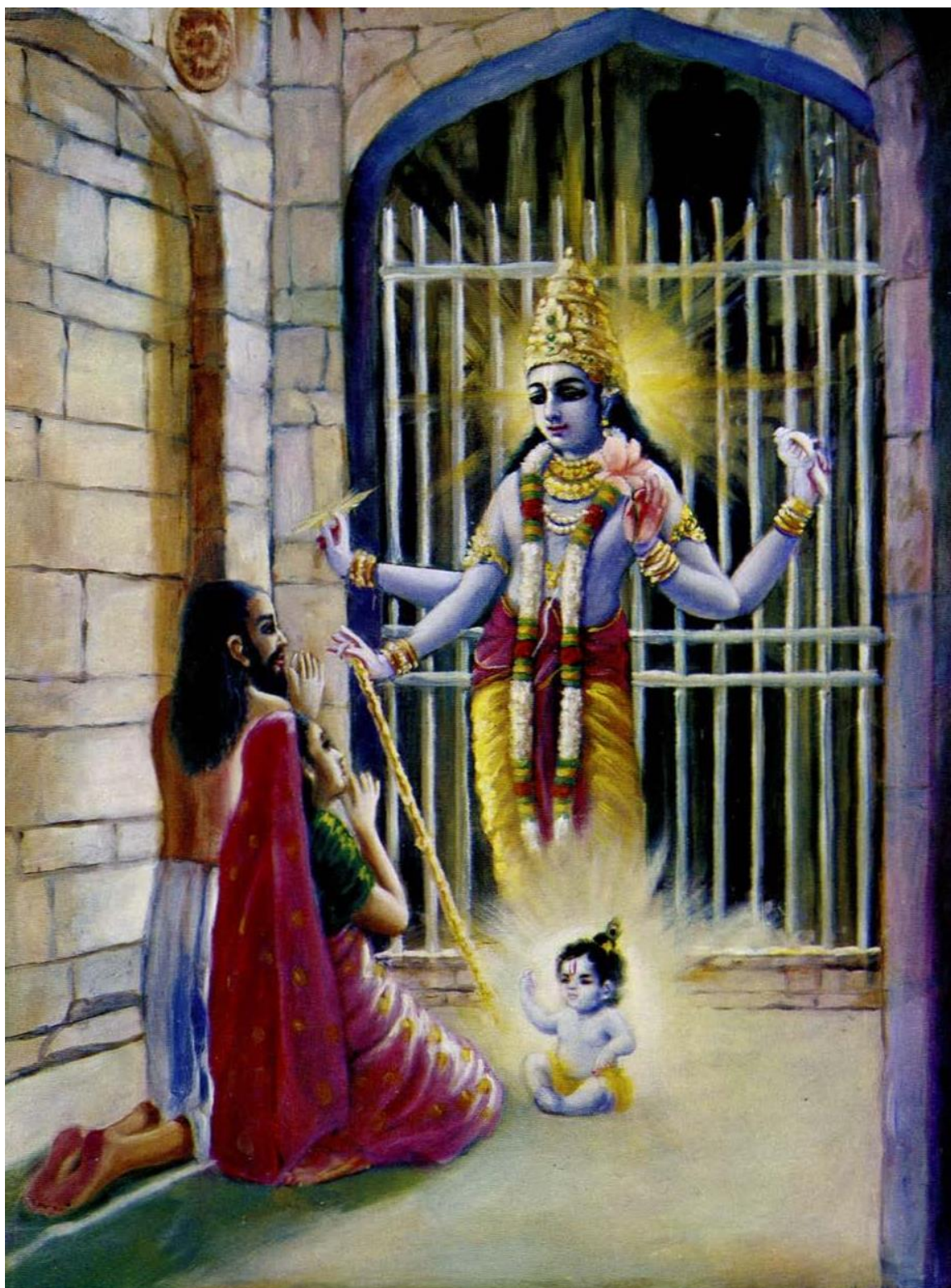
Στο Πούρι, μόλις μπήκε στον ναό του Τζαγκαννάτα κυριεύθηκε αμέσως από υπερβατική έκσταση κι έπεσε στο πάτωμα του ναού λιπόθυμος. (σελ. 22)



Ο Σρίλα Βιασαντέβα, ο συγγραφέας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* λέει ότι ο Κύριος Κρίσνα είναι η αρχή κάθε δημιουργίας. (σελ.51)



Τα πνευματικά ζητήματα μαθαίνονται ακούγοντας ταπεινά από τη σωστή πηγή. Γι' αυτό οι σοφοί ρώτησαν τον Σούτα Γκοσουάμι με μεγάλο σεβασμό. (σελ.71)



Ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, φανερώθηκε στην Ντεβάκι, τη σύζυγο του Βασουντέβα. (σελ. 79)

Πίνακας περιεχομένων

Πρόλογος	1
Εισαγωγή	5
Η έννοια του Θεού και η Απόλυτη Αλήθεια	
Η πηγή της υλικής ενέργειας	
Ο κήρυκας της <i>Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ</i>	
Η επιστήμη του Κρίσνα και η ανάγκη της	
Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού	
Γέννηση	
Η αποστολή Του	
Παιδικά χρόνια	
Μαθητικά χρόνια	
Απείθεια κατά των αρχών	
Αναμορφώνοντας τους αμαρτωλούς	
<i>Σαννιασα</i>	
Κσίρα-τσόρα Γκοπινάτα	
Η συνάντηση με τον Μπαττατσάρια	
Η ομιλία Του για τη Βεντάντα	
Η συνάντηση με τον Ραμανάνντα Ράγια	
Η σημασία της ταπεινής ακρόασης	
Η διδακτική ιστορία του Χαριντάσα του νεότερου	
Η δύναμη της κίνησης του <i>σανκιρτανα</i>	
Οι συνομιλίες με τον Μαγιαβάντι σαννιασι Πρακασάναντα	
Ο Κύριος επισκέπτεται τη Ματούρα και τη Βρινντάβανα	
Προσηλυτίζει Πατάνες στη λατρεία των Βαϊσνάβα	
Οχτώ προσευχές ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη	

Οι ερωτήσεις των σοφών

Ο σκοπός του μαντρα γκαγιατρί

Παραμεσβαρα, ο Υπέρτατος

Οι τρεις βεδικοί δρόμοι

Ανταλλαγή ρασα μεταξύ δύο ίσων

Ποτίζοντας τη ρίζα του δέντρου

Τα γνωρίσματα των ανθρώπων της εποχής της φιλονικίας

Σύνοψη των γραφών

Οι δόξες του ονόματος του Κυρίου

Η αληθινή λύση για την παγκόσμια ειρήνη

Η ενσάρκωση του Θεού διακρίνεται

Θεϊκή φύση και θεϊκή υπηρεσία

Υποταγή στον πνευματικό δάσκαλο και τον Κύριο

Σύνοψη της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ

Το πεδίο της ικανοποίησης των αισθήσεων

Ορισμός της Απόλυτης Αλήθειας

Η μέθοδος συνειδητοποίησής της

Το καθήκον όλων των ανθρώπινων όντων

Υπηρεσία στους αφοσιωμένους υπηρέτες

Το βιβλίο και το πρόσωπο Μπαγκαβατα

Βλέποντας τον Κύριο

Οι μορφές του Κυρίου και τα ζωντανά όντα

Η ποιότητα της λατρείας και οι ημίθεοι

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα ή Βασουντέβα είναι το παν

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

151

Ο Κρίσνα είναι η πηγή όλων των ενσαρκώσεων

Οι ενσαρκώσεις *πουρουνσα*: η αιτία της ύλης και ο υλικός κόσμος

Από Αυτόν φανερώνεται ο Μπράμα

Περιγραφή της συμπαντικής μορφής

Σύντομη περιγραφή των διαφόρων ενσαρκώσεων

1η ενσάρκωση: οι Κουμάρα

2η ενσάρκωση: ο Σούκα

3η ενσάρκωση: ο Νάραντα

4η ενσάρκωση: ο Νάρα Ναράγιανα

5η ενσάρκωση: ο Καπίλα, ο δημιουργός της φιλοσοφίας *σανκιά*

6η ενσάρκωση: ο Ντατταρέγια

7η ενσάρκωση: ο Γιάγκια

8η ενσάρκωση: ο Ρισάμπα

9η ενσάρκωση: ο Πρίτου

10η ενσάρκωση: ο Ματσία

11η ενσάρκωση: ο Κούρμα

12η ενσάρκωση: ο Ντανβαντάρι

13η ενσάρκωση: η Μοχίνι

14η ενσάρκωση: ο Νρισίμχα

15η ενσάρκωση: ο Βάμανα

16η ενσάρκωση: ο Μπριγκουπατί (ο Παρασούραμα)

17η ενσάρκωση: ο Βιασαντέβα

18η ενσάρκωση: ο Ράμα

19η ενσάρκωση: ο Μπαλαράμα

20η ενσάρκωση: ο Κρίσνα

21η ενσάρκωση: Ο Βούδας

22η ενσάρκωση: ο Κάλκι

Ο Κύριος Κρίσνα: το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας

Η *βιρατ-ρουπα* του κυρίου, μία φαντασίωση

Και ο Κύριος και το ζωντανό ον είναι πνεύμα

Αυτοσυνειδητοποίηση σημαίνει να βλέπεις τον Κύριο

Δεν γνωρίζεται με διανοητικές θεωρίες

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η αφρόκρεμα όλων των ιστοριών

Ο τρόπος λήψης της

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η απεικόνιση του Κυρίου Κρίσνα

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και με τι δεν συμβαδίζει

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

211

Η εμφάνιση του Σρι Νάραντα

Ο *παραμαχαμσα* Σουκαντέβα Γκοσουάμι

Ο ιδανικός Βασιλιάς Μαχαράζα Παρίκσιτ

Ημερομηνία γέννησης του Βιασαντέβα

Προετοιμάζοντας τα υπερβατικά έργα του

Οι Βέδες στη φροντίδα διαφόρων σοφών

Οι Βέδες απλουστεύονται για τους λιγότερο νοήμονες

Το έλεος του Βιασαντέβα

Ανάξιοι γιοι των ανώτερων κοινωνικών τάξεων

Η δυσαρέσκεια του Βιασαντέβα και η αιτία της

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

245

Οι οδηγίες του Νάραντα στον Βιασαντέβα για τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ

Ο νους και το σώμα

Η ταύτιση με το σώμα και τον νου είναι η αιτία της απελπισίας

Εξήγηση της αιτίας

Καταδίκη της χωρίς θεία δύναμη περίτεχνης γλώσσας

Η ανάγκη του κηρύγματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ

Τίποτε δεν είναι καλό χωρίς τον Θεό

Σταθερή προσήλωση στο πλήρες όλο

Ανθρώπινες αδυναμίες

Ένα ευεργέτημα για τους μη ειδήμονες

Το πρωταρχικό καθήκον

Το μόνιμο κέρδος

Προσωπικά και απρόσωπα γνωρίσματα του Κυρίου

Ο σκοπός της μόρφωσης

Οι Μπακτιβενταντα

Οι αρχές της άγιας συναναστροφής

Η θαυματουργή πράξη της ακρόασης της Μπαγκαβαταμ

Αποτελέσματα της πνευματικής συναναστροφής

Τα καθήκοντα του νεοφώτιστου

Ο αληθινός πνευματικός δάσκαλος

Η έννοια της υποταγής

Η αιτία της δυστυχίας

Η σημασία του μπακτι-γιογκα

Η πλήρης δέσμευση

Ο ήχος ως μορφή

Η τελική συμβουλή του Νάραντα

Η συνομιλία του Νάραντα με τον Βιάσα

Περαιτέρω διερεύνηση από τον Βιασαντέβα

Η ιστορία της προηγούμενης ζωής του Νάραντα

Η περιήγησή του

Ο μεγάλος πόθος του για τον Κύριο

Βλέποντας τον Κύριο

Το μήνυμα του Θεού

Η αιώνια ασχολία του Νάραντα

Το υπερβατικό σώμα του

Η επανεμφάνισή του

Η ελεύθερη μετακίνησή του σε όλους τους πλανήτες

Ο Κύριος, μόνιμη συντροφιά του

Συγκριτική σπουδαιότητα του *μπακτι-γιογκα* και των απόκρυφων δυνάμεων

Η τιμωρία του γιου του Ντρόνα

Ο διαλογισμός του Βιασαντέβα

Η καθαρή σύλληψή του

Τα έργα της *μαγια*, της παραπλανητικής ενέργειας

Αποτελέσματα του *μπακτι-γιογκα*

Αποτελέσματα της ακρόασης της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*

Ο πρώτος σπουδαστής της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*

Η ιδιαίτερη γοητεία του Κυρίου

Καρδιά και ψυχή των αφοσιωμένων υπηρετών

Η συνέχεια της μάχης του Κουρουκσέτρα

Η σφαγή των πέντε γιων της Ντρώπαντι
Η χρήση του *μπραμαστρα*
Ο Κύριος Κρίσνα, η Υπέρβαση
Η φύση της ενσάρκωσής Του
Η σύλληψη του Ασβαττάμα
Ο *μπραμανα* και ο *μπραμα-μπανντου*
Καταδίκη της σφαγής των ζώων
Ο Κύριος Κρίσνα διατάζει τον φόνο του Ασβαττάμα
Αδυναμίες γυναικών
Ο Κύριος Κρίσνα λύνει το δίλημμα

Πρόλογος

Θα πρέπει να γνωρίζουμε την ανάγκη της σημερινής κοινωνίας. Και ποια είναι αυτή η ανάγκη; Η ανθρώπινη κοινωνία δεν περιορίζεται πλέον από γεωγραφικά σύνορα σε συγκεκριμένες χώρες και κοινότητες. Είναι ευρύτερη απ' όσο ήταν κατά τον Μεσαίωνα και σε όλο τον κόσμο η τάση είναι προς την κατεύθυνση ενός κράτους ή μίας ανθρώπινης κοινωνίας. Σύμφωνα με τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, τα ιδεώδη του πνευματικού κομμουνισμού βασίζονται λίγο-πολύ στην ενότητα ολόκληρης της ανθρώπινης κοινωνίας, ή μάλλον, στην ενότητα ολόκληρης της ενέργειας των ζωντανών όντων. Η ανάγκη να γίνει αυτή η ιδεολογία βιώσιμη είναι αισθητή από μεγάλους στοχαστές. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* θα καλύψει αυτή την ανάγκη της ανθρώπινης κοινωνίας. Για να εδραιώσει, επομένως, το ιδεώδες ενός κοινού σκοπού, αρχίζει με τον αφορισμό της φιλοσοφίας Βεντάντα, *τζανμαντι ασια γιαταχ*.

Σήμερα η ανθρώπινη κοινωνία δεν βρίσκεται στο σκοτάδι της λήθης. Έχει σημειώσει ραγδαία πρόοδο στους τομείς των υλικών ανέσεων, της εκπαίδευσης και της οικονομικής ανάπτυξης σε όλο τον κόσμο. Αλλά κάτι δεν πάει καλά γενικά στο κοινωνικό σώμα και γι' αυτό υπάρχουν ευρείας κλίμακας διαμάχες, ακόμη και για ασήμαντα ζητήματα. Υπάρχει ανάγκη να βρεθεί τρόπος ώστε η ανθρωπότητα να ενωθεί με ειρήνη, φιλία και ευημερία και με έναν κοινό σκοπό. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* θα καλύψει αυτή την ανάγκη, επειδή είναι μια πολιτιστική προσφορά που θα προσδώσει ξανά πνευματικό χαρακτήρα σε όλη την ανθρώπινη κοινωνία.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* θα έπρεπε επίσης να εισαχθεί στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, επειδή συνιστάται από τον περίφημο σπουδαστή και αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, τον Μαχαράζα Πράλαντα, για να αλλάξει τη δαιμονική όψη της κοινωνίας.

*κωμαρα ατσαρετπραγκιο νταρμανμπαγκαβατανιχα
ντουρλαμπαμμανουσαμτζανμα τανταπιαντρουβαμαρτανταμ
(Μπαγκ. 7.6.1)*

Η ασυμφωνία στην ανθρώπινη κοινωνία οφείλεται στην έλλειψη αρχών ενός άθεου πολιτισμού. Υπάρχει ο Θεός, ο Παντοδύναμος, από τον οποίον εκπορεύονται τα πάντα, δια του οποίου συντηρούνται τα πάντα και στον οποίον επιστρέφουν τα πάντα για να αναπαυθούν. Η υλική επιστήμη έχει προσπαθήσει ανεπαρκώς να βρει την έσχατη προέλευση της δημιουργίας, αλλά ότι υπάρχει μία έσχατη αρχή των πάντων είναι γεγονός. Αυτή η

έσχατη αρχή περιγράφεται ορθολογικά και έγκυρα στην όμορφη *Μπαγκαβαταμ* ή *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αποτελεί την υπερβατική επιστήμη όχι μόνο για τη γνώση αυτής της έσχατης πηγής των πάντων, αλλά και για τη γνώση της σχέσης μας με Αυτόν, καθώς και για τη γνώση του καθήκοντός μας προς την τελειοποίηση της ανθρώπινης κοινωνίας στη βάση αυτής της τέλειας γνώσης. Αυτό το δυνατό ανάγνωσμα είναι γραμμένο στα σανσκριτικά, και τώρα αποδόθηκε στα αγγλικά επεξεργασμένο λεπτομερειακά, έτσι ώστε αν απλώς διαβαστεί με προσοχή, ο αναγνώστης θα γνωρίσει τον Θεό τόσο τέλεια, ώστε θα είναι επαρκώς πληροφορημένος για να υπερασπίσει τον εαυτό του από τις επιθέσεις των αθέων. Πέρα και πάνω από αυτό, ο αναγνώστης θα είναι σε θέση να μεταπείσει και άλλους, ώστε να αποδεχθούν τον Θεό ως μία απτή αρχή.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αρχίζει με τον ορισμό της έσχατης πηγής. Είναι ένα έγκυρο σχόλιο πάνω στη *Βενταντα-σουτρα* από τον ίδιο συγγραφέα, τον Σρίλα Βιασαντέβα, και αναπτύσσεται σταδιακά σε εννέα άσματα έως το ανώτατο στάδιο συνειδητοποίησης του Θεού. Ο μοναδικός απαραίτητος όρος για τη μελέτη αυτού του περίφημου βιβλίου υπερβατικής γνώσης είναι να προχωρήσει κανείς προσεκτικά, βήμα-βήμα, και όχι να πηδά αμεθόδευτα μπρος-πίσω, όπως με ένα συνηθισμένο βιβλίο. Θα πρέπει να διαβάζεται το ένα κεφάλαιο μετά το άλλο. Αυτή η έκδοση περιέχει το αρχικό σανσκριτικό κείμενο, τον μεταγραμματισμό του στα αγγλικά, λεξιλόγια, μετάφραση και σχολιασμό, έτσι ώστε μετά την ανάγνωση των πρώτων εννέα ασμάτων, ο αναγνώστης θα έχει αποκτήσει σίγουρα συνείδηση του Θεού.

Το Δέκατο Άσμα διακρίνεται από τα πρώτα εννέα, επειδή πραγματεύεται άμεσα τις υπερβατικές δραστηριότητες του Προσώπου της Θεότητας, του Σρι Κρίσνα. Δεν θα μπορέσουμε να συλλάβουμε την ωφέλεια του Δεκάτου Άσματος αν δεν μελετήσουμε πρώτα τα εννέα προηγούμενα. Το βιβλίο συμπληρώνεται σε δώδεκα άσματα, που είναι όλα ανεξάρτητα μεταξύ τους, αλλά που καλό είναι να διαβάζονται με τη σειρά, σε μικρές δόσεις.

Παρουσιάζοντας τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* πρέπει να ομολογήσω τις αδυναμίες μου, αλλά παρ' όλ' αυτά, αισιοδοξώ για την καλή υποδοχή της από τους στοχαστές και τους ηγέτες της κοινωνίας, βασιζόμενος στην ακόλουθη αναφορά της ίδιας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* (1.5.11):

*ταντ-βαγκ-βισαργκο τζαναταγκα-βιπλαβο
γιασμιν πρατι-σλοκαμ αμπανταβατι απι
ναμανι αναντασια γιασο 'νκितани γιατς
τσρινβαντι γκαγιαντι γκριναντι σανταβαχ*

«Εξάλλου, τα λογοτεχνικά έργα εκείνα που είναι γεμάτα περιγραφές της υπερβατικής δόξας του ονόματος, της φήμης, της μορφής και των διασκεδάσεων του απεριόριστου Υπερτάτου Κυρίου, είναι δημιουργίες υπερβατικές, προορισμένες να προκαλέσουν επανάσταση στην ασεβή ζωή ενός παραπλανημένου πολιτισμού. Τέτοια υπερβατικά έργα, και αν ακόμη έχουν συντεθεί ακανόνιστα, ακούγονται, τραγουδιούνται και είναι αποδεκτά από ανθρώπους αγνούς και εντελώς έντιμους.»

Ομ τατ σατ

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι

Δελχί, 15 Δεκεμβρίου 1962

Εισαγωγή

Η έννοια του Θεού και η έννοια της Απόλυτης Αλήθειας δεν βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* σημαδεύει τον στόχο της Απόλυτης Αλήθειας. Η έννοια του Θεού υπονοεί τον κυρίαρχο, ενώ η έννοια της Απόλυτης Αλήθειας υπονοεί το *summum bonum*, δηλαδή την έσχατη πηγή κάθε ενέργειας. Δεν υπάρχει διχογνωμία σχετικά με το προσωπικό γνώρισμα του Θεού ως κυρίαρχου, επειδή ένας κυρίαρχος δεν μπορεί να είναι απρόσωπος. Βέβαια η σύγχρονη διακυβέρνηση, ιδιαίτερα η δημοκρατική διακυβέρνηση, είναι σε κάποιο βαθμό απρόσωπη, αλλά εντέλει, ο αρχηγός της εκτελεστικής εξουσίας είναι κάποιο πρόσωπο, το δε απρόσωπο γνώρισμα της διακυβέρνησης είναι υποδεέστερο του προσωπικού. Έτσι, αναμφίβολα, κάθε φορά που αναφερόμαστε σε κυριαρχία πάνω σε κάποιους, θα πρέπει να δεχόμαστε την ύπαρξη ενός προσωπικού γνωρίσματος. Επειδή υπάρχουν διάφοροι κυρίαρχοι για διάφορες διαχειριστικές θέσεις, υπάρχουν πολλοί μικροί θεοί. Σύμφωνα με την *Μπαγκαβάντ-γκιτα*, όποιος κυρίαρχος διαθέτει κάποια ιδιαίτερη, εξαιρετική δύναμη ονομάζεται *βιμπουττιματ σαττβα*, δηλαδή κυρίαρχος εξουσιοδοτημένος από τον Κύριο. Υπάρχουν πολλοί *βιμπουττιματ σαττβα*, κυρίαρχοι ή θεοί με ποικίλες ειδικές δυνάμεις, αλλά η Απόλυτη Αλήθεια είναι μία και μόνη. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* προσδιορίζει την Απόλυτη Αλήθεια ή *summum bonum* ως *παραμ σατιαμ*.

Ο συγγραφέας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, ο Σρίλα Βιασαντέβα, προσφέρει πρώτα με σεβασμό την υποταγή του στην *παραμ σατιαμ*, την Απόλυτη Αλήθεια, και επειδή η *παραμ σατιαμ* είναι η έσχατη πηγή κάθε ενέργειας, η *παραμ σατιαμ* είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο. Οι θεοί ή κυρίαρχοι είναι χωρίς αμφιβολία πρόσωπα, αλλά η *παραμ σατιαμ* από την οποία οι θεοί αντλούν τη δύναμη για κυριαρχία είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο. Η σανσκριτική λέξη *ισβαρα*, κυρίαρχος, έχει την έννοια του Θεού, αλλά το Υπέρτατο Πρόσωπο ονομάζεται *παραμεσβαρα*, υπέρτατος *ισβαρα*. Το Υπέρτατο Πρόσωπο ή *παραμεσβαρα* είναι η υπέρτατη ενσυνείδητη προσωπικότητα και επειδή δεν αντλεί δύναμη από καμία άλλη πηγή, έχει υπέρτατη ανεξαρτησία. Στη βεδική γραμματεία ο Μπράμα περιγράφεται ως υπέρτατος θεός ή αρχηγός όλων των άλλων θεών, όπως ο Ίντρα, ο Τσάνντρα και ο Βαρούνα, αλλά η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* βεβαιώνει πως ακόμη και ο Μπράμα δεν είναι ανεξάρτητος ως προς τη δύναμη και τη γνώση του. Δέχθηκε γνώση με τη μορφή των Βεδών από το Υπέρτατο Πρόσωπο, που κατοικεί στην καρδιά κάθε ζωντανού όντος. Αυτή η Υπέρτατη Προσωπικότητα γνωρίζει τα πάντα, άμεσα και έμμεσα.

Τα ατομικά απειροελάχιστα πρόσωπα, τα οποία είναι συστατικά μέρη της Υπέρτατης Προσωπικότητας, μπορεί να γνωρίζουν άμεσα και έμμεσα τα πάντα σχετικά με το σώμα τους ή τα εξωτερικά τους γνωρίσματα, αλλά η Υπέρτατη Προσωπικότητα γνωρίζει τα πάντα, τόσο για τα εξωτερικά όσο και για τα εσωτερικά Της γνωρίσματα.

Οι λέξεις *τζανμαντι ασια* (Μπαγκ. 1.1.1) υποδηλώνουν πως η πηγή κάθε παραγωγής, συντήρησης ή καταστροφής είναι το ίδιο υπέρτατο ενσυνείδητο πρόσωπο. Ακόμη και με τις τωρινές εμπειρίες μας, είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε πως τίποτε δεν γεννιέται από αδρανή ύλη, αλλά η αδρανής ύλη μπορεί να γεννηθεί από τη ζωντανή οντότητα. Για παράδειγμα, μέσω της επαφής με τη ζωντανή οντότητα το υλικό σώμα αναπτύσσεται σε εργαζόμενη μηχανή. Άνθρωποι με ελλιπή γνώση κάνουν το σφάλμα να νομίζουν ότι ο μηχανισμός του σώματος είναι το ζωντανό ον, το γεγονός όμως είναι ότι το ζωντανό ον είναι η βάση της μηχανής του σώματος. Αμέσως μόλις ο ζωντανός σπινθήρας απομακρυνθεί, η σωματική μηχανή είναι άχρηστη. Παρόμοια, η αρχική πηγή κάθε υλικής ενέργειας είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο. Αυτό το γεγονός διατυπώνεται σε όλα τα βεδικά έργα, όλοι δε οι εκφραστές αυτής της πνευματικής επιστήμης έχουν δεχθεί αυτή την αλήθεια. Η ζωτική δύναμη ονομάζεται *μπραμαν* και ένας από τους μεγαλύτερους *ατσάρια* (δασκάλους), ο Σριπάντα Σανκαρατσάρια, έχει διακηρύξει ότι το *μπραμαν* είναι ουσία, ενώ ο κόσμος είναι κατηγορία. Η αρχική πηγή κάθε ενέργειας είναι η ζωτική δύναμη, είναι δε εύλογα αποδεκτή ως Υπέρτατο Πρόσωπο. Έχει, επομένως, συνείδηση πάντων των παρελθόντων, παρόντων και μελλόντων και ακόμη, κάθε γωνιάς της δημιουργίας Του, υλικής και πνευματικής. Ένα ατελές ζωντανό ον δεν γνωρίζει τι συμβαίνει ακόμη και μέσα στο δικό του σώμα. Τρώει την τροφή του, αλλά δεν γνωρίζει πώς αυτή η τροφή μετασχηματίζεται σε ενέργεια, ούτε πώς συντηρεί το σώμα του. Όταν ένα ζωντανό ον είναι τέλειο γνωρίζει όλα όσα συμβαίνουν και αφού το Υπέρτατο πρόσωπο είναι απολύτως τέλειο, είναι φυσικό να γνωρίζει τα πάντα με κάθε λεπτομέρεια. Γι' αυτό στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* η τέλεια προσωπικότητα προσαγορεύεται Βασουντέβα, δηλαδή κάποιος που ζει παντού με πλήρη συνείδηση και με πλήρη κατοχή ολόκληρης της ενέργειάς του. Όλα αυτά εξηγούνται καθαρά στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και ο αναγνώστης θα έχει άφθονες ευκαιρίες να τα μελετήσει κριτικά.

Στη σύγχρονη εποχή, ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπρασμπού δίδαξε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* εμπράκτως. Είναι ευκολότερο να εισχωρήσουμε στα θέματα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μέσω του αναιτίου ελέους του Σρι Τσετάνια. Γι' αυτό παρεμβάλλεται ένα σύντομο σχεδιάσμα της ζωής και

της διδασκαλίας Του, ώστε να βοηθήσει τον αναγνώστη να καταλάβει την αληθινή αξία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

Είναι επιβεβλημένο να διδαχθούμε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από το πρόσωπο *Μπαγκαβαταμ*. Πρόσωπο *Μπαγκαβαταμ* είναι κάποιος που η ζωή του η ίδια είναι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* στην πράξη. Αφού ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού είναι το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, είναι και *Μπαγκαβάν* και *Μπαγκαβαταμ* υπό μορφή προσώπου και υπό μορφή ήχου. Συνεπώς η δική Του μέθοδος προσέγγισης της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι εφαρμόσιμη από όλους τους ανθρώπους του κόσμου. Επιθυμία Του ήταν όσοι έτυχε να γεννηθούν στην Ινδία να κάνουν γνωστή τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* σε κάθε άκρη και γωνιά της γης.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η επιστήμη του Κρίσνα, του Απολύτου Προσώπου της Θεότητας, για το οποίο έχουμε προκαταρκτικές πληροφορίες από το κείμενο της *Μπαγκαβαντ-γκίτα*. Ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού έχει πει πως οποιοσδήποτε -ανεξαρτήτως του τι είναι- γνωρίζει καλά την επιστήμη του Κρίσνα (τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και την *Μπαγκαβαντ-γκίτα*), μπορεί να γίνει έγκυρος κήρυκας ή δάσκαλος αυτής της επιστήμης.

Στην ανθρώπινη κοινωνία υπάρχει η ανάγκη της επιστήμης του Κρίσνα για το καλό όλης της βασανιζόμενης ανθρωπότητας, κάνουμε δε έκκληση στους ηγέτες όλων των εθνών να μάθουν αυτή την επιστήμη, για το καλό το δικό τους, για το καλό της κοινωνίας και για το καλό όλων των ανθρώπων της Γης.

Σύντομο σχέδιο της ζωής και της διδασκαλίας του Κυρίου Τσετάνια, του κήρυκα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*

Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, ο μέγας απόστολος της αγάπης του Θεού και εμπνευστής της ομαδικής ψαλμωδίας του αγίου ονόματος του Κυρίου, εμφανίσθηκε στη Σριντάμα Μαγιαπούρα, μια περιοχή στην πόλη της Ναβαντρίπα στη Βεγγάλη, το βράδυ της Παλγκούνι Πουρνίμα του έτους 1407, σύμφωνα με το ημερολόγιο της Βεγγάλης Σακάμπντα (που αντιστοιχεί στον Φεβρουάριο του 1486 με το χριστιανικό ημερολόγιο).

Ο πατέρας Του, ο Σρι Τζαγκαννάτα Μίσρα, ένας μορφωμένος *μπραμανα* από την επαρχία Συλχέτ, ήλθε στη Ναβαντρίπα ως σπουδαστής, επειδή εκείνον τον καιρό η Ναβαντρίπα εθεωρείτο το κέντρο της παιδείας και των γραμμάτων. Παντρεύτηκε τη Σριμάτι Σατσιντέβι, κόρη του Σρίλα Νιλαμπαρά Τσακραβάρτι, του περίφημου λόγιου της Ναβαντρίπα, και εγκαταστάθηκε στις όχθες του Γάγγη.

Ο Τζαγκαννάτα Μίσρα απέκτησε από τη γυναίκα του, τη Σριμάτι Σατσιντέβι, πολλές κόρες, που οι περισσότερες ξεψύχησαν σε νεαρή ηλικία. Δύο επιζήσαντες γιοι, ο Σρι Βισβαρούπα και ο Βισβαμπαρά, έγιναν εντέλει το αντικείμενο της πατρικής στοργής. Το δέκατο και τελευταίο παιδί, που ονομάστηκε Βισβαμπαρά, έγινε αργότερα γνωστό ως Νιμάι Παννίτα και αργότερα, αφού προσχώρησε στην τάξη της απάρνησης, ως Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού.

Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού φανέρωσε τα υπερβατικά Του έργα επί σαράντα οχτώ χρόνια και μετά εξαφανίσθηκε, το έτος 1455 Σακάμπντα στο Πούρι.

Τα πρώτα είκοσι τέσσερα χρόνια Του τα πέρασε στη Ναβαντρίπα ως σπουδαστής και οικογενειάρχης. Η πρώτη γυναίκα Του ήταν η Σριμάτι Λακσμιπρίγια, που πέθανε σε νεαρή ηλικία ενώ ο Κύριος βρισκόταν μακριά από το σπίτι Του. Όταν γύρισε από την ανατολική Βεγγάλη η μητέρα Του ζήτησε να ξαναπαντρευτεί και Αυτός συμφώνησε. Η δεύτερη γυναίκα Του ήταν η Σριμάτι Βισνουπρίγια Ντέβι, που υπέμεινε τον αποχωρισμό από τον Κύριο ολόκληρη τη ζωή της, επειδή ο Κύριος προσχώρησε στην τάξη της απάρνησης (*σαννιασα*) σε ηλικία είκοσι τεσσάρων ετών, όταν η Σριμάτι Βισνουπρίγια ήταν μόλις δεκαέξι ετών.

Αφού δέχθηκε *σαννιασα*, ο Κύριος, ύστερα από παράκληση της μητέρας Του, της Σριμάτι Σατσιντέβι, εγκαταστάθηκε στο Τζαγκαννάτα Πούρι. Ο Κύριος παρέμεινε στο Πούρι είκοσι τέσσερα χρόνια. Από αυτά, έξι χρόνια ταξίδευε συνεχώς σε όλη την Ινδία –και ιδιαίτερα στη νότια Ινδία– κηρύσσοντας τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

Ο Κύριος Τσετάνια δεν κήρυξε μόνο τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, αλλά διέδωσε και τα διδάγματα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* με τον πιο έμπρακτο τρόπο. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος Σρι Κρίσνα περιγράφεται ως το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας και η τελευταία Του διδασκαλία σε αυτό το σπουδαίο βιβλίο υπερβατικής γνώσης είναι ότι θα πρέπει να εγκαταλείψουμε κάθε είδους θρησκευτική πρακτική και να Τον δεχθούμε (τον Κύριο Σρι Κρίσνα) ως τον μόνο λατρευτό Κύριο. Έπειτα ο Κύριος βεβαιώνει πως όλοι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του θα είναι προστατευμένοι από κάθε είδους αμαρτωλές πράξεις και δεν θα έχουν κανέναν λόγο ανησυχίας.

Δυστυχώς, παρά τη σαφή εντολή του Κυρίου Σρι Κρίσνα και τα διδάγματα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, άτομα μειωμένης νοημοσύνης Τον αντιλαμβάνονται εσφαλμένα ως μία μεγάλη ιστορική προσωπικότητα και έτσι δεν Τον δέχονται ως αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας. Τέτοιου είδους άτομα με περιορισμένη γνώση πέφτουν θύματα παραπλάνησης από πολλούς μη αφοσιωμένους υπηρέτες. Έτσι τα διδάγματα της *Μπαγκαβαντ-*

γκιτα παρερμηνεύονται ακόμη και από μεγάλους λόγιους. Μετά την εξαφάνιση του κυρίου Σρι Κρίсна γράφτηκαν εκατοντάδες σχόλια πάνω στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* από πολλούς πολυμαθείς λόγιους, μα σχεδόν όλα εμπνέονταν από προσωπικά κίνητρα.

Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού είναι ο ίδιος ο Κύριος Σρι Κρίсна. Όμως αυτή τη φορά εμφανίσθηκε ως ένας μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου για να κηρύξει σε όλους γενικά τους ανθρώπους, αλλά και στους θεολόγους και τους φιλοσόφους, την υπερβατική θέση του Σρι Κρίсна, του πρωταρχικού Κυρίου και αιτίας όλων των αιτιών. Η ουσία του κηρύγματός Του είναι ότι ο Κύριος Σρι Κρίсна, που εμφανίσθηκε στη Βρατζαμπούμι (Βριντάβανα) ως γιος του Βασιλιά της Βράτζα (του Μαχαράζα Νάνντα), είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας και επομένως πρέπει να λατρεύεται από όλους. Η Βριντάβανα δεν διαφέρει από τον Κύριο, επειδή το όνομα, η φήμη, η μορφή και ο τόπος όπου φανερώνεται ο Κύριος είναι όλα ταυτόσημα με τον Κύριο ως απόλυτη γνώση. Άρα η Βριντάβανα πρέπει να λατρεύεται όπως και ο Κύριος. Η ανώτατη μορφή υπερβατικής λατρείας του Κυρίου φανερώθηκε από τα κορίτσια της Βρατζαμπούμι με τη μορφή αγνής αγάπης για τον Κύριο και ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού συνιστά αυτή τη μέθοδο ως την πιο υπέροχη μορφή λατρείας. Δέχεται τη *Σριμαντ-Μπαγκαβατα Πουρανα* ως το άσπilo λογοτεχνικό έργο για την κατανόηση του Κυρίου και κηρύσσει πως ο ύψιστος σκοπός της ζωής για όλα τα ανθρώπινα όντα είναι να φτάσουν στο στάδιο της *πρεμα*, της αγάπης για τον Θεό.

Πολλοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Τσετάνια, όπως ο Σρίλα Βριντάβανα ντάσα Τακουρά, ο Σρι Λότσανα ντάσα Τακουρά, ο Σρίλα Κρισναντάσα Καβιράζα Γκοσουάμι, ο Σρι Καβικαρνάπουρα, ο Σρι Πραμποντανάνντα Σαρασβάτι, ο Σρι Ρούπα Γκοσουάμι, ο Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι, ο Σρι Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι, ο Σρι Τζίβα Γκοσουάμι, ο Σρι Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, ο Σρι Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι και στα τελευταία διακόσια χρόνια ο Σρι Βισβανάτα Τσακραβάρτι, ο Σρι Μπαλαντέβα Βιντιαμπούσανα, ο Σρι Σιαμανάνντα Γκοσουάμι, ο Σρι Ναροττάμα ντάσα Τακουρά, ο Σρι Μπακτιβινόντα Τακουρά και τέλος, ο Σρι Μπακτισιντάντα Σαρασβάτι Τακουρά, ο πνευματικός μας δάσκαλος, καθώς και πολλοί άλλοι μεγάλοι και διάσημοι λόγιοι και αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, έχουν γράψει πολλούς τόμους έργων πάνω στη ζωή και τη διδασκαλία του Κυρίου. Όλα αυτά τα έργα βασίζονται στις *σαστρα*, τις γραφές, δηλαδή στις Βέδες, τις *Πουρανα*, τις *Ουπανισαντ*, τη *Ραμαγιάνα*, τη *Μαχαμπαράτα*, καθώς και σε άλλα έπη και αυθεντικά έργα, εγκεκριμένα από τους αναγνωρισμένους *ατσάρια*. Τα έργα τους είναι μοναδικά σε σύνθεση, ασύγκριτα σε παρουσίαση και

γεμάτα υπερβατική γνώση. Δυστυχώς, προς το παρόν οι άνθρωποι τα αγνοούν, αλλά όταν αυτά τα έργα, που τα περισσότερα είναι γραμμένα στα σανσκριτικά και στο γλωσσικό ιδίωμα της Βεγγάλης, φωτίσουν τον κόσμο και γίνουν γνωστά στους σκεπτόμενους ανθρώπους, τότε η δόξα της Ινδίας και το μήνυμα της αγάπης θα πλημμυρίσουν αυτόν τον αρρωστημένο κόσμο, που αναζητά μάταια ειρήνη και ευημερία με διάφορες απατηλές μεθόδους, οι οποίες δεν επιδοκιμάζονται από τους *ατσάρια* της μαθητικής διαδοχής.

Οι αναγνώστες αυτής της σύντομης περιγραφής της ζωής και της διδασκαλίας του Κυρίου Τσετάνια θα ωφεληθούν πολύ αν διαβάσουν τα βιβλία των Σρίλα Βρινντάβανα ντάσα Τακουρά, *Σρι Τσετάνια-μπαγκαβατα*, και Σρίλα Κρισναντάσα Καβιράζα Γκοσουάμι, *Σρι Τσετάνια-τσαριταμριτα*. Η πρώιμη ηλικία του Κυρίου περιγράφεται με τρόπο συναρπαστικό στην *Τσετάνια-μπαγκαβατα* κι όσο για τη διδασκαλία του Κυρίου, εξηγείται παραστατικότερα στην *Τσετάνια-τσαριταμριτα*. Η διδασκαλία του Κυρίου είναι τώρα προσιτή στο αγγλόφωνο κοινό μέσω του έργου μας «*Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια*».*

Η πρώιμη ζωή του Κυρίου κατεγράφη από έναν από τους κύριους αφοσιωμένους υπηρέτες και συγχρόνους Του, τον Σρίλα Μουράρι Γκούπτα, επαγγελματία γιατρό της εποχής, το δε τελευταίο στάδιο της ζωής του Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού κατεγράφη από τον ιδιαίτερο γραμματέα Του, τον Σρι Νταμοντάρα Γκοσουάμι ή Σρίλα Σβαρούπα Νταμοντάρα, που ήταν σχεδόν μόνιμος σύντροφος του Κυρίου στο Πούρι. Αυτοί οι δύο αφοσιωμένοι υπηρέτες κατέγραψαν όλα σχεδόν τα επεισόδια της δράσης του Κυρίου, όλα δε τα βιβλία που ασχολούνται με τη ζωή του Κυρίου και τα οποία αναφέραμε προηγουμένως βασίστηκαν στα *καντατσα* (τα σημειωματάρια) των Σρίλα Νταμοντάρα Γκοσουάμι και Μουράρι Γκούπτα.

Ο Κύριος, λοιπόν, εμφανίστηκε το βράδυ της Παλγκούνι Πουρνίμα του 1407 Σακάμπντα και ήταν θέλημα Κυρίου να γίνει εκείνο το βράδυ έκλειψη σελήνης. Ήταν έθιμο των ινδουιστών να κάνουν μπάνιο στον Γάγγη ή σε κάποιον άλλο ιερό ποταμό κατά τη διάρκεια της έκλειψης και να ψάλλουν βεδικά *μαντρα* για εξαγνισμό. Όταν στη διάρκεια της έκλειψης γεννήθηκε ο Κύριος Τσετάνια όλη η Ινδία βοούσε με τον άγιο ήχο Χάρε Κρίсна, Χάρε Κρίсна, Κρίсна Κρίсна, Χάρε Χάρε / Χάρε Ράμα, Χάρε

*Από τότε που γράφτηκε αυτή η Εισαγωγή, ο Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα ολοκλήρωσε επίσης τη μετάφραση και τον σχολιασμό του έργου «*Τσετάνια-τσαριταμριτα*» στα Αγγλικά. Το έργο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις του BBT σε 17 τόμους. (Σημ. του μετ.)

Ράμα, Ράμα Ράμα, Χάρε Χάρε. Αυτά τα δεκαέξι ονόματα του Κυρίου αναφέρονται σε πολλές *Πουρανα* και *Ουπανισαντ* και περιγράφονται ως το *Ταρακα-μπραμα ναμα* γι' αυτή την εποχή. Οι *σαστρα* συνιστούν την χωρίς προσβολές ψαλμωδία αυτών των αγίων ονομάτων του Κυρίου, αναφέροντας πως αυτό μπορεί να σώσει μια πεσμένη ψυχή από τα υλικά δεσμά. Υπάρχουν αναρίθμητα ονόματα του Κυρίου, τόσο στην Ινδία όσο και έξω από αυτήν, και όλα τους είναι εξίσου καλά, γιατί όλα τους δηλώνουν το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Επειδή όμως αυτά τα δεκαέξι συνιστώνται ιδιαίτερα γι' αυτή την εποχή, θα πρέπει οι άνθρωποι να επωφεληθούν και να ακολουθήσουν τον δρόμο των μεγάλων *ατσάρια*, που έφτασαν στην επιτυχία εφαρμόζοντας τους κανόνες των *σαστρα*, των εξ αποκαλύψεως γραφών.

Το γεγονός της ταυτόχρονης εμφάνισης του Κυρίου και της έκλειψης της σελήνης μαρτυρεί την ξεχωριστή αποστολή του Κυρίου. Η αποστολή αυτή ήταν να κηρύξει τη σημασία της ψαλμωδίας των αγίων ονομάτων του Κυρίου αυτήν την εποχή του Κάλι (εποχή της φιλονικίας). Στη σημερινή εποχή συμβαίνουν διαμάχες ακόμη και για το τίποτα και γι' αυτό οι *σαστρα* συνιστούν μια κοινή μέθοδο συνειδητοποίησης, την ψαλμωδία των αγίων ονομάτων του Κυρίου. Μπορούν οι άνθρωποι να συγκεντρώνονται για να δοξάσουν τον Κύριο με μελωδικά τραγούδια και αν αυτό γίνεται χωρίς προσβολές, είναι βέβαιο πως οι συμμετέχοντες θα επιτύχουν σταδιακά πνευματική τελειότητα, χωρίς να πρέπει να περάσουν από αυστηρότερες διαδικασίες. Σε τέτοιου είδους συγκεντρώσεις, όλοι, μορφωμένοι και αμόρφωτοι, πλούσιοι και φτωχοί, ινδουιστές και μουσουλμάνοι, Άγγλοι και Ινδοί, *τσαννταλα* και *μπραμανα*, μπορούν όλοι να ακούν τους υπερβατικούς ήχους και έτσι να καθαρίσουν τον καθρέφτη της καρδιάς από τη σκόνη της επαφής με την ύλη. Για να επαληθεύσουν την αποστολή του Κυρίου, όλοι οι άνθρωποι της γης θα δεχθούν το άγιο όνομα του Κυρίου ως κοινή πλατφόρμα της παγκόσμιας θρησκείας της ανθρωπότητας. Με άλλα λόγια, η εμφάνιση του αγίου ονόματος συνέβη μαζί με την εμφάνιση του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπρασπού.

Όταν ο Κύριος ήταν στην αγκαλιά της μητέρας Του, σταματούσε αμέσως το κλάμα μόλις οι γυναίκες γύρω Του άρχιζαν να ψέλνουν τα άγια ονόματα και να χτυπούν τα χέρια τους. Οι γείτονες παρατηρούσαν αυτό το αξιοπρόσεκτο γεγονός με δέος και σεβασμό. Μερικές φορές, τα κορίτσια έβρισκαν ευχαρίστηση να κάνουν τον Κύριο να κλαίει και μετά να Τον κάνουν να σταματά ψάλλοντας το άγιο όνομα. Έτσι από την παιδική Του ήδη ηλικία, ο Κύριος άρχισε να κηρύσσει τη σημασία του αγίου ονόματος. Στην πρώιμη ηλικία Του ο Κύριος Σρι Τσετάνια ήταν γνωστός ως Νιμάι. Αυτό το όνομα Του το έδωσε η αγαπημένη Του μητέρα επειδή ο Κύριος

γεννήθηκε κάτω από ένα δένδρο *νιμμπα*, στην αυλή του πατρικού Του σπιτιού.

Ο Κύριος φανέρωσε τις μελλοντικές Του δραστηριότητες, όταν σε ηλικία έξι μηνών Του πρόσφεραν στερεά τροφή κατά τη διάρκεια της τελετής *αννα-πρασανα*. Εκείνη την εποχή ήταν συνήθεια να προσφέρουν στο παιδί νομίσματα και βιβλία, για να έχουν κάποια ένδειξη των μελλοντικών του τάσεων. Στον Κύριο πρόσφεραν από τη μια μεριά νομίσματα και από την άλλη τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Ο Κύριος διάλεξε την *Μπαγκαβαταμ*.

Μια μέρα, όταν ήταν μωρό και μπουσούλαγε στην αυλή, εμφανίσθηκε μπροστά Του ένα φίδι, και ο Κύριος άρχισε να παίζει μαζί του. Αυτό προκάλεσε φόβο και δέος στους ανθρώπους του σπιτιού, αλλά λίγο αργότερα το φίδι έφυγε και η μητέρα Του μπόρεσε να πάρει το μωρό. Κάποτε τον πήρε μαζί του ένας κλέφτης που ήθελε να κλέψει τα στολίδια Του, αλλά ο Κύριος διασκέδαζε πάνω στον ώμο του σαστισμένου κλέφτη, που έψαχνε κάποιο ερημικό μέρος για να ληστέψει το μωρό. Όμως ήλθαν έτσι τα πράγματα, που ο κλέφτης τρέχοντας από δω κι από κει, στο τέλος βρέθηκε ακριβώς μπροστά στο σπίτι του Τζαγκαννάτα Μίσρα και από φόβο μήπως τον πιάσουν, άφησε το μωρό και έφυγε. Οι ανήσυχοι γονείς και συγγενείς χάρηκαν βέβαια πολύ που βρέθηκε το παιδί.

Κάποτε φιλοξένησαν στο σπίτι του Τζαγκαννάτα Μίσρα έναν προσκυνητή *μπραμανα* και καθώς πρόσφερε την τροφή του στον Θεό, παρουσιάστηκε ο Κύριος και την έφαγε. Τα φαγώσιμα έπρεπε να πεταχτούν επειδή τα άγγιξε το παιδί και ο *μπραμανα* έπρεπε να ξαναφτιάξει φαγητό. Όμως το ίδιο έγινε και τη δεύτερη φορά και όταν ξανάγινε και τρίτη φορά έβαλαν το παιδί να κοιμηθεί. Κατά τα μεσάνυχτα, όταν όλοι στο σπίτι κοιμόντουσαν βαθιά, ο προσκυνητής πρόσφερε το φαγητό του στη Θεότητα και με τον ίδιο τρόπο ο Κύριος εμφανίσθηκε μπροστά στον *μπραμανα* και χάλασε τις προσφορές του. Τότε ο *μπραμανα* άρχισε να κλαίει, αλλά μια και όλοι κοιμόντουσαν βαθιά, δεν μπορούσε να τον ακούσει κανείς. Εκείνη τη στιγμή το μωρό-Θεός παρουσιάστηκε μπροστά στον τυχερό *μπραμανα* και του αποκάλυψε την ταυτότητά Του. Απαγόρευσε στον *μπραμανα* να φανερώσει το επεισόδιο και γύρισε στην αγκαλιά της μητέρας Του.

Υπάρχουν πολλά παρόμοια περιστατικά από την παιδική Του ηλικία. Μερικές φορές, σαν άτακτο παιδί, πείραζε τους ορθόδοξους *μπραμανα* που έκαναν μπάνιο στον Γάγγη. Όταν οι *μπραμανα* παραπονέθηκαν στον πατέρα Του ότι αντί να πηγαίνει στο σχολείο τους πετούσε νερά, ο Κύριος παρουσιάστηκε ξαφνικά με τα σχολικά Του ρούχα και βιβλία, σαν να ερχόταν από το σχολείο. Κορόιδευε επίσης τα κορίτσια της γειτονιάς που

λάτρευαν τον Σίβα ελπίζοντας να αποκτήσουν καλό σύζυγο. Αυτό το συνηθίζουν τα ανύπαντρα κορίτσια των ινδουιστών. Όσο ήταν λοιπόν απασχολημένες με τη λατρεία του Σίβα, ο άτακτος Κύριος εμφανιζόταν μπροστά τους και τους έλεγε: «Αδερφούλες Μου, δώστε Μου σας παρακαλώ τις προσφορές που φέρατε για τον Κύριο Σίβα. Ο Κύριος Σίβα είναι αφοσιωμένος υπηρέτης Μου και η Παρβάτι υπηρέτριά Μου. Αν λατρεύετε Εμένα, τότε ο Κύριος Σίβα και όλοι οι υπόλοιποι ημίθεοι θα είναι περισσότερο ευχαριστημένοι». Μερικές φορές αρνούνταν να υπακούσουν τον άτακτο Κύριο και για την άρνησή τους Αυτός τις καταριόταν να παντρευτούν γέρους που να έχουν εφτά παιδιά από τις προηγούμενες γυναίκες τους. Άλλοτε από φόβο και άλλοτε από αγάπη, τα κορίτσια Του πρόσφεραν διάφορα καλά και τότε ο Κύριος τα ευλογούσε και τα βεβαίωνε πως θα έπαιρναν πολύ καλούς και νέους άνδρες και πως θα γινόντουσαν μητέρες πολλών παιδιών. Οι ευλογίες Του έκαναν τα κορίτσια χαρούμενα, αλλά συχνά παραπονιόντουσαν στις μητέρες τους.

Έτσι πέρασε ο Κύριος τα παιδικά Του χρόνια. Όταν έγινε δεκαέξι ετών άρχισε το δικό Του *τσατουσπατι* (σχολείο χωριού που διευθύνεται από κάποιον μορφωμένο *μπραμανα*). Στο σχολείο αυτό μιλούσε απλώς για τον Κρίσνα, ακόμα και στο μάθημα της γραμματικής. Αργότερα, ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, για να ευχαριστήσει τον Κύριο, έγραψε μια γραμματική στα σανσκριτικά, στην οποία όλοι οι γραμματικοί κανόνες εξηγούνται με παραδείγματα που χρησιμοποιούν τα άγια ονόματα του Κυρίου. Αυτή η γραμματική είναι ακόμα σε χρήση. Είναι γνωστή ως *Χαρι-ναμαμριτα-βιακαρانا* και περιλαμβάνεται στη διδακτέα ύλη των σχολείων της Βεγγάλης.

Εκείνον τον καιρό, ένας σπουδαίος λόγιος από το Κασμίρ, ο Κέσαβα Κασμίρι, ήλθε στη Ναβαντβίπα για να οργανώσει συζητήσεις πάνω στις *σαστρα*, τις εξ αποκαλύψεως γραφές. Ο *πανντιτα* από το Κασμίρ ήταν πρώτης τάξεως λόγιος και είχε ταξιδέψει σε όλα τα κέντρα μάθησης της Ινδίας. Ήλθε τέλος στη Ναβαντβίπα για να διαγωνισθεί με τους μορφωμένους της *πανντιτα*. Οι *πανντιτα* της Ναβαντβίπα αποφάσισαν να αγωνισθεί με τον *πανντιτα* του Κασμίρ ο Νιμάι Πανντίτα (ο Κύριος Τσετάνια). Σκέφτηκαν πως αν ο Νιμάι Πανντίτα ηττηθεί, θα είχαν άλλη μια ευκαιρία να συζητήσουν δημοσίως με τον λόγιο, γιατί ο Νιμάι Πανντίτα ήταν παιδί. Αν όμως νικούσε, τότε η δόξα τους θα ήταν ακόμη μεγαλύτερη, γιατί οι άνθρωποι θα διαλαλούσαν πως ένα αγόρι της Ναβαντβίπα είχε νικήσει έναν περίφημο λόγιο, πασίγνωστο σε όλη την Ινδία. Ήλθαν έτσι τα πράγματα και ο Νιμάι Πανντίτα συνάντησε τον Κέσαβα Κασμίρι την ώρα που έκανε περίπατο στις όχθες του Γάγγη. Ο Κύριος του ζήτησε να συνθέσει έναν στίχο στα σανσκριτικά που να

εκθειάζει τον Γάγγη και ο *πανντιτα* συνέθεσε μέσα σε λίγη ώρα εκατό *σλοκα* (στίχους) που απήγγειλε με τρόπο θυελλώδη, δείχνοντας τη δύναμη της τεράστιας μόρφωσής του. Ο Νιμάι Πανντίτα αποστήθισε αμέσως όλα τα *σλοκα* χωρίς λάθος. Αναφέρθηκε στο εξηκοστό τέταρτο *σλοκα* και υπέδειξε κάποιες ρητορικές και λογοτεχνικές ασυμμετρίες. Αναρωτήθηκε ιδιαίτερα για τη χρήση από τον *πανντιτα* της λέξης *μπαβανι-μπαρτουχ*. Επεσήμανε πως η χρήση αυτής της λέξης αποτελούσε πλεονασμό. *Μπαβανι* σημαίνει «γυναίκα του Σίβα». Ποιος άλλος, λοιπόν, θα μπορούσε να ήταν ο *μπαρτα* της, δηλαδή ο άντρας της; Υπέδειξε ακόμα και κάποιες άλλες ανακολουθίες, αφήνοντας τον *πανντιτα* του Κασμίρ εμβρόντητο. Ο πολυμαθής λόγιος ήταν κατάπληκτος που ένας απλός σπουδαστής της γραμματικής μπόρεσε να εντοπίσει τα λογοτεχνικά του λάθη. Μολονότι αυτό το ζήτημα έληξε πριν από οποιαδήποτε δημόσια συνάντηση, τα νέα διαδόθηκαν σαν αστραπή σε όλη τη Ναβαντβίπα. Τελικά ο Κέσαβα Κασμίρι πήρε σε ένα όνειρο εντολή από τη Σαρασβάτι, τη θεά της μάθησης, να υποταχθεί στον Κύριο και έτσι ο *πανντιτα* του Κασμίρ έγινε οπαδός του Κυρίου.

Μετά από αυτό, ο Κύριος παντρεύτηκε με λαμπρότητα και σε ατμόσφαιρα μεγάλης χαράς. Αυτή την εποχή άρχισε να κηρύσσει στη Ναβαντβίπα την ομαδική ψαλμωδία του αγίου ονόματος του Κυρίου. Ορισμένοι *μπραμανα* ζήλεψαν τη δημοτικότητά Του και έβαλαν πολλά εμπόδια στον δρόμο Του. Ήταν τόσο φθονεροί, που στο τέλος προσέφυγαν στον μουσουλμάνο δικαστή της Ναβαντβίπα. Η Βεγγάλη βρισκόταν τότε κάτω από τη διακυβέρνηση των Πατάνων* και διοικητής της επαρχίας ήταν ο Ναβάμπ Χουσσεΐν Σαχ. Ο μουσουλμάνος δικαστής της Ναβαντβίπα πήρε στα σοβαρά τις καταγγελίες των *μπραμανα* και αρχικά προειδοποίησε τους οπαδούς του Νιμάι Πανντίτα να μην ψέλνουν μεγάλοφωνα το όνομα του Χαρί. Αλλά ο Κύριος Τσετάνια ζήτησε από τους οπαδούς Του να παρακούσουν τις εντολές του Καζή και αυτοί συνέχισαν το *σανκιρτανα* (την ψαλμωδία) κανονικά. Τότε ο δικαστής έστειλε χωροφύλακες που διέκοψαν ένα *σανκιρτανα* κι έσπασαν μερικά *μριντανγκα* (τύμπανα). Όταν το έμαθε ο Νιμάι Πανντίτα οργάνωσε συγκέντρωση ανυπακοής κατά της αρχής. Είναι ο πρωτοπόρος της κίνησης της ανυπακοής κατά της αρχής στην Ινδία για τον σωστό σκοπό. Οργάνωσε μια πορεία εκατό χιλιάδων ανθρώπων με χιλιάδες *μριντανγκα* και *καραταλα* (κύμβαλα) και αυτή η πομπή διέσχισε τους δρόμους της Ναβαντβίπα, αψηφώντας τον Καζή που είχε εκδόσει τη διαταγή. Η πομπή

*Πατάν ή Πατάνες: ονομασία των Αφγάνων της Ινδίας. Περιλαμβάνουν πολλές φυλές, στο δε θρήσκευμα είναι μωαμεθανοί. (Σημ. του μετ.)

κατέληξε στο σπίτι του Καζή, που έντρομος ανέβηκε στον επάνω όροφο. Το συγκεντρωμένο πλήθος είχε άγριες διαθέσεις, αλλά ο Κύριος τους ζήτησε να ησυχάσουν. Ο Καζής κατέβηκε και προσπάθησε να κατευνάσει τον Κύριο, προσφωνώντας Τον ανηψιό του. Είπε πως ο Νιλλαμμπάρα Τσακραβάρτι τον έλεγε θείο και επομένως η Σριμάτι Σατσιντέβι, η μητέρα του Νιμάι Πανντίτα, ήταν αδελφή του. Ρώτησε τον Κύριο αν μπορεί ποτέ ο γιος της αδελφής του να είναι θυμωμένος με τον θείο Του και ο Κύριος απάντησε πως αφού ο Καζής ήταν θείος Του, θα έπρεπε να καλωσορίσει τον ανηψιό του στο σπίτι του. Με αυτόν τον τρόπο το ζήτημα απαλύνθηκε και οι δύο μορφωμένοι λόγιοι άρχισαν μια μεγάλη συζήτηση για το Κοράνι και τις *σαστρα* των ινδουιστών. Ο Κύριος έθιξε το ζήτημα της σφαγής των αγελάδων και ο Καζής Του απάντησε σωστά με αναφορές στο Κοράνι. Ο Καζής με τη σειρά του ρώτησε τον Κύριο για τις θυσίες των αγελάδων που αναφέρονται στις Βέδες και ο Κύριος απάντησε πως αυτές οι θυσίες, όπως αναφέρονται στις Βέδες, στην πραγματικότητα δεν είναι σφαγή των αγελάδων. Σύμφωνα με αυτές τις θυσίες, ένας γέρικος ταύρος ή μια γέρικη αγελάδα θυσιαζόταν για να δεχθεί μια φρέσκια ζωή με τη δύναμη των *βεδικών μαντρα*. Αλλά στην Κάλι-γιούγκα αυτές οι θυσίες των αγελάδων είναι απαγορευμένες, επειδή δεν υπάρχουν *μπραμανα* ικανοί να τελέσουν τέτοιες θυσίες. Μάλιστα, στην Κάλι-γιούγκα είναι απαγορευμένες όλες οι θυσίες (*γιαγκια*), επειδή συνιστούν ανώφελες απόπειρες ανόητων ανθρώπων. Στην Κάλι-γιούγκα συνιστάται για οποιονδήποτε σκοπό μόνον η *σανκιρτανα-γιαγκια*, η ομαδική ψαλμωδία των αγίων ονομάτων του Κυρίου. Μιλώντας με αυτόν τον τρόπο, ο Κύριος έπεισε τελικώς τον Καζή, ο οποίος έγινε οπαδός Του. Ο Καζής ανακοίνωσε πως από εκείνη τη στιγμή δεν θα πρέπει να εμποδίζει κανείς την κίνηση του *σανκιρτανα* που είχε αρχίσει ο Κύριος, περιέλαβε δε αυτή τη διαταγή και στη διαθήκη του για τους απογόνους του. Ο τάφος του Καζή υπάρχει ακόμα στην περιοχή της Ναβαντρίπα και τον επισκέπτονται ινδουιστές προσκυνητές σε ένδειξη σεβασμού. Οι απόγονοι του Καζή ήταν αρμοστές και δεν αντιτάχθηκαν ποτέ στο *σανκιρτανα*, ούτε καν κατά τη διάρκεια των ταραχών ανάμεσα στους ινδουιστές και τους μουσουλμάνους.

Αυτό το περιστατικό δείχνει καθαρά πως ο Κύριος δεν ήταν ένας δήθεν δειλός Βαϊσνάβα. Ένας Βαϊσνάβα είναι άφοβος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και για τον σωστό σκοπό μπορεί να πάρει οποιαδήποτε κατάλληλα μέτρα. Και ο Αρτζούνα ήταν Βαϊσνάβα, αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, και πολέμησε με γενναιότητα για την ικανοποίηση του Κυρίου. Παρόμοια, ο Χάνουμαν ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Ράμα και έδωσε μαθήματα στην παράταξη του Ράβανα. Η αρχή του Βαϊσναβισμού είναι η με κάθε τρόπο ικανοποίηση του Κυρίου. Ο

Βαϊσνάβα είναι από τη φύση του ήσυχος και ειρηνικός και έχει όλες τις καλές ποιότητες του Θεού, αλλά όταν ένας μη αφοσιωμένος υπηρέτης βλασφημεί τον Κύριο ή τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του, ο Βαϊσνάβα δεν ανέχεται ποτέ τέτοια αναίδεια.

Μετά από αυτό το επεισόδιο, ο Κύριος άρχισε να κηρύσσει και να διαδίδει το *μπαγκαβατα-νταρμα*, δηλαδή την κίνηση του *σανκιρτανα*, πιο δραστήρια και όποιος στεκόταν εμπόδιο στη διάδοση του *γιούγκα-νταρμα*, δηλαδή της θρησκείας της εποχής μας, δεχόταν την κατάλληλη τιμωρία. Δύο *μπραμανα*, οι Τσαπάλα και Γκοπάλα, που έτυχε να είναι θείοι του Κυρίου, τιμωρήθηκαν με λέπρα, αργότερα όμως μετανόησαν και ο Κύριος τους αποδέχθηκε. Ο Κύριος έστειλε καθημερινά όλους τους οπαδούς Του, συμπεριλαμβανομένων των Σρίλα Νιτιανάντα Πραμπού και Τακουρά Χαριντάσα, δύο πρωτεργατών της κίνησής Του, από πόρτα σε πόρτα, για να κηρύξουν τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Όλη η Ναβαντβίπα ήταν φορτισμένη από την κίνηση *σανκιρτανα* του Κυρίου και έδρα Του ήταν το σπίτι των Σριβάσα Τακουρά και Σρι Αντβέϊτα Πραμπού, που ήταν δύο από τους κυριότερους οικογενειάρχες μαθητές Του. Αυτοί οι δύο μορφωμένοι άνθρωποι ήταν επικεφαλής της κοινότητας των *μπραμανα* και οι πιο ένθερμοι υποστηρικτές της κίνησης του Κυρίου Τσετάνια. Ο Σρι Αντβέϊτα Πραμπού ήταν η κύρια αιτία της εμφάνισης του Κυρίου. Βλέποντας ο Αντβέϊτα Πραμπού πως η ανθρώπινη κοινωνία στο σύνολό της κατακλυζόταν από υλιστικές δραστηριότητες και αγνοούσε πλήρως την υπηρεσία αφοσίωσης, που μόνο αυτή μπορεί να σώσει την ανθρωπότητα από τις τρεις δυστυχίες της ανθρώπινης ύπαρξης, χάρη στην αναίτια συμπόνια του για την από καιρό διαβρωμένη ανθρώπινη κοινωνία, προσευχήθηκε θερμά στον Κύριο για να ενσαρκωθεί και Τον λάτρεψε αδιάκοπα με νερό του Γάγγη και φύλλα του ιερού φυτού *τουλασι*. Ως προς το καθήκον του κηρύγματος, ο καθένας στην κίνηση του *σανκιρτανα* έπρεπε να εισφέρει καθημερινά τη συνδρομή του, σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου.

Κάποτε ο Νιτιανάντα Πραμπού και ο Σρίλα Χαριντάσα Τακουρά περπατούσαν σε έναν κεντρικό δρόμο και συνάντησαν ένα ωρυόμενο πλήθος. Αφού ρώτησαν κάποιους περαστικούς, έμαθαν πως δύο αδέρφια, ο Τζαγκάι και ο Μαντάι, είχαν μεθύσει και δημιουργούσαν φασαρία. Άκουσαν ακόμα πως τα δύο αδέρφια είχαν γεννηθεί σε μια αξιοσέβαστη οικογένεια *μπραμανα*, αλλά λόγω κακών συναναστροφών είχαν καταντήσει εντελώς διεφθαρμένοι. Δεν ήταν μόνο μέθυσοι, αλλά και κρεατοφάγοι, γυναικάδες, ληστές και γενικά, αμαρτωλοί πέρα από κάθε περιγραφή. Ο Σρίλα Νιτιανάντα Πραμπού, αφού άκουσε όλες αυτές τις ιστορίες, σκέφτηκε πως αυτές οι δύο ξεπεσμένες ψυχές πρέπει να είναι οι

πρώτες που θα σωθούν. Αν τους έσωζε από την αμαρτωλή ζωή, τότε το καλό όνομα του Κυρίου Τσετάνια θα δοξαζόταν ακόμα περισσότερο. Με αυτές τις σκέψεις, ο Νιτιανάντα Πραμπού μαζί με τον Χαριντάσα έσπρωξαν το πλήθος για να περάσουν και ζήτησαν από τα δύο αδέρφια να ψάλουν το άγιο όνομα του Κυρίου Χαρί. Όταν το άκουσαν αυτό οι δύο μεθυσμένοι εξαγριώθηκαν, επιτέθηκαν στον Νιτιανάντα Πραμπού βρίζοντας χυδαία και τους κυνήγησαν και τους δύο σε μεγάλη απόσταση. Το βράδυ ο Κύριος έμαθε τα νέα και χάρηκε που ο Νιτιανάντα και ο Χαριντάσα προσπάθησαν να σώσουν δύο τόσο ανόητους.

Την άλλη μέρα, ο Νιτιανάντα Πραμπού πήγε να δει τους δύο αδελφούς, και μόλις τους πλησίασε, ο ένας από τους δύο Του πέταξε ένα κομμάτι από πήλινο κανάτι που Τον χτύπησε στο μέτωπο κι άρχισε να τρέχει αίμα. Αλλά ο Νιτιανάντα Πραμπού ήταν τόσο καλός, που αντί να διαμαρτυρηθεί γι' αυτή την ελεεινή ενέργεια, είπε: «Δεν πειράζει που Με χτύπησες. Σας ζητάω ξανά να ψάλετε το άγιο όνομα του Κυρίου Χαρί».

Ο ένας από τους δύο αδελφούς, ο Τζαγκάι, έμεινε κατάπληκτος βλέποντας τη συμπεριφορά του Νιτιανάντα Πραμπού κι έπεσε αμέσως στα πόδια Του, ζητώντας Του να συγχωρέσει τον αμαρτωλό αδελφό του. Όταν ο Μαντάι δοκίμασε να χτυπήσει ξανά τον Νιτιανάντα Πραμπού, ο Τζαγκάι τον σταμάτησε και τον εκλιπάρησε να πέσει στα πόδια Του. Στο μεταξύ, τα νέα για τον τραυματισμό του Νιτιανάντα έφθασαν στον Κύριο, που έτρεξε αμέσως εκεί, έξαλλος από θυμό. Ο Κύριος έβαλε αμέσως σε ενέργεια το *τσακρα* Σουντάρσανα (το κύριο όπλο του Κυρίου σε σχήμα τροχού) για να σκοτώσει τους δύο αμαρτωλούς, αλλά ο Νιτιανάντα Πραμπού Του θύμισε την αποστολή Του. Η αποστολή του Κυρίου ήταν να σώσει τις απελπιστικά ξεπεσμένες ψυχές της Κάλι-γιούγκα και οι αδελφοί Τζαγκάι και Μαντάι ήταν χαρακτηριστικά δείγματα αυτών των ξεπεσμένων ψυχών. Το ενενήντα τοις εκατό του πληθυσμού αυτής της εποχής μοιάζει με αυτούς τους αδελφούς, ανεξαρτήτως ενδεχόμενης υψηλής καταγωγής ή εγκόσμιας ευυποληψίας. Σύμφωνα με την ετυμολογία των εξ αποκαλύψεως γραφών, ο συνολικός πληθυσμός του κόσμου αυτή την εποχή θα είναι χειρίστης ποιότητας, δηλαδή της στάθμης των *σουντρα* ή και χαμηλότερα. Πρέπει να σημειωθεί πως ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού δεν αναγνώρισε ποτέ το συμβατικό σύστημα της ένταξης σε μια κάστα λόγω γέννησης· ακολούθησε αυστηρά την ετυμολογία των *σαστρα* σχετικά με τη *σβαρουπα*, δηλαδή την αληθινή ταυτότητα ενός προσώπου.

Την ώρα που ο Κύριος ετοίμαζε το *τσακρα* Σουντάρσανα και ο Κύριος Νιτιανάντα Πραμπού Τον εκλιπαρούσε να τους συγχωρέσει, οι δύο αδελφοί έπεσαν στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου και ικέτευσαν τη

συγγνώμη Του για τη χυδαία συμπεριφορά τους. Ο Νιτιανάνντα Πραμπού παρακάλεσε τον Κύριο να δεχθεί αυτές τις μεταμελημένες ψυχές και ο Κύριος συμφώνησε, αλλά με έναν όρο: ότι από τότε και στο εξής θα σταματούσαν εντελώς όλες τις αμαρτωλές και ακόλαστες πράξεις και συνήθειες. Οι δύο αδελφοί συμφώνησαν, υποσχέθηκαν να σταματήσουν κάθε αμαρτωλή συνήθεια και ο καλός Κύριος τους δέχθηκε και δεν ανέφερε ξανά τα παλιά τους παραπτώματα.

Αυτή είναι μια ιδιαίτερη καλοσύνη του Κυρίου Τσετάνια. Αυτή την εποχή κανείς δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι είναι απαλλαγμένος από αμαρτίες· κανείς δεν μπορεί να το πει αυτό. Όμως ο Κύριος Τσετάνια δέχεται όλων των ειδών τους αμαρτωλούς, υπό τον όρο ότι θα υποσχεθούν να μην παραδοθούν σε αμαρτωλές συνήθειες αφού μνηθούν πνευματικά από έναν γνήσιο πνευματικό δάσκαλο.

Υπάρχουν αρκετά διδακτικά στοιχεία στο επεισόδιο των δύο αδελφών. Στην Κάλι-γιούγκα όλοι σχεδόν οι άνθρωποι είναι της στάθμης των Τζαγκάι και Μαντάι. Αν θέλουν να απαλλαγούν από τις αντιδράσεις που επισύρουν τα παραπτώματά τους, θα πρέπει να αναζητήσουν καταφύγιο στον Κύριο Τσετάνια Μαχαπραμπού και αφού μνηθούν πνευματικά, να αποφεύγουν όσα απαγορεύουν οι *σαστρα*. Στους απαγορευτικούς κανόνες θα αναφερθούμε όταν κάνουμε λόγο για τη διδασκαλία του Κυρίου στον Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι.

Στη διάρκεια της ζωής Του ως οικογενειάρχη, ο Κύριος δεν έκανε πολλά από εκείνα τα θαύματα που συνήθως περιμένει κανείς από τέτοιες προσωπικότητες. Παρ' όλα αυτά, έκανε κάποτε ένα υπέροχο θαύμα στο σπίτι του Σρινιβάσα Τακουρά και ενώ το *σανκιρτανα* ήταν σε πλήρη εξέλιξη. Ρώτησε τους αφοσιωμένους υπηρέτες τι θα ήθελαν να φάνε και όταν άκουσε ότι ήθελαν να φάνε μάνγκο, ζήτησε ένα σπόρο μάνγκο, παρόλο που αυτό το φρούτο ήταν τότε εκτός εποχής. Όταν Του έφεραν τον σπόρο, τον φύτεψε στην αυλή του Σρινιβάσα και αμέσως άρχισε να φυτρώνει ένα βλαστάρι. Στη στιγμή, το βλαστάρι έγινε δέντρο με τόσους καρπούς, που οι αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν μπορούσαν να τους φάνε όλους. Το δένδρο έμεινε στην αυλή του Σρινιβάσα και από τότε οι αφοσιωμένοι υπηρέτες έκοβαν όσα μάνγκο ήθελαν.

Ο Κύριος είχε σε μεγάλη υπόληψη τα αισθήματα των κοριτσιών της Βρατζαμπούμι (Βρινντάβανα) για τον Κρίσνα και κάποτε, ως ένδειξη εκτίμησης για την ανόθευτη υπηρεσία τους στον Κύριο, αντί για τα ονόματα του Κυρίου έψαλε τα άγια ονόματα των *γκοπι* (των κοριτσιών της Βρατζαμπούμι). Εκείνη την ώρα ήλθαν να Τον δουν κάποιοι μαθητές Του και όταν είδαν ότι ο Κύριος έψελνε τα ονόματα των *γκοπι* έμειναν κατάπληκτοι. Από ανοησία Τον ρώτησαν γιατί έψελνε αυτά τα ονόματα

και Τον συμβούλεψαν να ψέλνει το όνομα του Κρίσνα. Ο Κύριος, που βρισκόταν σε έκσταση, αναστατώθηκε από αυτούς τους ανόητους μαθητές. Τους μάλωσε έντονα και τους κυνήγησε μακριά. Οι μαθητές εκείνοι είχαν την ίδια ηλικία με τον Κύριο και γι' αυτό έκαναν το λάθος να νομίζουν πως είναι ισότιμοι με Αυτόν. Μαζεύτηκαν, λοιπόν, και αποφάσισαν πως αν ο Κύριος τολμούσε να τους τιμωρήσει ξανά με αυτόν τον τρόπο, τότε θα Του επετίθεντο. Αυτό το επεισόδιο προκάλεσε από μέρους του κόσμου ορισμένες κακεντρεχείς συζητήσεις για τον Κύριο.

Όταν ο Κύριος το έμαθε, άρχισε να εξετάζει τις διάφορες κατηγορίες ανθρώπων της κοινωνίας. Παρατήρησε πως ιδιαίτερα οι σπουδαστές, οι καθηγητές, οι εργαζόμενοι με σκοπό την απόλαυση, οι *γιογκι*, οι μη αφοσιωμένοι υπηρέτες και ορισμένες κατηγορίες αθέων, ήταν όλοι αντίθετοι στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. «Η αποστολή Μου είναι να σώσω όλες τις ξεπεσμένες ψυχές αυτής της εποχής,» σκέφτηκε, «αλλά αν κάνουν προσβολές εις βάρος Μου, νομίζοντας πως είμαι ένας συνηθισμένος άνθρωπος, δεν θα ωφεληθούν. Αν πρόκειται να αρχίσουν μια ζωή πνευματικής συνειδητοποίησης, τότε θα πρέπει είτε με τον έναν τρόπο είτε με τον άλλο να Μου προσφέρουν υποταγή». Έτσι ο Κύριος αποφάσισε να προσχωρήσει στην τάξη της απάρνησης (*σαννιασα*), επειδή γενικά οι άνθρωποι είχαν σεβασμό για τους *σαννιασι*.

Πριν από πεντακόσια χρόνια η κατάσταση της κοινωνίας δεν ήταν τόσο εκφυλισμένη όσο σήμερα. Οι άνθρωποι τότε έδειχναν σεβασμό σε έναν *σαννιασι*, ο δε *σαννιασι* ήταν άτεγκτος στην εφαρμογή των κανόνων και των ρυθμιστικών αρχών της τάξης της απάρνησης. Ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού δεν ήταν και πολύ υπέρ της τάξης της απάρνησης γι' αυτή την εποχή του Κάλι, αλλά αυτό οφειλόταν μόνο στο γεγονός ότι αυτή την εποχή πολύ λίγοι *σαννιασι* είναι ικανοί να τηρούν τους κανόνες και τις ρυθμιστικές αρχές του *σαννιασα*. Ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού αποφάσισε να προσχωρήσει σε αυτή την τάξη και να γίνει ιδανικός *σαννιασι*, έτσι ώστε ο κόσμος να Του δείχνει σεβασμό. Είναι υποχρέωση όλων να δείχνουν σεβασμό σε έναν *σαννιασι*, γιατί ο *σαννιασι* θεωρείται κύριος όλων των *βαρνα* και όλων των *ασραμα*.

Ήλθαν έτσι τα πράγματα, που ενώ σκεφτόταν να προσχωρήσει στην τάξη του *σαννιασα*, ο Κέσαβα Μπάρατι, ένας *σαννιασι* της σχολής των Μαγιαβάντι εγκατεστημένος στην πόλη Κάτβα της Βεγγάλης, επισκέφτηκε τη Ναβαντβίπα και ο Κύριος τον προσκάλεσε σε γεύμα. Όταν ο Κέσαβα Μπάρατι ήλθε στο σπίτι Του, ο Κύριος του ζήτησε να Του απονεμίει την τάξη του *σαννιασα*. Αυτό ήταν κάτι τυπικό. Η τάξη του *σαννιασα* πρέπει να απονεμηθεί από κάποιον άλλο *σαννιασι*. Παρόλο που ο Κύριος ήταν ανεξάρτητος από κάθε άποψη, για να τηρήσει τους τύπους

των *σαστρα* δέχθηκε *σαννιασα* από τον Κέσαβα Μπάρατι, παρά το γεγονός ότι ο Κέσαβα Μπάρατι δεν ανήκε στη *σαμπρανταγια* (σχολή) των Βαϊσνάβα.

Αφού συμβουλευθήκε τον Κέσαβα Μπάρατι, ο Κύριος άφησε τη Ναβαντβίπα για την Κάτβα, προκειμένου να δεχθεί *σαννιασα* σύμφωνα με όλους τους τύπους. Τον συνόδεψαν ο Σρίλα Νιτιανάντα Πραμπού, ο Τσανντρασέκαρα Ατσάρια και ο Μουκούντα Ντάττα. Αυτοί οι τρεις Τον βοήθησαν με τις λεπτομέρειες της τελετής. Το επεισόδιο της προσχώρησης του Κυρίου στην τάξη του *σαννιασα* περιγράφεται λεπτομερώς στην *Τσετάνια-μπαγκαβατα* από τον Σρίλα Βρινντάβανα ντάσα Τακουρά.

Έτσι, στο τέλος του εικοστού τέταρτου χρόνου της ζωής Του, ο Κύριος προσχώρησε στην τάξη του *σαννιασα*, τον μήνα του Μάγκα. Μετά από αυτό, ο Κύριος έγινε ώριμος κήρυκας του *μπαγκαβατα-νταρμα*. Παρόλο που έκανε το ίδιο κήρυγμα και ως οικογενειάρχης, μόλις συνάντησε κάποια εμπόδια θυσίασε την άνεση της σπιτικής ζωής για χάρη των ξεπεσμένων ψυχών. Κατά τη διάρκεια της ζωής Του ως οικογενειάρχης, οι κύριοι βοηθοί Του ήταν ο Σρίλα Αντβέϊτα Πραμπού και ο Σρίλα Σριβάσα Τακουρά. Όταν προσχώρησε στην τάξη της απάρνησης, κύριοι βοηθοί Του έγιναν ο Σρίλα Νιτιανάντα Πραμπού, που Του ανατέθηκε να κηρύσσει ειδικά στη Βεγγάλη, και οι έξι Γκοσουάμι (ο Ρούπα Γκοσουάμι, ο Σανάτανα Γκοσουάμι, ο Τζίβα Γκοσουάμι, ο Γκοπάλα Μπάττα Γκοσουάμι, ο Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι και ο Ραγκουνάτα Μπάττα Γκοσουάμι), με επικεφαλής τους Σρίλα Ρούπα και Σανάτανα, που τους ανατέθηκε να πάνε στη Βρινντάβανα για να φέρουν στο φως με ανασκαφές τα μέρη προσκυνήματος. Έτσι η σημερινή πόλη της Βρινντάβανα και η σημασία της Βρατζαμπούμι φανερώθηκαν με τη θέληση του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού.

Αφού προσχώρησε στην τάξη του *σαννιασα*, ο Κύριος θέλησε να ξεκινήσει αμέσως για τη Βρινντάβανα. Επί τρεις συνεχείς ημέρες ταξίδεψε στη Ράντα-ντέσα (στα μέρη όπου δεν κυλά ο Γάγγης). Ήταν γεμάτος έκσταση στη σκέψη ότι πηγαίνει στη Βρινντάβανα. Όμως ο Σρίλα Νιτιανάντα άλλαξε τον δρόμο Του και Τον οδήγησε στο σπίτι του Αντβέϊτα Πραμπού, στη Σαντίπουρα. Ο Κύριος έμεινε στο σπίτι του Σρι Αντβέϊτα Πραμπού για λίγες μέρες και ο Αντβέϊτα Πραμπού, επειδή γνώριζε καλά πως ο Κύριος άφηνε το σπίτι Του για πάντα, έστειλε τους ανθρώπους του στη Ναβαντβίπα για να φέρουν τη μητέρα Σάτσι, να συναντήσει για τελευταία φορά τον γιο της. Ορισμένοι ασυνείδητοι ισχυρίζονται ότι ο Κύριος Τσετάνια συναντήθηκε με τη γυναίκα Του αφού είχε λάβει *σαννιασα* και ότι της πρόσφερε τις ξύλινες παντόφλες Του για να τις λατρεύει, αλλά οι αυθεντικές πηγές δεν περιέχουν καμία

πληροφορία γι' αυτήν την υποτιθέμενη συνάντηση. Η μητέρα Του Τον συνάντησε στο σπίτι του Αντβέϊτα Πραμπού και όταν είδε τον γιο της *σαννιασι* θρήνησε. Ζήτησε ως παραχώρηση από τον γιο της να εγκατασταθεί στο Πούρι, ώστε να μπορεί εύκολα να έχει νέα Του. Ο Κύριος ικανοποίησε αυτή την τελευταία επιθυμία της αγαπημένης Του μητέρας. Μετά από αυτό το περιστατικό, ο Κύριος ξεκίνησε για το Πούρι, αφήνοντας όλους τους κατοίκους της Ναβαντβίπα σε πελάγη θρήνων και οδυρμών για τον αποχωρισμό Του.

Στον δρόμο για το Πούρι ο Κύριος επισκέφθηκε πολλά σημαντικά μέρη. Επισκέφθηκε τον ναό του Γκοπινάτατζι, που είχε κλέψει συμπτκνωμένο γάλα για τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του, τον Σρίλα Μανταβέντρα Πούρι. Από τότε αυτή η Θεότητα του Γκοπινάτατζι είναι γνωστή ως Κσίρα-τσόρα-γκοπινάτα. Ο Κύριος απόλαυσε για τα καλά αυτή την ιστορία. Η τάση για κλέψιμο υπάρχει ακόμα και στην απόλυτη συνείδηση, αλλά επειδή φανερώνεται από το Απόλυτο χάνει τον διαστρεβλωμένο της χαρακτήρα και γίνεται έτσι αντικείμενο λατρείας ακόμα και για τον Κύριο Τσετάνια, στη βάση του απόλυτου παράγοντα, ότι δηλαδή ο Κύριος και η τάση Του για κλέψιμο είναι ένα και το αυτό. Αυτή η ενδιαφέρουσα ιστορία του Γκοπινάτατζι περιγράφεται παραστατικά στην *Τσετανια-τσαριταμριτα* από τον Κρισναντάσα Καβιράζα Γκοσουάμι.

Αφού επισκέφθηκε τον ναό του Κσίρα-τσόρα-γκοπινάτα της Ρεμούνα στο Μπαλασόρε της Ορίσσα, ο Κύριος προχώρησε προς το Πούρι και στον δρόμο επισκέφθηκε τον ναό του Σάκσι-Γκοπαλά, ο οποίος παρουσιάστηκε ως μάρτυρας στην υπόθεση ενός οικογενειακού καβγά ανάμεσα σε δύο αφοσιωμένους υπηρέτες *μπραμανα*. Ο Κύριος άκουσε την ιστορία του Σάκσι-Γκοπαλά με μεγάλη ευχαρίστηση, επειδή ήθελε να κάνει σαφές στους άθεους ότι οι Θεότητες που λατρεύονται στους ναούς και που είναι αποδεκτές από τους μεγάλους *ατσάρια* δεν είναι είδωλα, όπως ισχυρίζονται ορισμένοι άνθρωποι με ελλιπή γνώση. Η Θεότητα του ναού είναι η ενσάρκωση *αρτσα* του Προσώπου της Θεότητας και έτσι η Θεότητα είναι ταυτόσημη με τον Κύριο από κάθε άποψη. Ανταποκρίνεται ανάλογα με την αγάπη του αφοσιωμένου υπηρέτη για αυτήν. Η ιστορία του Σάκσι-Γκοπαλά έχει σχέση με μια οικογενειακή παρεξήγηση ανάμεσα σε δύο αφοσιωμένους υπηρέτες και ο Κύριος, για να κατευνάσει την αναστάτωση και να δείξει ιδιαίτερη εύνοια στους υπηρέτες Του, ταξίδεψε από τη Βρινντάβανα στο Βιντιανάγκα, ένα χωριό της Ορίσσα, με τη μορφή της ενσάρκωσής Του *αρτσα*. Από εκεί η Θεότητα μεταφέρθηκε στο Τσουττάκ, και ο ναός του Σάκσι-Γκοπαλά δέχεται ακόμα και στις μέρες μας την επίσκεψη χιλιάδων προσκυνητών στον δρόμο τους προς το Τζαγκαννάτα Πούρι. Ο Κύριος πέρασε εκεί τη νύχτα και την άλλη μέρα ξεκίνησε για το

Πούρι. Στον δρόμο, ο Νιτιανάντα Πραμπού Του έσπασε τη ράβδο του *σαννιασα*. Φαινομενικά ο Κύριος του θύμωσε, γι' αυτό και πήγε στο Πούρι μόνος Του, χωρίς τους συντρόφους Του.

Στο Πούρι, μόλις μπήκε στον ναό του Τζαγκαννάτα κυριεύθηκε αμέσως από υπερβατική έκσταση κι έπεσε στο πάτωμα του ναού λιπόθυμος. Οι φύλακες του ναού δεν θα μπορούσαν να αντιληφθούν τους υπερβατικούς άθλους του Κυρίου, αλλά έτυχε να είναι παρών ένας σπουδαίος μορφωμένος *παννιτα*, ο Σαρβαμπώμα Μπαττατσάρια, που κατάλαβε πως η λιποθυμία του Κυρίου μόλις μπήκε στον ναό του Τζαγκαννάτα δεν ήταν κάτι το συνηθισμένο. Ο Σαρβαμπώμα Μπαττατσάρια, ο οποίος ήταν διορισμένος ως κύριος *παννιτα* στην αυλή του Βασιλιά της Ορίσσα, του Μαχαράζα Πραταπαρούντρα, γοητεύθηκε από τη νεανική λάμψη του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπρασμπού και κατάλαβε πως μια τέτοια υπερβατική έκσταση φανερώνεται πολύ σπάνια και μόνο στους ανώτατους αφοσιωμένους υπηρέτες, που βρίσκονται ήδη στο υπερβατικό επίπεδο και σε πλήρη λήθη της υλικής ύπαρξης. Μόνο μια απελευθερωμένη ψυχή θα μπορούσε να κατορθώσει έναν τέτοιο υπερβατικό άθλο και ο Μπαττατσάρια, που είχε τεράστια μόρφωση, μπόρεσε να το καταλάβει χάρη στην υπερβατική γραμματεία, που του ήταν τόσο οικεία. Ζήτησε λοιπόν από τους φύλακες του ναού να μην ενοχλήσουν τον άγνωστο *σαννιασι*. Τους ζήτησε να μεταφέρουν τον Κύριο στο σπίτι του, για να Τον προσέχει καλύτερα όσο δεν είχε τις αισθήσεις Του. Ο Κύριος μεταφέρθηκε αμέσως στο σπίτι του Σαρβαμπώμα Μπαττατσάρια, που εκείνη την εποχή είχε σημαντική εξουσία, επειδή ήταν ο *σαμπα-παννιτα*, δηλαδή ο πρύτανης της σχολής σανσκριτικής λογοτεχνίας στο κρατικό πανεπιστήμιο. Ο περισπούδαστος *παννιτα* ήθελε να εξετάσει εξονυχιστικά τους υπερβατικούς άθλους του Κυρίου Τσετάνια, επειδή συχνά, ασυνείδητοι αφοσιωμένοι υπηρέτες αντιγράφουν κάποια σωματικά κατορθώματα τα οποία επιδεικνύουν ως υπερβατικά, για να προσελκύουν αθώους ανθρώπους και να επωφελούνται από αυτούς. Ένας μορφωμένος λόγιος όπως ο Μπαττατσάρια μπορεί να διακρίνει αυτούς τους τσαρλατάνους και όταν τους ανακαλύπτει τους απορρίπτει αμέσως.

Στην περίπτωση του Κυρίου Τσετάνια Μαχαπρασμπού, ο Μπαττατσάρια εξέτασε όλα τα συμπτώματα υπό το φως των *σαστρα*. Τα εξέτασε ως επιστήμονας, όχι ως ανόητος αισθηματίας. Παρατήρησε τις κινήσεις του στομάχου, τους χτύπους της καρδιάς και την αναπνοή. Είδε επίσης τον σφυγμό του Κυρίου και διαπίστωσε πως όλες οι σωματικές λειτουργίες Του ήταν σε πλήρη αναστολή. Έβαλε ένα μικρό βύσμα από βαμβάκι μπροστά στα ρουθούνια και πρόσεξε μια ανεπαίσθητη αναπνοή, αφού οι λεπτές ίνες του βαμβακιού κινήθηκαν ελαφρά. Έτσι μπόρεσε να

συμπεράνει πως η λιποθυμική έκσταση του Κυρίου ήταν γνήσια και άρχισε να Τον περιποιείται με τον ενδεικνυόμενο τρόπο. Αλλά ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπράμπού μπορούσε να γίνει καλά μόνο με έναν ειδικό τρόπο. Θα αντιδρούσε μόνο στον ήχο των αγίων ονομάτων του Κυρίου αν τα έψαλαν οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του. Αυτή η ειδική θεραπεία ήταν άγνωστη στον Σαρβαμπώμα Μπαττατσάρια, μιας και δεν γνώριζε ακόμη τον Κύριο. Όταν ο Μπαττατσάρια Τον πρωτοείδε στον ναό Τον πέρασε για έναν από τους πολλούς προσκυνητές.

Στο μεταξύ οι σύντροφοι του Κυρίου που έφτασαν στον ναό λίγο αργότερα από Αυτόν, έμαθαν για τον υπερβατικό άθλο του Κυρίου και τη μεταφορά Του από τον Μπαττατσάρια. Οι προσκυνητές συζητούσαν ακόμη στον ναό για το επεισόδιο. Κατά σύμπτωση, ένας από αυτούς τους προσκυνητές, ο Γκοπινάτα Ατσάρια, έτυχε να είναι γνωστός του Γκανταντάρια Πανντίτα, ενός από τους συντρόφους του Κυρίου και κουνιάδου του Σαρβαμπώμα Μπαττατσάρια· από αυτόν έμαθαν ότι ο Κύριος είχε χάσει τις αισθήσεις Του και βρισκόταν στο σπίτι του Μπαττατσάρια. Ο Γκανταντάρια Πανντίτα σύστησε όλα τα μέλη της συντροφιάς στον Γκοπινάτα Ατσάρια και αυτός τους οδήγησε στο σπίτι του Μπαττατσάρια, όπου ο Κύριος ήταν λιπόθυμος, σε πνευματική έκσταση. Τότε όλοι έψαλαν δυνατά, όπως συνήθως, το άγιο όνομα του Κυρίου Χαρί, και ο Κύριος ξαναβρήκε τις αισθήσεις Του. Μετά από αυτό, ο Μπαττατσάρια καλωσόρισε όλη τη συντροφιά, μαζί με τον Νιτιανάντα Πραμπού, και πρότεινε να τους φιλοξενήσει. Η συντροφιά, μαζί με τον Κύριο, πήγε για μπάνιο στη θάλασσα και ο Μπαττατσάρια κανόνισε για τη διαμονή και τα γεύματά τους στο σπίτι του Κάσι Μίσρα, με τη βοήθεια του γαμπρού του, του Γκοπινάτα Ατσάρια. Γαμπρός και κουνιάδος είχαν φιλικές συζητήσεις σχετικά με τη θεϊκή φύση του Κυρίου. Ο Γκοπινάτα Ατσάρια, που γνώριζε τον Κύριο από πριν, προσπαθούσε να αποδείξει ότι ο Κύριος ήταν το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ενώ ο Μπαττατσάρια ότι ήταν ένας μεγάλος αφοσιωμένος υπηρέτης. Και οι δύο επιχειρηματολογούσαν βασιζόμενοι στις αυθεντικές *σαστρα* και όχι στη δύναμη της συναισθηματικής *vox populi*. Οι ενσαρκώσεις του Θεού προσδιορίζονται από τις αυθεντικές *σαστρα* και όχι από τη λαϊκή ψήφο ανόητων φανατικών. Με αφορμή τον Κύριο Τσετάνια, ο οποίος ήταν πράγματι ενσάρκωση του Θεού, ανόητοι φανατικοί έχουν αναγορεύσει αυτή την εποχή τόσο πολλούς σε δήθεν ενσαρκώσεις του Θεού, χωρίς όμως να αναφέρονται σε αυθεντικές πηγές. Αλλά ο Σαρβαμπώμα Μπαττατσάρια και ο Γκοπινάτα Ατσάρια δεν εντυφούσαν σε τέτοιους ανόητους συναισθηματισμούς· αντιθέτως, και οι δύο επιχείρησαν να

εδραιώσουν ή να απορρίψουν τη θεϊκή φύση του Κυρίου Τσετάνια στη βάση των αυθεντικών *σαστρα*.

Αργότερα έγινε γνωστό πως και ο Μπαττατσάρια προερχόταν από την περιοχή της Ναβαντρίπα και πως ο Νιλαμμπάρα Τσακραβάρτι, ο παππούς του Κυρίου Τσετάνια από την πλευρά της μητέρας Του, ήταν συμμαθητής του πατέρα του Σαρβαμπώμα Μπαττατσάρια. Έτσι ο νεαρός *σαννιασι*, ο Κύριος Τσετάνια, ξύπνησε στον Μπαττατσάρια μια πατρική στοργή γι' Αυτόν. Ο Μπαττατσάρια ήταν δάσκαλος πολλών *σαννιασι* της *σαμπρανταγια* του Σανκαρατσάρια, δηλαδή της μαθητικής διαδοχής η οποία ξεκινά από τον Σανκαρατσάρια, και ανήκε και ο ίδιος σε αυτή την πίστη. Γι' αυτό ο Μπαττατσάρια ήθελε να ακούσει ο νεαρός *σαννιασι* από αυτόν τη διδασκαλία της *Βενταντα*.

Οι οπαδοί της σχολής του Σάνκαρα είναι γενικά γνωστοί ως οπαδοί της *Βενταντα*. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως η μελέτη της *Βενταντα* είναι μονοπώλιο της *σαμπρανταγια* του Σάνκαρα. Η *Βενταντα* μελετάται από όλες τις γνήσιες *σαμπρανταγια*, αλλά η κάθε μία έχει και τις δικές της ερμηνείες. Είναι ωστόσο γνωστό πως όσοι ανήκουν στη *σαμπρανταγια* του Σάνκαρα αγνοούν τις απόψεις των Βενταντιστών Βαϊσνάβα. Γι' αυτόν τον λόγο δόθηκε για πρώτη φορά από τους Βαϊσνάβα ο τίτλος Μπακτιβεντάντα στον συγγραφέα αυτού του έργου.

Ο Κύριος συμφώνησε να δεχθεί μαθήματα από τον Μπαττατσάρια πάνω στη *Βενταντα* και κάθισαν μαζί στον ναό του Κυρίου Τζαγκαννάτα. Ο Μπαττατσάρια μιλούσε συνεχώς επί εφτά ημέρες και ο Κύριος τον άκουγε με όλη Του την προσοχή, χωρίς να διακόπτει. Η σιωπή του Κυρίου δημιούργησε κάποιες αμφιβολίες στην καρδιά του Μπαττατσάρια, που ρώτησε τον Κύριο πώς γίνεται να μην ρωτά τίποτα ή να μη σχολιάζει τις εξηγήσεις του για τη *Βενταντα*.

Ο Κύριος προσποιήθηκε στον Μπαττατσάρια τον αφελή σπουδαστή κι έκανε πως άκουγε από αυτόν τη *Βενταντα*, επειδή ο Μπαττατσάρια πίστευε πως αυτό ήταν το καθήκον ενός *σαννιασι*. Αλλά ο Κύριος δεν συμφωνούσε με τις εξηγήσεις του. Ο Κύριος έδειξε με αυτόν τον τρόπο πως οι υποτιθέμενοι Βενταντιστές της *σαμπρανταγια* του Σάνκαρα, ή οποιασδήποτε άλλης *σαμπρανταγια*, που δεν ακολουθούν τις οδηγίες του Σρίλα Βιασαντέβα είναι μηχανικοί σπουδαστές της *Βενταντα*. Δεν έχουν πλήρη επίγνωση αυτής της σπουδαίας γνώσης. Η εξήγηση της *Βενταντα-σουτρα* δίνεται από τον ίδιο τον συγγραφέα της στο κείμενο της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Όποιος δεν έχει γνώση της *Μπαγκαβαταμ* δεν είναι σε θέση να γνωρίζει τι λέει η *Βενταντα*.

Ο Μπαττατσάρια, άνθρωπος με τεράστια μόρφωση, κατάλαβε τις σαρκαστικές παρατηρήσεις του Κυρίου για τους λαϊκούς Βενταντιστές.

Τον ρώτησε, λοιπόν, γιατί δεν είχε κάνει καμία ερώτηση για κανένα από τα θέματα με τα οποία διαφωνούσε. Ο Μπατατσάρια κατάλαβε τον λόγο της απόλυτης σιωπής Του για όσες μέρες τον άκουγε. Αυτό έδειχνε καθαρά πως ο Κύριος είχε κάτι άλλο στον νου Του. Ο Μπατατσάρια, λοιπόν, Του ζήτησε να αποκαλύψει τις σκέψεις Του.

Έτσι, ο Κύριος μίλησε ως εξής: «Αγαπητέ κύριε, μπορώ να καταλάβω το νόημα των *σουτρα*, όπως *τζανμαντι ασια γιαταχ* (Σρ.Μπ. 1.1.1), *σαστρα γιονιτβατ* και *ατατο μπραμα τζιγκιασα* της *Βενταντα-σουτρα*, αλλά όταν τις εξηγείτε εσείς με τον δικό σας τρόπο, δυσκολεύομαι να καταλάβω. Ο σκοπός των *σουτρα* εξηγείται από τις ίδιες τις *σουτρα*, αλλά οι δικές σας εξηγήσεις τις καλύπτουν με κάτι άλλο. Σκοπίμως αγνοείτε το άμεσο μήνυμα των *σουτρα* και δίνετε εμμέσως τις δικές σας ερμηνείες».

Ο Κύριος επέθεσε έτσι εναντίον όλων των Βενταντιστών που ερμηνεύουν τη *Βενταντα-σουτρα* σύμφωνα με τη μόδα και ανάλογα με την περιορισμένη δύναμη της σκέψης τους, για να εξυπηρετήσουν δικούς τους σκοπούς. Ο Κύριος καταδικάζει τέτοιου είδους έμμεσες ερμηνείες των αυθεντικών γραφών, όπως η *Βενταντα-σουτρα*.

Ο Κύριος συνέχισε: «Ο Σρίλα Βιασαντέβα έχει συνοψίσει την αυθεντική σημασία των *μαντρα* των *Ουπανισαντ* στη *Βενταντα-σουτρα*. Δυστυχώς, δεν τα χρησιμοποιείτε με την αυθεντική σημασία τους. Τα ερμηνεύετε με διαφορετικό τρόπο. Το κύρος των Βεδών είναι αδιαφιλονίκητο και πέρα από κάθε αμφιβολία. Και οτιδήποτε αναφέρεται στις Βέδες πρέπει να γίνεται δεκτό πλήρως, διαφορετικά αμφισβητείται η αυθεντία των Βεδών. Τα κοχύλια και η κοπριά της αγελάδας δεν είναι παρά τα κόκκαλα και τα κόπρανα δύο ζωντανών όντων. Επειδή όμως οι Βέδες τα συνιστούν ως καθαρά, οι άνθρωποι τα δέχονται ως καθαρά, χάρη στο κύρος των Βεδών».

Το ζήτημα είναι πως δεν μπορεί κάποιος να βάλει την ατελή λογική του πάνω από την αυθεντία των Βεδών. Οι εντολές των Βεδών πρέπει να γίνονται αποδεκτές όπως έχουν, χωρίς εγκόσμια εκλογίκευση. Οι δήθεν οπαδοί των Βεδών έχουν τις δικές τους ερμηνείες των βεδικών εντολών, καθιερώνοντας έτσι διάφορες ομάδες και αιρέσεις της βεδικής θρησκείας. Ο Βούδας (*Μπουντα*) αρνήθηκε ευθέως την αυθεντία των Βεδών και καθιέρωσε τη δική του θρησκεία. Γι' αυτόν τον λόγο και μόνο η βουδιστική θρησκεία δεν έγινε δεκτή από τους αυστηρούς οπαδούς των Βεδών. Αλλά οι δήθεν οπαδοί των Βεδών είναι περισσότερο επιζήμιοι από τους βουδιστές. Οι βουδιστές έχουν το θάρρος να αρνούνται τις Βέδες ευθέως, πράγμα που δεν συμβαίνει με τους υποτιθέμενους οπαδούς των Βεδών, μολονότι εμμέσως παραβαίνουν όλες τις εντολές τους. Αυτό καταδικάστηκε από τον Κύριο Τσετάνια.

Σχετικά με αυτό, τα παραδείγματα των κοχυλιών και της κοπριάς της αγελάδας που έφερε ο Κύριος είναι πολύ κατάλληλα. Αν ένας υποστηρίξει πως αφού η κοπριά της αγελάδας είναι καθαρή, τα κόπρανα ενός μορφωμένου *μπραμανα* είναι ακόμη καθαρότερα, το επιχείρημά του δεν θα γίνει δεκτό. Η κοπριά της αγελάδας είναι αποδεκτή, ενώ τα κόπρανα ενός *μπραμανα* απορρίπτονται. Ο Κύριος συνέχισε:

«Οι βεδικές εντολές αυτοεπικυρώνονται και αν κάποιος εγκόσμιο πρόσωπο μεταβάλει την ερμηνεία των Βεδών, αψηφά την αυθεντία τους. Είναι ανόητο να πιστέψει κανείς πως είναι ευφυέστερος από τον Σρίλα Βιασαντέβα. Ο Σρίλα Βιασαντέβα έχει ήδη εκφραστεί στις *σουτρα* του και δεν χρειάζεται βοήθεια από πρόσωπα μικρότερης σημασίας. Το έργο του, η *Βενταντα-σουτρα*, είναι τόσο εκτυφλωτικό όσο και ο ήλιος του μεσημεριού και όταν κάποιος προσπαθεί να δώσει τη δική του ερμηνεία της αυτόφωτης σαν τον ήλιο *Βενταντα-σουτρα*, επιχειρεί να σκεπάσει τον ήλιο με τα σύννεφα της φαντασίας του.

Ο σκοπός των Βεδών και των *Πουρανα* είναι ένας και ο αυτός. Εξακριβώνουν την Απόλυτη Αλήθεια, η οποία είναι μεγαλύτερη από οτιδήποτε άλλο. Η Απόλυτη Αλήθεια συνειδητοποιείται τελικώς ως το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας με απόλυτη δύναμη ελέγχου. Επομένως, το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας οφείλει να είναι απολύτως πλήρες πλούτου, δύναμης, φήμης, ομορφιάς, γνώσης και απάρνησης. Και όμως, το υπερβατικό Πρόσωπο της Θεότητας προβάλλεται παραδόξως ως απρόσωπο.

Η απρόσωπη περιγραφή της Απόλυτης Αλήθειας στις Βέδες γίνεται για να ανατρέψει την εγκόσμια αντίληψη του απόλυτου όλου. Τα προσωπικά γνωρίσματα του Κυρίου είναι τελείως διαφορετικά από κάθε είδους εγκόσμια γνωρίσματα. Τα ζωντανά όντα είναι όλα ατομικά πρόσωπα και συστατικά μέρη του υπερτάτου όλου. Αν τα συστατικά μέρη είναι ατομικά όντα, η πηγή της εκπόρευσής τους δεν μπορεί να είναι απρόσωπη. Είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο μεταξύ όλων των σχετικών προσώπων.

Οι Βέδες μας πληροφορούν ότι τα πάντα εκπορεύονται από Αυτόν, από το *μπραμαν*, και ότι τα πάντα αναπαύονται σε Αυτόν. Και μετά την εκμηδένιση, τα πάντα συγχωνεύονται μέσα σε Αυτόν και μόνο. Επομένως, Αυτός είναι η έσχατη δοτική, αιτιολογική και υποχρεωτική αιτία όλων των αιτιών. Και οι αιτίες αυτές δεν μπορούν να αποδοθούν σε ένα απρόσωπο αντικείμενο.

Οι Βέδες μας πληροφορούν ότι Αυτός μόνος έγινε πολλοί και όταν το επιθυμεί ρίχνει μια ματιά στην υλική φύση. Πριν κοιτάξει την υλική φύση, δεν υπάρχει υλική κοσμική δημιουργία. Συνεπώς το βλέμμα Του δεν είναι υλικό. Ο υλικός νους και οι αισθήσεις ήταν αγέννητα όταν ο Κύριος έριξε

ένα βλέμμα στην υλική φύση. Έτσι η μαρτυρία των Βεδών αποδεικνύει ότι πέρα από κάθε αμφιβολία ο Κύριος έχει υπερβατικά μάτια και υπερβατικό νου. Δεν είναι υλικά. Συνεπώς, το απρόσωπο στοιχείο Του αποτελεί αναίρεση της υλικότητάς Του και όχι άρνηση της υπερβατικής Του προσωπικότητας.

Ο όρος *μπραμαν* αναφέρεται σε τελευταία ανάλυση στο Πρόσωπο της Θεότητας. Η συνειδητοποίηση του απρόσωπου *μπραμαν* είναι η αρνητική αντίληψη των εγκόσμιων δημιουργημάτων. Η Παραμάτμα, η Υπέρτατη Ψυχή, είναι η εντοπισμένη άποψη του *μπραμαν* μέσα σε όλων των ειδών τα υλικά σώματα. Τέλος, σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες των εξ αποκαλύψεως γραφών, η συνειδητοποίηση του υπερτάτου *μπραμαν* είναι η συνειδητοποίηση του Προσώπου της Θεότητας. Το πρόσωπο αυτό είναι η έσχατη πηγή των *βισνου-τατβα*.

Οι *Πουρανα* είναι συμπλήρωμα των Βεδών. Τα βεδικά *μαντρα* είναι πολύ δύσκολα για έναν κοινό άνθρωπο. Οι γυναίκες, οι *σουντρα* και οι υψηλότερες κοινωνικές τάξεις των επονομαζομένων διπλογεννημένων δεν είναι σε θέση να διεισδύσουν στο νόημα των Βεδών. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον η *Μαχαμπατα* και οι *Πουρανα* είναι εύκολες· για να εξηγούν τις αλήθειες των Βεδών. Στις προσευχές του μπροστά στο αγόρι Κρίσνα, ο Μπράμα είπε πως δεν υπάρχει όριο στην τύχη των κατοίκων της Βρατζαμπούμι, με επικεφαλής τον Νάνντα Μαχαράζα και τη Γιασόντα, επειδή η αιώνια Απόλυτη Αλήθεια έχει γίνει στενός συγγενής τους.

Το βεδικό *μαντρα* βεβαιώνει πως η Απόλυτη Αλήθεια δεν έχει πόδια ούτε χέρια και όμως πηγαίνει γρηγορότερα από το κάθε τι και δέχεται οτιδήποτε Της προσφέρεται με αφοσίωση. Αυτό το τελευταίο υποδηλώνει οριστικά τα προσωπικά γνωρίσματα του Κυρίου, μολονότι τα χέρια και τα πόδια Του διακρίνονται από τα επίγεια χέρια και πόδια ή τις άλλες αισθήσεις.

Συνεπώς το *μπραμαν* δεν είναι ποτέ απρόσωπο· όταν όμως τέτοια *μαντρα* ερμηνεύονται έμμεσα, δημιουργείται η εσφαλμένη εντύπωση πως η Απόλυτη Αλήθεια είναι απρόσωπη. Η Απόλυτη Αλήθεια, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι πλήρης με όλα τα πλούτη και γι' αυτό έχει μια υπερβατική μορφή γεμάτη ύπαρξη, γνώση και ευδαιμονία. Πώς μπορεί λοιπόν να εδραιωθεί η άποψη ότι η Απόλυτη Αλήθεια είναι απρόσωπη;

Γίνεται κατανοητό ότι το *μπραμαν*, όντας γεμάτο πλούτη, έχει πολλαπλές ενέργειες και ότι όλες αυτές οι ενέργειες κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες από την αυθεντία της *Βισνου Πουρανα* (6.7.60), η οποία λέει ότι οι υπερβατικές ενέργειες του Κυρίου Βίσνου είναι πρωταρχικά τρεις. Η πνευματική Του ενέργεια και η ενέργεια των ζωντανών όντων κατατάσσονται ως ανώτερη ενέργεια, ενώ η υλική ενέργεια είναι κατώτερη ενέργεια η οποία βλασταίνει από την άγνοια.

Η ενέργεια των ζωντανών όντων ονομάζεται *κσετραγκια*. Αυτή η *κσετραγκια-σακτι*, αν και ίση ποιοτικώς με τον Κύριο, καταβάλλεται από την υλική ενέργεια εξαιτίας της άγνοιας και έτσι υποφέρει όλων των ειδών τις υλικές δυστυχίες. Με άλλα λόγια, τα ζωντανά όντα βρίσκονται στην οριακή ενέργεια, ανάμεσα στην ανώτερη (πνευματική) και την κατώτερη (υλική) ενέργεια, και ανάλογα με την επαφή του ζωντανού όντος είτε με την υλική είτε με την πνευματική ενέργεια, το ζωντανό ον βρίσκεται σε υψηλότερα ή χαμηλότερα επίπεδα ύπαρξης.

Όπως προαναφέρθηκε, ο Κύριος βρίσκεται πέρα από την κατώτερη και την οριακή ενέργεια, η δε πνευματική Του ενέργεια εκδηλώνεται με τρεις διαφορετικές όψεις: ως αιώνια ύπαρξη, αιώνια ευδαιμονία και αιώνια γνώση. Η αιώνια ύπαρξη διευθύνεται από τη δύναμη *σανντινι*· η ευδαιμονία και η γνώση διευθύνονται αντιστοίχως από τις δυνάμεις *χλαντινι* και *σαμβιτι*. Ως υπέρτατος ενεργών Κύριος, είναι ο υπέρτατος κυρίαρχος της πνευματικής, της οριακής και της υλικής ενέργειας. Όλες δε αυτές οι ενέργειες συνδέονται με τον Κύριο με αιώνια υπηρεσία αφοσίωσης.

Έτσι απολαμβάνει το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας στην υπερβατική, αιώνια μορφή Του. Δεν είναι εκπληκτικό που ορισμένοι τολμούν να θεωρούν τον Υπέρτατο Κύριο ως μη ενεργούντα; Ο Κύριος είναι ο κυρίαρχος όλων των ενεργειών, τα δε ζωντανά όντα είναι συστατικά μέρη μίας από τις ενέργειες. Υπάρχει επομένως τεράστια διαφορά ανάμεσα στον Κύριο και τα ζωντανά όντα. Πώς μπορεί λοιπόν να ισχυρισθεί κανείς ότι ο Κύριος και τα ζωντανά όντα είναι ένα και το αυτό; Και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* τα ζωντανά όντα περιγράφονται ως ανήκοντα στην ανώτερη ενέργεια του Κυρίου. Επίσης, σύμφωνα με την αρχή της στενής συσχέτισης μεταξύ της ενέργειας και του ενεργούντος, δεν διαφέρουν. Συνεπώς, ο Κύριος και τα ζωντανά όντα, ως ενεργών και ενέργεια, δεν διαφέρουν.

«Γη, νερό, φωτιά, αέρας, αιθέρας, νους, νοημοσύνη και εγώ, είναι όλα κατώτερες ενέργειες του Κυρίου, αλλά τα ζωντανά όντα, ως ανώτερη ενέργεια, διαφέρουν από όλα αυτά». Αυτή είναι η εκδοχή της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.4).

Η υπερβατική μορφή του Κυρίου υπάρχει αιωνίως και είναι πλήρης υπερβατικής ευδαιμονίας. Πώς μπορεί λοιπόν μια τέτοια μορφή να είναι προϊόν της υλικής ιδιότητας της αγαθότητας; Οποιοσδήποτε, επομένως, δεν πιστεύει στη μορφή του Κυρίου είναι ασφαλώς άπιστος δαίμονας και συνεπώς απόβλητος, *persona non grata*, που του ταιριάζει να τιμωρηθεί από τον Βασιλιά του Άδη.

Οι Βουδιστές χαρακτηρίζονται άθεοι επειδή δεν σέβονται τις Βέδες, αλλά όσοι αγηφούν τα βεδικά συμπεράσματα, όπως προαναφέρθηκαν, προσποιούμενοι πως είναι οπαδοί των Βεδών, είναι στ' αλήθεια πιο επικίνδυνοι από τους Βουδιστές.

Ο Σρίλα Βιασαντέβα συγκέντρωσε με μεγάλη καλοσύνη τη βεδική γνώση στη *Βενταντα-σουτρα*, αλλά αν κάποιος ακούσει τον σχολιασμό της σχολής Μαγιαβάντα, (όπως εκπροσωπείται από τη *σαμπρανταγια* του Σάνκαρα), σίγουρα θα παραπλανηθεί στον δρόμο της πνευματικής συνειδητοποίησης.

Το αρχικό θέμα της *Βενταντα-σουτρα* είναι η θεωρία των εκπορεύσεων. Όλες οι κοσμικές εκδηλώσεις εκπορεύονται από το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας μέσω των διαφόρων ασύλληπτων ενεργειών Του. Το παράδειγμα της φιλοσοφικής λίθου είναι εφαρμόσιμο στη θεωρία της εκπόρευσης. Η φιλοσοφική λίθος μπορεί να μετατρέψει μια απεριόριστη ποσότητα σιδήρου σε χρυσό, παραμένοντας όπως είναι. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Υπέρτατος Κύριος μπορεί να παράγει όλους τους εκδηλωμένους κόσμους με τις ασύλληπτες ενέργειές Του και όμως παραμένει πλήρης και αναλλοίωτος. Είναι *πουρνα* (πλήρης) και παρόλο που ένας απεριόριστος αριθμός *πουρνα* εκπορεύεται από Αυτόν, Αυτός παραμένει *πουρνα*.

Η θεωρία της ψευδαίσθησης της σχολής Μαγιαβάντα βασίζεται στο επιχείρημα ότι η εκπόρευση προκαλεί μεταμόρφωση της Απόλυτης Αλήθειας. Αν είναι έτσι, τότε ο Βιασαντέβα κάνει λάθος. Για να το αποφύγουν αυτό, έχουν εισαγάγει επιδέξια τη θεωρία της ψευδαίσθησης. Αλλά ο κόσμος, η κοσμική δημιουργία, δεν είναι ψευδής, όπως ισχυρίζεται η σχολή Μαγιαβάντα. Απλώς η ύπαρξή του δεν είναι διαρκής. Κάτι μη διαρκές δεν μπορεί να χαρακτηριστεί καθ' ολοκληρίαν ψευδές. Αλλά η αντίληψη ότι ο εαυτός είναι το υλικό σώμα είναι σίγουρα λανθασμένη.

Το *πραναβα (ομ)* ή *ομκαρα* των Βεδών είναι ο πρωταρχικός ύμνος. Αυτός ο υπερβατικός ήχος είναι ταυτόσημος με τη μορφή του Κυρίου. Όλοι οι βεδικοί ύμνοι βασίζονται σε αυτό το *πραναβα ομκαρα*. Το *τατ τβαμ ασι* δεν είναι παρά δευτερεύον στις βεδικές γραφές και δεν μπορεί, επομένως, να είναι ο πρωταρχικός ύμνος των Βεδών. Ο Σριπάντα Σανκαρατσάρια έδωσε μεγαλύτερη έμφαση στο δευτερεύον *τατ τβαμ ασι* παρά στην πρωταρχική αρχή *ομκαρα*".

Έτσι μίλησε ο Κύριος για τη *Βενταντα-σουτρα* και αφήφισε όλη την προπαγάνδα της σχολής Μαγιαβάντα.* Ο Μπαττατσάρια προσπάθησε να

*Στο έργο μας «Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια», έχουμε εξηγήσει περισσότερο λεπτομερειακά όλες αυτές τις φιλοσοφικές περιπλοκές. Η δε *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* τις αποσαφηνίζει όλες.

δικαιολογήσει τον εαυτό του και τη σχολή Μαγιαβάντα με λογικές και γραμματικές ταχυδακτυλουργίες, αλλά ηττήθηκε από τα ισχυρά επιχειρήματα του Κυρίου. Παραδέχθηκε ότι είμαστε όλοι συνδεδεμένοι αιωνίως με το Πρόσωπο της Θεότητας και ότι η υπηρεσία αφοσίωσης είναι η αιώνια λειτουργία μας στα πλαίσια της σχέσης μας μαζί Του. Το αποτέλεσμα αυτής της σχέσης είναι η επίτευξη της *πρεμα*, δηλαδή της αγάπης για τον Θεό. Όταν επιτευχθεί η αγάπη για τον Θεό, η αγάπη για όλα τα άλλα όντα ακολουθεί αυτομάτως, επειδή ο Κύριος είναι το συνολικό άθροισμα όλων των ζωντανών όντων.

Ο Κύριος είπε ότι εκτός από αυτά τα τρία πράγματα, και συγκεκριμένα, την αιώνια σχέση μας με τον Θεό, τις δοσοληψίες μαζί Του και την επίτευξη αγάπης γι' Αυτόν, όλα τα διδάγματα των Βεδών είναι επινοημένα και περιττά.

Ο Κύριος πρόσθεσε πως η φιλοσοφία Μαγιαβάντα που edίδαξε ο Σριπάντα Σανκαρτσάρια είναι μια φανταστική εξήγηση των Βεδών, αλλά έπρεπε να την διδάξει, επειδή του είχε δοθεί τέτοια εντολή από το Πρόσωπο της Θεότητας. Στην *Παντμα Πουρανα* αναφέρεται ότι το Πρόσωπο της Θεότητας έδωσε εντολή στον Κύριο Σίβα να εκτρέψει το ανθρώπινο γένος από Αυτόν (από το Πρόσωπο της Θεότητας). Το Πρόσωπο της Θεότητας επρόκειτο να καλυφθεί, για να ενθαρρυνθούν οι άνθρωποι να γεννούν όλο και περισσότερα παιδιά. Ο Κύριος Σίβα είπε στην Ντέβι: «Στην Κάλι-γιούγκα θα κηρύξω τη φιλοσοφία Μαγιαβάντα, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας θολός βουδισμός, ντυμένος σαν *μπραμανα*».

Αφού άκουσε όλους αυτούς τους λόγους του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, ο Μπαττατσάρια έμεινε μαγεμένος από θαυμασμό και δέος και Τον κοίταζε σε βαθιά σιωπή. Τότε ο Κύριος τον εμψύχωσε με τη διαβεβαίωση πως δεν υπάρχει λόγος να αισθάνεται δέος. «Λέω ότι η υπηρεσία αφοσίωσης προς το Πρόσωπο της Θεότητας είναι ο υψηλότερος στόχος της ανθρώπινης ζωής». Μετά ανέφερε ένα *σλοκα* από την *Μπαγκαβαταμ* και τον διαβεβαίωσε πως ακόμα και οι απελευθερωμένες ψυχές, οι οποίες είναι απορροφημένες από το πνεύμα και την πνευματική συνειδητοποίηση, καταφεύγουν επίσης στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου Χαρί, επειδή το Πρόσωπο της Θεότητας διαθέτει τέτοιες υπερβατικές ιδιότητες, ώστε προσελκύει τις καρδιές και των απελευθερωμένων ψυχών.

Τότε ο Μπαττατσάρια θέλησε να ακούσει την ερμηνεία του *σλοκα* «*ατμαραμα*» από την *Μπαγκαβαταμ* (1.7.10). Ο Κύριος ζήτησε πρώτα από τον Μπαττατσάρια να το ερμηνεύσει και μετά θα το εξηγούσε κι Αυτός. Ο Μπαττατσάρια ερμήνευσε το *σλοκα* με έναν τρόπο λόγιο και με ιδιαίτερη

έμφαση στη λογική. Εξήγησε το *σλοκα* με εννέα διαφορετικούς τρόπους, βασισμένους κυρίως στη λογική, επειδή ήταν ο διασημότερος δάσκαλος της λογικής του καιρού του.

Ο Κύριος, αφού άκουσε τον Μπαττασάρια, τον ευχαρίστησε για τη λόγια παρουσίαση του *σλοκα* και μετά, ύστερα από παράκληση του Μπαττασάρια, εξήγησε το *σλοκα* με εξήντα τέσσερεις διαφορετικούς τρόπους, χωρίς να αγγίζει καθόλου τις εννέα ερμηνείες που είχε δώσει ο Μπαττασάρια.

Έτσι, αφού άκουσε την εξήγηση του *σλοκα* «*ατμαραμα*» από τον Κύριο, ο Μπαττασάρια πείστηκε πως μια τέτοια παρουσίαση είναι αδύνατη για γήινο πλάσμα.* Πριν από αυτό, ο Σρι Γκοπινάτα Ατσάρια είχε προσπαθήσει να τον πείσει για τη θεϊκή φύση του Κυρίου, χωρίς όμως επιτυχία. Αλλά ο Μπαττασάρια είχε μείνει κατάπληκτος από την παρουσίαση της *Βενταντα-σουτρα* από τον Κύριο, καθώς και από τις ερμηνείες του *σλοκα* «*ατμαραμα*» κι έτσι άρχισε να σκέφτεται πως είχε διαπράξει μεγάλη προσβολή στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, επειδή δεν κατάλαβε πως ήταν ο Ίδιος ο Κρίσνα. Τότε εγκαταλείφθηκε σε Αυτόν, μετανοώντας για την προηγούμενη συμπεριφορά του και ο Κύριος τον δέχθηκε με καλοσύνη. Χάρη στην αναίτια μεγαλοψυχία Του, ο Κύριος φανερώθηκε μπροστά του πρώτα ως Ναράγιανα με τέσσερα χέρια και μετά ως Κύριος Κρίσνα με δύο χέρια, κρατώντας μια φλογέρα.

Ο Μπαττασάρια έπεσε αμέσως στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, και με τη χάρη Του συνέθεσε πολλά ταιριαστά *σλοκα* που εξυμνούν τον Κύριο. Συνέθεσε σχεδόν εκατό *σλοκα* προς δόξαν του Κυρίου. Τότε ο Κύριος τον αγκάλιασε και ο Μπαττασάρια, από υπερβατική έκσταση, έχασε κάθε επαφή με την υλική πραγματικότητα. Δάκρυα, τρεμούλιασμα, ταχυκαρδία, ιδρώτας, συγκίνηση, χορός, τραγούδι, κλάμα, όλα τα οχτώ συμπτώματα έκστασης εκδηλώθηκαν στο σώμα του Μπαττασάρια. Ο Σρι Γκοπινάτα Ατσάρια ήταν γεμάτος χαρά και κατάπληξη με αυτή την υπέροχη μεταστροφή του κουνιάδου του, που συνέβη με τη χάρη του Κυρίου.

Από τα εκατό ονομαστά *σλοκα* που συνέθεσε ο Μπαττασάρια προς δόξαν του Κυρίου, τα ακόλουθα δύο έχουν μεγάλη σημασία· αυτά τα δύο *σλοκα* εξηγούν την ουσία της αποστολής του Κυρίου:

«Είθε να εγκαταλειφθώ στο Πρόσωπο της Θεότητας, που τώρα έχει εμφανισθεί ως Κύριος Τσετάνια Μαχαπραμπού. Είναι ο ωκεανός του ελέους και έχει κατέλθει για να μας διδάξει υλική αποδέσμευση, γνώση και υπηρεσία αφοσίωσης προς Αυτόν».

* Το πλήρες κείμενο της εξήγησης που έδωσε ο Κύριος αποτελεί ένα κεφάλαιο του βιβλίου μας «Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια».

«Επειδή η αγνή υπηρεσία αφοσίωσης προς τον Κύριο έχει χαθεί στη λησμονιά του χρόνου, ο Κύριος εμφανίσθηκε για να ανανεώσει τις αρχές της και γι' αυτό προσκυνώ τα λωτοειδή Του πόδια».

Ο Κύριος ερμήνευσε τη λέξη *μουκτι* ως ισοδύναμη της λέξης «Βίσνου», δηλαδή του Προσώπου της Θεότητας. Το να επιτύχει κάποιος *μουκτι*, δηλαδή απελευθέρωση από τα δεσμά της υλικής ύπαρξης, σημαίνει να κατορθώσει να υπηρετεί τον Κύριο.

Μετά από αυτά, ο Κύριος προχώρησε για ένα διάστημα προς τη νότια Ινδία και μετέτρεψε όλους όσους συνάντησε στον δρόμο Του σε αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου Κρίσνα. Αυτοί οι αφοσιωμένοι υπηρέτες έπεισαν και άλλους πολλούς να ασπαστούν τη λατρεία της υπηρεσίας αφοσίωσης, δηλαδή το *μπαγκαβατα-νταρμα* του Κυρίου. Ο Κύριος έφτασε έτσι στις όχθες του Γκονταβάρι, όπου συνάντησε τον Σρίλα Ραμανάντα Ράγια, κυβερνήτη του Μαντράς και εκπρόσωπο του Μαχαράζα Πραταπαρούντρα, Βασιλιά της Ορίσσα. Οι συνομιλίες Του με τον Ραμανάντα Ράγια έχουν μεγάλη σημασία για την ανώτερη συνειδητοποίηση της υπερβατικής γνώσης και συνιστούν από μόνες τους ένα μικρό βιβλίο. Εδώ θα παρουσιάσουμε μια σύνοψη αυτών των συνομιλιών.

Ο Σρι Ραμανάντα Ράγια, παρόλο που φαινομενικά ανήκε σε μια κοινωνική τάξη κατώτερη των *μπραμανα*, ήταν μια αυτοσυνειδητοποιημένη ψυχή. Δεν ανήκε στην τάξη της απάρνησης και εκτός αυτού κατείχε υψηλή κυβερνητική θέση. Εντούτοις, ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού τον αποδέχθηκε ως απελευθερωμένη ψυχή, επειδή είχε συνειδητοποιήσει σε υψηλό βαθμό την υπερβατική γνώση. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Κύριος αποδέχθηκε τον Σρίλα Χαριντάσα Τακουρά, έναν παλιό αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, που ανήκε σε οικογένεια Μωαμεθανών. Και υπάρχουν πολλοί άλλοι μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, οι οποίοι ανήκαν σε διαφορετικές κοινότητες, αιρέσεις και κοινωνικές τάξεις. Το μοναδικό κριτήριο του Κυρίου ήταν το επίπεδο της υπηρεσίας αφοσίωσης του συγκεκριμένου προσώπου. Δεν Τον ενδιέφερε το εξωτερικό περίβλημα των ανθρώπων. Τον ενδιέφερε μόνο η ψυχή και οι δραστηριότητές της. Πρέπει, επομένως, να γίνει αντιληπτό ότι ολόκληρη η αποστολική δράση του Κυρίου βρίσκεται στο πνευματικό επίπεδο και συνεπώς η λατρεία του Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, δηλαδή η λατρεία του *μπαγκαβατα-νταρμα*, δεν έχει καμία σχέση με εγκόσμιες υποθέσεις, με κοινωνιολογία, πολιτική, οικονομική ανάπτυξη ή οποιονδήποτε παρεμφερή χώρο. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η καθαρά υπερβατική ορμή της ψυχής.

Όταν ο Κύριος συνάντησε τον Σρι Ραμανάνντα Ράγια στις όχθες του Γκονταβάρι, αναφέρθηκε στο *βαρνασραμα-νταρμα* που ακολουθούσαν οι Ινδουιστές. Ο Σρι Ραμανάνντα Ράγια είπε πως ακολουθώντας τις αρχές του *βαρνασραμα-νταρμα*, του συστήματος με τις τέσσερεις κοινωνικές τάξεις και τα τέσσερα στάδια της ανθρώπινης ζωής, μπορεί ο καθένας να συνειδητοποιήσει την Υπέρβαση. Κατά τη γνώμη του Κυρίου, το σύστημα του *βαρνασραμα-νταρμα* είναι επιφανειακό και έχει ελάχιστη σχέση με την ύψιστη συνειδητοποίηση πνευματικών αξιών. Η ύψιστη τελειότητα της ζωής είναι η αποδέσμευση από την προσκόλληση στην ύλη και η κατ' αναλογία συνειδητοποίηση της υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης προς τον Κύριο. Το Πρόσωπο της Θεότητας αναγνωρίζει το ζωντανό ον που σημειώνει πρόοδο προς αυτή την κατεύθυνση. Επομένως, η υπηρεσία αφοσίωσης είναι το αποκορύφωμα της καλλιέργειας κάθε είδους γνώσης. Όταν εμφανίστηκε ο Σρι Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, για να σώσει όλες τις ξεπεσμένες ψυχές, συνέστησε για τη σωτηρία τους την εξής μέθοδο: τα ζωντανά όντα, τα οποία εκπορεύονται από το Υπέρτατο, το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, πρέπει να Το λατρεύουν μέσω όλων των ιδιαίτερων υποχρεώσεών τους, επειδή το κάθε τι που βλέπουμε είναι επίσης προέκταση της ενέργειάς Του. Αυτός είναι ο τρόπος για την αληθινή τελειοποίηση, είναι δε επιδοκιμασμένος από όλους τους αυθεντικούς *ατσάρια*, περασμένους και τωρινούς. Το σύστημα *βαρνασραμα* βασίζεται λίγο-πολύ σε ηθικές αρχές. Έχει ελάχιστη μόνο σχέση με τη συνειδητοποίηση της Υπέρβασης και ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού το απέρριψε ως επιφανειακό, ζήτησε δε από τον Ραμανάνντα Ράγια να εμβαθύνει περισσότερο πάνω σε αυτό το ζήτημα.

Ο Σρι Ραμανάνντα Ράγια πρότεινε τότε την απάρνηση από τα υλικά οφέλη των πράξεών μας για χάρη του Κυρίου. Σε σχέση με αυτό, η *Μπαγκαβαντ-γκίτα* (9.27) αναφέρει: «Οτιδήποτε κάνεις, οτιδήποτε τρως και οτιδήποτε δίνεις, καθώς και κάθε κακουχία στην οποία υποβάλλεσαι για λόγους μεταμέλειας, πρόσφερε τα μόνο σ' Εμένα». Αυτή η αφοσίωση από την πλευρά του εργαζόμενου υποδηλώνει μια αντίληψη του Προσώπου της Θεότητας ανώτερη της απρόσωπης αντίληψης του συστήματος *βαρνασραμα*, αλλά η σχέση του ζωντανού όντος με τον Κύριο παραμένει ασαφής. Γι' αυτό ο Κύριος απέρριψε αυτή την πρόταση και ζήτησε από τον Ραμανάνντα Ράγια να προχωρήσει περισσότερο.

Τότε ο Ράγια πρότεινε την απόρριψη του *βαρνασραμα-νταρμα* και την αποδοχή της υπηρεσίας αφοσίωσης. Ο Κύριος δεν συμφώνησε ούτε με αυτή την πρόταση, για τον λόγο ότι δεν πρέπει να εγκαταλείπει κανείς τη θέση του ξαφνικά, επειδή αυτό μπορεί να μη φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Στη συνέχεια, ο Ράγια διατύπωσε την άποψη ότι η επίτευξη πνευματικής συνειδητοποίησης, απαλλαγμένης από την υλική αντίληψη της ζωής, είναι το ανώτατο δυνατό επίτευγμα για ένα ζωντανό ον. Ο Κύριος απέρριψε και αυτή την άποψη, επειδή με το πρόσχημα της πνευματικής συνειδητοποίησης διάφορα ασυνείδητα άτομα έχουν κάνει μεγάλη ζημιά. Επομένως, αυτό δεν είναι δυνατό από τη μια στιγμή στην άλλη. Ο Ράγια τότε πρότεινε την ανυπόκριτη συναναστροφή των αυτοσυνειδητοποιημένων ψυχών και την ακρόαση, με τρόπο ταπεινό, του υπερβατικού μηνύματος των διασκεδάσεων του Προσώπου της Θεότητας. Αυτή η πρόταση ήταν ευπρόσδεκτη από τον Κύριο. Βρισκόταν σε συμφωνία με τον Μπράμα, που είπε ότι το Πρόσωπο της Θεότητας είναι γνωστό ως *ατζίτα*, δηλαδή Αυτός που κανείς δεν μπορεί να κατακτήσει ή να πλησιάσει. Αλλά ακόμη και ένας τέτοιος *ατζίτα* γίνεται *τζίτα* (κατακτήσιμος) με έναν τρόπο πολύ απλό και εύκολο. Αυτός ο απλός τρόπος είναι να σταματήσουμε να είμαστε υπερόπτες και να νομίζουμε πως εμείς είμαστε ο Θεός. Πρέπει να είμαστε πολύ πράοι και ταπεινοί και να προσπαθούμε να ζούμε ειρηνικά, προσφέροντας την ακοή μας στους λόγους των υπερβατικώς συνειδητοποιημένων ψυχών, που μιλάνε για το μήνυμα του *μπαγκαβατα-νταρμα*, δηλαδή της θρησκείας της εξύμνησης του Υπερτάτου Κυρίου και των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Η εξύμνηση ενός σπουδαίου ανθρώπου είναι μία φυσική ροπή των ζωντανών όντων, δεν έχουν μάθει όμως να εξυμνούν τον Κύριο. Η τελειότητα της ζωής επιτυγχάνεται δοξάζοντας απλώς τον Κύριο σε επαφή με έναν αυτοσυνειδητοποιημένο αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου.* Αυτοσυνειδητοποιημένος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου είναι εκείνος που εγκαταλείπεται τελείως στον Κύριο και δεν ενδιαφέρεται για την υλική ευημερία. Η υλική ευημερία και οι αισθησιακές απολαύσεις, καθώς και η προαγωγή τους, είναι πράξεις άγνοιας. Η ειρήνη και η φιλία είναι αδύνατες για μια κοινωνία αποχωρισμένη από την επαφή με τον Θεό και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Είναι επομένως επιτακτική ανάγκη να αναζητούμε με ειλικρίνεια τη συντροφιά αγνών αφοσιωμένων υπηρετών και να τους ακούμε υπομονετικά και ταπεινά, οποιαδήποτε θέση και αν έχουμε. Η ανώτερη ή κατώτερη κοινωνική θέση δεν αποτελεί εμπόδιο στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να ακούμε τακτικά μία αυτοσυνειδητοποιημένη ψυχή. Ο δάσκαλος μπορεί να δίνει διαλέξεις με θέματα από τη βεδική γραμματεία, ακολουθώντας το παράδειγμα των περασμένων *ατσάρια* που

* Η Διεθνής Ένωση για τη Συνείδηση του Κρίσνα δημιουργήθηκε γι' αυτόν τον σκοπό.

συνειδητοποίησαν την Απόλυτη Αλήθεια. Αυτή την απλή μέθοδο αυτοσυνειδητοποίησης, τη γενικώς γνωστή ως *μπαγκαβατα-νταρμα*, συνιστά ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Προς αυτή την κατεύθυνση, η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι ο τέλειος οδηγός.

Εκτός από αυτά τα θέματα που συζητήσαν ο Κύριος και ο Σρι Ραμανάνντα Ράγια, οι δύο αυτές μεγάλες προσωπικότητες είχαν ακόμη πιο προχωρημένες συζητήσεις για πνευματικά ζητήματα. Αποσιωπούμε σκοπίμως αυτές τις συζητήσεις προς το παρόν, επειδή πρέπει να βρίσκεται ήδη κάποιος στο πνευματικό επίπεδο πριν μπορέσει να ακούσει τις περαιτέρω συζητήσεις του Κυρίου με τον Ραμανάνντα Ράγια. Αυτές οι συζητήσεις του Σρίλα Ραμανάνντα Ράγια με τον Κύριο περιγράφονται στο βιβλίο «Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια».

Κατά τη λήξη αυτής της συνάντησης, ο Κύριος προέτρεψε τον Σρι Ραμανάνντα Ράγια να παραιτηθεί από το αξίωμά του και να έρθει στο Πούρι, ώστε να μπορούν να ζουν μαζί και να απολαμβάνουν μια υπερβατική σχέση. Λίγο αργότερα, ο Σρι Ραμανάνντα Ράγια αποχώρησε από την κυβερνητική του θέση και ο Βασιλιάς του πρόσφερε μία σύνταξη. Επέστρεψε στο σπίτι του, στο Πούρι, όπου ήταν ένας από τους πλέον έμπιστους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Ένας άλλος έμπιστος του Κυρίου στο Πούρι ήταν ο Σίκι Μαχίτι. Ο Κύριος είχε εμπιστευτικές συζητήσεις για πνευματικά θέματα με τρεις-τέσσερις συντρόφους Του στο Πούρι και με αυτόν τον τρόπο πέρασε δεκαοχτώ χρόνια σε πνευματική έκσταση. Αυτές τις συνομιλίες τις κατέγραψε ο Σρι Νταμοντάρα Γκοσουάμι, ένας από τους τέσσερις πλέον έμπιστους αφοσιωμένους υπηρέτες και ιδιαίτερος γραμματέας του Κυρίου.

Ο Κύριος ταξίδεψε πολύ σε όλο το νότιο τμήμα της Ινδίας. Στη Μαχαράστρα εμύησε τον μεγάλο άγιο της περιοχής, γνωστό ως Άγιο Τουκαράμα. Ο Άγιος Τουκαράμα, μετά τη μύησή του από τον Κύριο, πλημμύρισε ολόκληρη την επαρχία Μαχαράστρα με την κίνηση του *σανκιρτανα* και αυτή η υπερβατική πλημμυρίδα κυλάει ακόμα στο νοτιοδυτικό τμήμα της μεγάλης Ινδικής χερσονήσου.

Στη νότια Ινδία ο Κύριος έφερε στο φως δύο πολύ σημαντικά παλιά έργα, και συγκεκριμένα, την *Μπραμα-σαμχίτα* (σύνοψη της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*) και την *Κρισνα-καρναμριτα*. Για όσους ακολουθούν την παράδοση της αφοσίωσης, αυτά τα δύο πολύτιμα βιβλία αποτελούν εγκεκριμένα κείμενα μελέτης. Μετά την περιοδεία Του στη νότια Ινδία ο Κύριος επέστρεψε στο Πούρι.

Με την επιστροφή Του στο Πούρι, όλοι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου που αδημονούσαν να Τον δουν και πάλι, ξαναβρήκαν τη ζωντάνια τους. Ο Κύριος έμεινε εκεί απολαμβάνοντας τις υπερβατικές

συνειδητοποιήσεις Του. Το σημαντικότερο περιστατικό εκείνης της περιόδου ήταν η παραχώρηση ακρόασης στον Βασιλιά Πραπαταρούντρα. Ο Βασιλιάς Πραπαταρούντρα ήταν ένας σπουδαίος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και θεωρούσε ότι ήταν ένας από εκείνους τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου στους οποίους είχε ανατεθεί το καθάρισμα του ναού. Ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού εκτιμούσε πάρα πολύ αυτή την ταπεινή στάση του Βασιλιά. Ο Βασιλιάς παρακάλεσε τον Μπαττατσάρια και τον Ράγια να κανονίσουν να συναντηθεί με τον Κύριο. Όμως ο Κύριος αρνήθηκε κατηγορηματικά να ικανοποιήσει αυτό το αίτημα των δύο πιστών αφοσιωμένων υπηρετών Του, παρόλο που ήταν τόσο έμπιστοι σύντροφοί Του. Ο Κύριος υποστήριξε πως είναι επικίνδυνο για έναν *σαννιασι* να έρχεται σε στενή επαφή με γυναίκες και με ανθρώπους του κόσμου που τους απασχολούν τα χρήματα. Ο Κύριος ήταν ιδανικός *σαννιασι*. Καμία γυναίκα δεν μπορούσε να Τον πλησιάσει, έστω και για να προσφέρει τον σεβασμό της. Για τις γυναίκες έβαζαν καθίσματα πολύ μακριά από τον Κύριο. Ως ιδανικός δάσκαλος και *ατσάρια*, ήταν πολύ συνεπής με τα καθήκοντα του *σαννιασι*. Εκτός του ότι ήταν θεία ενσάρκωση, ο Κύριος ήταν ιδανικός χαρακτήρας και ως άνθρωπος. Η συμπεριφορά Του με τους άλλους ήταν υπεράνω πάσης υποψίας. Στις δοσοληψίες Του ως *ατσάρια* ήταν σκληρότερος από κεραυνό και μαλακότερος από ρόδο. Ένας από τους συντρόφους Του, ο Χαριντάσα ο νεότερος, διέπραξε κάποτε ένα μεγάλο σφάλμα, κοιτάζοντας λάγνα μια νέα γυναίκα. Ο Κύριος, ως Υπέρτατη Ψυχή, διέκρινε αυτή τη λαγνεία στον νου του Χαριντάσα, τον έδιωξε αμέσως από τη συντροφιά Του και δεν τον ξαναδέχθηκε ποτέ, παρόλο που Τον ikέτευαν να τον συγχωρέσει για το σφάλμα του. Έπειτα από αυτό, και επειδή ο Κύριος τον απομάκρυνε από τη συντροφιά Του, ο Χαριντάσα ο νεότερος αυτοκτόνησε και το νέο έφτασε αμέσως στον Κύριο. Ακόμα και τότε, ο Κύριος δεν ξέχασε την προσβολή του Χαριντάσα και είπε πως ο Χαριντάσα είχε δεχθεί την κατάλληλη τιμωρία.

Σε θέματα πειθαρχίας και αρχών της τάξης της απάρνησης, ο Κύριος δεν έκανε συμβιβασμούς. Γι' αυτό, αν και γνώριζε πως ο Βασιλιάς ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης, αρνήθηκε να τον δει, μόνο και μόνο επειδή ήταν άνθρωπος των χρημάτων. Με αυτό το παράδειγμα, ο Κύριος θέλησε να τονίσει τη σωστή διαγωγή ενός πνευματικού ανθρώπου. Ο πνευματικός άνθρωπος δεν έχει καμία σχέση με γυναίκες και χρήματα. Πρέπει πάντα να αποφεύγει τέτοιες στενές επαφές. Παρ' όλα αυτά, χάρη στον περίτεχνο διακανονισμό των αφοσιωμένων υπηρετών, ο Βασιλιάς δέχθηκε την εύνοια του Κυρίου. Αυτό δείχνει πως ένας αγαπημένος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου μπορεί να βοηθήσει έναν νεοφώτιστο πιο

γενναιόδωρα απ' όσο ο Κύριος. Γι' αυτό οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν διαπράττουν ποτέ προσβολή στα πόδια ενός άλλου αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη. Μερικές φορές, ο ευσπλαχνικός Κύριος συγχωρεί προσβολές που γίνονται στα λωτοειδή Του πόδια, αλλά μια προσβολή στα πόδια ενός αφοσιωμένου υπηρέτη είναι κάτι πολύ επικίνδυνο για όποιον θέλει πραγματικά να προοδεύσει στον δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης.

Όσο έμεινε ο Κύριος στο Πούρι, χιλιάδες αφοσιωμένοι υπηρέτες ήρθαν να Τον δουν κατά τη διάρκεια της γιορτής Ράτα-γιάτρα του Κυρίου Τζαγκαννάτα. Και όσο κρατούσε αυτή η γιορτή με την άμαξα, το καθάρισμα του ναού Γκουνντίτσα, υπό την άμεση επίβλεψη του Κυρίου, ήταν ένα σημαντικό καθήκον. Η κίνηση του ομαδικού *σανκιρτανα* του Κυρίου στο Πούρι ήταν ένα μοναδικό θέαμα για το πλήθος του κόσμου. Αυτός είναι ο τρόπος να στραφεί ο νους της λαϊκής μάζας προς την πνευματική συνειδητοποίηση. Ο Κύριος εγκαινίασε αυτό το σύστημα του μαζικού *σανκιρτανα*, και οι ηγέτες όλων των χωρών μπορούν να επωφεληθούν από αυτή την πνευματική κίνηση για να διατηρήσουν τις λαϊκές μάζες σε μια αγνή κατάσταση ειρήνης και φιλίας μεταξύ τους. Αυτό αποτελεί τώρα απαίτηση της ανθρώπινης κοινωνίας σε όλον τον κόσμο.

Ύστερα από λίγο, ο Κύριος συνέχισε την περιοδεία Του προς τη βόρεια Ινδία κι αποφάσισε να επισκεφθεί τη Βρινντάβανα και τα γειτονικά μέρη. Διέσχισε τη ζούγκλα του Τζαρικόαντα (Μάντια Μπάρατα) και όλα τα άγρια ζώα ενώθηκαν με την κίνηση του *σανκιρτανα*. Οι τίγρεις, οι ελέφαντες, οι αρκούδες, τα ελάφια, όλα μαζί συνόδεψαν τον Κύριο και ο Κύριος τα συνόδευσε στο *σανκιρτανα*. Με αυτό απέδειξε πως με τη διάδοση της κίνησης του *σανκιρτανα* (της ομαδικής ψαλμωδίας και της εξύμνησης του ονόματος του Κυρίου), ακόμα και τα άγρια ζώα μπορούν να ζήσουν σε ειρήνη και φιλία και πολύ περισσότερο οι άνθρωποι, που υποτίθεται πως είναι πολιτισμένοι. Κανένας άνθρωπος στον κόσμο δεν θα αρνηθεί να μετάσχει στην κίνηση του *σανκιρτανα*. Η κίνηση *σανκιρτανα* του Κυρίου δεν περιορίζεται σε μία κοινωνική τάξη, μία θρησκευτική πίστη ή σε μία φυλή. Εδώ βρίσκεται η άμεση απόδειξη της μεγάλης Του αποστολής: επέτρεψε ακόμα και στα άγρια ζώα να συμμετάσχουν στη μεγάλη Του κίνηση.

Στην επιστροφή Του από τη Βρινντάβανα, πήγε πρώτα στο Πραγιάγκα, όπου συνάντησε τον Ρούπα Γκοσουάμι και τον νεότερο αδελφό του Ανουπάμα. Ύστερα πήγε στο Μπενάρες. Επί δύο μήνες δίδαξε στον Σρι Σανάτανα Γκοσουάμι την υπερβατική επιστήμη. Η πλήρης παρουσίαση αυτής της διδασκαλίας δεν είναι δυνατή σε αυτό το σημείωμα. Τα κύρια σημεία της θα αναφερθούν πιο κάτω.

Ο Σανάτανα Γκοσουάμι (γνωστός προηγουμένως ως Σάκαρα Μαλλίκα) ήταν μέλος της κυβέρνησης της Βεγγάλης υπό τη διακυβέρνηση του Ναβάμπ Χουσσείν Σαχ. Αποφάσισε να αποσυρθεί από τη θέση του για να είναι μαζί με τον Κύριο. Κατά την επιστροφή Του από τη Βρινντάβανα, ο Κύριος έφτασε στο Βαρανάσι (Μπενάρες), όπου φιλοξενήθηκε από τον Σρι Ταπάνα Μίσρα και τον Τσανντρασέκαρα, που είχαν τη βοήθεια και ενός *μπραμανα* της Μαχαράστρα. Εκείνον τον καιρό, το Βαρανάσι βρισκόταν κάτω από την επιρροή του Σριπάντα Πρακασανάντα Σαρασβάτι, ενός περίφημου *σαννιασι* της σχολής Μαγιαβάντα. Όσο έμεινε ο Κύριος στο Βαρανάσι και χάρη στη μαζική κίνηση του *σανκιρτανα*, οι άνθρωποι ήταν ξετρελαμένοι μαζί Του. Όπου κι αν πήγαινε, ιδιαίτερα στον ναό Βισβανάτα, χιλιάδες προσκυνητές Τον ακολουθούσαν. Άλλους έθελγαν τα σωματικά χαρακτηριστικά του Κυρίου και άλλους τα μελωδικά τραγούδια Του που δόξαζαν τον Κύριο.

Οι Μαγιαβάντι *σαννιασι* αυτοαναγορεύονται Ναράγιανα. Το Βαρανάσι είναι ακόμα πλημμυρισμένο από Μαγιαβάντι *σαννιασι*. Κάποιοι άνθρωποι που είδαν τον Κύριο με την ομάδα του *σανκιρτανα* Τον πέρασαν για τον πραγματικό Ναράγιανα και αυτή η είδηση έφτασε γρήγορα στον περίφημο *σαννιασι* Πρακασανάντα.

Στην Ινδία υπάρχει πάντα ένα είδος πνευματικής αντιζηλίας ανάμεσα στις σχολές Μαγιαβάντα και Μπαγκαβάτα. Έτσι, όταν τα νέα για τον Κύριο έφτασαν στον Πρακασανάντα, αυτός, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος ήταν ένας Βαϊσνάβα *σαννιασι*, μείωσε την αξία Του σε αυτούς που του έφεραν τα νέα. Επειδή, κατά τη γνώμη του, η κίνηση *σανκιρτανα* που διέδιδε ο Κύριος δεν ήταν παρά μόνο ένας θρησκευτικός συναισθηματισμός, αποδοκίμασε εντελώς τις δραστηριότητες του Κυρίου. Ο Πρακασανάντα ήταν βαθυστόχαστος γνώστης της Βεντάντα και συμβούλεψε τους οπαδούς του να μελετούν τη Βεντάντα και να μην ασχολούνται με το *σανκιρτανα*.

Σε κάποιον *μπραμανα* που έγινε αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν άρεσε η κριτική του Πρακασανάντα και πήγε στον Κύριο για να εκφράσει τη λύπη του. Είπε στον Κύριο πως όταν ανέφερε στον Πρακασανάντα το όνομα του Κυρίου, εκείνος κατέκρινε αυστηρά τον Κύριο, παρόλο που ο *μπραμανα* τον άκουσε να εκστομίζει αρκετές φορές το όνομα Τσετάνια. Ο *μπραμανα* παρατήρησε με κατάπληξη πως ο *σαννιασι* Πρακασανάντα δεν μπόρεσε να εκφέρει τον ήχο Κρίσνα ούτε μία φορά, παρόλο που πρόφερε το όνομα Τσετάνια αρκετές φορές.

Ο Κύριος εξήγησε χαμογελώντας στον αφοσιωμένο υπηρέτη *μπραμανα* γιατί οι Μαγιαβάντι δεν μπορούν να προφέρουν το άγιο όνομα του Κρίσνα. «Οι Μαγιαβάντι, παρόλο που προφέρουν διαρκώς τις λέξεις *μπραμα*, *ατμα*,

τσετανια, κλπ., είναι ένοχοι προσβολών στα λωτοειδή πόδια του Κρίσνα. Και επειδή είναι ένοχοι προσβολών στα λωτοειδή πόδια του Κρίσνα, αδυνατούν να αρθρώσουν το άγιο όνομα του Κρίσνα. Το όνομα «Κρίσνα» και το Πρόσωπο της Θεότητας Κρίσνα είναι ταυτόσημα. Στον απόλυτο κόσμο δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο όνομα, τη μορφή ή το πρόσωπο της Απόλυτης Αλήθειας, επειδή τα πάντα εκεί είναι υπερβατική ευδαιμονία. Για το Πρόσωπο της Θεότητας, τον Κρίσνα, δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο σώμα και την ψυχή. Έτσι διαφέρει από τη ζωντανή οντότητα, που είναι πάντα διαφορετική από το εξωτερικό της σώμα. Εξαιτίας της υπερβατικής θέσης του Κρίσνα, είναι πολύ δύσκολο για έναν μη ειδικό να γνωρίζει πραγματικά το Πρόσωπο της Θεότητας, τον Κρίσνα, το άγιο όνομά Του, τη δόξα Του, κλπ. Το όνομα, η δόξα, η μορφή και οι διασκεδάσεις Του είναι όλα τους η ίδια υπερβατική ταυτότητα και δεν είναι δυνατό να γίνουν γνωστά με τις υλικές αισθήσεις.

«Η υπερβατική σχέση των διασκεδάσεων του Κυρίου είναι η πηγή ακόμα μεγαλύτερης ευδαιμονίας από όση μπορεί να δοκιμάσει κάποιος που συνειδητοποιεί το *μπραμαν* ή που γίνεται ένα με το Υπέρτατο. Αν δεν ήταν έτσι, τότε όσοι βρίσκονται ήδη στην υπερβατική ευδαιμονία του *μπραμαν* δεν θα είχαν προσελκυσθεί από την υπερβατική ευδαιμονία των διασκεδάσεων του Κυρίου».

Μετά από αυτό, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες οργάνωσαν μία μεγάλη συνάντηση, στην οποία ήταν καλεσμένοι όλοι οι *σαννιασι*, περιλαμβανομένου του Κυρίου και του Πρακασανάντα Σαρασβάτι. Σε αυτή τη συνάντηση, ο Κύριος και ο Πρακασανάντα είχαν μια μεγάλη συζήτηση για τις πνευματικές αξίες της κίνησης *σανκιρτανα*. Ακολουθεί μια σύνοψη αυτής της συζήτησης.

Ο περίφημος Μαγιαβάντι *σαννιασι* Πρακασανάντα ρώτησε τον Κύριο για ποιο λόγο προτιμούσε την κίνηση *σανκιρτανα* από τη μελέτη της *Βενταντα-σουτρα*. Ο Πρακασανάντα είπε πως είναι υποχρέωση των *σαννιασι* να διαβάζουν τη *Βενταντα-σουτρα*. Τι ήταν εκείνο που έκανε τον Κύριο να ασχολείται με το *σανκιρτανα*;

Μετά από αυτή την ερώτηση, ο Κύριος απάντησε ταπεινά: «Προτίμησα την κίνηση *σανκιρτανα* αντί της σπουδής της Βεντάντα επειδή είμαι πολύ ανόητος». Με αυτόν τον τρόπο, ο Κύριος παρουσιάστηκε ως ένας από τους αμέτρητους ανόητους αυτής της εποχής, που είναι απολύτως ανίκανοι να μελετήσουν τη φιλοσοφία της Βεντάντα. Η ενασχόληση ανοήτων με τη σπουδή της Βεντάντα έχει προκαλέσει όλεθρο στην κοινωνία. Ο Κύριος λοιπόν συνέχισε: «Και επειδή είμαι πολύ ανόητος, ο πνευματικός Μου δάσκαλος, Μου απαγόρευσε να παίζω με τη φιλοσοφία Βεντάντα. Είπε ότι

είναι καλύτερα να ψέλνω το άγιο όνομα του Κυρίου, γιατί αυτό θα Με ελευθερώσει από τα δεσμά της ύλης.

Αυτή την εποχή του Κάλι, η μοναδική θρησκεία είναι η εξύμνηση του Κυρίου μέσω του αγίου ονόματός Του, αυτή δε είναι και η προσταγή όλων των εξ αποκαλύψεως γραφών. Και ο πνευματικός Μου δάσκαλος Μου έχει διδάξει ένα σλοκα (μία στροφή) από την *Μπριχαν-ναραντιγια Πουρανα*:

*χαρερ ναμα χαρερ ναμα χαρερ ναμαϊβα κεβαλαμ
καλω ναστι εβα ναστι εβα ναστι εβα γκατιρ ανιατα*

Ακολουθώντας, λοιπόν, την εντολή του πνευματικού Μου δασκάλου, ψέλνω το άγιο όνομα του Χαρί και τώρα είμαι ξετρελαμένος με το άγιο αυτό όνομα. Όποτε προφέρω το άγιο όνομα ξεχνώ τελείως τον Εαυτό Μου και πότε-πότε γελώ, κλαίω και χορεύω σαν τρελός. Μάλιστα, νόμισα ότι με αυτή τη μέθοδο της ψαλμωδίας τρελάθηκα και ρώτησα σχετικά με αυτό τον πνευματικό Μου δάσκαλο. Με πληροφόρησε πως αυτό είναι το πραγματικό αποτέλεσμα της ψαλμωδίας του αγίου ονόματος, το οποίο παράγει μια υπερβατική συγκίνηση, που είναι σπάνια εκδήλωση. Είναι σημάδι της αγάπης για τον Θεό, που είναι ο ύψιστος σκοπός της ζωής. Η αγάπη για τον Θεό υπερβαίνει την απελευθέρωση (*μουκτι*) και γι' αυτό ονομάζεται πέμπτο στάδιο της πνευματικής συνειδητοποίησης, πάνω από το στάδιο της απελευθέρωσης. Ψάλλοντας το άγιο όνομα του Κρίσνα, φτάνει κανείς σε αυτό το στάδιο της αγάπης για τον Θεό και ευτυχώς Μου δόθηκε αυτή η ευλογία».

Ακούγοντας αυτά τα λόγια του Κυρίου, ο Μαγιαβάντι *σαννιασι* Τον ρώτησε τι θα πείραζε να μελετά κανείς τη Βεντάντα και να ψέλνει συγχρόνως και το άγιο όνομα. Ο Πρακασανάντα Σαρασβάτι γνώριζε καλά πως ο Κύριος ήταν παλιά γνωστός ως Νιμάι Πανντίτα, πολυμαθής λόγιος της Ναβαντρίπα, και πως είχε κάποιο λόγο να παριστάνει τον χαζό. Ακούγοντας την ερώτηση του *σαννιασι*, ο Κύριος χαμογέλασε και είπε: «Αγαπητέ Μου κύριε, αν δεν έχετε αντίρρηση, θα σας απαντήσω».

Όλοι οι παρευρισκόμενοι *σαννιασι* ήταν πολύ ευχαρίστημένοι με την έντιμη συμπεριφορά του Κυρίου και απάντησαν ομόφωνα ότι δεν θα τους προσέβαλε οποιαδήποτε απάντησή Του. Τότε ο Κύριος μίλησε ως εξής: «Η *Βενταντα-σουτρα* αποτελείται από υπερβατικές λέξεις, δηλαδή ήχους που έχει ξεστομίσει το υπερβατικό Πρόσωπο της Θεότητας. Επομένως, είναι αδύνατο να υπάρχει στη Βεντάντα οποιαδήποτε ανθρώπινη ατέλεια, όπως λάθος, πλάνη, απάτη ή αδεξιότητα. Το μήνυμα των *Ουπανισαντ* εκφράζεται στη *Βενταντα-σουτρα* και ό,τι διατυπώνεται εκεί ευθέως είναι οπωσδήποτε δοξασμένο. Οι οποιεσδήποτε ερμηνείες έχουν δοθεί από τον

Σανκαρατσάρια δεν έχουν άμεση επίπτωση στη *σουτρα* και επομένως ένας τέτοιος σχολιασμός την καταστρέφει.

Η λέξη *μπραμαν* υποδηλώνει το μέγιστο όλων, εκείνο που είναι γεμάτο υπερβατικά πλούτη, το ανώτερο όλων. *Μπραμαν*, σε τελευταία ανάλυση, είναι το Πρόσωπο της Θεότητας και η Θεότητα είναι καλυμμένη από έμμεσες ερμηνείες και καθιερωμένη ως κάτι το απρόσωπο. Το κάθε τι που βρίσκεται στον πνευματικό κόσμο είναι γεμάτο υπερβατική ευδαιμονία, συμπεριλαμβανομένης της μορφής, του σώματος, του τόπου και των ατομικών ειδών του Κυρίου. Όλα τελούν αιωνίως σε γνώση και σε υπέρτατη ευτυχία. Δεν είναι λάθος του *ατσάρια* Σάνκαρα που έχει ερμηνεύσει τη Βεντάντα με αυτόν τον τρόπο, αλλά όποιος δέχεται αυτήν την ερμηνεία, είναι σίγουρα καταδικασμένος. Όποιος θεωρεί το υπερβατικό σώμα του Προσώπου της Θεότητας ως κάτι το εγκόσμιο, διαπράττει αναμφισβήτητα τη μεγαλύτερη βλασφημία».

Έτσι μίλησε ο Κύριος στον *σαννιασι*, σχεδόν με τον ίδιο τρόπο που είχε μιλήσει στον Μπαττατσάρια του Πούρι, και με ισχυρά επιχειρήματα αχρήστεψε τις ερμηνείες της *Βενταντα-σουτρα* από τους Μαγιαβάντι. Όλοι οι παρευρισκόμενοι *σαννιασι* βεβαίωναν πως ο Κύριος ήταν η προσωποποίηση των Βεδών και το Πρόσωπο της Θεότητας. Όλοι οι *σαννιασι* προσχώρησαν στη λατρεία του *μπακτι*, δέχθηκαν το άγιο όνομα του Κυρίου Σρι Κρίсна και γευμάτισαν συντροφιά με τον Κύριο. Μετά τη μεταστροφή των *σαννιασι*, η δημοτικότητα του Κυρίου στο Βαρανάσι αυξήθηκε και χιλιάδες άνθρωποι συνέρρεαν για να Τον δουν αυτοπροσώπως. Ο Κύριος εδραίωσε έτσι την πρωταρχική σπουδαιότητα του *μπαγκαβατα-νταρμα* και συνέτριψε όλα τα άλλα συστήματα πνευματικής συνειδητοποίησης. Η υπερβατική κίνηση *σανκιρτανα* είχε κατακτήσει τους πάντες στο Βαρανάσι.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του Κυρίου στο Βαρανάσι, έφτασε εκεί και ο Σανάτανα Γκοσουάμι, αφού αποσύρθηκε από το αξίωμά του. Ήταν υπουργός στην κυβέρνηση της Βεγγάλης υπό τον Ναβάμπ Χουσσεϊν Σαχ. Αντιμετώπισε κάποιες δυσκολίες έως ότου καταφέρει να αποδεσμευθεί από την κυβερνητική υπηρεσία, επειδή ο Ναβάμπ δεν ήταν πρόθυμος να τον αφήσει να φύγει. Παρ' όλα αυτά, έφτασε στο Βαρανάσι και ο Κύριος του δίδαξε τις αρχές της υπηρεσίας αφοσίωσης. Του δίδαξε για την καταστατική θέση του ζωντανού όντος, για την αιτία της σκλαβιάς του κάτω από τις υλικές συνθήκες, για την αιώνια σχέση του με το Πρόσωπο της Θεότητας, για την υπερβατική θέση του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, για τις επεκτάσεις Του σε διάφορα πλήρη τμήματα ενσαρκώσεων, για τον έλεγχο που ασκεί πάνω στα διάφορα μέρη του σύμπαντος, για τη φύση της υπερβατικής κατοικίας Του, για τις πράξεις

αφοσίωσης και τα διάφορα στάδια εξέλιξής τους, για τους κανόνες και τις ρυθμίσεις που πρέπει να τηρούνται για την επίτευξη πνευματικής τελειότητας μέσα από διάφορα στάδια, για τα γνωρίσματα των διαφόρων ενσαρκώσεων σε διάφορες εποχές και για το πώς ανιχνεύονται αυτά τα γνωρίσματα με την αναφορά στο περιεχόμενο των εξ αποκαλύψεως γραφών.

Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια στον Σανάτανα Γκοσουάμι αποτελεί ένα μεγάλο κεφάλαιο της *Τσετανια-τσαριταμριτα* και θα απαιτούσε ολόκληρο τόμο για να παρουσιαστεί λεπτομερώς. Περιέχεται στο βιβλίο μας «Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια».

Στη Ματούρα, ο Κύριος επισκέφθηκε όλα τα σημαντικά μέρη και στο τέλος έφτασε στη Βριντάβανα. Ο Κύριος Τσετάνια εμφανίστηκε στην οικογένεια ενός *μπραμανα* υψηλής κοινωνικής τάξης και πέρα απ' αυτό, ως *σαννιασι*, ήταν δάσκαλος όλων των *βαρνα* και όλων των *ασραμα*. Δεχόταν, όμως, γεύματα από Βαϊσνάβα όλων των κοινωνικών τάξεων. Στη Ματούρα θεωρείται ότι οι *μπραμανα* Σανοντίγια βρίσκονται στην κατώτερη κοινωνική θέση, όμως ο Κύριος δέχθηκε να γευματίσει στο σπίτι ενός τέτοιου *μπραμανα*, επειδή συνέβη να είναι μαθητής της οικογένειας Μανταβένντρα Πούρι.

Στη Βριντάβανα ο Κύριος έκανε μπάνιο σε είκοσι τέσσερα σημαντικά λουτρά. Επισκέφθηκε και τα δώδεκα σημαντικά *βανα* (δάση). Σε αυτά τα δάση όλα τα πουλιά και οι αγελάδες Τον καλωσόριζαν σαν να ήταν παλιός τους φίλος. Ο Κύριος άρχισε να αγκαλιάζει τα δέντρα και να αισθάνεται τα συμπτώματα υπερβατικής έκστασης. Μερικές φορές έπεφτε λιπόθυμος και Τον συνέφερναν ψάλλοντας το άγιο όνομα του Κρίσνα. Τα ορατά υπερβατικά συμπτώματα στο σώμα του Κυρίου όσο ήταν στα δάση της Βριντάβανα ήταν όλα μοναδικά και ανεξήγητα και εδώ δώσαμε μόνο μια πολύ αμυδρή εικόνα τους.

Καμγιαβάνα, Αντισβάρα, Πάβανα-σαροβάρα, Καντιράβανα, Σεσασάγι, Κέλα-τίρτα, Μανντιράβανα, Μπαντραβάνα, Σριβάνα, Λωχαβάνα, Μαχαβάνα, Γκοκούλα, Καλίγια-χράντα, Ντβαντασαντίτια, Κέσι-τίρτα, κλπ., είναι τα ονόματα ορισμένων από τα σημαντικά μέρη της Βριντάβανα που επισκέφθηκε ο Κύριος. Όταν είδε το μέρος όπου γινόταν ο χορός *ρασα*, έπεσε αμέσως κάτω σε έκσταση. Όσο έμεινε στη Βριντάβανα, η βάση Του ήταν το Ακρούρα-γκάτα.

Από τη Βριντάβανα, ο προσωπικός Του υπηρέτης Κρισναντάσα Βίπρα Τον παρακίνησε να επιστρέψει στο Πραγιάγκα, για να κάνει μπάνιο κατά τη διάρκεια του Μάγκα Μέλα. Ο Κύριος συμφώνησε με αυτή την πρόταση και ξεκίνησαν για το Πραγιάγκα. Στον δρόμο συνάντησαν μερικούς Πατάνες, που είχαν μαζί τους κι έναν μορφωμένο μουλά*. Ο Κύριος

συζήτησε με τον μουλά και τους συντρόφους του και τους έπεισε ότι περιγραφές του *μπαγκαβατα-νταρμα* και του Κρίσνα υπάρχουν και στο Κοράνι. Όλοι οι Πατάνες ασπάσθηκαν τη λατρεία της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου.

Όταν επέστρεψε στο Πραγιάγκα, ο Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι και ο νεότερος αδελφός του Τον συνάντησαν κοντά στον ναό του Μπίνντου-μάνταβα. Αυτή τη φορά οι κάτοικοι του Πραγιάγκα υποδέχθηκαν τον Κύριο με περισσότερο σεβασμό. Ο Κύριος επρόκειτο να φιλοξενηθεί στο σπίτι του Βάλλαμπα Μπάττα, που βρισκόταν στην άλλη όχθη του ποταμού, στο χωριό Αντάιλα. Αλλά καθώς πήγαινε εκεί, ο Κύριος πήδηξε στον ποταμό Γιαμούνα, απ' όπου Τον έβγαλαν με μεγάλη δυσκολία αναίσθητο. Έφτασαν τελικώς στο σπίτι του Βάλλαμπα Μπάττα, που ήταν μέγας θαυμαστής Του, μα που αργότερα ίδρυσε δική του σχολή, τη *σαμπρανταγια Βάλλαμπα*.

Στο Πραγιάγκα, δίπλα στην όχθη του ποταμού, εκεί που βρίσκονται τα λουτρά Ντασασβαμέντα, ο Κύριος edίδαξε επί δέκα συνεχείς ημέρες στον Ρούπα Γκοσουάμι την επιστήμη της υπηρεσίας αφοσίωσης προς τον Κύριο. Του έμαθε τη διαίρεση των ζωντανών πλασμάτων σε 8.400.000 είδη ζωής. Μετά του έμαθε για τα ανθρώπινα είδη. Μίλησε για τους οπαδούς των βεδικών αρχών, γι' αυτούς που εργάζονται με υλικά κίνητρα, για τους εμπειριστές φιλοσόφους και τέλος, για τις απελευθερωμένες ψυχές. Είπε ότι υπάρχουν πολύ λίγοι που είναι πράγματι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Κρίσνα.

Ο Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι ήταν ο νεότερος αδελφός του Σανάτανα Γκοσουάμι και όταν αποσύρθηκε από την υπηρεσία του έφερε μαζί του δύο βάρκες γεμάτες χρυσά νομίσματα. Έφερε, δηλαδή, εκατοντάδες χιλιάδες ρουπίες που είχε μαζέψει με τη δουλειά του. Και πριν αφήσει το σπίτι του για τον Κύριο Τσετάνια Μαχαπραμπού, μοίρασε τα πλούτη του ως εξής: το πενήντα τοις εκατό για τον Κύριο και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, το είκοσι πέντε τοις εκατό για τους συγγενείς του και το υπόλοιπο είκοσι πέντε τοις εκατό για τον ίδιο, σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης. Με αυτόν τον τρόπο, έδωσε το παράδειγμα για όλους τους οικογενειάρχες.

Ο Κύριος edίδαξε στον Γκοσουάμι την υπηρεσία αφοσίωσης που την συνέκρινε με αναρριχητικό φυτό και τον συμβούλεψε να προστατεύει με τη μεγαλύτερη προσοχή αυτό το φυτό του *μπακτι* από τις προσβολές εναντίον των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών, που τις παρομοίασε με τρελό ελέφαντα. Αυτό το αναρριχητικό φυτό πρέπει επίσης να προστατευθεί από

**Μουλάς*: τίτλος μουσουλμάνων ιερωμένων και δικαστών. (Σημ. του μετ.)

τις επιθυμίες για αισθησιακές απολαύσεις, από τη μονιστική απελευθέρωση και από την τελειότητα του συστήματος *χατα-γιογκα*. Είναι όλα τους επιζήμια στο δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Επίσης, η βία εναντίον ζωντανών όντων και η επιθυμία για κέρδος, κοινωνική αναγνώριση και φήμη, είναι όλα καταστροφικά για την πρόοδο του *μπακτι*, δηλαδή του *μπαγκαβατα-νταρμα*.

Η αγνή υπηρεσία αφοσίωσης πρέπει να είναι απαλλαγμένη από κάθε επιθυμία για την ικανοποίηση των αισθήσεων, από βλέψεις για απολαύσεις και από την καλλιέργεια μονιστικής γνώσης. Πρέπει να είναι κανείς απαλλαγμένος από κάθε είδους προσδιορισμούς και κυριευμένος από υπερβατική αγνότητα. Και τότε, μπορεί να υπηρετεί τον Κύριο με εξαγνισμένες αισθήσεις.

Όσο υπάρχει ο πόθος για αισθησιακές απολαύσεις ή για ένωση με το Υπέρτατο ή για απόκτηση απόκρυφων δυνάμεων, δεν υπάρχει περίπτωση να φτάσει κάποιος στο στάδιο της αγνής υπηρεσίας αφοσίωσης.

Η υπηρεσία αφοσίωσης διεξάγεται με δύο τρόπους· είτε με βασική εξάσκηση είτε αυθόρμητα, με ισχυρή συγκίνηση. Αν κάποιος υψωθεί στο επίπεδο της αυθόρμητης συγκίνησης, θα μπορέσει να σημειώσει ακόμη μεγαλύτερη πρόοδο μέσω της πνευματικής προσκόλλησης, της θερμής, της αγάπης και πολλών άλλων ανώτερων σταδίων αφοσίωσης, για τα οποία δεν υπάρχουν οι κατάλληλες λέξεις στην αγγλική και στις άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες. Προσπαθήσαμε να εξηγήσουμε την επιστήμη της υπηρεσίας αφοσίωσης στο βιβλίο μας «Το νέκταρ της αφοσίωσης», το οποίο βασίζεται στην αυθεντία του έργου *Μπακτι-ρασαμριτα-σινντου* του Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι.

Η υπερβατική υπηρεσία αφοσίωσης έχει πέντε στάδια ανταπόδοσης:

1. Το στάδιο της αυτοσυνειδητοποίησης, αμέσως μετά την απελευθέρωση από τα δεσμά της ύλης, που ονομάζεται *σαντα*, δηλαδή ουδέτερο σταδιο.

2. Μετά απ' αυτό το στάδιο, όταν αναπτυχθεί υπερβατική γνώση του εσωτερικού πλούτου του Κυρίου, ο αφοσιωμένος υπηρέτης βρίσκεται στο στάδιο *ντασια*.

3. Με την περαιτέρω εξέλιξη του σταδίου *ντασια*, αναπτύσσεται ένας αδελφικός δεσμός με τον Κύριο και πάνω και από αυτό, εκδηλώνεται ένα αίσθημα ισότιμης φιλίας. Αυτά τα δύο αποτελούν το στάδιο *σακια*, δηλαδή το στάδιο της υπηρεσίας αφοσίωσης με σχέση φιλίας.

4. Πάνω από αυτό, βρίσκεται το στάδιο της πατρικής ή μητρικής στοργής για τον Κύριο και το στάδιο αυτό ονομάζεται *βατσαλια*.

5. Και πάνω από αυτό είναι το στάδιο της συζυγικής αγάπης, το ανώτατο στάδιο αγάπης για τον Θεό, παρόλο που δεν υπάρχει ποιοτική διαφορά

ανάμεσα σε αυτά τα πέντε στάδια. Αυτό το τελευταίο στάδιο της συζυγικής αγάπης ονομάζεται *μαντουρια*.

Εδίδαξε, λοιπόν, ο Κύριος την υπηρεσία αφοσίωσης στον Ρούπα Γκοσουάμι και του ανέθεσε να φέρει στο φως τις χαμένες τοποθεσίες των υπερβατικών διασκεδάσεων του Κυρίου στη Βρινντάβανα. Ύστερα ο Κύριος επέστρεψε Βαρανάσι, έσωσε τους *σαννιασι* και δίδαξε τον μεγαλύτερο αδελφό του Ρούπα Γκοσουάμι, τον Σανάτανα Γκοσουάμι. Αυτά τα έχουμε ήδη αναφέρει.

Ο Κύριος άφησε σε γραπτή μορφή μόνον οχτώ *σλοκα* με τα διδάγματά Του και αυτά είναι γνωστά ως *Σικασαστακα*. Όλα τα άλλα έργα της θεϊκής λατρείας Του γράφτηκαν από τους κύριους οπαδούς του Κυρίου, τους έξι Γκοσουάμι της Βρινντάβανα και τους μαθητές τους. Η λατρεία της φιλοσοφίας του Κυρίου Τσετάνια είναι πλουσιότερη από κάθε άλλη και είναι παραδεκτό ότι είναι η ζώσα θρησκεία των ημερών μας, με τη δυνατότητα να επεκταθεί ως *βισβα-νταρμα*, δηλαδή παγκόσμια θρησκεία. Είμαστε ευτυχείς που αυτό το θέμα το έχουν αναλάβει ορισμένοι ενθουσιώδεις σοφοί, όπως ο Μπακτισιντάντα Σαρασβάτι Γκοσουάμι Μαχαράζα και οι μαθητές του. Θα περιμένουμε ανυπόμονα τις ευτυχισμένες μέρες του *μπαγκαβατα-νταρμα* ή *πρεμα-νταρμα* που εγκαινίασε ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού.

Τα οχτώ *σλοκα* που έγραψε ο Κύριος είναι:

1

Δόξα στο σανκιρτανα του Σρι Κρίσνα, που καθαρίζει την καρδιά απ' όλη τη σκόνη που έχει μαζευτεί χρόνια πολλά και σβήνει τη φωτιά της θλιβερής ύπαρξης των αδιάκοπων γεννήσεων και θανάτων. Αυτό το ρεύμα του σανκιρτανα ξεδιπλώνει τις αχτίδες της σελήνης της ευλογίας πάνω σε όλη την ανθρωπότητα και είναι η ζωή κάθε υπερβατικής γνώσης. Αυξάνει τον ωκεανό της υπερβατικής ευδαιμονίας και μας επιτρέπει να γευθούμε άφθονα το νέκταρ που πάντα λαχταρούσαμε.

2

Ω Κύριέ μου, μόνο το άγιο όνομά Σου μπορεί να προσφέρει κάθε ευλογία στα ζωντανά όντα και έτσι έχεις αμέτρητα ονόματα, όπως Κρίσνα και Γκοβίντα. Αυτά τα υπερβατικά ονόματα τα έχεις προικίσει με όλη την υπερβατική Σου δύναμη, χωρίς καν να επιβάλεις αυστηρούς κανόνες για το ψάλισμό τους. Ω Κύριέ μου, από καλοσύνη μας επιτρέπεις να σε

πλησιάσουμε με ευκολία, ψάλλοντας τα άγια ονόματά Σου, μα εγώ είμαι τόσο κακότυχος που δεν με θέλγουν.

3

Το άγιο όνομα του Κυρίου πρέπει να το ψέλνουμε με τον νου μας ταπεινό, νιώθοντας πιο μικροί κι από ένα χορταράκι στον δρόμο. Πρέπει να είμαστε πιο ανεκτικοί κι από ένα δέντρο, απαλλαγμένοι εντελώς από κάθε αίσθηση ψεύτικου γοήτρου και πρόθυμοι να προσφέρουμε κάθε σεβασμό στους άλλους. Αν έτσι είναι ο νους, μπορεί κανείς να ψέλνει το άγιο όνομα του Κυρίου συνεχώς.

4

Ω Παντοδύναμη Κύριε, δεν επιθυμώ να συγκεντρώσω πλούτη, δεν λαχταρώ όμορφες γυναίκες και δεν ζητάω οπαδούς. Ζητάω μόνο να Σε υπηρετώ αναίτια με αφοσίωση, σε κάθε μου ζωή.

5

Ω γιε του Μαχαράζα Νάνντα (Κρίσνα), είμαι αιώνιος υπηρέτης Σου, μα έχω βρεθεί πεσμένος μέσα στον ωκεανό της γέννησης και του θανάτου. Πάρε με, Σε παρακαλώ, απ' αυτόν τον ωκεανό του θανάτου και άσε με να είμαι ένα μικρό σωματίδιο στα λωτοειδή Σου πόδια.

6

Ω Κύριέ μου, πότε θα στολιστούν τα μάτια μου με δάκρυα αγάπης να τρέχουν σαν ποτάμι, καθώς θα ψέλνω το όνομά Σου; Πότε θα χάσω τη μιλιά μου και πότε θα νιώσω ανατριχίλα καθώς θα ψέλνω το άγιο όνομά Σου;

7

Ω Γκοβίνντα! Ο αποχωρισμός Σου με κάνει να νιώθω την κάθε στιγμή σαν νά 'ταν χρόνια αμέτρητα. Τα δάκρυα κυλούν από τα μάτια μου σαν ποτάμια βροχής και χωρίς Εσένα νιώθω τον κόσμο αδειανό.

8

Δεν γνωρίζω άλλον Κύριο παρά μόνο τον Κρίσνα και θα παραμείνει Κύριός μου, έστω κι αν είναι απότομος καθώς μ' αγκαλιάζει ή κι αν ραγίζει την καρδιά μου γιατί δεν μου φανερώνεται. Μπορεί να με κάνει ό,τι θέλει, γιατί είναι ανεπιφύλαχτα και παντοτινά ο λατρεμένος μου Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ



Οι ερωτήσεις των σοφών

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

ομ ναμο μπαγκαβατε βασουντεβαγια

τζανμαντι ασια γιατο 'νβαγιανι ιταρατας τσαρτεσβ αμπιγκιαχ σβααρατ

τενε μπραμα χριντα για αντι-καβαγιε μουχιαντι γιατ σουραγιατ

τετζο-βαρι-μρινταμ γιατα βινιμαγιο γιατρα τρι-σαργκο 'μρισα

νταμνα σβενα σαντα νιραστα-κουχακαμ σατιαμ παραμ ντιμαχι

ομ: ω Κύριέ μου – *ναμαχα:* προσφέρω την υποταγή μου, προσκυνώ – *μπαγκαβατε:* στο Πρόσωπο της Θεότητας – *βασουντεβαγια:* στον Βασουντέβα (τον γιο του Βασουντέβα), δηλαδή στον Κύριο Σρι Κρίσνα, τον αρχέγονο Κύριο – *τζανμα-αντι:* δημιουργία, συντήρηση και καταστροφή – *ασια:* των εκδηλωμένων κόσμων – *γιαταχ:* από τον οποίον – *ανβαγιατ:* άμεσα – *ιταραταχ:* έμμεσα – *τσα:* και – *αρτεσου:* οι σκοποί – *αμπιγκιαχ:* τέλειος γνώστης – *σβα-ρατ:* πλήρως ανεξάρτητος – *τενε:* μετέδωσε – *μπραμα:* τη βεδική γνώση – *χριντα:* συνείδηση της καρδιάς – *γιαχ:* κάποιος – *αντι-καβαγιε:* στο πρώτο δημιουργημένο ον – *μουχιαντι:* βρίσκονται σε πλάνη – *γιατ:* για τον οποίον – *σουραγιαχ:* μεγάλοι σοφοί και ημίθεοι – *τετζαχ:* φωτιά – *βαρι:* νερό – *μρινταμ:* γη – *γιατα:* τόσο όσο – *βινιμαγιαχ:* δράση και αντίδραση – *γιατρα:* εφόσον – *τρι-σαργκαχ:* οι τρεις τρόποι δημιουργίας, οι τρεις δημιουργικές δυνάμεις – *αμρισα:* σχεδόν πραγματικοί – *νταμνα:* μαζί με όλα τα υπερβατικά σύνεργα – *σβενα:* με αυτάρκεια – *σαντα:* πάντα – *νιραστα:* άρνηση, αναίρεση δια της απουσίας – *κουχακαμ:* πλάνη, ψευδαίσθηση – *σατιαμ:* αλήθεια – *παραμ:* απόλυτη – *ντιμαχι:* διαλογίζομαι.

Ω Κύριέ μου Σρι Κρίсна, γιε του Βασουντέβα, ω Εσύ Πρόσωπο της Θεότητας που τα πάντα διαπερνάς, Σε προσκυνώ με σεβασμό. Διαλογίζομαι πάνω στον Κύριο Σρι Κρίсна, επειδή Αυτός είναι η Απόλυτη Αλήθεια και η αρχέγονη αιτία όλων των αιτιών της δημιουργίας, συντήρησης και καταστροφής των εκδηλωμένων κόσμων. Έχει άμεση και έμμεση συνείδηση όλων των εκδηλώσεων και είναι ανεξάρτητος, επειδή δεν υπάρχει άλλη αιτία πέρα από Αυτόν. Είναι μόνον Αυτός που πρώτος στάλαξε τη βεδική γνώση στην καρδιά του Μπραμάτζι, του πρώτου ζωντανού όντος. Όπως ξεγελιόμαστε από την απατηλή εικόνα του νερού στη φωτιά ή της γης στο νερό, έτσι ξεγελιούνται από Αυτόν και πέφτουν σε πλάνη ακόμα και οι μεγάλοι σοφοί και ημίθεοι. Μόνο χάρη σε Αυτόν φαίνονται σαν πραγματικοί οι υλικοί κόσμοι, που εκδηλώνονται προσωρινά από τις αντιδράσεις των τριών καταστάσεων της φύσης, μολονότι είναι πλασματικοί. Γι' αυτό λοιπόν διαλογίζομαι πάνω σε Αυτόν, τον Κύριο Σρι Κρίсна, που ζει αιώνια στον υπερβατικό κόσμο, τον κόσμο που είναι για πάντα ελεύθερος από τις απατηλές παραστάσεις του υλικού κόσμου. Διαλογίζομαι πάνω σε Αυτόν, επειδή Αυτός είναι η Απόλυτη Αλήθεια.

Η προσκύνηση του Προσώπου της Θεότητας, του Βασουντέβα, δηλώνει ευθέως τον Κύριο Σρι Κρίсна, τον θεϊκό γιο του Βασουντέβα και της Ντεβάκι. Το γεγονός αυτό θα εξηγηθεί με μεγαλύτερη σαφήνεια στο κείμενο αυτού του έργου. Εδώ ο Σρι Βιασαντέβα βεβαιώνει πως ο Σρι Κρίсна είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας. Όλα τα άλλα Πρόσωπα της Θεότητας είναι τα άμεσα ή έμμεσα πλήρη τμήματά Του ή τμήματα του τμήματος. Ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι έχει εξηγήσει αυτό το ζήτημα αναλυτικότερα στο έργο του *Κρίсна-σαννταρμπα*. Και ο Μπράμα, το πρώτο ζωντανό ον, έχει εξηγήσει με τρόπο ουσιώδη το ζήτημα του Σρι Κρίсна στην πραγματεία του *Μπραμα-σαμχιτα*. Και στη *Σαμα-βεντα Ουπανισαντ* αναφέρεται ότι ο Κύριος Σρι Κρίсна είναι ο θεϊκός γιος της Ντεβάκι. Γι' αυτό στην πρώτη πρόταση αυτής της προσευχής υποστηρίζεται ότι ο Κύριος Σρι Κρίсна είναι ο αρχέγονος Κύριος και αν πρέπει να εννοήσουμε κάποιο υπερβατικό όνομα ως όνομα του Απολύτου Προσώπου της Θεότητας, αυτό θα πρέπει να είναι το όνομα «Κρίсна», που σημαίνει ο άπειρα ελκυστικός. Σε πολλά σημεία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, ο Κύριος βεβαιώνει πως Αυτός είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας και το ίδιο επιβεβαιώνεται από τον Αρτζούνα και από μεγάλους σοφούς, όπως ο Νάραντα, ο Βιάσα και πολλοί άλλοι. Αναφέρεται επίσης στην *Παντμα Πουρανα* ότι από τα αναρίθμητα ονόματα του Κυρίου, το όνομα «Κρίсна»

είναι το κυριότερο. Το όνομα «Βασουντέβα» δηλώνει το πλήρες τμήμα του Προσώπου της Θεότητας. Όλες οι μορφές του Κυρίου, όντας ταυτόσημες με τον Βασουντέβα, αναφέρονται σε αυτό το κείμενο. Ειδικότερα, το όνομα «Βασουντέβα» δηλώνει τον θεϊκό γιο του Βασουντέβα και της Ντεβάκι. Οι *παραμαχамса*, οι πλέον τέλειοι από όσους ανήκουν στην τάξη της απάρνησης, διαλογίζονται πάντα πάνω στον Σρι Κρίσνα.

Ο Βασουντέβα, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, είναι η αιτία όλων των αιτιών. Όλα όσα υπάρχουν εκπορεύονται από τον Κύριο. Το πώς συμβαίνει αυτό εξηγείται σε επόμενα κεφάλαια αυτού του έργου. Αυτό το έργο χαρακτηρίστηκε από τον Μαχαπράμπού Σρι Τσετάνια ως η άσπιλη *Πουрана*, επειδή περιέχει την υπερβατική αφήγηση σχετικά με το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα. Μα και η ιστορία της ίδιας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι τρισένδοξη. Γράφτηκε από τον Σρίλα Βιασαντέβα, αφού είχε φτάσει στην ωριμότητα της υπερβατικής γνώσης. Την έγραψε με την καθοδήγηση του Σρι Νάραντα, του πνευματικού του δασκάλου. Ο Βιασαντέβα είναι ο συγγραφέας όλης της βεδικής γραμματείας, που περιλαμβάνει τις τέσσερις διαιρέσεις των Βεδών, τις *Βενταντα-σουτρα* ή *Μπραμα-σουτρα*, τις *Πουрана*, τη *Μαχαπαράτα*, κλπ. Όμως μολονότι είχε γράψει όλα αυτά τα έργα, δεν ήταν ικανοποιημένος, Ο πνευματικός του δάσκαλος, ο Νάραντα, το πρόσεξε και του συνέστησε να γράψει ένα έργο για τις υπερβατικές δραστηριότητες του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Οι υπερβατικές αυτές δραστηριότητες περιγράφονται συγκεκριμένα στο Δέκατο Άσμα αυτού του έργου. Αλλά προκειμένου να εκμαιεύσει κανείς την ουσία τους θα πρέπει να προχωρήσει σταδιακά, αναπτύσσοντας γνώση των κατηγοριών.

Για έναν φιλοσοφικό νου είναι φυσικό να θέλει να γνωρίσει τα σχετικά με την αρχή της δημιουργίας. Τη νύχτα βλέπει τα άστρα στον ουρανό και αναρωτιέται για τους κατοίκους τους. Αυτή η αναζήτηση είναι κάτι το φυσικό στον άνθρωπο, επειδή ο άνθρωπος έχει ανεπτυγμένη συνείδηση, ανώτερη της συνείδησης των ζώων. Ο συγγραφέας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* δίνει άμεσες απαντήσεις σε αυτές τις αναζητήσεις. Λέει ότι ο Κύριος Κρίσνα είναι η αρχή κάθε δημιουργίας. Δεν είναι μόνο ο δημιουργός του σύμπαντος, αλλά και ο καταστροφέας του. Η εκδηλωμένη κοσμική φύση δημιουργήθηκε μία συγκεκριμένη στιγμή από τη θέληση του Κυρίου. Διατηρείται για ένα διάστημα και μετά εκμηδενίζεται και πάλι από τη θέλησή Του. Επομένως, πίσω από κάθε κοσμική δράση βρίσκεται η υπέρτατη θέληση. Υπάρχουν βεβαίως άθεοι διαφόρων ειδών που δεν πιστεύουν σε κάποιον δημιουργό, αυτό όμως οφείλεται σε έλλειψη γνώσης. Για παράδειγμα, οι σύγχρονοι επιστήμονες έχουν δημιουργήσει

τεχνητούς δορυφόρους, οι οποίοι εκτοξεύονται στο διάστημα για έναν ορισμένο χρόνο, ελεγχόμενοι από τους επιστήμονες που βρίσκονται πολύ μακριά. Κατά τον ίδιο τρόπο, όλα τα σύμπαντα με τα αναρίθμητα αστέρια και πλανήτες ελέγχονται από τη νοημοσύνη του Προσώπου της Θεότητας.

Στα βεδικά έργα λέγεται ότι η Απόλυτη Αλήθεια, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι η μέγιστη ζώσα προσωπικότητα. Όλα τα ζωντανά όντα, από το πρώτο ον της δημιουργίας, τον Μπράμα, έως το μικρότερο μυρμήγκι, έχουν ατομικότητα. Είναι ατομικά ζωντανά όντα. Υπάρχουν ζωντανά όντα με ατομικές ιδιότητες ακόμα και πάνω από τον Μπράμα. Το Πρόσωπο της Θεότητας είναι ένα τέτοιο ζωντανό ον. Και διαθέτει ατομικότητα όπως και τα άλλα ζωντανά όντα. Αλλά ο Υπέρτατος Κύριος, δηλαδή το υπέρτατο ζωντανό ον, διαθέτει τη μεγαλύτερη νοημοσύνη και κατέχει υπέρτατες, ασύλληπτες δυνάμεις διαφόρων ειδών. Αν ο ανθρώπινος εγκέφαλος μπορεί και παράγει τεχνητούς δορυφόρους, μπορεί κανείς εύκολα να φανταστεί πώς εγκέφαλοι ανώτεροι του ανθρώπινου εγκεφάλου δημιουργούν πράγματα θαυμαστά και πολύ καλύτερα. Ένα λογικό άτομο θα δεχθεί πρόθυμα αυτό το επιχείρημα, αλλά υπάρχουν άθεοι οι οποίοι πεισματικά δεν θα συμφωνήσουν ποτέ. Ο Σρίλα Βιασαντέβα αναγνωρίζει εξ αρχής την υπέρτατη νοημοσύνη ως *παραμεσβαρα*. Προσκυνά με σεβασμό αυτή την υπέρτατη νοημοσύνη, που την προσφωνεί *παρα*, δηλαδή *παραμεσβαρα*, Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Και όπως βεβαιώνει η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και άλλες γραφές που μας άφησε ο Σρι Βιασαντέβα, και ειδικότερα η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, ο *παραμεσβαρα* αυτός είναι ο Σρι Κρίσνα. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει πως δεν υπάρχει άλλη *παρα-ταττβα* (*summum bonum*) εκτός από Αυτόν. Γι' αυτό ο Σρίλα Βιασαντέβα λατρεύει εξ αρχής την *παρα-ταττβα*, δηλαδή τον Σρι Κρίσνα, του οποίου οι υπερβατικές δραστηριότητες περιγράφονται στο Δέκατο Άσμα.

Ορισμένα ανενδοίαστα άτομα πάνε κατευθείαν στο Δέκατο Άσμα και ιδιαίτερα στα πέντε κεφάλαια που περιγράφουν τον χορό *ρασα* του Κυρίου. Αυτό το τμήμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι το πλέον εμπιστευτικό τμήμα αυτού του σπουδαίου έργου. Αν κάποιος δεν είναι τελείως εξοικειωμένος με την υπερβατική γνώση του Κυρίου, είναι βέβαιο πως θα παρανοήσει τις άξιες λατρείας υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου, τις επονομαζόμενες «χορός *ρασα*», καθώς και τις ερωτικές σχέσεις Του με τις *γκοπι*. Το θέμα αυτό είναι άκρως πνευματικό και μόνο απελευθερωμένα άτομα που έχουν φτάσει προοδευτικά στο στάδιο *παραμαχαμσα* μπορούν να χαρούν με τρόπο υπερβατικό τον χορό *ρασα*. Ο Σρίλα Βιασαντέβα προσφέρει λοιπόν στον αναγνώστη την ευκαιρία να αναπτύξει σταδιακά

πνευματική συνειδητοποίηση, πριν μπορέσει να χαρεί πραγματικά την ουσία των διασκεδάσεων του Κυρίου. Γι' αυτό και επικαλείται σκοπίμως ένα *μαντρα γκαγιατρι*, το *ντιμαχι*. Αυτό το *μαντρα γκαγιατρι* είναι για πνευματικά προοδευμένους ανθρώπους. Αν κάποιος ψέλνει το *μαντρα γκαγιατρι* με επιτυχία, μπορεί να κατανοήσει την υπερβατική θέση του Κυρίου. Πρέπει, επομένως, να αποκτήσει κανείς ιδιότητες *μπραμανα*, να βρίσκεται δηλαδή ολοκληρωτικά στην κατάσταση της αγαθότητας, για να μπορεί να ψέλνει το *μαντρα γκαγιατρι* σωστά και να φτάσει στο στάδιο της υπερβατικής συνειδητοποίησης του Κυρίου, του ονόματός Του, της δόξας Του, των ιδιοτήτων Του, κλπ.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η εξιστόρηση της *σβαρουπα* του Κυρίου όπως αυτή εκδηλώνεται δια της εσωτερικής Του δύναμης και η δύναμη αυτή διακρίνεται από την εξωτερική δύναμη, η οποία έχει φανερώσει το κοσμικό σύμπαν που βρίσκεται μέσα στα όρια της εμπειρίας μας. Σε αυτό το *σλοκα*, ο Σρίλα Βιασαντέβα κάνει σαφή διάκριση ανάμεσα στις δύο δυνάμεις. Λέει ότι η εκδηλωμένη εσωτερική δύναμη είναι πραγματική, ενώ η εκδηλωμένη εξωτερική ενέργεια, με τη μορφή της υλικής ύπαρξης, είναι μόνο προσωρινή και απατηλή, όπως οι οφθαλμαπάτες στην έρημο. Στην οφθαλμαπάτη της ερήμου δεν υπάρχει πραγματικό νερό. Υπάρχει μόνο η εικόνα του νερού. Το πραγματικό νερό είναι κάπου αλλού. Η εκδηλωμένη κοσμική δημιουργία εμφανίζεται ως πραγματικότητα, αλλά η πραγματικότητα, της οποίας η κοσμική δημιουργία δεν είναι παρά μόνον η σκιά, βρίσκεται στον πνευματικό κόσμο. Η Απόλυτη Αλήθεια βρίσκεται στον πνευματικό και όχι στον υλικό ουρανό. Στον υλικό ουρανό όλα είναι σχετικές αλήθειες. Δηλαδή η κάθε αλήθεια εξαρτάται από κάτι άλλο. Η κοσμική δημιουργία είναι το αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης των τριών καταστάσεων της φύσης, οι δε προσωρινές εκδηλώσεις είναι δημιουργημένες έτσι, ώστε να παρουσιάζουν μια ψευδαίσθηση πραγματικότητας στον ζαλισμένο νου της υποκείμενης σε όρους ψυχής, που εμφανίζεται σε τόσο πολλά είδη ζωής, συμπεριλαμβανομένων των ημιθέων όπως ο Μπράμα, ο Ίντρα, ο Τσάντρα, κλπ. Αλλά στον εκδηλωμένο κόσμο δεν υπάρχει πραγματικότητα. Φαίνεται να υπάρχει εξαιτίας της αληθινής πραγματικότητας που υπάρχει στον πνευματικό κόσμο, όπου βρίσκεται αιωνίως το Πρόσωπο της Θεότητας μαζί με τα υπερβατικά Του σύνεργα.

Ο αρχιμηχανικός μιας περίπλοκης κατασκευής δεν παίρνει μέρος ο ίδιος σε αυτή την κατασκευή, γνωρίζει όμως και την πιο μικρή λεπτομέρεια, επειδή όλα γίνονται κάτω από την καθοδήγηση και την εποπτεία του. Γνωρίζει τα πάντα σχετικά με την κατασκευή, άμεσα και έμμεσα. Κατά

τον ίδιο τρόπο, το Πρόσωπο της Θεότητας, που είναι ο υπέρτατος μηχανικός αυτής της κοσμικής δημιουργίας, γνωρίζει κάθε άκρη και γωνιά της, παρόλο που όλες οι υποθέσεις διεκπεραιώνονται από τους ημίθεους. Από τον Μπράμα έως το ασήμαντο μυρμήγκι, κανένας στην υλική δημιουργία δεν είναι ανεξάρτητος. Το χέρι του Κυρίου είναι ορατό παντού. Όλα τα υλικά στοιχεία, καθώς και όλοι οι πνευματικοί σπινθήρες, εκπορεύονται μόνον από Αυτόν. Και οτιδήποτε είναι δημιουργημένο σε αυτόν τον υλικό κόσμο δεν είναι παρά η αλληλεπίδραση των δύο ενεργειών, της υλικής και της πνευματικής, που εκπορεύονται από την Απόλυτη Αλήθεια, το Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα. Ένας χημικός μπορεί να παρασκευάσει νερό στο εργαστήριο αναμειγνύοντας υδρογόνο και οξυγόνο, αλλά στην πραγματικότητα, η ζωντανή οντότητα του εργαστηρίου εργάζεται υπό την καθοδήγηση του Υπερτάτου Κυρίου και τα υλικά με τα οποία εργάζεται τα προμηθεύει και αυτά ο Κύριος. Ο Κύριος γνωρίζει τα πάντα άμεσα και έμμεσα· είναι γνώστης και της πιο μικρής λεπτομέρειας και είναι τελείως ανεξάρτητος. Παρομοιάζεται με χρυσορυχείο και οι κοσμικές δημιουργίες στις διάφορες μορφές τους με χρυσά αντικείμενα, όπως χρυσά δαχτυλίδια, χρυσά βραχιόλια, κλπ. Ποιοτικά, το χρυσό δαχτυλίδι και το χρυσό βραχιόλι είναι ίδια με τον χρυσό του ορυχείου, αλλά ποσοτικά διαφέρουν. Συνεπώς η Απόλυτη Αλήθεια είναι ταυτοχρόνως ίδια και διαφορετική. Τίποτε δεν είναι απολύτως ίσο με την Απόλυτη Αλήθεια, αλλά συγχρόνως, τίποτε δεν είναι ανεξάρτητο από Αυτήν.

Όλες οι υποκείμενες σε όρους ψυχές, από τον Μπράμα που κατασκευάζει ολόκληρο το σύμπαν έως το ασήμαντο μυρμήγκι, δημιουργούν. Καμιά τους όμως δεν είναι ανεξάρτητη από τον Υπέρτατο Κύριο. Ο υλιστής πιστεύει εσφαλμένα ότι δεν υπάρχει άλλος δημιουργός εκτός από τον εαυτό του. Αυτό ονομάζεται *μαγία*, δηλαδή πλάνη, ψευδαίσθηση. Εξαιτίας της ελλιπούς γνώσης του, ο υλιστής δεν είναι ικανός να δει πέρα από τα όρια των ατελών αισθήσεών του και έτσι νομίζει πως η ύλη αποκτά σχήμα αυτομάτως, χωρίς τη συνδρομή μιας ανώτερης νοημοσύνης. Σε αυτό το *σλοκα* ο Σρίλα Βιασαντέβα αναιρεί αυτή την αντίληψη: «Αφού το πλήρες όλο ή Απόλυτη Αλήθεια είναι η πηγή των πάντων, τίποτε δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητο από το σώμα της Απόλυτης Αλήθειας». Οτιδήποτε συμβαίνει στο σώμα γίνεται γρήγορα αντιληπτό από τον κάτοχο του σώματος. Κατά τον ίδιο τρόπο, η δημιουργία είναι το σώμα του απόλυτου όλου. Συνεπώς, το Απόλυτο γνωρίζει άμεσα και έμμεσα όλα όσα συμβαίνουν στη δημιουργία.

Και στο *σρουτι-μαντρα* αναφέρεται επίσης ότι το απόλυτο όλο ή *μπραμαν* είναι η απώτατη πηγή των πάντων. Τα πάντα εκπορεύονται από Αυτόν και τα πάντα συντηρούνται από Αυτόν. Και στο τέλος, τα πάντα εισέρχονται σε Αυτόν. Αυτός είναι ο νόμος της φύσης. Το ίδιο επιβεβαιώνεται και στο *σμιριτι-μαντρα*. Λέγεται ότι η πηγή από την οποία εκπορεύονται τα πάντα κατά την αρχή της χιλιετίας του Μπράμα και η δεξαμενή στην οποία τα πάντα τελικώς επιστρέφουν είναι η Απόλυτη Αλήθεια ή *μπραμαν*. Οι υλιστές επιστήμονες θεωρούν δεδομένο ότι η απώτατη πηγή του πλανητικού συστήματος είναι ο ήλιος, αλλά δεν είναι σε θέση να εξηγήσουν την πηγή του ήλιου. Εδώ εξηγείται αυτή η απώτατη πηγή. Σύμφωνα με τις βεδικές γραφές, ο Μπράμα, που μπορεί να παρομοιασθεί με τον ήλιο, δεν είναι ο έσχατος δημιουργός. Σε αυτό το *σλοκα* αναφέρεται ότι ο Μπράμα διδάχθηκε τη βεδική γνώση από το Πρόσωπο της Θεότητας. Μπορεί κάποιος να προβάλλει το επιχείρημα ότι δεν είναι δυνατό να διδάχθηκε ο Μπράμα από κάποιον άλλο, επειδή είναι το πρώτο ζωντανό ον και δεν υπήρχε άλλο ον να τον διδάξει. Εδώ όμως αναφέρεται ότι ο Υπέρτατος Κύριος ενέπνευσε τον δευτερεύοντα δημιουργό, τον Μπράμα, έτσι ώστε να μπορέσει να φέρει εις πέρας τη δημιουργική του αποστολή. Έτσι η υπέρτατη νοημοσύνη πίσω από κάθε δημιουργία είναι ο Υπέρτατος Θεός, ο Σρι Κρίσνα. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, ο Κύριος Σρι Κρίσνα δηλώνει ότι μόνον Αυτός εποπτεύει τη δημιουργική ενέργεια, την *πρακριτι*, που συνιστά την ολότητα της ύλης. Γι' αυτό ο Σρίλα Βιασαντέβα δεν λατρεύει τον Μπράμα, αλλά τον Υπέρτατο Κύριο, ο οποίος οδηγεί τον Μπράμα στις δημιουργικές του ασχολίες. Σε αυτό το *σλοκα*, οι συγκεκριμένες λέξεις *αμπιγκιαχ* και *σβαρατ* έχουν βαρύνουσα σημασία. Αυτές οι δύο λέξεις διακρίνουν τον Υπέρτατο Κύριο από όλες τις άλλες ζωντανές οντότητες. Καμία άλλη ζωντανή οντότητα δεν είναι ούτε *αμπιγκιαχ* ούτε *σβαρατ*. Δηλαδή κανένας δεν είναι ούτε τέλειος γνώστης ούτε τελείως ανεξάρτητος. Ακόμα και ο Μπράμα πρέπει να διαλογισθεί πάνω στον Υπέρτατο Κύριο για να μπορέσει να δημιουργήσει, πολλώ δε μάλλον οι μεγάλοι επιστήμονες όπως ο Αϊνστάιν. Οπωσδήποτε, ο εγκέφαλος ενός τέτοιου επιστήμονα δεν είναι προϊόν του ανθρώπου. Οι επιστήμονες δεν μπορούν να κατασκευάσουν έναν τέτοιο εγκέφαλο. Και όμως, οι ανόητοι άθεοι αψηφούν την εξουσία του Κυρίου! Ακόμα και οι ιμπερσοναλιστές Μαγιαβάντι, που κολακεύονται να πιστεύουν ότι μπορούν να γίνουν ένα με τον Κύριο, δεν είναι ούτε *αμπιγκιαχ* ούτε *σβαρατ*. Τέτοιου είδους ιμπερσοναλιστές υποβάλλονται σε οδυνηρές ασκητικότητες για να αποκτήσουν γνώση και να γίνουν ένα με τον Κύριο. Τελικώς όμως καταλήγουν υποτελείς κάποιου εύπορου μαθητή τους, που τους χορηγεί χρήματα για να χτίσουν μοναστήρια και ναούς. Άθεοι όπως

ο Ράβανα ή ο Χιρανιακασιπού υπέμειναν αυστηρές ασκητικότητες πριν μπορέσουν να χλευάσουν την εξουσία του Κυρίου. Στο τέλος όμως, όταν ο Κύριος παρουσιάστηκε μπροστά τους με τη μορφή του αμείλικτου θανάτου, ήταν ανήμποροι να σώσουν τον εαυτό τους. Το ίδιο ισχύει και για τους σύγχρονους άθεους, που κι αυτοί τολμούν να περιφρονούν την εξουσία του Κυρίου. Οι άθεοι αυτοί θα αντιμετωπισθούν με παρόμοιο τρόπο, επειδή η ιστορία επαναλαμβάνεται. Όποτε οι άνθρωποι παραγνωρίζουν την εξουσία του Κυρίου τιμωρούνται από τη φύση και τους νόμους της. Αυτό επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, στον περίφημο στίχο *γιαντα γιαντα χι νταρμασια γκλανιχ*: «Όποτε υπάρχει παρακμή του *νταρμα* (της θρησκείας) και άνοδος του *ανταρμα* (της αθρησκείας), ω Αρτζουννα, τότε ενσαρκώνομαι.» (*Μπ.γκ.* 4.7)

Το ότι ο Κύριος είναι απόλυτα τέλειος βεβαιώνεται σε όλα τα *σρουτι-μαντρα*. Στα *σρουτι-μαντρα* αναφέρεται ότι ο Κύριος έριξε μια ματιά στην ύλη και έτσι δημιουργήθηκαν όλα τα ζωντανά όντα. Τα ζωντανά όντα είναι συστατικά μέρη του Κυρίου. Ο Κύριος γονιμοποιεί την αχανή υλική δημιουργία με σπέρματα πνευματικών σπινθήρων και με αυτόν τον τρόπο μπαίνουν σε κίνηση οι δημιουργικές ενέργειες προκειμένου να κάνουν τόσο πολλά θαυμαστά έργα. Ένας άθεος μπορεί να προβάλει το επιχείρημα ότι ο Θεός δεν είναι περισσότερο επιδέξιος από έναν ωρολογοποιό, αλλά βεβαίως ο Θεός είναι σπουδαιότερος, επειδή δημιουργεί μηχανές σε διπλή μορφή, αρσενική και θηλυκή. Αυτές οι διαφόρων ειδών αρσενικές και θηλυκές μηχανές παράγουν συνεχώς αναρίθμητες παρόμοιες μηχανές χωρίς την επέμβαση του Θεού. Αν ο άνθρωπος μπορούσε να κατασκευάσει μια τέτοια σειρά μηχανών, οι οποίες να μπορούν να παράγουν άλλες τέτοιες μηχανές χωρίς τη δική του επέμβαση, τότε η νοημοσύνη του θα πλησίαζε τη νοημοσύνη του Θεού. Αυτό όμως είναι αδύνατο, γιατί η κάθε μηχανή πρέπει να κατασκευάζεται ξεχωριστά. Συνεπώς, κανείς δεν μπορεί να δημιουργήσει τόσο καλά όσο ο Θεός. Ένα άλλο όνομα του Θεού είναι *ασαμωρντβα*, που σημαίνει ότι κανένας δεν είναι ίσος Του ή μεγαλύτερος από Αυτόν. *Παραμ σατιαμ*, δηλαδή Υπέρτατη Αλήθεια, είναι Εκείνος που δεν έχει ίσο Του ή ανώτερό Του. Αυτό επιβεβαιώνεται στα *σρουτι-μαντρα*. Λέγεται ότι πριν από τη δημιουργία του υλικού κόσμου υπήρχε μόνον ο Κύριος, που είναι άρχοντας των πάντων. Αυτός ο Κύριος δίδαξε στον Μπράμα τη βεδική γνώση. Σε Αυτόν τον Κύριο πρέπει να υπακούμε από κάθε άποψη. Όποιος επιθυμεί να απαλλαγεί από την υλική περιπλοκή θα πρέπει να υποταχθεί σε Αυτόν. Το ίδιο βεβαιώνει και η *Μπαγκαβαντ-γκιτα*.

Αν κάποιος δεν εγκαταλειφθεί στα λωτοειδή πόδια του Υπερτάτου Κυρίου, είναι βέβαιο ότι θα παραμείνει σε σύγχυση. Μόνο όταν ένας

νοήμων άνθρωπος εγκαταλειφθεί στα λωτοειδή πόδια του Κρίσνα και κατανοήσει τέλεια ότι ο Κρίσνα είναι η αιτία όλων των αιτιών, όπως επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκίτα*, μόνο τότε ο νοήμων αυτός άνθρωπος μπορεί να γίνει *μαχατμα*, δηλαδή μεγάλη ψυχή. Αλλά μια τέτοια μεγάλη ψυχή είναι σπάνια. Μόνο οι *μαχατμα* μπορούν να καταλάβουν ότι ο Υπέρτατος Κύριος είναι η αρχέγονη αιτία κάθε δημιουργίας. Είναι *παραμα*, έσχατη αλήθεια, επειδή όλες οι άλλες αλήθειες ορίζονται σε σχέση με Αυτόν. Είναι παντογνώστης. Γι' Αυτόν δεν υπάρχει πλάνη.

Μερικοί λόγιοι Μαγιαβάντι ισχυρίζονται ότι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* δεν γράφτηκε από τον Σρίλα Βιασαντέβα. Και κάποιοι από αυτούς υπαινίσσονται πως αυτό το βιβλίο είναι έργο σύγχρονο, γραμμένο από κάποιον Βοπαντέβα. Προκειμένου να αντικρούσει τέτοιους ανόητους ισχυρισμούς, ο Σρι Σριντάρα Σουάμι επισημαίνει ότι σε πολλές από τις αρχαιότερες *Πουрана* υπάρχουν αναφορές στην *Μπαγκαβαταμ*. Ετούτο το πρώτο *σλοκα* της *Μπαγκαβαταμ* αρχίζει με το *μαντρα* Γκαγιάτρι. Στη *Ματσια Πουрана*, η οποία είναι η αρχαιότερη *Πουрана*, αναφέρεται αυτό το *μαντρα*. Σε αυτή την *Πουрана* λέγεται ως προς το *μαντρα* Γκαγιάτρι της *Μπαγκαβαταμ* ότι υπάρχουν πολλές αφηγήσεις πνευματικών διδαγμάτων τα οποία αρχίζουν με το *μαντρα* Γκαγιάτρι. Και υπάρχει και η ιστορία του Βριτράσουρα. Όποιος προσφέρει ως δώρο αυτό το περίφημο έργο μια μέρα με πανσέληνο φτάνει στην ανώτατη τελειότητα της ζωής, επιστρέφοντας στον Θεό. Μνεία της *Μπαγκαβαταμ* γίνεται και σε άλλες *Πουрана*, όπου αναφέρεται καθαρά πως το έργο αυτό αποτελείται από δώδεκα άσματα και δεκαοχτώ χιλιάδες *σλοκα*. Και η *Παντμα Πουрана* κάνει μνεία της *Μπαγκαβαταμ*, σε έναν διάλογο ανάμεσα στον Γκωτάμα και τον Μαχαράζα Αμπαρίσα. Δίνεται στον βασιλιά η συμβουλή να μελετά τακτικά τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αν επιθυμεί να ελευθερωθεί από τα δεσμά της ύλης. Δεν υπάρχει, επομένως, αμφιβολία για την αυθεντικότητα της *Μπαγκαβαταμ*. Τα τελευταία πεντακόσια χρόνια, πολυμαθείς λόγιοι και *ατσαρια*, όπως ο Τζίβα Γκοσουάμι, ο Σανάτανα Γκοσουάμι, ο Βισβανάτα Τσακραβάρτι, ο Βαλλαμπατσάρια και πολλοί άλλοι διακεκριμένοι λόγιοι, ακόμα και μετά την εποχή του Κυρίου Τσετάνια, έχουν γράψει περίτεχνα σχόλια πάνω στην *Μπαγκαβαταμ*. Και ο σοβαρός μελετητής θα κάνει καλά να επιχειρήσει να τα εξετάσει λεπτομερώς, για να χαρεί καλύτερα τα υπερβατικά μηνύματα της *Μπαγκαβαταμ*.

Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβάρτι Τακουρά ασχολείται ιδιαίτερα με την ψυχολογία του αρχικού και αγνού σεξ (*αντι-ρασας*), του απαλλαγμένου από κάθε επίγεια μέθη. *Ολόκληρη η υλική δημιουργία κινείται κάτω από την αρχή της σεξουαλικής ζωής*. Στον σύγχρονο πολιτισμό, όλες οι

δραστηριότητες εστιάζονται στη σεξουαλική ζωή. Όπου και αν κοιτάξεις, το σεξ είναι κυρίαρχο. Επομένως το σεξ δεν είναι κάτι το πλασματικό. Η αληθινή φύση του γίνεται γνωστή στον πνευματικό κόσμο. Η υλική σεξουαλική ζωή δεν είναι παρά διαστρεβλωμένη αντανάκλαση του αρχέτυπου γεγονότος. Το αρχέτυπο γεγονός βρίσκεται στην Απόλυτη Αλήθεια και έτσι η Απόλυτη Αλήθεια δεν μπορεί να είναι απρόσωπη. Είναι αδύνατο να είσαι απρόσωπος και να περιέχεις αγνή σεξουαλική ζωή. Άρα οι ιμπερσοναλιστές φιλόσοφοι, επειδή έχουν τονίσει υπερβολικά το απρόσωπο στοιχείο της έσχατης αλήθειας, έχουν δώσει έμμεση ώθηση στην απεχθή επίγεια σεξουαλική ζωή. Επομένως, οι άνθρωποι, απληροφόρητοι σχετικά με την αληθινή πνευματική μορφή του σεξ, έχουν αποδεχθεί τη διαστρεβλωμένη υλική σεξουαλική ζωή σαν να ήταν το παν. Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη σεξουαλική ζωή της νοσηρής υλικής ύπαρξης και στην πνευματική σεξουαλική ζωή.

Η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ θα υψώσει προοδευτικά τον απροκατάληπτο αναγνώστη στο ανώτατο στάδιο της τέλει υπέρβασης. Θα του επιτρέψει να υπερβεί τους τρεις τρόπους υλικής δράσης: τη δράση που αποσκοπεί σε υλικά οφέλη, την εικοτολογική φιλοσοφία και τη λατρεία λειτουργικών θεοτήτων όπως αποτυπώνονται στους βεδικούς στίχους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*νταρμαχ προτζιτα-καϊταβο 'τρα παραμο νιρματσαρاناμ σαταμ
βεντιαμ βασταβαμ ατρα βαστου σιβανταμ ταπα-τραγιονμουλاناμ
σριμαντ-μπαγκαβατε μαχα-μουνι-κριτε κιμ βα παραϊρ ισβαραχ
σαντιο χριντι αβαρουντιατε 'τρα κριτιμπιχ σουσρουσουμπις τατ-κσανατ*

νταρμαχ: θρησκευτικότητα – *προτζιτα*: αποδοκιμασμένη τελείως – *καϊταβαχ*: καλυμμένη από πρόθεση για απόλαυση – *ατρα*: εδώ – *παραμαχ*: η ύψιστη – *νιρματσαρاناμ*: των εντελώς αγνών στην καρδιά – *σαταμ*: αφοσιωμένων υπηρετών – *βεντιαμ*: κατανοητή – *βασταβαμ*: πραγματική – *ατρα*: εδώ – *βαστου*: ουσία – *σιβανταμ*: το καλό – *ταπα-τραγια*: τριών ειδών δυστυχίες – *ουνμουλاناμ*: που προκαλεί το ξερίζωμα – *σριματ*: όμορφη – *μπαγκαβατε*: η Μπαγκαβατα Πουрана – *μαχα-μουνι*: ο μέγας σοφός (ο Βιασαντέβα) – *κριτε*: έχοντας συντάξει – *κιμ*: ποια – *βα*: η ανάγκη –

παραίχ: άλλες – ισβαραχ: ο Υπέρτατος Κύριος – σαντιαχ: αμέσως – χριντι: μέσα στην καρδιά – αβαρουντιατε: γίνεται συμπαγής – ατρα: εδώ – κριτιμπιχ: από τους ευσεβείς – σουσorousουμπιχ: με την καλλιέργεια – τατ-κσανατ: δίχως καθυστέρηση.

Αυτή η Μπαγκαβατα Πουρανα, απορρίπτοντας εντελώς κάθε θρησκευτική πράξη που έχει υλικά κίνητρα, παρουσιάζει την ύψιστη αλήθεια, που είναι κατανοητή από όσους αφοσιωμένους υπηρέτες έχουν ολότελα αγνή καρδιά. Η ύψιστη αλήθεια είναι πραγματικότητα, που ξεχωρίζει από την πλάνη για το καλό όλων. Μια τέτοια αλήθεια ξεριζώνει τις τρεις δυστυχίες. Αυτή η όμορφη Μπαγκαβαταμ, που γράφτηκε από τον μεγάλο σοφό Βιασαντέβα στην ωριμότητά του, είναι αρκετή από μόνη της για τη συνειδητοποίηση του Θεού. Τι χρειάζονται άλλες γραφές; Μόλις κάποιος ακούσει προσεχτικά και ταπεινά το μήνυμα της Μπαγκαβαταμ, η καλλιέργεια αυτής της γνώσης εδραιώνει τον Υπέρτατο Κύριο μέσα στην καρδιά του αμέσως.

Η θρησκεία περιλαμβάνει τέσσερα κύρια θέματα· συγκεκριμένα, ευσεβείς πράξεις, οικονομική ανάπτυξη, ικανοποίηση των αισθήσεων και τέλος, απελευθέρωση από τα δεσμά της ύλης. Η άθρησκη ζωή είναι μια κατάσταση βάρβαρη. Πράγματι, η ανθρώπινη ζωή αρχίζει όταν αρχίζει η θρησκεία. Το φαγητό, ο ύπνος, ο φόβος και το ζευγάρωμα είναι οι τέσσερις αρχές της ζωής των ζώων. Τα πράγματα αυτά είναι κοινά στα ζώα και στα ανθρώπινα όντα. Η θρησκεία όμως είναι η πρόσθετη λειτουργία του ανθρώπινου όντος. Χωρίς θρησκεία, η ανθρώπινη ζωή δεν διαφέρει από τη ζωή των ζώων. Γι' αυτό στις ανθρώπινες κοινωνίες υπάρχει κάποιας μορφής θρησκεία, που στοχεύει στην αυτοσυνειδητοποίηση και που αναφέρεται στην αιώνια σχέση του ανθρώπου με τον Θεό.

Στα χαμηλότερα στάδια του ανθρώπινου πολιτισμού υπάρχει πάντα ανταγωνισμός για κυριαρχία πάνω στην υλική φύση, ή με άλλα λόγια, υπάρχει συνεχής αντιπαλότητα για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Παρακινούμενος από τέτοιου είδους συνείδηση, ο άνθρωπος στρέφεται στη θρησκεία. Έτσι εκτελεί ευσεβείς πράξεις, δηλαδή θρησκευτικές λειτουργίες, για να έχει κάποιο υλικό κέρδος. Αν όμως αυτά τα υλικά οφέλη μπορούν να αποκτηθούν με άλλους τρόπους, τότε η υποτιθέμενη θρησκεία παραμερίζεται. Αυτή είναι η κατάσταση του σύγχρονου πολιτισμού. Ο άνθρωπος ευημερεί οικονομικά και έτσι προς το παρόν δεν ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τη θρησκεία. Εκκλησίες, τζαμιά και ναοί είναι

τώρα σχεδόν άδεια. Οι άνθρωποι ενδιαφέρονται περισσότερο για τα εργοστάσια, τα μαγαζιά και τους κινηματογράφους, παρά για τα θρησκευτικά μέρη που οικοδόμησαν οι πρόγονοί τους. Αυτό αποδεικνύει ουσιαστικά ότι η θρησκεία ασκείται για κάποιο οικονομικό κέρδος. Το οικονομικό κέρδος είναι απαραίτητο για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Συχνά, όταν κάποιος απογοητεύεται από το κυνήγι της ικανοποίησης των αισθήσεων, καταφεύγει στη σωτηρία της ψυχής και προσπαθεί να γίνει ένα με τον Υπέρτατο Κύριο. Κατά συνέπεια, όλες αυτές οι καταστάσεις είναι απλώς διάφοροι τύποι ικανοποίησης των αισθήσεων.

Οι Βέδες ρυθμίζουν τα προαναφερθέντα τέσσερα είδη πράξεων, έτσι ώστε να μην υπάρχει αδικαιολόγητος ανταγωνισμός για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Αλλά η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* υπερβαίνει όλες αυτές τις πράξεις για τη ικανοποίηση των αισθήσεων. Είναι έργο εντελώς υπερβατικό, που μπορεί να γίνει κατανοητό μόνον από τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, οι οποίοι υπερβαίνουν την ανταγωνιστική ικανοποίηση των αισθήσεων. Στον υλικό κόσμο υπάρχει σφοδρός ανταγωνισμός ανάμεσα σε ζώο και ζώο, άνθρωπο και άνθρωπο, κοινότητα και κοινότητα, έθνος και έθνος. Αλλά οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου βρίσκονται πάνω από τέτοιους ανταγωνισμούς. Δεν ανταγωνίζονται τους υλιστές, επειδή βρίσκονται στον δρόμο της επιστροφής στον Θεό, όπου η ζωή είναι αιώνια και ευτυχισμένη. Αυτοί οι υπερβατιστές έχουν αγνή καρδιά και δεν είναι ζηλόφθονοι. Στον υλικό κόσμο όλοι είναι ζηλόφθονοι με όλους και γι' αυτό υπάρχει ανταγωνισμός. Όμως οι υπερβατικοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι όχι μόνον απαλλαγμένοι από τον υλικό φθόνο, αλλά εύχονται και το καλό όλων και πασχίζουν να εδραιώσουν μια κοινωνία μη ανταγωνιστική, με τον Θεό στο κέντρο. Η σύγχρονη σοσιαλιστική αντίληψη περί μη ανταγωνιστικής κοινωνίας είναι τεχνητή, επειδή στο σοσιαλιστικό κράτος υπάρχει ανταγωνισμός για τη θέση του δικτάτορα. Από τη σκοπιά των Βεδών ή από τη σκοπιά των συνηθισμένων ανθρώπινων πράξεων, η ικανοποίηση των αισθήσεων είναι η βάση της υλικής ζωής. Στις Βέδες αναφέρονται τρεις δρόμοι. Ο ένας συνεπάγεται πράξεις που αποβλέπουν σε υλικά οφέλη για την προαγωγή σε καλύτερους πλανήτες. Ο άλλος συνεπάγεται τη λατρεία διαφόρων ημιθέων για προαγωγή στους πλανήτες των ημιθέων και ο τρίτος δρόμος συνεπάγεται τη συνειδητοποίηση της Απόλυτης Αλήθειας και του απροσώπου γνωρίσματός Της και της ένωσης με Αυτήν.

Η απρόσωπη άποψη της Απόλυτης Αλήθειας δεν είναι η ανώτερη. Πάνω από το απρόσωπο γνώρισμα είναι το γνώρισμα της Υπέρτατης Ψυχής (Παραμάτμα), και πάνω από αυτό είναι το προσωπικό γνώρισμα της

Απόλυτης Αλήθειας ή Μπαγκαβάν. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* δίνει πληροφορίες για το προσωπικό γνώρισμα της Απόλυτης Αλήθειας. Είναι ανώτερη από τα ιμπερσοναλιστικά έργα, καθώς και από το τμήμα *γκιανα-κανντα* των Βεδών. Είναι ανώτερη ακόμα και από το τμήμα *καρμα-κανντα*, ανώτερη και από το τμήμα *ουπασανα-κανντα*, επειδή συνιστά τη λατρεία του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Στο *καρμα-κανντα* υπάρχει ανταγωνισμός για τους ουράνιους πλανήτες, δηλαδή για καλύτερη ικανοποίηση των αισθήσεων. Παρόμοιος ανταγωνισμός υπάρχει στο *γκιανα-κανντα* και στο *ουπασανα-κανντα*. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι ανώτερη όλων αυτών, επειδή στοχεύει στην Απόλυτη Αλήθεια, που είναι η ουσία ή η ρίζα όλων των κατηγοριών. Από τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μπορεί κανείς να μάθει και την ουσία και τις κατηγορίες. Η ουσία είναι η Απόλυτη Αλήθεια, ο Υπέρτατος Κύριος, και όλες οι εκπορεύσεις είναι σχετικές μορφές ενέργειας.

Τίποτα δεν είναι εκτός της ουσίας, αλλά ταυτοχρόνως οι ενέργειες είναι διαφορετικές από την ουσία. Η αντίληψη αυτή δεν είναι αντιφατική. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* γνωστοποιεί με σαφήνεια αυτή τη φιλοσοφία της *Βενταντα-σουτρα*, τη φιλοσοφία της ταυτόχρονης ενότητας και διαφοράς, που αρχίζει με τη *σουτρα* «*τζανμαντι ασια*».

Αυτή η γνώση, ότι δηλαδή η ενέργεια του Κυρίου είναι ταυτόχρονα ένα με τον Κύριο αλλά και διαφορετική από Αυτόν, είναι η απάντηση στην απόπειρα αυτών που αρέσκονται σε διανοητικές εικασίες να εδραιώσουν την ενέργεια ως Απόλυτο. Όταν αυτή η γνώση αφομοιωθεί, γίνονται φανερές οι ατέλειες του μονισμού και του δυαδισμού. Η ανάπτυξη αυτής της υπερβατικής συνείδησης, της βασισμένης στην αντίληψη της ταυτόχρονης ενότητας και διαφοράς, οδηγεί κατευθείαν στο στάδιο της ελευθερίας από τις τρεις δυστυχίες. Οι τρεις δυστυχίες είναι: 1) οι δυστυχίες οι προερχόμενες από τον νου και το σώμα, 2) οι δυστυχίες οι προερχόμενες από άλλα ζωντανά όντα και 3) οι δυστυχίες οι προερχόμενες από φυσικές καταστροφές, τις οποίες δεν ελέγχουμε. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αρχίζει με την υποταγή του αφοσιωμένου υπηρέτη στο Υπέρτατο Πρόσωπο. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης γνωρίζει καλά ότι είναι ένα με το Απόλυτο και ταυτόχρονα βρίσκεται αιωνίως στη θέση του υπηρέτη του Απόλυτου. Σύμφωνα με την υλική αντίληψη, νομίζουμε εσφαλμένα ότι είμαστε οι κύριοι όσων εποπτεύουμε και γι' αυτό βασανιζόμαστε μονίμως από τις τρεις δυστυχίες της ζωής. Αλλά μόλις γνωρίσουμε την αληθινή μας θέση, τη θέση του υπερβατικού υπηρέτη, ελευθερωνόμαστε αμέσως από κάθε δυστυχία. Όσο το ζωντανό ον προσπαθεί να υποτάξει την υλική φύση, δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει υπηρέτης του Υπερτάτου.

Η υπηρεσία προς τον Κύριο προσφέρεται σε αγνή κατάσταση επίγνωσης της πνευματικής μας ταυτότητας. Υπηρετώντας, ελευθερωνόμαστε αμέσως από τα υλικά βάρη.

Πέρα και πάνω από αυτό, η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι ένας προσωπικός σχολιασμός της *Βενταντα-σουτρα* από τον Σρι Βιασαντέβα. Γράφτηκε στην ωριμότητα της πνευματικής του ζωής με το έλεος του Νάραντα. Ο Σρι Βιασαντέβα είναι η αυθεντική ενσάρκωση του Ναράγιανα, του Προσώπου της Θεότητας. Δεν τίθεται επομένως θέμα ως προς την αυθεντία του. Είναι ο συγγραφέας όλων των βεδικών έργων και όμως πάνω από όλα τα άλλα έργα του συνιστά τη μελέτη της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Σε άλλες *Πουрана* διατυπώνονται διάφορες μέθοδοι για τη λατρεία των ημιθέων. Αλλά στη *Μπαγκαβαταμ* αναφέρεται μόνον ο Υπέρτατος Κύριος. Ο Υπέρτατος Κύριος είναι το συνολικό σώμα, ενώ οι ημίθεοι είναι τα διάφορα μέρη αυτού του σώματος. Κατά συνέπεια, λατρεύοντας κάποιος τον Υπέρτατο Κύριο δεν χρειάζεται να λατρεύει τους ημίθεους. Ο Υπέρτατος Κύριος εδραιώνεται στην καρδιά του αφοσιωμένου υπηρέτη αμέσως. Ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπραμπού συνιστά τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* ως άσπιλη *Πουрана* και την διακρίνει από τις άλλες *Πουрана*.

Η κατάλληλη μέθοδος για να δεχθούμε αυτό το υπερβατικό μήνυμα είναι να το ακούσουμε ταπεινά. Η προκλητική διάθεση δεν βοηθά στη συνειδητοποίηση αυτού του υπερβατικού μηνύματος. Για τη σωστή καθοδήγηση χρησιμοποιείται εδώ μια συγκεκριμένη λέξη. Είναι η λέξη *σουσρουσου*. Πρέπει να ανυπομονούμε να ακούσουμε αυτό το υπερβατικό μήνυμα. Η ειλικρινής επιθυμία να ακούσουμε είναι το κύριο προσόν.

Άτομα λιγότερο καλότυχα δεν ενδιαφέρονται καθόλου να ακούσουν τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Η μέθοδος είναι απλή, αλλά η εφαρμογή της είναι δύσκολη. Άνθρωποι κακότυχοι βρίσκουν αρκετό χρόνο προκειμένου να ακούσουν ανώφελες συζητήσεις κοινωνικού και πολιτικού περιεχομένου, αλλά όταν καλούνται να παρακολουθήσουν μια συνάντηση αφοσιωμένων υπηρέτων του Κυρίου προκειμένου να ακούσουν τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, γίνονται ξαφνικά απρόθυμοι. Μερικές φορές, επαγγελματίες αναγνώστες της *Μπαγκαβαταμ* βυθίζονται αμέσως στα εμπιστευτικά θέματα των διασκεδάσεων του Υπερτάτου Κυρίου, τα οποία ερμηνεύουν με επιπολαιότητα ως σεξουαλική λογοτεχνία. Τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* πρέπει να την ακούμε από την αρχή. Όσοι είναι έτοιμοι να αφομοιώσουν αυτό το έργο μνημονεύονται σε αυτό το σλοκα: «Αποκτά κανείς τα προσόντα για να ακούσει τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μετά από

πολλές ευσεβείς πράξεις». Το ευφρές άτομο με τη στοχαστική κρίση έχει τη διαβεβαίωση του μεγάλου σοφού Βιασαντέβα ότι μπορεί να συνειδητοποιήσει το Υπέρτατο Πρόσωπο απευθείας, ακούγοντας τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Χωρίς να περάσει από τα διάφορα στάδια συνειδητοποίησης που αναπτύσσονται στις Βέδες, μπορεί να υψωθεί αμέσως στο επίπεδο του *παραμαχαμσα*, αν απλώς συμφωνήσει να δεχθεί αυτό το μήνυμα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

νιγκαμα-καλπα-ταρορ γκαλιταμ παλαμ

σουκα-μουκαντ αμριτα-ντραβα-σαμιουταμ

πιμπατα μπαγκαβαταμ ρασαμ αλαγιαμ

μουχουρ αχο ρασικα μπουβι μπαβουκαχ

νιγκαμα: οι βεδικές γραφές – *καλπα-ταροχ*: το δέντρο της επιθυμίας – *γκαλιταμ*: εντελώς ώριμο – *παλαμ*: τον καρπό – *σουκα*: ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο πρώτος αφηγητής της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* – *μουκατ*: από τα χείλη αυτού – *αμριτα*: νέκταρ – *ντραβα*: μισοστέρεος και μαλακός, και επομένως εύκολα καταπόσιμος – *σαμιουταμ*: τέλειος από κάθε άποψη – *πιμπατα*: απολαύστε το – *μπαγκαβαταμ*: το βιβλίο που πραγματεύεται την επιστήμη της αιώνιας σχέσης μας με τον Κύριο – *ρασαμ*: τον χυμό (εκείνο που είναι απολαυστικό) – *αλαγιαμ*: μέχρι την απελευθέρωση ή ακόμα και σε κατάσταση απελευθέρωσης – *μουχουχ*: πάντα – *αχο*: ω – *ρασικαχ*: όσοι κατέχουν στην εντέλεια τη γνώση των γλυκών γεύσεων – *μπουβι*: στη γη – *μπαβουκαχ*: έμπειροι και στοχαστικοί.

Ω άνδρες στοχαστικοί και έμπειροι, απολαύστε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, τον ώριμο καρπό του δέντρου της επιθυμίας των βεδικών γραφών. Ξεπήδησε από τα χείλη του Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι και έτσι ο καρπός αυτός έγινε ακόμη γευστικότερος, παρόλο που τον θεϊκό χυμό του τον απολάμβαναν πάντα όλοι, ακόμα κι οι απελευθερωμένες ψυχές.

Στα δύο προηγούμενα σλοκα αποδείχθηκε με σαφήνεια ότι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι έργο μεγαλειώδες, που χάρη στις υπερβατικές της ιδιότητες ξεπερνά όλες τις άλλες βεδικές γραφές. Υπερβαίνει κάθε εγκόσμια δράση και κάθε εγκόσμια γνώση. Στο σλοκα αυτό βεβαιώνεται ότι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* δεν είναι απλώς ένα υψηλής ποιότητας σύγγραμμα, αλλά και ο ώριμος καρπός όλων των βεδικών γραφών. Είναι με άλλα λόγια η αφρόκρεμα όλης της βεδικής γνώσης. Είναι λοιπόν οπωσδήποτε ουσιώδες να την ακούμε με υπομονή και υποταγή. Πρέπει να δεχόμαστε τα μηνύματα και τα μαθήματα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* με μεγάλο σεβασμό και συγκέντρωση.

Οι Βέδες παρομοιάζονται με δέντρο της επιθυμίας επειδή περιέχουν όλα όσα μπορούν να γίνουν γνωστά στον άνθρωπο. Ασχολούνται και με τις επίγειες ανάγκες και με την πνευματική συνειδητοποίηση. Οι Βέδες περιέχουν συστηματοποιημένες αρχές γνώσης που καλύπτουν θέματα κοινωνικά, πολιτικά, θρησκευτικά, οικονομικά, στρατιωτικά, θέματα ιατρικής, χημείας, φυσικής και μεταφυσικής, καθώς και οτιδήποτε είναι απαραίτητο για να παραμένουν ενωμένα το σώμα και η ψυχή. Πέρα και πάνω από όλα αυτά, οι Βέδες περιέχουν συγκεκριμένες οδηγίες για πνευματική συνειδητοποίηση. Η συστηματοποιημένη γνώση συνεπάγεται τη σταδιακή ανύψωση του ζωντανού όντος στο πνευματικό επίπεδο, η δε ύψιστη πνευματική συνειδητοποίηση είναι η γνώση ότι το Πρόσωπο της Θεότητας είναι η αστείρευτη πηγή κάθε πνευματικής γεύσης ή *ρασα*.

Κάθε ζωντανό ον, από τον Μπράμα, το πρώτο ζωντανό ον του υλικού σύμπαντος, μέχρι το ασήμαντο μυρμήγκι, επιθυμεί να γευθεί κάποιου είδους απόλαυση παραγόμενη από την αντίληψη των αισθήσεων. Αυτές οι αισθησιακές απολαύσεις ονομάζονται *ρασα*. Οι *ρασα* αυτές είναι διαφόρων ειδών. Στις εξ αποκαλύψεως γραφές απαριθμούνται τα εξής δώδεκα είδη *ρασα*: 1) *ρωντρα*, θυμός, 2) *αντμπουτα*, θαυμασμός, 3) *σρινγκαρα*, συζυγική αγάπη, 4) *χασια*, κωμωδία, 5) *βιρα*, ιπποτισμός, 6) *νταγια*, οίκτος, 7) *ντασια*, υπηρεσία, 8) *σακια*, αδελφοσύνη 9) *μπαγιανακα*, τρόμος, 10) *μπιμπατσα*, συγκλονισμός, 11) *σαντα*, ουδετερότητα και 12) *βατσαλια*, πατρότητα.

Το συνολικό άθροισμα όλων αυτών των *ρασα* ονομάζεται στοργή ή αγάπη. Αρχικά, τέτοια σημάδια αγάπης εκδηλώνονται με λατρεία, υπηρεσία, φιλία, πατρική στοργή και συζυγική αγάπη. Και όταν αυτά τα πέντε απουσιάζουν, η αγάπη είναι παρούσα έμμεσα στον θυμό, τον θαυμασμό, την κωμωδία, τον ιπποτισμό, τον φόβο, τον συγκλονισμό, κλπ. Για παράδειγμα, όταν ένας άνδρας αγαπά μια γυναίκα, η *ρασα* ονομάζεται

συζυγική αγάπη. Αλλά αν αυτή η ερωτική σχέση διαταραχθεί, μπορεί να εκδηλωθεί θαυμασμός, θυμός, συγκλονισμός ή ακόμα και τρόμος. Μερικές φορές οι ερωτικές σχέσεις καταλήγουν σε φρικτά εγκλήματα. Αυτές οι *ρασα* εκδηλώνονται ανάμεσα σε δύο ανθρώπους ή ανάμεσα σε δύο ζώα. Δεν υπάρχει περίπτωση τέτοιας συναλλαγής ή *ρασα* ανάμεσα σε άνθρωπο και ζώο ή ανάμεσα σε άνθρωπο και οποιοδήποτε άλλο είδος ζωντανού όντος του υλικού σύμπαντος. Οι *ρασα* διαμοίβονται ανάμεσα σε άτομα του ιδίου είδους. Από ποιοτική άποψη, οι πνευματικές ψυχές είναι ένα με τον Υπέρτατο Κύριο. Αρχικά, λοιπόν, η ανταλλαγή *ρασα* γινόταν ανάμεσα σε πνευματικά ζωντανά όντα και το πνευματικό όλο, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Η πνευματική συναλλαγή ή *ρασα* φανερώνεται πλήρως στην κατάσταση της πνευματικής ύπαρξης, ανάμεσα στα ζωντανά όντα και τον Υπέρτατο Κύριο.

Γι' αυτό το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας περιγράφεται στα *σρουτι-μαντρα*, τους βεδικούς ύμνους, ως «η αστείρευτη πηγή όλων των *ρασα*». Όταν ένα ζωντανό ον συναναστρέφεται με τον Υπέρτατο Κύριο και ανταλλάσσει με τον Κύριο την καταστατική του *ρασα*, τότε είναι αληθινά ευτυχισμένο.

Αυτά τα *σρουτι-μαντρα* μαρτυρούν ότι κάθε ζωντανό ον έχει τη δική του καταστατική θέση, που είναι προικισμένη με έναν συγκεκριμένο τύπο *ρασα*, η οποία διαμοίβεται ανάμεσα σε αυτό το ζωντανό ον και το Πρόσωπο της Θεότητας. Μόνο στην κατάσταση της απελευθερωμένης ύπαρξης εκδηλώνεται πλήρως η αρχική *ρασα*. Στις συνθήκες της υλικής ύπαρξης, η *ρασα* εκδηλώνεται στη διαστρεβλωμένη μορφή της, που είναι προσωρινή. Κι έτσι οι *ρασα* του υλικού κόσμου φανερώνονται με την υλική μορφή της *ρωντρα*, της οργής, κλπ.

Όποιος λοιπόν αποκτά πλήρη γνώση αυτών των διαφόρων *ρασα*, οι οποίες είναι η βάση κάθε δράσης, μπορεί να καταλάβει την ψευδή απεικόνιση των αρχικών *ρασα*, οι οποίες αντανakλώνται στον υλικό κόσμο. Ο μορφωμένος λόγιος αναζητά τη χαρά της αληθινής *ρασα* στην πνευματική της μορφή. Στην αρχή επιθυμεί να γίνει ένα με το Υπέρτατο. Έτσι οι μειωμένης νοημοσύνης υπερβατιστές, χωρίς γνώση των διαφόρων *ρασα*, δεν μπορούν να ξεπεράσουν αυτή την αντίληψη της ένωσης με το πνευματικό όλο.

Αυτό το *σλοκα* δηλώνει σαφώς ότι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, επειδή είναι ο ώριμος καρπός όλης της βεδικής γνώσης, μπορεί να προσφέρει την εμπειρία πνευματικής *ρασα* τέτοιας, που την απολαμβάνουν ακόμα και οι απελευθερωμένες ψυχές. Ακούγοντας αυτό το υπερβατικό έργο ταπεινά,

μπορεί κανείς να απολαύσει πλήρως αυτό που ποθεί η καρδιά του. Αλλά χρειάζεται μεγάλη προσοχή, ώστε να ακούσουμε το μήνυμα από τη σωστή πηγή. Ακριβώς αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μεταδίδεται η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*: από τη σωστή πηγή. Ο σοφός Νάραντα την έφερε από τον πνευματικό κόσμο και την παρέδωσε στον μαθητή του Σρίλα Βιασαντέβα. Αυτός με τη σειρά του την παρέδωσε στον γιο του, τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι και ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι παρέδωσε το μήνυμα στον Μαχαράζα Παρίκσιτ, επτά μόλις ημέρες πριν από τον θάνατο του Βασιλιά. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν από τη γέννησή του απελευθερωμένη ψυχή. Ήταν απελευθερωμένος ακόμα και στην κοιλιά της μητέρας του και δεν χρειαζόταν κανενός είδους πνευματική εκπαίδευση μετά τη γέννησή του. Κατά τη γέννησή του, κανένας δεν διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα, ούτε με την εγκόσμια ούτε με την πνευματική έννοια. Αλλά ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, επειδή ήταν τελείως απελευθερωμένη ψυχή, δεν χρειαζόταν να υποβληθεί σε καμία εξελικτική μέθοδο πνευματικής συνειδητοποίησης. Όμως παρόλο που ήταν τελείως απελευθερωμένο πρόσωπο, ευρισκόμενο στην υπερβατική θέση, πάνω από τις τρεις υλικές καταστάσεις, ένιωθε μεγάλη έλξη γι' αυτήν την υπερβατική *ρασα* του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, το οποίο λατρεύεται από απελευθερωμένες ψυχές που τραγουδούν βεδικούς ύμνους. Οι διασκεδάσεις του Υπερτάτου Κυρίου είναι περισσότερο ελκυστικές για τις απελευθερωμένες ψυχές παρά για τους εγκόσμιους ανθρώπους. Ο Υπέρτατος Κύριος αναγκαστικά δεν είναι απρόσωπος, επειδή μόνο με κάποιο πρόσωπο μπορεί να έχει κάποιος υπερβατική *ρασα*.

Στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* εξιστορούνται οι υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου και η αφήγηση γίνεται μεθοδικά από τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Έτσι το θέμα της είναι γοητευτικό για όλες τις κατηγορίες των ανθρώπων, συμπεριλαμβανομένων όσων αποζητούν απελευθέρωση και όσων επιζητούν να γίνουν ένα με το υπέρτατο όλο.

Στα σανσκριτικά ο παπαγάλος λέγεται *σουκα*. Όταν το κόκκινο ράμφος του παπαγάλου κόψει έναν ώριμο καρπό, η γλυκιά του γεύση αυξάνεται. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι έχει στα χείλη του τον ώριμο καρπό της βεδικής γνώσης και παρομοιάζεται με παπαγάλο, όχι για την ικανότητά του να αποστηθίζει την *Μπαγκαβαταμ* ακριβώς όπως την άκουσε από τον σοφό πατέρα του, αλλά για την ικανότητά του να την παρουσιάζει με τρόπο που την κάνει ελκυστική για όλα τα είδη των ανθρώπων.

Το θέμα παρουσιάζεται από τα χείλη του Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι με τέτοιο τρόπο, ώστε όποιος ειλικρινής ακροατής το ακούσει ταπεινά, θα

μπορέσει να γευθεί αμέσως υπερβατικές χαρές, εντελώς διαφορετικές από τις διαστρεβλωμένες χαρές του υλικού κόσμου. Ο ώριμος αυτός καρπός δεν έπεσε από τον ανώτατο πλανήτη Κρισναλόκα ξαφνικά. Αντιθέτως, κατέβηκε προσεκτικά μέσω της σειράς της μαθητικής διαδοχής, χωρίς τροποποίηση ή διαταραχή. Μερικοί ανόητοι, οι οποίοι δεν ανήκουν στην υπερβατική πνευματική διαδοχή, διαπράττουν μέγα σφάλμα επιχειρώντας να κατανοήσουν την ύψιστη υπερβατική *ρασα*, τη γνωστή ως «χορός *ρασα*», χωρίς να ακολουθούν τα βήματα του Σουκαντέβα Γκοσουάμι, που παρουσιάζει αυτόν τον καρπό με μεγάλη προσοχή, φανερώνοντας την υπερβατική συνειδητοποίηση σταδιακά. Πρέπει να είμαστε αρκετά ευφυείς ώστε να κατανοήσουμε τη θέση της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, σεβόμενοι προσωπικότητες όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, που χειρίζεται το θέμα τόσο προσεκτικά. Αυτή η μέθοδος της μαθητικής διαδοχής της σχολής *Μπαγκαβατα* δείχνει ότι και στο μέλλον η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* θα πρέπει να μαθαίνεται από πρόσωπα που αντιπροσωπεύουν πραγματικά τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Ένας επαγγελματίας που εμπορεύεται αθέμιτα την απαγγελία της *Μπαγκαβαταμ* σίγουρα δεν εκπροσωπεί τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Η μόνη του δουλειά είναι να βγάζει λεφτά. Πρέπει λοιπόν να αποφεύγουμε να ακούμε τις διαλέξεις τέτοιων επαγγελματιών. Συνήθως πάνε στο πλέον εμπιστευτικό μέρος του έργου, χωρίς να υποβληθούν στη διαδικασία της σταδιακής κατανόησης αυτού του σοβαρού θέματος. Ασχολούνται συνήθως με το περιεχόμενο του χορού *ρασα*, που με αυτόν τον τρόπο παρανοείται από τους ανόητους. Μερικοί το παίρνουν για ανήθικο, ενώ άλλοι προσπαθούν να το συγκαλύψουν με τις ηλίθιες ερμηνείες τους. Δεν έχουν καμία διάθεση να ακολουθήσουν τα βήματα του Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι.

Θα πρέπει επομένως να συμπεράνουμε ότι ο σοβαρός μελετητής της *ρασα* πρέπει να λάβει το μήνυμα της *Μπαγκαβαταμ* μέσω της σειράς της μαθητικής διαδοχής από τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο οποίος αφηγείται την *Μπαγκαβαταμ* από την αρχή και όχι με τρόπο αυθαίρετο, προκειμένου να ικανοποιήσει τους εραστές των εγκοσμίων, οι οποίοι ελάχιστα γνωρίζουν την υπερβατική επιστήμη. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι τόσο προσεκτικά παρουσιασμένη, ώστε ο ειλικρινής και σοβαρός άνθρωπος μπορεί να απολαύσει αμέσως αυτόν τον ώριμο καρπό της βεδικής γνώσης, πίνοντας απλώς τον θεϊκό χυμό του από το στόμα του Σουκαντέβα Γκοσουάμι ή του αυθεντικού εκπροσώπου του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

ναϊμισε 'νιμισα-κσετρε
ρισαγιαχ σωνακανταγιαχ
σατραμ σβαργκαγια λοκαγια
σαχασρα-σαμαμ ασατα

ναϊμισε: στο δάσος που είναι γνωστό ως Ναϊμισαράνια – ανιμισα-κσετρε: το μέρος που είναι ιδιαίτερος αγαπητό στον Βίσνου (ο οποίος δεν κλείνει τα βλέφαρά Του) – ρισαγιαχ: οι σοφοί – σωνακα-ανταγιαχ: με επικεφαλής τον σοφό Σωνάκα – σατραμ: θυσία – σβαργκαγια: ο Κύριος που δοξάζεται στον ουρανό – λοκαγια: και για τους αφοσιωμένους υπηρέτες, που είναι πάντα σε επαφή με τον Κύριο – σαχασρα: χίλια – σαμαμ: χρόνια – ασατα: ετέλεσαν.

Κάποτε, σε μέρος αγιασμένο στο δάσος του Ναϊμισαράνια, συγκεντρώθηκαν μεγάλοι σοφοί με επικεφαλής τον σοφό Σωνάκα, για να τελέσουν μια σπουδαία χιλιόχρονη θυσία και να ευχαριστήσουν έτσι τον Κύριο και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του.

Τα τρία προηγούμενα σλοκα αποτελούν το προοίμιο της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ. Τώρα παρουσιάζεται το κύριο θέμα αυτού του μεγάλου έργου. Η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, μετά την απαγγελία της από τον Σρίλα Σουκάντέβα Γκοσουάμι, επαναλήφθηκε για δεύτερη φορά στο Ναϊμισαράνια.

Στη Βαγιαβιγια Ταντρα αναφέρεται ότι ο Μπράμα, ο κατασκευαστής αυτού του συγκεκριμένου σύμπαντος, σχεδίασε έναν μεγάλο τροχό που μπορούσε να περικλείσει το σύμπαν. Το κέντρο αυτού του τεράστιου κύκλου τοποθετήθηκε σ' ένα συγκεκριμένο μέρος, γνωστό ως Ναϊμισαράνια. Άλλη μία αναφορά στο δάσος του Ναϊμισαράνια γίνεται στη Βαραχα Πουрана, όπου αναφέρεται ότι με την τέλεση θυσίας σε αυτό το μέρος περιορίζεται η δύναμη των δαιμονικών ανθρώπων. Γι' αυτό οι μπραμανα προτιμούν το Ναϊμισαράνια για τέτοιου είδους θυσίες.

Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Βίσνου προσφέρουν κάθε λογής θυσίες για την ευχαρίστησή Του. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι πάντα προσκολλημένοι στην υπηρεσία του Κυρίου, ενώ οι πεσμένες ψυχές είναι προσκολλημένες στις ηδονές της υλικής ύπαρξης. Η Μπαγκαβαντ-γκιτα

λέει πως οτιδήποτε εκτελείται στον υλικό κόσμο για λόγο άλλον από την ικανοποίηση του Κυρίου Βίσνου γίνεται αιτία πρόσθετης υποδούλωσης του εκτελεστή. Γι' αυτόν τον λόγο δίνεται η εντολή να εκτελούνται όλες οι πράξεις ως θυσία για την ικανοποίηση του Βίσνου και των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Αυτό θα φέρει ειρήνη και ευημερία για όλους.

Οι μεγάλοι σοφοί είναι πάντα ανυπόμονοι να κάνουν καλό στους ανθρώπους και γι' αυτό οι σοφοί με επικεφαλής τον Σωνάκα συγκεντρώθηκαν σε αυτό το άγιο μέρος του Ναϊμισαράνια, σχεδιάζοντας να εκτελέσουν μία μεγάλη και συνεχή ακολουθία θυσιαστηρίων τελετών. Οι επιλήσμονες δεν γνωρίζουν τον σωστό δρόμο για ειρήνη και ευημερία. Οι σοφοί όμως τον γνωρίζουν καλά και γι' αυτό, για το καλό όλων των ανθρώπων, είναι πάντα ανυπόμονοι να εκτελέσουν πράξεις που ίσως φέρουν στον κόσμο την ειρήνη. Είναι ειλικρινείς φίλοι όλων των ζωντανών όντων και διακινδυνεύοντας την προσωπική τους ευκολία είναι πάντα αφιερωμένοι στην υπηρεσία του Κυρίου για το καλό όλων των ανθρώπων. Ο Κύριος Βίσνου είναι ακριβώς σαν ένα μεγάλο δέντρο και όλοι οι άλλοι, συμπεριλαμβανομένων των ημιθέων, των ανθρώπων, των Σίντα, των Τσάρανα των Βιντιαντάρα και άλλων ζωντανών όντων, είναι σαν τα κλαδιά και τα φύλλα αυτού του δέντρου. Ποτίζοντας τη ρίζα του δέντρου, τρέφονται αυτομάτως όλα τα μέρη του δέντρου. Μόνο τα κλαδιά και τα φύλλα που έχουν αποκοπεί δεν μπορούν να ικανοποιηθούν. Τα αποκομμένα κλαδιά και φύλλα σιγά-σιγά ξεραίνονται, παρά τις οποιεσδήποτε προσπάθειες για πότισμα. Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν η ανθρώπινη κοινωνία είναι αποκομμένη από το Πρόσωπο της Θεότητας όπως τα αποκομμένα κλαδιά και φύλλα, είναι αδύνατο να ποτιστεί και όποιος το επιχειρεί σπαταλά απλώς την ενέργεια και τους πόρους του.

Η σύγχρονη υλιστική κοινωνία είναι αποκομμένη από τη σχέση της με τον Υπέρτατο Κύριο και έτσι όλα τα σχέδια των άθεων ηγετών της ανατρέπονται συνεχώς. Παρ' όλα αυτά, δεν αφυπνίζονται.

Αυτή την εποχή η ενδεδειγμένη μέθοδος για αφύπνιση είναι το ομαδικό ψάλσιμο των αγίων ονομάτων του Κυρίου. Οι τρόποι και τα μέσα έχουν παρουσιασθεί επιστημονικά από τον Κύριο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού και οι νοήμονες άνθρωποι μπορούν να επωφεληθούν από τη διδασκαλία Του για να φέρουν αληθινή ειρήνη και ευημερία. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό και αυτό θα αναπτυχθεί περισσότερο συγκεκριμένα αργότερα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*τα εκαντα του μουνναγιαχ
πραταρ χουτα-χουταγκναγιαχ
σατ-κριταμ σουταμ ασιναμ
πραπατσουρ ινταμ ανταρατ*

τε: οι σοφοί – εκαντα: μία μέρα – του: αλλά – μουνναγιαχ: οι σοφοί – πραταχ: το πρωί – χουτα: καίγοντας – χουτα-αγκναγιαχ: η θυσιαστήρια φωτιά – σατ-κριταμ: τον οφειλόμενο σεβασμό – σουταμ: στον Σρι Σούτα Γκοσούάμι – ασιναμ: καθισμένον σε – παπρατσουχ: έκαναν ερωτήσεις – ινταμ: πάνω σε αυτό (ως εξής) – ανταρατ: με τον πρόποντα σεβασμό.

Μια μέρα, οι μεγάλοι σοφοί, αφού τελείωσαν το πρωινό τους καθήκον της θυσιαστήριας φωτιάς, πρόσφεραν τιμητικό κάθισμα στον Σρίλα Σούτα Γκοσούάμι και έκαναν με μεγάλο σεβασμό ερωτήσεις για τα ακόλουθα ζητήματα.

Το πρωινό είναι η καλύτερη ώρα για πνευματικές δραστηριότητες. Οι μεγάλοι σοφοί πρόσφεραν στον ομιλητή της *Μπαγκαβαταμ* ένα ανυψωμένο τιμητικό κάθισμα που ονομάζεται *βιασασανα*, δηλαδή το κάθισμα του Σρι Βιασαντέβα. Ο Σρι Βιασαντέβα είναι ο αρχικός πνευματικός δάσκαλος όλων των ανθρώπων. Όλοι οι άλλοι δάσκαλοι θεωρούνται εκπρόσωποί του. Εκπρόσωπος είναι κάποιος που μπορεί να παρουσιάσει με ακρίβεια την άποψη του Σρι Βιασαντέβα. Ο Σρι Βιασαντέβα εμφύσησε το μήνυμα της *Μπαγκαβαταμ* στον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσούάμι και από αυτόν (τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσούάμι) το άκουσε ο Σρι Σούτα Γκοσούάμι. Πρέπει να γίνει κατανοητό πως όλοι οι αυθεντικοί εκπρόσωποι του Σρι Βιασαντέβα στη σειρά της μεθητικής διαδοχής είναι *γκοσουαμι*. Αυτοί οι *γκοσουαμι* συγκρατούν όλες τις αισθήσεις τους και παραμένουν πιστοί στον δρόμο που άνοιξαν οι προηγούμενοι *ατσαρια*. Οι *γκοσουαμι* δεν δίνουν διαλέξεις για την *Μπαγκαβαταμ* σύμφωνα με τα καπρίτσια τους. Αντιθέτως, επιτελούν το χρέος τους με τη μεγαλύτερη προσοχή, ακολουθώντας τους προκατόχους τους, οι οποίοι τους παρέδωσαν το πνευματικό μήνυμα ανέπαφο.

Οι ακροατές της *Μπαγκαβαταμ* μπορούν να κάνουν ερωτήσεις στον ομιλητή για να εκμαιεύσουν το νόημα με διαύγεια, αλλά όχι με πνεύμα προκλητικό. Οι ερωτήσεις πρέπει να γίνονται με μεγάλο σεβασμό για τον ομιλητή και το θέμα. Αυτός είναι ο τρόπος που συνιστά και η *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Τα πνευματικά ζητήματα μαθαίνονται ακούγοντας ταπεινά από τη σωστή πηγή. Γι' αυτό οι σοφοί ρώτησαν τον Σούτα Γκοσουάμι με μεγάλο σεβασμό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

ρισαγια ουτσουχ
τβαγια καλου πουρανανι
ακγιατανι απι αντιτανι
νταρμα-σαστρανι γιανι ουτα

ρισαγιαχ: οι σοφοί – *ουτσουχ*: είπαν – *τβαγια*: από εσένα – *καλου*: αναμφίβολα – *πουρανανι*: τα συμπληρώματα των Βεδών με επεξηγηματικές αφηγήσεις – *σα-ιτιχασανι*: μαζί με τις ιστορίες – *τσα*: και – *αναγκα*: απαλλαγμένος από κάθε ελάττωμα – *ακγιατανι*: εξήγησες – *απι*: παρόλο που – *αντιτανι*: ειδικευμένος – *νταρμα-σαστρανι*: γραφές που δίνουν τις σωστές οδηγίες για μια ζωή εξέλιξης και προόδου – *γιανι*: όλα αυτά – *ουτα*: είπαν.

Είπαν οι σοφοί: Σεβάσμιε Σούτα Γκοσουάμι, είσαι εντελώς απαλλαγμένος από κάθε ελάττωμα. Κατέχεις καλά όλες τις φημισμένες ιερές γραφές, καθώς και τις *Πουрана* και τις ιστορίες, γιατί τις έχεις ερευνήσει με την κατάλληλη καθοδήγηση και επιπλέον τις έχεις ερμηνεύσει.

Ένας *γκοσουαμι*, δηλαδή ένας αυθεντικός εκπρόσωπος του Σρι Βιασαντέβα, πρέπει να είναι απαλλαγμένος από κάθε είδους ελάττωμα. Τα τέσσερα κύρια ελαττώματα της Κάλι-γιούγκα είναι: 1) οι άνομοι δεσμοί με γυναίκες, 2) η σφαγή των ζώων, 3) η μέθη και 4) τα κερδοσκοπικά παιχνίδια όλων των ειδών. Ο *γκοσουαμι* πρέπει να είναι τελείως

απαλλαγμένος από όλα αυτά τα ελαττώματα πριν τολμήσει να καθίσει στη *βιασασανα*. Δεν πρέπει να επιτρέπεται σε κανέναν που δεν έχει ακηλίδωτο χαρακτήρα και που δεν είναι απαλλαγμένος από αυτά τα τέσσερα πάθη να κάθεται στη *βιασασανα*. Δεν αρκεί να είναι κανείς απαλλαγμένος από τέτοιες διαστροφές, αλλά θα πρέπει και να κατέχει καλά όλες τις εξ αποκαλύψεως γραφές, δηλαδή τις Βέδες. Οι *Πουρανα* είναι μέρος των Βεδών. Έπη όπως η *Μαχαμπατα* και η *Ραμαγιάνα* είναι επίσης μέρος των Βεδών. Ο *ατσαρια* ή *γκοσουαμι* πρέπει να γνωρίζει καλά όλα αυτά τα έργα. Το να τα ακούς και να τα εξηγείς είναι σημαντικότερο από το να τα διαβάζεις. Μόνον ακούγοντας και εξηγώντας τις εξ αποκαλύψεως γραφές μπορεί κανείς να αφομοιώσει τη γνώση τους. Το να ακούς ονομάζεται *σραβανα* και το να εξηγείς ονομάζεται *κιρτανα*. Οι δύο μέθοδοι του *σραβανα* και του *κιρτανα* έχουν πρωταρχική σημασία για την πρόοδο στην πνευματική ζωή. Μόνο κάποιος που έχει κατανοήσει σωστά την υπερβατική γνώση ακούγοντας ταπεινά από τη σωστή πηγή μπορεί να την εξηγήσει σωστά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

γιανι βεντα-βινταμ σρεστο

μπαγκαβαν μπανταραγιαναχ

ανιε τσα μουνναγιαχ σουτα

παραβααρα-βιντο βιντουχ

γιανι: όλα αυτά – *βεντα-βινταμ*: γνώστες των Βεδών – *σρεσταχ*: ο πρεσβύτερος – *μπαγκαβαν*: ενσάρκωση της Θεότητας – *μπανταραγιαναχ*: ο Βιασαντέβα – *ανιε*: άλλοι – *τσα*: και – *μουνναγιαχ*: οι σοφοί – *σουτα*: ω Σούτα Γκοσουάμι – *παραβααρα-βινταχ*: κάποιος που μεταξύ των καλλιεργημένων λόγιων είναι άριστος γνώστης της φυσικής και της μεταφυσικής – *βιντουχ*: κάποιος που γνωρίζει.

Ω Σούτα Γκοσουάμι, επειδή είσαι ο πρεσβύτερος γνώστης της *Βενταντα*, κατέχεις τη γνώση του Βιασαντέβα, που είναι ενσάρκωση της Θεότητας, και γνωρίζεις και άλλους σοφούς που κατέχουν τέλεια όλα τα είδη φυσικής και μεταφυσικής γνώσης.

Η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ αποτελεί τον φυσικό σχολιασμό της Μπραμα-σουτρα, δηλαδή των Μπανταραγιανι Βενταντα-σουτρα. Χαρακτηρίζεται «φυσικός» σχολιασμός, επειδή ο Βιασαντέβα είναι ο συγγραφέας και των Βενταντα-σουτρα και της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, της ουσίας όλων των βεδικών γραφών. Εκτός από τον Βιασαντέβα υπάρχουν και άλλοι σοφοί, οι οποίοι είναι δημιουργοί έξι διαφορετικών φιλοσοφικών συστημάτων, και συγκεκριμένα ο Γκωτάμα, ο Κάναντα, ο Καπίλα, ο Παταντζάλι, ο Τζαϊμίνι και ο Αστάβακρα. Στη Βενταντα-σουτρα ο θεϊσμός εξηγείται πλήρως, ενώ σε άλλα συστήματα φιλοσοφικών εικασιών δεν γίνεται ουσιαστικά καμία αναφορά στην έσχατη αιτία όλων των αιτιών. Μόνον αφού γνωρίσει κανείς καλά όλα τα φιλοσοφικά συστήματα, ώστε να είναι σε θέση να παρουσιάσει τέλεια τις θεϊστικές απόψεις της Μπαγκαβαταμ, αψηφώντας όλα τα άλλα συστήματα, μόνο τότε μπορεί να καθίσει στη βιασασανα. Ο Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι ήταν ο κατάλληλος δάσκαλος και γι' αυτό οι σοφοί του Ναϊμισαράνια τον ανέβασαν στη βιασασανα. Ο Σρίλα Βιασαντέβα χαρακτηρίζεται εδώ ως Πρόσωπο της Θεότητας, επειδή είναι η εντεταλμένη εξουσιοδοτημένη ενσάρκωση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

βεττα τβαμ σωμια τατ σαρβαμ

ταττβατας ταντ-ανουγκραχατ

μπρουγιουχ σνιγκντασια σισιασια

γκουραβο γκουχγιαμ απι ουτα

βεττα: είσαι πολύ ενήμερος – *τβαμ*: η εντιμότητά σου – *σωμια*: κάποιος που είναι απλός και αγνός – *τατ*: εκείνοι – *σαρβαμ*: όλοι – *ταττβαταχ*: πράγματι – *τατ*: τους – *ανουγκραχατ*: με τη χάρη των – *μπρουγιουχ*: θα πεις – *σνιγκντασια*: κάποιου που είναι ταπεινός – *σισιασια*: του μαθητή – *γκουραβαχ*: οι πνευματικοί δάσκαλοι – *γκουχγιαμ*: μυστικό – *απι ουτα*: προίκισαν με.

Και επειδή είσαι ταπεινός, οι πνευματικοί σου δάσκαλοι σε έχουν προίκισει με όλες τις χάρες που παραχωρούνται σε έναν ευγενικό

μαθητή. Μπορείς, επομένως, να μας πεις όλα όσα έχεις μάθει από αυτούς με τρόπο επιστημονικό.

Το μυστικό της επιτυχίας στην πνευματική ζωή είναι να ευχαριστήσει κανείς τον πνευματικό του δάσκαλο και με αυτόν τον τρόπο να αποκτήσει την ειλικρινή ευλογία του. Στις οχτώ περίφημες ποιητικές στροφές για τον πνευματικό δάσκαλο, ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβάρτι Τακουρά λέει: «Προσκυνώ με σεβασμό τα λωτοειδή πόδια του πνευματικού μου δασκάλου. Μόνο αν τον ικανοποιήσει κανείς μπορεί να ευχαριστήσει το Πρόσωπο της Θεότητας και αν δυσανεστηθεί, υπάρχει μόνο όλεθρος στον δρόμο της πνευματικής συνειδητοποίησης». Είναι βασικό επομένως για τον μαθητή να είναι πολύ υπάκουος και ταπεινός με τον γνήσιο πνευματικό δάσκαλο. Ο Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι είχε όλες αυτές τις αρετές ως μαθητής και γι' αυτό προικίστηκε με όλες τις χάρες από τους μορφωμένους και αυτοσυνειδητοποιημένους πνευματικούς δασκάλους του, όπως ο Σρίλα Βιασαντέβα και άλλοι. Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια ήταν βέβαιοι για την εγκυρότητα του Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι. Ανυπομονούσαν λοιπόν να τον ακούσουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*τατρα τατραντζάσαγιουσμαν
μπαβατα γιαντ βινιστσιταμ
πουμσαμ εκανταταχ σρεγιας
ταν ναχ σαμσιτουμ αρχασι*

τατρα: γι' αυτό - *τατρα:* γι' αυτό – *αντζάσα:* με τρόπο εύκολο – *αγιουσμαν:* ευλογημένος με μεγάλη διάρκεια ζωής – *μπαβατα:* από την ευγένειά σου – *γιατ:* οτιδήποτε – *βινιστσιταμ:* διαπίστωση – *πουμσαμ:* για τους ανθρώπους – *εκενταταχ:* απολύτως – *σρεγιαχ:* το ύψιστο καλό – *τατ:* εκείνο – *ναχ:* σε εμάς – *σαμσιτουμ:* να εξηγήσεις – *αρχασι:* αξίζει.

Επειδή λοιπόν έχεις την ευλογία τόσο πολλών χρόνων, εξήγησέ μας, σε παρακαλούμε, με τρόπο εύκολα κατανοητό, ό,τι έχεις διαπιστώσει πως είναι το απόλυτο και ύψιστο καλό για όλους τους ανθρώπους.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* συνιστάται η λατρεία των *ατσαρια*. Οι *ατσαρια* και οι *γκοσουαμι* σκέφτονται συνεχώς την ευημερία των ανθρώπων και ιδιαίτερα την πνευματική τους ευημερία. Η υλική ευημερία ακολουθεί αυτομάτως την πνευματική ευημερία. Γι' αυτό οι *ατσαρια* δίνουν οδηγίες για την πνευματική ευημερία όλων των ανθρώπων. Προβλέποντας την ανεπάρκεια των ανθρώπων αυτής της εποχής του Κάλι, δηλαδή της σιδηράς εποχής της φιλονικίας, οι σοφοί ζήτησαν από τον Σούτα Γκοσουάμι να δώσει μια σύνοψη όλων των εξ αποκαλύψεως γραφών, επειδή οι άνθρωποι αυτής της εποχής είναι από κάθε άποψη καταδικασμένοι. Γι' αυτό οι σοφοί ρώτησαν για το απόλυτο καλό, που είναι και το ύψιστο καλό για τους ανθρώπους. Η καταδικασμένη κατάσταση των ανθρώπων αυτής της εποχής περιγράφεται ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

πραγιεναλπαγιουσαχ σαμπια

καλαβ ασμιν γιουγκε τζαναχ

μαννταχ σουμανντα- ματαγιο

μανντα-μπαγκια χι ουπαντρουταχ

πραγιενα: σχεδόν πάντα – *αλπα*: ισχνός, πενιχρός – *αγιουσαχ*: η διάρκεια ζωής – *σαμπια*: μέλος μιας κοινωνίας μορφωμένων – *καλω*: αυτή την εποχή του Κάλι (την εποχή της φιλονικίας) – *ασμιν*: εδώ – *γιουγκε*: εποχή – *τζαναχ*: οι άνθρωποι – *μαννταχ*: νωθοί – *σουμανντα-ματαγιαχ*: παραπλανημένοι – *μανντα-μπαγκιαχ*: άτυχοι – *χι*: και πάνω απ' όλα – *ουπαντρουταχ*: ταραγμένοι.

Ω σοφέ, σε αυτή τη σιδερένια εποχή του Κάλι η ζωή των ανθρώπων είναι σύντομη. Είναι εριστικοί, νωθοί, παραπλανημένοι, άτυχοι και πάνω απ' όλα, πάντα ταραγμένοι.

Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου αγωνιούν πάντα για την πνευματική βελτίωση των ανθρώπων. Όταν οι σοφοί του Ναϊμισαράνια ανέλυσαν την κατάσταση των ανθρώπων αυτής της εποχής του Κάλι, προέβλεψαν ότι η ζωή των ανθρώπων θα είναι σύντομη. Στην Κάλι-γιούγκα η διάρκεια ζωής ελαττώνεται, όχι τόσο από ανεπάρκεια τροφής, όσο από μη κανονικές συνήθειες. Διατηρώντας τακτικές συνήθειες και τρώγοντας απλή τροφή, μπορεί οποιοσδήποτε άνθρωπος να είναι υγιής. Υπερβολικά πολλή τροφή, υπερβολική ικανοποίηση των αισθήσεων, υπερβολική εξάρτηση από τον οίκτο των άλλων και τεχνητά πρότυπα ζωής απομυζούν όλη τη ζωτικότητα των ανθρώπων. Γι' αυτό μειώνεται η διάρκεια ζωής.

Οι άνθρωποι αυτής της εποχής είναι επίσης πολύ σκληροί, όχι μόνο από υλική άποψη, αλλά και σε σχέση με την αυτοσυνειδητοποίηση. Η ανθρώπινη ζωή είναι προορισμένη ειδικά για την αυτοσυνειδητοποίηση. Δηλαδή ο άνθρωπος πρέπει να γνωρίσει τι είναι, τι είναι ο κόσμος και ποια είναι η υπέρτατη αλήθεια. Η ανθρώπινη ζωή είναι ένα μέσο με το οποίο το ζωντανό ον μπορεί να δώσει τέλος σε όλες τις δυστυχίες του σκληρού αγώνα της ζωής στην υλική ύπαρξη και να επιστρέψει στον Θεό, στην αιώνια κατοικία του. Αλλά εξαιτίας ενός κακού εκπαιδευτικού συστήματος, οι άνθρωποι δεν έχουν καμία διάθεση για αυτοσυνειδητοποίηση. Ακόμη και αν ακούσουν γι' αυτήν, γίνονται δυστυχώς θύματα παραπλανημένων δασκάλων.

Αυτή την εποχή, οι άνθρωποι είναι θύματα όχι μόνο διαφόρων πολιτικών πεποιθήσεων και κομμάτων, αλλά και πολλών αντιπερισπασμών που στοχεύουν στην ικανοποίηση των αισθήσεων, όπως κινηματογράφοι, σπορ, τυχερά παιχνίδια, νυχτερινά κέντρα, βιβλιοθήκες με εγκόσμια έργα, κακές συναναστροφές, κάπνισμα, αλκοόλ, απάτες, κλοπές, καυγάδες και τόσα άλλα. Ο νους τους είναι μονίμως ταραγμένος και γεμάτος άγχος, εξαιτίας τόσο πολλών δεσμεύσεων. Αυτή την εποχή πολλοί ασυνείδητοι κατασκευάζουν δικές τους θρησκείες, που δεν βασίζονται σε καμία από τις εξ αποκαλύψεως γραφές, και συχνά, άνθρωποι εθισμένοι στην ικανοποίηση των αισθήσεων γοητεύονται από τέτοια ιδρύματα. Κατά συνέπεια, τόσο πολλές αμαρτωλές πράξεις συνεχίζουν να διαπράττονται εν ονόματι της θρησκείας, ώστε οι άνθρωποι δεν έχουν ούτε γαλήνη στον νου ούτε υγεία στο σώμα. Δεν υπάρχουν πλέον κοινότητες *μπραματσαρι* και οι οικογενειάρχες δεν τηρούν τους κανόνες και τις ρυθμίσεις του *ασραμα* των *γκριχαστα*. Κατά συνέπεια, οι δήθεν *βαναπραστα* και *σαννιασι*, οι προερχόμενοι από τέτοια *ασραμα γκριχαστα*, παρεκκλίνουν εύκολα από τον αυστηρό δρόμο. Στην Κάλι-γιούγκα όλη η ατμόσφαιρα είναι φορτισμένη με αθεΐα. Οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται πλέον για τις

πνευματικές αξίες. Το πολιτιστικό πρότυπο είναι η ικανοποίηση των υλικών αισθήσεων. Για τη διατήρηση ενός τέτοιου υλικού πολιτισμού έχουν σχηματισθεί σύνθετα έθνη και κοινότητες και υπάρχει μονίμως ένταση θερμών και ψυχρών πολέμων ανάμεσα στις διάφορες ομάδες. Εξαιτίας, λοιπόν, των διαστρεβλωμένων αξιών της σύγχρονης κοινωνίας, έχει γίνει πολύ δύσκολη η ανύψωση των πνευματικών προτύπων. Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια αγωνιούν να απελευθερώσουν όλες τις πεσμένες ψυχές, αναζητώντας τη γιατρεία από τον Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*μπουρινι μπουρι-καρμανι
σροταβιανι βιμπαγκασαχ
αταχ σαντο 'τρα γιατ σαραμ
σαμουντριτια μανισαγια
μπρουχι μπαντραγια μπουταναμ
γιενατμα σουπρασιντατι*

μπουρινι: πολλών ειδών – μπουρι: πολλά – καρμανι: καθήκοντα – σροταβιανι: να μαθευτούν – βιμπαγκασαχ: μέσω των διαιρέσεων των θεμάτων – αταχ: γι' αυτό – σαντο: ω σοφέ – ατρα: εδώ – γιατ: οτιδήποτε – σαραμ: την ουσία, το απόσταγμα – σαμουντριτια: μέσω επιλογής – μανισαγια: το καλύτερο, από όσο γνωρίζεις – μπρουχι: παρακαλούμε πες μας – μπαντραγια: για το καλό – μπουταναμ: των ζωντανών όντων – γιενα: μέσω του οποίου – ατμα: ο εαυτός – σουπρασιντατι: γίνεται απόλυτα ικανοποιημένος.

Υπάρχουν πολλών ειδών γραφές και όλες τους ορίζουν πολλά καθήκοντα, που μπορούν να μαθευτούν μόνο μετά από πολύχρονη μελέτη των διαφόρων τμημάτων τους. Γι' αυτό σε παρακαλούμε, ω σοφέ, να διαλέξεις το απόσταγμα όλων αυτών των γραφών και να το εξηγήσεις για το καλό όλων των ζωντανών όντων, για να μπορέσει να χαρεί ολότελα η καρδιά τους.

Η *ατμα*, δηλαδή ο εαυτός, διακρίνεται από την ύλη και τα υλικά στοιχεία. Έχει πνευματική σύσταση και γι' αυτό δεν μπορεί να ικανοποιηθεί ποτέ από καμία ρύθμιση που έχει υλικό χαρακτήρα. Όλες οι γραφές και όλες οι πνευματικές οδηγίες έχουν στόχο την ικανοποίηση του εαυτού ή *ατμα*. Υπάρχουν πολλοί τρόποι προσέγγισης, ανάλογα με τις διάφορες κατηγορίες ζωντανών όντων και ανάλογα με τον χρόνο και τον χώρο. Κατά συνέπεια, οι εξ αποκαλύψεως γραφές είναι αμέτρητες. Αυτές οι διαφόρων ειδών γραφές συνιστούν διάφορες μεθόδους και ορίζουν διάφορα καθήκοντα. Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια, έχοντας υπόψη τους την ξεπεσμένη κατάσταση των ανθρώπων της εποχής του Κάλι, πρότειναν στον Σρι Σούτα Γκοσουάμι να αναφερθεί στην ουσία όλων αυτών των γραφών, επειδή αυτή την εποχή είναι αδύνατο για τις πεσμένες ψυχές να καταλάβουν και να εφαρμόσουν όλα τα διδάγματα των διαφόρων γραφών στα πλαίσια ενός συστήματος *βαρνα* και *ασραμα*.

Η κοινωνία η βασισμένη στο σύστημα των *βαρνα* και των *ασραμα* εθεωρείτο ως ο καλύτερος θεσμός για την ανύψωση των ανθρώπινων όντων στο πνευματικό επίπεδο, αλλά οι κανόνες και οι ρυθμίσεις που συνεπάγεται αυτό το σύστημα είναι αδύνατο να εφαρμοσθούν στην Κάλι-γιούγκα. Επί πλέον, είναι αδύνατο στους ανθρώπους αυτής της εποχής να αποκόψουν εντελώς τους οικογενειακούς δεσμούς τους, όπως ορίζει ο θεσμός του *βαρνασραμα*. Όλη η ατμόσφαιρα είναι φορτισμένη με αντίθετες απόψεις. Είναι λοιπόν φανερό ότι για τον μέσο άνθρωπο αυτής της εποχής η πνευματική απελευθέρωση είναι πολύ δύσκολη. Ο λόγος για τον οποίον οι σοφοί ανέφεραν αυτό το ζήτημα στον Σρι Σούτα Γκοσουάμι εξηγείται στους επόμενους στίχους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*σουτα τζ'ανασι μπαντραμ τε
μπαγκαβαν σατβαταμ πατιχ
ντεβακιαμ βασουντεβασια
τζ'ατο γιασια τσικιρσαγια*

σουτα: ω Σούτα Γκοσουάμι – *τζ'ανασι*: γνωρίζεις – *μπαντραμ τε*: ας έχεις κάθε ευλογία – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σατβαταμ*: των

αγνών αφοσιωμένων υπηρετών – *πατιχ*: ο προστάτης – *ντεβακιαμ*: στην κοιλιά της Ντεβάκι – *βασουντεβασια*: από τον Βασουντέβα – *τζαταχ*: γεννημένος από – *γιασια*: με σκοπό να – *τσακιρσαγια*: εκτελώντας.

Ας είσαι τρισευλογημένος, ω Σούτα Γκοσουάμι. Γνωρίζεις για ποιον σκοπό φανερώθηκε το Πρόσωπο της Θεότητας στην κοιλιά της Ντεβάκι ως γιος του Βασουντέβα.

Μπαγκαβαν σημαίνει ο παντοδύναμος Θεός που ελέγχει όλα τα πλούτη, τη δύναμη, τη δόξα, την ομορφιά, τη γνώση και την απάρνηση. Είναι ο προστάτης των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών. Παρόλο που ο Θεός είναι διατεθειμένος προς όλους με τον ίδιο τρόπο, ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. *Σατ* σημαίνει Απόλυτη Αλήθεια και όσοι υπηρετούν την Απόλυτη Αλήθεια λέγονται *σατβατα*. Και το Πρόσωπο της Θεότητας που προστατεύει αυτούς τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες είναι γνωστό ως προστάτης των *σατβατα*. Οι λέξεις *μπαντραμ τε*, δηλαδή «ας είναι όλες οι ευλογίες επάνω σου», φανερώνουν τη λαχτάρα των σοφών να γνωρίσουν την Απόλυτη Αλήθεια από τον ομιλητή. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, φανερώθηκε στην Ντεβάκι, τη σύζυγο του Βασουντέβα. Ο Βασουντέβα είναι το σύμβολο του υπερβατικού στίγματος της εμφάνισης του Υπερτάτου Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*ταν ναχ σουσρουσαμαναναμ
αρχασι ανγκανουβαρνιτουμ
γιασιαβαταρο μπουταναμ
κσεμαγια τσα μπαβαγια τσα*

τατ: εκείνοι – *ναχ*: σε εμάς – *σουσρουσαμαναναμ*: εκείνοι που πασχίζουν για – *αρχασι*: οφείλει να το κάνει – *ανγκα*: ω Σούτα Γκοσουάμι – *ανουβαρνιτουμ*: να εξηγήσει ακολουθώντας τα βήματα των προηγούμενων *ατσαρια* – *γιασια*: του οποίου – *αβαταραχ*: ενσάρκωση – *μπουταναμ*: των

ζωντανών όντων – *κσεμαγια*: για το καλό – *τσα*: και – *μπαβαγια*: εξύψωση
– *τσα*: και.

Ω Σούτα Γκοσουάμι, λαχταράμε να μάθουμε για το Πρόσωπο της Θεότητας και τις ενσαρκώσεις Του. Εξήγησέ μας τα διδάγματα των προηγούμενων *ατσαρια*, γιατί εξυψώνουν και όποιον τα λέει και όποιον τα ακούει.

Εδώ προσδιορίζονται οι όροι για την ακρόαση του υπερβατικού μηνύματος της Απόλυτης Αλήθειας. Ο πρώτος όρος είναι ότι οι ακροατές πρέπει να είναι πολύ ειλικρινείς και διψασμένοι να ακούσουν. Και ο ομιλητής πρέπει να ανήκει στη σειρά της μαθητικής διαδοχής των αναγνωρισμένων *ατσαρια*. Το υπερβατικό μήνυμα του Απολύτου δεν μπορεί να γίνει κατανοητό από όσους είναι απορροφημένοι από την ύλη. Ο σταδιακός εξαγνισμός γίνεται με την καθοδήγηση ενός γνήσιου πνευματικού δασκάλου. Πρέπει, λοιπόν, να βρισκόμαστε στη σειρά της μαθητικής διαδοχής και να μάθουμε την πνευματική τέχνη να ακούμε με υποταγή. Στην περίπτωση του Σούτα Γκοσουάμι και των σοφών του Ναϊμισαράνια πληρούνται όλοι αυτοί οι όροι, επειδή ο μεν Σούτα Γκοσουάμι ανήκει στη σειρά του Σρίλα Βιασαντέβα, οι δε σοφοί του Ναϊμισαράνια είναι όλοι τους ειλικρινείς ψυχές που ανυπομονούν να μάθουν την αλήθεια. Έτσι, λοιπόν, τα υπερβατικά θέματα της υπεράνθρωπης δράσης του Κυρίου Σρι Κρίσνα, της ενσάρκωσής Του, της γέννησής Του, της εμφάνισης και εξαφάνισής Του, των μορφών Του, των ονομάτων Του, κλπ., γίνονται εύκολα κατανοητά, επειδή πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις. Τέτοιου είδους συζητήσεις είναι βοήθεια για όλους τους ανθρώπους στον δρόμο της πνευματικής συνειδητοποίησης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

απανναχ σαμσριτιμ γκοραμ

γιαν-ναμα βιβασο γκριναμ

ταταχ σαντιο βιμουτσιετα

γιαντ μπιμπετι σβαγιαμ μπαγιαμ

απανναχ: όντας πιασμένα – *σαμσριτιμ*: στα δίχτυα της γέννησης και του θανάτου – *γκοραμ*: πάρα πολύ μπλεγμένα – *γιατ*: τι – *ναμα*: το απόλυτο όνομα – *βιβασαχ*: ασυναίσθητα – *γκριναν*: ψάλλοντας – *ταταχ*: από αυτό – *σαντιαχ*: αμέσως – *βιμουτσειτα*: αποκτά ελευθερία – *γιατ*: εκείνο το οποίο – *μπιμπετι*: φοβάται – *σβαγιαμ*: προσωπικά – *μπαγιαμ*: ο ίδιος ο φόβος.

Τα ζωντανά όντα που είναι πιασμένα στα μπλεγμένα δίχτυα της γέννησης και του θανάτου μπορούν να ελευθερωθούν αμέσως, αν ψάλουν έστω και ασυναίσθητα το άγιο όνομα του Κρίσνα, που το φοβάται ακόμα και ο ίδιος ο φόβος.

Ο Βασουντέβα, δηλαδή ο Κύριος Κρίσνα, το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, είναι ο απόλυτος κυρίαρχος των πάντων. Δεν υπάρχει κανείς σε ολόκληρη τη δημιουργία που να μη φοβάται την οργή του Παντοδύναμου. Μεγάλοι *ασουρα* όπως ο Ράβανα, ο Χιρανιακασιπού, ο Κάμσα και άλλα πολύ ισχυρά ζωντανά όντα, σκοτώθηκαν από το Πρόσωπο της Θεότητας. Και ο παντοδύναμος Βασουντέβα έχει ενδυναμώσει το όνομά Του με την ισχύ που διαθέτει ο Ίδιος. Τα πάντα σχετίζονται με Αυτόν και τα πάντα έχουν την ταυτότητά τους σε Αυτόν. Εδώ αναφέρεται ότι το όνομα του Κρίσνα το φοβάται ακόμη και ο ίδιος ο φόβος. Αυτό δείχνει ότι το όνομα του Κρίσνα δεν διαφέρει από τον Ίδιο τον Κρίσνα. Επομένως το όνομα του Κρίσνα είναι τόσο ισχυρό όσο και ο Ίδιος ο Κρίσνα. Δεν υπάρχει καμία διαφορά. Μπορεί λοιπόν ο καθένας να επωφεληθεί από τα άγια ονόματα του Κυρίου Σρι Κρίσνα, ακόμα και μέσα στον μεγαλύτερο κίνδυνο. Το υπερβατικό όνομα του Κρίσνα, ακόμα και αν το εκστομίσουμε ασυναίσθητα ή κάτω από την πίεση των περιστάσεων, μπορεί να μας βοηθήσει να ελευθερωθούμε από τα δίχτυα της γέννησης και του θανάτου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

γιατ-παντα-σαμσραγιαχ σουτα

μουναγιαχ πρασαμαγιαναχ

σαντιαχ πουναντι ουπασπρισταχ

σβαρντουνι-απο 'νουςεβια

γιατ: του οποίου – παντα: τα λωτοειδή πόδια – σαμσραγιαχ: εκείνοι που έχουν βρει καταφύγιο – σουτα: ω Σούτα Γκοσουάμι – μουναγιαχ: οι μεγάλοι σοφοί – πρασαμαγιαναχ: απορροφημένοι από την αφοσίωση στον Υπέρτατο – σαντιαχ: αμέσως – πουναντι: καθαγιάζουν – ουπασπρισταχ: με απλή επαφή – σβαρντουνι: του ιερού Γάγγη – απαχ: το νερό – ανουσεβαγια: αρχίζοντας να χρησιμοποιούν.

Ω Σούτα, οι μεγάλοι εκείνοι σοφοί που έχουν βρει καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου μπορούν να καθαγιάσουν αμέσως όσους έρχονται σε επαφή μαζί τους, ενώ τα νερά του Γάγγη μπορούν να εξαγνίσουν μόνο μετά από παρατεταμένη χρήση.

Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι ισχυρότεροι από τα νερά του ιερού ποταμού Γάγγη. Από την παρατεταμένη χρήση των νερών του Γάγγη μπορούμε να αντλήσουμε πνευματικό όφελος. Αλλά με το έλεος του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου μπορούμε να εξαγνισθούμε αμέσως. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* λέει πως οποιοδήποτε πρόσωπο, ανεξάρτητα από τη γέννησή του ως *σουντρα* ή γυναίκα ή έμπορος ή οτιδήποτε άλλο, μπορεί να βρει καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου και με αυτόν τον τρόπο να επιστρέψει στον Θεό. Το να βρούμε καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου σημαίνει να βρούμε καταφύγιο στους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες. Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, των οποίων η μόνη δουλειά είναι να υπηρετούν, τιμώνται με τα ονόματα Πραμπουπάντα και Βισνουπάντα, που δηλώνουν ότι αυτοί οι αφοσιωμένοι υπηρέτες εκπροσωπούν τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Συνεπώς, οποιοσδήποτε βρει καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη, αποδεχόμενος τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη ως πνευματικό του δάσκαλο, μπορεί να εξαγνισθεί αμέσως. Αυτοί οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου τιμώνται όσο και ο Κύριος, επειδή βρίσκονται στην πλέον εμπιστευτική υπηρεσία του Κυρίου· σώζουν από τον υλικό κόσμο τις πεσμένες ψυχές, τις οποίες ο Κύριος επιθυμεί να επιστρέψουν στο σπίτι τους, στον Θεό. Σύμφωνα με τις εξ αποκαλύψεως γραφές, αυτοί οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι καλύτερα γνωστοί ως εντεταλμένοι εκπρόσωποι του Κυρίου. Ο ειλικρινής μαθητής του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη θεωρεί τον πνευματικό δάσκαλο ίσο με τον Κύριο. Θεωρεί όμως πάντα τον εαυτό του ταπεινό υπηρέτη του υπηρέτη του Κυρίου. Αυτός είναι ο αγνός δρόμος της αφοσίωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*κο βα μπαγκαβατας τασια
πουνια-σλοκεντια-καρμαναχ
σουντι-καμο να σρινουγιαντ
γιασαχ καλι-μαλαπαχαμ*

*καχ: ποιος – βα: μάλλον – μπαγκαβαταχ: του Κυρίου – τασια: Αυτού –
πουνια: αγνές – σλοκα-ιντια: που λατρεύεται με προσευχές – καρμαναχ:
πράξεις, έργα – σουντι-καμαχ: επιθυμώντας τη σωτηρία από κάθε αμαρτία
– να: δεν – σρινουγιατ: ακούει – γιασαχ: δόξες – καλι: της εποχής της
φιλονικίας – μαλα-απαχαμ: το μέσο καθαγιασμού.*

**Υπάρχει κανείς που να θέλει να σωθεί από τις αθλιότητες της εποχής
της φιλονικίας, χωρίς να είναι πρόθυμος να ακούσει τις αγνές δόξες
του Κυρίου;**

Εξαιτίας του γνωρίσματος της έριδας, η εποχή του Κάλι είναι η πιο καταδικασμένη εποχή. Η Κάλι-γιούγκα είναι τόσο διαβρωμένη με διεφθαρμένες συνήθειες, ώστε και η μικρότερη παρεξήγηση προκαλεί σύγκρουση. Εκείνοι που είναι αφοσιωμένοι στην υπηρεσία του Κυρίου, που δεν έχουν καμία επιθυμία να αυξήσουν τη δύναμη και τον πλούτο τους και που είναι απελευθερωμένοι από τα αποτελέσματα της δράσης που έχει υλικά κίνητρα, καθώς και από τις άνυδρες φιλοσοφικές θεωρίες, είναι ικανοί να ξεφύγουν από την αποξένωση αυτής της δύσκολης εποχής. Οι ηγέτες των ανθρώπων αδημονούν να ζήσουν με ειρήνη και φιλία, αλλά δεν γνωρίζουν την απλή μέθοδο του να ακούει κανείς για τις δόξες του Κυρίου. Αντιθέτως, οι ηγέτες αυτοί εναντιώνονται στη διάδοση της δόξας του Κυρίου. Με άλλα λόγια αυτοί οι ανόητοι αρνούνται τελείως την ύπαρξη του Κυρίου. Καταστρώνουν συνεχώς σχέδια στο όνομα της κοσμικής εξουσίας, αλλά λόγω των ανυπέρβλητων περιπλοκών της υλικής φύσης του Κυρίου, όλα αυτά τα σχέδια για πρόοδο συνεχώς ανατρέπονται. Δεν μπορούν να δουν ότι οι απόπειρές τους για ειρήνη και φιλία είναι χρεωκοπημένες. Εδώ γίνεται νύξη για το ξεπέρασμα των εμποδίων. Αν θέλουμε πράγματι την ειρήνη, θα πρέπει να ανοίξουμε τον δρόμο για την

κατανόηση του Υπερτάτου Κυρίου Κρίσνα και να Τον δοξάζουμε για τις αγνές πράξεις Του, όπως περιγράφονται στις σελίδες της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*τασια καρμανι ουνταρανι
παριγκιτανι σουριμπιχ
μπρουχι ναχ σραντανταναναμ
λιλαγια ντανταταχ καλαχ*

τασια: Αυτού – *καρμανι:* οι υπερβατικές πράξεις – *ουνταρανι:* μεγαλόψυχος – *παριγκιτανι:* διαδίδονται – *σουριμπιχ:* από τις μεγάλες ψυχές – *μπρουχι:* σε παρακαλούμε, μίλα – *ναχ:* σε εμάς – *σραντανταναναμ:* έτοιμοι να δεχθούμε με σεβασμό – *λιλαγια:* τις περιπέτειες, τις διασκεδάσεις – *ντανταταχ:* που έχουν έλθει – *καλαχ:* των ενσαρκώσεων.

Τα υπερβατικά Του έργα είναι μεγαλειώδη και ευγενικά και τα τραγουδούν μεγάλοι σοφοί όπως ο Νάραντα. Σε παρακαλούμε, λοιπόν, να μας μιλήσεις για τις περιπέτειες των διαφόρων ενσαρκώσεών Του, που τόσο λαχταράμε να ακούσουμε.

Το Πρόσωπο της Θεότητας δεν παραμένει ποτέ αδρανές, όπως υπαινίσσονται ορισμένα άτομα μειωμένης νοημοσύνης. Τα έργα Του είναι μεγαλοπρεπή και μεγαλόψυχα. Και οι υλικές και οι πνευματικές δημιουργίες Του είναι θαυμαστές και περιέχουν κάθε δυνατή ποικιλομορφία. Περιγράφονται έξοχα από σοφές απελευθερωμένες ψυχές, όπως ο Σρίλα Νάραντα, ο Βιάσα, ο Βαλμίκι, ο Ντεβάλα, ο Ασίτα, ο Μάντβα, ο Σρι Τσετάνια, ο Ραμανούτζα, ο Βισνουσουάμι, ο Νιμμπάρκα, ο Σριντάρα, ο Βισβανάτα, ο Μπαλαντέβα, ο Μπακτιβινόντα, ο Σιντάντα Σαρασβάτι και πολλές άλλες αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές. Αυτές οι δημιουργίες –και οι υλικές και οι πνευματικές– είναι γεμάτες πλούτη, ομορφιά και γνώση, αλλά το πνευματικό βασίλειο είναι λαμπρότερο, επειδή είναι γεμάτο γνώση, ευτυχία και αιωνιότητα. Οι υλικές δημιουργίες

εκδηλώνονται για ένα χρονικό διάστημα σαν παραποιημένες σκιές του πνευματικού κόσμου, μπορούν δε να παρομοιασθούν με τον κινηματογράφο. Προσελκύουν ανθρώπους περιορισμένης νοημοσύνης, που γοητεύονται από ψεύτικα πράγματα. Τόσο ανόητοι άνθρωποι δεν είναι πληροφορημένοι σχετικά με την πραγματικότητα και θεωρούν δεδομένο ότι η ψεύτικη υλική εκδήλωση είναι το παν. Αλλά οι περισσότεροι νοήμονες άνθρωποι, καθοδηγημένοι από σοφούς όπως ο Βιάσα και ο Νάραντα, γνωρίζουν ότι το αιώνιο βασίλειο του Θεού είναι απολαυστικότερο, μεγαλύτερο και αιωνίως γεμάτο πνευματική ευδαιμονία και γνώση. Μερικές φορές, όσοι δεν είναι αξοικειωμένοι με τις δραστηριότητες του Κυρίου και του υπερβατικού βασιλείου Του δέχονται την εύνοια του Κυρίου, όταν με τις περιπέτειες των ενσαρκώσεων Του φανερώνει την αιώνια ευδαιμονία της συντροφιάς Του στον υπερβατικό κόσμο. Με αυτές τις δραστηριότητες προσελκύει τις δέσμιες ψυχές του υλικού κόσμου. Μερικές από αυτές τις δέσμιες της ύλης ψυχές ασχολούνται με την κίβδηλη απόλαυση των υλικών αισθήσεων, ενώ κάποιες άλλες απλώς αρνούνται την πνευματική τους ζωή στον πνευματικό κόσμο. Αυτά τα περιορισμένης νοημοσύνης άτομα είναι γνωστά ως *καρμι* και *γκιανι*. *Καρμι* είναι όσοι εργάζονται με σκοπό την απόλαυση και *γκιανι* όσοι αρέσκονται στις άνυδρες διανοητικές εικασίες. Πάνω όμως από αυτές τις δύο κατηγορίες ανθρώπων βρίσκονται οι υπερβατιστές οι γνωστοί ως *σατβατα*, δηλαδή οι αφοσιωμένοι υπηρέτες, οι οποίοι δεν ασχολούνται ούτε με αχαλίνωτες υλικές δραστηριότητες ούτε με υλικές εικασίες. Προσφέρουν θετική υπηρεσία στον Κύριο και με αυτόν τον τρόπο αντλούν το ύψιστο πνευματικό όφελος, που παραμένει άγνωστο στους *καρμι* και τους *γκιανι*.

Ως υπέρτατος κυρίαρχος και των υλικών και των πνευματικών κόσμων, ο Κύριος έχει διάφορες ενσαρκώσεις απεριόριστων ειδών. Ενσαρκώσεις όπως ο Μπράμα, ο Ρούντρα, ο Μάνου, ο Πρίτου και ο Βιάσα είναι ενσαρκώσεις που έχουν κάποιου είδους σχέση με τις ιδιότητες της υλικής φύσης, ενώ ενσαρκώσεις όπως ο Ράμα, ο Ναρασίμχα, ο Βάραχα και ο Βάμανα είναι οι υπερβατικές ενσαρκώσεις Του. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα είναι η πηγή όλων των ενσαρκώσεων και είναι, επομένως, η αιτία όλων των αιτιών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*ατακγιαγι χαρερ ντιμανν
αβαταρα-καταχ σουμπαχ
λιλα βιντανταταχ σβαϊραμ
ισβαρασιατμα-μαγιαγια*

ατα: άρα – *ακγιαγι:* περίγραψε – *χαρεχ:* του Κυρίου – *ντιμαν:* ω συνετέ – *αβαταρα:* ενσαρκώσεις – *καταχ:* αφηγήσεις – *σουμπαχ:* ευοίωνες – *λιλα:* περιπέτειες – *βιντανταταχ:* που έχουν συμβεί – *σβαϊραμ:* διασκεδάσεις – *ισβαρασια:* του υπέρτατου ρυθμιστή – *ατμα:* προσωπικές – *μαγιαγια:* ενέργειες.

Ω σοφέ Σούτα, ιστόρησέ μας τις υπερβατικές διασκεδάσεις των πολλαπλών ενσαρκώσεων του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας. Αυτές οι ευοίωνες περιπέτειες και διασκεδάσεις του Κυρίου, του υπέρτατου κυρίαρχου, πραγματοποιούνται δια των εσωτερικών Του δυνάμεων.

Για τη δημιουργία, συντήρηση και καταστροφή των υλικών κόσμων, ο Ίδιος ο Υπέρτατος Κύριος, το Πρόσωπο της Θεότητας, εμφανίζεται σε πολλές χιλιάδες μορφές ενσαρκώσεων και οι ιδιαίτερες περιπέτειες αυτών των υπερβατικών μορφών είναι όλες ευοίωνες. Από αυτές τις δραστηριότητες ωφελούνται και όσοι είναι παρόντες ενώ συμβαίνουν, αλλά και εκείνοι που ακούν την υπερβατική τους εξιστόρηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*βαγιαμ του να βιτριπιαμα
ουτταμα-σλοκα-βικραμε
γιατς-τσρινβαταμ ρασα-γκιαναμ
σβαντου σβαντου παντε παντε*

βαγιαμ: εμείς – *του*: αλλά – *να*: δεν – *βιτριπιαμαχ*: θα ησυχάσουμε – *ουτταμα-σλοκα*: το Πρόσωπο της Θεότητας που δοξάζεται με υπερβατικές προσευχές – *βικραμε*: περιπέτειες – *γιατ*: το οποίο – *σρινβαταμ*: με συνεχές άκουσμα – *ρασα*: ιδιοσυγκρασία – *γκιαναμ*: οι γνωρίζοντες – *σβαντου*: απολαμβάνοντας – *σβαντου*: ευχάριστα – *παντε παντε*: σε κάθε βήμα.

Ποτέ δεν κουραζόμαστε να ακούμε τις υπερβατικές περιπέτειες Εκείνου που δοξάζεται με ύμνους και ψαλμούς. Όσοι είναι εξοικειωμένοι με τις υπερβατικές σχέσεις που μπορεί να έχει κάποιος μαζί Του χαίρονται να ακούν για τις διασκεδάσεις Του σε κάθε τους βήμα και σε κάθε στιγμή.

Υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στα εγκόσμια αφηγήματα και μυθιστορήματα ή και την ανθρώπινη ιστορία αφενός και τις υπερβατικές περιπέτειες του Κυρίου αφετέρου. Οι ιστορίες του σύμπαντος περιέχουν αναφορές στις διασκεδάσεις των ενσαρκώσεων του Κυρίου. Η *Ραμαγιάνα*, η *Μαχαμπαράτα* και οι *Πουράνα* είναι ιστορίες περασμένων εποχών και έχουν να κάνουν με τις διασκεδάσεις των ενσαρκώσεων του Κυρίου, γι' αυτό και διατηρούν τη φρεσκάδα τους ακόμη και μετά από επανειλημμένες αναγνώσεις. Για παράδειγμα, μπορεί κάποιος να διαβάζει την *Μπαγκαβαντ-γκίτα* ή τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* κατ' επανάληψη, όλη του τη ζωή, και όμως να βρίσκει πάντα σε αυτές καινούργιο φως. Οι εγκόσμιες ειδήσεις είναι στατικές, ενώ οι υπερβατικές είναι δυναμικές, αφού το πνεύμα είναι δυναμικό, η δε ύλη στατική. Όσοι έχουν αναπτύξει την ικανότητα για κατανόηση των πνευματικών ζητημάτων δεν κουράζονται ποτέ να ακούν τέτοιες αφηγήσεις. Οι εγκόσμιες δραστηριότητες προκαλούν γρήγορα πλήξη, κανένας όμως δεν χορταίνει να ακούει για υπερβατικές δραστηριότητες. Οι λέξεις *ουτταμα-σλοκα* δηλώνουν τη λογοτεχνία εκείνη που δεν προορίζεται για την αμάθεια. Η εγκόσμια λογοτεχνία βρίσκεται στην ιδιότητα του σκότους, δηλαδή της άγνοιας, ενώ η υπερβατική λογοτεχνία διαφέρει σημαντικά. Η υπερβατική λογοτεχνία είναι πάνω από την ιδιότητα του σκότους και το φως της γίνεται εκθαμβωτικότερο με την προοδευτική ανάγνωση και συνειδητοποίηση των υπερβατικών ζητημάτων. Τα δήθεν απελευθερωμένα άτομα δεν ικανοποιούνται ποτέ με την επανάληψη των λέξεων *αχαμ μπραμασμι*. Μια τόσο τεχνητή συνειδητοποίηση του *μπραμαν* καταντά βαρετή και έτσι προκειμένου να βρουν αληθινή απόλαυση καταφεύγουν στις αφηγήσεις της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Όσοι δεν έχουν αυτή την τύχη στρέφονται

στον αλτρουισμό και την εγκόμια φιλανθρωπία. Αυτό δείχνει πως η φιλοσοφία Μαγιαβάντα είναι εγκόσμια, ενώ η φιλοσοφία της Μπαγκαβαντ-γκιτα και της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι υπερβατική.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*κριταβαν κιλα καρμανι
σαχα ραμενα κεσαβαχ
ατιμαρτιανι μπαγκαβαν
γκουνταχ καπατα-μανουσαχ*

κριταβαν: έχει γίνει από – κιλα: τι – καρμανι: πράξεις – σαχα: μαζί με – ραμενα: ο Μπαλαράμα – κεσαβαχ: ο Σρι Κρίσνα – ατιμαρτιανι: υπεράνθρωπος – μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας – γκουνταχ: μεταμφιεσμένος ως – καπατα: φαινομενικά – μανουσαχ: ανθρώπινο ον.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, μεταμφιεσμένος σαν ανθρώπινο ον, έπαιξε με τον Μπαλαράμα και έκανε πράγματα υπεράνθρωπα.

Τα δόγματα του ανθρωπομορφισμού και του ζωομορφισμού δεν είναι ποτέ εφαρμόσιμα στον Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας. Η θεωρία ότι αν ο άνθρωπος υποβληθεί σε κακουχίες και ασκητικότητες μπορεί να γίνει Θεός είναι ευρύτατα διαδεδομένη στις μέρες μας, ιδιαίτερα στην Ινδία. Από τότε που οι σοφοί και οι άγιοι ανακάλυψαν ότι ο Κύριος Ράμα, ο Κύριος Κρίσνα και ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπραμπού ήταν το Πρόσωπο της Θεότητας, σύμφωνα με τις ενδείξεις των εξ αποκαλύψεως γραφών, πολλοί ασυνείδητοι έχουν δημιουργήσει τις δικές τους ενσαρκώσεις. Η μέθοδος αυτή της επινόησης μιας ενσάρκωσης του Θεού έχει γίνει συνηθισμένη απασχόληση, ιδίως στη Βεγγάλη. Οποιοδήποτε λαοφιλές πρόσωπο διαθέτει κάποια ίχνη απόκρυφης δύναμης επιδεικνύει μερικά ταχυδακτυλουργικά κατορθώματα και με τη δύναμη της λαϊκής ψήφου γίνεται εύκολα ενσάρκωση του Θεού. Ο κύριος Σρι Κρίσνα δεν ήταν τέτοιου είδους ενσάρκωση. Ήταν πραγματικά το Πρόσωπο της Θεότητας

από την αρχή της εμφάνισής Του. Παρουσιάστηκε μπροστά στην υποτιθέμενη μητέρα Του ως τετράχειρας Βίσνου. Ύστερα, όταν το ζήτησε η μητέρα Του, έγινε σαν ένα ανθρώπινο παιδί και την άφησε αμέσως για κάποιους άλλους αφοσιωμένους υπηρέτες Του στην Γκοκούλα, όπου έγινε δεκτός ως γιος του Μαχαράζα Νάνντα και της Γιασόντα Μάτα. Κατά τον ίδιο τρόπο, και ο Σρι Μπαλαντέβα, το ταίρι του Κυρίου Σρι Κρίσνα, εθεωρείτο επίσης ανθρώπινο παιδί, γεννημένο από κάποια άλλη γυναίκα του Σρι Βιασαντέβα. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, ο Κύριος λέει ότι η γέννησή Του και οι άθλοι Του είναι φαινόμενα υπερβατικά και ότι όποιος είναι τόσο τυχερός ώστε να γνωρίσει την υπερβατική τους φύση θα απελευθερωθεί στη στιγμή και θα γίνει άξιος να επιστρέψει στο βασίλειο του Θεού. Επομένως, η γνώση της υπερβατικής φύσης της γέννησης και των άθλων του Κυρίου Σρι Κρίσνα είναι αρκετή για απελευθέρωση. Η υπερβατική φύση του Κυρίου περιγράφεται στα πρώτα εννέα άσματα της *Μπαγκαβαταμ* και οι συγκεκριμένες διασκεδάσεις Του εξετάζονται στο Δέκατο Άσμα. Όσο προχωράει η ανάγνωση του έργου αυτό γίνεται κατανοητό. Εδώ όμως πρέπει να αναφέρουμε ότι ο Κύριος έδειξε τη θεϊκή φύση Του από τότε που ήταν στην αγκαλιά της μητέρας Του, ότι οι άθλοι Του είναι όλοι υπεράνθρωποι (σήκωσε τον λόφο Γκοβαρντάνα σε ηλικία επτά ετών) και ότι όλα αυτά αποδεικνύουν με βεβαιότητα ότι είναι πράγματι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Και όμως, χάρη στη μυστική Του συγκάλυψη, ήταν πάντα δεκτός από τους υποτιθέμενους γονείς και συγγενείς Του ως ένα συνηθισμένο ανθρώπινο παιδί. Κάθε φορά που έκανε κάποιον ηράκλειο άθλο, ο πατέρας Του και η μητέρα Του το ερμήνευαν διαφορετικά, Τους αρκούσε η αγάπη τους για τον γιο τους. Γι' αυτό οι σοφοί του Ναϊμισαράνια λένε ότι φαινομενικά έμοιαζε με ανθρώπινο πλάσμα, αλλά στην πραγματικότητα, είναι το Υπέρτατο και Παντοδύναμο Πρόσωπο της Θεότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

καλιμ αγκαταμ αγκιαγια

κσετρε 'σμιν βαϊσναβε βαγιαμ

ασινα ντιργκα-σατρενα

καταγιαμ σακσανα χαρεχ

καλιμ: η εποχή του Κάλι (η σιδηρά εποχή της φιλονικίας) – *αγκαταμ*: έχοντας φτάσει – *αγκιαγια*: γνωρίζοντάς το – *κσετρε*: σε αυτήν την έκταση γης – *ασμιν*: σε αυτήν – *βαϊσναβε*: προορισμένη ειδικά για τον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου – *βαγιαμ*: εμείς – *ασιναμ*: καθισμένοι – *ντιργκα*: παρατεταμένο – *σατρενα*: για τέλεση θυσιών – *καταγιαμ*: με τα λογια τού – *σα-κσαναχ*: με χρόνο στη διάθεσή μας – *χαρεχ*: του Προσώπου της Θεότητας.

Γνωρίζοντας καλά ότι η εποχή του Κάλι έχει ήδη αρχίσει, συγκεντρωθήκαμε σε τούτον τον άγιο τόπο για να ακούσουμε για όσο χρόνο και αν χρειαστεί το υπερβατικό μήνυμα του Θεού και με αυτόν τον τρόπο να τελέσουμε θυσία.

Αντίθετα με τη Σάτια-γιούγκα, τη χρυσή εποχή, ή την Τρέτα-γιούγκα και την Ντβάπα-γιούγκα, τις εποχές του αργύρου και του χαλκού, αυτή η εποχή του Κάλι δεν προσφέρεται καθόλου για αυτοσυνειδητοποίηση. Για την επίτευξη αυτοσυνειδητοποίησης, οι άνθρωποι της Σάτια-γιούγκα, με διάρκεια ζωής εκατό χιλιάδων ετών, ήταν σε θέση να κάνουν παρατεταμένο διαλογισμό. Στην Τρέτα-γιούγκα, όταν η διάρκεια ζωής ήταν δέκα χιλιάδες χρόνια, η αυτοσυνειδητοποίηση ήταν κατορθωτή με την τέλεση μεγάλων θυσιών. Και στην Ντβάπα-γιούγκα, όταν η διάρκεια ζωής ήταν χίλια χρόνια, οι άνθρωποι έφθαναν στην αυτοσυνειδητοποίηση λατρεύοντας τον Κύριο. Αλλά στην Κάλι-γιούγκα, που η μέγιστη διάρκεια ζωής είναι μόνο εκατό χρόνια και που υπάρχουν τόσες πρόσθετες δυσκολίες, η ενδεδειγμένη μέθοδος αυτοσυνειδητοποίησης είναι το άκουσμα και το ψάλισμο του αγίου ονόματος, της δόξας και των διασκεδάσεων του Κυρίου. Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια εφάρμοσαν αυτή τη μέθοδο σε ένα μέρος προορισμένο ειδικά για τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Προετοιμάστηκαν για να ακούσουν τις διασκεδάσεις του Κυρίου για ένα διάστημα χιλίων ετών. Το παράδειγμα αυτών των σοφών θα πρέπει να μας διδάξει ότι το τακτικό άκουσμα και η τακτική απαγγελία της *Μπαγκαβαταμ* είναι ο μοναδικός τρόπος για αυτοσυνειδητοποίηση. Άλλου είδους απόπειρες είναι απλώς χάσιμο χρόνου, επειδή δεν προσφέρουν χειροπιαστά αποτελέσματα. Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού κήρυξε αυτό το σύστημα του *μπαγκαβατα-νταρμα* και ζήτησε από όλους όσους γεννήθηκαν στην Ινδία να αναλάβουν την ευθύνη της διάδοσης των μηνυμάτων του Κυρίου Σρι Κρίσνα και πρωτίστως το μήνυμα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Και

όταν κάποιος εδραιωθεί στα διδάγματα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, μπορεί να αρχίσει τη μελέτη της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, για να φωτισθεί περισσότερο στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

τβαμ ναχ σαννταρσιτο ντατρα

ντουσταραμ νισιτιρσαταμ

καλιμ σαττβα-χαραμ πουμσαμ

καρμα-νταρα ιβαρναβαμ

τβαμ: η Αγιότητά Σου – *ναχ*: σε εμάς – *σαννταρσιταχ*: συναντώντας – *ντατρα*: από τη θεία πρόνοια – *ντουσταραμ*: ανυπέρβλητος, αξεπέραστος – *νισιτιρσαταμ*: για όσους επιθυμούν να διασχίσουν – *καλιμ*: την εποχή του Κάλι – *σαττβα-χαραμ*: εκείνο που χειροτερεύει τις καλές ποιότητες – *πουμσαμ*: του ανθρώπου – *καρμα-νταραχ*: καπετάνιος – *ιβα*: ως – *αρναβαμ*: τον ωκεανό.

Πιστεύουμε πως συναντήσαμε την Αγιότητά Σου με τη θέληση της θείας πρόνοιας, ώστε να σε δεχθούμε για κυβερνήτη του πλοίου του προορισμένου για όσους θέλουν να διασχίσουν τον σκοτεινό ωκεανό της εποχής του Κάλι, που αλλοιώνει όλες τις καλές ποιότητες των ανθρώπων.

Η εποχή του Κάλι είναι πολύ επικίνδυνη για τα ανθρώπινα όντα. Ο μοναδικός σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι η αυτοσυνειδητοποίηση, αλλά εξαιτίας αυτής της επικίνδυνης εποχής οι άνθρωποι τον έχουν λησμονήσει εντελώς. Αυτή την εποχή η διάρκεια της ανθρώπινης ζωής θα μειώνεται σταδιακά. Οι άνθρωποι θα χάσουν σιγά-σιγά τη μνήμη τους, τα λεπτότερα αισθήματα, τη δύναμη και τις καλύτερες ποιότητές τους. Στο Δωδέκατο Άσμα αυτού του έργου υπάρχει ένας κατάλογος των παρεκτροπών αυτής της εποχής. Και έτσι, αυτή η εποχή είναι πολύ δύσκολη για όσους θέλουν να χρησιμοποιήσουν τη ζωή τους για αυτοσυνειδητοποίηση. Από τρέλα και μόνο, ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει

καμία ανάγκη για αυτοσυνειδητοποίηση, επειδή δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτή η σύντομη ζωή δεν είναι παρά μόνο μία στιγμή στο μεγάλο ταξίδι μας προς την αυτοσυνειδητοποίηση. Ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα είναι προσαρμοσμένο στην ικανοποίηση των αισθήσεων και αν ένας μορφωμένος άνθρωπος το καλοσκεφτεί, θα διαπιστώσει ότι τα παιδιά αυτής της εποχής αποστέλλονται σκοπίμως στα σφαγεία της υποτιθέμενης εκπαίδευσης. Επομένως οι μορφωμένοι άνθρωποι πρέπει να είναι επιφυλακτικοί με αυτή την εποχή και αν θέλουν να διασχίσουν τον επικίνδυνο ωκεανό αυτής της εποχής του Κάλι πρέπει να ακολουθήσουν τα βήματα των σοφών του Ναϊμισαράνια και να δεχθούν τον Σούτα Γκοσουάμι ή τον αυθεντικό εκπρόσωπό του ως κυβερνήτη του πλοίου. Το πλοίο είναι το μήνυμα του Κυρίου Σρι Κρίсна με τη μορφή της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

μπρουχι γιογκεσβαρε κρισνε

μπραμανιε νταρμα-βαρμανι

σβαμ κασταμ αντουννοπετε

νταρμαχ καμ σαραναμ γκαταχ

μπρουχι: παρακαλούμε, πες – *γιογκα-ισβαρε*: ο Κύριος όλων των μυστικών δυνάμεων – *κρισνε*: ο Κύριος Κρίсна – *μπραμανιε*: η Απόλυτη Αλήθεια – *νταρμα*: θρησκεία – *βαρμανι*: προστάτης – *σβαμ*: ιδικός – *κασταμ*: κατοικία – *αντουννα*: τη σημερινή εποχή – *ουπετε*: έχοντας φύγει μακριά – *νταρμαχ*: θρησκεία – *καμ*: σε ποιον – *σαραναμ*: καταφύγιο – *γκαταχ*: που έχει φύγει.

Πες μας σε παρακαλούμε, τώρα που ο Σρι Κρίсна, η Απόλυτη Αλήθεια, ο κύριος όλων των μυστικών δυνάμεων, έχει αναχωρήσει για τη δική Του κατοικία, σε ποιον έχουν βρει καταφύγιο οι αρχές της θρησκείας;

Ουσιαστικά, θρησκεία είναι οι καθορισμένοι κώδικες που διατυπώνει το Ίδιο το Πρόσωπο της Θεότητας. Όποτε οι αρχές της θρησκείας

παραμελούνται ή γίνεται κακή χρήση τους, εμφανίζεται ο Ίδιος ο Υπέρτατος Κύριος για να τις αποκαταστήσει. Αυτό αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια ρωτάνε τώρα γι' αυτές ακριβώς τις θρησκευτικές αρχές. Η απάντηση δίνεται αργότερα. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η η υπερβατική ηχητική εκπροσώπηση του Προσώπου της Θεότητας και επομένως παρουσιάζει με πληρότητα την υπερβατική γνώση και τις θρησκευτικές αρχές.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το πρώτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, που έχει τίτλο «Οι ερωτήσεις των σοφών». •

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ



Θεϊκή φύση και θεϊκή υπηρεσία

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*βιασα ουβατσα
ιτι σαμπρασνα-σαμχριστο
βιπранаμ ρωμαχαρσανιχ
πρατιπουτζια βατς τεσαμ
πραβακτουμ ουπατσακραμε*

βιασαχ ουβατσα: ο Βιάσα είπε – ιτι: έτσι – σαμπρασνα: τέλειες ερωτήσεις – σαμχρισταχ: τέλεια ικανοποιημένος – βιπранаμ: των σοφών που ήταν εκεί – ρωμαχαρσανιχ: ο γιος του Ρωμαχάρσανα, δηλαδή ο Ουγκρασράβα – πρατιπουτζια: αφού τους ευχαρίστησε – βατσαχ: λόγια – τεσαμ: τους – πραβακτουμ: για να τους απαντήσει – ουπατσακραμε: επιχείρησε.

Ο Ουγκρασράβα (ο Σούτα Γκοσουάμι), ο γιος του Ρωμαχάρσανα, απόλυτα ευχαριστημένος με τις τέλειες ερωτήσεις των σοφών, τους ευχαρίστησε και δοκίμασε να απαντήσει.

Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια έκαναν στον Σούτα Γκοσουάμι έξι ερωτήσεις και απαντά στην κάθε μία από αυτές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

σουτα ουβατσα
γιαμ πραβρατζανταμ ανουπεταμ απετα-κριτιαμ
ντβαϊπαγιανο βιραχα-καταρα ατζουχαβα
πουτρετι ταν-μαγιαταγια ταραβο 'μπινεντους
ταμ σαρβα-μπουτα-χρινταγιαμ μουνιμ ανατο 'σμι

σουταχ: ο Σούτα Γκοσουάμι – *ουβατσα*: είπε – *γιαμ*: ποιον – *πραβρατζανταμ*: ενώ έφευγε μακριά για να προσχωρήσει στην τάξη της απάρνησης – *ανουπεταμ*: χωρίς να αναμορφωθεί με την ιερή κλωστή – *απετα*: χωρίς να υποβληθεί σε ιεροτελεστίες – *κριτιαμ*: τα καθορισμένα καθήκοντα – *ντβαϊπαγιαναχ*: ο Βιασαντέβα – *βιραχα*: αποχωρισμός – *καταραχ*: φοβούμενος – *ατζουχαβα*: ανέκραξε – *πουτρα ιτι*: ω γιε μου – *τατ-μαγιαταγια*: όντας έτσι απορροφημένος – *ταραβαχ*: όλα τα δέντρα – *αμπινεντουχ*: αποκρίθηκαν – *ταμ*: σε αυτόν – *σαρβα*: όλων – *μπουτα*: των ζωντανών όντων – *χρινταγιαμ*: την καρδιά – *μουνιμ*: τον σοφό – *αναταχ ασμι*: προσφορά υποταγής.

Είπε ο Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι: Θέλω πρώτα να προσφέρω με σεβασμό την υποταγή μου σε εκείνον τον μεγάλο σοφό (τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι) που ξέρει να κατακτά τις καρδιές όλων των ζωντανών όντων. Την ώρα που άφηνε το σπίτι του για να προσχωρήσει στην τάξη της απάρνησης (σαννιασα), δίχως να χρειάζεται να εξαγνισθεί με την ιερή κλωστή ή με τις θρησκευτικές τελετές που συνήθιζαν οι ανώτερες τάξεις, ο πατέρας του ο Βιασαντέβα, με τον φόβο ότι θα τον αποχωρισθεί φώναξε: «Ω γιε μου!» Μα μόνο τα δέντρα, νιώθοντας κι αυτά την ίδια πίκρα για τον χωρισμό, αποκρίθηκαν στον πονεμένο πατέρα.

Ο θεσμός των *βαρνα* και των *ασραμα* ορίζει πολλές ρυθμιστικές αρχές που πρέπει να τηρούνται. Αυτές οι αρχές επιβάλλουν σε όποιον θέλει να σπουδάσει τις Βέδες να πλησιάσει έναν αυθεντικό πνευματικό δάσκαλο και να του ζητήσει να τον δεχθεί ως μαθητή του. Η ιερή κλωστή είναι το σημάδι όσων είναι ικανοί να σπουδάσουν τις Βέδες με την καθοδήγηση του *ατσαρια*, δηλαδή του αυθεντικού πνευματικού δασκάλου. Ο Σρι

Σουκαντέβα Γκοσουάμι δεν χρειαζόταν αυτές τις τελετές εξαγνισμού, επειδή ήταν απελευθερωμένη ψυχή από τη στιγμή που γεννήθηκε.

Συνήθως ένας άνθρωπος γεννιέται ως ένα συνηθισμένο ον και με τις μεθόδους εξαγνισμού γεννιέται για δεύτερη φορά. Όταν αφυπνισθεί και αναζητήσει καθοδήγηση για πνευματική πρόοδο, πλησιάζει έναν πνευματικό δάσκαλο για να του διδάξει τις Βέδες. Ο πνευματικός δάσκαλος δέχεται μόνο τα ειλικρινή άτομα ως μαθητές του και τους προσφέρει την ιερή κλωστή. Με αυτόν τον τρόπο γίνεται κανείς διπλογεννημένος ή *ντβιτζα*. Αφού γίνει *ντβιτζα* μπορεί να σπουδάσει τις Βέδες και όταν τις μάθει καλά τότε γίνεται *βιπρα*. Ένας *βιπρα*, δηλαδή ένας πραγματικός *μπραμανα*, συνειδητοποιεί έτσι το Απόλυτο και σημειώνει μεγαλύτερη πρόοδο στην πνευματική ζωή, έως ότου φτάσει στο στάδιο του Βαϊσνάβα. Το στάδιο του Βαϊσνάβα είναι το μεταπτυχιακό επίπεδο του *μπραμανα*. Ο *μπραμανα* που σημειώνει πρόοδο θα γίνει αναγκαστικά Βαϊσνάβα, γιατί ο Βαϊσνάβα είναι ένας αυτοσυνειδητοποιημένος σοφός *μπραμανα*.

Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν Βαϊσνάβα από την αρχή. Επομένως, δεν είχε ανάγκη να υποβληθεί στις διαδικασίες του θεσμού του *βαρνασραμα*. Σε τελευταία ανάλυση, ο σκοπός του *βαρνασραμα-νταρμα* είναι να μεταμορφώσει έναν τραχύ άνθρωπο σε αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, δηλαδή σε Βαϊσνάβα. Επομένως οποιοσδήποτε γίνεται Βαϊσνάβα, αποδεκτός από έναν Βαϊσνάβα πρώτης τάξης, δηλαδή έναν Βαϊσνάβα *ουτταμα-αντικαρι*, θεωρείται ήδη *μπραμανα*, ανεξάρτητα από τη γέννησή του ή τις περασμένες πράξεις του. Ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού δεχόταν αυτή την αρχή και αναγνώρισε τον Σρίλα Χαριντάσα Τακουρά ως *ατσαρια* του αγίου ονόματος, παρόλο που ο Χαριντάσα Τακουρά εμφανίστηκε σε οικογένεια Μωαμεθανών. Συμπερασματικά, ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι γεννήθηκε Βαϊσνάβα και συνεπώς είχε μέσα του όλες τις ποιότητες των *μπραμανα*. Δεν χρειαζόταν τελετές. Οποιοδήποτε άτομο ταπεινής καταγωγής –είτε είναι Κιράτα, Χούνα, Άνντρα, Πουλίντα, Πουλκάσα, Αμπίρα, Σούμπα, Γιάβανα, Κάσα ή ακόμα και κατώτερο- μπορεί να προαχθεί στο ύψιστο υπερβατικό επίπεδο χάρη στο έλεος των Βαϊσνάβα. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν ο πνευματικός δάσκαλος του Σρι Σούτα Γκοσουάμι και γι' αυτό ο τελευταίος προσκυνά με σεβασμό τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι πριν αρχίσει να απαντά στις ερωτήσεις των σοφών του Ναϊμσαράνια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*γιαχ σβανουμπαβαμ ακιλα-σρουτι-σαραμ εκαμ
αντιατμα-ντιπαμ ατιτιτιρσαταμ ταμο 'ννταμ
σαμσαριναμ καρουναγιαχα πουρανα-γκουχγιαμ
ταμ βιασα-σουνουμ ουπαγιαμι γκουρουμ μουνιναμ*

γιαχ: εκείνος ο οποίος – *σβα ανουμπαβαμ*: έχει αφομοιώσει ο ίδιος (εμπράκτως) – *ακιλα*: σφαιρικά – *σρουτι*: οι Βέδες – *σαραμ*: η αφρόκρεμα – *εκαμ*: το μοναδικό – *αντιατμα*: υπερβατικό – *ντιπαμ*: το φως δάδας – *ατιτιτιρσαταμ*: επιθυμώντας να υπερνικήσει, να ξεπεράσει – *ταμαχ αννταμ*: βαθιά, σκοτεινή υλική ύπαρξη – *σαμσαριναμ*: των υλιστών – *καρουναγια*: από αναίτιο έλεος – *αχα*: είπε – *πουρανα*: συμπλήρωμα των Βεδών – *γκουχγιαμ*: πολύ εμπιστευτικό – *ταμ*: σε αυτόν – *βιασα-σουνουμ*: τον γιο του Βιασαντέβα – *ουπαγιαμι*: ας προσφέρω την υποταγή μου – *γκουρουμ*: τον πνευματικό δάσκαλο – *μουνιναμ*: των μεγάλων σοφών.

Θέλω να προσφέρω με σεβασμό την υποταγή μου σε εκείνον (τον Σούκα), τον πνευματικό δάσκαλο όλων των σοφών, τον γιο του Βιασαντέβα, που χάρη στην άπειρη συμπόνια του για εκείνους τους χονδροειδείς υλιστές που αγωνίζονται να διασχίσουν τις σκοτεινότερες περιοχές της υλικής ύπαρξης, αφηγήθηκε αυτό το πιο εμπιστευτικό συμπλήρωμα του ανθού της βεδικής γνώσης, αφού πρώτα το αφομοίωσε εμπράκτως ο ίδιος.

Σε αυτή την προσευχή ο Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι ουσιαστικά συνοψίζει όλη την εισαγωγή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι το φυσικό συμπληρωματικό σχόλιο πάνω στις *Βενταντα-σουτρα*. Οι *Βενταντα-σουτρα* ή *Μπραμα-σουτρα* γράφτηκαν από τον Βιασαντέβα με σκοπό να παρουσιάσουν μόνο την αφρόκρεμα της βεδικής γνώσης. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι το φυσικό τους σχόλιο. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν ένας τελείως συνειδητοποιημένος δάσκαλος της *Βενταντα-σουτρα* και συνεπώς είχε συνειδητοποιήσει και το σχόλιό της, τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Και για να δείξει το άπειρο έλεός του για τους παραζαλισμένους υλιστές που θέλουν να διασχίσουν την άγνοια, απήγγειλε για πρώτη φορά αυτή την εμπιστευτική γνώση.

Δεν αξίζει να συζητάμε για το εάν ένας υλιστής μπορεί να είναι ευτυχισμένος. Κανένα πλάσμα του υλικού κόσμου δεν είναι δυνατό να είναι ευτυχισμένο, είτε πρόκειται για τον μεγάλο Μπράμα είτε για ένα ασημαντό μυρμήγκι. Όλοι προσπαθούν να κάνουν κάποιο σχέδιο για διαρκή ευτυχία, αλλά όλοι βλέπουν τα σχέδιά τους να ανατρέπονται από τούς νόμους της υλικής φύσης. Γι' αυτόν τον λόγο, ο υλικός κόσμος θεωρείται ως η ζοφερότερη περιοχή της δημιουργίας του Θεού. Και όμως οι υλιστές μπορούν να ξεφύγουν από αυτήν αν απλώς το θελήσουν. Αλλά δυστυχώς είναι τόσο ανόητοι, που δεν θέλουν να δραπετεύσουν. Γι' αυτό και παρομοιάζονται με τις καμήλες, οι οποίες απολαμβάνουν αγκαθωτά κλαδάκια επειδή τους αρέσει η γεύση που αποκτούν όταν αναμειγνύονται με αίμα. Δεν καταλαβαίνουν ότι πρόκειται για το δικό τους αίμα και ότι η γλώσσα τους κόβεται από τα αγκάθια. Κατά τον ίδιο τρόπο, για τον υλιστή, το αίμα του είναι γλυκό σαν μέλι και μολονότι ταλαιπωρείται συνεχώς από τα ίδια τα δημιουργήματά του, δεν επιθυμεί να δραπετεύσει. Αυτοί οι υλιστές ονομάζονται *καρμι*. Από εκατοντάδες χιλιάδες *καρμι*, μόνο λίγοι ίσως αισθανθούν κουρασμένοι από την υλική δέσμευση και θελήσουν να βγουν έξω από τον λαβύρινθο. Αυτοί οι νοήμονες άνθρωποι ονομάζονται *γκιανι*. Η *Βενταντα-σουτρα* απευθύνεται στους *γκιανι*. Αλλά ο Σρίλα Βιασαντέβα, όντας ενσάρκωση του Υπερτάτου Κυρίου, ήταν σε θέση να προβλέψει την κακή χρήση της *Βενταντα-σουτρα* από διάφορους ασυνείδητους και γι' αυτό συμπλήρωσε ο ίδιος τη *Βενταντα-σουτρα* με την *Μπαγκαβατα Πουρανα*. Είναι σαφές ότι η *Μπαγκαβαταμ* είναι το αρχικό σχόλιο των *Μπραμα-σουτρα*. Ο Σρίλα Βιασαντέβα δίδαξε επίσης την *Μπαγκαβαταμ* στον γιο του, τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, που βρισκόταν ήδη στο απελευθερωμένο στάδιο της υπέρβασης. Ο Σρίλα Σουκαντέβα συνειδητοποίησε πρώτα αυτή τη γνώση ο ίδιος και μετά την εξήγησε. Χάρη στο έλεος του Σρίλα Σουκαντέβα, η *Μπαγκαβατα-βενταντα-σουτρα* είναι στη διάθεση όλων εκείνων των ελκρινών ψυχών που επιθυμούν να ξεφύγουν από την υλική ύπαρξη.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι το μοναδικό και απaráμιλλο σχόλιο της *Βενταντα-σουτρα*. Ο Σριπάντα Σανκαρτσάρια δεν το άγγιξε σκοπίμως, επειδή ήξερε ότι δύσκολα θα ξεπερνούσε το φυσικό σχόλιο. Έγραψε το έργο *Σαριρακα-μπασια* και οι αποκαλούμενοι οπαδοί του αποδοκίμασαν την *Μπαγκαβαταμ* ως «νέα» παρουσίαση. Δεν πρέπει να μας παρασύρει αυτή η προπαγάνδα κατά της *Μπαγκαβαταμ* που κάνει η σχολή Μαγιαβάντα. Από αυτό το εισαγωγικό *σλοκα*, ο αρχάριος σπουδαστής πρέπει να γνωρίζει ότι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι το μοναδικό υπερβατικό έργο για όσους είναι *παραμαχαμσα* και τελείως απαλλαγμένοι

από την υλική ασθένεια που λέγεται κακεντρέχεια. Οι Μαγιαβάντι φθονούν το Πρόσωπο της Θεότητας, παρόλο που ο Σριπάντα Σανκαρατσάρια αναγνώρισε ότι ο Ναράγιανα, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι πάνω από την υλική δημιουργία. Οι φθονεροί Μαγιαβάντι δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στην *Μπαγκαβαταμ*, αλλά όσοι αδημονούν να ξεφύγουν από την υλική ύπαρξη μπορούν να βρουν καταφύγιο στην *Μπαγκαβαταμ*, επειδή την αφηγήθηκε ο απελευθερωμένος Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Είναι ο υπερβατικός πυρσός που μας επιτρέπει να δούμε τέλεια την υπερβατική Απόλυτη Αλήθεια, που συνειδητοποιείται ως Μπραμάν, Παραμάτμα και Μπαγκαβάν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

ναραγιαναμ ναμασκριτια

ναραμ τσαϊβα ναροτταμαμ

ντεβιμ σαρασβατιμ βιασαμ

τατο τζαγιαμ ουντιραγιετ

ναραγιαναμ: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ναμαχ κριτια*: αφού προσφέρει με σεβασμό την υποταγή του – *ναραμ τσα εβα*: και τον ρίσι Ναράγιανα – *ναρα-ουτταμαμ*: το υπέρτατο ανθρώπινο ον – *ντεβιμ*: τη θεά – *σαρασβατιμ*: τη Σαρασβάτι, την αφέντρα της μάθησης – *βιασαμ*: τον Βιασαντέβα – *ταταχ*: έπειτα – *τζαγιαμ*: όλα όσα είναι προορισμένα να κατακτηθούν – *ουντιραγιετ*: να αναγγελθούν.

Πριν απαγγείλει κάποιος τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, το μέσο υπερνίκησης της υλικής ύπαρξης, θα πρέπει να προσφέρει με σεβασμό την υποταγή του στον Ναράγιανα, το Πρόσωπο της Θεότητας, στον Νάρα-ναράγιανα ρίσι, το υπέρτατο ανθρώπινο ον, στη μητέρα Σαρασβάτι, τη θεά της μάθησης, και στον Σρίλα Βιασαντέβα, τον συγγραφέα.

Ο σκοπός των *Πουрана* και όλων των βεδικών έργων είναι να υπερνικηθεί η σκοτεινότερη περιοχή της υλικής ύπαρξης. Το ζωντανό ον βρίσκεται σε

κατάσταση λήθης της σχέσης του με τον Θεό, επειδή από αμνημονεύτων χρόνων έλκεται υπερβολικά από την ικανοποίηση των υλικών αισθήσεων. Ο αγώνας του για ύπαρξη στον υλικό κόσμο είναι αένας και του είναι αδύνατο να ξεφύγει με τα δικά του μέσα. Αν θέλει να βγει νικητής σε αυτόν τον αιώνιο αγώνα για την ύπαρξη, θα πρέπει να επανεδραιώσει την αιώνια σχέση του με τον Θεό. Όποιος θέλει να εφαρμόσει τέτοιου είδους θεραπευτικά μέσα, θα πρέπει να βρει καταφύγιο σε κείμενα όπως οι Βέδες και οι *Πουрана*. Ορισμένοι ανόητοι ισχυρίζονται ότι οι *Πουрана* δεν έχουν καμία σχέση με τις Βέδες. Όμως οι *Πουрана* είναι συμπληρωματικές ερμηνείες των Βεδών, προορισμένες για διαφορετικές κατηγορίες ανθρώπων. Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίσοι. Υπάρχουν άνθρωποι που κατευθύνονται από την κατάσταση της αγαθότητας, άλλοι που βρίσκονται στην κατάσταση του πάθους και άλλοι που βρίσκονται στην κατάσταση της άγνοιας. Οι *Πουрана* είναι διαιρεμένες με τέτοιο τρόπο, ώστε μπορούν να επωφεληθούν από αυτές άνθρωποι κάθε κατηγορίας, να ανακτήσουν σταδιακά τη χαμένη τους θέση και να ξεφύγουν από τον σκληρό αγώνα για την ύπαρξη. Ο Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι δείχνει πώς πρέπει να απαγγέλλονται οι *Πουрана* από εκείνους που φιλοδοξούν να γίνουν κήρυκες των βεδικών έργων και των *Πουрана*. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η άσπιλη *Πουрана* και προορίζεται ιδιαίτερα για όσους επιθυμούν να ξεφύγουν από την υλική περιπλοκή για πάντα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*μουναγιαχ σαντου πριστο 'χαμ
μπαβαντμπιρ λοκα-μανγκαλαμ
γιατ κριταχ κρισνα-σαμπρασνο
γιενατμα σουπρασιντατι*

μουναγιαχ: ω σοφοί – *σαντου*: αυτό είναι συναφές και ουσιαστικό – *πρισταχ*: έχω ερωτηθεί – *αχαμ*: εγώ ο ίδιος – *μπαβαντμπιχ*: από όλους εσάς – *λοκα*: ο κόσμος – *μανγκαλαμ*: το καλό – *γιατ*: επειδή – *κριταχ*: έχει γίνει – *κρισνα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σαμπρασναχ*: σχετική ερώτηση – *γιενα*: με την οποία – *ατμα*: ο εαυτός – *σουπρασιντατι*: απόλυτα ευχαριστημένος.

Μου κάνατε σωστές ερωτήσεις, ω σοφοί. Οι ερωτήσεις σας είναι αξιόλογες επειδή έχουν σχέση με τον Κύριο Κρίσνα και γι' αυτό έχουν σχέση με το καλό όλου του κόσμου. Μόνο τέτοιου είδους ερωτήσεις μπορούν να ικανοποιήσουν πλήρως τον εαυτό.

Αφού, όπως αναφέραμε νωρίτερα, η *Μπαγκαβαταμ* διδάσκει την Απόλυτη Αλήθεια, οι ερωτήσεις των σοφών του Ναϊμισαράνια είναι σωστές και κατάλληλες επειδή αναφέρονται στον Κρίσνα, που είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, η Απόλυτη Αλήθεια. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (15.15) το Πρόσωπο της Θεότητας λέει ότι σε όλες τις Βέδες δεν υπάρχει τίποτε άλλο παρά μόνο η παρότρυνση για την αναζήτησή Του. Έτσι οι ερωτήσεις που αναφέρονται στον Κρίσνα αποτελούν το άθροισμα και την ουσία όλων των βεδικών αναζητήσεων.

Όλος ο κόσμος είναι γεμάτος ερωτήσεις και απαντήσεις. Τα πουλιά, τα θηρία και οι άνθρωποι είναι όλα απασχολημένα αδιάκοπα με ερωτήσεις και απαντήσεις. Το πρωί, τα πουλιά στη φωλιά τους ασχολούνται με ερωτήσεις και απαντήσεις και το δειλινό τα ίδια πουλιά επιστρέφουν και ασχολούνται ξανά με ερωτήσεις και απαντήσεις. Οι άνθρωποι, εκτός από τις ώρες του ύπνου τους, ασχολούνται με ερωτήσεις και απαντήσεις. Οι επιχειρηματίες ασχολούνται με ερωτήσεις και απαντήσεις στην αγορά, οι δικηγόροι στα δικαστήρια και οι σπουδαστές στα σχολεία και στα πανεπιστήμια. Οι νομοθέτες στο Κοινοβούλιο ασχολούνται επίσης με ερωτήσεις και απαντήσεις και οι πολιτικοί, καθώς και οι εκπρόσωποι του τύπου, ασχολούνται και αυτοί με ερωτήσεις και απαντήσεις. Όμως, παρόλο που κάνουν ερωτήσεις και δίνουν απαντήσεις σε όλη τους τη ζωή, δεν είναι καθόλου ικανοποιημένοι. Η ψυχή μπορεί να ικανοποιηθεί μόνο με ερωτήσεις και απαντήσεις σχετικές με τον Κρίσνα.

Ο Κρίσνα είναι ο στενότερος κύριος, φίλος, πατέρας, γιος και αγαπημένος. Λησμονώντας τον Κρίσνα δημιουργήσαμε τόσο πολλά θέματα ερωτήσεων και απαντήσεων, αλλά κανένα τους δεν είναι ικανό να μας προσφέρει τέλεια ικανοποίηση. Όλα τα πράγματα –εκτός από τον Κρίσνα– προσφέρουν μόνο πρόσκαιρη ικανοποίηση και έτσι αν θέλουμε πλήρη ικανοποίηση, θα πρέπει να ασχοληθούμε με ερωτήσεις και απαντήσεις σχετικές με τον Κρίσνα. Δεν μπορούμε να ζήσουμε ούτε στιγμή χωρίς είτε να κάνουμε ερωτήσεις είτε να δίνουμε απαντήσεις. Μόνο διαβάζοντας και ακούγοντας τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μπορούμε να

αντλήσουμε την ύψιστη ικανοποίηση, επειδή αυτό το υπερβατικό έργο πραγματεύεται ερωτήσεις και απαντήσεις σχετικές με τον Κρίσνα. Πρέπει να μάθουμε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και να δώσουμε συνολική λύση σε όλα τα προβλήματα που σχετίζονται με κοινωνικά, πολιτικά ή θρησκευτικά ζητήματα. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και ο Κρίσνα είναι το συνολικό άθροισμα των πάντων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

σα βαϊ πουμσαμ παρο νταρμα

γιατο μπακτιρ αντοκσατζε

αχαϊτουκι απρατιχατα

γιαγιατμα σουπρασιντατι

σαχ: εκείνο – *βαϊ*: βεβαίως – *πουμσαμ*: για την ανθρωπότητα – *παραχ*: ύψιστη – *νταρμαχ*: ασχολία, απασχόληση – *γιαταχ*: με την οποία – *μπακτιχ*: υπηρεσία αφοσίωσης – *αντοκσατζε*: στην Υπέρβαση – *αχαϊτουκι*: αναίτια – *απρατιχατα*: αδιάσπαστη – *γιαγια*: με την οποία – *ατμα*: ο εαυτός – *σουπρασιντατι*: απόλυτα ευχαριστημένος.

Η ύψιστη ασχολία (νταρμα) για όλη την ανθρωπότητα είναι εκείνη που οδηγεί τους ανθρώπους στην υπηρεσία αφοσίωσης και αγάπης του υπερβατικού Κυρίου. Αυτή η υπηρεσία αφοσίωσης, για να ικανοποιήσει πλήρως τον εαυτό, πρέπει να είναι ανιδιοτελής και αδιάλειπτη.

Εδώ ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι απαντά στην πρώτη ερώτηση των σοφών του Ναϊμισαράνια. Οι σοφοί του ζήτησαν να συνοψίσει όλο το φάσμα των εξ αποκαλύψεως γραφών και να παρουσιάσει το πιο ουσιώδες μέρος τους, ώστε να μπορέσουν να το αφομοιώσουν εύκολα οι πεσμένοι άνθρωποι ή οι άνθρωποι γενικά. Οι Βέδες υπαγορεύουν δύο διαφορετικά είδη απασχόλησης για τα ανθρώπινα όντα. Το ένα ονομάζεται *πραβριττι-μαργκα*, δηλαδή ο δρόμος της αισθησιακής απόλαυσης, και το άλλο ονομάζεται *νιβριττι-μαργκα*, δηλαδή ο δρόμος της απάρνησης. Ο δρόμος

της απόλαυσης είναι κατώτερος και ο δρόμος της θυσίας για τον ύψιστο σκοπό είναι ανώτερος. Η υλική ύπαρξη του ζωντανού όντος είναι μία παθολογική κατάσταση της αληθινής ζωής. Αληθινή ζωή είναι η πνευματική ύπαρξη ή ύπαρξη *μπραμα-μπουτα*, όπου η ζωή είναι αιώνια και γεμάτη ευτυχία και γνώση. Η υλική ύπαρξη είναι πρόσκαιρη, απατηλή και γεμάτη δυστυχία. Δεν υπάρχει καθόλου ευτυχία. Υπάρχει μόνο η μάταιη απόπειρα απαλλαγής από τη δυστυχία και η προσωρινή παύση της δυστυχίας ονομάζεται εσφαλμένα ευτυχία. Γι' αυτό ο δρόμος της αυξανόμενης υλικής απόλαυσης, που είναι πρόσκαιρη, αξιοθρήνητη και απατηλή, είναι κατώτερος. Αλλά η υπηρεσία αφοσίωσης του Υπερτάτου Κυρίου, που οδηγεί σε ζωή αιώνια, ευτυχισμένη και γεμάτη γνώση, είναι ανώτερης ποιότητας απασχόληση. Μερικές φορές ρυπαίνεται όταν αναμειγνύεται με την κατώτερη ποιότητα. Για παράδειγμα, ο ενστερνισμός της υπηρεσίας αφοσίωσης για υλικά κέρδη σίγουρα παρεμποδίζει την πρόοδο στον δρόμο της απάρνησης. Η απάρνηση ή αυταπάρνηση για το ύψιστο καλό είναι οπωσδήποτε καλύτερη απασχόληση από την απόλαυση στην παθολογική κατάσταση της ζωής. Τέτοιου είδους απόλαυση απλώς επιδεινώνει τα συμπτώματα της ασθένειας και αυξάνει τη διάρκειά της. Επομένως η υπηρεσία αφοσίωσης προς στον Κύριο πρέπει να είναι αγνή σε ποιότητα, χωρίς την παραμικρή επιθυμία για υλικές απολαύσεις. Θα έπρεπε λοιπόν να αποδεχθούμε την ανώτερη ποιότητα απασχόλησης με τη μορφή της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου, χωρίς ίχνος άσκοπης επιθυμίας, δράσης με υλικά κίνητρα και φιλοσοφικής εικοτολογίας. Μόνο αυτό μπορεί να μας φέρει αδιάκοπη παρηγοριά στην υπηρεσία Του.

Δώσαμε σκοπίμως στη λέξη *νταρμα* την έννοια της απασχόλησης, επειδή η αρχική σημασία της είναι «εκείνο που στηρίζει την ύπαρξη». Η συντήρηση της ύπαρξης του ζωντανού όντος έγκειται στην εναρμόνιση της δράσης του με την αιώνια σχέση που έχει με τον Υπέρτατο Κύριο Κρίσνα. Ο Κρίσνα είναι ο κεντρικός άξονας των ζωντανών όντων. Είναι η απείρως ελκυστική ζωντανή οντότητα ή αιώνια μορφή, ανάμεσα σε όλες τις άλλες ζωντανές οντότητες ή αιώνιες μορφές. Κάθε ζωντανό ον έχει την αιώνια μορφή του στην πνευματική ύπαρξη και ο Κρίσνα αποτελεί την αιώνια έλξη για όλα τα ζωντανά όντα. Ο Κρίσνα είναι το πλήρες όλο και το κάθε τι είναι αναπόσπαστο μέρος Του. Η σχέση τους είναι σχέση υπηρέτη και υπηρετούμενου. Είναι σχέση υπερβατική και εντελώς διαφορετική από τις εμπειρίες μας στην υλική ύπαρξη. Αυτή η σχέση υπηρέτη και υπηρετούμενου είναι η πλέον ευχάριστη μορφή οικειότητας. Αυτό μπορούμε να το συνειδητοποιήσουμε με την πρόοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Θα έπρεπε όλοι να αφοσιωθούν σε αυτήν την υπερβατική

υπηρεσία αγάπης του Κυρίου, ακόμα και στην τωρινή κατάσταση της υλικής ύπαρξης. Η υπηρεσία αφοσίωσης και αγάπης του Κυρίου προσφέρει σταδιακά το κλειδί της αληθινής ζωής και τέλεια ικανοποίηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*βασουντεβε μπαγκαβατι
μπακτι-γιογκαχπραγιοτζιταχ
τζαναγιατι ασου βαϊραγκιαμ
γκιαναμ τσα γιαντ αχαϊτουκαμ*

βασουντεβε: στον Κρίσνα – *μπαγκαβατι*: στο Πρόσωπο της Θεότητας – *μπακτι-γιογκαχ*: σχέση υπηρεσίας και αφοσίωσης – *πραγιοτζιταχ*: εφαρμοζόμενη – *τζαναγιατι*: παράγει – *ασου*: πολύ σύντομα – *βαϊραγκιαμ*: αποκόλληση, αποδέσμευση – *γκιαναμ*: γνώση – *τσα*: και – *γιατ*: εκείνο το οποίο – *αχαϊτουκαμ*: αναίτια.

Όταν κάποιος προσφέρει υπηρεσία αφοσίωσης στο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα, αποκτά αμέσως αναίτια γνώση και αποδέσμευση από τον κόσμο.

Όσοι θεωρούν ότι η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα είναι κάτι σαν τις υλικές συναισθηματικές υποθέσεις, ίσως υποστηρίξουν ότι για την υπερβατική συνειδητοποίηση οι εξ αποκαλύψεως γραφές συνιστούν θυσίες, ελεημοσύνη, ασκητικότητες, καλλιέργεια της γνώσης, απόκρυφες δυνάμεις και άλλες παρόμοιες μεθόδους. Σύμφωνα με αυτούς, το *μπακτι*, δηλαδή η υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, είναι για όσους δεν μπορούν να εκτελέσουν υψηλού επιπέδου πράξεις. Γενικώς λέγεται ότι η λατρεία *μπακτι* είναι για τους *σουντρα*, τους *βαϊσια* και τη λιγότερο ευφυή τάξη των γυναικών. Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Η λατρεία *μπακτι* είναι το κορυφαίο είδος υπερβατικής δράσης και γι' αυτό είναι ταυτοχρόνως μεγαλειώδες αλλά και εύκολο. Είναι μεγαλειώδες για τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες που επιζητούν με ειλικρίνεια να έλθουν σε επαφή με τον Υπέρτατο Κύριο και είναι εύκολο

για τους νεοφώτιστους που βρίσκονται μόλις στο κατώφλι του οίκου του *μπακτι*. Η επίτευξη επαφής με το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα, είναι μεγάλη επιστήμη και είναι ανοιχτή για όλα τα ζωντανά όντα, περιλαμβανομένων των *σουντρα*, των *βαϊσια*, των γυναικών και ακόμη και εκείνων που βρίσκονται χαμηλότερα από τους *σουντρα*, πολύ δε περισσότερο για τους ανθρώπους υψηλής κοινωνικής τάξης, όπως οι γνήσιοι *μπραμανα* και οι μεγάλοι αυτοσυνειδητοποιημένοι βασιλείς. Οι υπόλοιπες δραστηριότητες υψηλής στάθμης, δηλαδή οι θυσίες, η ελεημοσύνη, οι ασκητικότητες, κλπ., είναι όλες τους συνακόλουθοι παράγοντες, που ακολουθούν την αγνή και επιστημονική λατρεία *μπακτι*.

Οι αρχές της γνώσης και της αποδέσμευσης είναι δύο σημαντικοί παράγοντες στον δρόμο της υπερβατικής συνειδητοποίησης. Ολόκληρη η πνευματική μέθοδος οδηγεί στην τέλεια γνώση όλων των υλικών και πνευματικών ζητημάτων και το αποτέλεσμα αυτής της τέλει γνώσης είναι η αποδέσμευση από τις υλικές συνήθειες και η προσκόλληση σε πνευματικές δραστηριότητες. Αποδέσμευση από υλικά πράγματα δεν σημαίνει αδράνεια, όπως πιστεύουν ορισμένοι άνθρωποι με ελλιπή γνώση. *Ναϊσκαρμα* σημαίνει να μην αναλαμβάνεις δραστηριότητες που θα επιφέρουν καλά ή άσχημα αποτελέσματα. Άρνηση δεν σημαίνει άρνηση του θετικού. Άρνηση του μη ουσιώδους δεν σημαίνει άρνηση του ουσιώδους. Κατά τον ίδιο τρόπο, αποδέσμευση από τις υλικές μορφές δεν σημαίνει κατάργηση της θετικής μορφής. Η λατρεία *μπακτι* έχει στόχο τη συνειδητοποίηση της θετικής μορφής. Όταν συνειδητοποιηθεί η θετική μορφή, οι αρνητικές μορφές διαγράφονται αυτομάτως. Επομένως, με την ανάπτυξη του *μπακτι*, με την εφαρμογή θετικής υπηρεσίας προς τη θετική μορφή, έρχεται φυσιολογικά η αποδέσμευση από τα κατώτερα και η προσκόλληση στα ανώτερα. Έτσι η λατρεία *μπακτι*, επειδή είναι η ύψιστη ασχολία του ζωντανού όντος, το οδηγεί πέρα από την υλική αισθησιακή απόλαυση. Αυτό είναι το σημάδι του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη. Δεν είναι ανόητος, δεν ασχολείται με τις κατώτερες ενέργειες, δεν έχει υλικές αξίες. Αυτό είναι αδύνατο να συμβεί με στεγνή λογική. Στην πραγματικότητα, συμβαίνει με τη χάρη του Παντοδύναμου. Συμπερασματικά, ένας που είναι αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης έχει όλες τις υπόλοιπες καλές ιδιότητες, δηλαδή γνώση, αποδέσμευση, κλπ., ενώ ένας που διαθέτει μόνο γνώση ή αποδέσμευση δεν γνωρίζει αναγκαστικά τις αρχές της λατρείας *μπακτι*. Το *μπακτι* είναι η ύψιστη ασχολία του ζωντανού όντος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

νταρμαχ σβανουσιταχ πουμσαμ

βισβακσενα-κατασου γιαχ

νοτπανταγιεντ γιαντι ρατιμ

σραμα εβα χι κεβαλαμ

νταρμαχ: η ασχολία, η εργασία – *σβανουσιταχ*: η εκτελούμενη σύμφωνα με τη θέση κάποιου – *πουμσαμ*: της ανθρωπότητας – *βισβακσενα*: το Πρόσωπο της Θεότητας (πλήρες τμήμα) – *κατασου*: στο μήνυμά του – *γιαχ*: τι είναι – *να*: δεν – *ουτπανταγιετ*: παράγει – *γιαντι*: εάν – *ρατιμ*: έλξη – *σραμαχ*: ανώφελη εργασία – *εβα*: μόνο – *χι*: βεβαίως – *κεβαλαμ*: εντελώς.

Οι ασχολίες που έχουν οι άνθρωποι σύμφωνα με τη θέση τους είναι εντελώς ανώφελες αν δεν παράγουν έλξη για το μήνυμα του Προσώπου της Θεότητας.

Υπάρχουν διάφορων ειδών ασχολίες, ανάλογα με τις διάφορες αντιλήψεις των ανθρώπων για τη ζωή. Για τον χονδροειδή υλιστή που δεν μπορεί να δει τίποτα πέρα από το χονδροειδές σώμα, δεν υπάρχουν παρά μόνον οι αισθήσεις. Έτσι οι δραστηριότητές του περιορίζονται στον επικεντρωμένο και διευρυμένο εγωισμό του. Ο επικεντρωμένος εγωισμός περιστρέφεται γύρω από το προσωπικό σώμα. Παρατηρείται συνήθως στα χαμηλότερα ζωικά είδη. Ο διευρυμένος εγωισμός εκδηλώνεται στην ανθρώπινη κοινωνία και περιστρέφεται γύρω από την οικογένεια, την κοινωνία, την κοινότητα, το έθνος και τον κόσμο από τη σκοπιά των χονδροειδών σωματικών ανέσεων. Πάνω από αυτούς τους χονδροειδείς υλιστές βρίσκονται οι διάφοροι διανοούμενοι, οι οποίοι αιωρούνται στις νοητικές σφαίρες και των οποίων οι ασχολίες και τα καθήκοντα περιλαμβάνουν την ποίηση και τη φιλοσοφία ή τη διάδοση ποικίλων «ισμών» με τους ίδιους εγωιστικούς στόχους, περιορισμένους στο σώμα και τον νου. Αλλά πάνω από το σώμα και τον νου βρίσκεται η ναρκωμένη πνευματική ψυχή, της οποίας η απουσία από το σώμα καταργεί και ακυρώνει εντελώς ολόκληρο το φάσμα του σωματικού και νοητικού εγωισμού. Όμως οι περιορισμένης

νοημοσύνης άνθρωποι δεν είναι πληροφορημένοι σχετικά με τις ανάγκες της πνευματικής ψυχής.

Επειδή οι ανόητοι άνθρωποι δεν έχουν πληροφορίες για την ψυχή και για το ότι βρίσκεται πέρα από τα όρια του σώματος και του νου, δεν ικανοποιούνται με τις εργασίες τους. Σε αυτή τη στροφή τίθεται το ερώτημα της ικανοποίησης του εαυτού. Ο εαυτός βρίσκεται πέρα από το χονδροειδές σώμα και τον λεπτό νου. Είναι η ισχυρή ενεργός αρχή του σώματος και του νου. Αν κάποιος δεν γνωρίζει την ανάγκη της ναρκωμένης ψυχής, είναι αδύνατο να είναι ευτυχισμένος μόνο με τις απολαβές του σώματος και του νου. Το σώμα και ο νους δεν είναι παρά περιττά εξωτερικά καλύμματα της πνευματικής ψυχής. Οι ανάγκες της πνευματικής ψυχής πρέπει να ικανοποιούνται. Καθαρίζοντας κάποιος απλώς το κλουβί του πουλιού, δεν ικανοποιεί το πουλί. Θα πρέπει να γνωρίζει τις ανάγκες του ίδιου του πουλιού.

Η ανάγκη της πνευματικής ψυχής είναι να ξεφύγει από την περιορισμένη σφαίρα της υλικής σκλαβιάς και να ικανοποιήσει την επιθυμία της για πλήρη ελευθερία. Θέλει να βγει έξω από τα καλυμμένα τείχη του ευρύτερου σύμπαντος. Θέλει να δει το ελεύθερο φως και το πνεύμα. Αυτή η πλήρης ελευθερία επιτυγχάνεται όταν συναντά το πλήρες πνεύμα, το Πρόσωπο της Θεότητας. Υπάρχει μία ναρκωμένη αγάπη για τον Θεό μέσα σε όλους. Η πνευματική ύπαρξη εκδηλώνεται μέσω του χονδροειδούς σώματος και του νου με τη μορφή διαστρεβλωμένης αγάπης για τη χονδροειδή και τη λεπτότερη ύλη. Πρέπει λοιπόν να ασχοληθούμε με δραστηριότητες που θα ξυπνήσουν τη θεϊκή μας συνείδηση. Αυτό είναι κατορθωτό μόνο αν ακούμε και ψέλνουμε τις θεϊκές πράξεις του Υπερτάτου Κυρίου. Αυτοί οι στίχοι λένε ότι οποιαδήποτε ασχολία δεν μας βοηθά να αναπτύξουμε την επιθυμία να ακούμε και να ψέλνουμε το υπερβατικό μήνυμα του Θεού είναι απλώς χάσιμο χρόνου. Αυτό συμβαίνει επειδή άλλου είδους ασχολίες –σε οποιονδήποτε «ισμό» και αν ανήκουν– δεν μπορούν να προσφέρουν απελευθέρωση στην ψυχή. Ακόμη και οι δραστηριότητες εκείνων που επιζητούν τη συγχώνευση με το Απόλυτο είναι άχρηστες, επειδή δεν είναι σε θέση να αντιληφθούν την πηγή κάθε ελευθερίας. Στην πραγματικότητα, ο χονδροειδής υλιστής μπορεί να δει ότι τα υλικά κέρδη του περιορίζονται από τον χρόνο και τον χώρο, είτε σε αυτόν τον κόσμο είτε στον άλλο. Ακόμα και αν πάει στη Σβαργκαλόκα, δεν θα βρει μόνιμη διαμονή για τη διψασμένη ψυχή του. Η διψασμένη ψυχή πρέπει να ικανοποιηθεί με την τέλεια επιστημονική μέθοδο της τέλει υπηρεσίας αφοσίωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

νταρμασια χι απαβαργκιασια

ναρτο 'ρταγιοπακαλπατε

ναρτασια νταρμαϊκαντασια

καμο λαμπαγια χι σμριταχ

νταρμασια: η απορρέουσα από την ασχολία κάποιου υποχρέωση – *χι*: σίγουρα – *απαβαργκιασια*: έσχατη απελευθέρωση – *να*: δεν – *αρταχ*: τέλος – *αρταγια*: για υλικό κέρδος – *ουπακαλπατε*: έχει σκοπό – *να*: ούτε – *αρτασια*: υλικού κέρδους – *νταρμα-εκα-αντασια*: για κάποιον ο οποίος ασχολείται με την ύψιστη υπηρεσία – *καμαχ*: αισθησιακή ικανοποίηση – *λαμπαγια*: επίτευξη – *χι*: ακριβώς – *σμριταχ*: περιγράφεται από τους μεγάλους σοφούς.

Όλες οι υποχρεώσεις των ανθρώπων που απορρέουν από τις ασχολίες τους έχουν, χωρίς αμφιβολία, σκοπό την τελική απελευθέρωση και δεν πρέπει να εκτελούνται ποτέ για υλικό κέρδος. Εξάλλου, σύμφωνα με τους σοφούς, όποιος ασχολείται με την ύψιστη ασχολία, την ύψιστη υπηρεσία, δεν πρέπει να χρησιμοποιεί ποτέ τα υλικά κέρδη για την ικανοποίηση των αισθήσεων.

Έχουμε ήδη αναφέρει ότι η αγνή υπηρεσία αφοσίωσης προς τον Κύριο συνοδεύεται αυτομάτως από τέλεια γνώση και αποδέσμευση από την υλική ύπαρξη. Ορισμένοι όμως πιστεύουν ότι ο σκοπός των διαφόρων υποχρεώσεων, περιλαμβανομένων και των θρησκευτικών, είναι το υλικό κέρδος. Η γενική τάση του μέσου ανθρώπου σε όλα τα μέρη του κόσμου είναι η απόκτηση κάποιου υλικού κέρδους εν είδει ανταλλάγματος για την προσφορά κάποιας θρησκευτικής ή άλλης υπηρεσίας. Ακόμη και στις βεδικές γραφές προσφέρεται το δέλεαρ του υλικού κέρδους για κάθε είδους θρησκευτική εργασία και οι περισσότεροι άνθρωποι δελεάζονται από αυτά τα θέλγητρα ή τις ευλογίες της θρησκευτικότητας. Γιατί όμως αυτοί οι δήθεν θρήσκοι άνθρωποι δελεάζονται από το υλικό κέρδος;

Επειδή το υλικό κέρδος επιτρέπει την εκπλήρωση των επιθυμιών και τελικώς την ικανοποίηση των αισθήσεων. Αυτός ο κύκλος ασχολιών περιλαμβάνει την υποτιθέμενη θρησκευτικότητα που συνοδεύεται από υλικό κέρδος και το υλικό κέρδος συνοδεύεται από την εκπλήρωση των επιθυμιών. Η επιδίωξη των εργαζόμενων ανθρώπων είναι συνήθως η ικανοποίηση των αισθήσεων. Αλλά η δήλωση του Σούτα Γκοσουάμι σε αυτό το *σλοκα*, που αποτελεί και την ετυμολογία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, αφαιρεί κάθε αξία από αυτήν την επιδίωξη.

Δεν θα πρέπει να κάνουμε κανενός είδους εργασία μόνο για το υλικό κέρδος. Ούτε θα πρέπει τα υλικά κέρδη να χρησιμοποιούνται για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Το πώς πρέπει να χρησιμοποιούνται τα υλικά κέρδη περιγράφεται ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

καμασια νενντριγια-πριτιρ

λαμπο τζιβετα γιαβατα

τζιβασια ταττβα-τζιγκιασα

ναρτο γιας τσεχα καρμαμπιχ

καμασια: των επιθυμιών – *να*: δεν – *ινντριγια*: οι αισθήσεις – *πριτιχ*: ικανοποίηση – *λαμπαχ*: κέρδος – *τζιβετα*: αυτοσυντήρηση – *γιαβατα*: τόσο όσο – *τζιβασια*: του ζωντανού όντος – *ταττβα*: η Απόλυτη Αλήθεια – *τζιγκιασα*: αναζητήσεις, έρευνες – *να*: δεν – *αρταχ*: τέλος – *γιαχ τσα ιχα*: οτιδήποτε άλλο – *καρμαμπιχ*: από την εργασία.

Οι επιθυμίες δεν πρέπει να κατευθύνονται ποτέ προς την ικανοποίηση των αισθήσεων. Πρέπει να έχουμε μόνο την επιθυμία για υγιεινή ζωή, δηλαδή για αυτοσυντήρηση, αφού ο σκοπός του ανθρώπου είναι η αναζήτηση της Απόλυτης Αλήθειας. Κανένας άλλος δεν πρέπει να είναι ο στόχος της εργασίας μας.

Ο τέλεια παραζαλισμένος υλικός πολιτισμός κατευθύνεται εσφαλμένα προς την εκπλήρωση των επιθυμιών για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Σε έναν τέτοιο πολιτισμό, ο έσχατος σκοπός σε κάθε σφαίρα της ζωής είναι η ικανοποίηση των αισθήσεων. Στην πολιτική, τις κοινωνικές υπηρεσίες, τον αλτρουισμό, τη φιλανθρωπία και σε τελευταία ανάλυση και στη θρησκεία, κυριαρχεί όλο και περισσότερο η ίδια χροιά της ικανοποίησης των αισθήσεων. Στο πολιτικό πεδίο οι ηγέτες μάχονται μεταξύ τους για να εκπληρώσουν την προσωπική τους ικανοποίηση των αισθήσεων. Οι ψηφοφόροι λατρεύουν τους αποκαλούμενους ηγέτες μόνον όταν υπόσχονται την ικανοποίηση των αισθήσεων. Μόλις οι ψηφοφόροι απογοητευθούν ως προς τη δική τους ικανοποίηση των αισθήσεων, εκθρονίζουν τους ηγέτες τους. Οι ηγέτες απογοητεύουν τους ψηφοφόρους επειδή δεν ικανοποιούν τις αισθήσεις τους. Το ίδιο ισχύει για όλα τα πεδία δράσης. Κανένας δεν αντιμετωπίζει με σοβαρότητα τα προβλήματα της ζωής. Ακόμα και εκείνοι που βρίσκονται στον δρόμο της σωτηρίας, θέλουν να γίνουν ένα με την Απόλυτη Αλήθεια και να αυτοκτονήσουν πνευματικά για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Αλλά η *Μπαγκαβαταμ* λέει πως δεν πρέπει να ζούμε για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Οι αισθήσεις πρέπει να ικανοποιούνται μόνον όσο χρειάζεται για την αυτοσυντήρηση και όχι για την ικανοποίησή τους. Επειδή το σώμα είναι φτιαγμένο από αισθήσεις που απαιτούν κάποιο ποσό ικανοποίησης, υπάρχουν οδηγίες που ρυθμίζουν την ικανοποίησή τους. Ο σκοπός των αισθήσεων όμως δεν είναι η απεριόριστη απόλαυση. Για παράδειγμα ο γάμος, δηλαδή η ένωση του άντρα με τη γυναίκα, είναι απαραίτητος για τεκνοποιία, αλλά ο σκοπός του δεν είναι η αισθησιακή απόλαυση. Επειδή δεν υπάρχει αυτοσυγκράτηση προπαγανδίζεται ο οικογενειακός σχεδιασμός, αλλά οι ανόητοι άνθρωποι δεν γνωρίζουν ότι ο οικογενειακός σχεδιασμός πραγματοποιείται αυτομάτως μόλις οι άνθρωποι αναζητήσουν την Απόλυτη Αλήθεια. Όσοι αναζητούν την Απόλυτη Αλήθεια δεν δελεάζονται ποτέ από ανώφελες ασχολίες για την ικανοποίηση των αισθήσεων, επειδή οι ειλικρινείς μελετητές της Απόλυτης Αλήθειας συνταράσσονται διαρκώς από την έρευνα της Αλήθειας. Επομένως σε κάθε σφαίρα της ζωής, ο τελικός σκοπός πρέπει να είναι η αναζήτηση της Απόλυτης Αλήθειας και αυτού του είδους η απασχόληση θα κάνει τον άνθρωπο ευτυχισμένο, επειδή θα ασχολείται λιγότερο με τις ποικιλίες της ικανοποίησης των αισθήσεων. Όσο για το τι είναι η Απόλυτη Αλήθεια, εξηγείται ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*βανταντι τατ τατβα-βιντας
τατβαμ γιατζ γκιαναμ αντβαγιαμ
μπραμετι παραματμετι
μπαγκαβαν ιτι σαμπντιατιε*

*βανταντι: λένε – τατ: αυτή – τατβα-βιντας: οι ψυχές που γνωρίζουν –
τατβαμ: την Απόλυτη Αλήθεια – γιατ: την οποία – γκιαναμ: γνώση –
αντβαγιαμ: μη δυαδική – μπραμα ιτι: γνωστή ως Μπραμάν – παραματμα
ιτι: γνωστή ως Παραμάτμα – μπαγκαβαν ιτι: γνωστή ως Μπαγκαβάν –
σαμπντιατιε: έτσι ακούστηκε.*

**Οι σοφές ψυχές που γνωρίζουν την Απόλυτη Αλήθεια ονομάζουν αυτή
τη μη δυαδική ουσία *μπραμαν*, Παραμάτμα ή Μπαγκαβάν.**

Η Υπέρτατη Αλήθεια είναι και υποκείμενο και αντικείμενο και εδώ δεν υπάρχει ποιοτική διαφορά. Συνεπώς *μπραμαν*, Παραμάτμα και Μπαγκαβάν είναι από ποιοτική άποψη ένα και το αυτό. Η ίδια ουσία συνειδητοποιείται ως απρόσωπο *μπραμαν* από τους μελετητές των *Ουπανισαντ*, ως εντοπισμένη Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα) από τους Χιρανιαγκάρμπα ή τους *γιογκι* και ως Μπαγκαβάν από τους αφοσιωμένους υπηρέτες. Με άλλα λόγια, ο Μπαγκαβάν, δηλαδή το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι η τελική αντίληψη της Απόλυτης Αλήθειας. Η Παραμάτμα είναι μερική έκφραση του Προσώπου της Θεότητας και το απρόσωπο *μπραμαν* είναι η αστραφτερή λάμψη Του, ακριβώς όπως οι αχτίδες του Ήλιου είναι η λάμψη του θεού του Ήλιου. Οι λιγότερο νοήμονες σπουδαστές οποιασδήποτε από τις σχολές που αναφέραμε φιλονικούν μερικές φορές υπέρ της δικής τους συνειδητοποίησης, αλλά όσοι βλέπουν τέλεια την Απόλυτη Αλήθεια γνωρίζουν καλά ότι τα τρία προαναφερθέντα γνωρίσματα της μίας Απόλυτης Αλήθειας είναι οι διάφορες όψεις Της, ιδωμένες από διαφορετικές οπτικές γωνίες.

Όπως εξηγείται στο πρώτο σλοκα του πρώτου κεφαλαίου της *Μπαγκαβαταμ*, η Υπέρτατη Αλήθεια είναι αυτάρκης, πλήρης γνώσης και απαλλαγμένη από την πλάνη της σχετικότητας. Στον κόσμο της σχετικότητας ο γνώστης και το αντικείμενο της γνώσης διαφέρουν, αλλά

στην Απόλυτη Αλήθεια ο γνώστης και το αντικείμενο της γνώσης είναι ένα και το αυτό. Στον κόσμο της σχετικότητας ο γνώστης είναι το ζων πνεύμα, δηλαδή η ανώτερη ενέργεια, ενώ το αντικείμενο της γνώσης είναι η αδρανής ύλη, δηλαδή η κατώτερη ενέργεια. Υπάρχει λοιπόν μια δυαδικότητα κατώτερης και ανώτερης ενέργειας, ενώ στη σφαίρα του απόλυτου και ο γνώστης και το αντικείμενο της γνώσης ανήκουν στην ίδια ανώτερη ενέργεια. Ο υπέρτατος ενεργών έχει τρία είδη ενέργειας. Δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ της ενέργειας και του ενεργούντος, υπάρχει όμως ποιοτική διαφορά μεταξύ των ενεργειών. Ο απόλυτος κόσμος και τα ζωντανά όντα ανήκουν στην ίδια ανώτερη ενέργεια, ενώ ο υλικός κόσμος είναι κατώτερη ενέργεια. Σε επαφή με την κατώτερη ενέργεια το ζωντανό ον πέφτει σε πλάνη, νομίζοντας ότι ανήκει σε αυτήν την κατώτερη ενέργεια. Γι' αυτό υπάρχει στον υλικό κόσμο η αίσθηση της σχετικότητας. Στο Απόλυτο, δεν υπάρχει αυτή η αίσθηση της διαφοράς μεταξύ του γνώστη και του αντικειμένου της γνώσης και συνεπώς όλα εκεί είναι απόλυτα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

τατς τσανταντανα μουναγιο

γκιανα-βαϊραγκια-γιουκταγια

πασιαντι ατμανι τσατμαναμ

μπακτια σρουτα-γκριχιταγια

τατ: αυτό – *σαντανταναχ:* πραγματικά ερευνητικοί – *μουναγιαχ:* σοφοί – *γκιανα:* γνώση – *βαϊραγκια:* αποδέσμευση, αποκόλληση – *γιουκταγιαχ:* καλά εξοπλισμένοι με – *πασιαντι:* βλέπουν – *ατμανι:* μέσα στον εαυτό – *τσα:* και – *ατμαναμ:* την Παραμάτμα (την Υπέρτατη Ψυχή) – *μπακτια:* σε υπηρεσία αφοσίωσης – *σρουτα:* οι Βέδες – *γκριχιταγια:* αφομοιωμένο καλά.

Ο πραγματικά ερευνητικός σπουδαστής ή σοφός, εφοδιασμένος καλά με γνώση και αποδέσμευση, συνειδητοποιεί αυτή την Απόλυτη Αλήθεια προσφέροντας υπηρεσία αφοσίωσης σύμφωνα με ό,τι έχει ακούσει από τη Βενταντα-σρουτι.

Η Απόλυτη Αλήθεια συνειδητοποιείται πλήρως με τη μέθοδο της προσφοράς υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο, τον Βασουντέβα, δηλαδή το Πρόσωπο της Θεότητας, που είναι η πλήρης και ολοκληρωτική Απόλυτη Αλήθεια. Το *μπραμαν* είναι η υπερβατική σωματική λάμψη του Κυρίου, η δε Παραμάτμα (η Υπέρτατη Ψυχή) είναι η μερική Του έκφραση. Επομένως η συνειδητοποίηση της Απόλυτης Αλήθειας ως *μπραμαν* ή ως Παραμάτμα είναι μερική συνειδητοποίηση. Υπάρχουν τέσσερεις κατηγορίες ανθρώπων –οι *καρμι*, οι *γκιανι*, οι *γιογκι* και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες. Οι *καρμι* είναι υλιστές, ενώ οι άλλοι είναι υπερβατικοί. Οι πρώτης τάξης υπερβατιστές είναι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες που έχουν συνειδητοποιήσει το Υπέρτατο Πρόσωπο. Οι δεύτερης τάξης υπερβατιστές είναι εκείνοι που έχουν μερική συνειδητοποίηση του πλήρους μέρους του Απολύτου Προσώπου. Και οι τρίτης τάξης υπερβατιστές είναι όσοι έχουν συνειδητοποιήσει ελάχιστα την πνευματική εστία του Απολύτου Προσώπου. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και σε άλλα βεδικά κείμενα, το Υπέρτατο Πρόσωπο συνειδητοποιείται με υπηρεσία αφοσίωσης, ενισχυμένη με πλήρη γνώση και αποδέσμευση από την επαφή με την ύλη. Έχουμε ήδη συζητήσει αυτό το ζήτημα, ότι δηλαδή η υπηρεσία αφοσίωσης συνοδεύεται από γνώση και αποδέσμευση από την επαφή με την ύλη. Όπως η συνειδητοποίηση του *μπραμαν* και της Παραμάτμα είναι ατελείς συνειδητοποιήσεις της Απόλυτης Αλήθειας, έτσι και οι μέθοδοι συνειδητοποίησης του *μπραμαν* και της Παραμάτμα, δηλαδή οι δρόμοι της *γκιανα* και του *γιογκα*, είναι επίσης ατελείς μέθοδοι συνειδητοποίησης της Απόλυτης Αλήθειας. Η υπηρεσία αφοσίωσης, η βασισμένη σε πλήρη γνώση και αποδέσμευση από την επαφή με την ύλη, και σταθεροποιημένη με την ακουστική πρόσληψη της *Βενταντα-σρουτι*, είναι η μόνη τέλεια μέθοδος, η οποία επιτρέπει στον πραγματικά ερευνητικό σπουδαστή να συνειδητοποιήσει την Απόλυτη Αλήθεια. Συνεπώς, η υπηρεσία αφοσίωσης δεν προορίζεται για τους λιγότερο νοήμονες υπερβατιστές. Υπάρχουν τρεις τάξεις αφοσιωμένων υπηρέτων – η πρώτη, η δεύτερη και η τρίτη τάξη. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες της τρίτης τάξης, δηλαδή οι νεοφώτιστοι, οι οποίοι δεν διαθέτουν γνώση και δεν είναι αποκολλημένοι από την υλική επαφή και οι οποίοι απλώς προσελκύονται από την προκαταρκτική μέθοδο της λατρείας της Θεότητας στον ναό, ονομάζονται υλιστικοί αφοσιωμένοι υπηρέτες. Οι υλιστικοί αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι περισσότερο προσκολλημένοι στο υλικό όφελος παρά στο υπερβατικό. Πρέπει επομένως να πραγματοποιήσει κανείς σαφή πρόοδο από την κατάσταση της υλιστικής υπηρεσίας

αφοσίωσης προς την κατάσταση αφοσίωσης της δεύτερης τάξης. Στην κατάσταση της δεύτερης τάξης, ο αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί να δει τέσσερεις αρχές στη γραμμή της αφοσίωσης, και συγκεκριμένα, το Πρόσωπο της Θεότητας, τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, τους αδαείς και τους φθονερούς. Πρέπει να υψωθεί κανείς τουλάχιστον στο επίπεδο του αφοσιωμένου υπηρέτη δεύτερης τάξης και να γίνει έτσι ικανός να γνωρίσει την Απόλυτη Αλήθεια.

Επομένως, ένας αφοσιωμένος υπηρέτης τρίτης τάξης πρέπει να δέχεται οδηγίες για την υπηρεσία αφοσίωσης από τις έγκυρες πηγές *Μπαγκαβατα*. Υπ' αριθμόν ένα *Μπαγκαβατα* είναι η εδραιωμένη προσωπικότητα αφοσιωμένου υπηρέτη, ενώ η άλλη *Μπαγκαβαταμ* είναι το μήνυμα του Θεού. Πρέπει λοιπόν ο αφοσιωμένος υπηρέτης της τρίτης τάξης να καταφεύγει στην προσωπικότητα αφοσιωμένου υπηρέτη για να μαθαίνει τις οδηγίες της υπηρεσίας αφοσίωσης. Μια τέτοια προσωπικότητα αφοσιωμένου υπηρέτη δεν είναι κάποιος επαγγελματίας που κερδίζει τα προς το ζην, έχοντας την *Μπαγκαβαταμ* ως επάγγελμα. Ένας τέτοιος αφοσιωμένος υπηρέτης πρέπει να εκπροσωπεί τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι, όπως ο Σούτα Γκοσουάμι, και να κηρύσσει τη λατρεία της υπηρεσίας αφοσίωσης για το γενικό καλό όλων των ανθρώπων. Ο νεοφώτιστος αφοσιωμένος υπηρέτης έχει πολύ λίγη διάθεση να ακούει τις αυθεντίες. Ένας τέτοιος νεοφώτιστος κάνει επίδειξη ότι ακούει από επαγγελματίες για να ικανοποιήσει τις αισθήσεις του. Αυτού του είδους το άκουσμα και το ψάλσιμο έχει κάνει μεγάλη ζημιά και γι' αυτό θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί με αυτή την ψεύτικη μέθοδο. Τα ιερά μηνύματα του Θεού, όπως είναι αποτυπωμένα στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, είναι αναμφισβήτητα θέματα υπερβατικά, αλλά παρ' όλα αυτά, αυτά τα υπερβατικά θέματα δεν πρέπει να τα ακούμε από επαγγελματίες, οι οποίοι τα καταστρέφουν όπως το φίδι καταστρέφει το γάλα όταν το αγγίζει απλώς με τη γλώσσα του.

Επομένως, ο ειλικρινής αφοσιωμένος υπηρέτης πρέπει να θέλει να ακούει τις βεδικές γραφές όπως οι *Ουπανισαντ*, η *Βενταντα* και τα άλλα κείμενα που άφησαν οι προηγούμενες αυθεντίες, οι Γκοσουάμι, για τη δική του πνευματική πρόοδο. Δεν μπορεί κάποιος να σημειώσει αληθινή πρόοδο αν δεν ακούει αυτά τα κείμενα. Και αν δεν ακούει και δεν ακολουθεί τις οδηγίες, η επίδειξη υπηρεσίας αφοσίωσης καταντά άχρηστη και αποτελεί, συνεπώς, διαταραχή στον δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Αν, λοιπόν, η υπηρεσία αφοσίωσης δεν είναι εδραιωμένη στις αρχές των αυθεντιών *σρουτι*, *σμιριτι*, *πουρανα* και *παντσααρατρα*, η επίδειξη υπηρεσίας αφοσίωσης θα πρέπει να απορρίπτεται στη στιγμή. Ένας μη αυθεντικός

αφοσιωμένος υπηρέτης δεν πρέπει να γίνεται ποτέ δεκτός ως αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης. Αφομοιώνοντας αυτά τα μηνύματα των βεδικών γραφών, μπορεί κανείς να βλέπει μέσα του την πανταχού παρούσα εντοπισμένη όψη του Προσώπου της Θεότητας συνεχώς. Αυτό ονομάζεται *σαμαντι*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

αταχ πουμπιρ ντβιτζα-σρεστα

βαρνασραμα-βιμπαγκασαχ

σβανουστιτασια νταρμασια

σαμσιντιρ χαρι-τοσαναμ

αταχ: έτσι – *πουμπιχ*: από το ανθρώπινο ον - *ντβιτζα-σρεσταχ*: ω άριστοι μεταξύ των διπλογεννημένων – *βαρνα-ασραμα*: ο θεσμός των τεσσάρων κοινωνικών τάξεων και των τεσσάρων σταδίων της ζωής – *βιμπαγκασαχ*: με τη διαίρεση του – *σβανουστιτασια*: των προσωπικών καθορισμένων καθηκόντων – *νταρμασια*: της ασχολίας κάποιου – *σαμσιντιχ*: η ύψιστη τελειότητα – *χαρι*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *τοσαναμ*: ευχαριστώντας.

Ω άριστοι μεταξύ των διπλογεννημένων, το συμπέρασμα λοιπόν είναι ότι η ύψιστη τελειότητα που μπορεί να επιτύχει κανείς εκπληρώνοντας τα καθήκοντα που ορίζονται για την εργασία του σύμφωνα με τη διαίρεση σε κοινωνικές τάξεις είναι να ευχαριστήσει το Πρόσωπο της Θεότητας.

Σε όλο τον κόσμο, η ανθρώπινη κοινωνία διαιρείται σε τέσσερεις κοινωνικές τάξεις και σε τέσσερεις πνευματικές τάξεις ή πνευματικά στάδια. Οι τέσσερεις τάξεις είναι η νοήμων τάξη, η στρατιωτική τάξη, η παραγωγική τάξη και η εργατική τάξη. Αυτή η ταξινόμηση γίνεται σύμφωνα με την εργασία και τα προσόντα και όχι με βάση τη γέννηση. Υπάρχουν επίσης τέσσερα στάδια, και συγκεκριμένα, η μαθητική ζωή, η ζωή του οικογενειάρχη, η ζωή των απομάχων και η ζωή της αφοσίωσης. Αυτές οι διαιρέσεις πρέπει να υπάρχουν για το συμφέρον της ανθρώπινης

κοινωνίας· διαφορετικά, κανένας κοινωνικός θεσμός δεν μπορεί να αναπτυχθεί υγιώς. Και σε όλες αυτές τις τάξεις που αναφέραμε, ο στόχος πρέπει να είναι η ευχαρίστηση της υπέρτατης αρχής, του Προσώπου της Θεότητας. Αυτή η θεσμική οργάνωση της ανθρώπινης κοινωνίας είναι γνωστή ως σύστημα *βαρνασραμα-νταρμα*, είναι δε κάτι το φυσιολογικό για μια πολιτισμένη κοινωνία. Ο θεσμός του *βαρνασραμα* έγινε για να επιτρέψει τη συνειδητοποίηση της Απόλυτης Αλήθειας. Δεν έγινε για την τεχνητή κυριαρχία μιας τάξης πάνω στην άλλη. Όταν εξαιτίας υπερβολικής προσκόλλησης στην *ιντριγια-πριτι*, δηλαδή στην ικανοποίηση των αισθήσεων, χάνεται ο σκοπός της ζωής, δηλαδή η συνειδητοποίηση της Απόλυτης Αλήθειας, όπως έχουμε ήδη συζητήσει, τότε ο θεσμός του *βαρνασραμα* χρησιμοποιείται από εγωιστικά άτομα για την επιβολή μιας τεχνητής κυριαρχίας πάνω στο ασθενέστερο τμήμα της κοινωνίας. Στην Κάλι-γιούγκα, την εποχή της φιλονικίας, αυτή η τεχνητή κυριαρχία ισχύει ήδη, αλλά οι λογικότεροι άνθρωποι γνωρίζουν καλά ότι η διαίρεση της κοινωνίας σε τάξεις και στάδια έχει στόχο τις ομαλές κοινωνικές συναλλαγές και την αυτοσυνειδητοποίηση και κανέναν άλλο.

Σε αυτή τη στροφή της *Μπαγκαβαταμ* λέγεται ότι ο ύψιστος στόχος της ζωής, η ύψιστη τελειότητα του θεσμού του *βαρνασραμα-νταρμα*, είναι η από κοινού συνεργασία για την ικανοποίηση του Υπερτάτου Κυρίου. Αυτό επιβεβαιώνεται και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (4.13).

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*τασμαντ εκενα μανασα
μπαγκαβαν σατβαταμ πατιχ
σροταβιαχ κιρτιταβιας τσα
ντιεγιαχ πουτζιας τσα νιτιαντα*

τασματ: λοιπόν – *εκενα*: από έναν – *μανασα*: προσοχή του νου – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σατβαταμ*: των αφοσιωμένων υπηρετών – *πατιχ*: προστάτης – *σροταβιαχ*: είναι να ακουστεί – *κιρτιταβιαχ*: να δοξαστεί – *τσα*: και – *ντιεγιαχ*: να Τον θυμούνται – *πουτζιαχ*: να λατρεύεται – *τσα*: και – *νιτιαντα*: συνεχώς.

Θα πρέπει λοιπόν διαρκώς και με όλη μας την προσοχή να ακούμε για το Πρόσωπο της Θεότητας και να δοξάζουμε, να θυμόμαστε και να λατρεύουμε Αυτόν που είναι ο προστάτης των αφοσιωμένων υπηρετών.

Αν η συνειδητοποίηση της Απόλυτης Αλήθειας είναι ο ύψιστος στόχος της ζωής, θα πρέπει να επιτευχθεί οπωσδήποτε. Οι τέσσερις μέθοδοι, δηλαδή του δοξασμού, του ακούσματος, της ενθύμησης και της λατρείας, είναι γενικές αρχές που ισχύουν για όλες τις τάξεις της κοινωνίας και για όλα τα στάδια της ζωής που προαναφέραμε. Χωρίς αυτές τις αρχές της ζωής, κανείς δεν μπορεί να υπάρξει. Οι δραστηριότητες των ζωντανών όντων συνεπάγονται αυτές τις τέσσερις αρχές της ζωής. Ιδιαίτερα στη σύγχρονη κοινωνία, όλες οι δραστηριότητες εξαρτώνται λιγότερο ή περισσότερο από την ακοή και την εξύμνηση. Οποιοσδήποτε, από οποιαδήποτε κοινωνική θέση, μπορεί να γίνει διάσημος στην ανθρώπινη κοινωνία μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, αν απλώς προβληθεί, καλώς ή κακώς, στις καθημερινές εφημερίδες. Μερικές φορές, οι πολιτικοί ηγέτες ενός συγκεκριμένου κόμματος διαφημίζονται από την προπαγάνδα των εφημερίδων και με αυτή τη μέθοδο εξύμνησης κάποιος ασήμαντος γίνεται σημαντικός στη στιγμή. Αλλά μια τέτοια προπαγάνδα που αποτελεί τεχνητή εξύμνηση κάποιου ασήμαντου δεν μπορεί να φέρει κανένα καλό, ούτε για τον συγκεκριμένο άνθρωπο ούτε για την κοινωνία. Ίσως υπάρξουν κάποιες πρόσκαιρες αντιδράσεις σε μια τέτοια προπαγάνδα, αλλά ποτέ διαρκή αποτελέσματα. Επομένως τέτοιου είδους δραστηριότητες είναι χάσιμο χρόνου. Το αληθινό αντικείμενο δοξασμού είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, που έχει δημιουργήσει όλα όσα εκδηλώνονται μπροστά μας. Έχουμε συζητήσει γι' αυτό το γεγονός εκτεταμένα, από την αρχή του σλοκα «τζανμαντι ασια» της Μπαγκαβαταμ (Σρ.Μπ. 1.1.1). Η τάση να εξυμνούμε ή να ακούμε πρέπει να στραφεί προς το αληθινό αντικείμενο εξύμνησης, το Υπέρτατο Ον. Και αυτό θα φέρει ευτυχία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

γιαντ-ανουντιασινά γιουκταχ

καρμα-γκραντι-νιμπαννταναμ

τσιννταντι κοβιντας τασια

κο να κουριατ κατα-ρατιμ

γιατ: το οποίο – ανουντια: θύμηση – ασινα: σπαθί – γιουκταχ: οπλισμένος με – καρμα: δράση που επιφέρει αντίδραση – γκραντι: κόμπος, δεσμός – νιμπαννταναμ: σφιχτοδεμένο – τσιννταντι: κόβει – κοβινταχ: ευφυείς – τασια: Του – καχ: ποιος – να: δεν – κουριατ: θα κάνει – κατα: μηνύματα – ρατιμ: προσοχή.

Με σπαθί στο χέρι τους τη θύμηση του Θεού, οι ευφυείς άνθρωποι κόβουν τα σφιχτά δεσμά του *καρμα*. Ποιος λοιπόν δεν θα δώσει προσοχή στο μήνυμά Του;

Η επαφή του πνευματικού σπινθήρα με τα υλικά στοιχεία δημιουργεί έναν κόμπο που πρέπει να κοπεί αν θέλει κάποιος να ελευθερωθεί από τη δράση και την αντίδραση των πράξεων που αποσκοπούν στην απόλαυση. Απελευθέρωση σημαίνει ελευθερία από τον κύκλο της δράσης που επισύρει αντίδραση. Αυτή η απελευθέρωση έρχεται αυτομάτως για όποιον θυμάται συνεχώς τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Προσώπου της Θεότητας. Αυτό συμβαίνει επειδή όλες οι δραστηριότητες του Υπερτάτου Κυρίου (η *λιλα* Του) υπερβαίνουν τις ιδιότητες της υλικής ενέργειας. Είναι απείρως ελκυστικές πνευματικές δραστηριότητες και γι' αυτό η συνεχής επαφή με τις πνευματικές δραστηριότητες του Υπερτάτου Κυρίου δίνει σταδιακά πνευματική υπόσταση στη δέσμια της ύλης ψυχή και τελικώς κόβει τον κόμπο της υλικής σκλαβιάς.

Επομένως η απελευθέρωση από τα υλικά δεσμά είναι υποπροϊόν της υπηρεσίας αφοσίωσης. Η απόκτηση πνευματικής γνώσης δεν αρκεί για την εξασφάλιση απελευθέρωσης. Η γνώση αυτή πρέπει να έχει επένδυση υπηρεσίας αφοσίωσης, ώστε τελικώς να υπερισχύσει μόνο η υπηρεσία αφοσίωσης. Τότε γίνεται εφικτή η απελευθέρωση. Ακόμα και η δράση όσων εργάζονται με σκοπό την απόλαυση –δράση η οποία επιφέρει αντίδραση- μπορεί να οδηγήσει στην απελευθέρωση αν έχει επένδυση υπηρεσίας αφοσίωσης. Το *καρμα* με επένδυση υπηρεσίας αφοσίωσης ονομάζεται *καρμα-γιογκα*. Κατά τον ίδιο τρόπο, η εμπειρική γνώση με επένδυση υπηρεσίας αφοσίωσης ονομάζεται *γκιανα-γιογκα*. Αλλά το αγνό *μπακτι-γιογκα* είναι ανεξάρτητο από το *καρμα* και τη *γκιανα*, επειδή από μόνο του, όχι μόνο μπορεί να προσφέρει απελευθέρωση από την υπό όρους

ζωή, αλλά μπορεί ακόμα και να απονείμει την υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου.

Επομένως, οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος βρίσκεται πάνω από το επίπεδο του μέσου ανθρώπου που διαθέτει ελλιπή γνώση, πρέπει να θυμάται συνεχώς το Πρόσωπο της Θεότητας. Πρέπει πάντα να ακούει γι' Αυτό, να Το δοξάζει, να Το θυμάται και να Το λατρεύει αδιάκοπα. Αυτή είναι η τέλεια μέθοδος υπηρεσίας αφοσίωσης. Οι Γκοσουάμι της Βρινντάβανα, που ήταν εξουσιοδοτημένοι από τον Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού να κηρύξουν τη λατρεία *μπακτι*, ακολούθησαν με αυστηρότητα αυτόν τον κανόνα και άφησαν ένα τεράστιο έργο υπερβατικής επιστήμης για το δικό μας όφελος. Έχουν χαράξει δρόμους για όλες τις κατηγορίες ανθρώπων, ανάλογα με τις διάφορες κοινωνικές τάξεις και τα στάδια της ζωής, σε συμφωνία με τα διδάγματα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και άλλων παρόμοιων έγκυρων γραφών.

ΚΕΙΜΕΝΟ16

σουσρουσοχ σρανταντανασια

βασουντεβα-κατα-ρουτσιχ

σιαν μαχατ-σεβαγια βιπραχ

πουνια-τιρτα-νισεβανατ

σουσρουσοχ: κάποιος που ακούει – *σρανταντανασια*: με φροντίδα και προσοχή – *βασουντεβα*: σχετικά με τον Βασουντέβα – *κατα*: το μήνυμα – *ρουτσιχ*: έλξη – *σιατ*: γίνεται δυνατό – *μαχατ-σεβαγια*: με υπηρεσία που προσφέρεται σε αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες – *βιπραχ*: ω διπλογεννημένοι – *πουνια-τιρτα*: εκείνοι που είναι καθαρισμένοι από κάθε ελάττωμα – *νισεβανατ*: με υπηρεσία.

Ω διπλογεννημένοι σοφοί, είναι σπουδαία η υπηρεσία που προσφέρεται σε αφοσιωμένους υπηρέτες, απαλλαγμένους εντελώς από κάθε ανηθικότητα. Αυτή η υπηρεσία μας γεννά τη διάθεση να ακούμε με προσοχή το μήνυμα του Βασουντέβα.

Η υποκείμενη σε όρους ζωή του ζωντανού όντος οφείλεται στην εξέγερσή του κατά του Κυρίου. Υπάρχουν οι ονομαζόμενοι *ντεβα*, δηλαδή τα θεϊκά ζωντανά όντα, και υπάρχουν και οι ονομαζόμενοι *ασουρα* ή δαίμονες, που είναι αντίθετοι στην εξουσία του Υπερτάτου Κυρίου. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (Κεφάλαιο Δέκατο Έκτο) υπάρχει μία παραστατική περιγραφή των *ασουρα*. Λέει ότι σε κάθε τους ζωή οι *ασουρα* τοποθετούνται σε όλο και χαμηλότερες καταστάσεις άγνοιας και έτσι βυθίζονται στις κατώτερες ζωικές μορφές, χωρίς πληροφόρηση για την Απόλυτη Αλήθεια, το Πρόσωπο της Θεότητας. Σύμφωνα με την υπέρτατη θέληση, αυτοί οι *ασουρα* αποκαθίστανται σταδιακά και αποκτούν συνείδηση του Θεού, χάρη στο έλεος των απελευθερωμένων υπηρετών του Κυρίου. Αυτοί οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Θεού είναι πολύ έμπιστοι σύντροφοι του Κυρίου και όταν έρχονται για να σώσουν την ανθρώπινη κοινωνία από τους κινδύνους της αθεΐας γίνονται γνωστοί ως ισχυρές ενσαρκώσεις του Κυρίου, ως γιοι του Κυρίου, ως υπηρέτες του Κυρίου ή ως σύντροφοι του Κυρίου. Αλλά κανένας τους δεν ισχυρίζεται ψευδώς ότι αυτός είναι ο Θεός. Αυτό αποτελεί βλασφημία των *ασουρα* και οι δαιμονικοί οπαδοί τέτοιων *ασουρα* δέχονται διάφορους απατεώνες ως ενσαρκώσεις της Θεότητας. Στις εξ αποκαλύψεως γραφές υπάρχουν συγκεκριμένες πληροφορίες για τις ενσαρκώσεις του Θεού. Κανένας δεν πρέπει να γίνεται δεκτός ως Θεός ή ως ενσάρκωση του Θεού, εκτός εάν το επιβεβαιώνουν οι εξ αποκαλύψεως γραφές.

Όσοι αφοσιωμένοι υπηρέτες θέλουν πραγματικά να επιστρέψουν στον Θεό, πρέπει να σέβονται τους υπηρέτες του Θεού όσο και τον Θεό. Οι υπηρέτες αυτοί του Θεού ονομάζονται *μαχατμα* ή *τιρτα* και κηρύσσουν ανάλογα με τον συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Οι υπηρέτες του Θεού πιέζουν τους ανθρώπους να γίνουν αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Δεν ανέχονται ποτέ να τους αποκαλούν Θεό. Σύμφωνα με τις ενδείξεις των εξ αποκαλύψεως γραφών, ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού ήταν ο Ίδιος ο Θεός, αλλά έπαιζε τον ρόλο ενός αφοσιωμένου υπηρέτη. Όσοι γνώριζαν πως ήταν ο Θεός Τον αποκαλούσαν Θεό, Αυτός όμως βούλωνε τα αυτιά Του με τα χέρια Του και έψελνε το όνομα του Κυρίου Βίσνου. Αν και αναμφισβήτητα ήταν ο Ίδιος ο Θεός, διαμαρτυρόταν έντονα όταν Τον αποκαλούσαν Θεό. Ο Κύριος συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο για να μας προειδοποιήσει σχετικά με τους ασυνείδητους που ηδονίζονται όταν τους αποκαλούν Θεό.

Οι υπηρέτες του Θεού έρχονται για να διαδώσουν τη συνείδηση του Θεού και οι ευφυείς άνθρωποι θα έπρεπε να συνεργάζονται μαζί τους με κάθε τρόπο. Υπηρετώντας τον υπηρέτη του Θεού, μπορεί κάποιος να

ευχαριστήσει τον Θεό περισσότερο παρά υπηρετώντας απευθείας τον Κύριο. Ο Κύριος χαίρεται περισσότερο όταν βλέπει ότι οι υπηρέτες Του γίνονται σεβαστοί με τον κατάλληλο τρόπο, επειδή οι υπηρέτες αυτοί διακινδυνεύουν τα πάντα για την υπηρεσία του Κυρίου. Γι' αυτό Του είναι πολύ αγαπητοί. Ο Κύριος διακηρύσσει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.69) ότι κανένας δεν Του είναι πιο αγαπητός από κάποιον που διακινδυνεύει τα πάντα για να κηρύξει τη δόξα Του. Υπηρετώντας τους υπηρέτες του Κυρίου, αποκτούμε σταδιακά τις ποιότητές τους και έτσι γινόμαστε ικανοί να ακούμε τις δόξεις του Θεού. Η δίψα να ακούει για τον Θεό είναι το κύριο προσόν ενός αφοσιωμένου υπηρέτη, άξιου να εισέλθει στο βασίλειο του Θεού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

σρινβαταμ σβα-καταχ κρισναχ
πουνια-σραβανα-κιρταναχ
χριντι ανταχ στο χι αμπαντρανι
βιντουννοτι σουχριτ σαταμ

σρινβαταμ: εκείνοι που έχουν αναπτύξει τη λαχτάρα να ακούν το μήνυμα – *σβα-καταχ*: των λόγων Του – *κρισναχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *πουνια*: αρετές – *σραβανα*: το άκουσμα – *κιρταναχ*: το ψάλσιμο - *χριντι ανταχ σταχ*: μέσα στην καρδιά – *χι*: σίγουρα – *αμπαντρανι*: την επιθυμία για την απόλαυση της ύλης – *βιντουννοτι*: καθαρίζει – *σουχριτ*: ευεργέτης – *σαταμ*: του ειλικρινούς.

Ο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, που ως Υπέρτατη Ψυχή βρίσκεται μέσα στην καρδιά όλων και ευεργετεί όσους Τον υπηρετούν και αγαπούν την αλήθεια, καθαρίζει από την επιθυμία για υλικές απολαύσεις την καρδιά του αφοσιωμένου υπηρέτη που έχει εκδηλώσει τη λαχτάρα να ακούει τα λόγια Του, που είναι από μόνα τους εξαγνιστικά όταν τα ακούμε και τα ψέλνουμε σωστά.

Τα μηνύματα του Προσώπου της Θεότητας, του Σρι Κρίσνα, δεν διαφέρουν από Αυτόν. Πρέπει επομένως να γίνει κατανοητό ότι όποτε επιχειρούμε να ακούσουμε ή να δοξάσουμε τον Θεό χωρίς προσβολές, ο Κύριος Κρίσνα είναι παρών με τη μορφή υπερβατικού ήχου, ο οποίος είναι τόσο ισχυρός όσο και ο Ίδιος ο Κύριος. Στη *Σικσαστακα*, ο Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού λέει καθαρά ότι το άγιο όνομα του Κυρίου διαθέτει όλες τις δυνάμεις του Κυρίου και ότι ο Κύριος έχει προικίσει τα αναρίθμητα ονόματά Του με την ίδια δύναμη. Δεν υπάρχει αυστηρά συγκεκριμένη ώρα, αλλά αντιθέτως, μπορεί ο καθένας να ψάλει το άγιο όνομα με προσήλωση και ευλάβεια, όπως τον ευκολύνει. Ο Κύριος είναι τόσο καλός μαζί μας, ώστε μπορεί να είναι παρών μπροστά μας αυτοπροσώπως με τη μορφή υπερβατικού ήχου, αλλά δυστυχώς, δεν έχουμε όρεξη να ακούμε και να δοξάζουμε το όνομα και τις δραστηριότητες του Κυρίου. Έχουμε ήδη εξετάσει το ζήτημα της ανάπτυξης της διάθεσης να ακούμε και να ψέλνουμε τον άγιο ήχο. Αυτό γίνεται μέσω της προσφοράς υπηρεσίας στον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου.

Ο Κύριος ανταποκρίνεται στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του με αμοιβαιότητα. Όταν δει ότι η επιθυμία ενός αφοσιωμένου υπηρέτη Του για εισδοχή του στην υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου είναι απολύτως ειλικρινής και ότι λαχταρά να ακούει γι' Αυτόν, ο Κύριος ενεργεί εντός του κατά τέτοιον τρόπο, ώστε ο αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί εύκολα να επιστρέψει σε Αυτόν. Ο Κύριος αδημονεί περισσότερο από όσο μπορούμε να επιθυμήσουμε να μας πάρει πάλι πίσω στο βασίλειό Του. Οι περισσότεροι από εμάς δεν επιθυμούν καθόλου να επιστρέψουν στον Θεό. Μόνο πολύ λίγοι άνθρωποι θέλουν να επιστρέψουν στον Θεό. Αλλά όσους θέλουν να επιστρέψουν στον Θεό, ο Σρι Κρίσνα τους βοηθά με κάθε τρόπο.

Αν δεν έχει καθαριστεί κανείς εντελώς από κάθε αμαρτία, δεν μπορεί να εισέλθει στο βασίλειο του Θεού. Οι υλικές αμαρτίες είναι προϊόντα της επιθυμίας μας να κυριαρχήσουμε πάνω στην υλική φύση. Είναι πολύ δύσκολο να απαλλαγούμε από αυτή την επιθυμία. Οι γυναίκες και τα πλούτη είναι πολύ μεγάλα προβλήματα για τον αφοσιωμένο υπηρέτη που προχωρά στον δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Πολλοί ακλόνητοι αφοσιωμένοι υπηρέτες έπεσαν θύματα αυτών των πειρασμών και έτσι αποτραβήχτηκαν από τον δρόμο της απελευθέρωσης. Αλλά όταν κάποιος έχει τη βοήθεια του Ίδιου του Κυρίου, η όλη μέθοδος γίνεται με τη θεία χάρη του Κυρίου πανεύκολη.

Η ταραχή που προκαλεί η επαφή με τις γυναίκες και το χρήμα δεν προξενεί κατάπληξη, επειδή κάθε ζωντανό ον βρίσκεται σε επαφή με αυτά τα πράγματα από αμνημονεύτων χρόνων και χρειάζεται καιρός για να αναρρώσει κανείς από αυτή την αλλότρια φύση. Αλλά αν ακούει τις δόξες του Κυρίου, συνειδητοποιεί σταδιακά την αληθινή του θέση. Με τη χάρη του Θεού, ένας τέτοιος αφοσιωμένος υπηρέτης αποκτά αρκετή δύναμη για να αμυνθεί από τις ενοχλήσεις και σιγά-σιγά όλα τα ενοχλητικά στοιχεία αποβάλλονται από τον νου του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

ναστα-πραγισβ αμπαντρεσου

νιτιαμ μπαγκαβατα-σεβαγια

μπαγκαβατι ουτταμα-σλοκε

μπακτιρ μπαβατι ναϊστικι

ναστα: κατεστραμμένο – *πραγισσου*: σχεδόν εντελώς – *αμπαντρεσου*: κάθε τι το δυσοίωνο – *νιτιαμ*: τακτικά – *μπαγκαβατα*: η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ ή ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης – *σεβαγια*: υπηρετώντας – *μπαγκαβατι*: στο Πρόσωπο της Θεότητας – *ουτταμα*: υπερβατικές – *σλοκε*: προσευχές – *μπακτιχ*: υπηρεσία αγάπης – *μπαβατι*: γεννιέται – *ναϊστικι*: αμετάκλητη.

Με τη συστηματική προσέλευση σε μαθήματα της *Μπαγκαβαταμ* και με την προσφορά υπηρεσίας στον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη, κάθε τι που βασανίζει την καρδιά καταστρέφεται σχεδόν εντελώς και εδραιώνεται αμετάκλητα η υπηρεσία αγάπης του Προσώπου της Θεότητας, που υμνείται με υπερβατικά τραγούδια.

Εδώ βρίσκεται η θεραπεία για την εξάλειψη όλων των δυσμενών πραγμάτων που υπάρχουν στην καρδιά και που θεωρούνται εμπόδια στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Η θεραπεία είναι η συναναστροφή των *Μπαγκαβατα*. Υπάρχουν δύο είδη *Μπαγκαβατα*, και συγκεκριμένα, το βιβλίο *Μπαγκαβατα* και ο αφοσιωμένος υπηρέτης *Μπαγκαβατα*. Και οι δύο *Μπαγκαβατα* είναι αποδοτικές θεραπείες, καθώς επίσης και οι δύο ή ο ένας

από τους δύο είναι επαρκείς για να απομακρύνουν τα εμπόδια. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης *Μπαγκαβατα* είναι εξίσου καλός με το βιβλίο *Μπαγκαβατα*, επειδή ο αφοσιωμένος υπηρέτης *Μπαγκαβατα* ζει σύμφωνα με το βιβλίο *Μπαγκαβατα* και το βιβλίο *Μπαγκαβατα* είναι γεμάτο πληροφορίες για το Πρόσωπο της Θεότητας και τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, που είναι επίσης *Μπαγκαβατα*. Το βιβλίο και το Πρόσωπο *Μπαγκαβατα* είναι ταυτόσημα.

Ο αφοσιωμένος υπηρέτης *Μπαγκαβατα* είναι απευθείας εκπρόσωπος του *Μπαγκαβάν*, του Προσώπου της Θεότητας. Έτσι, ικανοποιώντας τον αφοσιωμένο υπηρέτη *Μπαγκαβατα*, μπορεί να δεχθεί κανείς την ωφέλεια του βιβλίου *Μπαγκαβατα*. Η ανθρώπινη λογική αδυνατεί να κατανοήσει πώς υπηρετώντας κάποιος τον αφοσιωμένο υπηρέτη *Μπαγκαβατα* ή το βιβλίο *Μπαγκαβατα*, προάγεται βαθμηδόν στον δρόμο της αφοσίωσης. Είναι όμως πραγματικό γεγονός, που έχει εξηγηθεί από τον Σρίλα Νάραντα ντέβα, ο οποίος στην προηγούμενη ζωή του ήταν γιος υπηρέτριας. Η υπηρέτρια έκανε τις οικιακές δουλειές των σοφών και έτσι ήρθε και αυτός σε επαφή μαζί τους. Και επειδή είχε απλώς επαφή μαζί τους και δεχόταν τα υπολείμματα της τροφής τους, ο γιος της υπηρέτριας είχε τη τύχη να γίνει ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης και μεγάλη προσωπικότητα Σρίλα Νάραντα ντέβα. Αυτά είναι τα θαυματουργά αποτελέσματα της συναναστροφής των *Μπαγκαβατα*. Και για να κατανοηθούν αυτά τα αποτελέσματα από πρακτική άποψη, θα πρέπει να σημειωθεί ότι όποιος συναναστρέφεται τους *Μπαγκαβατα* με τέτοια ειλικρίνεια είναι βέβαιο ότι θα δεχθεί υπερβατική γνώση πολύ εύκολα, με αποτέλεσμα να σταθεροποιηθεί στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Όσο περισσότερη πρόοδο σημειώνει κανείς στην υπηρεσία αφοσίωσης υπό την καθοδήγηση των *Μπαγκαβατα*, τόσο περισσότερο σταθεροποιείται στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Πρέπει συνεπώς να δεχόμαστε τα διδάγματα του βιβλίου *Μπαγκαβατα* από τον αφοσιωμένο υπηρέτη *Μπαγκαβατα* και ο συνδυασμός αυτών των δύο *Μπαγκαβατα* θα βοηθήσει τον νεοφώτιστο αφοσιωμένο υπηρέτη να σημειώνει πρόοδο συνεχώς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

ταντα ρατζας-ταμο-μπαβαχ

καμα-λομπανταγιας τσα γιε

τσετα εταϊρ αναβινταμ

ταντα: τότε – ρατζαχ: στην κατάσταση του πάθους – ταμαχ: η κατάσταση της άγνοιας – μπαβαχ: η κατάσταση – καμα: λαγνεία και πόθος – λομπα: λαχτάρα – ανταγιαχ: άλλοι – τσα: και – γιε: οτιδήποτε είναι – τσεταχ: ο νους – εταϊχ: από αυτά – αναβινταμ: χωρίς να επηρεάζεται – στιταμ: σταθεροποιημένος – σαττβε: στην κατάσταση της αγαθότητας – πρασιντατι: γίνεται έτσι απόλυτα ευχαριστημένος.

Μόλις εδραιωθεί στην καρδιά αμετάκλητα η υπηρεσία αγάπης, τα αποτελέσματα του πάθους και της άγνοιας, όπως η λαγνεία, ο πόθος και η λαχτάρα εξαφανίζονται. Τότε ο αφοσιωμένος υπηρέτης εδραιώνεται στην αγαθότητα και γίνεται ολότελα ευτυχισμένος.

Ένα ζωντανό ον στη φυσιολογική καταστατική του θέση είναι απόλυτα ικανοποιημένο και βρίσκεται σε πνευματική ευδαιμονία. Αυτή η κατάσταση ύπαρξης ονομάζεται *μπραμα-μπουτα* ή *ατμα-νανντι*, δηλαδή κατάσταση αυτοϊκανοποίησης. Αυτή η αυτοϊκανοποίηση δεν μοιάζει με την ικανοποίηση του ανόητου που βρίσκεται σε αδράνεια. Ο αδρανής ανόητος βρίσκεται σε κατάσταση ανόητης άγνοιας, ενώ ο αυτοϊκανοποιημένος *ατμανανντι* είναι υπερβατικός ως προς την υλική κατάσταση ύπαρξης. Αυτό το στάδιο τελειότητας επιτυγχάνεται μόλις κάποιος σταθεροποιηθεί αμετάκλητα στην υπηρεσία αφοσίωσης. Η υπηρεσία αφοσίωσης δεν είναι αδράνεια, αλλά η ανόθευτη δράση της ψυχής.

Η δράση της ψυχής αλλοιώνεται σε επαφή με την ύλη και έτσι οι νοσηρές δραστηριότητες εκφράζονται με τη μορφή λαγνείας, πόθου, αδράνειας, ανοησίας και ύπνου. Το αποτέλεσμα της υπηρεσίας αφοσίωσης εκδηλώνεται με την πλήρη εξάλειψη αυτών των συμπτωμάτων του πάθους και της άγνοιας. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης σταθεροποιείται αμέσως στην κατάσταση της αγαθότητας και πραγματοποιεί επιπλέον πρόοδο για να ανυψωθεί στη θέση του Βασουντέβα, δηλαδή στην κατάσταση της ανόθευτης *σαττβα* ή *σουντα-σαττβα*. Μόνο σε αυτή την κατάσταση της *σουντα-σαττβα* μπορεί κανείς να βλέπει συνεχώς τον Κρίσνα, πρόσωπο με πρόσωπο, χάρη στη δύναμη της αγνής αγάπης για τον Κύριο.

Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης βρίσκεται πάντα στην κατάσταση της ανόθευτης αγαθότητας, γι' αυτό και δεν κάνει κακό σε κανέναν. Αλλά ο μη αφοσιωμένος υπηρέτης, όσο μορφωμένος και αν είναι, είναι πάντα

επιζήμιος. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης δεν είναι ούτε ανόητος ούτε παθιασμένος. Όσοι είναι επιζήμιοι ή ανόητοι ή παθιασμένοι δεν μπορούν να είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, όσο και αν αυτοδιαφημίζονται ως αφοσιωμένοι υπηρέτες μέσω εξωτερικών ενδυμάτων. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης έχει πάντα όλες τις καλές ιδιότητες του Θεού. Αυτές οι ιδιότητες μπορεί να διαφέρουν ως προς την ποσότητα, αλλά από ποιοτική άποψη ο Κύριος και ο αφοσιωμένος υπηρέτης Του είναι ένα και το αυτό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*εβαμ πρασαννα-μανασο
μπαγκαβαντ-μπακτι-γιογκαταχ
μπαγκαβατ-ταττβα-βιγκιαναμ
μουκτα-σανγκασια τζαγιατε*

*εβαμ: έτσι – πρασαννα: αναζωογονημένος – μανασαχ: του νου -
μπαγκαβατ-μπακτι: η υπηρεσία αφοσίωσης στον Κύριο – γιογκαταχ: με την
επαφή της – μπαγκαβατ: σχετικά με το Πρόσωπο της Θεότητας – ταττβα:
γνώση – βιγκιαναμ: επιστημονική – μουκτα: απελευθερωμένος –
σανγκασια: της συναναστροφής – τζαγιατε: γίνεται αποτελεσματικό.*

Εδραιωμένος με αυτόν τον τρόπο στην κατάσταση της ανόθευτης αγαθότητας, ο άνθρωπος του οποίου ο νους έχει αναζωογονηθεί χάρη στην επαφή με την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, αποκτά, στο στάδιο της απελευθέρωσης από κάθε υλική σχέση, θετική επιστημονική γνώση του Προσώπου της Θεότητας.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.3) αναφέρεται ότι από πολλές χιλιάδες συνηθισμένους ανθρώπους, ένας καλότυχος άνθρωπος αγωνίζεται στη ζωή του για την τελειότητα. Συνήθως οι άνθρωποι καθοδηγούνται από τις ιδιότητες του πάθους και της άγνοιας και γι' αυτό επιδίδονται συνεχώς στη λαγνεία, την επιθυμία, τη λαχτάρα, την άγνοια και τον ύπνο. Ανάμεσα σε τόσο πολλά ανθρωπόμορφα ζώα, υπάρχει ένας άνθρωπος που γνωρίζει την ευθύνη της ανθρώπινης ζωής και γι' αυτό προσπαθεί να τελειοποιήσει τη

ζωή του εκτελώντας τα καθορισμένα του καθήκοντα. Και ανάμεσα σε πολλές χιλιάδες τέτοια πρόσωπα που έχουν επιτύχει την τελειότητα της ανθρώπινης ζωής, ίσως ένας γνωρίζει επιστημονικά το Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίсна. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.55) λέγεται ακόμα ότι η επιστημονική γνώση του Σρι Κρίсна γίνεται κατανοητή μόνο με τη μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης (*μπακτι-γιογκα*).

Το ίδιο ακριβώς επιβεβαιώνεται σε αυτή τη στροφή. Κανένας συνηθισμένος άνθρωπος, ακόμα και κάποιος που έχει φτάσει στην τελειότητα της ανθρώπινης ζωής, δεν μπορεί να γνωρίζει επιστημονικά, δηλαδή τέλεια, το Πρόσωπο της Θεότητας. Η τελειότητα της ανθρώπινης ζωής κατορθώνεται όταν κάποιος καταλάβει ότι δεν είναι προϊόν της ύλης, αλλά πνεύμα. Και μόλις κάποιος καταλάβει ότι δεν έχει καμία σχέση με την ύλη, οι υλικές επιθυμίες σταματούν αμέσως και αναζωογονείται ως πνευματικό ον. Η επίτευξη αυτής της τελειότητας είναι εφικτή όταν κάποιος βρίσκεται πάνω από τις καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας ή με άλλα λόγια, όταν διαθέτει πραγματικά τις ιδιότητες του *μπραμανα*. Ο *μπραμανα* είναι το σύμβολο της *σαττβα-γκουνα*, της κατάστασης της αγαθότητας. Και όσοι δεν βρίσκονται στην κατάσταση της αγαθότητας, είναι ή *κσατρια* ή *βαϊσια* ή *σουντρα* ή λιγότερο και από *σουντρα*. Το στάδιο του *μπραμανα* είναι το ανώτατο στάδιο της ανθρώπινης ζωής, επειδή ο *μπραμανα* έχει καλές ιδιότητες. Κανένας επομένως δεν μπορεί να είναι αφοσιωμένος υπηρέτης αν δεν έχει τουλάχιστον τις ιδιότητες του *μπραμανα*. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης είναι ήδη ένας *μπραμανα* στην πράξη. Αλλά αυτό δεν είναι το τέλος. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο *μπραμανα* πρέπει να γίνει πράγματι Βαϊσνάβα για να βρεθεί αληθινά στο υπερβατικό στάδιο. Ο αγνός Βαϊσνάβα είναι απελευθερωμένη ψυχή και είναι υπερβατικός ακόμα και ως προς τη θέση του *μπραμανα*. Στο υλικό επίπεδο, ακόμα και ένας *μπραμανα* είναι ψυχή υποκείμενη σε όρους, επειδή αν και έχει συνειδητοποιήσει την έννοια του *μπραμαν*, δηλαδή της υπέρβασης, στερείται επιστημονικής γνώσης του Υπερτάτου Κυρίου. Πρέπει να υπερβεί κανείς το επίπεδο του *μπραμανα* και να φτάσει στο επίπεδο *βασουντεβα* για να καταλάβει το Πρόσωπο της Θεότητας, τον Κρίсна. Η επιστήμη του Προσώπου της Θεότητας είναι το θέμα των μεταπτυχιακών σπουδών των αποφοίτων σπουδαστών της πνευματικής ζωής. Οι ανόητοι και οι άνθρωποι με ελλιπή γνώση δεν καταλαβαίνουν τον Υπέρτατο Κύριο και ερμηνεύουν τον Κρίсна αυθαίρετα. Είναι όμως γεγονός ότι κανένας δεν μπορεί να καταλάβει την επιστήμη του Προσώπου της Θεότητας αν δεν έχει απαλλαγεί από τη μόλυνση των ιδιοτήτων της ύλης, ακόμα και αν βρίσκεται στο επίπεδο του *μπραμανα*. Όταν ένας

αληθινός *μπραμανα* γίνει πράγματι Βαϊσνάβα, τότε, στην αναζωογονημένη κατάσταση της απελευθέρωσης, θα μπορέσει να γνωρίσει τι είναι πραγματικά το Πρόσωπο της Θεότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

μπιντιατε χρινταγια-γκραντις

τσιντιαντε σαρβα-σαμσαγιαχ

κσιγιαντε τσασια καρμανι

ντριστα εβατμανισβαρε

μπιντιατε: τρυπημένοι – *χρινταγια*: η καρδιά – *γκραντιχ*: οι κόμποι – *τσιντιαντε*: κομμένοι κομμάτια – *σαρβα*: όλοι – *σαμσαγιαχ*: φόβοι, ανησυχίες – *κσιγιαντε*: τελειωμένα – *τσα*: και – *ασια*: αυτού – *καρμανι*: τα δεσμά των πράξεων που αποβλέπουν στην απόλαυση – *ντριστε*: έχοντας δει – *εβα*: βεβαίως – *ατμανι*: στον εαυτό – *ισβαρε*: να κυριαρχεί, να εξουσιάζει.

Έτσι ο κόμπος στην καρδιά κόβεται και όλοι οι φόβοι γίνονται κομμάτια. Όταν δεις τον εαυτό να εξουσιάζει, τότε παίρνουν τέλος τα δεσμά του καρμα.

Όταν κάποιος αποκτά επιστημονική γνώση του Προσώπου της Θεότητας, τότε βλέπει ταυτόχρονα και τον εαυτό του. Σχετικά με την ταυτότητα του ζωντανού όντος ως πνευματικής ψυχής, υπάρχουν πολλές εικασίες και φόβοι. Οι υλιστές δεν πιστεύουν στην ύπαρξη της πνευματικής ψυχής και οι εμπειριστές φιλόσοφοι πιστεύουν στο απρόσωπο γνώρισμα του όλου πνεύματος, αρνούμενοι την ατομικότητα των ζωντανών όντων. Οι υπερβατιστές όμως βεβαιώνουν πως η ψυχή και η Υπέρτατη Ψυχή είναι δύο διαφορετικές οντότητες. Από ποιοτική άποψη ταυτίζονται, αλλά από ποσοτική άποψη διαφέρουν. Υπάρχουν και άλλες πολλές θεωρίες, αλλά μόλις κάποιος συνειδητοποιήσει τον Κρίσνα αληθινά, με τη μέθοδο του *μπακτι-γιογκα*, όλες αυτές οι εικασίες εξαφανίζονται στη στιγμή. Ο Σρι Κρίσνα είναι όπως ο ήλιος και οι υλιστικές θεωρίες για την Απόλυτη

Αλήθεια είναι όπως τα πιο σκοτεινά μεσάνυχτα. Αμέσως μόλις προβάλλει στην καρδιά ο ήλιος-Κρίσνα, το σκοτάδι των υλιστικών θεωριών για την Απόλυτη Αλήθεια και τα ζωντανά όντα διαλύεται στη στιγμή. Όταν παρουσιάζεται ο ήλιος το σκοτάδι δεν μπορεί να παραμείνει και έτσι οι σχετικές αλήθειες που ήταν κρυμμένες μέσα στο πυκνό σκοτάδι της άγνοιας φανερώνονται καθαρά χάρη στο έλεος του Κρίσνα, που ως Υπέρτατη Ψυχή κατοικεί μέσα στην καρδιά όλων.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (10.11) ο Κύριος λέει ότι προκειμένου να δείξει ιδιαίτερη εύνοια στους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του ξεριζώνει ο Ίδιος το πυκνό σκοτάδι όλων των φόβων, ανάβοντας το φως της αγνής γνώσης μέσα στην καρδιά του αφοσιωμένου υπηρέτη. Επομένως, επειδή το Πρόσωπο της Θεότητας αναλαμβάνει τη φροντίδα να φωτίσει την καρδιά του αφοσιωμένου υπηρέτη Του, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο αφοσιωμένος υπηρέτης που Τον υπηρετεί με υπερβατική αγάπη δεν είναι δυνατό να παραμείνει στο σκοτάδι. Θα γνωρίσει τα πάντα για τις απόλυτες και τις σχετικές αλήθειες. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν μπορεί να μείνει στο σκοτάδι και επειδή φωτίζεται από το Πρόσωπο της Θεότητας η γνώση του είναι τέλεια. Αυτό δεν ισχύει για όσους διατυπώνουν θεωρίες σχετικά με την Απόλυτη Αλήθεια βασιζόμενοι στη δική τους περιορισμένη δύναμη προσέγγισης. Η τέλεια γνώση ονομάζεται *παραμπαρα*, δηλαδή παραγωγική γνώση, και κατεβαίνει από την αυθεντία προς τον ταπεινό ακουστικό δέκτη, που χάρη στην υπηρεσία του και την εγκατάλειψή του στον Κύριο είναι γνήσιος. Δεν μπορεί κάποιος να προκαλεί την αυθεντία του Υπερτάτου Κυρίου και συγχρόνως να Τον γνωρίζει. Επιφυλάσσεται του δικαιώματός Του να μην αποκαλύπτεται σε ένα τέτοιο προκλητικό πνεύμα ενός ασήμαντου σπινθήρα του όλου, ενός σπινθήρα που υπόκειται στον έλεγχο της παραπλανητικής ενέργειας. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι ταπεινοί και γι' αυτό η υπερβατική γνώση κατεβαίνει προς αυτούς διαδοχικά από το Πρόσωπο της Θεότητας στον Μπράμα και από τον Μπράμα στους γιους και μαθητές του. Σε αυτή τη μέθοδο συνεισφέρει και η Υπέρτατη Ψυχή, που ενεργεί εντός των αφοσιωμένων υπηρετών. Αυτός είναι ο τέλειος τρόπος μάθησης της υπερβατικής γνώσης.

Αυτή η φώτιση επιτρέπει στον αφοσιωμένο υπηρέτη να διακρίνει τέλεια το πνεύμα από την ύλη, επειδή ο κόμπος της ύλης και του πνεύματος λύνεται από τον Κύριο. Ο κόμπος αυτός ονομάζεται *αχανκαρα* και υποχρεώνει το ζωντανό ον να ταυτιστεί εσφαλμένα με την ύλη. Συνεπώς, μόλις αυτός ο κόμπος χαλαρώσει, όλα τα νέφη της αμφιβολίας διαλύονται στη στιγμή, Τότε μπορεί κανείς να δει τον αφέντη του και ασχολείται μόνο με την υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου, τερματίζοντας οριστικά

τα δεσμά της δράσης που αποβλέπει σε υλικά οφέλη. Στην υλική ύπαρξη, το ζωντανό ον δημιουργεί τα δικά του δεσμά εξαιτίας της δράσης του που έχει υλικά κίνητρα και απολαμβάνει τα καλά και τα κακά αποτελέσματα αυτής της δράσης σε κάθε του ζωή. Αλλά μόλις αρχίσει να ασχολείται με την υπηρεσία αγάπης του Κυρίου, ελευθερώνεται αμέσως από τα δεσμά του *καρμα*. Η δράση του δεν δημιουργεί πλέον καμία αντίδραση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

ατο βαϊ καβαγιο νιτιαμ

μπακτιμ παραμαγια μουντα

βασουντεβα μπαγκαβατι

κουρβαντι ατμα-πρασαντανιμ

αταχ: γι' αυτό – *βαϊ*: βεβαίως – *καβαγιαχ*: όλοι οι υπερβατιστές – *νιτιαμ*: από αμνημονεύτων χρόνων – *μπακτιμ*: υπηρεσία στον Κύριο – *παραμαγια*: υπέρτατη – *μουντα*: με μεγάλη χαρά – *βασουντεβε*: ο Σρι Κρίсна – *μπαγκαβατι*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *κουρβαντι*: προσφέρουν – *ατμα*: ο εαυτός – *πρασαντανιμ*: αυτό που αναζωογονεί.

Αναμφίβολα λοιπόν, από αμνημονεύτων χρόνων, όλοι οι υπερβατιστές προσφέρουν υπηρεσία αφοσίωσης στον Κύριο Σρι Κρίсна, το Πρόσωπο της Θεότητας, με μεγάλη χαρά, επειδή αυτή η υπηρεσία αφοσίωσης ζωογονεί τον εαυτό.

Εδώ γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στην ιδιαιτερότητα της προσφοράς υπηρεσίας αφοσίωσης στο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Κύριο Σρι Κρίсна. Ο Κύριος Σρι Κρίсна είναι η *σβαγιαμ-ρουπα* Προσωπικότητα της Θεότητας, όλες δε οι άλλες μορφές του Θεού –αρχίζοντας από τον Σρι Μπαλαντέβα, τον Σανκάρσανα, τον Βασουντέβα, τον Ανιρουντα, τον Πραντιούμνα και τον Ναράγιανα, και φτάνοντας μέχρι τους *πουρουσα-αβαταρα*, τους *γκουννα-αβαταρα*, τους *λιλα-αβαταρα*, τους *γιουγκα-αβαταρα* και πολλές χιλιάδες άλλες εκδηλώσεις του Προσώπου της Θεότητας- είναι πλήρη τμήματα και ακέραια μέρη του Κυρίου Σρι Κρίсна. Οι ζωντανές οντότητες είναι αποχωρισμένα μέρη του Προσώπου της Θεότητας.

Επομένως ο Σρι Κρίσνα είναι η αρχική μορφή της Θεότητας και η ύψιστη αντίληψη της Υπέρβασης. Είναι συνεπώς ελκυστικότερος για τους ανώτερους υπερβατιστές που συμμετέχουν στις αιώνιες διασκεδάσεις του Κυρίου. Με τις άλλες μορφές του Προσώπου της Θεότητας, εκτός του Σρι Κρίσνα και του Μπαλαντέβα, δεν υπάρχει η δυνατότητα στενής προσωπικής επαφής, όπως στις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου στη Βράτζα. Οι υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου Σρι Κρίσνα δεν έγιναν αποδεκτές προσφάτως, όπως ισχυρίζονται ορισμένα άτομα μειωμένης νοημοσύνης. Οι διασκεδάσεις Του είναι αιώνιες και φανερώνονται στην ώρα τους – μία φορά σε κάθε ημέρα του Μπράμα, όπως ο Ήλιος ανατέλλει στον ανατολικό ορίζοντα με το τέλος κάθε είκοσι τεσσάρων ωρών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

σαττβαμ ρατζας ταμα ιτι πρακριτερ γκουνας ταϊρ

γιουκταχ παραχ πουρουσα εκα ιχασια νταττε

στιτι-ανταγιε χαρι-βιριντσι-χαρετι σαμγκιαχ

σρεγιαμσι τατρα καλου σαττβα-τανορ νριναμ σιουχ

σαττβαμ: η αγαθότητα – *ρατζαχ*: το πάθος – *ταμαχ*: το σκοτάδι της άγνοιας – *ιτι*: έτσι – *πρακριτεχ*: της υλικής φύσης – *γκουναχ*: οι ιδιότητες – *ταϊχ*: από αυτές – *γιουκταχ*: όντας σε επαφή με – *παραχ*: υπερβατική – *πουρουσαχ*: η προσωπικότητα – *εκαχ*: ένας – *ιχα ασια*: αυτού του υλικού κόσμου – *νταττε*: δέχεται – *στιτι-ανταγιε*: για τη δημιουργία, τη συντήρηση, την καταστροφή, κλπ. – *χαρι*: ο Βίσνου, το Πρόσωπο της Θεότητας – *βιριντσι*: ο Μπράμα – *χαρα*: ο Κύριος Σίβα – *ιτι*: έτσι – *σαμγκιαχ*: διάφορα χαρακτηριστικά – *σρεγιαμσι*: το ύψιστο όφελος – *τατρα*: εκεί, σε αυτό – *καλου*: φυσικά, ασφαλώς – *σαττβα*: η αγαθότητα – *τανοχ*: η μορφή – *νριναμ*: του ανθρώπινου όντος – *σιουχ*: αντλημένο.

Το υπερβατικό Πρόσωπο της Θεότητας έχει έμμεση επαφή με τις τρεις καταστάσεις της υλικής φύσης, δηλαδή το πάθος, την αγαθότητα και την άγνοια, και δέχεται τις τρεις μορφές του Μπράμα, του Βίσνου και του Σίβα, για τη δημιουργία, τη συντήρηση και την καταστροφή του υλικού κόσμου. Μεταξύ αυτών των τριών μορφών, όλα τα ανθρώπινα

όντα μπορούν να αντλήσουν ύψιστο όφελος από τον Βίσνου, τη μορφή της ιδιότητας της αγαθότητας.

Αυτή η στροφή επιβεβαιώνει ότι επιβάλλεται η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο Κρίσνα μέσω των πλήρων τμημάτων Του, όπως εξηγήθηκε προηγουμένως. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα και όλα τα πλήρη τμήματά Του είναι *βισνου-ταττβα*, δηλαδή η προσωποποίηση της εξουσίας του Θεού. Από τον Σρι Κρίσνα, η επόμενη εκδήλωση είναι ο Μπαλαντέβα. Από τον Μπαλαντέβα ο Σανκάρσανα, από τον Σανκάρσανα ο Ναράγιανα, από τον Ναράγιανα ο δεύτερος Σανκάρσανα και από αυτόν τον Σανκάρσανα οι *πουρουσα-αβαταρα* Βίσνου. Ο Βίσνου, δηλαδή η Θεότητα της ιδιότητας της αγαθότητας του υλικού κόσμου, είναι ο *πουρουσα-αβαταρα*, ο γνωστός ως Κσιροντακασάγι Βίσνου ή Παραμάτμα. Ο Μπράμα είναι η θεότητα του πάθους (*ρατζας*), και ο Σίβα η θεότητα της άγνοιας. Είναι οι τρεις επικεφαλής των τριών ιδιοτήτων αυτού του υλικού κόσμου. Η Δημιουργία είναι κατορθωτή χάρη στο πάθος, η συντήρησή της χάρη στην αγαθότητα του Βίσνου και όταν χρειάζεται να καταστραφεί, αυτό το κάνει ο Κύριος Σίβα με την *ταννταβα-νρίτια*. Οι υλιστές και οι ανόητοι λατρεύουν τον Μπράμα και τον Σίβα αντίστοιχα. Αλλά οι αγνοί υπερβατιστές λατρεύουν τη μορφή της αγαθότητας, τον Βίσνου, στις διάφορες μορφές Του. Ο Βίσνου εκδηλώνεται δια των εκατομμυρίων και δισεκατομμυρίων ακεραίων και αποχωρισμένων μορφών Του. Οι μεν ακέραιες μορφές ονομάζονται Θεός, οι δε αποχωρισμένες μορφές ονομάζονται ζωντανές οντότητες ή *τζίβα*. Και οι *τζίβα* και ο Θεός έχουν τις αρχικές, πνευματικές τους μορφές. Μερικές φορές οι *τζίβα* υπόκεινται στην κυριαρχία της υλικής ενέργειας, ενώ οι μορφές Βίσνου είναι πάντα κυρίαρχοι αυτής της ενέργειας. Όταν ο Βίσνου, το Πρόσωπο της Θεότητας, εμφανίζεται στον υλικό κόσμο, έρχεται για να σώσει τις υποκείμενες σε όρους ζωντανές οντότητες, που βρίσκονται κάτω από την εξουσία της υλικής ενέργειας. Αυτές οι ζωντανές οντότητες εμφανίζονται στον υλικό κόσμο με πρόθεση να είναι κυρίαρχοι και έτσι παγιδεύονται από τις τρεις καταστάσεις της φύσης. Με αυτόν τον τρόπο, οι ζωντανές οντότητες υποχρεώνονται να αλλάζουν το υλικό τους περίβλημα για να εκτίσουν διάφορες ποινές κάθειρξης. Το κτίριο της φυλακής του υλικού κόσμου κατασκευάστηκε από τον Μπράμα υπό την καθοδήγηση του Προσώπου της Θεότητας και μετά το τέλος ενός *καλπα* καταστρέφεται ολοκληρωτικά από τον Σίβα. Η συντήρηση της φυλακής γίνεται από τον Βίσνου, όπως οι κρατικές φυλακές συντηρούνται από το κράτος. Άρα όποιος επιθυμεί να φύγει από αυτή τη φυλακή της υλικής ύπαρξης που

είναι γεμάτη δυστυχίες, όπως η επανάληψη της γέννησης, του θανάτου, της αρρώστιας και των γηρατειών, πρέπει γι' αυτή την απελευθέρωση να ικανοποιήσει τον Βίσνου. Ο Κύριος Βίσνου λατρεύεται μόνο με υπηρεσία αφοσίωσης. Αν όμως κάποιος είναι υποχρεωμένος να παραμείνει στη φυλακή του υλικού κόσμου, μπορεί να ζητήσει σχετικές διευκολύνσεις για προσωρινή ανακούφιση από τους διάφορους ημίθεους, όπως ο Σίβα, ο Μπράμα, ο Ίντρα και ο Βαρούνα. Αλλά κανένας ημίθεος δεν μπορεί να ελευθερώσει το φυλακισμένο ζωντανό ον από την υποκείμενη σε όρους ζωή της υλικής ύπαρξης. Αυτό μπορεί να το κάνει μόνο ο Βίσνου. Συνεπώς το ύψιστο όφελος μπορεί να προέλθει μόνον από τον Βίσνου, το Πρόσωπο της Θεότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*παρτιβαντ νταρουνο ντουμας
τασμαντ αγκνις τραγιμαγιαχ
τααμσας του ρατζας τασματ
στυβαμ γιαντ μπραμα-νταρσαναμ*

παρτιβατ: από γη – *νταρουναχ:* καυσόξυλο – *ντουμαχ:* καπνός – *τασματ:* από εκείνο – *αγκνιχ:* η φωτιά – *τραγι:* βεδικές θυσίες – *μαγιαχ:* φτιαγμένο από – *ταμασαχ:* στην κατάσταση της άγνοιας – *του:* αλλά – *ρατζαχ:* η κατάσταση του πάθους – *τασματ:* από εκείνο – *σαττυβαμ:* η κατάσταση της αγαθότητας – *γιατ:* το οποίο – *μπραμα:* η Απόλυτη Αλήθεια – *νταρσαναμ:* συνειδητοποίηση.

Τα καυσόξυλα είναι μεταπλασμένη γη, όμως ο καπνός είναι καλύτερος από το άκαυστο ξύλο. Και η φωτιά είναι ακόμα καλύτερη, γιατί με τη φωτιά (τις βεδικές θυσίες) μπορούμε να αποκτήσουμε τα οφέλη ανώτερης γνώσης. Παρόμοια, το πάθος είναι καλύτερο από την άγνοια, καλύτερη όμως απ' όλα είναι η αγαθότητα, επειδή με την αγαθότητα μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε την Απόλυτη Αλήθεια.

Όπως εξηγήθηκε πιο πάνω, με προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στο Πρόσωπο της Θεότητας, μπορεί κανείς να ελευθερωθεί από την υποκείμενη σε όρους ζωής της υλικής ύπαρξης. Εδώ γίνεται καλύτερα κατανοητό ότι προκειμένου να γίνει κάποιος άξιος για την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, θα πρέπει να υψωθεί στο επίπεδο της κατάστασης της αγαθότητας (*σαττβα*). Αλλά και αν ακόμα υπάρχουν προσκόμματα, πάλι μπορεί κάποιος, ακόμα και από το επίπεδο της άγνοιας (*ταμας*) , να υψωθεί βαθμηδόν στο επίπεδο της *σαττβα* με την επιδέξια καθοδήγηση του πνευματικού δασκάλου. Επομένως οι ειλικρινείς υποψήφιοι πρέπει να πλησιάσουν έναν έμπειρο πνευματικό δάσκαλο για να μπορέσουν να πετύχουν αυτή την εξελικτική πορεία. Ο γνήσιος και έμπειρος πνευματικός δάσκαλος είναι σε θέση να καθοδηγήσει τον μαθητή από οποιοδήποτε στάδιο της ζωής – *ταμας*, *ρατζας* ή *σαττβα*.

Είναι συνεπώς λάθος να θεωρείται ότι η λατρεία οποιασδήποτε ιδιότητας ή οποιασδήποτε μορφής του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας είναι το ίδιο επωφελής. Εκτός από τον Βίσνου, όλες οι αποχωρισμένες μορφές εκδηλώνονται κάτω από τους περιορισμούς της υλικής ενέργειας και επομένως οι μορφές της υλικής ενέργειας δεν μπορούν να βοηθήσουν κανέναν να υψωθεί στο επίπεδο της *σαττβα*. Και μόνο από αυτό το επίπεδο μπορεί να ελευθερωθεί κανείς από την υλική υποδούλωση.

Η απολίτιστη κατάσταση ύπαρξης, δηλαδή η ζωή των κατώτερων ζώων, ελέγχεται από την ιδιότητα της *ταμας*. Η πολιτισμένη ανθρώπινη ζωή, με πάθος για διαφόρων ειδών υλικά οφέλη, είναι το στάδιο *ρατζας*. Το στάδιο *ρατζας* προσφέρει μια αμυδρή ένδειξη για τη συνειδητοποίηση της Απόλυτης Αλήθειας με τη μορφή λεπτών συναισθημάτων στη φιλοσοφία, την τέχνη και την παιδεία και με κάποιες ηθικές αρχές. Αλλά η κατάσταση της *σαττβα* είναι ένα ακόμα ανώτερο στάδιο υλικής ιδιότητας, που βοηθά πραγματικά στη συνειδητοποίηση της Απόλυτης Αλήθειας. Με άλλα λόγια, υπάρχει ποιοτική διαφορά ανάμεσα στα διάφορα είδη λατρευτικών μεθόδων, καθώς και στα αντίστοιχα αποτελέσματα, τα προερχόμενα από τις κυρίαρχες Θεότητες , δηλαδή τον Μπράμα, τον Βίσνου και τον Χάρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*μπετζιρε μουναγιο ‘ταγκρε
βπαγκαβανταμ αντοκσαντζαμ*

σαττβαμ βισουνταμ κσεμαγια

καλπαντε γιε 'νου ταν ιχα

μπετζιρε: υπηρεσία που προσφέρεται – μουνναγιαχ: οι σοφοί – ατα: έτσι – αγκρε: άλλοτε – μπαγκαβανταμ: στο Πρόσωπο της Θεότητας – αντοκσατζαμ: την Υπέρβαση – σαττβαμ: ύπαρξη – βισουνταμ: πάνω από τις τρεις καταστάσεις της φύσης – κσεμαγια: για να αντλήσουν το ύψιστο όφελος – καλπαντε: αξίζουν – γιε: εκείνοι – ανου: ακολουθούν – ταν : εκείνους – ιχα: σε αυτόν τον υλικό κόσμο.

Άλλοτε, όλοι οι μεγάλοι σοφοί προσέφεραν υπηρεσία στο Πρόσωπο της Θεότητας, επειδή η ύπαρξή Του υπερβαίνει τις τρεις καταστάσεις της υλικής φύσης. Τον λάτρευαν για να ελευθερωθούν από τις συνθήκες της υλικής ζωής και να αντλήσουν έτσι το ύψιστο όφελος. Όποιος ακολουθεί αυτές τις μεγάλες αυθεντίες είναι και ο ίδιος άξιος να απελευθερωθεί από τον υλικό κόσμο.

Ο σκοπός της θρησκείας δεν είναι ούτε να κερδίσουμε υλικά οφέλη ούτε να αποκτήσουμε την απλή γνώση της διάκρισης της ύλης από το πνεύμα. Ο ύψιστος στόχος των θρησκευτικών πράξεων είναι η αποδέσμευση από την υλική σκλαβιά και η επανάκτηση της ζωής της ελευθερίας στον υπερβατικό κόσμο, όπου το πρόσωπο της Θεότητας είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο. Γι' αυτό οι θρησκευτικοί νόμοι είναι θεσπισμένοι απευθείας από το Πρόσωπο της Θεότητας και εκτός από τους *μαχατζανα*, δηλαδή τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους του Κυρίου, κανένας δεν γνωρίζει τον σκοπό της θρησκείας. Υπάρχουν δώδεκα συγκεκριμένοι εκπρόσωποι του Κυρίου που γνωρίζουν τον σκοπό της θρησκείας και όλοι τους Του προσφέρουν υπερβατική υπηρεσία. Όσοι επιθυμούν το καλό τους μπορούν να ακολουθήσουν αυτούς τους *μαχατζανα* και να αποκτήσουν έτσι το υπέρτατο όφελος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

μουμουκσαβο γκωρα-ρουπαν

χιτβα μπουτα-πατιν ατα

ναραγιανα-καλαχ σαντα
μπατζαντι χι ανασουγιαβαχ

μουμουκσαβαχ: άτομα που θέλουν την απελευθέρωση – γκωρα: τρομακτικές, απαίσιες – ρουπαν: μορφές όπως εκείνη – χιτβα: απορρίπτοντας – μπουτα-πατιν: οι ημίθεοι – ατα: γι' αυτόν τον λόγο – ναραγιανα: το Πρόσωπο της Θεότητας – καλαχ: πλήρη τμήματα – σανταχ: οι παμμακάριστοι – μπατζαντι: λατρεύουν – χι: σίγουρα – ανασουγιαβαχ: μη φθονεροί.

Όσοι επιθυμούν ειλικρινά την απελευθέρωση, σίγουρα δεν είναι φθονεροί και δείχνουν σεβασμό σε όλους. Απορρίπτουν όμως τις τρομαχτικές και απαίσιες μορφές των ημιθέων και λατρεύουν μόνο τις παμμακάριστες μορφές του Κυρίου Βίσνου και των πλήρων τμημάτων Του.

Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, που είναι το αρχικό πρόσωπο των κατηγοριών Βίσνου, επεκτείνεται σε δύο διαφορετικές κατηγορίες, και συγκεκριμένα, στα ακέραια πλήρη τμήματα και στα αποχωρισμένα τμήματα. Τα αποχωρισμένα τμήματα είναι οι υπηρέτες και τα ακέραια πλήρη τμήματα βισνου-ταττβα είναι τα αντικείμενα της υπηρεσίας και της λατρείας.

Όλοι οι ημίθεοι που είναι εξουσιοδοτημένοι από τον Υπέρτατο Κύριο είναι επίσης αποχωρισμένα τμήματα. Δεν ανήκουν στις κατηγορίες βισνου-ταττβα. Οι βισνου-ταττβα είναι ζωντανά όντα ισχυρά όσο και η αρχική μορφή του Προσώπου της Θεότητας και επιδεικνύουν διάφορες κατηγορίες ισχύος, ανάλογα με τον χρόνο και τις περιστάσεις. Τα αποχωρισμένα τμήματα έχουν περιορισμένη ισχύ. Η δύναμή τους δεν είναι απεριόριστη όπως των βισνου-ταττβα. Επομένως, δεν πρέπει ποτέ να κατατάσσουμε τις βισνου-ταττβα, δηλαδή τα πλήρη τμήματα του Ναράγιανα, του Προσώπου της Θεότητας, στις ίδιες κατηγορίες με τα αποχωρισμένα τμήματα. Όποιος το κάνει διαπράττει αυτομάτως ύβρι και ονομάζεται πασαντι. Στην εποχή του Κάλι είναι πολλοί οι ανόητοι που διαπράττουν τέτοιες άνομες προσβολές και εξισώνουν τις δύο κατηγορίες.

Ως προς τις υλικές δυνάμεις τους, τα αποχωρισμένα τμήματα έχουν διάφορες θέσεις: ορισμένα από αυτά βρίσκονται σε θέσεις ημιθέων, όπως

ο Κάλα-μπαϊράβα, ο Σμάσανα-μπαϊράβα, ο Σάνι, η Μαχακάλι και η Τσανντίκα. Αυτοί οι ημίθεοι λατρεύονται κυρίως από εκείνους που βρίσκονται στις κατώτερες κατηγορίες της κατάστασης του σκότους, δηλαδή της άγνοιας. Άλλοι ημίθεοι, όπως ο Μπράμα, ο Σίβα, ο Σούρια, ο Γκανέσα και πολλές παρόμοιες θεότητες, λατρεύονται από ανθρώπους που βρίσκονται στην κατάσταση του πάθους, ωθούμενοι από την επιθυμία για υλικές απολαύσεις. Αλλά όσοι βρίσκονται πραγματικά στην κατάσταση της αγαθότητας (*σαττβα-γκουνα*), λατρεύουν μόνο τις *βισνου-ταττβα*. Οι *βισνου-ταττβα* αντιπροσωπεύονται από διάφορα ονόματα και μορφές, όπως ο Ναράγιανα, ο Νταμοντάρα, ο Βάμανα, ο Γκοβίντα και ο Αντοκσάτζα.

Οι άξιοι *μπραμανα* λατρεύουν τις *βισνου-ταττβα* που αντιπροσωπεύονται από τη *σαλαγκραμα-σίλα*. Οι *βισνου-ταττβα* λατρεύονται κατά κανόνα και από ορισμένες από τις ανώτερες τάξεις, όπως οι *κσατρια* και οι *βαϊσία*.

Οι ανώτεροι *μπραμανα*, που βρίσκονται στην κατάσταση της αγαθότητας, δεν έχουν έχθρα για τον τόπο λατρείας των άλλων. Έχουν μεγάλο σεβασμό για τους άλλους ημίθεους, έστω και αν φαίνονται απαίσιοι, όπως ο Κάλα-μπαϊράβα ή η Μαχακάλι. Γνωρίζουν καλά ότι αυτά τα φριχτά χαρακτηριστικά του Υπερτάτου Κυρίου είναι όλα διαφορετικοί υπηρέτες του Κυρίου κάτω από διαφορετικές συνθήκες. Απορρίπτουν όμως τη λατρεία και των φριχτών και των γοητευτικών χαρακτηριστικών των ημιθέων και προσηλώνονται μόνο στις μορφές του Βίσνου, επειδή ενδιαφέρονται ειλικρινά να απελευθερωθούν από τις υλικές συνθήκες. Οι ημίθεοι, ακόμα και στο επίπεδο του Μπράμα, του ύψιστου ημιθέου, δεν μπορούν να προσφέρουν απελευθέρωση σε κανέναν. Ο Χιρανιακασιπού υποβλήθηκε σε οδυνηρές κακουχίες για να αποκτήσει αιώνια ζωή, αλλά η θεότητα που λάτρευε, ο Μπράμα, δεν μπορούσε να του προσφέρει τέτοιου είδους ικανοποίηση. Επομένως μόνον ο Βίσνου, και κανένας άλλος, ονομάζεται *μουκτι-παντα*, δηλαδή το Πρόσωπο της Θεότητας που μπορεί να μας απονείμει *μουκτι*, απελευθέρωση. Επειδή οι ημίθεοι είναι όπως οι άλλες ζωντανές οντότητες του υλικού κόσμου, κατά την ώρα της εκμηδένισης του υλικού οικοδομήματος καταστρέφονται όλοι. Ούτε οι ίδιοι δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν απελευθέρωση, πολύ περισσότερο να την προσφέρουν στους αφοσιωμένους υπηρέτες τους. Οι ημίθεοι μπορούν να απονείμουν στους λάτρεις τους μόνο κάποια προσωρινά οφέλη, αλλά όχι το ύψιστο όφελος.

Αυτός είναι ο λόγος που οι υποψήφιοι για απελευθέρωση απορρίπτουν σκόπιμα τη λατρεία των ημίθεων, παρόλο που δεν δείχνουν ασέβεια σε κανέναν από αυτούς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

ρατζας-ταμαχ-πρακριταγιαχ

σαμα-σιλα μπατζαντι βαϊ

πιτρι-μπουτα-πρατζεσαντιν

σριγιαϊσβαρια-πρατζεσαβαχ

ρατζαχ: η κατάσταση του πάθους – *ταμαχ*: η κατάσταση της άγνοιας – *πρακριταγιαχ*: αυτής της νοοτροπίας – *σαμα-σιλαχ*: των ιδίων κατηγοριών – *μπατζαντι*: λατρεύουν – *βαϊ*: πραγματικά – *πιτρι*: οι πρόγονοι – *μπουτα*: άλλα ζωντανά όντα – *πρατζεσα-αντιν*: ρυθμιστές της κοσμικής διαχείρισης – *σριγια*: εμπλουτισμός – *αϊσβαρια*: πλούτος και δύναμη – *πρατζα*: απόγονοι – *ισαβαχ*: επιθυμώντας έτσι.

Όσοι βρίσκονται στις καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας λατρεύουν τους προγόνους, άλλα ζωντανά όντα, καθώς και τους ημίθεους που είναι υπεύθυνοι για την κοσμική δράση, επειδή ωθούνται από την επιθυμία να αποκτήσουν υλικά οφέλη, όπως γυναίκες, πλούτη, δύναμη και απογόνους.

Αν θέλει κάποιος ειλικρινά να επιστρέψει στον Θεό, δεν υπάρχει λόγος να λατρεύει τους ημίθεους, οποιασδήποτε κατηγορίας. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7,20, 23) αναφέρεται καθαρά ότι όσοι είναι τρελοί για υλικές απολαύσεις πλησιάζουν τους διάφορους ημίθεους για πρόσκαιρα οφέλη, τα οποία είναι για ανθρώπους με ελλιπή γνώση. Δεν πρέπει ποτέ να θέλουμε να αυξήσουμε τις υλικές απολαύσεις. Πρέπει να δεχόμαστε τις υλικές απολαύσεις μόνο μέχρι του σημείου που ικανοποιούν τις στοιχειώδεις ανάγκες της ζωής, ούτε περισσότερο ούτε λιγότερο. Η αποδοχή περισσότερων υλικών απολαύσεων σημαίνει ολοένα και μεγαλύτερη πρόσδεση στις δυστυχίες της υλικής ύπαρξης. Περισσότερο

χρήμα, περισσότερες γυναίκες και ψεύτικη αριστοκρατία είναι μερικές από τις απαιτήσεις των υλιστών, επειδή δεν είναι πληροφορημένοι για το όφελος που αποφέρει η λατρεία του Βίσνου. Η λατρεία του Βίσνου αποφέρει όφελος σε τούτη τη ζωή, αλλά και στη μεταθανάτια ζωή. Λησμονώντας αυτές τις αρχές, οι ανόητοι που επιδιώκουν περισσότερα πλούτη, περισσότερες γυναίκες και περισσότερα παιδιά, λατρεύουν διάφορους ημίθεους. Ο σκοπός της ζωής είναι να τερματίσουμε τις δυστυχίες της ζωής και όχι να τις αυξήσουμε.

Δεν υπάρχει λόγος να πλησιάζουμε τους ημίθεους για υλικές απολαύσεις. Οι ημίθεοι δεν είναι παρά υπηρέτες του Κυρίου. Συνεπώς, είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν τα αναγκαία προς το ζην, με τη μορφή νερού, φωτός, αέρα, κλπ. *Πρέπει να εργαζόμαστε σκληρά και να λατρεύουμε τον Υπέρτατο Κύριο με τους καρπούς της σκληρής δουλειάς μας για την ύπαρξη. Αυτό θα πρέπει να είναι ο σκοπός της ζωής μας. Πρέπει να προσέχουμε να υπηρετούμε τον Θεό με πίστη, εκτελώντας σωστά την εργασία μας. Αυτό θα μας οδηγήσει σταδιακά στην προοδευτική πορεία της επιστροφής στον Θεό.*

Όταν ο Κύριος Κρίσνα ήταν αυτοπροσώπως στη Βράτζα, σταμάτησε τη λατρεία του ημίθεου Ίνντρα και συμβούλεψε τους κατοίκους της Βράτζα να ασκούν τη λατρεία τους μέσω της δουλειάς τους και να έχουν πίστη στον Θεό. Η λατρεία των διαφόρων ημιθέων για υλικά κέδη είναι στην πραγματικότητα διαστρέβλωση της θρησκείας. Αυτού του είδους η θρησκευτική δράση καταδικάζεται από την αρχή της *Μπαγκαβαταμ* ως *καϊταβα-νταρμα*. Μόνο μία θρησκεία υπάρχει στον κόσμο για όλους. Και η θρησκεία αυτή είναι το *Μπαγκαβατα-νταρμα*, δηλαδή η θρησκεία που διδάσκει τη λατρεία του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας και κανενός άλλου.

ΚΕΙΜΕΝΑ 28-29

βασουντεβα-παρα βεντα

βασουντεβα-παρα μακαχ

βασουντεβα-παρα γιογκα

βασουντεβα-παρα κριγιαχ

βασουντεβα-παραμ γκιαναμ

βασουντεβα-παραμ ταπαχ

βασουντεβα-παρο νταρμω

βασουντεβα-παρα γκατιχ

βασουντεβα: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραχ*: ο ύψιστος στόχος – *βενταχ*: οι εξ αποκαλύψεως γραφές - *βασουντεβα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραχ*: για λατρεία – *μακαχ*: θυσίες - *βασουντεβα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραχ*: τα μέσα απόκτησης – *γιογκαχ*: μυστικά, απόκρυφα σύνεργα - *βασουντεβα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραχ*: υπό τον έλεγχο Του – *κριγιαχ*: πράξεις που έχουν υλικά κίνητρα, πράξεις που αποσκοπούν στην απόλαυση - *βασουντεβα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραμ*: η υπέρτατη – *γκιαναμ*: γνώση - *βασουντεβα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραμ* : ο καλύτερος – *ταπαχ*: ασκητισμός - *βασουντεβα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραχ*: ανώτερη ποιότητα – *νταρμαχ*: θρησκεία - *βασουντεβα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραχ*: ύψιστος – *γκατιχ*: σκοπός της ζωής.

Στις εξ αποκαλύψεως γραφές το έσχατο γνωστικό αντικείμενο είναι ο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας. Ο σκοπός των θυσιών είναι να Τον ευχαριστήσουμε. Το γιογκα είναι για να Τον συνειδητοποιήσουμε. Όλες οι πράξεις που αποβλέπουν στην απόλαυση αμείβονται μόνο από Αυτόν. Αυτός είναι η υπέρτατη γνώση και όλες οι αυστηρές ασκητικότητες γίνονται για να Τον γνωρίσουμε. Θρησκεία (νταρμα) θα πει να Τον υπηρετούμε με αγάπη. Αυτός είναι ο ύψιστος σκοπός της ζωής.

Σε αυτά τα δύο σλοκα επιβεβαιώνεται ότι ο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι το μοναδικό αντικείμενο λατρείας. Η βεδική γραμματεία έχει τον ίδιο σκοπό: να εδραιώσει τη σχέση μας με Αυτόν και εντέλει να αναζωπυρώσει τη χαμένη υπηρεσία αγάπης προς Αυτόν. Αυτό είναι το άθροισμα και η ουσία των Βεδών. Η ίδια άποψη επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* από τον Ίδιο τον Κύριο: ο έσχατος σκοπός των Βεδών είναι να γνωρίσουμε Αυτόν και μόνο. Όλες οι εξ αποκαλύψεως γραφές έχουν δημιουργηθεί από τον Κύριο μέσω της ενσάρκωσής Του στο σώμα του Σρίλα Βιασαντέβα για να θυμίσουν στις πεσμένες ψυχές, οι οποίες υπόκεινται στους όρους της υλικής φύσης, τον Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο

της Θεότητας. Κανένας ημίθεος δεν μπορεί να απονείμει ελευθερία από την υλική σκλαβιά. Αυτή είναι η ετυμηγορία όλων των βεδικών γραφών. Οι ιμπερсонаλιστές, οι οποίοι δεν είναι πληροφορημένοι για το Πρόσωπο της Θεότητας, μειώνουν στο ελάχιστο την παντοδυναμία του Υπερτάτου Κυρίου και Τον βάζουν στο ίδιο επίπεδο με όλα τα άλλα ζωντανά όντα. Αυτός είναι ο λόγος που οι ιμπερсонаλιστές αποκτούν ελευθερία από την υλική σκλαβιά μόνο μετά από μεγάλες δυσκολίες. Υποτάσσονται σε Αυτόν μόνο μετά από πάρα πολλές ζωές καλλιέργειας της υπερβατικής γνώσης.

Ίσως προβληθεί το επιχείρημα ότι η βεδική λατρεία βασίζεται στις θυσιαστικές τελετές. Αυτό είναι αλήθεια. Αλλά όλες αυτές οι θυσίες έχουν στόχο τη συνειδητοποίηση της αλήθειας σχετικά με τον Βασουντέβα. Ένα άλλο όνομα του Βασουντέβα είναι Γιάγκια (θυσία), και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται καθαρά ότι όλες οι θυσίες και όλες οι πράξεις πρέπει να γίνονται για την ικανοποίηση του Γιάγκια, δηλαδή του Βίσνου, του Προσώπου της Θεότητας. Το ίδιο ισχύει και για τις μεθόδους του *γιογκα*. *Γιογκα* σημαίνει επαφή με τον Υπέρτατο Κύριο. Η μέθοδος όμως περιλαμβάνει και ορισμένα σωματικά στοιχεία, όπως *ασανα*, *ντιανα*, *πραναγιαμα* και διαλογισμό, και όλα αυτά έχουν στόχο την προσήλωση στην εντοπισμένη άποψη του Βασουντέβα, την Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα). Η συνειδητοποίηση της Παραμάτμα δεν είναι παρά μερική συνειδητοποίηση του Βασουντέβα και αν αυτή η απόπειρα στεφθεί από επιτυχία, η συνειδητοποίηση του Βασουντέβα είναι πλήρης. Αλλά για κακή τους τύχη, οι περισσότεροι *γιογκι* παρασύρονται από μυστικές δυνάμεις που αποκτούν με τη σωματική μέθοδο. Στους κακότυχους *γιογκι* δίνεται μια ευκαιρία στην επόμενη γέννησή τους· γεννιούνται σε καλές οικογένειες μορφωμένων *μπραμανα* ή σε οικογένειες πλουσίων εμπόρων, ώστε να μπορέσουν να ολοκληρώσουν το έργο της συνειδητοποίησης του Βασουντέβα. Αν αυτοί οι τυχεροί *μπραμανα* και οι γιοι των πλουσίων χρησιμοποιήσουν καταλλήλως αυτή την ευκαιρία, θα μπορέσουν εύκολα να συνειδητοποιήσουν τον Βασουντέβα με την καλή συναναστροφή αγίων ανθρώπων. Δυστυχώς, όμως, τέτοια προνομιούχα πρόσωπα αιχμαλωτίζονται ξανά από τον υλικό πλούτο και τις υλικές τιμές και έτσι ξεχνούν τον σκοπό της ζωής.

Τα ίδια ισχύουν και για την καλλιέργεια της γνώσης. Σύμφωνα με την *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, η καλλιέργεια της γνώσης έχει σχέση με δεκαοχτώ θέματα. Καλλιεργώντας κανείς αυτή τη γνώση, απαλλάσσεται σταδιακά από την περηφάνεια και τη ματαιοδοξία, γίνεται φιλήσυχος, ανεκτικός, απλός, αφοσιώνεται στον μεγάλο πνευματικό δάσκαλο και αποκτά αυτοκυριαρχία. Αποδεσμεύεται από την προσκόλληση στο σπίτι και την

οικογένεια και αποκτά συνείδηση της δυστυχίας που προκαλούν ο θάνατος, η γέννηση, τα γεράματα και αρρώστια. Και η καλλιέργεια της γνώσης κορυφώνεται με την υπηρεσία αφοσίωσης στο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Βασουντέβα. Επομένως ο Βασουντέβα είναι ο έσχατος στόχος της καλλιέργειας όλων των κλάδων της γνώσης. Η γνώση που μας οδηγεί στο υπερβατικό επίπεδο, στο επίπεδο όπου μπορούμε να συναντήσουμε τον Βασουντέβα, είναι αληθινή γνώση. Οι διάφοροι κλάδοι της υλικής γνώσης αποδοκιμάζονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ως *αγκιανα*, δηλαδή το αντίθετο της αληθινής γνώσης. Ο τελικός στόχος της υλικής γνώσης είναι η ικανοποίηση των αισθήσεων, πράγμα που σημαίνει παράταση της διάρκειας της υλικής ύπαρξης και επομένως συνέχιση των τριών ειδών δυστυχίας. Συνεπώς, παράταση της άθλιας υλικής ύπαρξης είναι άγνοια. Αλλά αν η ίδια υλική γνώση οδηγεί κάποιον στον δρόμο της πνευματικής κατανόησης, τότε τον βοηθά να δώσει τέλος στη θλιβερή ζωή της υλικής ύπαρξης και να αρχίσει τη ζωή της πνευματικής ύπαρξης στο επίπεδο του Βασουντέβα.

Τα ίδια ισχύουν για όλων των ειδών τις ασκητικότητες. *Ταπασια* σημαίνει οικειοθελής αποδοχή σωματικών πόνων για την επίτευξη κάποιου ανώτερου σκοπού. Ο Ράβανα και ο Χιρανιακασιπού υπέστησαν φοβερά σωματικά μαρτύρια για να πετύχουν την ικανοποίηση των αισθήσεων. Μερικές φορές και οι σύγχρονοι πολιτικοί υφίστανται οδυνηρές ασκητικότητες για να πετύχουν κάποιον πολιτικό στόχο. Στην πραγματικότητα, αυτό δεν είναι *ταπασια*. Πραγματικός ασκητισμός είναι να δέχεται κανείς θεληματικά κάποια σωματική ταλαιπωρία προκειμένου να γνωρίσει τον Βασουντέβα. Διαφορετικά, όλες οι μορφές ασκητισμού υπάγονται στις καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας. Το πάθος και η άγνοια δεν μπορούν να βάλουν τέλος στις δυστυχίες της υλικής ζωής. Μόνον η κατάσταση της αγαθότητας μπορεί να μετριάσει τις τρεις δυστυχίες της ζωής. Ο Βασουντέβα και η Ντεβάκι, οι υποτιθέμενοι γονείς του Κυρίου Κρίσνα, προκειμένου να αποκτήσουν ως γιο τους τον Βασουντέβα, υπέβαλαν τον εαυτό τους σε κακουχίες. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα είναι ο πατέρας όλων των ζωντανών όντων (*Μπ.γκ.* 14.4). Είναι επομένως το αρχικό ζωντανό ον μεταξύ όλων των άλλων ζωντανών όντων. Είναι ο αρχικός και αιώνιος δικαιούχος κάθε απόλαυσης μεταξύ όλων των άλλων δικαιούχων της απόλαυσης. Συνεπώς, κανένας δεν μπορεί να είναι γεννήτωρ και πατέρας Του, όπως πιθανόν να νομίζουν οι αδαείς. Ο Κύριος Σρι Κρίνα συμφώνησε να γίνει ο γιος του Βασουντέβα και της Ντεβάκι, επειδή ικανοποιήθηκε από τις οδυνηρές τους ασκητικότητες. Αν λοιπόν

πρέπει να γίνουν ασκητικότητες, πρέπει να γίνουν για την επίτευξη του σκοπού της γνώσης, του Βασουντέβα.

Ο Βασουντέβα είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Σρι Κρίσνα. Όπως εξηγήθηκε νωρίτερα, το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, επεκτείνεται σε αναρίθμητες μορφές. Αυτή η επέκταση μορφών είναι δυνατή χάρις στις διάφορες ενέργειές Του. Οι ενέργειές Του είναι πολυσχιδείς. Οι εσωτερικές Του ενέργειες είναι ανώτερες ποιοτικά, ενώ οι εξωτερικές Του ενέργειες είναι κατώτερες. Ερμηνεύονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.4-6) ως *παρα* και *απαρα* *πρακριτι*. Επομένως, οι διάφορες μορφές των επεκτάσεών Του που συμβαίνουν μέσω των εσωτερικών ενεργειών είναι ανώτερες μορφές, ενώ οι επεκτάσεις που συμβαίνουν μέσω των εξωτερικών ενεργειών είναι κατώτερες μορφές. Τα ζωντανά όντα είναι επίσης επεκτάσεις Του. Τα ζωντανά όντα τα επεκτεινόμενα μέσω της εσωτερικής Του δύναμης είναι αιωνίως απελευθερωμένα πρόσωπα, ενώ τα επεκτεινόμενα σε σχέση με τις υλικές ενέργειες είναι αιωνίως υποκείμενες σε όρους ψυχές. Συνεπώς η καλλιέργεια της γνώσης, οι ασκητικότητες, οι θυσίες και οι πράξεις, πρέπει όλα να στοχεύουν στην αλλαγή της ιδιότητας που ασκεί επίδραση επάνω μας. Προς το παρόν, είμαστε όλοι κάτω από τον έλεγχο της εξωτερικής ενέργειας του Κυρίου και για να αλλάξουμε την ιδιότητα επιρροής θα πρέπει να αγωνισθούμε να αναπτύξουμε πνευματική ενέργεια. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι όσοι είναι *μαχατμα*, δηλαδή όσοι έχουν αρκετά ευρύ νου ώστε να αφοσιωθούν στην υπηρεσία του Κυρίου Κρίσνα, βρίσκονται κάτω από την επιρροή της εσωτερικής δύναμης, με αποτέλεσμα να απασχολούνται συνεχώς στην υπηρεσία του Κυρίου, χωρίς παρέκκλιση. Αυτός θα πρέπει να είναι ο σκοπός της ζωής. Και αυτή είναι η ετυμηγορία όλων των βεδικών γραφών. Κανένας δεν πρέπει να βασανίζεται με πράξεις που αποβλέπουν σε υλικά οφέλη ή με άνυδρες θεωρίες περί πνευματικής γνώσης. Θα πρέπει όλοι να αφοσιωθούν αμέσως στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Άλλωστε, δεν θα πρέπει να λατρεύει κανείς ούτε τους διάφορους ημίθεους, οι οποίοι εργάζονται ως βοηθοί του Κυρίου για τη δημιουργία, τη συντήρηση και την καταστροφή του υλικού κόσμου. Υπάρχουν αμέτρητοι ισχυροί ημίθεοι που επιβλέπουν την εξωτερική διαχείριση του υλικού κόσμου. Είναι όλοι βοηθητικά χέρια του Κυρίου Βασουντέβα. Ακόμη και ο Κύριος Σίβα και ο Κύριος Μπράμα περιλαμβάνονται στον κατάλογο των ημιθέων, ενώ ο Κύριος Βίσνου ή Βασουντέβα βρίσκεται πάντα στο υπερβατικό επίπεδο. Παρόλο που δέχεται την ιδιότητα της αγαθότητας του υλικού κόσμου, παραμένει υπερβατικός ως προς όλες τις υλικές ιδιότητες. Το παράδειγμα που

ακολουθεί θα αποσαφηνίσει καλύτερα αυτό το ζήτημα. Στη φυλακή βρίσκονται οι κρατούμενοι, αλλά και το προσωπικό της φυλακής, καθώς και ο διευθυντής της. Και οι κρατούμενοι, αλλά και το προσωπικό της φυλακής, δεσμεύονται από τους νόμους του βασιλιά. Όμως ο βασιλιάς, παρόλο που πότε-πότε επισκέφτεται τη φυλακή, δεν δεσμεύεται από τους νόμους της. Επομένως ο βασιλιάς είναι πάντα υπερβατικός ως προς τους νόμους της φυλακής, όπως και ο Κύριος είναι πάντα υπερβατικός ως προς τους νόμους του υλικού κόσμου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*σα εβενταμ σασαρτζαγκρε
μπαγκαβαν ατμα-μαγιαγια
σαντ-ασαντ-ρουπαγια τσασω
γκουνναμαγιαγκουννο βιμπουχ*

σαχ: εκείνο – *εβα*: βεβαίως – *ινταμ*: αυτό – *σασαρτζα*: δημιούργησε – *αγκρε*: πριν – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ατμα-μαγιαγια*: με την προσωπική Του δύναμη – *σατ*: η αιτία – *ασατ*: το αποτέλεσμα – *ρουπαγια*: από μορφές – *τσα*: και – *ασω*: ο Ίδιος ο Κύριος – *γκουννα-μαγια*: στις καταστάσεις της υλικής φύσης – *αγκουνναχ*: υπερβατικός – *βιμπουχ*: ο Απόλυτος.

Στην αρχή της υλικής δημιουργίας, αυτό το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας (ο Βασουντέβα), από την υπερβατική Του θέση, δημιούργησε με τη δική Του εσωτερική δύναμη τις ενέργειες της αιτίας και του αποτελέσματος.

Η θέση του Κυρίου είναι παντα υπερβατική, επειδή οι ενέργειες της αιτίας και του αποτελέσματος που απαιτούνται για τη δημιουργία του υλικού κόσμου δημιουργήθηκαν επίσης από Αυτόν. Άρα είναι ανεπηρέαστος από τις ιδιότητες της υλικής ενέργειας. Η ύπαρξη, η μορφή, οι πράξεις και τα σύνεργά Του προϋπήρχαν της υλικής δημιουργίας.* *Είναι καθ' ολοκληρίαν*

πνευματικός και δεν έχει καμία σχέση με τις ιδιότητες του υλικού κόσμου, οι οποίες διαφέρουν από τις πνευματικές ιδιότητες του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*ταγια βιλασιτεσβ εσου
γκουνεσου γκουναβαν ιβα
ανταχ-πραβιτα αμπατι
βιγκιανενα βιτζριμπιταχ*

ταγια: από αυτές – *βιλασιτεσου*: αν και στη λειτουργία – *εσου*: αυτές – *γκουνεσου*: οι ιδιότητες της υλικής φύσης – *γκουναβαν*: επηρεασμένος από τις ιδιότητες – *ιβα*: ως εάν – *ανταχ*: εντός – *πραβισταχ*: εισήλθε μέσα της – *αμπατι*: φαίνεται να είναι – *βιγκιανενα*: από υπερβατική συνείδηση – *βιτζριμπιταχ*: πλήρως φωτισμένος.

Αφού δημιουργήσει την υλική ουσία, ο Κύριος Βασουντέβα επεκτείνεται και εισέρχεται μέσα της. Και μολονότι βρίσκεται μέσα στις υλικές ιδιότητες της φύσης και φαίνεται να είναι ένα από τα δημιουργημένα όντα, είναι πάντα κατάφωτος στην υπερβατική Του θέση.

Τα ζωντανά όντα είναι αποχωρισμένα μέρη του Κυρίου. Τα υποκείμενα σε όρους ζωντανά όντα, τα οποία είναι ακατάλληλα για το πνευματικό βασίλειο, βρίσκονται σκορπισμένα στον υλικό κόσμο για να απολαύσουν στο έπακρο την ύλη. Ο Κύριος, μέσω ενός από τα πλήρη τμήματά Του, συνοδεύει τα ζωντανά όντα ως Παραμάτμα και αιώνιος φίλος τους, για να τα καθοδηγήσει στις υλικές απολαύσεις τους και να γίνει μάρτυρας όλων των πράξεών τους. Ενώ τα ζωντανά όντα απολαμβάνουν τις υλικές

* Ο Σριπάντα Σανκαρατσάρια, ο επικεφαλής της σχολής Μαγιαβάντα, στον σχολιασμό του της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, δέχεται αυτή την υπερβατική θέση του Κυρίου Κρίσνα.

συνθήκες, ο Κύριος διατηρεί την υπερβατική θέση Του, χωρίς να επηρεάζεται από την υλική ατμόσφαιρα.

Οι βεδικές γραφές (σρουτι) λένε ότι σε ένα δέντρο υπάρχουν δύο πουλιά.

ντβα σουπαρνα σαγιουτζα σακαγια

σαμαναμ βρικσαμ παρισασβατζατε

ταγιορ ανιαχ πιππαλαμ σβαντβ αττι

ανασνανν ανιο 'μπιτσακασιτι

(Μουνντακα Ουπανισαντ 3.1.1)

Το ένα τρώει τον καρπό του δέντρου, ενώ το άλλο παρατηρεί. Ο παρατηρητής είναι ο Κύριος και το πουλί που τρώει τον καρπό είναι το ζωντανό ον. Το ζωντανό ον, κατενθουσιασμένο από τις δραστηριότητές του στις υλικές συνθήκες –δραστηριότητες που αποβλέπουν στην απόλαυση- έχει λησμονήσει την αληθινή του ταυτότητα, ενώ η Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα) παραμένει πάντα πλήρης υπερβατικής γνώσης. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ της Υπέρτατης Ψυχής και της υποκείμενης σε όρους ψυχής. Η υποκείμενη σε όρους ψυχή, το ζωντανό ον, ελέγχεται από τους νόμους της φύσης, ενώ η Υπέρτατη Ψυχή έχει υπό τον έλεγχό Της την υλική ενέργεια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

γιατα χι αβαχιτο βαχνιρ

νταρουσβ εκαχ σβα-γιονισου

νανεβα μπατι βισβατμα

μπουτεσου τσα τατα πουμαν

γιατα: τόσο όσο – *χι*: ακριβώς – *αβαχιταχ*: υπερφορτισμένος – *βαχνιχ*: φωτιά – *νταρουσου*: σε ξύλο – *εκαχ*: ένας – *σβα-γιονισου*: η πηγή της εκδήλωσης – *νανα ιβα*: σαν διάφορες οντότητες – *μπατι*: φωτίζει – *βισβα-ατμα*: ο Κύριος ως Παραμάτμα – *μπουτεσου*: στα ζωντανά όντα – *τσα*: και – *τατα*: με τον ίδιο τρόπο – *πουμαν*: το Απόλυτο Πρόσωπο.

Όπως ακριβώς η φωτιά διαπερνά το ξύλο, έτσι και ο Κύριος, ως Υπέρτατη Ψυχή, εισχωρεί παντού. Γι' αυτό, αν και είναι το μοναδικό Απόλυτο Πρόσωπο, δίνει την εντύπωση ότι έχει τόσο πολλές μορφές.

Ο Κύριος Βασουντέβα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, μέσω ενός από τα πλήρη τμήματά Του, επεκτείνεται σε όλο το υλικό σύμπαν και η ύπαρξή Του μπορεί να γίνει αντιληπτή ακόμη και μέσα στα άτομα. Ύλη, αντιύλη, πρωτόνια, νετρόνια, κλπ. είναι όλα αποτελέσματα του γνωρίσματος Παραμάτμα του Κυρίου. Όπως από το ξύλο μπορεί να εκδηλωθεί φωτιά ή όπως από το γάλα αναδεύεται το βούτυρο, έτσι και η παρουσία του Κυρίου ως Παραμάτμα μπορεί να γίνει αντιληπτή με τη μέθοδο του έγκυρου ακούσματος και ψαλσίματος των υπερβατικών θεμάτων που πραγματεύονται ιδιαίτερα οι βεδικές γραφές, όπως οι *Ουπανισαντ* και η *Βενταντα*. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η αυθεντική ερμηνεία αυτών των γραφών. Μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τον Κύριο δια της ακουστικής πρόσληψης του υπερβατικού μηνύματος και αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αποκτήσει κανείς εμπειρία των υπερβατικών ζητημάτων. Όπως η φωτιά στο ξύλο ανάβει από μια άλλη φωτιά, έτσι και η θεϊκή συνείδηση του ανθρώπου μπορεί να ανάψει από μια άλλη θεία χάρη. Η Αυτού Θεία Χάρη, ο πνευματικός δάσκαλος, μπορεί να ανάψει την πνευματική φωτιά του ζωντανού όντος, μεταδίδοντας κατάλληλα πνευματικά μηνύματα, εισαγόμενα μέσα από δεκτικά αυτιά. Γι' αυτό πρέπει να πλησιάζουμε τον κατάλληλο πνευματικό δάσκαλο μόνο με δεκτικά αυτιά και με αυτόν τον τρόπο θα συνειδητοποιήσουμε βαθμηδόν τη θεϊκή ύπαρξη. Εδώ βρίσκεται και η μοναδική διαφορά ανάμεσα στην ανθρώπινη και τη ζωώδη φύση. Το ανθρώπινο ον μπορεί να ακούει σωστά, ενώ το ζώο όχι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*ασω γκουναμαγιαϊρ μπαβαϊρ
μπουτα-σουκσμενντριγιατμαμπιχ
σβα-νιρμιτεσου νιρβιστο
μπουνκτε μπουτεσου ταντ-γκουναν*

ασω: αυτή η Παραμάτμα – γκουνα-μαγιαϊχ: επηρεασμένα από τις καταστάσεις της φύσης – μπαβαϊχ: φυσιολογικά – μπουτα: δημιουργημένα – σουκσμα: λεπτές – ινντριγια: οι αισθήσεις – ατμαμπιχ: από τα ζωντανά όντα – σβα-νιρμιτεσου: στη δική Του δημιουργία – νιρβισταχ: εισερχόμενη – μπουνκτε: γίνεται η αιτία για απόλαυση – μπουτεσου: στα ζωντανά όντα – τατ-γκουναν: εκείνες τις καταστάσεις της φύσης.

Η Υπέρτατη Ψυχή εισχωρεί μέσα στα σώματα των δημιουργημένων όντων που βρίσκονται κάτω από την επήρεια των καταστάσεων της υλικής φύσης και γίνεται η αιτία που απολαμβάνουν τα αποτελέσματα αυτών των καταστάσεων με τον λεπτό νου.

Υπάρχουν 8.400.000 είδη ζωντανών όντων, αρχίζοντας από το ευφυέστερο ον, τον Μπράμα, έως το ασήμαντο μυρμήγκι και όλα τους απολαμβάνουν τον υλικό κόσμο σύμφωνα με τις επιθυμίες του λεπτού νου και του χονδροειδούς υλικού σώματος. Το χονδροειδές υλικό σώμα βασίζεται στις συνθήκες του λεπτού νου, οι δε αισθήσεις δημιουργούνται σύμφωνα με τις επιθυμίες του ζωντανού όντος. Ο Κύριος, ως Παραμάτμα, βοηθά το ζωντανό ον να βρει υλική ευτυχία, επειδή το ζωντανό ον είναι ανίκανο από κάθε άποψη να αποκτήσει ό,τι επιθυμεί. Το ζωντανό ον προτείνει και ο Κύριος παραχωρεί. Από μια άλλη άποψη, τα ζωντανά όντα είναι συστατικά μέρη του Κυρίου. Άρα είναι ένα με τον Κύριο. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος ισχυρίζεται ότι τα ζωντανά όντα, σε όλες τις ποικιλίες σωμάτων, είναι παιδιά Του. Εμμέσως, όταν υποφέρουν ή απολαμβάνουν τα παιδιά, υποφέρει ή απολαμβάνει και ο πατέρας. Αλλά ο πατέρας δεν επηρεάζεται σε καμία περίπτωση άμεσα από τα βάσανα και τις χαρές των παιδιών του. Είναι τόσο καλός, ώστε παραμένει διαρκώς μαζί με το ζωντανό ον ως Παραμάτμα και προσπαθεί πάντα να μεταστρέψει το ζωντανό ον προς την αληθινή ευτυχία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

μπαβαγιατι εσα σατβενα

λοκαν βαϊ λοκα-μπαβαναχ

λιλαβαταρανουρατο
ντεβα-τιριαν-ναραντισου

μπαβαγιατι: συντηρεί – *εσαχ*: όλα αυτά – *σαττβενα*: στην κατάσταση της αγαθότητας – *λοκαν*: σε όλο το σύμπαν – *βαϊ*: γενικώς – *λοκα-μπαβαναχ*: ο κύριος όλων των συμπάντων – *λιλα*: διασκεδάσεις – *αβαταρα*: ενσάρκωση – *ανουραταχ*: αναλαμβάνοντας τον ρόλο – *ντεβα*: οι ημίθεοι – *τιριακ*: κατώτερα ζώα – *ναρα-αντισου*: ανάμεσα σε ανθρώπινα όντα.

Με αυτόν τον τρόπο, ο Κύριος του σύμπαντος συντηρεί όλους τους πλανήτες που κατοικούνται από ημιθέους, ανθρώπους και κατώτερα ζώα. Αναλαμβάνοντας τους ρόλους των ενσαρκώσεων Του, παρουσιάζει τις διάφορες διασκεδάσεις Του για να σώσει όσους βρίσκονται στην κατάσταση της ανόθευτης αγαθότητας.

Υπάρχουν αμέτρητα υλικά σύμπαντα και σε καθένα από αυτά υπάρχουν αμέτρητοι πλανήτες, κατοικημένοι από ζωντανά όντα διαφόρων βαθμίδων, σε διάφορες καταστάσεις της υλικής φύσης. Ο Κύριος (ο Βίσνου) ενσαρκώνεται σε κάθε σύμπαν και σε κάθε κοινωνία ζωντανών όντων. Τους αποκαλύπτει τις υπερβατικές διασκεδάσεις Του, μόνο και μόνο για να τους δημιουργήσει την επιθυμία να επιστρέψουν στον Θεό. Ο Κύριος δεν μεταβάλλει την αρχική υπερβατική θέση Του, φαίνεται όμως ότι εκδηλώνεται με διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με τον συγκεκριμένο χρόνο, τις συγκεκριμένες συνθήκες και τη συγκεκριμένη κοινωνία.

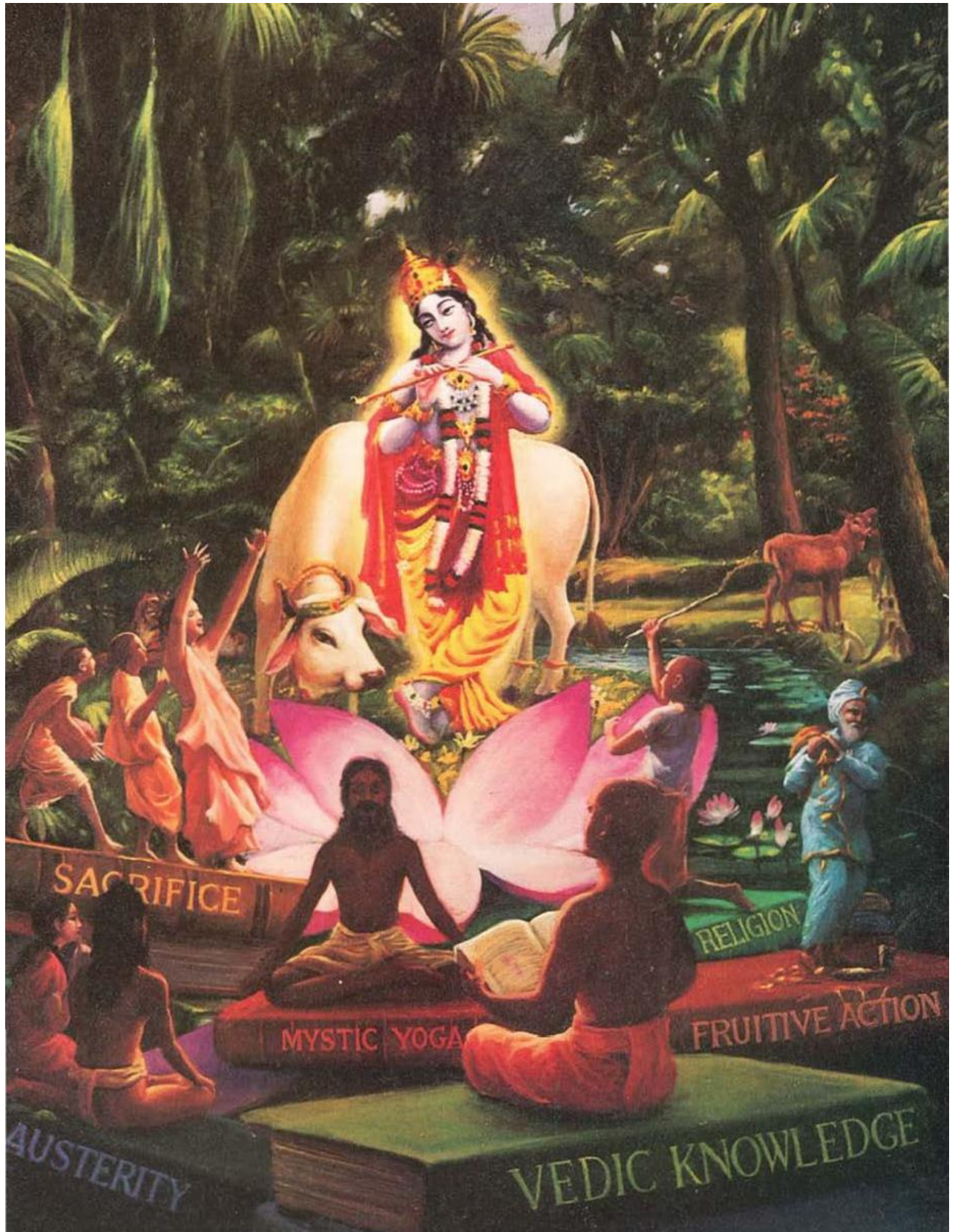
Μερικές φορές ενσαρκώνεται ο Ίδιος και άλλες φορές εξουσιοδοτεί την κατάλληλη ζωντανή οντότητα, ώστε να ενεργήσει για λογαριασμό Του. Και στις δύο περιπτώσεις ο σκοπός είναι ο ίδιος: ο Κύριος θέλει να επιστρέψουν τα βασανισμένα ζωντανά όντα στο σπίτι τους, στον Θεό. Η ευτυχία που λαχταρούν τα ζωντανά όντα δεν πρόκειται να βρεθεί σε καμία γωνιά των αμέτρητων υλικών κόσμων. Η αιώνια ευτυχία που αναζητούν τα ζωντανά όντα υπάρχει στο βασίλειο του Θεού, αλλά οι επιλήσμονες ζωντανές οντότητες, κάτω από την επίδραση των υλικών ιδιοτήτων, δεν έχουν πληροφορίες για το βασίλειο του Θεού. Γι' αυτό έρχεται ο Κύριος, είτε αυτοπροσώπως, ως ενσάρκωση, είτε μέσω του γνήσιου εκπροσώπου Του, ως καλός γιος του Θεού. Αυτές οι ενσαρκώσεις και αυτοί οι γιοι του Θεού δεν προπαγανδίζουν την επιστροφή στον Θεό μόνο στην ανθρώπινη

κοινωνία. Επισκέπτονται όλα τα είδη κοινωνιών, τους ημίθεους, καθώς και άλλα ζωντανά όντα.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δεύτερο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Θεϊκή φύση και θεϊκή υπηρεσία». •



Το υπερβατικό Πρόσωπο της Θεότητας δέχεται τις μορφές του Βίσνου, του Μπράμα και του Σίβα, υπευθύνων για τις τρεις γκουνα. (σελ. 132)



Ο Σρι Κρίσνα είναι ο ύψιστος σκοπός της ζωής. (σελ. 141)



Η Υπέρτατη Ψυχή διαπερνά τα πάντα, όπως η φωτιά διαπερνά το ξύλο.
(σελ. 148)



Πάνω στη βασιλική οδό Του από πέτρες, ο Κύριος Ραματσάνντρα
διέσχισε τον Ινδικό Ωκεανό. (σελ. 32)



Ο Κρίσνα και ο Μπαλαράμα εμφανίσθηκαν στην οικογένεια των Βρίσνι και αφαίρεσαν το βαρύ φορτίο του κόσμου. (σελ. 165)



Οι ενσαρκώσεις του Θεού είναι αμέτρητες, όπως τα κύματα του
ωκεανού. (σελ. 185)



Οι διασκεδάσεις του Κυρίου με τις γκοπι είναι εκδηλώσεις της υπερβατικής Του ύπαρξης, ευδαιμονίας και γνώσης. (σελ. 188)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ



Ο Κρίσνα είναι η πηγή όλων των ενσαρκώσεων

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
τζαγκριχε πουρουσαμ ρουπαμ
μπαγκαβαν μαχατ-αντιμπιχ
σαμμπουταμ σοντασα-καλαμ
αντω λοκα-σισρικσαγια*

σουταχ ουβατσαχ: ο Σούτα είπε – *τζαγκριχε*: δέχθηκε – *πουρουσα*: πλήρες τμήμα ως ενσάρκωση *πουρουσα* – *ρουπαμ*: μορφή – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *μαχατ-αντιμπιχ*: με τα συστατικά του υλικού κόσμου – *σαμμπουταμ*: έτσι έγινε η δημιουργία – *σοντασα-καλαμ*: των δεκαέξι πρωταρχικών αρχών – *αντω*: στην αρχή – *λοκα*: τα σύμπαντα – *σισρικσαγια*: με την δημιουργίας.

Είπε ο Σούτα: Στην αρχή της δημιουργίας, Ο Κύριος επεκτάθηκε πρώτα στη συμπαντική μορφή της ενσάρκωσης *πουρουσα* και φανέρωσε όλα τα συστατικά για την υλική δημιουργία. Και έτσι δημιουργήθηκαν αρχικά οι δεκαέξι αρχές της υλικής δράσης με σκοπό τη δημιουργία του υλικού σύμπαντος.

Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* λέει ότι το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, συντηρεί τους υλικούς κόσμους διευρύνοντας τις πλήρεις επεκτάσεις Του. Η μορφή *πουρουσα* είναι η επιβεβαίωση αυτής της αρχής. Το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, ο Βασουντέβα ή Σρι Κρίσνα, που είναι ξακουστός

ως γιος του Βασιλιά Βασουντέβα ή του Βασιλιά Νάνντα, κατέχει όλα τα πλούτη, όλες τις δυνάμεις, όλη τη δόξα, όλη την ομορφιά, όλη τη γνώση και όλη την απάρνηση. Ένα μέρος των δυνάμεών Του εκδηλώνεται ως απρόσωπο *μπραμαν* και ένα άλλο ως Παραμάτμα. Το γνώρισμα *πουρουσα* του ιδίου Προσώπου της Θεότητας, του Σρι Κρίσνα, είναι η αρχική εκδήλωση Παραμάτμα του Κυρίου. Στην υλική δημιουργία υπάρχουν τρεις μορφές *πουρουσα* και τούτη η μορφή, η γνωστή ως Καρανοντακασάγι Βίσνου, είναι η πρώτη από τις τρεις. Οι άλλες δύο μορφές είναι γνωστές ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου και Κσιροντακασάγι Βίσνου και θα τις γνωρίσουμε τη μία μετά την άλλη. Τα αναρίθμητα σύμπαντα γεννιούνται από τους δερματικούς πόρους του Καρανοντακασάγι Βίσνου και ο Κύριος, ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου, εισχωρεί σε κάθε σύμπαν.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται επίσης ότι το υλικό σύμπαν δημιουργείται σε τακτά διαστήματα και μετά καταστρέφεται. Αυτή η δημιουργία και η καταστροφή συντελούνται δια της υπέρτατης θέλησης εξαιτίας των υποκείμενων σε όρους ψυχών, δηλαδή των ζωντανών όντων *νιτια-μπαντα*. Οι *νιτια-μπαντα*, δηλαδή οι αιωνίως υποκείμενες σε όρους ψυχές, έχουν την αίσθηση της ατομικότητας ή *αχανκαρα*, που τους υπαγορεύει την απόλαυση των αισθήσεων, την οποία δεν είναι δυνατό να έχουν σύμφωνα με την καταστατική τους θέση. Ο Κύριος είναι ο μοναδικός δικαιούχος της απόλαυσης και όλοι οι άλλοι είναι απολαμβανόμενοι. Τα ζωντανά όντα απολαμβάνουν υπό κυριαρχίαν. Αλλά οι αιωνίως υποκείμενες σε όρους ψυχές, λησμονώντας την καταστατική τους θέση, έχουν ισχυρή επιθυμία να απολαύσουν. Στον υλικό κόσμο τους παρέχεται η ευκαιρία να απολαύσουν την ύλη και παράλληλα τους παρέχεται η ευκαιρία να κατανοήσουν την πραγματική καταστατική τους θέση. Εκείνα τα τυχερά ζωντανά όντα που αντιλαμβάνονται την αλήθεια και ύστερα από πάρα πολλές γεννήσεις στον υλικό κόσμο εγκαταλείπονται στα λωτοειδή πόδια του Βασουντέβα, συναντούν τις αιωνίως απελευθερωμένες ψυχές και έτσι τους επιτρέπεται να εισέλθουν στο βασίλειο του Θεού. Μετά από αυτό, αυτά τα τυχερά ζωντανά όντα δεν χρειάζεται να επιστρέψουν στην περιστασιακή υλική δημιουργία. Αλλά όσα ζωντανά όντα αδυνατούν να αντιληφθούν την καταστατική αλήθεια, συγχωνεύονται και πάλι μέσα στη *μαχατ-ταττβα* κατά την εκμηδένιση της υλικής δημιουργίας. Όταν η δημιουργία επανασυσταθεί, εξαπολύεται και πάλι αυτή αυτή η *μαχατ-ταττβα*. Η *μαχατ-ταττβα* περιέχει όλα τα συστατικά των υλικών εκδηλώσεων, συμπεριλαμβανομένων των υποκείμενων σε όρους ψυχών. Αρχικά αυτή η

μαχατ-ταττβα διαιρείται σε δεκαέξι μέρη, και συγκεκριμένα, στα πέντε χονδροειδή υλικά στοιχεία και στα έντεκα ενεργητικά όργανα ή αισθήσεις. Είναι σαν ένα σύννεφο σε καθαρό ουρανό. Στον πνευματικό ουρανό η λάμψη του *μπραμαν* απλώνεται παντού και σε αυτό το πνευματικό φως όλα είναι εκθαμβωτικά. Η *μαχατ-ταττβα* είναι συγκεντρωμένη σε κάποια γωνιά του αχανούς, απεριόριστου πνευματικού ουρανού και το μέρος εκείνο που σκεπάζεται με αυτόν τον τρόπο από τη *μαχατ-ταττβα* ονομάζεται υλικός ουρανός. Το τμήμα αυτό του πνευματικού ουρανού που ονομάζεται *μαχατ-ταττβα* είναι ένα ασήμαντο τμήμα του πνευματικού ουρανού και μέσα του υπάρχουν αναρίθμητοι κόσμοι. Όλοι αυτοί οι κόσμοι παράγονται συλλογικά από τον Καρανοντακασάγι Βίσνου, τον επονομαζόμενο και Μάχα-Βίσνου, που ρίχνει απλώς μια ματιά Του για να γονιμοποιήσει τον υλικό ουρανό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

γιασιαμπασι σαγιανασια

γιογκα-νιντραμ βιτανβαταχ

ναμπι-χρανταμμπουτζαντ ασιντ

μπραμα βισβα-σριτζαμ πατιχ

γιασια: του οποίου – *αμπασι*: στο νερό – *σαγιανασια*: ξαπλώνοντας – *γιογκα-νιντραμ*: διαλογιζόμενος ενώ κοιμάται – *βιταναβαταχ*: ιερουργώντας – *ναμπι*: αφαλός – *χραντα*: έξω από τη λίμνη – *αμμπουτζατ*: από τον λωτό – *ασιτ*: εκδηλώθηκε – *μπραμα*: ο προπάππος των ζωντανών όντων – *βισβα*: το σύμπαν – *σριτζαμ*: οι μηχανικοί – *πατιχ*: αφέντης, κύριος.

Ένα μέρος του *πουρουσα* ξαπλώνει μέσα στο νερό του σύμπαντος και από τη λίμνη του αφαλού Του φυτρώνει ένα βλαστάρι λωτού. Και από το λουλούδι του λωτού φανερώνεται ο Μπράμα, ο κύριος όλων των μηχανουργών του σύμπαντος.

Ο πρώτος *πουρουσα* είναι ο Καρανοντακασάγι Βίσνου. Από τους πόρους του δέρματός Του έχουν αναδυθεί αναρίθμητα σύμπαντα. Ο *πουρουσα* εισχωρεί σε κάθε σύμπαν ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου. Ξαπλώνει μέσα

σε εκείνο το μισό του σύμπαντος που είναι γεμάτο με το νερό του σώματός Του. Και από τον αφαλό του Γκαρμποντακασάγι Βίσνου φυτρώνει ο βλαστός του λωτού, ο τόπος γέννησης του Μπράμα, που είναι ο πατέρας όλων των ζωντανών όντων και ο κύριος όλων των ημιθέων μηχανικών, των επιφορτισμένων με τον τέλειο σχεδιασμό και τη λειτουργία της οικουμενικής τάξης. Μέσα στον βλαστό του λωτού υπάρχουν δεκατέσσερις διαιρέσεις πλανητικών συστημάτων, οι δε γήινοι πλανήτες βρίσκονται στη μέση. Προς τα πάνω, υπάρχουν άλλα, καλύτερα πλανητικά συστήματα, το δε κορυφαίο σύστημα ονομάζεται Μπραμαλόκα ή Σατιαλόκα. Κάτω από το γήινο πλανητικό σύστημα βρίσκονται επτά κατώτερα πλανητικά συστήματα, κατοικημένα από τους *ασουρα* και άλλα παρόμοια υλιστικά ζωντανά όντα.

Επέκταση του Γκαρμποντακασάγι Βίσνου είναι ο Κσιροντακασάγι Βίσνου, ο οποίος είναι το συλλογικό Παραμάτμα όλων των ζωντανών όντων. Λέγεται Χαρί και είναι η πηγή της επέκτασης όλων των ενσαρκώσεων του σύμπαντος.

Επομένως, το συμπέρασμα είναι ότι ο *πουρουσα-αβαταρα* εκδηλώνεται σε τρεις μορφές – πρώτα ως Καρανοντακασάγι που δημιουργεί τα συνολικά υλικά συστατικά στη *μαχατ-ταττβα*, ύστερα ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου που εισχωρεί σε κάθε σύμπαν και τέλος ως Κσιροντακασάγι Βίσνου, που είναι η Παραμάτμα κάθε υλικού αντικειμένου, οργανικού ή ανόργανου. Όποιος γνωρίζει αυτές τις πλήρεις μορφές του Προσώπου της Θεότητας γνωρίζει τον Θεό σωστά και όπως βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, απελευθερώνεται από τις υλικές συνθήκες της γέννησης, του θανάτου, των γηρατειών και της αρρώστιας. Αυτό το *σλοκα* συνοψίζει το θέμα του Μάχα-Βίσνου. Ο Μάχα-Βίσνου με την ελεύθερη θέλησή Του ξαπλώνει σε κάποιο τμήμα του πνευματικού ουρανού. Ξαπλώνει στον ωκεανό του *καρανα*, απ' όπου ρίχνει μια ματιά στην υλική φύση Του και έτσι δημιουργείται αμέσως η *μαχατ-ταττβα*. Ενεργοποιημένη από τη δύναμη του Κυρίου, η υλική φύση δημιουργεί αμέσως αναρίθμητα σύμπαντα, ακριβώς όπως με την πάροδο του χρόνου τα δέντρα δημιουργούν αμέτρητους καρπούς. Ο καλλιεργητής έσπειρε τον σπόρο του δέντρου και με την πάροδο του χρόνου εκδηλώνεται το δέντρο με τόσο πολλούς καρπούς. Τίποτα δεν μπορεί να συμβεί χωρίς αιτία. Γι' αυτό ο ωκεανός Κάρανα ονομάζεται Ωκεανός της Αιτίας. *Καρανα* σημαίνει «αιτιακός». Δεν πρέπει να δεχθούμε ανοήτως την αθεϊστική θεωρία περί δημιουργίας. Οι άθεοι περιγράφονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Δεν πιστεύουν στον δημιουργό, αλλά δεν είναι σε θέση να προσφέρουν μια θεωρία ικανή να εξηγήσει τη δημιουργία. Η υλική φύση

δεν έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει χωρίς τη δύναμη του *πουρουσα*, ακριβώς όπως μια *πρακριτι*, δηλαδή μια γυναίκα, δεν μπορεί να δημιουργήσει παιδί χωρίς επαφή με έναν *πουρουσα*, δηλαδή έναν άντρα. Ο *πουρουσα* γονιμοποιεί και η *πρακριτι* γεννά. Δεν μπορούμε να περιμένουμε γάλα από τους σαρκώδεις θύλακες του λαιμού της κατσίκας, παρόλο που μοιάζουν με ρόγες μαστού. Κατά τον ίδιο τρόπο, δεν μπορούμε να περιμένουμε κάποια δημιουργική δύναμη από τα υλικά συστατικά. Πρέπει να πιστέψουμε στη δύναμη του *πουρουσα* που γονιμοποιεί την *πρακριτι*, τη φύση. Επειδή ο Κύριος θέλησε να πλαγιάσει και να διαλογισθεί, η υλική ενέργεια δημιούργησε αναρίθμητα σύμπαντα στη στιγμή. Ο Κύριος ξάπλωσε στο καθένα από αυτά και έτσι όλοι οι πλανήτες και τα διάφορα συμπληρωματικά είδη δημιουργήθηκαν στη στιγμή με τη θέληση του Κυρίου. Ο Κύριος διαθέτει απεριόριστες δυνάμεις και γι' αυτό μπορεί να ενεργήσει με τέλειο σχεδιασμό όπως επιθυμεί, παρόλο που δεν κάνει τίποτα ο Ίδιος προσωπικά. Κανένας δεν είναι μεγαλύτερος ή ίσος Του. Αυτή είναι η ετυμολογία των Βεδών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

γιασιαγιαβαγια-σαμσταναιχ

καλπιτο λοκα-βισταραχ

ταντ βαϊ μπαγκαβατο ρουπαμ

βισουνταμ σαττβαμ ουρτζιταμ

γιασια: του οποίου – *αβαγιαβα*: σωματική επέκταση – *σαμσταναιχ*: βρίσκονται – *καλπιταχ*: εικάζεται – *λοκα*: πλανήτες κατοικημένοι – *βισταραχ*: διάφοροι – *τατ βαϊ*: αλλά αυτό είναι – *μπαγκαβαταχ*: του Προσώπου της Θεότητας – *ρουπαμ*: μορφή – *βισουνταμ*: καθαρά – *σαττβαμ*: ύπαρξη – *ουρτζιταμ*: υπεροχή.

Πιστεύεται πως όλα τα πλανητικά συστήματα του σύμπαντος βρίσκονται πάνω στο εκτεταμένο σώμα του *πουρουσα*, αλλά Αυτός δεν έχει καμία σχέση με τα δημιουργημένα υλικά συστατικά. Το σώμα Του έχει κατ' εξοχήν πνευματική ύπαρξη αιωνίως.

Η αντίληψη της *βιρατ-ρουπα* ή *βισβα-ρουπα* της Υπέρτατης Απόλυτης Αλήθειας είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για τον νεοφώτιστο, ο οποίος δεν μπορεί να συλλάβει την υπερβατική μορφή του Προσώπου της Θεότητας. Γι' αυτόν, μορφή σημαίνει κάτι το υλικό και επομένως στην αρχή είναι απαραίτητη μια αντίθετη αντίληψη του Απολύτου, προκειμένου να συγεντρώνει τον νου του στην προέκταση της δύναμης του Κυρίου. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο Κύριος προεκτείνει τη δύναμή Του με τη μορφή της *μαχατ-ταττβα*, η οποία περιέχει όλα τα υλικά συστατικά. Από μία άποψη, η προέκταση της δύναμης του Κυρίου και ο Ίδιος ο Κύριος είναι ένα και το αυτό, αλλά ταυτόχρονα, η *μαχατ-ταττβα* είναι διαφορετική από τον Κύριο. Επομένως, η δύναμη του Κυρίου και ο Κύριος είναι ταυτοχρόνως πράγματα διαφορετικά και μη διαφορετικά. Έτσι η αντίληψη της *βιρατ-ρουπα* είναι, ιδιαίτερα για τους ιμπερσοναλιστές, μη διαφορετική από την αιώνια μορφή του Κυρίου. Αυτή η αιώνια μορφή του Κυρίου προϋπάρχει της δημιουργίας της *μαχατ-ταττβα* και εδώ τονίζεται ότι η αιώνια μορφή του Κυρίου είναι κατ' εξοχήν πνευματική, δηλαδή υπερβατική ως προς τις ιδιότητες της υλικής φύσης. Η ίδια ακριβώς υπερβατική μορφή του Κυρίου εκδηλώνεται δια της εσωτερικής Του δύναμης και η διαμόρφωση των πολυσχιδών ενσαρκώσεών Του έχει πάντα την ίδια υπερβατική ποιότητα, χωρίς κανένα ίχνος της *μαχατ-ταττβα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

πασιαντι αντο ρουπαμ ανταμπρα-τσακσουσα

σαχασρα-παντορου-μπουτζαναναντμπουταμ

σαχασρα-μουντα-σραβανακσι-νασικαμ

σαχασρα-μωλι-αμμπαρα-κουννταλολλασατ

πασιαντι: βλέπουν – *ανταχ*: τη μορφή του *πουρουνσα* – *ρουπαμ*: τη μορφή – *ανταμπρα*: την τέλεια – *τσακσουσα*: με τα μάτια – *σαχασρα-παντα*: χιλιάδες πόδια – *ουρου*: μηρούς – *μπουτζα-ανανα*: χέρια και πρόσωπα – *αντμπουταμ*: θαυμαστά – *σαχασρα*: χιλιάδες – *μουντα*: κεφάλια – *σραβανα*: αυτιά – *ακσι*: μάτια – *νασικαμ*: μύτες – *σαχασρα*: χιλιάδες – *μωλι*: γιρλάντες – *αμμπαρα*: φορέματα – *κουννταλα*: σκουλαρίκια – *ουλλασατ*: υπέρλαμπρα.

Τα τέλεια μάτια των αφοσιωμένων υπηρετών βλέπουν την υπερβατική μορφή του *πουρουσα*, που έχει χιλιάδες πόδια και μηρούς, χιλιάδες χέρια και πρόσωπα, όλα τους εκπληκτικά. Το σώμα αυτό έχει χιλιάδες κεφάλια, αυτιά, μάτια και μύτες. Είναι στολισμένα με περικεφαλαίες, με λαμπερά σκουλαρίκια και στεφανωμένα με γιρλάντες.

Με τις παρούσες υλικές αισθήσεις μας δεν μπορούμε να αισθανθούμε καθόλου τον υπερβατικό Κύριο. Οι παρούσες υλικές αισθήσεις μας πρέπει να διορθωθούν με τη μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης και τότε ο Ίδιος ο Κύριος θα μας αποκαλυφθεί. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* επιβεβαιώνεται ότι ο υπερβατικός Κύριος μπορεί να γίνει αντιληπτός μόνο με την αγνή υπηρεσία αφοσίωσης. Οι Βέδες λοιπόν επιβεβαιώνουν ότι μόνον η υπηρεσία αφοσίωσης μπορεί να οδηγήσει κάποιον στο πλάι του Κυρίου και ότι μόνον η υπηρεσία αφοσίωσης μπορεί να Τον φανερώσει. Και στην *Μπραμα-σαμχίτα* αναφέρεται ότι ο Κύριος είναι πάντα ορατός στους αφοσιωμένους υπηρέτες εκείνους που τα μάτια τους έχουν χρισθεί με το χρώμα της υπηρεσίας αφοσίωσης. Πρέπει λοιπόν να πάρουμε πληροφορίες για την υπερβατική μορφή του Κυρίου από πρόσωπα που Τον έχουν δει πραγματικά, με τέλεια μάτια, αλειμμένα με υπηρεσία αφοσίωσης. Και στον υλικό κόσμο, δεν μπορούμε πάντα να βλέπουμε κάτι με τα μάτια μας. Μερικές φορές βλέπουμε μέσω της εμπειρίας εκείνων που έχουν δει ή έχουν κάνει κάτι. Αν αυτή είναι η μέθοδος για να αισθανθούμε ένα εγκόσμιο αντικείμενο, τότε αυτή η μέθοδος έχει τελειότερη εφαρμογή σε υπερβατικά ζητήματα. Μόνο λοιπόν με υπομονή και επιμονή μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τα υπερβατικά ζητήματα τα σχετικά με την Απόλυτη Αλήθεια και τις διάφορες μορφές Της. Είναι άμορφη για τους νεοφώτιστους, μα έχει υπερβατική μορφή για τον έμπειρο υπηρέτη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*εταν ναναβαταραναμ
νινταναμ μπιτζαμ αβιαγιαμ
γιασιαμσαμσενα σριτζιαντε
ντεβα-τιριαν-ναρανταγιαχ*

ετατ: αυτή (η μορφή) – νανα: ποικίλων – αβαταρاناμ: των ενσαρκώσεων – νιντανάμ: η πηγή – μπιτζάμ: ο σπόρος – αβιαγιαμ: ακατάλυτος, άφθαρτος – γιασια: του οποίου – αμσα: πλήρες τμήμα – αμσενα: τμήμα του πλήρους τμήματος – σριτζιαντε: δημιουργούν – ντεβα: οι ημίθεοι – τιριακ: τα ζώα – ναρα-ανταγιαχ: ανθρώπινα όντα και άλλα.

Αυτή η μορφή (η δεύτερη εκδήλωση του *πουρουσα*) είναι η πηγή και ο ακατάλυτος σπόρος ποικίλων ενσαρκώσεων μέσα στο σύμπαν. Από τα σωματίδια και τα τμήματα αυτής της μορφής δημιουργούνται οι διάφορες ζωντανές οντότητες, όπως οι ημίθεοι, οι άνθρωποι και άλλοι.

Ο *πουρουσα*, αφού δημιούργησε στη *μαχατ-ταττβα* αναρίθμητα σύμπαντα, εισήλθε στο καθένα από αυτά ως δεύτερος *πουρουσα*, Γκαρμποντακασάγι Βίσνου. Όταν είδε ότι μέσα στο σύμπαν υπήρχε μόνο σκοτάδι και διάστημα, χωρίς κάποιο μέρος για ξεκούραση, γέμισε το μισό σύμπαν με το νερό του ιδρώτα Του και ξάπλωσε πάνω σε αυτό το νερό. Το νερό αυτό ονομάζεται Γκαρμποντάκα. Τότε από τον αφαλό Του βλάστησε το λουλούδι του λωτού και πάνω στα πέταλα του λουλουδιού γεννήθηκε ο Μπράμα, ο αρχιμηχανικός του σύμπαντος. Ο Μπράμα έγινε ο μηχανικός του σύμπαντος και ο Ίδιος ο Κύριος ανέλαβε τη συντήρησή του ως Βίσνου. Ο Μπράμα γεννήθηκε από τη *ρατζο-γκουνα* της *πρακριτι*, δηλαδή από την ιδιότητα του πάθους, και ο Βίσνου έγινε ο Κύριος της ιδιότητας της αγαθότητας. Ο Βίσνου, όντας υπερβατικός ως προς όλες τις ιδιότητες, βρίσκεται πάντα μακριά από κάθε υλική επιρροή. Αυτό έχει ήδη εξηγηθεί. Από τον Μπράμα προέρχεται ο Ρούντρα (ο Σίβα), που είναι υπεύθυνος για την ιδιότητα της άγνοιας ή του σκότους και που με τη θέληση του Κυρίου καταστρέφει όλη τη δημιουργία. Επομένως και οι τρεις, και συγκεκριμένα, ο Μπράμα, ο Βίσνου και ο Σίβα, είναι ενσαρκώσεις του Γκαρμποντακασάγι Βίσνου. Από τον Μπράμα ενσαρκώνονται οι άλλοι ημίθεοι, όπως ο Ντάκσα, ο Μαρίτσι, ο Μάνου και πολλοί άλλοι, προκειμένου να γεννήσουν τις ζωντανές οντότητες του σύμπαντος. Ο Γκαρμποντακασάγι Βίσνου εξυμνείται στις Βέδες, και συγκεκριμένα, στους ύμνους *Γκαρμπα-στουτι*, οι οποίοι αρχίζουν με την περιγραφή του Κυρίου που έχει χιλιάδες κεφάλια, κλπ. Ο Γκαρμποντακασάγι Βίσνου είναι ο Κύριος του σύμπαντος και παρόλο που φαίνεται να είναι ξαπλωμένος μέσα στο σύμπαν, είναι πάντα υπερβατικός. Και αυτό έχει ήδη εξηγηθεί. Ο Βίσνου εκείνος που είναι το πλήρες τμήμα του Γκαρμποντακασάγι Βίσνου, είναι η Υπέρτατη Ψυχή της ζωής του

σύμπαντος και είναι γνωστός ως ο συντηρητής του σύμπαντος ή Κσιροντακασάγι Βίσνου. Με αυτόν τον τρόπο λοιπόν γίνονται κατανοητές οι τρεις μορφές του αρχικού *πουρουσα*. Όλες δε οι ενσαρκώσεις μέσα στο σύμπαν απορρέουν από τον Κσιροντακασάγι Βίσνου.

Στις διάφορες χιλιετίες* υπάρχουν διάφορες ενσαρκώσεις, οι οποίες είναι αμέτρητες, παρόλο που ορισμένες από αυτές κατέχουν πολύ εξέχουσα θέση, όπως ο Ματσία, ο Κούρμα, ο Βάραχα, ο Ράμα, ο Νρισίμχα, ο Βάμανα και πολλοί άλλοι. Αυτές οι ενσαρκώσεις ονομάζονται ενσαρκώσεις *λιλα***. Υπάρχουν και οι *γκουνα-αβαταρα*, δηλαδή ο Μπράμα, ο Βίσνου και ο Σίβα (ή Ρούντρα), που είναι υπεύθυνοι για τις τρεις ιδιότητες (*γκουνα*) της υλικής φύσης.

Ο Κύριος Βίσνου δεν διαφέρει από το Πρόσωπο της Θεότητας. Ο Κύριος Σίβα βρίσκεται στην οριακή θέση, ανάμεσα στο Πρόσωπο της Θεότητας και τις ζωντανές οντότητες ή *τζίβα*. Ο Μπράμα είναι πάντα *τζίβα-ταττβα*. Το πλέον ευλαβικό ζωντανό ον, ο μέγιστος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, αποκτά τη δύναμη του Κυρίου για δημιουργία και ονομάζεται Μπράμα. Η δύναμή του είναι σαν τη δύναμη του ήλιου όταν αντανακλάται σε πολύτιμα πετράδια και διαμάντια. Όταν δεν υπάρχει ζωντανό ον κατάλληλο για τη θέση του Μπράμα, ο Ίδιος ο Κύριος γίνεται Μπράμα και αναλαμβάνει αυτή τη θέση.

Ο Κύριος Σίβα δεν είναι ένα συνηθισμένο ζωντανό ον. Είναι το πλήρες τμήμα του Κυρίου, αλλά επειδή ο Κύριος Σίβα βρίσκεται σε άμεση επαφή με την υλική φύση, η θέση του δεν είναι ακριβώς η ίδια με την υπερβατική θέση του Κυρίου Βίσνου. Η διαφορά είναι σαν τη διαφορά ανάμεσα στο γάλα και το τυρόπηγμα. Το τυρόπηγμα είναι γάλα και όμως δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί αντί για γάλα.

Οι επόμενες ενσαρκώσεις είναι οι Μάνου. Στη διάρκεια μίας ημέρας του Μπράμα (η οποία υπολογίζεται σε $4.320.000 \times 1000$ δικά μας ηλιακά έτη) υπάρχουν δεκατέσσερις Μάνου. Συνεπώς υπάρχουν 420 Μάνου σε ένα μήνα του Μπράμα και 5.040 Μάνου σε ένα έτος του Μπράμα. Ο Μπράμα

*Χιλιετία (καλπα): Υπάρχουν τέσσερις συμπαντικές εποχές, η Σάτια-γιούγκα, η Τρέτα-γιούγκα, η Ντβάπα-γιούγκα και η Κάλι-γιούγκα. Χίλιοι κύκλοι των τεσσάρων *γιουγκα* είναι ένα *καλπα* (χιλιετία), δηλαδή μία ημέρα ή μία νύχτα του Μπράμα, που έχει διάρκεια 4.320.000.000 χρόνια. (Σημ. του μετ.)

**Λιλα-αβαταρα (ενσαρκώσεις λιλα): Οι ενσαρκώσεις του Υπερτάτου Κυρίου Κρίσνα δια των οποίων φανερώνει τις πνευματικές διασκεδάσεις Του (*λιλα*) στον υλικό κόσμο. (Σημ. του μετ.)

ζει εκατό δικά του έτη και, επομένως, υπάρχουν 5.040 x 100, δηλαδή 504.000 Μάνου στη διάρκεια της ζωής του Μπράμα. Υπάρχουν αμέτρητα σύμπαντα, το καθένα με τον δικό του Μπράμα και όλα τους δημιουργούνται και εκμηδενίζονται κατά τη διάρκεια μιας αναπνοής του *πουρουσα*.

Οι εξέχοντες Μάνου αυτού του σύμπαντος είναι οι εξής: ο Γιάγκια ως Σβαγιαμππουβα Μάνου, ο Βίμπου ως Σβαροτσίσσα Μάνου, ο Σατιάσενα ως Ούτταμα Μάνου, ο Χαρί ως Ταμάσα Μάνου, ο Βαϊκούντα ως Ραϊβάτα Μάνου, ο Ατζίτα ως Τσακσούσα Μάνου, ο Βάμανα ως Βαϊβασβάτα Μάνου (ο Μάνου της τρέχουσας εποχής), ο Σαρβαμπώμα ως Σαβάρνι Μάνου, ο Ρισάμπα ως Ντακσασαβάρνι Μάνου, ο Βισβάκσενα ως Μπράμα-σαβάρνι Μάνου, ο Νταρμασέτου ως Ντάρμα-σαβάρνι Μάνου, ο Σουντάμα ως Ρούντρα-σαβάρνι Μάνου, ο Γιογκεσβάρα ως Ντέβα-σαβάρνι Μάνου και ο Μπριχαντμπάνου ως Ίντρα-σαβάρνι Μάνου. Αυτά είναι τα ονόματα μιας σειράς δεκατεσσάρων Μάνου, που καλύπτουν μια περίοδο 4.320.000.000 ηλιακών ετών, όπως περιγράψαμε πιο πάνω.

Τέλος υπάρχουν οι *γιουγκα-αβαταρα*, δηλαδή οι ενσαρκώσεις κάθε χιλιετίας. Οι *γιουγκα* είναι γνωστές ως Σάτια-γιούγκα, Τρέτα-γιούγκα, Ντβάπα-ρα-γιούγκα και Κάλι-γιούγκα. Οι ενσαρκώσεις της Θεότητας για κάθε *γιουγκα* έχουν διαφορετικό χρώμα. Τα χρώματά τους είναι το λευκό, το κόκκινο, το μαύρο και το κίτρινο. Στην Ντβάπα-ρα-γιούγκα εμφανίσθηκε ο Κύριος Κρίσνα με μαύρο χρώμα και στην Κάλι-γιούγκα εμφανίσθηκε ο Κύριος Τσετάνια με κίτρινο χρώμα.

Όλες λοιπόν οι ενσαρκώσεις του Κυρίου αναφέρονται στις εξ αποκαλύψεως γραφές. Δεν υπάρχει πεδίο δράσης για τσαρλατάνους ώστε να εμφανισθούν ως ενσαρκώσεις, γιατί η ενσάρκωση πρέπει να αναφέρεται στις *σαστρα*. Μία ενσάρκωση δεν δηλώνει ότι είναι ενσάρκωση του Κυρίου. Για το ότι είναι ενσάρκωση συμφωνούν οι μεγάλοι σοφοί, βασιζόμενοι στις ενδείξεις που αναφέρουν οι εξ αποκαλύψεως γραφές. Οι γραφές αναφέρουν τα χαρακτηριστικά της κάθε ενσάρκωσης και τη συγκεκριμένη αποστολή που πρέπει να εκτελέσει.

Εκτός από τις άμεσες ενσαρκώσεις, υπάρχουν αναρίθμητες εξουσιοδοτημένες ενσαρκώσεις, που και αυτές μνημονεύονται στις εξ αποκαλύψεως γραφές. Αυτές οι ενσαρκώσεις είναι εξουσιοδοτημένες άμεσα ή έμμεσα. Όταν είναι άμεσα εξουσιοδοτημένες ονομάζονται ενσαρκώσεις, ενώ όταν είναι έμμεσα εξουσιοδοτημένες ονομάζονται *βιμπουτι*. Άμεσα εξουσιοδοτημένες ενσαρκώσεις είναι οι Κουμάρα, ο Νάραντα, ο Πρίτου, ο Σέσα, ο Ανάντα, κλπ. Όσον αφορά στους *βιμπουτι*,

περιγράφονται με σαφήνεια στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, στο κεφάλαιο *Βιμπουτι-γιογκα*. Και η πηγή όλων αυτών των ενσαρκώσεων είναι ο Γκαρμποντακασάγι Βίσνου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

σα εβα πραταμαμ ντεβαχ
κωμαραμ σαργκαμ ασριταχ
τσατσαρα ντουστσαραμ μπραμα
μπραματσαριαμ ακανντιταμ

σαχ: εκείνο – *εβα*: βεβαίως – *πραταμαμ*: πρώτο – *ντεβαχ*: ο Υπέρτατος Κύριος – *κωμαραμ*: ονόμασε τους Κουμάρα (που ήταν άγαμοι) – *σαργκαμ*: δημιουργία – *ασριταχ*: κάτω από – *τσατσαρα*: ετέλεσαν – *ντουστσαραμ*: πολύ δύσκολο να πει κανείς – *μπραμα*: στον βαθμό του Μπράμα – *μπραματσαριαμ*: τηρώντας πειθαρχία για να συνειδητοποιήσουν το Απόλυτο (το Μπραμάν) – *ακανντιταμ*: συνεχή, απαραβίαστη.

Πρώτα απ’ όλα, στην αρχή της δημιουργίας, υπήρχαν οι τέσσερεις ανύμφευτοι γιοι του Μπράμα (οι Κουμάρα), που έχοντας δεσμευθεί με όρκο αγαμίας, έκαναν σκληρές ασκητικότητες για να συνειδητοποιήσουν την Απόλυτη Αλήθεια.

Η δημιουργία του υλικού κόσμου συντελείται, συντηρείται και εκμηδενίζεται σε συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα. Υπάρχουν, λοιπόν, διάφορα ονόματα της δημιουργίας, ανάλογα με τον συγκεκριμένο τύπο του Μπράμα, του πατέρα των ζωντανών όντων της δημιουργίας. Οι Κουμάρα, όπως προαναφέρθηκε, εμφανίσθηκαν κατά τη δημιουργία Κωμάρα και προκειμένου να μας διδάξουν τη μέθοδο συνειδητοποίησης του *μπραμαν*, υποβλήθηκαν ως άγαμοι σε αυστηρή αυτοπειθαρχία. Οι Κουμάρα αυτοί είναι εξουσιοδοτημένες ενσαρκώσεις. Πριν εκτελέσουν δε τις αυστηρά πειθαρχημένες πράξεις τους, έγιναν άξιοι *μπραμανα*. Το παράδειγμα αυτό δείχνει ότι πρέπει πρώτα να αποκτήσει κανείς τις αρετές του *μπραμανα*, με

βάση την ποιότητά του και όχι τη γέννησή του, και μετά μπορεί να υποβληθεί στη διαδικασία της συνειδητοποίησης του *μπραμαν*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

ντβιτιγιαμ του μπαβαγιασια

ρασαταλα-γκαταμ μαχιμ

ουνταρισιανν ουπανταττα

γιαγκεσαχ σωκαρμα βαπουχ

ντβιτιγιαμ: η δεύτερη – *του*: αλλά – *μπαβαγια*: για το καλό – *ασια*: αυτής της γης – *ρασαταλα*: από την κατώτατη περιοχή – *γκαταμ*: έχοντας πάει – *μαχιμ*: τη γη – *ουνταρισιαν*: σηκώνοντας – *ουπανταττα*: εδραίωσε – *γιαγκεσαχ*: ο ιδιοκτήτης ή ο υπέρτατος δικαιούχος της απόλαυσης – *σωκαρμα*: σαν χοίρος – *βαπουχ*: ενσάρκωση.

Ο υπέρτατος αποδέκτης όλων των θυσιών ενσαρκώθηκε ως αγριόχοιρος (η δεύτερη ενσάρκωση) και για το καλό της Γης την σήκωσε από τις κάτω περιοχές του σύμπαντος.

Η ένδειξη συνίσταται στο ότι για κάθε ενσάρκωση του Προσώπου της Θεότητας αναφέρεται το συγκεκριμένο έργο που εκτελεί. Δεν μπορεί να υπάρξει ενσάρκωση χωρίς κάποια συγκεκριμένη αποστολή, αυτές δε οι αποστολές είναι πάντα εκπληκτικές. Είναι πάντα έργα υπεράνθρωπα. Η ενσάρκωση του αγριόχοιρου θα έπαιρνε τη Γη από τη βρωμερή περιοχή του Πλούτωνα. Οι χοίροι παίρνουν πράγματα από ακάθαρτα μέρη και το Παντοδύναμο Πρόσωπο της Θεότητας φανέρωσε αυτό το θαύμα στους *ασουρα*, που είχαν κρύψει τη Γη σε ένα τόσο βρωμερό μέρος. Δεν υπάρχει τίποτα που να είναι αδύνατο για το Πρόσωπο της Θεότητας και παρόλο που έπαιζε τον ρόλο ενός χοίρου, παραμένει πάντα υπερβατικός και λατρευτός για τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

τριτιγιαμ ρισι-σαργκαμ βαϊ
ντεβαρσιταμ ουπετια σαχ
ταντραμ σατβαταμ ατσαστα
ναϊσκαρμιαμ καρμαναμ γιαταχ

τριτιγιαμ: η τρίτη – ρισι-σαργκαμ: η χιλιετία των ρισι – βαϊ: βεβαίως – ντεβαρσιταμ: ενσάρκωση του ρισι μεταξύ των ημιθέων – ουπετια: έχοντας δεχθεί – σαχ: αυτός – ταντραμ: παρουσίαση, έκθεση των Βεδών – σατβαταμ: που προορίζεται ειδικά για υπηρεσία αφοσίωσης – ατσαστα: συνέλεξε, συγκέντρωσε – ναϊσκαρμιαμ: ανιδιοτελούς – καρμαναμ: εργασίας – γιαταχ: από την οποία.

Στη χιλιετία των ρισι, το Πρόσωπο της Θεότητας επωμίσθηκε την τρίτη εξουσιοδοτημένη ενσάρκωση με τη μορφή του Ντεβάρσι Νάραντα, που είναι μέγας σοφός μεταξύ των ημιθέων. Συγκέντρωσε τις αφηγήσεις των Βεδών οι οποίες αναφέρονται στην υπηρεσία αφοσίωσης και οι οποίες εμπνέουν δράση που δεν αποβλέπει σε υλικά οφέλη.

Ο μεγάλος Ρίσι Νάραντα, ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένη ενσάρκωση του Προσώπου της Θεότητας, διαδίδει την υπηρεσία αφοσίωσης σε όλο το σύμπαν. Όλοι οι μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, σε ολόκληρο το σύμπαν, σε διάφορους πλανήτες και σε διάφορα είδη ζωής, είναι μαθητές του. Και ο Σρίλα Βιασαντέβα, ο συγγραφέας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, είναι επίσης μαθητής του. Ο Νάραντα είναι ο συγγραφέας του έργου *Ναραντα-παντσαρατρα*, το οποίο είναι παρουσίαση των Βεδών, με ιδιαίτερη έμφαση στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Το έργο αυτό μαθαίνει στους *καρμι*, δηλαδή σε όσους εργάζονται για υλικά οφέλη, πώς να επιτύχουν απελευθέρωση από τη σκλαβιά της εργασίας που έχει υλικά κίνητρα. Η εργασία που έχει υλικά κίνητρα ασκεί ιδιαίτερη γοητεία στις υποκείμενες σε όρους ψυχές, επειδή θέλουν να απολαύσουν τη ζωή με τον ιδρώτα του προσώπου τους. Ολόκληρο το σύμπαν είναι γεμάτο από τέτοιους εργάτες με υλικά κίνητρα, σε όλα τα ζωικά είδη. Οι εργασίες που έχουν υλικά κίνητρα περιλαμβάνουν κάθε είδους σχέδια για οικονομική ανάπτυξη. Όμως ο νόμος της φύσης ορίζει ότι κάθε δράση έχει ως αποτέλεσμα την ανάλογη αντίδραση και ο εκτελεστής της δράσης είναι

δέσμιος των αντιδράσεων, καλών ή κακών. Η αντίδραση που προκαλεί η καλή δράση είναι μια σχετική υλική ευημερία, ενώ η αντίδραση που προκαλεί η κακή δράση είναι μια σχετική υλική ένδεια. Αλλά όλες οι υλικές συνθήκες, είτε σε κατάσταση υποτιθέμενης ευτυχίας είτε σε κατάσταση υποτιθέμενης δυστυχίας, προορίζονται σε τελευταία ανάλυση μόνο για συμφορές. Οι ανόητοι υλιστές δεν γνωρίζουν πώς να εξασφαλίσουν αιώνια ευτυχία στην κατάσταση της χωρίς όρους ύπαρξης. Ο Σρι Νάραντα πληροφορεί αυτούς τους ανόητους που εργάζονται για υλικά οφέλη πώς να συνειδητοποιήσουν την πραγματικότητα της ευτυχίας. Δίνει οδηγίες στους άρρωστους ανθρώπους αυτού του κόσμου για το πώς η τωρινή τους απασχόληση μπορεί να τους οδηγήσει στον δρόμο της πνευματικής απελευθέρωσης. Ο γιατρός συνιστά στον ασθενή του να πάρει κατεργασμένο γάλα με τη μορφή τυροπήγματος για να θεραπευθεί η δυσπεψία του, που οφείλεται σε κάποια άλλη τροφή από γάλα. Έτσι η αιτία της αρρώστιας και η θεραπεία της μπορεί να ταυτίζονται, αλλά το ζήτημα πρέπει να το χειριστεί ένας έμπειρος γιατρός όπως ο Νάραντα. Η ίδια λύση προσφέρεται και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, πώς δηλαδή να υπηρετήσει κάποιος τον Κύριο με τους καρπούς της εργασίας του. Αυτό θα τον οδηγήσει στον δρόμο της *ναϊσκαρμια*, δηλαδή της απελευθέρωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

τουριε νταρμα-καλα-σαργκε

ναρα-ναραγιαναβ ρισι

μπουτβατμοπασαμοπεταμ

ακαροντ ντουστσαραμ ταπαχ

τουριε: στην τέταρτη της σειράς – *νταρμα-καλα*: η σύζυγος του Νταρμαράζα – *σαργκε*: γεννημένοι από – *ναρα-ναραγιανω*: ονομαζόμενοι Νάρα και Ναράγιανα – *ρισι*: οι σοφοί – *μπουτβα*: γινόμενος – *ατμα-ουπασαμα*: ελέγχοντας τις αισθήσεις – *ουπεταμ*: για να κατορθώσει – *ακαροτ*: υποβλήθηκε – *ντουστσαραμ*: σε πολύ κοπιώδεις – *ταπαχ*: ταλαιπωρίες, κακουχίες.

Κατά την τέταρτη ενσάρκωση, ο Κύριος έγινε ο Νάρα και ο Ναράγιανα, οι δίδυμοι γιοι της γυναίκας του Βασιλιά Ντάρμα. Υποβλήθηκε λοιπόν σε αυστηρές και παραδειγματικές κακουχίες για να ελέγξει τις αισθήσεις.

Όπως συμβούλεψε τους γιους του ο Βασιλιάς Ρισάμπα, η *ταπασια*, δηλαδή η οικειοθελής αποδοχή δοκιμασιών για τη συνειδητοποίηση της Υπέρβασης είναι το μοναδικό χρέος των ανθρώπινων όντων. Αυτό έκανε και ο Ίδιος ο Κύριος με παραδειγματικό τρόπο, προκειμένου να μας διδάξει. Ο Κύριος είναι πολύ καλός με τις επιλήσμονες ψυχές. Γι' αυτό έρχεται ο Ίδιος και αφήνει τις απαραίτητες οδηγίες ή στέλνει τους καλούς Του γιους ως εκπροσώπους Του, για να καλέσουν όλες τις δέσμιες της ύλης ψυχές να επιστρέψουν στον Θεό. Ο Κύριος Τσετάνια εμφανίστηκε πολύ πρόσφατα για τον ίδιο λόγο: για να δείξει ιδιαίτερη χάρη στις πεσμένες ψυχές αυτής της εποχής της σιδηράς βιομηχανίας. Η ενσάρκωση του Ναράγιανα λατρεύεται ακόμα στο Μπαντάρι-ναράγιανα, στην περιοχή των Ιμαλαΐων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*παντσαμαχ καπιλο ναμα
σιντεσαχ καλα-βιπλουταμ
προβατσασουραγιε σανκιαμ
ταττβα-γκραμα-βινιρναγιαμ*

παντσαμαχ: η πέμπτη – *καπιλαχ*: ο Καπίλα – *ναμα*: του ονόματος – *σιντεσαχ*: ο πλέον εξέχων μεταξύ των τέλειων – *καλα*: ο χρόνος – *βιπλουταμ*: χαμένη – *προβατσα*: είπε – *ασουραγιε*: στον *μπραμανα* τον επονομαζόμενο Ασούρι – *σανκιαμ*: μεταφυσική – *ταττβα-γκραμα*: το συνολικό άθροισμα των δημιουργικών στοιχείων – *βινιρναγιαμ*: έκθεση, παρουσίαση.

Ο Κύριος Καπίλα, η πέμπτη ενσάρκωση, είναι ο πρώτος ανάμεσα στα τελειοποιημένα όντα. Παρουσίασε στον *μπραμανα* Ασούρι μία έκθεση

της μεταφυσικής και των δημιουργικών στοιχείων, επειδή με το πέρασμα του χρόνου η γνώση αυτή είχε χαθεί.

Το συνολικό άθροισμα των δημιουργικών στοιχείων είναι είκοσι τέσσερα. Στο σύστημα της φιλοσοφίας Σάνκια αναλύονται όλα με σαφήνεια. Η φιλοσοφία Σάνκια ονομάζεται συνήθως από τους Ευρωπαίους λόγιους «μεταφυσική». Η ετυμολογική σημασία της λέξης *σανκια* είναι «εκείνο το οποίο εξηγεί με μεγάλη διαύγεια δια της αναλύσεως των υλικών στοιχείων». Αυτό το έκανε για πρώτη φορά ο Κύριος Καπίλα, που εδώ αναφέρεται ότι είναι ο πέμπτος στη σειρά των ενσαρκώσεων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*σασταμ ατρερ απατιατβαμ
βριταχ πραπτο 'νασουγιαγια
ανβικσικιμ αλαρκαγια
πραλανταντιμπια ουτσιβαν*

σασταμ: η έκτη – *ατρεχ*: του Άτρι – *απατιατβαμ*: ο γιος – *βριταχ*: για τον οποίον είχε προσευχηθεί – *πραπταχ*: αποκτημένος – *ανασουγιαγια*: από την Ανασούγια – *ανβικσικιμ*: για το ζήτημα της υπέρβασης – *αλαρκαγια*: στον Αλάρκα – *πραλαντα-αντιμπιαχ*: στον Πράλαντα και σε άλλους – *ουτσιβαν*: μίλησε.

Η έκτη ενσάρκωση του *πουρουσα* ήταν ο γιος του σοφού Άτρι. Γεννήθηκε από την κοιλιά της Ανασούγια, που προσευχήθηκε για μία ενσάρκωση. Μίλησε για το ζήτημα της υπέρβασης στον Αλάρκα, στον Πράλαντα και σε άλλους (στον Γιάντου, στον Χαϊχάγια, κλπ.).

Ο Κύριος ενσαρκώθηκε ως Νταττατρέγια, γιος του *ρισι* Άτρι και της Ανασούγια. Η ιστορία της γέννησης του Νταττατρέγια ως ενσάρκωσης του Κυρίου μνημονεύεται στην *Μπραμαντα Πουрана*, στην ιστορία της αφοσιωμένης συζύγου. Εκεί αναφέρεται ότι η Ανασούγια, η γυναίκα του

ρισι Άτρι, προσευχήθηκε στον Κύριο Μπράμα, στον Κύριο Βίσνου και στον Κύριο Σίβα ως εξής: «Κύριοί μου, αν είσαστε ευχαριστημένοι μαζί μου και αν επιθυμείτε να σας ζητήσω κάποιου είδους ευλογία, τότε προσεύχομαι να ενωθείτε και οι τρεις μαζί και να γίνετε γιος μου». Η προσευχή της έγινε δεκτή και ο Κύριος, ως Νταττατρέγια, ανέπτυξε τη φιλοσοφία της πνευματικής ψυχής και δίδαξε ιδιαιτέρως τον Αλάρκα, τον Πράλαντα, τον Γιάντου, τον Χαϊχάγια, κλπ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*ταταχ σαπταμα ακουτιαμ
ρουτσερ γιαγκιο 'μπιατζαγιατα
σα γιαμαντιαϊχ σουρα-γκαναϊρ
απατ σβαγιαμμπουβανταραμ*

ταταχ: μετά από αυτήν – *σαπταμε*: η έβδομη κατά σειρά – *ακουτιαμ*: στην κοιλιά της Ακούτι – *ρουτσεχ*: από τον Πρατζάπατι Ρούτσι – *γιαγκιαχ*: η ενσάρκωση του Κυρίου ως Γιάγκια – *αμπιατζαγιατα*: κατήλθε – *σαχ*: Αυτός – *γιαμα-αντιαϊχ*: με τον Γιάμα και άλλους - *σουρα-γκαναϊρ*: με ημίθεους *απατ*: κυβέρνησε – *σβαγιαμμπουβα-ανταραμ*: η αλλαγή της περιόδου του Σβαγιαμμπούβα Μάνου.

Η έβδομη ενσάρκωση ήταν ο Γιάγκια, ο γιος του Πρατζάπατι Ρούτσι και της γυναίκας του Ακούτι. Κυβέρνησε κατά την περίοδο της αλλαγής του Σβαγιαμμπούβα Μάνου με τη βοήθεια ημιθέων όπως ο γιος Του Γιάμα.

Οι διοικητικές θέσεις που έχουν οι ημίθεοι για τη διατήρηση των κανονισμών του υλικού κόσμου προσφέρονται σε πολύ εξυψωμένα και ευσεβή ζωντανά όντα. Όταν υπάρχει έλλειψη τέτοιων ευσεβών ζωντανών όντων, ο Κύριος ενσαρκώνεται ως Μπράμα, Πρατζάπατι, Ίντρα, κλπ. και αναλαμβάνει ο Ίδιος. Κατά την περίοδο του Σβαγιαμμπούβα Μάνου (η τρέχουσα περίοδος είναι αυτή του Βαϊβασβάτα Μάνου) δεν υπήρχε ζωντανό ον κατάλληλο να αναλάβει τη θέση του Ίντρα, του Βασιλιά του

πλανήτη Ινντραλόκα (του ουρανού). Τότε ο Ίδιος ο Κύριος έγινε Ίνντρα. Με τη βοήθεια των γιων Του, όπως ο Γιάμα και άλλοι ημίθεοι, ο Κύριος Γιάγκια διήυθυνε τις υποθέσεις του σύμπαντος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*ασταμε μερουντεβιαμ του
ναμπερ τζατα ουρουκραμαχ
νταρσαγιαν βαρτμα ντιραναμ
σαρβασραμα-ναμασκριταμ*

ασταμε: η όγδοη ενσάρκωση – *μερουντεβιαμ* του: στην κοιλιά της Μερουντέβι, της συζύγου του – *ναμπεχ*: ο Βασιλιάς Νάμπι – *τζαταχ*: γεννήθηκε – *ουρουκραμαχ*: ο Παντοδύναμος Κύριος – *νταρσαγιαν*: δείχνοντας – *βαρτμα*: τον δρόμο – *ντιραναμ*: των τέλειων όντων – *σαρβα*: όλες – *ασραμα*: οι τάξεις της ζωής – *ναμασκριταμ*: τιμώμενοι από.

Η όγδοη ενσάρκωση ήταν ο Βασιλιάς Ρισάμπα, γιος του Βασιλιά Νάμπι και της Μερουντέβι. Με αυτή την ενσάρκωση ο Κύριος έδειξε τον δρόμο της τελειότητας, που τον ακολουθούν όσοι έχουν ελέγξει εντελώς τις αισθήσεις τους και τιμώνται από όλες τις πνευματικές τάξεις.

Η ανθρώπινη κοινωνία διαιρείται κατά τρόπο φυσικό σε οχτώ κοινωνικές και πνευματικές τάξεις. Συγκεκριμένα, διαιρείται σε τέσσερεις τάξεις με βάση την εργασία και σε τέσσερεις τάξεις με βάση την πνευματική πρόοδο. Με βάση την εργασία, οι τέσσερεις κοινωνικές τάξεις είναι η νοήμων τάξη, η διοικητική τάξη, η παραγωγική τάξη και η εργατική τάξη. Η ζωή του σπουδαστή, του οικογενειάρχη, εκείνου που έχει αποτραβηχτεί από την εργασία και την οικογένεια και η ζωή της απάρνησης είναι τα τέσσερα στάδια προόδου στον δρόμο της πνευματικής συνειδητοποίησης. Από αυτά, το στάδιο της απάρνησης ή στάδιο *σαννιασα* θεωρείται ανώτερο όλων, ο δε *σαννιασι* είναι ο φυσικός πνευματικός δάσκαλος όλων των τάξεων και όλων των σταδίων της ζωής. Στην τάξη του *σαννιασα* υπάρχουν

επίσης τέσσερα στάδια ανόδου προς την τελειοποίηση. Ονομάζονται *κουτιτσακα*, *μπαχουντακα*, *παριβρατζακατσαρια* και *παραμαχαμσα*. Το στάδιο *παραμαχαμσα* είναι το ανώτατο στάδιο τελειοποίησης. Η τάξη του *σαννιασα* είναι σεβαστή από όλους. Ο Μαχαράζα Ρισάμπα, ο γιος του Βασιλιά Νάμπι και της Μερουντέβι, ήταν η ενσάρκωση του Κυρίου και δίδαξε τους γιους Του να ακολουθούν τον δρόμο της τελειότητας με *ταπασια*, η οποία καθαγιάζει την ύπαρξη και μας επιτρέπει να φτάσουμε στο στάδιο της πνευματικής ευτυχίας, η οποία είναι αιώνια και διαρκώς αυξανόμενη. Κάθε ζωντανό ον ψάχνει την ευτυχία, μα κανένας δεν γνωρίζει πού βρίσκεται η αιώνια και απεριόριστη ευτυχία. Οι ανόητοι επιζητούν τις υλικές αισθησιακές απολαύσεις ως υποκατάστατο της αληθινής ευτυχίας, λησμονώντας ότι την πρόσκαιρη υποτιθέμενη ευτυχία που προέρχεται από τις αισθησιακές απολαύσεις την απολαμβάνουν επίσης οι σκύλοι και τα γουρούνια. Κανένα ζώο, πουλί ή κτήνος δεν στερείται αισθησιακών απολαύσεων. Τέτοιου είδους ευτυχία είναι εξαιρετικά εύκολο να βρεθεί από οποιοδήποτε ζωικό είδος, συμπεριλαμβανομένης της ανθρώπινης μορφής ζωής. Αλλά ο προορισμός της ανθρώπινης ζωής δεν είναι μία τόσο φτηνή ευτυχία. Είναι η κατάκτηση αιώνιας και απεριόριστης ευτυχίας μέσω της πνευματικής συνειδητοποίησης. Η πνευματική συνειδητοποίηση επιτυγχάνεται με *ταπασια*, δηλαδή με εκούσια αποδοχή του δρόμου της δοκιμασίας και της αποχής από υλικές ηδονές. Όσοι έχουν εκπαιδευτεί στην αποχή από υλικές ηδονές ονομάζονται *ντιρα*, δηλαδή άνθρωποι που δεν ενοχλούνται από τις αισθήσεις. Μόνο τέτοιοι *ντιρα* μπορούν να προσχωρήσουν στην τάξη του *σαννιασα* και να φτάσουν σταδιακά στο επίπεδο του *παραμαχαμσα*, που λατρεύεται από όλα τα μέλη της κοινωνίας. Ο Βασιλιάς Ρισάμπα διέδωσε αυτή την αποστολή και κατά το τελευταίο στάδιο της ζωής Του έμεινε μακριά από όλες τις σωματικές ανάγκες. Αυτό είναι ένα στάδιο πολύ σπάνιο, που δεν πρέπει να μιμούνται οι ανόητοι, αλλά που όλοι πρέπει να το λατρεύουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

ρισιμπιρ γιατσιτο μπετζε
ναβαμαμ παρτιβαμ βαπουχ
ντουγκντεμαμ οσαντιρ βιπρας
τεναγιαμ σα ουσατταμαχ

*ρисиμπιχ: από τους σοφούς – γιατσιταχ: που γι' αυτήν είχαν προσευχηθεί –
μπετζε: δέχθηκε – ναβαμαμ: την ένατη – παρτιβαμ: τον κυβερνήτη της γης
– βαπουχ: το σώμα – ντουγκντα: αρμέγοντας – ιμαμ: όλα αυτά – οσαντιχ:
προϊόντα της γης – βιπραχ: ω μπραμανα – τενα: από – αγιαμ: αυτό – σαχ:
αυτός – ουσατταμαχ: όμορφη και ελκυστική.*

**Ω μπραμανα, κατά την ένατη ενσάρκωση, ο Κύριος, ύστερα από
προσευχές των σοφών, δέχθηκε το σώμα ενός βασιλιά (του Πρίτου),
που καλλιέργησε τη γη για να δώσει καρπούς και έτσι έγινε όμορφη
και θελκτική.**

Πριν από την έλευση του Βασιλιά Πρίτου, η κακοδιοίκηση ήταν ολέθρια
εξαιτίας της διεφθαρμένης ζωής του προηγούμενου Βασιλιά, του πατέρα
του Μαχαράζα Πρίτου. Η νοήμων τάξη, δηλαδή οι σοφοί και οι *μπραμανα*,
όχι μόνο προσευχήθηκαν στον Κύριο για να έλθει, αλλά επίσης,
εκθρόνισαν τον προηγούμενο βασιλιά. Είναι χρέος του βασιλιά να είναι
ευσεβής και να φροντίζει για το συνολικό καλό των πολιτών. Όποτε ο
βασιλιάς παραμελεί αυτό το χρέος του, η νοήμων τάξη πρέπει να τον
εκθρονίζει. Αλλά η νοήμων τάξη των ανθρώπων δεν εγκαθίσταται στον
θρόνο η ίδια, επειδή έχει πολύ σημαντικότερα καθήκοντα για το καλό του
κόσμου. Αντί να καταλάβουν τον βασιλικό θρόνο, προσευχήθηκαν στον
Κύριο για να ενσαρκωθεί και ο Κύριος ήρθε ως Μαχαράζα Πρίτου. Οι
πραγματικά ευφυείς άνθρωποι, δηλαδή οι πραγματικοί *μπραμανα*, δεν
φιλοδοξούν ποτέ να καταλάβουν πολιτικά αξιώματα. Ο Μαχαράζα Πρίτου
έκανε τη γη να καρποφορήσει πολύ, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα όχι
μόνον οι πολίτες να είναι ευτυχισμένοι, αλλά και το όλο θέαμα που
παρουσίαζε η γη να είναι όμορφο και ελκυστικό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*ρουπαμ σα τζαγκριχε ματσιαμ
τσακσουσονταντι-σαμπλαβε
ναβι αροπια μαχι-μαγιγιαμ*

ρουπαμ: μορφή – *σαχ*: Αυτός – *τζαγκριχε*: δέχθηκε – *ματσιαμ*: ενός ψαριού – *τσακσουσα*: ο Τσακσουσά – *ουνταντι*: νερό – *σαμπλαβε*: πλημμύρα, κατακλυσμός – *ναβι*: στη βάρκα – *αροπια*: φυλάγοντας επάνω – *μαχι*: η γη – *μαγιγιαμ*: πνιγμένη – *απατ*: προστάτεψε – *βαϊβασβαταμ*: ο Βαϊβασβάτα – *μανουμ*: ο Μάνου, ο πατέρας του ανθρώπου.

Όταν μετά την εποχή του Τσακσουσά Μάνου έγινε κατακλυσμός και όλη η γη ήταν πλημμυρισμένη με νερό, ο Κύριος πήρε τη μορφή ενός ψαριού και προστάτεψε τον Βαϊβασβάτα Μάνου, φυλάγοντάς τον πάνω σε μία βάρκα.

Σύμφωνα με τον Σριπάντα Σριντάρα Σουάμι, τον αρχικό σχολιαστή της *Μπαγκαβαταμ*, μετά από κάθε αλλαγή Μάνου δεν συμβαίνει πάντα ερήμωση. Παρ'όλα αυτά, μετά την περίοδο του Τσακσουσά Μάνου συνέβη αυτός ο κατακλυσμός για να δει ο Σατιαβράτα κάποια θαύματα. Αλλά ο Σρι Τζίβα Γκοσουάμι παρουσίασε οριστικές αποδείξεις από έγκυρες γραφές, όπως η *Βισνου-νταρμωτταρα*, η *Μαρκαντεγια Πουρανα*, η *Χαριβαμσα*, κλπ., ότι μετά το τέλος της εποχής κάθε Μάνου συμβαίνει πάντα ερήμωση. Και ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβαρτί υποστήριξε την άποψη του Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι και γι' αυτό το θέμα του κατακλυσμού μετά από κάθε Μάνου αναφέρθηκε επίσης και στην *Μπαγκαβαταμριτα*. Εκτός από αυτό, ο Κύριος ενσαρκώθηκε για να δείξει ιδιαίτερη χάρη στον Σατιαβράτα, έναν αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου εκείνης της εποχής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

σουρασουραναμ ουνταντιμ

ματναταμ μαννταρατσαλαμ

νταντρε καματα-ρουπενα

πριστα εκαντασε βιμπουχ

σουρα: οι πιστοί – *ασουραναμ*: των άθεων, των άπιστων – *ουνταντιμ*: στον ωκεανό – *ματναταμ*: ανακινώντας – *μαννταρατσαλαμ*: το ύψωμα Μαννταράτσαλα – *νταντρε*: στήριξε – *καματα*: χελώνα – *ρουπενα*: με τη

μορφή – *πριστε*: καβούκι – *εκαντασε*: η ενδέκατη κατά σειρά – *βιμπουχ*: η μεγάλη.

Η ενδέκατη ενσάρκωση του Κυρίου πήρε τη μορφή χελώνας. Οι πιστοί μαζί με τους άπιστους χρησιμοποίησαν το καβούκι της για να στηρίξουν το ύψωμα Μαννταράτσαλα και με το ύψωμα αυτό ανακινούσαν τη θάλασσα.

Κάποτε, οι πιστοί προσπάθησαν μαζί με τους άπιστους να φτιάξουν από τη θάλασσα νέκταρ που θα τους έκανε αθάνατους. Χρησιμοποίησαν τον λόφο Μαννταράτσαλα σαν ραβδί για να ανακατεύουν τη θάλασσα και το καβούκι της Χελώνας, της ενσάρκωσης του Θεού, για σημείο στήριξης, για άξονα του λόφου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

ντανβαταραμ ντβαντασαμαμ

τραγιοντασαμαμ εβα τσα

απαγιαγιατ σουραν ανιαν

μοχινια μοχαγιαν στριγια

ντανβαταραμ: η ενσάρκωση της Θεότητας, η επονομαζόμενη Ντανβατάρι – *ντβαντασαμαμ*: η δωδέκατη κατά σειρά – *τραγιοντασαμαμ*: η δέκατη τρίτη κατά σειρά – *εβα*: βεβαίως – *τσα*: και – *απαγιαγιατ*: έδωσε να πιει – *σουραν*: οι ημίθεοι – *ανιαν*: άλλοι – *μοχινια*: με τη γοητευτική ομορφιά – *μοχαγιαν*: σαγηνεύοντας – *στριγια*: με τη μορφή μιας γυναίκας.

Κατά τη δωδέκατη ενσάρκωση, ο Κύριος παρουσιάστηκε ως Ντανβαντάρι και κατά τη δέκατη τρίτη σαγήνευσε τους άθεους με τη γοητευτική ομορφιά μιας γυναίκας και έδωσε στους ημίθεους να πουν νέκταρ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*τσατουρντασαμ ναρασιμχαμ
μπιμπραντ νταϊτιενντραμ ουρτζιταμ
ντανταρα καρατζαϊρ ουραβ
ερακαμ κατα-κριντ γιατα*

τσατουρντασαμ: η δέκατη τέταρτη κατά σειρά – *ναρα-σιμχαμ*: η ενσάρκωση του Κυρίου, μισού ανθρώπου, μισού λιονταριού – *μπιμπρατ*: κατήλθε – *νταϊτια-ινντραμ*: ο βασιλιάς των αθέων – *ουρτζιταμ*: γεροδεμένος – *ντανταρα*: έσκισε στα δύο – *καρατζαϊχ*: με τα νύχια – *ουρω*: στα γόνατα – *ερακαμ*: βέργες – *κατα-κριντ*: ξυλουργός – *γιατα*: όπως ακριβώς.

Κατά τη δέκατη τέταρτη ενσάρκωση, ο Κύριος εμφανίσθηκε ως Νρισίμχα και έσκισε στα δύο το γερό κορμί του Χιρανιακασιπού με τα νύχια Του, όπως κόβει ο ξυλουργός μια βέργα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*παντσαντασαμ βαμανακαμ
κριτβαγκαντ αντβααραμ μπαλεχ
παντα-τραγιαμ γιατσαμαναχ
πρατιαντισσους τρι-πισταπαμ*

παντσαντασαμ: η δέκατη πέμπτη κατά σειρά – *βαμανακαμ*: τον νάνο *μπραμανα* – *κριτβα*: παίρνοντας – *αγκατ*: πήγε – *αντβααραμ*: τον χώρο της θυσίας – *μπαλεχ*: του Βασιλιά Μπάλι – *παντα-τραγιαμ*: μόνο τρία βήματα – *γιατσαμαναχ*: ικετεύοντας – *πρατιαντισσουχ*: θέλοντας κατά βάθος να επιστρέψει – *τρι-πισταπαμ*: το βασίλειο των τριών πλανητικών συστημάτων.

Κατά τη δέκατη πέμπτη ενσάρκωση, Ο Κύριος πήρε τη μορφή ενός νάνου *μπραμανα* (του Βάμανα) και επισκέφθηκε τον χώρο που είχε ετοιμάσει ο *Μαχαράζα Μπάλι* για θυσία. Παρόλο που κατά βάθος επιθυμούσε να ξανακερδίσει το βασίλειο των τριών πλανητικών συστημάτων, παρακάλεσε μόνο για τρία βήματα γης.

Ο Παντοδύναμος Θεός μπορεί αρχίζοντας από κάτι πολύ μικρό να παραχωρήσει σε κάποιον το βασίλειο του σύμπαντος και κατά τον ίδιο τρόπο, μπορεί να αφαιρέσει το βασίλειο του σύμπαντος με το πρόσχημα ότι ζητιανεύει ένα μικρό κομμάτι γης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

αβαταρε σοντασαμε

πασιαν μπραμα-ντρουχο νριπαν

τριχ-σαπτα-κριτβαχ κουπιτο

νιχ-κσατραμ ακαρον μαχιμ

αβαταρε: στην ενσάρκωση του Κυρίου – *σοντασαμε*: η δέκατη έκτη – *πασιαν*: βλέποντας – *μπραμα-ντρουχαχ*: ανυπάκουοι στις εντολές των *μπραμανα* – *νριπαν*: η βασιλική τάξη – *τριχ-σαπτα*: τρεις φορές επί εφτά – *κριτβαχ*: είχε κάνει – *κουπιταχ*: όντας απασχολημένος – *νιχ*: άρνηση – *κσατραμ*: τη διοικητική τάξη – *ακαροτ*: έκανε, ετέλεσε – *μαχιμ*: τη γη.

Κατά τη δέκατη έκτη ενσάρκωση του Θεού, ο Κύριος (ως *Μπριγκουπατί*), εξοργισμένος με την τάξη των *κσατρια* επειδή είχαν εξεγερθεί εναντίον των *μπραμανα*, τους εξόντωσε είκοσι μία φορές.

Οι *κσατρια*, δηλαδή η διοικητική τάξη, πρέπει να κυβερνούν με την καθοδήγηση των *μπραμανα*, της νοήμονος τάξης. Οι *μπραμανα* καθοδηγούν τους κυβερνήτες με βάση τις *σαστρα*, τα βιβλία της εξ αποκαλύψεως γνώσης. Οι κυβερνήτες διοικούν σύμφωνα με αυτή την καθοδήγηση. Όποτε απειθαρχούν στις οδηγίες των *μπραμανα*, οι

κυβερνήτες απομακρύνονται δια της βίας από τις θέσεις τους και γίνεται διακανονισμός για καλύτερη διαχείριση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*ταταχ σαπταντασε τζαταχ
σατιαβατιαμ παρασαρατ
τσακρε βεντα-ταροχ σακα
ντριστιβα πουμσο 'λπα-μεντασαχ*

ταταχ: μετέπειτα – *σαπταντασε*: στη δέκατη έβδομη ενσάρκωση – *τζαταχ*: κατήλθε – *σατιαβατιαμ*: στην κοιλιά της Σατιαβάτι – *παρασαρατ*: από τον σοφό Παρασάρα – *τσακρε*: προετοίμασε – *βεντα-ταροχ*: του δέντρου της επιθυμίας των Βεδών – *σακαχ*: του κλάδου – *ντριστιβα*: βλέποντας – *πουμσαχ*: οι άνθρωποι γενικά – *αλπα-μεντασαχ*: λιγότερο έξυπνοι.

Έπειτα, κατά τη δέκατη έβδομη ενσάρκωση του Θεού, ο Σρι Βιασαντέβα εμφανίσθηκε μέσω του σοφού Παρασάρα στην κοιλιά της Σαρασβάτι και βλέποντας ότι οι άνθρωποι γενικά ήταν λιγότερο έξυπνοι, διαίρεσε την ενιαία Βέδα σε διάφορους κλάδους.

Αρχικά η Βέδα είναι μία. Αλλά ο Σρίλα Βιασαντέβα διαίρεσε την αρχική Βέδα σε τέσσερεις, και συγκεκριμένα, στη *Σαμα*, τη *Γιατζουρ*, τη *ΡΙγκ* και την *Αταρβα*. Έστερα τις εξήγησε ξανά σε διάφορα παραρτήματα, όπως οι *Πουρανα* και η *Μαχαμπαρατα*. Η γλώσσα και τα θέματα των Βεδών είναι πολύ δύσκολα για τους συνηθισμένους ανθρώπους. Είναι κατανοητά από τους εξαιρετικά ευφυείς και αυτοσυνειδητοποιημένους *μπραμανα*. Αλλά η τωρινή εποχή του Κάλι είναι γεμάτοι από αμαθείς ανθρώπους. Ακόμα και εκείνοι που έχουν γεννηθεί από πατέρα *μπραμανα*, δεν είναι στη σημερινή εποχή καλύτεροι από τους *σουντρα* ή τις γυναίκες. Κανονικά οι διπλογεννημένοι, δηλαδή οι *μπραμανα*, οι *κσατρια* και οι *βαϊσια*, υποβάλλονται σε μια εξαγνιστική εκπαιδευτική διαδικασία, γνωστή ως *σαμσκαρας*, αλλά εξαιτίας της κακής επιρροής της σημερινής εποχής, τα υποτιθέμενα μέλη οικογενειών *μπραμανα* και άλλων υψηλών κοινωνικών

τάξεων δεν έχουν πλέον ανώτερη παιδεία. Λέγονται *ντβιτζα-μπανντου*, δηλαδή φίλοι και συγγενείς των διπλογεννημένων. Αλλά οι *ντβιτζα-μπανντου* κατατάσσονται μαζί με τους *σουντρα* και τις γυναίκες. Ο Σρίλα Βιασαντέβα διαίρεσε τις Βέδες σε διάφορους κλάδους και παραρτήματα για χάρη των λιγότερο ευφυών τάξεων, όπως οι *ντβιτζα-μπανντου*, οι *σουντρα* και οι γυναίκες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

ναρα-ντεβατμαμ απανναχ

σουρα-καρια-τσικιρσαγια

σαμουντρα-νιγκραχαντινι

τσακρε βιριανι αταχ παραμ

ναρα: ανθρώπινο ον – *ντεβατμαμ*: θεία φύση – *απανναχ*: έχοντας λάβει τη μορφή – *σουρα*: οι ημίθεοι – *καρια*: δραστηριότητες – *τσικιρσαγια*: με σκοπό να κάνει – *σαμουντρα*: ο Ινδικός Ωκεανός – *νιγκραχα-αντινι*: ελέγχοντας, κλπ. – *τσακρε*: έκανε – *βιριανι*: υπεράνθρωπη ανδρεία – *αταχ παραμ*: έπειτα.

Κατά τη δέκατη όγδοη ενσάρκωση, ο Κύριος εμφανίσθηκε ως Βασιλιάς Ράμα. Για να ευχαριστήσει τους ημίθεους, φανέρωσε υπεράνθρωπες δυνάμεις, δαμάζοντας τον Ινδικό Ωκεανό και σκοτώνοντας τον άθεο Βασιλιά Ράβανα, που βρισκόταν από την άλλη μεριά της θάλασσας.

Το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Ράμα πήρε τη μορφή ανθρώπου και εμφανίσθηκε στη Γη με σκοπό να κάνει έργα αρεστά στους ημίθεους, δηλαδή τις προσωπικότητες που διευθύνουν το σύμπαν και διατηρούν την τάξη του. Μερικές φορές, μεγάλοι δαίμονες και άθεοι, όπως ο Ράβανα, ο Χιρανιακασιπού και πολλοί άλλοι, γίνονται διάσημοι χάρη στην πρόοδο του υλικού πολιτισμού που οφείλεται στην υλική επιστήμη και σε άλλες δραστηριότητες και δείχνουν ένα πνεύμα προκλητικό για την εδραιωμένη τάξη του Κυρίου. Για παράδειγμα, η απόπειρα για ταξίδια σε άλλους

πλανήτες με μηχανικά μέσα είναι πρόκληση στην εδραιωμένη τάξη. Κάθε πλανήτη έχει διαφορετικές συνθήκες και στεγάζει διαφορετικά είδη ανθρώπων όντων για συγκεκριμένους λόγους, οι οποίοι αναφέρονται στους κώδικες του Κυρίου. Αλλά οι άθεοι υλιστές, φουσκωμένοι από υπερηφάνεια λόγω μιας ασήμαντης υλικής προόδου, αμφισβητούν μερικές φορές την ύπαρξη του Θεού. Ο Ράβανα ήταν ένας από αυτούς και θέλησε να εκτοπίσει κοινούς ανθρώπους στον πλανήτη του Ίντρα με μηχανικά μέσα, χωρίς να υπολογίσει τους αναγκαίους όρους. Ήθελε να χτίσει μια σκάλα που να φτάνει μέχρι τον ουράνιο πλανήτη, έτσι ώστε να μη χρειάζεται να υποβάλλονται οι άνθρωποι στη διαδικασία των ευσεβών πράξεων που είναι απαραίτητες για να πάει κάποιος σε αυτόν τον πλανήτη. Ήθελε να κάνει και άλλες πράξεις εναντίον του εδραιωμένου νόμου του Κυρίου. Αψήφισε ακόμα και την εξουσία του Σρι Ράμα, του Προσώπου της Θεότητας, και απήγαγε τη γυναίκα Του, τη Σίτα. Βέβαια ο Κύριος Ράμα ήθελε να τιμωρήσει αυτόν τον άθεο, ικανοποιώντας την επιθυμία και τις προσευχές των ημιθέων. Γι' αυτό δέχθηκε την πρόκληση του Ράβανα και η ιστορία αυτή είναι το περιεχόμενο της *Ραμαγιανα*. Επειδή ο Κύριος Ραματσάντρα ήταν το Πρόσωπο της Θεότητας, έκανε πράγματα υπεράνθρωπα, που κανένα ανθρώπινο όν, συμπεριλαμβανομένου του ισχυρού από υλική άποψη Ράβανα, δεν θα μπορούσε να κάνει. Ο Κύριος Ραματσάντρα κατασκεύασε μία βασιλική οδό στον Ινδικό Ωκεανό με πέτρες που έπλεαν πάνω στο νερό. Οι σύγχρονοι επιστήμονες έχουν κάνει έρευνες για την έλλειψη της βαρύτητας, δεν είναι όμως δυνατό να την εφαρμόσουν οπουδήποτε θέλουν. Αλλά επειδή η έλλειψη της βαρύτητας είναι δημιουργήμα του Κυρίου με το οποίο μπορεί να κάνει τους γιγαντιαίους πλανήτες να πετούν και να πλέουν στον αέρα, έκανε τις πέτρες αβαρείς ακόμα και στη Γη και έφτιαξε μια πέτρινη γέφυρα στη θάλασσα χωρίς υποστηρίγματα. Τέτοια είναι η δύναμη του Θεού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

εκοναβιμσε βιμσατιμε

βρισνισου πραπια τζανμανι

ραμα-κρισναβ ιτι μπουβο

μπαγκαβαν αχαραντ μαραμ

εκοναβιμσε: στη δέκατη ένατη – βιμσατιμε: και στην εικοστή – βρισνισου: στη δυναστεία των Βρίσνι – πραπια: έχοντας λάβει – τζανμανι: γεννήσεις – ραμα: ο Μπαλαράμα – κρισνω: ο Σρι Κρίσνα – ιτι: έτσι – μπουβαχ: του κόσμου – μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας – αχαρατ: αφαίρεσε – μπαραμ: το φορτίο, το βάρος.

Κατά τη δέκατη ένατη και εικοστή ενσάρκωση, ο Κύριος κατήλθε ως Κύριος Μπαλαράμα και Κύριος Κρίσνα στην οικογένεια των Βρίσνι (της δυναστείας των Γιάντου) και έτσι αφαίρεσε το βαρύ φορτίο του κόσμου.

Η ιδιαίτερη μνεία της λέξης *μπαγκαβαν* σε αυτό το κείμενο μαρτυρεί ότι ο Μπαλαράμα και ο Κρίσνα είναι αρχικές μορφές του Κυρίου. Αυτό θα εξηγηθεί περισσότερο αργότερα. Ο Κύριος Κρίσνα δεν είναι μία από τις ενσαρκώσεις του *πουρουσα* για τις οποίες μάθαμε στην αρχή αυτού του κεφαλαίου. Είναι απευθείας το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας και ο Μπαλαράμα είναι η πρώτη πλήρης εκδήλωση του Κυρίου. Από τον Μπαλαντέβα επεκτείνεται η πρώτη σειρά πλήρων επεκτάσεων, δηλαδή ο Βασουντέβα, ο Σανκάρσανα, ο Ανιρουντα και ο Πραντιούμνα. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα είναι ο Βασουντέβα και ο Μπαλαντέβα είναι ο Σανκάρσανα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*ταταχ καλω σαμπαβριττε
σαμμοχαγια σουρα-ντβισαμ
μπουντο ναμναντζάνα-σουταχ
κικατεσου μπαβισιατι*

ταταχ: έπειτα – καλω: η εποχή του Κάλι – σαμπαβριττε: έχοντας επακολουθήσει – σαμμοχαγια: με σκοπό να παραπλανήσει – σουρα: οι πιστοί – ντβισαμ: τους φθονερούς – μπουνταχ: ο Κύριος Βούδας – ναμνα: του ονόματος – αντζάνα-σουταχ: ο γιος της Αντζάνα – κικατεσου: στην επαρχία της Γκάγια (Μπιχάρ) – μπαβισιατι: θα συμβεί.

Ύστερα, στην αρχή της Κάλι-γιούγκα, ο Κύριος θα εμφανισθεί ως Κύριος Βούδας, γιος της Αντζάνα, στην επαρχία της Γκάγια, για να παραπλανήσει όσους φθονούν τους πιστούς.

Ο Κύριος Βούδας, μια ισχυρή ενσάρκωση του Προσώπου της Θεότητας, εμφανίσθηκε στην επαρχία της Γκάγια (Μπιχάρ) ως γιος της Αντζάνα. Κήρυξε τη δική του άποψη περί μη βίας και αποδοκίμασε κατηγορηματικά ακόμα και τις θυσίες των ζώων που επιτρέπονται από τις Βέδες. Την εποχή που εμφανίσθηκε ο Κύριος Βούδας, οι άνθρωποι γενικά ήταν άθεοι και με μεγάλη προτίμηση στη σάρκα των ζώων. Με το πρόσχημα των βεδικών θυσιών, κάθε μέρος είχε μετατραπεί ουσιαστικά σε σφαγείο και οι άνθρωποι είχαν παραδοθεί στη σφαγή των ζώων, χωρίς κανέναν περιορισμό. Ο Κύριος Βούδας, από συμπόνια για τα άμοιρα τα ζώα, κήρυξε τη μη βία. Διακήρυξε πως δεν πίστευε στα δόγματα των Βεδών και υπογράμμισε τα δυσμενή ψυχολογικά αποτελέσματα που επισύρει η σφαγή των ζώων. Οι όχι και τόσο ευφυείς άνθρωποι της εποχής του Κάλι, που δεν είχαν πίστη στον Θεό, ακολούθησαν την αρχή του και για ένα διάστημα ασκήθηκαν σε κάποια ηθική πειθαρχία και στη μη βία, δηλαδή στα προκαταρκτικά στάδια μιας περαιτέρω προόδου στον δρόμο της συνειδητοποίησης του Θεού. Ξεγέλασε τους άθεους, επειδή οι άθεοι που ακολουθούσαν τις αρχές του δεν πίστευαν στον Θεό, είχαν όμως απόλυτη πίστη στον Κύριο Βούδα, που ήταν ενσάρκωση του Θεού. Έτσι οι άπιστοι αναγκάστηκαν να πιστέψουν στον Θεό με τη μορφή του Κυρίου Βούδα. Αυτό ήταν το έλεος του Κυρίου Βούδα: έκανε τους άπιστους πιστούς του.

Η σφαγή των ζώων ήταν το κυριότερο γνώρισμα της κοινωνίας πριν από την έλευση του κυρίου Βούδα. Οι άνθρωποι ισχυρίζονταν πως ήταν βεδικές θυσίες. Όταν οι Βέδες δεν φτάνουν σε εμάς μέσω της έγκυρης μαθητικής διαδοχής, αλλά μέσω ευκαιριακής ανάγνωσης, είναι εύκολο να παραπλανηθούμε από την περίτεχνη γλώσσα αυτού του συστήματος γνώσης. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* υπάρχει ένα σχόλιο για τέτοιου είδους ανόητους λόγιους (*αβιπαστσιταχ*). Είναι σίγουρο ότι οι ανόητοι λόγιοι της βεδικής φιλολογίας, που δεν φροντίζουν να λάβουν το υπερβατικό μήνυμα μέσω των υπερβατικώς συνειδητοποιημένων πηγών της μαθητικής διαδοχής, θα περιπλεχθούν. Γι' αυτούς οι ιεροτελεστίες είναι το παν. Η γνώση τους δεν έχει βάθος. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (15.15) λέει, *βενταϊς τσα σαρβαϊρ αχαμ εβα βεντιαχ*: ο σκοπός ολόκληρου του συστήματος των Βεδών είναι να μας οδηγήσει σταδιακά στον δρόμο του Υπερτάτου Κυρίου. Το όλο θέμα της βεδικής γραμματείας είναι η γνώση του

Υπερτάτου Κυρίου, της ατομικής ψυχής, της φύσης του κόσμου και της σχέσης που έχουν όλα αυτά μεταξύ τους. Όταν αυτή η σχέση είναι γνωστή, αρχίζει κανείς να λειτουργεί ανάλογα και ως αποτέλεσμα, ο ύψιστος στόχος της ζωής, δηλαδή η επιστροφή στον Θεό, πραγματοποιείται κατά τον ευκολότερο τρόπο. Δυστυχώς οι αναρμόδιοι λόγιοι των Βεδών αιχμαλωτίζονται μόνον από τις καθαρτήριες τελετές και έτσι η φυσική πρόοδος εμποδίζεται.

Για πρόσωπα με αθεϊστικές τάσεις που βρίσκονται σε τέτοια σύγχυση, ο Κύριος Βούδας είναι το έμβλημα του θείσμου. Γι' αυτό πρώτα απ' όλα θέλησε να εμποδίσει τη συνήθεια της σφαγής των ζώων. Οι σφαγείς των ζώων είναι στοιχεία επικίνδυνα στον δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Υπάρχουν δυό είδη σφαγέων ζώων. Μερικές φορές η ψυχή ονομάζεται «ζώο», δηλαδή ζωντανό ον. Επομένως και οι σφαγείς των ζώων και όσοι έχουν χάσει την ταυτότητα της ψυχής τους είναι σφαγείς ζώων.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είπε ότι μόνον ο σφαγέας των ζώων δεν μπορεί να χαρεί το υπερβατικό μήνυμα του Υπερτάτου Κυρίου. Συνεπώς αν οι άνθρωποι θέλουν να εκπαιδευθούν για τον δρόμο του Θεού, θα πρέπει να μάθουν πρωτίστως να σταματήσουν το σύστημα της σφαγής των ζώων. *Ο ισχυρισμός ότι η σφαγή των ζώων δεν έχει σχέση με την πνευματική συνειδητοποίηση είναι παραλογισμός.* Με τη χάρη της Κάλι-γιούγκα έχουν ξεφυτρώσει πολλοί δήθεν σαννιασι, που βασιζόμενοι σε αυτή την επικίνδυνη θεωρία, προπαγανδίζουν τη σφαγή των ζώων υπό το πρόσχημα των βεδικών θυσιών. Έχουμε ήδη αναφερθεί σε αυτό το ζήτημα, κατά τη συνομιλία του Κυρίου Τσετάνια με τον Μωλάνα Τσαντ Καζί Σαχέμπ. Οι θυσίες των ζώων όπως περιγράφονται στις Βέδες διαφέρουν από την απεριόριστη σφαγή των ζώων στα σφαγεία. Επειδή οι *ασουρα* ή οι υποτιθέμενοι λόγιοι των βεδικών γραφών προβάλλουν τη μαρτυρία των Βεδών για τη σφαγή των ζώων, ο κύριος Βούδας αρνήθηκε φαινομενικά το κύρος των Βεδών. Ο Κύριος Βούδας απέρριψε τις Βέδες για να σώσει τους ανθρώπους από την ανηθικότητα της σφαγής των ζώων και τα άμοιρα τα ζώα από τους μεγάλους αδελφούς τους, που φωνασκούν για παγκόσμια αδελφότητα, ειρήνη, δικαιοσύνη και ισότητα. Όταν σκοτώνονται τα ζώα δεν υπάρχει δικαιοσύνη. Ο Κύριος Βούδας ήθελε να σταματήσει τη σφαγή των ζώων τελείως και γι' αυτό το δόγμα του περί μη βίας (*αχιμσα*) διαδόθηκε όχι μόνο στην Ινδία, αλλά και έξω από αυτήν.

Με τεχνικούς όρους η φιλοσοφία του Κυρίου Βούδα χαρακτηρίζεται αθεϊστική, επειδή δεν δέχεται τον Υπέρτατο Κύριο και επειδή αρνείται το κύρος των Βεδών. Αυτό όμως είναι απλώς ένα καμουφλάρισμα του

Κυρίου. Ο Κύριος Βούδας είναι ενσάρκωση του Θεού. Είναι συνεπώς ο αρχικός εισηγητής της βεδικής γνώσης. Δεν μπορεί λοιπόν να απορρίπτει τη βεδική φιλοσοφία. Την απέρριψε όμως επιφανειακά, επειδή οι *σουρ-αντβισα*, δηλαδή οι δαίμονες, που φθονούν πάντα τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, προσπαθούν να δικαιώσουν τη σφαγή των αγελάδων και γενικά των ζώων μέσα από τις σελίδες των Βεδών και αυτό είναι που γίνεται σήμερα από τους εκσυγχρονισμένους *σαννιασι*. Ο Κύριος Βούδας ήταν υποχρεωμένος να απορρίψει την αυθεντία των Βεδών στο σύνολό της. Αυτό είναι απλώς ζήτημα τεχνικής, διαφορετικά δεν θα γινόταν αποδεκτός ως ενσάρκωση του Θεού. Και δεν θα τον λάτρευε με υπερβατικά τραγούδια ο ποιητής Τζαγιαντέβα, που είναι Βαϊσνάβα *ατσαρια*. Ο Κύριος Βούδας κήρυξε τις προκαταρκτικές αρχές των Βεδών με τρόπο κατάλληλο για την εποχή του –πράγμα που έκανε και ο Σανκαρτσάρι- ώστε να εδραιώσει το κύρος των Βεδών. Συνεπώς, και ο Κύριος Βούδας και ο Ατσάρι Σάνκαρ έστρωσαν τον δρόμο του θεϊσμού και οι Βαϊσνάβα *ατσαρια*, ιδιαίτερα ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπράμπου, οδήγησαν τους ανθρώπους στον δρόμο προς τη συνειδητοποίηση της ανάγκης για επιστροφή στον Θεό.

Μας δίνει χαρά το ότι οι άνθρωποι δείχνουν ενδιαφέρον για την κίνηση της μη βίας του Κυρίου Βούδα. Θα το πάρουν όμως το ζήτημα στα σοβαρά και θα κλείσουν τελείως τα σφαγεία των ζώων; Αν όχι, το δόγμα της *αχιμσα* δεν έχει νόημα.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* γράφτηκε μόλις πριν από την αρχή της εποχής του Κάλι, πριν από πέντε χιλιάδες χρόνια περίπου, και ο Κύριος Βούδας εμφανίστηκε πριν από περίπου δύο χιλιάδες εξακόσια χρόνια. Άρα η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* προλέγει την έλευση του Κυρίου Βούδα. Τέτοιο είναι το κύρος αυτού του πεντακάθολου έργου. Υπάρχουν πολλές τέτοιες προφητείες στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και εκπληρώνονται η μία μετά την άλλη. Δείχνουν την υψηλή θέση της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, η οποία δεν έχει ούτε ίχνος λάθους, πλάνης, εξαπάτησης ή ατέλειας, που είναι τα τέσσερα ψεγάδια όλων των υποκειμένων σε όρους ψυχών. Οι απελευθερωμένες ψυχές βρίσκονται πάνω από αυτά τα μειονεκτήματα και γι' αυτό μπορούν να βλέπουν και να προλέγουν πράγματα που πρόκειται να συμβούν στο απώτερο μέλλον.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*ατασω γιουγκα-σαντιαγιαμ
ντασιου-πραγιεσου ρατζασου
τζανιτα βισνου-γιασασο
ναμαν καλκιρ τζαγκατ-πατιχ*

ατα: έπειτα – ασω: ο Ίδιος ο Κύριος - γιουγκα-σαντιαγιαμ: κατά τη συζυγία των γιουγκα – ντασιου: άρπαγες – πραγιεσου: σχεδόν όλοι – ρατζασου: οι κυβερνώντες – τζανιτα: θα γεννηθεί – βισνου: ονομαζόμενος Βίσνου – γιασασαχ: επονομαζόμενος Γιάσα – ναμνα: στο όνομα – καλκιχ: ο Κάλκι, η ενσάρκωση του Κυρίου – τζαγκαντ-πατιχ: ο Κύριος της δημιουργίας.

Ύστερα, κατά τη συζυγία των δύο γιουγκα, ο Κύριος της δημιουργίας θα γεννηθεί ως ενσάρκωση Κάλκι και θα γίνει ο γιος του Βίσνου Γιάσα. Κατά την εποχή εκείνη οι κυβερνήτες της Γης θα έχουν εκφυλισθεί σε άρπαγες.

Εδώ συναντάμε άλλη μία προφητεία σχετική με την έλευση του Κυρίου Κάλκι, της ενσάρκωσης του Θεού. Πρόκειται να εμφανισθεί κατά τη συζυγία των δύο γιουγκα, και συγκεκριμένα, κατά το τέλος της Κάλι-γιούγκα και την αρχή της Σάτια-γιούγκα. Ο κύκλος των τεσσάρων γιουγκα, δηλαδή η Σάτια, η Τρέτα, η Ντβάπαρα και η Κάλι-γιούγκα, περιστρέφεται όπως οι μήνες του ημερολογίου. Η Κάλι-γιούγκα, η τωρινή εποχή, διαρκεί 432.000 χρόνια. Από αυτά έχουν περάσει μόνο τα 5.000 χρόνια, μετά το τέλος της μάχης του Κουρουκσέτρα και το τέλος της βασιλείας του Βασιλιά Παρίκσιτ. Άρα υπάρχουν άλλα 427.000 χρόνια έως το τέλος αυτής της Κάλι-γιούγκα. Όπως λοιπόν προλέγει η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, κατά το τέλος αυτής της περιόδου θα εμφανισθεί η ενσάρκωση του Κάλκι. Αναφέρονται επίσης το όνομα του πατέρα Του, του Βίσνου Γιάσα, ενός μορφωμένου *μπραμανα* από το χωριό Σαμμπάλα. Όπως προαναφέραμε, όλες αυτές οι προβλέψεις θα αποδειχθούν αληθινές. Αυτή είναι η αυθεντία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

αβαταρα χι ασανκιεγια
χαρεχ σαττβα-νιντερ ντβιτζαχ
γιατβαβιντασιναχ κουλιαχ
σαρασαχ σιουχ σαχασρασαχ

αβαταραχ: οι ενσαρκώσεις – *χι*: σίγουρα – *ασανκιεγιαχ*: αναρίθμητες –
χαρεχ: του Χαρί, του Κυρίου – *σαττβα-νιντεχ*: του ωκεανού της καλοσύνης
– *ντβατζαχ*: οι μπραμανα – *γιατα*: όπως είναι – *αβιντασιναχ*: ανεξάντλητες
– *κουλιαχ*: ρυάκια, ποταμάκια – *σαρασαχ*: τεραστίων λιμνών – *σιουχ*: είναι
– *σαχασρασαχ*: χιλιάδες.

Ω μπραμανα, οι ενσαρκώσεις του Κυρίου είναι αμέτρητες, σαν τα ρυάκια που κυλάνε από ανεξάντλητες πηγές νερού.

Ο κατάλογος των ενσαρκώσεων του Κυρίου που αναφέραμε εδώ δεν είναι πλήρης· είναι μόνο μία μερική παρουσίαση των ενσαρκώσεων. Υπάρχουν πολλές άλλες, όπως ο Σρι Χαγιαγκρίβα, ο Χαρί, ο Χάμσα, ο Πρισνιγκάρμπα, ο Βίμπου, ο Σατιάσενα, ο Βαϊκούντα, ο Σαρβαμπώμα, ο Βισβάκσενα, ο Νταρμασέτου, ο Σουντάμα, ο Γιογκεσβάρα, ο Μπριχαντμπάνου και άλλες, περασμένων εποχών. Ο Σρι Πράλαντα Μαχαράζα λέει στην προσευχή του: «Κυρίέ μου, εκδηλώνεις τόσο πολλές ενσαρκώσεις όσα είναι τα ζωικά είδη, δηλαδή τα υδρόβια, τα φυτά, τα ερπετά, τα πουλιά, τα κτήνη, οι άνθρωποι, οι ημίθεοι, κλπ., και αυτό το κάνεις μόνο για τη συντήρηση των πιστών και την καταστροφή των απίστων. Κατέρχεσαι με αυτόν τον τρόπο, ανάλογα με την ανάγκη κάθε εποχής. Στην Κάλι-γιούγκα έχεις ενσαρκωθεί ντυμένος σαν αφοσιωμένος υπηρέτης». Αυτή η ενσάρκωση του Κυρίου στην Κάλι-γιούγκα είναι ο Κύριος Τσετάνια Μαχαπραμπού. Υπάρχουν πολλά άλλα εδάφια, και στην *Μπαγκαβαταμ* και σε άλλες γραφές, όπου αναφέρεται σαφώς η ενσάρκωση του Κυρίου ως Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Και στην *Μπραμα-σαμχιτα* αναφέρεται εμμέσως ότι παρόλο που υπάρχουν πολλές ενσαρκώσεις του Κυρίου, όπως ο Ράμα, ο Νρισίμχα, ο Βάραχα, ο Ματσία, ο Κούρμα και πολλές άλλες, μερικές φορές ο Κύριος ενσαρκώνεται αυτοπροσώπως. Ο Κύριος Κρίσνα και ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού δεν είναι επομένως ενσαρκώσεις, αλλά η αρχική πηγή όλων των άλλων ενσαρκώσεων. Αυτό θα εξηγηθεί καθαρά στο επόμενο σλοκα. Ο Κύριος

λοιπόν είναι η ανεξάντλητη πηγή αναρίθμητων ενσαρκώσεων, που δεν αναφέρονται πάντα. Αλλά οι ενσαρκώσεις αυτές είναι πάντα ευδιάκριτες λόγω συγκεκριμένων υπεράνθρωπων άθλων, οι οποίοι είναι αδύνατο να πραγματοποιηθούν από οποιοδήποτε ζωντανό ον. Αυτό είναι το γενικό κριτήριο για την εξακρίβωση μιας ενσάρκωσης του Κυρίου, ευθέως ή εμμέσως εξουσιοδοτημένης. Μερικές από τις ενσαρκώσεις που αναφέρθηκαν προηγουμένως είναι σχεδόν πλήρη τμήματα. Για παράδειγμα, στους Κουμάρα έχει δοθεί η δύναμη της υπερβατικής γνώσης. Στον Σρι Νάραντα έχει δοθεί η δύναμη της υπηρεσίας αφοσίωσης. Ο Μαχαράζα Πρίτου είναι μια εξουσιοδοτημένη ενσάρκωση με διοικητικά καθήκοντα. Η ενσάρκωση Ματσία είναι απευθείας πλήρες τμήμα. Έτσι οι αναρίθμητες ενσαρκώσεις του Κυρίου εκδηλώνονται σε όλα τα σύμπαντα συνεχώς, χωρίς διακοπή, όπως κυλάει συνεχώς το νερό από τους καταρράκτες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*ρισαγιο μαναβο ντεβα
μανου-πουτρα μαχωτζασαχ
καλαχ σαρβε χαρερ εβα
σαπρατζαπαταγιαχ σμριταχ*

ρισαγιαχ: όλοι οι σοφοί – μαναβαχ: όλοι οι Μάνου – ντεβαχ: όλοι οι ημίθεοι – μανου-πουτραχ: όλοι οι απόγονοι του Μάνου – μαχα-οτζασαχ: πολύ ισχυροί – καλαχ: τμήμα του πλήρους τμήματος – σαρβε: όλοι συλλογικά – χαρεχ: του Κυρίου – εβα: βεβαίως – σα-πρατζαπαταγιαχ: μαζί με τους Πρατζάπατι – σμριταχ: είναι γνωστοί.

Όλοι οι σοφοί, όλοι οι Μάνου, όλοι οι ημίθεοι και όλοι οι απόγονοι του Μάνου που είναι ιδιαίτερα ισχυροί, καθώς και οι Πρατζάπατι, είναι πλήρη τμήματα ή τμήματα των πλήρων τμημάτων του Κυρίου.

Όσοι είναι συγκριτικά λιγότερο ισχυροί ονομάζονται *βιμπουτι* και όσοι είναι συγκριτικά ισχυρότεροι ονομάζονται ενσαρκώσεις *αβεσα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*ετε τσαμσα-καλαχ πουμσαχ
κρισνας του μπαγκαβαν σβαγιαμ
ινντραρι-βιακουλαμ λοκαμ
μρινταγιαντι γιουγκε γιουγκε*

ετε: όλες αυτές – *τσα*: και – *αμσα*: πλήρη τμήματα – *καλαχ*: τμήματα των πλήρων τμημάτων – *πουμσαχ*: του Υπερτάτου – *κρισναχ*: ο Κύριος Κρίσνα – *του*: αλλά – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σβαγιαμ*: προσωπικά – *ινντρα-αρι*: οι εχθροί του Ίνντρα – *βιακουλαμ*: ταραγμένοι, αναστατωμένοι – *λοκαμ*: όλοι οι πλανήτες – *μρινταγιαντι*: παρέχει προστασία – *γιουγκε γιουγκε*: σε διάφορες εποχές.

Όλες οι ενσαρκώσεις που αναφέρθηκαν είναι ή πλήρη τμήματα ή τμήματα των πλήρων τμημάτων του Κυρίου, αλλά ο Κύριος Σρι Κρίσνα είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας. Όλες τους εμφανίζονται στους διάφορους πλανήτες κάθε φορά που οι άθεοι δημιουργούν αναστάτωση. Ο Κύριος ενσαρκώνεται για να προστατέψει τους πιστούς.

Σε αυτή τη συγκεκριμένη στροφή γίνεται διάκριση μεταξύ του Κυρίου Σρι Κρίσνα και των άλλων ενσαρκώσεων. Συγκαταλέγεται μεταξύ των *αβαταρα* (των ενσαρκώσεων), επειδή χάρη στο αναίτιο έλεός Του ο Κύριος κατέρχεται από τον υπερβατικό τόπο Του. *Αβαταρα* σημαίνει «κάποιος που κατέρχεται». Όλες οι ενσαρκώσεις του Κυρίου, περιλαμβανομένου και του Ιδίου του Κυρίου, κατεβαίνουν σε διάφορους πλανήτες του υλικού κόσμου, καθώς και σε διάφορα ζωικά είδη, για να εκπληρώσουν συγκεκριμένες αποστολές. Ορισμένες φορές έρχεται ο Ίδιος, ενώ άλλες φορές κατεβαίνουν τα διάφορα πλήρη τμήματά Του ή τμήματα των πλήρων τμημάτων του ή τα διαφοροποιημένα τμήματά Του, εξουσιοδοτημένα ευθέως ή εμμέσως από Αυτόν, για να εκτελέσουν ορισμένες ειδικές αποστολές. Αρχικά ο Κύριος κατέχει ολοκληρωτικά κάθε πλούτο, κάθε δύναμη, κάθε δόξα, κάθε ομορφιά, κάθε γνώση και κάθε απάρνηση. Όταν αυτά εκδηλώνονται μερικώς, μέσω των πλήρων

τμημάτων Του ή των τμημάτων των πλήρων τμημάτων Του, θα πρέπει να σημειωθεί ότι για τις συγκεκριμένες αποστολές απαιτούνται ορισμένες εκδηλώσεις των διαφόρων δυνάμεών Του. Όταν βλέπουμε σε ένα δωμάτιο έναν μικρό ηλεκτρικό λαμπτήρα, δεν συμπεραίνουμε ότι η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από το εργοστάσιο παραγωγής περιορίζεται στον μικρό ηλεκτρικό λαμπτήρα. Το ίδιο εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μπορεί να εφοδιάσει με ενέργεια μεγάλες βιομηχανικές γεννήτριες υψηλής τάσης. Κατά το ίδιο τρόπο, οι ενσαρκώσεις του Κυρίου επιδεικνύουν περιορισμένες δυνάμεις, επειδή τόσες δυνάμεις είναι απαραίτητες κατά τον συγκεκριμένο χρόνο.

Για παράδειγμα, ο Κύριος Παρασούραμα και ο Κύριος Νρισίμχα φανέρωσαν ασυνήθιστη δύναμη, σκοτώνοντας τους απείθαρχους *κσατρια* είκοσι μία φορές ο πρώτος και τον εξαιρετικά ισχυρό άθεο Χιρανιακασιπού ο δεύτερος. Ο Χιρανιακασιπού ήταν τόσο ισχυρός, ώστε όταν σήκωνε τα φρύδια του σε ένδειξη δυσαρέσκειας, έτρεμαν ακόμη και οι ημίθεοι. Οι ημίθεοι, οι οποίοι βρίσκονται σε ανώτερο επίπεδο υλικής ύπαρξης, ξεπερνούν κατά πολλές φορές ακόμη και τα πλέον εξαιρετικά ανθρώπινα όντα σε διάρκεια ζωής, σε ομορφιά, σε πλούτη και γενικά στο κάθε τι. Και όμως, έτρεμαν τον Χιρανιακασιπού. Μπορούμε λοιπόν να φαντασθούμε τι τεράστια δύναμη είχε ο Χιρανιακασιπού στον υλικό κόσμο. Αλλά ο Κύριος Νρισίμχα τον έκοψε με τα νύχια Του σε μικρά κομματάκια. Αυτό σημαίνει ότι κανένας, οσοδήποτε ισχυρός και αν είναι από υλική άποψη, δεν μπορεί να αντισταθεί στη δύναμη που έχουν τα νύχια του Κυρίου. Παρόμοια, ο Τζαμαντάγκνια φανέρωσε τη δύναμη του Κυρίου σκοτώνοντας όλους τους απείθαρχους βασιλείς, που ο καθένας τους στο κράτος του ήταν πολύ ισχυρός. Η εξουσιοδοτημένη ενσάρκωση του Κυρίου Νάραντα και η πλήρης ενσάρκωση Βάραχα, καθώς και ο έμμεσα εξουσιοδοτημένος Κύριος Βούδας, έδωσαν πίστη στις μάζες των ανθρώπων. Οι ενσαρκώσεις του Ράμα και του Ντανβαντάρι φανέρωσαν τη δόξα Του και ο Μπαλαράμα, η Μοχίνι και ο Βάμανα έδειξαν την ομορφιά Του. Ο Νταττατρέγια, ο Ματσία, οι Κουμάρα και ο Καπίλα παρουσίασαν την υπερβατική γνώση Του. Οι *ρισι* Νάρα και Ναράγιανα φανέρωσαν την απάρνησή Του. Όλες λοιπόν οι ενσαρκώσεις του Κυρίου εκδήλωσαν έμμεσα ή άμεσα διάφορα γνωρίσματα του Κυρίου, αλλά ο Κύριος Κρίσνα, ο πρωταρχικός Κύριος, παρουσίασε πλήρως όλα τα γνωρίσματα του Θεού και με αυτόν τον τρόπο επιβεβαιώνεται ότι Αυτός είναι η πηγή όλων των άλλων ενσαρκώσεων. Το δε εκπληκτικότερο γνώρισμα που φανέρωσε ο Κύριος Κρίσνα ήταν η εσωτερική ενεργητική εκδήλωση των διασκεδάσεών Του με τις βοσκοπούλες. Όλες οι διασκεδάσεις Του με τις

γκοπι αποτελούν παρουσίαση της υπερβατικής ύπαρξης, ευδαιμονίας και γνώσης, παρόλο που φαινομενικά εκδηλώνονται ως ερωτική αγάπη. Η ιδιαίτερη γοητεία των διασκεδάσεών Του με τις γκοπι δεν πρέπει ποτέ να παρανοείται. Η *Μπαγκαβαταμ* εξιστορεί αυτές τις υπερβατικές διασκεδάσεις στο Δέκατο Άσμα. Και για να μπορέσει ο μελετητής να φτάσει στο σημείο να κατανοήσει την υπερβατική φύση των διασκεδάσεων του Κυρίου Κρίσνα με τις γκοπι, η *Μπαγκαβαταμ* τον προάγει σταδιακά μέσα από άλλα εννέα άσματα.

Με βάση την ετυμολογία του Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, που βρίσκεται σε συμφωνία με έγκυρες πηγές, ο Κύριος Κρίσνα είναι η πηγή όλων των άλλων ενσαρκώσεων. Ο Κύριος Κρίσνα δεν πηγάζει από κάπου αλλού. Στο πρόσωπο του Κυρίου Κρίσνα είναι παρόντα σε πλήρη μορφή όλα τα γνωρίσματα της Υπέρτατης Αλήθειας, στη δε *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος δηλώνει με έμφαση ότι δεν υπάρχει αλήθεια ίση ή μεγαλύτερη από Αυτόν. Η λέξη *σβαγιαμ* σε αυτή τη στροφή έχει ιδιαίτερη σημασία. Επιβεβαιώνει ότι ο Κύριος Κρίσνα δεν έχει άλλη πηγή εκτός από τον εαυτό Του. Μολονότι σε άλλα εδάφια οι ενσαρκώσεις περιγράφονται ως *μπαγκαβαν* λόγω της ιδιαίτερης αποστολής τους, πουθενά δεν χαρακτηρίζονται ως Υπέρτατο Πρόσωπο. Σε αυτή τη στροφή η λέξη *σβαγιαμ* ορίζει την υπέρτατη αρχή ως *summum bonum* (ύψιστο καλό).

Το *summum bonum*, δηλαδή ο Κρίσνα, είναι ένα και μόνο. Ο Ίδιος ο Κρίσνα έχει επεκτείνει τον Εαυτό Του σε διάφορα τμήματα, μερίδια και μόρια ως *σβαγιαμ-ρουπα*, *σβαγιαμ-πρακασα*, *ταντ-εκατμα*, *πραμπαβα*, *βαϊμπαβα*, *βιλασα*, *αβαταρα*, *αβεσα* και *τζίβα*, όλα εφοδιασμένα με αναρίθμητες ενέργειες, κατάλληλες για το κάθε πρόσωπο και την κάθε προσωπικότητα. Λόγιοι σοφοί σε υπερβατικά ζητήματα έχουν συμπεράνει μετά από προσεκτική ανάλυση ότι το *summum bonum*, ο Κρίσνα, έχει εξήντα τέσσερεις κύριες ιδιότητες. Όλες οι επεκτάσεις ή κατηγορίες του Κυρίου κατέχουν μέρος μόνον αυτών των ιδιοτήτων. Αλλά ο Σρι Κρίσνα κατέχει όλες αυτές τις ιδιότητες. Οι δε προσωπικές επεκτάσεις Του, όπως οι *σβαγιαμ-πρακασα*, *ταντ-εκατμα* και έως τις κατηγορίες των *αβαταρα*, οι οποίοι είναι όλοι *βισνου-ταττβα*, κατέχουν έως το ενενήντα τρία τοις εκατό αυτών των υπερβατικών ιδιοτήτων. Ο Κύριος Σίβα, που δεν είναι ούτε *αβαταρα* ούτε *αβεσα* ούτε ενδιάμεσα, κατέχει σχεδόν το ογδόντα τέσσερα τοις εκατό αυτών των ιδιοτήτων. Οι *τζίβα* όμως, δηλαδή τα ατομικά ζωντανά όντα στις διάφορες καταστάσεις ύπαρξης, κατέχουν μόνο μέχρι το εβδομήντα οχτώ τοις εκατό αυτών των ιδιοτήτων. Στην υπό όρους κατάσταση της υλικής ύπαρξης, το ζωντανό ον κατέχει αυτές τις ιδιότητες σε ελάχιστη ποσότητα, που ποικίλλει ανάλογα με την ευσεβή ζωή του

ζωντανού όντος. Το τελειότερο ζωντανό ον είναι ο Μπράμα, ο υπέρτατος κυβερνήτης ενός σύμπαντος. Αυτός κατέχει πλήρως το εβδομήντα οχτώ τοις εκατό αυτών των ιδιοτήτων. Όλοι οι άλλοι ημίθεοι έχουν τις ίδιες ιδιότητες, αλλά σε μικρότερο βαθμό, ενώ τα ανθρώπινα όντα κατέχουν αυτές τις ιδιότητες σε ελάχιστες ποσότητες. Το πρότυπο της τελειότητας για τα ανθρώπινα όντα είναι η πλήρης ανάπτυξη του εβδομήντα οχτώ τοις εκατό αυτών των ιδιοτήτων. Τα ζωντανά όντα δεν μπορούν ποτέ να έχουν ιδιότητες όπως ο Σίβα, ο Βίσνου ή ο Κύριος Κρίσνα. Το ζωντανό ον μπορεί να γίνει θεϊκό, καλλιεργώντας πλήρως το εβδομήντα οχτώ τοις εκατό των υπερβατικών ιδιοτήτων, δεν μπορεί όμως ποτέ να γίνει Θεός όπως ο Σίβα, ο Βίσνου ή ο Κρίσνα. Μπορεί με την πάροδο του χρόνου να γίνει Μπράμα. Τα θεϊκά ζωντανά όντα, που είναι όλα κάτοικοι των πλανητών του πνευματικού ουρανού, συνοδεύουν αιωνίως τον Θεό σε διάφορους πνευματικούς πλανήτες, που ονομάζονται Χάρι-ντάμα και Μαχέσα-ντάμα. Ο τόπος διαμονής του Κυρίου Κρίσνα, πάνω από όλους τους πνευματικούς πλανήτες, ονομάζεται Κρισναλόκα ή Γκολόκα Βρινντάβανα και τα τελειοποιημένα ζωντανά όντα, αναπτύσσοντας πλήρως το εβδομήντα οχτώ τοις εκατό αυτών των ιδιοτήτων, μπορούν να εισέλθουν στον πλανήτη Κρισναλόκα, αφού αφήσουν το τωρινό υλικό σώμα τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

τζανμα γκουχιαμ μπαγκαβατο

γιε ετατπραγιατο ναραχ

σαγιαμπραταγκριναμ μπακτια

ντουχκα-γκραμαντ βιμουτσιατε

τζανμα: γέννηση – *γκουχιαμ*: μυστηριώδη – *μπαγκαβαταχ*: του Κυρίου – *γιαχ*: ένας – *ετατ*: όλες αυτές – *πραγιαταχ*: προσεκτικά – *ναραχ*: άνθρωπος – *σαγιαμ*: βράδυ – *πραταχ*: πρωί – *γκριναν*: απαγγέλλει – *μπακτια*: με αφοσίωση – *ντουχκα-γκραματ*: από όλες τις δυστυχίες – *βιμουτσιατε*: ανακουφίζεται.

Όποιος απαγγέλλει προσεκτικά και με αφοσίωση, το πρωί και το βράδυ, τις μυστηριώδεις εμφανίσεις του Κυρίου, ανακουφίζεται από όλες τις δυστυχίες της ζωής.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* το Πρόσωπο της Θεότητας δηλώνει πως όποιος γνωρίζει τις αρχές της υπερβατικής γέννησης και των υπερβατικών πράξεων του Κυρίου, αφού λυτρωθεί από αυτό το υλικό σκηνώμα, θα επιστρέψει στον Θεό. Άρα, αν απλώς γνωρίσουμε πραγματικά τον αινιγματικό τρόπο της ενσάρκωσης του Κυρίου σε αυτόν τον υλικό κόσμο, μπορούμε να ελευθερωθούμε από την υλική σκλαβιά. Συνεπώς η γέννηση και η δράση του Κυρίου, όπως φανερώθηκαν από Αυτόν για το καλό των ανθρώπων, δεν είναι πράγματα συνηθισμένα. Είναι μυστηριώδη και το μυστήριο ανακαλύπτουν μόνον όσοι προσπαθούν προσεκτικά να εισχωρήσουν βαθιά στο ζήτημα, με πνευματική αφοσίωση. Έτσι ελευθερώνεται κανείς από την υλική σκλαβιά. Συνιστάται λοιπόν να απαγγέλλουμε απλώς με ειλικρίνεια και αφοσίωση αυτό το κεφάλαιο της *Μπαγκαβαταμ*, το οποίο περιγράφει την εμφάνιση του Κυρίου σε διάφορες ενσαρκώσεις, όποιος δε εφαρμόσει αυτή τη συμβουλή μπορεί να συλλάβει την αληθινή έννοια της γέννησης και της δράσης του Κυρίου. Και μόνον η λέξη *βιμουκτι*, δηλαδή απελευθέρωση, δείχνει πως η γέννηση και η δράση του Κυρίου είναι υπερβατικές. Διαφορετικά, δεν θα μπορούσε κάποιος να επιτύχει την απελευθέρωση αν απλώς τις απαγγέλλει. Είναι συνεπώς μυστηριώδεις και όσοι δεν ακολουθούν τις καθορισμένες ρυθμίσεις της υπηρεσίας αφοσίωσης δεν αποκτούν το δικαίωμα να εισχωρήσουν στα μυστήρια των γεννήσεων και της δράσης Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

εταντ ρουπαμ μπαγκαβατο

χι αρουपाσια τσιντ-ατμαναχ

μαγια-γκουναιρ βιρατσιταμ

μαχανταντιμπιρ ατμاني

ετατ: όλες αυτές – *ρουπαμ*: οι μορφές – *μπαγκαβαταχ*: του Κυρίου – *χι*: σίγουρα – *αρουपाσια*: κάποιου ο οποίος δεν έχει υλική μορφή – *τσιντ-ατμαναχ*: της Υπέρβασης – *μαγια*: η υλική ενέργεια – *γκουναιχ*: από τις ιδιότητες – *βιρατσιταμ*: κατασκευασμένη – *μαχατ-αντιμπιχ*: με τα συστατικά της ύλης – *ατμاني*: στον εαυτό.

Η αντίληψη της συμπαντικής μορφής *βιρατ* του Κυρίου, όπως εμφανίζεται στον υλικό κόσμο, είναι φανταστική. Είναι για να επιτρέψει στους λιγότερο νοήμονες (και στους νεοφώτιστους) να προσαρμοσθούν στην ιδέα ότι ο Κύριος έχει μορφή. Στην πραγματικότητα όμως, ο Κύριος δεν έχει υλική μορφή.

Η αντίληψη του Κυρίου, η γνωστή ως *βισβα-ρουπα* ή *βιρατ-ρουπα*, δεν αναφέρεται σκόπιμα μαζί με τις διάφορες ενσαρκώσεις του Κυρίου, επειδή όλες οι ενσαρκώσεις του Κυρίου που μνημονεύθηκαν προηγουμένως είναι υπερβατικές, χωρίς ίχνος υλικότητας στα σώματά τους. Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο σώμα και την ψυχή, όπως στην περίπτωση των υποκείμενων σε όρους ψυχών. Η έννοια της *βιρατ-ρουπα* είναι για τους νεοφώτιστους λάτρες. Γι' αυτούς παρουσιάζεται η υλική *βιρατ-ρουπα*, η οποία θα αναλυθεί στο Δεύτερο Άσμα. Σύμφωνα με την έννοια της *βιρατ-ρουπα*, οι υλικές εκδηλώσεις διαφόρων πλανητών γίνονται αντιληπτές ως πόδια, χέρια, κλπ. του Κυρίου. Στην πραγματικότητα, όλες αυτές οι περιγραφές είναι για τους νεοφώτιστους. Οι νεοφώτιστοι δεν μπορούν να αντιληφθούν τίποτα πέρα από την ύλη. Η υλική αντίληψη του Κυρίου δεν προσμετράται μαζί με τις πραγματικές Του μορφές. Ως Παραμάτμα, Υπέρτατη Ψυχή, ο Κύριος βρίσκεται μέσα σε κάθε υλική μορφή, ακόμα και μέσα στα άτομα, αλλά οι εξωτερικές υλικές μορφές δεν είναι παρά μόνο φαντασίωση και για τον Κύριο και για τα ζωντανά όντα. Ούτε οι τωρινές μορφές των υποκείμενων σε όρους ψυχών είναι πραγματικές. Το συμπέρασμα είναι ότι η υλική αντίληψη του σώματος του Κυρίου ως *βιρατ* είναι φανταστική. Και ο Κύριος και τα ζωντανά όντα είναι ζωντανά πνεύματα και έχουν γνήσια πνευματικά σώματα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*γιατα ναμπασι μεγκωγκο
ρενουρ βα παρτιβο 'νιλε
εβαμ ντρασταρι ντρισιατβαμ
αροπιταμ αμπουντιμπιχ*

γιατα: όπως είναι – ναμπασι: στον ουρανό – μεγκα-ογκαχ: ένα πλήθος σύννεφα – ρενουχ: σκόνη – βα: καθώς και – παρτιβαχ: λάσπη, θαμπάδα – ανιλε: στον αέρα – εβαμ: έτσι – ντρασταρι: σε αυτόν που βλέπει – ντρισιατβαμ: με σκοπό να δουν – αροπιταμ: εξυπακούεται – αμπουντιμπιχ: από τα λιγότερο ευφυή άτομα.

Τα σύννεφα και η σκόνη μεταφέρονται από τον αέρα, αλλά οι λιγότερο νοήμονες λένε ότι ο ουρανός είναι συννεφιασμένος και ο αέρας βρώμικος. Κατά τον ίδιο τρόπο, αποδίδουν υλικές σωματικές ιδιότητες στον πνευματικό εαυτό.

Εδώ επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά ότι δεν μπορούμε να δούμε τον Κύριο, που είναι εντελώς πνευματικός, με τα υλικά μάτια μας και τις υλικές αισθήσεις μας. Δεν μπορούμε καν να αντιληφθούμε τον πνευματικό σπινθήρα που υπάρχει μέσα στο σώμα του ζωντανού όντος. Βλέπουμε το εξωτερικό σωματικό περίβλημα ή τον λεπτό νου του ζωντανού όντος, αλλά δεν μπορούμε να δούμε τον πνευματικό σπινθήρα μέσα στο σώμα. Είμαστε λοιπόν αναγκασμένοι να δεχθούμε την παρουσία του ζωντανού όντος από την παρουσία του χονδροειδούς του σώματος. Κατά τον ίδιο τρόπο, σε όσους επιθυμούν να δουν τον Κύριο με αυτά τα υλικά μάτια ή με τις υλικές αισθήσεις συνιστάται ο διαλογισμός πάνω στη γιγαντιαία εξωτερική μορφή, την αποκαλούμενη *βιρατ-ρουπα*. Για παράδειγμα, όταν κάποιος συγκεκριμένος άνθρωπος μπαίνει στο αυτοκίνητό του, που είναι εύκολα ορατό, ταυτίζουμε το αυτοκίνητο με τον άνθρωπο μέσα στο αυτοκίνητο. Όταν ο Πρόεδρος μιας χώρας κυκλοφορεί με το προεδρικό αυτοκίνητο, λέμε: «Να ο Πρόεδρος!» Ταυτίζουμε το αυτοκίνητο με τον Πρόεδρο. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα λιγότερο νοήμονα άτομα που θέλουν να δουν τον Θεό αμέσως χωρίς να έχουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις μπορούν να δουν πρώτα τον γιγαντιαίο υλικό κόσμο ως μορφή του Κυρίου, μολονότι ο Κύριος είναι και εντός και εκτός. Σε συνδυασμό με αυτό, μπορούμε να αντιληφθούμε καλύτερα τα σύννεφα και το γαλάζιο του ουρανού. Παρόλο που το γαλάζιο χρώμα του ουρανού και ο ίδιος ο ουρανός διαφέρουν, αντιλαμβανόμαστε τον ουρανό ως γαλάζιο. Αλλά αυτή είναι η αντίληψη μόνον όσων δεν γνωρίζουν καλά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*αταχ παραμ γιαντ αβιακταμ
αβιουντα-γκουννα-μπριμχιταμ
αντριστασρουτα-βαστουτβατ
σα τζιβο γιατ πουνναρ-μπαβαχ*

αταχ: αυτό – *παραμ*: πέραν – *γιατ*: το οποίο – *αβιακταμ*: ανεκδήλωτο – *αβιουντα*: χωρίς μορφή και σχήμα - *γκουννα-μπριμχιταμ*: επηρεασμένο από τις ιδιότητες – *αντριστα*: αθέατο – *ασρουτα*: ανήκουστο – *βαστουτβατ*: όντας σαν αυτό – *σαχ*: εκείνο – *τζιβαχ*: το ζωντανό ον – *γιατ*: εκείνο το οποίο – *πουνναχ-μπαβαχ*: γεννιέται επανειλημμένως.

Πέρα από αυτή τη χονδροειδή αντίληψη της μορφής, υπάρχει μία άλλη λεπτή αντίληψη της μορφής, μορφής που δεν έχει συμβατικό σχήμα, δεν φαίνεται, δεν ακούγεται και δεν εκδηλώνεται. Η μορφή του ζωντανού όντος βρίσκεται πέρα από αυτή τη λεπτή διάσταση, διαφορετικά δεν θα μπορούσε να γεννιέται κατ' επανάληψη.

Όπως η χονδροειδής κοσμική εκδήλωση γίνεται αντιληπτή ως το γιγαντιαίο σώμα του Κυρίου, έτσι υπάρχει και η αντίληψη της λεπτής μορφής Του, η οποία απλώς συνειδητοποιείται χωρίς να φαίνεται, να ακούγεται ή να εκδηλώνεται. Αλλά στην πραγματικότητα, όλες αυτές οι χονδροειδείς και λεπτές αντιλήψεις του σώματος έχουν σχέση με τα ζωντανά όντα. Η πνευματική μορφή των ζωντανών όντων βρίσκεται πέρα από αυτή τη χονδροειδή υλική ή λεπτή ψυχική ύπαρξη. Το χονδροειδές σώμα και οι ψυχικές λειτουργίες παύουν να ενεργούν μόλις το ζωντανό ον αφήσει το ορατό χονδροειδές σώμα. Λέμε μάλιστα ότι το ζωντανό ον έφυγε, επειδή δεν φαίνεται και δεν ακούγεται. Ακόμα και όταν το ζωντανό ον κοιμάται βαθιά και το χονδροειδές σώμα δεν ενεργεί, γνωρίζουμε ότι το ζωντανό ον βρίσκεται μέσα στο σώμα επειδή αναπνέει. Όταν λοιπόν το ζωντανό ον αφήσει το σώμα, αυτό δεν σημαίνει ότι η ζωντανή ψυχή παύει να υπάρχει. Υπάρχει, διαφορετικά πώς θα μπορούσε να γεννιέται ξανά και ξανά;

Το συμπέρασμα είναι ότι ο Κύριος υπάρχει αιωνίως στην υπερβατική Του μορφή, που δεν είναι ούτε χονδροειδής ούτε λεπτή όπως του ζωντανού όντος. Το σώμα Του δεν πρέπει να συγκρίνεται ποτέ με τα χονδροειδή και

λεπτά σώματα των ζωντανών όντων. Κάθε τέτοιου είδους αντίληψη του σώματος του Κυρίου είναι φανταστική. Το ζωντανό ον έχει την αιώνια πνευματική μορφή του, η οποία τίθεται υπό όρους μόνον εξαιτίας της μόλυνσής του από την ύλη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

γιατρεμε σαντ-ασαντ-ρουπε

πρατισιντε σβα-σαμβιντα

αβιντιαγιατμανι κριτε

ιτι ταντ μπραμα-νταρσαναμ

γιατρα: όποτε – *ιμε*: σε όλα αυτά – *σατ-ασατ*: χονδροειδή και λεπτά – *ρουπε*: στις μορφές – *πρατισιντε*: ακυρώνονται, καταργούνται – *σβα-σαμβιντα*: με την αυτοσυνειδητοποίηση – *αβιντιαγια*: από άγνοια – *ατμανι*: στον εαυτό – *κριτε*: έχοντας επιβληθεί – *ιτι*: έτσι – *τατ*: δηλαδή – *μπραμα-νταρσαναμ*: η μέθοδος για να ιδωθεί το Απόλυτο.

Την ώρα που νιώσει κάποιος με την αυτοσυνειδητοποίηση ότι το χονδροειδές και το λεπτό σώμα δεν έχουν καμία σχέση με τον αγνό εαυτό, εκείνη την ώρα βλέπει τον εαυτό του καθώς και τον Κύριο.

Η διαφορά ανάμεσα στην αυτοσυνειδητοποίηση και την υλική αυταπάτη είναι η γνώση πως τα πρόσκαιρα και απατηλά βάρη της υλικής ενέργειας, με τη μορφή χονδροειδών και λεπτών σωμάτων, είναι επιφανειακά περιβλήματα του εαυτού. Τα περιβλήματα αυτά οφείλονται σε άγνοια και δεν ισχύουν ποτέ για το Πρόσωπο της Θεότητας. Όποιος έχει πεισθεί απόλυτα γι' αυτό είναι απελευθερωμένος, ή με άλλα λόγια, βλέπει το Απόλυτο. Αυτό σημαίνει ότι η τέλεια αυτοσυνειδητοποίηση είναι δυνατή αν αποδεχθούμε μια ζωή θεϊκή, δηλαδή πνευματική. Αυτοσυνειδητοποίηση σημαίνει αδιαφορία για τις ανάγκες του χονδροειδούς και του λεπτού σώματος και ενδιαφέρον για τις δραστηριότητες του εαυτού. Η ώθηση για δράση προέρχεται από τον εαυτό, αλλά η δράση αυτή γίνεται παραπλανητική εξαιτίας της άγνοιας της

αληθινής θέσης του εαυτού. Εξαιτίας της άγνοιας, το προσωπικό συμφέρον υπολογίζεται με βάση το χονδροειδές και το λεπτό σώμα και γι' αυτό ολόκληρη σειρά από πράξεις αχρηστεύεται σε κάθε ζωή. Όταν όμως με την κατάλληλη αγωγή συναντήσουμε τον εαυτό, τότε αρχίζει η δράση του. Γι' αυτό ο άνθρωπος που ασχολείται με τη δράση του εαυτού ονομάζεται *τζιβαν-μουκτα*, δηλαδή άτομο απελευθερωμένο ακόμη και στην υπό όρους ύπαρξη.

Αυτό το τέλειο στάδιο συνειδητοποίησης του εαυτού δεν επιτυγχάνεται με τεχνητά μέσα, αλλά κάτω από τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, που είναι πάντα υπερβατικός. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει ότι είναι παρών στην καρδιά όλων και ότι μόνον από Αυτόν προέρχονται η γνώση, η θύμηση και η λησμονιά. Όταν το ζωντανό ον επιθυμήσει να απολαύσει την υλική ενέργεια, δηλαδή τα απατηλά φαινόμενα, ο Κύριος καλύπτει το ζωντανό ον με το μυστήριο της λησμονιάς και έτσι το ζωντανό ον παρεμηνεύει το χονδροειδές σώμα και τον λεπτό νου ως εαυτό του. Και όταν με την καλλιέργεια της πνευματικής γνώσης το ζωντανό ον προσεύχεται στον Κύριο για απελευθέρωση από τις αρπάγες της λησμονιάς, ο Κύριος, χάρι στο αναίτιο έλεός Του, αφαιρεί το ψευδαισθητικό παραπέτασμα του ζωντανού όντος και έτσι του επιτρέπει να συνειδητοποιήσει τον εαυτό του. Τότε το ζωντανό ον θέτει τον εαυτό του στην υπηρεσία του Κυρίου, σύμφωνα με την αιώνια καταστατική του θέση, και απελευθερώνεται από την υποκείμενη σε όρους ζωή. Όλα αυτά εκτελούνται από τον Κύριο, είτε μέσω της εξωτερικής του δύναμης είτε απευθείας, μέσω της εσωτερικής Του δύναμης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

γιαντι εσοπαρατα ντεβι

μαγια βαϊσارانτι ματιχ

σαμπαννα εβετι βιντουρ

μαχιμνι σβε μαχιγιατε

γιαντι: εάν όμως – *εσα*: αυτοί – *ουπαρατα*: έχει υποχωρήσει – *ντεβι μαγια*: η παραπλανητική ενέργεια – *βαϊσارانτι*: γεμάτος γνώση – *ματιχ*: φώτιση – *σαμπανναχ*: εμπλουτισμένος – *εβα*: βεβαίως – *ιτι*: έτσι – *βιντουχ*: όντας γνώστης – *μαχιμνι*: στις δόξες – *σβε*: του εαυτού – *μαχιγιατε*: ευρισκόμενος.

Αν η παραπλανητική ενέργεια υποχωρήσει και με τη χάρη του Κυρίου το ζωντανό ον εμπλουτισθεί πλήρως με γνώση, τότε φωτίζεται αμέσως με αυτοσυνειδητοποίηση και εδραιώνεται έτσι στη δική του δόξα.

Επειδή ο Κύριος είναι η Απόλυτη Υπέρβαση, όλες οι μορφές Του, τα ονόματα, οι διασκεδάσεις, οι ιδιότητες, οι σύντροφοι και οι ενέργειες είναι ταυτόσημα με Αυτόν. Η υπερβατική Του ενέργεια δρα σύμφωνα με την παντοδυναμία Του. Η ίδια ενέργεια δρα ως εξωτερική, εσωτερική και οριακή ενέργεια και με την παντοδυναμία Του μπορεί να εκτελέσει οτιδήποτε, μέσω οποιασδήποτε από τις παραπάνω ενέργειες. Με τη θέλησή Του μπορεί να μετατρέψει την εξωτερική ενέργεια σε εσωτερική. Επομένως με τη χάρη Του, η εξωτερική ενέργεια, η οποία χρησιμοποιείται για να παραπλανά όσα ζωντανά όντα το επιθυμούν, αποσύρεται με τη θέληση του Κυρίου από τις υποκείμενες σε όρους ψυχές που δείχνουν μετάνοια και μεταμέλεια. Και τότε, ακριβώς η ίδια ενέργεια βοηθά το εξαγνισμένο ζωντανό ον να σημειώσει πρόοδο στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Σχετικά με αυτό, είναι πολύ κατάλληλο το παράδειγμα της ηλεκτρικής ενέργειας. Η ηλεκτρική ενέργεια μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή και θερμότητας και ψύξης. Κατά τον ίδιο τρόπο, η εξωτερική ενέργεια, η οποία εμπλέκει τα ζωντανά όντα σε μία επανάληψη γεννήσεων και θανάτων, μετατρέπεται με τη θέληση του Κυρίου σε εσωτερική ενέργεια για να οδηγήσει το ζωντανό ον σε αιώνια ζωή. Όταν ένα ζωντανό ον τιμηθεί με τέτοιο τρόπο από τον Κύριο, τοποθετείται στη σωστή καταστατική θέση του για να απολαύσει αιώνια ζωή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*εβαμ τζανμανι καρμανι
χι ακαρτουρ ατζανασια τσα
βαρναγιαντι σμα καβαγιο
βεντα-γκουχιανι χριτ-πατεχ*

*εβαμ: έτσι – τανμανι: γέννηση – καρμανι: δραστηριότητες – χι: σίγουρα –
ακαρτουχ: του αδρανούς – ατζανασια: του αγέννητου – τσα: και –*

βαρναγιαντι: περιγράφουν – *σμα*: στο παρελθόν – *καβαγιαχ*: οι μορφωμένοι – *βεντα-γκουχιανι*: μη δυνάμενος να ανακαλυφθεί μέσω των Βεδών – *χριτ-πατεχ*: του Κυρίου της καρδιάς.

Έτσι περιγράφουν οι σοφοί τις γεννήσεις και τις πράξεις του αγέννητου και αδρανούς, που δεν αποκαλύπτεται ούτε στις βεδικές γραφές. Είναι ο Κύριος της καρδιάς.

Και ο Κύριος και οι ζωντανές οντότητες είναι ουσιαστικώς όντα πνευματικά. Συνεπώς και ο μεν και οι δε είναι αιώνια όντα και δεν υφίστανται ούτε γέννηση ούτε θάνατο. Όμως οι υποτιθέμενες γεννήσεις και εξαφανίσεις του Κυρίου διαφέρουν από αυτές των ζωντανών όντων. Με τη γέννηση και τον θάνατό τους, τα ζωντανά όντα δεσμεύονται από τους νόμους της υλικής φύσης. Αλλά οι υποτιθέμενες εμφανίσεις και εξαφανίσεις του Κυρίου δεν έχουν υλικό χαρακτήρα. Είναι εκδηλώσεις της εσωτερικής δύναμης του Κυρίου. Περιγράφονται από τους μεγάλους σοφούς για να μας βοηθήσουν στην αυτοσυτοσυνειδητοποίηση. Ο Κύριος δηλώνει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι η δήθεν γέννησή Του στον υλικό κόσμο, καθώς και οι πράξεις Του, είναι τελείως υπερβατικά. Και αν κάποιος κάνει απλώς διαλογισμό πάνω σε αυτές τις πράξεις, μπορεί να φτάσει στη συνειδητοποίηση του *μπραμαν* και έτσι να απελευθερωθεί από την υλική σκλαβιά. Λέγεται στις *σρουτι* ότι ο αγέννητος φαίνεται σαν να γεννιέται. Ο Υπέρτατος δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα, αλλά επειδή είναι παντοδύναμος, όλα εκτελούνται από Αυτόν κατά τρόπο φυσικό, σαν να γίνονται αυτομάτως. Στην πραγματικότητα, η εμφάνιση και η εξαφάνιση του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας και οι διάφορες δραστηριότητές Του είναι εντελώς εμπιστευτικά ακόμα και για τις βεδικές γραφές. Και όμως φανερώνονται από τον Κύριο για να ελεηθούν οι υποκείμενες σε όρους ψυχές. Πρέπει πάντα να επωφελούμεθα από τις αφηγήσεις των πράξεων του Κυρίου, οι οποίες είναι διαλογισμοί πάνω στο *μπραμαν* στην πλέον πρόσφορη και ευχάριστη μορφή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

σα βα ινταμ βισβαμ αμογκα-λιλαχ
σριτζατι αβατι ατι να σατζατε 'σμιν

*μπουτεσου τσανταρχιτα ατμα-ταντραχ
σαντ-βαργκικαμ τζιγκρατι σαντ-γκουνεσαχ*

σαχ: ο Υπέρτατος Κύριος – βα: εκ περιτροπής – ινταμ: αυτό – βισβαμ: εκδηλωμένα σύμπαντα – αμογκα-λιλαχ: κάποιος του οποίου οι πράξεις είναι ακηλίδωτες – σριτζατι: δημιουργεί – αβατι ατι: συντηρεί και εκμηδενίζει – να: δεν – σατζατε: επηρεάζεται – ασμιν: σε αυτά – μπουτεσου: σε όλα τα ανθρώπινα όντα – τσα: επίσης – ανταρχιταχ: ζώντας μέσα σε – ατμα-ταντραχ: αυτεξούσιος, αυτόνομος – σατ-βαργκικαμ: προικισμένος με όλες τις μυστικές δυνάμεις Του – τζιγκρατι: συνδεδεμένος επιφανειακά, όπως όταν κάποιος μυρίζει ένα άρωμα – σατ-γκουνε-ισαχ: κύριος των έξι αισθήσεων.

Ο Κύριος, που οι πράξεις Του είναι πάντα άσπιλες, είναι αφέντης των έξι αισθήσεων και είναι πλήρως παντοδύναμος με έξι μυστικές δυνάμεις. Δημιουργεί τα εκδηλωμένα σύμπαντα, τα συντηρεί και τα εκμηδενίζει, χωρίς να επηρεάζεται ούτε στο ελάχιστο. Βρίσκεται μέσα σε κάθε ζωντανό ον και είναι πάντα ανεξάρτητος.

Η πρωταρχική διαφορά ανάμεσα στον Κύριο και τις ζωντανές οντότητες είναι ότι ο Κύριος είναι ο δημιουργός και οι ζωντανές οντότητες είναι τα δημιουργήματα. Εδώ ο Κύριος αποκαλείται *αμογκα-λιλαχ*, που δείχνει ότι δεν υπάρχει τίποτα άξιο καταφρόνησης στη δημιουργία Του. Όσοι δημιουργούν διαταραχές στη δημιουργία Του είναι οι ίδιοι διαταραγμένοι. Είναι υπερβατικός ως προς όλες τις υλικές συμφορές, επειδή κατέχει πλήρως και τις έξι ασύλληπτες δυνάμεις, και συγκεκριμένα, πλούτο, δύναμη, δόξα, ομορφιά, γνώση και απάρνηση και είναι έτσι ο κύριος των αισθήσεων. Δημιουργεί αυτά τα εκδηλωμένα σύμπαντα για να σώσει τα ζωντανά όντα που βρίσκονται μέσα σε αυτά υποφέροντας από τις τρεις δυστυχίες, τα συντηρεί και όταν έρθει η ώρα τα εκμηδενίζει, χωρίς να επηρεάζεται ούτε στο ελάχιστο από αυτές τις πράξεις. Συνδέεται με την υλική δημιουργία κατά τρόπο πολύ επιφανειακό, όπως κάποιος που μυρίζει ένα άρωμα χωρίς να συνδέεται με την πηγή του. Συνεπώς, τα μη θεϊκά στοιχεία δεν μπορούν ποτέ να Τον προσεγγίσουν παρά τις απόπειρες.

*να τσασια καστσιν νιπουνενα ντατουρ
αβαϊτι τζαντουχ κουμανισα ουτιχ
ναμανι ρουπανι μανο-βατσομπιχ
σαντανβατο νατα-τσαριαμ ιβαγκιαχ*

να: δεν – *τσα:* και – *ασια:* Αυτού – *καστσιτ:* οποιοσδήποτε – *νιπουνενα:* με επιδεξιότητα – *ντατουχ:* του δημιουργού – *αβαϊτι:* μπορούν να γνωρίζουν – *τζαντουχ:* το ζωντανό ον – *κουμανισαχ:* με ελλιπή γνώση – *ουτιχ:* οι δραστηριότητες του Κυρίου – *ναμανι:* τα ονόματά Του – *ρουπανι:* οι μορφές Του - *μαναχ-βατσομπιχ:* χάρη σε διανοητικές εικασίες ή εκφωνήσεις λόγων – *σαντανβανταχ:* επιδεικνύοντας – *νατα-τσαριαμ:* θεατρική δράση – *ιβα:* όπως – *αγκιαχ:* οι ανόητοι.

Οι ανόητοι, έχοντας ελλιπή γνώση, δεν μπορούν να γνωρίζουν την υπερβατική φύση των μορφών, των ονομάτων και των πράξεων του Κυρίου, που παίζει σαν ηθοποιός σε θεατρικό έργο. Και ούτε μπορούν να εκφράσουν αυτά τα πράγματα, ούτε με τις σκέψεις τους ούτε με τα λόγια τους.

Κανένας δεν μπορεί να περιγράψει κατάλληλα την υπερβατική φύση της Απόλυτης Αλήθειας. Γι' αυτό λέγεται ότι βρίσκεται πέρα από την ικανότητα έκφρασης του νου και του λόγου. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν ορισμένα άτομα με ελλιπή γνώση, που θέλουν να καταλάβουν την Απόλυτη Αλήθεια με ατελείς νοητικές θεωρίες και λανθασμένες περιγραφές των πράξεών Της. Για τους μη γνωρίζοντες, οι πράξεις, η εμφάνιση και η εξαφάνιση, τα ονόματα, οι μορφές, τα σύνεργα, τα Πρόσωπά Του και όλα όσα έχουν σχέση με την Απόλυτη Αλήθεια είναι μυστηριώδη. Υπάρχουν δύο ειδών υλιστές, και συγκεκριμένα, οι εργαζόμενοι για υλικά οφέλη και οι εμπειριστές φιλόσοφοι. Οι μεν εργαζόμενοι για υλικά οφέλη δεν έχουν σχεδόν καμία πληροφορία για την Απόλυτη Αλήθεια, οι δε διανοούμενοι, αφού απογοητευθούν από τη δράση που αποβλέπει σε υλικά οφέλη, στρέφουν το πρόσωπό τους προς την Απόλυτη Αλήθεια και προσπαθούν να Την γνωρίσουν με θεωρίες. Για όλους αυτούς η Απόλυτη Αλήθεια είναι ένα αίνιγμα, όπως οι ταχυδακτυλουργίες του μάγου είναι αίνιγμα για τα παιδιά. Εξαπατημένοι από τις ταχυδακτυλουργίες του Υπερτάτου Όντος, οι μη αφοσιωμένοι

υπηρέτες, που μπορεί να είναι πολύ επιδέξιοι με την εργασία που αποβλέπει σε υλικά οφέλη και τις διανοητικές θεωρίες, παραμένουν πάντα στην άγνοια. Με τόσο περιορισμένη γνώση, τους είναι αδύνατο να διεισδύσουν στη μυστηριώδη περιοχή της υπέρβασης. Οι θεωρητικοολογούντες διανοούμενοι είναι λίγο πιο ανεπτυγμένοι από τους χονδροειδείς υλιστές ή τους εργαζόμενους για υλικά οφέλη, αλλά επειδή είναι και αυτοί πιασμένοι σφιχτά από την πλάνη, θεωρούν δεδομένο πως οτιδήποτε έχει μορφή, όνομα και δράση είναι προϊόν της υλικής ενέργειας. Γι' αυτούς, το Υπέρτατο Πνεύμα είναι άμορφο, αδρανές και ανώνυμο. Και επειδή αυτοί οι θεωρητικοολογούντες εξισώνουν το υπερβατικό όνομα και τη μορφή του Κυρίου με τα επίγεια ονόματα και τις επίγειες μορφές, βρίσκονται στην πραγματικότητα σε άγνοια. Με τόσο ελλιπή γνώση, δεν υπάρχει πρόσβαση στην αληθινή φύση του Υπερτάτου Όντος. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, ο Κύριος βρίσκεται πάντα σε υπερβατική θέση, ακόμα και όταν είναι μέσα στον υλικό κόσμο. Αλλά οι αδαείς θεωρούν τον Κύριο μία από τις μεγάλες εγκόσμιες προσωπικότητες και έτσι αποπροσανατολίζονται από την παραπλανητική ενέργεια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*σα βεντα ντατουχ πανταβιμ παρασια
ντουραντα-βιρασια ρατανγκα-πανεχ
γιο 'μαγιαγια σανταταγιανουβριτια
μπατζετα τατ-παντα-σαροτζα-γκαννταμ*

σαχ: Αυτός μόνος – *βεντα*: μπορεί να γνωρίζει – *ντατουχ*: του δημιουργού – *πανταβιμ*: τις δόξες – *παρασια*: της υπέρβασης - *ντουραντα-βιρασια*: του μεγαλοδύναμου – *ρατα-ανγκα-πανεχ*: του Κυρίου Κρίσνα, που κρατά στο χέρι Του τον τροχό ενός άρματος – *γιαχ*: κάποιος ο οποίος – *αμαγιαγια*: χωρίς επιφυλάξεις – *σανταταγια*: χωρίς διακοπές – *ανουβριτια*: ευμενώς – *μπατζετα*: προσφέρει υπηρεσία – *τατ-παντα*: των ποδιών Του - *σαροτζα-γκαννταμ*: άρωμα λωτού.

Μόνον όσοι προσφέρουν ανεπιφύλακτη, αδιάκοπη και ευμενή υπηρεσία στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα, που βαστά στο χέρι

Του τον τροχό ενός άρματος, μπορούν να γνωρίσουν τον Δημιουργό του σύμπαντος σε όλη Του τη δόξα, τη δύναμη και την υπέρβαση.

Μόνον οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες γνωρίζουν το υπερβατικό όνομα, τη μορφή και τις πράξεις του Κυρίου Κρίσνα, επειδή είναι εντελώς απαλλαγμένοι από τις αντιδράσεις της εργασίας που αποβλέπει σε υλικά οφέλη και από τις αντιδράσεις των εικασιών. Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν έχουν να αποκομίσουν κανένα προσωπικό κέρδος από την ανόθευτη υπηρεσία τους προς τον Κύριο. Προσφέρουν αυθόρμητα ακατάπαυστη υπηρεσία στον Κύριο, χωρίς καμία επιφύλαξη. Μέσα στη δημιουργία του Κυρίου, όλοι προσφέρουν υπηρεσία στον Κύριο, άμεσα ή έμμεσα. Κανένας δεν αποτελεί εξαίρεση σε αυτόν τον νόμο του Κυρίου. Όσοι προσφέρουν υπηρεσία έμμεσα, εξαναγκασμένοι από τον απατηλό αντιπρόσωπο του Κυρίου, Του προσφέρουν υπηρεσία δυσμενώς. Όσοι όμως Του προσφέρουν υπηρεσία άμεσα, υπό την καθοδήγηση του αγαπημένου Του αντιπροσώπου, Του προσφέρουν υπηρεσία ευμενώς. Αυτοί οι ευμενείς υπηρέτες είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου και με τη χάρη και το έλεος του Κυρίου μπορούν να εισχωρήσουν στη μυστηριώδη περιοχή της υπέρβασης. Αλλά οι θεωρητικολογούντες διανοούμενοι παραμένουν διαρκώς στο σκοτάδι. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες οδηγούνται προς τον δρόμο της συνειδητοποίησης από τον Ίδιο τον Κύριο, επειδή απασχολούνται σταθερά στην υπηρεσία αγάπης του Κυρίου με αυθόρμητη στοργή. Αυτό είναι το μυστικό για την είσοδο στο βασίλειο του Θεού. Η δράση που αποβλέπει σε υλικά οφέλη και οι θεωρίες δεν αποτελούν προσόντα εισόδου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*ατεχα ντανια μπαγκαβαντα ιτταμ
γιαντ βασουντεβε 'κιλα-λοκα-νατε
κουρβαντι σαρβατμακαμ ατμα-μπαβαμ
να γιατρα μπουγιαχ παριβαρτα ουγκραχ*

ατα: έτσι – ιχα: σε αυτόν τον κόσμο – ντανιαχ: επιτυχημένος, καλότυχος – μπαγκαβανταχ: τέλειος γνώστης – ιτταμ: τέτοιες – γιατ: τι – βασουντεβε: στο Πρόσωπο της Θεότητας – ακιλα: που αγκαλιάζει τα πάντα – λοκα-νατε: στον ιδιοκτήτη όλων των συμπάντων – κουρβαντι: εμπνέει – σαρβα-ατμακαμ: εκατό τοις εκατό – ατμα: το πνεύμα – μπαβαμ: έκσταση – να: ποτέ – γιατρα: όπου – μπουγιαχ: ξανά – παριβαρταχ: επανάληψη – ουγκραχ: φρικτή.

Σε αυτόν τον κόσμο, μόνο τέτοιου είδους ερωτήσεις μπορούν να φέρουν καλή τύχη και τέλεια γνώση και να εγγυηθούν πλήρη ανοσία από τη φριχτή επανάληψη της γέννησης και του θανάτου, γιατί αυτές οι ερωτήσεις εμπνέουν υπερβατική εκστατική αγάπη για το Πρόσωπο της Θεότητας, που είναι ο Κύριος όλων των συμπάντων.

Εδώ ο Σούτα Γκοσουάμι εκθειάζει τις ερωτήσεις των σοφών με επικεφαλής τον Σωνάκα για την αξία του υπερβατικού χαρακτήρα τους. Όπως έχει ήδη αποδειχθεί, μόνον οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου μπορούν να Τον γνωρίζουν σε ικανοποιητικό βαθμό και κανένας άλλος δεν μπορεί να Τον γνωρίζει ούτε στο ελάχιστο. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες λοιπόν κατέχουν τέλεια κάθε πνευματική γνώση. Το Πρόσωπο της Θεότητας είναι το ύψιστο στάδιο της Απόλυτης Αλήθειας. Το απρόσωπο *μπραμαν* και η εντοπισμένη Παραμάτμα (η Υπέρτατη Ψυχή) εμπεριέχονται στη γνώση του Προσώπου της Θεότητας. Όποιος λοιπόν γνωρίζει το Πρόσωπο της Θεότητας μπορεί αυτομάτως να γνωρίζει τα πάντα σχετικά με Αυτό, με τις ποικίλες ενέργειές Του και τις επεκτάσεις Του. Επομένως οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι άξιοι συγχαρητηρίων, επειδή είναι πλήρως επιτυχημένοι. Ένας εκατό τοις εκατό αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου είναι άτρωτος από τη φριχτή υλική δυστυχία των συνεχών γεννήσεων και θανάτων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

ινταμ μπαγκαβαταμ ναμα

πουραναμ μπραμα-σαμμιταμ

ουτταμα-σλοκα-τσαριταμ

τσακαρα μπαγκαβαν ρισιχ
νιχσρεγιασαγια λοκασια
ντανιαμ σβατι-αγιαναμ μαχατ

ινταμ: αυτό – μπαγκαβαταμ: το βιβλίο που αφηγείται τα σχετικά με το Πρόσωπο της Θεότητας και τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του – ναμα: του ονόματος – πουραναμ: που αποτελεί συμπλήρωμα των Βεδών - μπραμα-σαμμιταμ: η ενσάρκωση του Κυρίου Σρι Κρίσνα - ουτταμα-σλοκα: του Προσώπου της Θεότητας – τσαριταμ: οι δραστηριότητες – τσακαρα: που έχει συνταχθεί – μπαγκαβαν: η ενσάρκωση του προσώπου της Θεότητας – ρισιχ: ο Σρι Βιασαντέβα – νιχσρεγιασαγια: για το ύψιστο καλό – λοκασια: όλων των ανθρώπων – ντανιαμ: πλήρως επιτυχής - σβατι-αγιαναμ: παμμακάριστη – μαχατ: εξ ολοκλήρου τέλεια.

Αυτή η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι η λογοτεχνική ενσάρκωση του Θεού και συντάχθηκε από τον Σρίλα Βιασαντέβα, την ενσάρκωση του Θεού. Έχει σκοπό το ύψιστο καλό όλων των ανθρώπων και είναι εξ ολοκλήρου επιτυχής, μακάρια και τέλεια.

Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού διακήρυξε πως η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι η άσπιλη ηχητική απεικόνιση όλης της βεδικής γνώσης και ιστορίας. Περιέχει διαλεχτές ιστορίες μεγάλων αφοσιωμένων υπηρετών, που βρίσκονται σε άμεση επαφή με το Πρόσωπο της Θεότητας. Η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι η λογοτεχνική ενσάρκωση του Κυρίου Σρι Κρίσνα και επομένως δεν διαφέρει από Αυτόν. Πρέπει να λατρεύουμε τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ με τον ίδιο σεβασμό που λατρεύουμε τον Κύριο. Έτσι με την προσεκτική και υπομονετική μελέτη της μπορούμε να αντλήσουμε τις ύψιστες ευλογίες του Κυρίου. Όπως ο Θεός είναι γεμάτος φως, ευτυχία και τελειότητα, έτσι είναι και η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ. Από την απαγγελία της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ μπορούμε να αποκτήσουμε όλο το φως του Υπερτάτου μπραμαν, του Σρι Κρίσνα, αρκεί να την έχουμε δεχθεί μέσω του διαφανούς πνευματικού δασκάλου. Ο ιδιαίτερος γραμματέας του Κυρίου Τσετάνια, ο Σρίλα Σβαρούπα Νταμοντάρα Γκοσουάμι, συμβούλεψε όλους τους επισκέπτες του Κυρίου στο Πούρι να μελετούν την Μπαγκαβαταμ από το πρόσωπο Μπαγκαβαταμ. Το πρόσωπο Μπαγκαβαταμ είναι ο αυτοσυνειδητοποιημένος γνήσιος πνευματικός

δάσκαλος, μόνο δε μέσω αυτού μπορούμε να κατανοήσουμε τα μαθήματα της *Μπαγκαβαταμ*, ώστε να αποκτήσουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Από τη μελέτη της *Μπαγκαβαταμ* μπορούμε να αντλήσουμε όλα τα οφέλη που είναι δυνατό να αντλήσουμε από την προσωπική παρουσία του Κυρίου. Μεταφέρει μαζί της όλες τις υπερβατικές ευλογίες του Κυρίου Σρι Κρίσνα που θα μπορούσαμε να περιμένουμε από την προσωπική Του επαφή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

ταντ ινταμ γκραχαγιαμ ασα

σουταμ ατμαβαταμ βαραμ

σαρβα-βεντετιχασαναμ

σαραμ σαραμ σαμουντριταμ

τατ: εκείνο – *ινταμ*: αυτό – *γκραχαγιαμ ασα*: έκανε να δεχθεί – *σουταμ*: στον γιο του – *ατμαβαταμ*: του αυτοσυνειδητοποιημένου – *βαραμ*: τον πλέον σεβαστό – *σαρβα*: όλες – *βεντα*: οι βεδικές γραφές (τα βιβλία της γνώσης) – *ιτιχασαναμ*: όλων των ιστοριών – *σαραμ*: η αφρόκρεμα – *σαμουντριταμ*: που έχει εξαχθεί.

Ο Σρι Βιασαντέβα την παρέδωσε στον γιο του, που είναι ο πιο σεβαστός από όσους έχουν συνειδητοποιήσει τον εαυτό, αφού ξεδιάλεξε την αφρόκρεμα από όλες τις βεδικές γραφές και τις ιστορίες του σύμπαντος.

Οι άνθρωποι με ελλιπή γνώση πιστεύουν ότι η παγκόσμια ιστορία αρχίζει από την εποχή του Βούδα, δηλαδή από το 600 π.χ. και πιστεύουν ότι όλες οι εξιστορήσεις των γραφών που τοποθετούνται πριν από αυτή τη χρονολογία είναι φανταστικές. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Όλες οι ιστορίες που αναφέρονται στις *Πουρανα*, τη *Μαχαμπατα* και αλλού είναι πραγματικά γεγονότα, που συνέβησαν όχι μόνον σε αυτόν τον πλανήτη, αλλά και σε εκατομμύρια άλλους πλανήτες του σύμπαντος. Γι' αυτούς τους ανθρώπους, η ιστορία άλλων πλανητών εκτός της Γης φαίνεται

απίστευτη. Δεν γνωρίζουν όμως ότι οι διάφοροι πλανήτες δεν είναι όμοιοι σε όλα και ότι γι' αυτό ορισμένα ιστορικά γεγονότα άλλων πλανητών δεν ανταποκρίνονται στις εμπειρίες αυτού του πλανήτη. Αν λάβουμε υπόψη μας τις διαφορετικές συνθήκες των διαφόρων πλανητών, καθώς και τον χρόνο και τις περιστάσεις, θα δούμε ότι στις ιστορίες των *Πουрана* δεν υπάρχει τίποτα θαυμαστό ή φανταστικό. Πρέπει να θυμόμαστε πάντα το αξίωμα πως ό,τι είναι για κάποιον τροφή, για κάποιον άλλον είναι δηλητήριο. Δεν πρέπει επομένως να απορρίπτουμε τις ιστορίες των *Πουрана* ως φανταστικές. Οι μεγάλοι *ρισι* (σοφοί) όπως ο Βιάσα δεν είχαν λόγο να βάλουν στα έργα τους φανταστικές ιστορίες.

Στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* περιγράφονται επιλεγμένα ιστορικά γεγονότα από την ιστορία διαφόρων πλανητών. Γι' αυτό, όλες οι πνευματικές αυθεντίες την δέχονται ως *Μαχα-Πουрана*. Η ιδιαίτερη σημασία αυτών των γεγονότων είναι ότι όλα συνδέονται με κάποιες πράξεις του Κυρίου που έγιναν σε άλλες εποχές και σε διαφορετικές συνθήκες. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, που είναι η κορυφαία προσωπικότητα από όλες τις αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές, έλαβε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από τον πατέρα του, τον Βιασαντέβα, ως αντικείμενο μελέτης. Ο Σρίλα Βιασαντέβα είναι η μεγάλη αυθεντία και επειδή το θέμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι τόσο σημαντικό, το παρέδωσε πρώτα στον σπουδαίο γιο του, τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Παρομοιάζεται με την αφρόκρεμα του γάλακτος. Η γνώση που περιέχει η βεδική λογοτεχνία είναι ένας ωκεανός από γάλα. Η κρέμα είναι η πλέον εύγευστη ουσία του γάλακτος και το ίδιο είναι και η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, επειδή περιέχει ευχάριστες, χρήσιμες και αυθεντικές ιστορίες του Κυρίου και των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Δεν υπάρχει όμως ωφέλεια αν λάβουμε το μήνυμα της *Μπαγκαβαταμ* από άπιστους, άθεους ή επαγγελματίες αφηγητές, που εμπορεύονται την *Μπαγκαβαταμ* για τους αδαείς. Δόθηκε στον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, που δεν είχε καμία σχέση με το εμπόριο *Μπαγκαβατα*. Δεν χρειαζόταν αυτό το εμπόριο για να καλύπτει οικογενειακά έξοδα. Θα πρέπει λοιπόν να δεχόμαστε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από τον εκπρόσωπο του Σουκαντέβα, που θα πρέπει να ανήκει στην τάξη της απάρνησης, χωρίς οικογενειακά βάρη. Το γάλα είναι χωρίς αμφιβολία καλό και θρεπτικό, όταν όμως το αγγίζει το στόμα ενός φιδιού παύει να είναι θρεπτικό. Γίνεται αιτία θανάτου. Κατά τον ίδιο τρόπο, όσοι δεν ακολουθούν αυστηρά τους κανόνες των Βαϊσνάβα δεν πρέπει να εμπορεύονται την *Μπαγκαβαταμ* και να προξενούν πνευματικό θάνατο στους ακροατές. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει ότι ο σκοπός όλων των Βεδών είναι να Τον γνωρίσουμε και η *Σριμαντ-*

Μπαγκαβαταμ είναι ο Ίδιος ο Κύριος Σρι Κρίσνα με τη μορφή καταγεγραμμένης γνώσης. Είναι συνεπώς η αφρόκρεμα όλων των Βεδών και περιέχει όλα τα ιστορικά γεγονότα όλων των εποχών που έχουν σχέση με τον Σρι Κρίσνα. Είναι η ουσία όλων των ιστοριών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*σα του σαμσραβαγιαμ ασα
μαχαραζαμ παρικσιταμ
πραγιοβισταμ γκανγκαγιαμ
παριταμ παραμαρσιμπιχ*

σαχ: ο γιος του Βιασαντέβα – *του*: ξανά – *σαμσραβαγιαμ ασα*: τις έκανε ακουστές – *μαχα-ραζαμ*: στον Αυτοκράτορα – *παρικσιταμ*: με το όνομα Παρίκσιτ – *πραγια-ουπαβισταμ*: που κάθισε μέχρι να πεθάνει χωρί να φάει ή να πιει – *γκανγκαγιαμ*: στις όχθες του Γάγγη – *παριταμ*: περιστοιχιζόμενος – *παραμα-ρισιμπιχ*: από μεγάλους σοφούς.

Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο γιος του Βιασαντέβα, παρέδωσε με τη σειρά του την *Μπαγκαβαταμ* στον μεγάλο Αυτοκράτορα Παρίκσιτ, που χωρίς να δέχεται τροφή ή νερό, κάθισε στην όχθη του Γάγγη περιστοιχισμένος από σοφούς, περιμένοντας τον θάνατο.

Κάθε υπερβατικό μήνυμα γίνεται κατάλληλα δεκτό μέσω της σειράς της μαθητικής διαδοχής. Η μαθητική διαδοχή ονομάζεται *παραμπαρα*. Αν επομένως η *Μπαγκαβαταμ* ή οποιοδήποτε άλλο βεδικό έργο δεν φτάνει σε εμάς μέσω του συστήματος *παραμπαρα*, η γνώση που δεχόμαστε δεν είναι γνήσια. Ο Βιασαντέβα παρέδωσε το μήνυμα στον Σουκαντέβα Γκοσουάμι και από τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι το έλαβε ο Σούτα Γκοσουάμι. Πρέπει λοιπόν να λάβουμε το μήνυμα *Μπαγκαβαταμ* από τον Σούτα Γκοσουάμι ή τον εκπρόσωπό του και όχι από κάποιον άσχετο ερμηνευτή.

Ο Αυτοκράτορας Παρίκσιτ πληροφορήθηκε για τον επικείμενο θάνατό του εγκαίρως και αφήνοντας αμέσως το βασίλειο και την οικογένειά του, κάθισε στην όχθη του Γάγγη, νηστεύοντας μέχρι να πεθάνει. Επειδή ήταν Αυτοκράτορας, συγκεντρώθηκαν εκεί όλοι οι μεγάλοι σοφοί, οι *ρισι*, οι

φιλόσοφοι, οι μυστικιστές, κλπ. Έκαναν πολλές προτάσεις σχετικά με το άμεσο καθήκον του και τελικά αποφασίστηκε να ακούσει από τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι για τον Κύριο Κρίσνα. Έτσι άκουσε την *Μπαγκαβαταμ*.

Και ο Σριπάντα Σανκαρατσάρια που κήρυξε τη φιλοσοφία Μαγιαβάντα και υπογράμμισε το απρόσωπο γνώρισμα του Απόλυτου, υπέδειξε ότι πρέπει να ζητήσουμε καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα, επειδή δεν υπάρχει ελπίδα να κερδίσουμε κάτι από τις συζητήσεις. Εμμέσως, ο Σριπάντα Σανκαρατσάρια παραδέχθηκε πως ό,τι είχε κηρύξει με τις περίτεχνες γραμματολογικές ερμηνείες του της *Βενταντα-σουτρα* δεν μπορεί να μας βοηθήσει τη στιγμή του θανάτου. Κατά την κρίσιμη ώρα του θανάτου πρέπει να προφέρουμε το όνομα του Γκοβίντα. Αυτή είναι η συμβουλή όλων των μεγάλων σοφών. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι διακήρυξε πολύ νωρίτερα την ίδια αλήθεια, ότι δηλαδή την ώρα του τέλους πρέπει να θυμόμαστε τον Ναράγινα. Αυτή είναι η ουσία κάθε πνευματικής δραστηριότητας. Εφαρμόζοντας αυτή την αιώνια αλήθεια, ο Αυτοκράτορας Παρίκσιτ άκουσε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από το επιδέξιο στόμα του Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Και με αυτόν τον τρόπο, και ο ομιλητής και ο δέκτης του μηνύματος της *Μπαγκαβαταμ* σώθηκαν εγκαίρως από το ίδιο μέσο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

κρισνε σβα-νταμοπαγκατε

νταρμα-γκιαναντιμπιχ σαχα

καλω ναστα-ντρισαμ εσα

πουραναρκο 'ντουνοντιταχ

κρισνε: στου Κρίσνα – *σβα-νταμα*: τον δικό Του τόπο – *ουπαγκατε*: έχοντας επιστρέψει – *νταρμα*: η θρησκεία – *γκιανα*: η γνώση – *αντιμπιχ*: συνδυασμένα – *σαχα*: μαζί με – *καλω*: στην Κάλι-γιούγκα – *ναστα-ντρισαμ*: ατόμων που έχουν χάσει την όρασή τους – *εσαχ*: όλα αυτά – *πουρανα-αρκαχ*: η *Πουρανα* που είναι λαμπρή όπως ο ήλιος – *αντουνα*: μόλις τώρα – *ουντιταχ*: έχει ανατείλει.

Αυτή η *Μπαγκαβατα Πουρανα* είναι εκθαμβωτική όσο και ο ήλιος και ανέτειλε αμέσως μετά την αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα για τον δικό Του τόπο, συνοδευόμενη από τη θρησκεία, τη γνώση, κλπ. Όποιοι έχουν χάσει την όρασή τους από το πυκνό σκοτάδι της άγνοιας της εποχής του Κάλι θα φωτιστούν από αυτή την *Πουρανα*.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα έχει τον δικό Του αιώνιο τόπο ή *νταμα*, όπου χαίρεται αιωνίως τον Εαυτό Του μαζί με τους αιώνιους συντρόφους Του και τα παραφερνάλιά Του. Ο αιώνιος τόπος Του είναι εκδήλωση της εσωτερικής Του ενέργειας, ενώ ο υλικός κόσμος είναι εκδήλωση της εξωτερικής Του ενέργειας. Όταν κατέρχεται στον υλικό κόσμο, παρουσιάζει τον Εαυτό Του μαζί με όλα τα παραφερνάλια στην εσωτερική Του δύναμη, που ονομάζεται *ατμα-μαγια*. Στην *Μπαγκαβαντ-γκίτα* ο Κύριος λέει ότι κατέρχεται μέσω της δικής Του ενέργειας (της *ατμα-μαγια*). Συνεπώς η μορφή Του, το όνομά Του, η δόξα Του, ο τόπος Του, τα παραφερνάλιά Του, κλπ. δεν είναι δημιουργήματα της ύλης. Κατέρχεται για να αναμορφώσει τις πεσμένες ψυχές και να επανεδραιώσει τους θρησκευτικούς κώδικες, οι οποίοι θεσπίζονται απευθείας από Αυτόν. Εκτός από τον Θεό, κανένας δεν μπορεί να εδραιώσει τις αρχές της θρησκείας. Οι θρησκευτικοί κώδικες υπαγορεύονται είτε από Αυτόν είτε από κάποιο κατάλληλο πρόσωπο, εξουσιοδοτημένο από Αυτόν. Αληθινή θρησκεία σημαίνει να γνωρίζουμε τον Θεό, τη σχέση μας με Αυτόν, τα καθήκοντά μας προς Αυτόν και εντέλει, να γνωρίζουμε τον προορισμό μας αφού αφήσουμε το υλικό σώμα. Οι υποκείμενες σε όρους ψυχές, παγιδευμένες από την υλική ενέργεια, δεν γνωρίζουν σχεδόν καθόλου όλες αυτές τις αρχές της ζωής. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι σαν τα ζώα, απασχολημένοι με το φαγητό, τον ύπνο, τον φόβο και το ζευγάρωμα. Ασχολούνται κυρίως με αισθησιακές απολαύσεις υπό το πρόσχημα της θρησκευτικότητας, της γνώσης ή της ένωσης με τον Θεό. Αυτήν την εποχή της φιλονικίας, δηλαδή την Κάλι-γιούγκα, είναι ακόμα πιο τυφλοί. Στην Κάλι-γιούγκα οι άνθρωποι δεν είναι παρά μια μεγαλοπρεπής έκδοση των ζώων. Δεν έχουν καμία σχέση με την πνευματική γνώση ή με τη θεϊκή θρησκευτική ζωή. Είναι τόσο τυφλοί, ώστε δεν μπορούν να δουν τίποτα πέρα από τη διακαιοδοσία του λεπτού νου, της νοημοσύνης ή του εγώ, είναι όμως πολύ περήφανοι για την πρόοδό τους στη γνώση, την επιστήμη και την υλική ευημερία. Επειδή έχουν λησμονήσει εντελώς τον ύψιστο σκοπό της ζωής, διακινδυνεύουν αφού αφήσουν το τωρινό σώμα τους να γίνουν σκυλιά ή γουρούνια. Το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα εμφανίστηκε σε εμάς μόλις πριν από την έναρξη της Κάλι-γιούγκα και

επέστρεψε στον αιώνιο τόπο Του σχεδόν μόλις άρχισε η Κάλι-γιούγκα. Όσο ήταν παρών, έδειξε με τις διάφορες πράξεις Του τα πάντα. Είπε την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ειδικά για να ξεριζώσει όλες τις επιτηδευμένες θρησκευτικές αρχές. Και πριν αναχωρήσει από τον υλικό κόσμο, εξουσιοδότησε μέσω του Νάραντα τον Σρι Βιασαντέβα να συντάξει τα μηνύματα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και με αυτόν τον τρόπο, και η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι σαν φωτοδότες για τους τυφλούς ανθρώπους αυτής της εποχής. Με άλλα λόγια, αν οι άνθρωποι αυτής της εποχής του Κάλι θέλουν να δουν το αληθινό φως της ζωής, θα πρέπει να καταφύγουν μόνο σε αυτά τα δύο βιβλία και ο σκοπός της ζωής τους θα εκπληρωθεί. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι η προπαρασκευαστική σπουδή της *Μπαγκαβαταμ*. Και η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι το *summum bonum* της ζωής, ο Κύριος Σρι Κρίσνα προσωποποιημένος. Πρέπει λοιπόν να αποδεχθούμε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* ως την άμεση εκπροσώπηση του Κυρίου Κρίσνα. Όποιος μπορεί να δει τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, μπορεί επίσης να δει τον Κύριο Σρ Κρίσνα αυτοπροσώπως. Είναι ταυτόσημοι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

*τατρα κिरतागिातो बिप्रा
 बिप्रासेर भुरि-तेतसाख
 अहं तान्तिगहाम तात्रा
 निबिस्ता तन्त-अनुग्राह
 सो 'हं बह स्रावगिसिामि
 गितान्तिता गिता-माति*

τατρα: εκεί – *कितागिताख*: ενώ απήγγειλε – *बिप्राख*: ω μπραμανα – *बिप्रा-रिसेख*: από τους μεγάλους σοφούς μπραμανα – *भुरि*: πολύ – *तेतसाख*: ισχυρός – *अहं*: εγώ – *ता*: επίσης – *अन्तिगहाम*: μπόρεσα να καταλάβω – *तात्रा*: σε εκείνη τη συνάθροιση – *निबिस्ताख*: όντας τέλεια προσεκτικός – *तन्त-अनुग्राह*: από το έλεός του – *साख*: ακριβώς το ίδιο πράγμα – *अहं*: εγώ – *बह*: σε εσάς – *स्रावगिसिामि*: θα σας κάνω να ακούσετε – *गिता-अन्तिता गिता-माति*: όσο η συνειδητοποίησή μου.

Ω σοφοί μπραμανα, όταν ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι απήγγειλε την *Μπαγκαβαταμ* μπροστά στον Αυτοκράτορα Παρίκσιτ, τον άκουσα συνεπαρμένος και έτσι χάρη στο έλεος του μεγάλου εκείνου και ισχυρού σοφού έμαθα την *Μπαγκαβαταμ*. Τώρα θα προσπαθήσω να σας κάνω να ακούσετε τα ίδια ακριβώς πράγματα, όπως τα έμαθα από αυτόν και όπως τα έχω συνειδητοποιήσει.

Αν έχουμε ακούσει την *Μπαγκαβαταμ* από μια μεγάλη αυτοσυνειδητοποιημένη ψυχή όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, μπορούμε σίγουρα να δούμε στις σελίδες της απευθείας την παρουσία του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Δεν μπορούμε όμως να μάθουμε την *Μπαγκαβαταμ* από έναν κάλπικο, ενοικιασμένο αφηγητή, που σκοπός του είναι να κερδίσει μερικά χρήματα από αυτή την αφήγηση και να τα χρησιμοποιήσει για να απολαύσει το σεξ. Κανένας δεν μπορεί να μάθει την *Μπαγκαβαταμ* αν συναναστρέφεται πρόσωπα που ασχολούνται με το σεξ. Αυτό είναι το μυστικό της εκμάθησης της *Μπαγκαβαταμ*. Κανένας δεν μπορεί να μάθει την *Μπαγκαβαταμ* από κάποιον που ερμηνεύει το κείμενο με την εγκόσμια ευρυμάθειά του. Αν κάποιος θέλει να δει στις σελίδες της τον Κύριο Κρίσνα, θα πρέπει να μάθει την *Μπαγκαβαταμ* από τον εκπρόσωπο του Σουκαντέβα Γκοσουάμι και από κανέναν άλλο. Αυτή είναι η μέθοδος και δεν υπάρχει εναλλακτική λύση. Ο Σούτα Γκοσουάμι είναι ένας γνήσιος εκπρόσωπος του Σουκαντέβα Γκοσουάμι, επειδή θέλει να παρουσιάσει το μήνυμα που δέχθηκε από τον μεγάλο σοφό μπραμανα. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι παρουσίασε την *Μπαγκαβαταμ* όπως την άκουσε από τον σπουδαίο πατέρα του και ο Σούτα Γκοσουάμι παρουσιάζει και αυτός την *Μπαγκαβαταμ* όπως την άκουσε από τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Αλλά δεν αρκεί απλώς να ακούμε. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε το κείμενο με την ανάλογη προσοχή. Η λέξη *νιβιστα* σημαίνει ότι ο Σούτα Γκοσουάμι ήπιε τον χυμό της *Μπαγκαβαταμ* με τα αυτιά του. Αυτή είναι η αληθινή μέθοδος λήψης της *Μπαγκαβαταμ*. Πρέπει να ακούμε με όλη μας την προσοχή από το αυθεντικό πρόσωπο και τότε θα συνειδητοποιήσουμε αμέσως την παρουσία του Κυρίου Κρίσνα σε κάθε σελίδα. Εδώ αναφέρεται το μυστικό της γνώσης της *Μπαγκαβαταμ*. Κανένας δεν μπορεί να προσφέρει όλη του την προσοχή αν ο νους του δεν είναι αγνός. Κανένας δεν μπορεί να έχει αγνό νου αν δεν είναι αγνός στην πράξη. Κανένας δεν μπορεί να είναι αγνός στην πράξη αν δεν είναι αγνός στο φαγητό, στον ύπνο, στον φόβο και στο ζευγάρωμα. Αλλά οπωσδήποτε, αν κάποιος ακούσει με όλη του την προσοχή από το κατάλληλο πρόσωπο, θα δει

ασφαλώς από την αρχή στις σελίδες της *Μπαγκαβαταμ* τον Κύριο Σρι Κρίσνα αυτοπροσώπως.

❧ Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το τρίτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Ο Κρίσνα είναι η πηγή όλων των ενσαρκώσεων». ❧

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ



Η εμφάνιση του Σρι Νάραντα

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*ιτι μπρουβαναμ σαμστουγια
μουνιναμ ντιργκα-σατριναμ
βρινταχ κουλα-πατιχ σουταμ
μπαχβριτσαχ σωνακο 'μπραβιτ*

ιτι: έτσι – μπρουβαναμ: μιλώντας – σαμστουγια: συγχαίροντας – μουνιναμ: των μεγάλων σοφών – ντιργκα: παρατεταμένη – σατριναμ: όσων είχαν ανάμειξη στην τέλεση της θυσίας – βρινταχ: ηλικιωμένος – κουλα-πατιχ: η κεφαλή της συνάθροισης – σουταμ: στον Σούτα Γκοσουάμι – μπαχου-ριτσαχ: μορφωμένος – σωνακαχ: με το όνομα Σωνάκα – αμπραβιτ: απευθύνθηκε.

Έτσι μίλησε ο Σούτα Γκοσουάμι και ο σοφός Σωνάκα, που ήταν ο επικεφαλής και ο πιο ηλικιωμένος από όλους τους μεγάλους σοφούς που έπαιρναν μέρος σε εκείνη την παρατεταμένη θυσιαστήρια τελετή, τον συνεχάρη, μιλώντας ως εξής.

Σε μια συγκέντρωση σοφών, εκείνος που συγχαίρει τον ομιλητή ή που του απευθύνει τον λόγο, πρέπει να είναι ηλικιωμένος και επικεφαλής των συγκεντρωμένων. Θα πρέπει επίσης να έχει τεράστια μόρφωση. Ο Σρι Σωνάκα ρισι είχε όλες αυτές τις ιδιότητες και γι' αυτό σηκώθηκε για να συγχαρεί τον Σρι Σούτα Γκοσουάμι, όταν αυτός εκδήλωσε την επιθυμία να παρουσιάσει τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* όπως ακριβώς την είχε ακούσει από τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι και όπως την είχε συνειδητοποιήσει ο

ίδιος. Προσωπική συνειδητοποίηση δεν σημαίνει ότι θα πρέπει κάποιος από ματαιοδοξία να επιχειρεί να επιδεικνύει τη δική του πολυμαθία, προσπαθώντας να ξεπεράσει τον προηγούμενο *ατσαρια*. Θα πρέπει να έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στον προηγούμενο *ατσαρια* και συγχρόνως θα πρέπει να έχει συνειδητοποιήσει το θέμα τόσο καλά, ώστε να μπορεί να το παρουσιάσει στις συγκεκριμένες περιστάσεις με τον κατάλληλο τρόπο. Θα πρέπει να διατηρείται ο αρχικός σκοπός του κειμένου. Δεν πρέπει να εξάγονται από αυτό δυσνόητα νοήματα, θα πρέπει όμως να παρουσιάζεται κατά τρόπο ενδιαφέροντα, για να το κατανοεί το ακροατήριο. Αυτό λέγεται συνειδητοποίηση. Ο επικεφαλής της συνάθροισης, ο Σωνάκα, μπορούσε να εκτιμήσει την αξία του ομιλητή, του Σρι Σούτα Γκοσουάμι, απλώς επειδή ανέφερε τις λέξεις *γιαταντιταμ* και *γιατα-ματι* και γι' αυτό ήταν πολύ πρόθυμος να τον συγχαρεί με εκστατική χαρά. Κανένας μορφωμένος άνθρωπος δεν πρέπει να θέλει να ακούει κάποιον που δεν εκπροσωπεί τον αρχικό *ατσαρια*. Σε εκείνη λοιπόν τη συνάθροιση όπου η *Μπαγκαβαταμ* απαγγέλθηκε για δεύτερη φορά, ο ομιλητής και οι ακροατές ήταν αυθεντικοί. Αυτό θα πρέπει να είναι το πρότυπο για την απαγγελία της *Μπαγκαβαταμ*, έτσι ώστε ο αληθινός σκοπός να εξυπηρετείται χωρίς δυσκολία. Αν δεν υφίσταται αυτή η προϋπόθεση, η απαγγελία της *Μπαγκαβαταμ* για αλλότριους σκοπούς είναι χαμένος χρόνος και για τον ομιλητή και για τους ακροατές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

σωνακα ουβατσα

σουτα σουτα μαχα-μπαγκα

βαντα νο βανταταμ βαρα

καταμ μπαγκαβατιμ πουνιαμ

γιαντ αχα μπαγκαβαν τσουκαχ

σωνακαχ: ο Σωνάκα – *ουβατσα*: είπε – *σουτα σουτα*: ω Σούτα Γκοσουάμι – *μαχα-μπαγκα*: ο πλέον καλότυχος – *βαντα*: παρακαλώ μίλησε – *ναχ*: σε εμάς – *βανταταμ*: εκείνων που μπορούν να μιλήσουν – *βαρα*: σεβαστός – *καταμ*: το μήνυμα – *μπαγκαβατιμ*: της *Μπαγκαβαταμ* – *πουνιαμ*: ευσεβές,

ευλαβικό – γιατί: το οποίο – αχα: είπε – μπαγκαβαν: πολύ ισχυρός – σουκαχ:
ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι.

Είπε ο Σωνάκα: Ω Σούτα Γκοσουάμι, είσαι ο πιο καλότυχος και σεβαστός από όσους μπορούν να μιλήσουν και να απαγγείλουν. Διηγήσου, σε παρακαλούμε, την ευλαβική διδασκαλία της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που την είπε ο μεγάλος και ισχυρός σοφός Σουκαντέβα Γκοσουάμι.

Ο Σωνάκα Γκοσουάμι είπε το όνομα του Σούτα Γκοσουάμι δύο φορές, επειδή ήταν πολύ χαρούμενος που όλοι οι παρευρισκόμενοι λαχταρούσαν να ακούσουν την *Μπαγκαβαταμ* όπως την είχε αφηγηθεί ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Δεν τους ενδιέφερε να την ακούσουν από κάποιο κάλπικο πρόσωπο που θα την ερμήνευε με τον δικό του τρόπο για να εξυπηρετήσει δικούς του σκοπούς. Συνήθως οι υποτιθέμενοι αφηγητές της *Μπαγκαβαταμ* είναι είτε επαγγελματίες αναγνώστες είτε δήθεν μορφωμένοι υπερσυναλιστές, οι οποίοι δεν μπορούν να εισχωρήσουν στις προσωπικές υπερβατικές δραστηριότητες του Υπερτάτου Προσώπου. Οι υπερσυναλιστές αυτοί διαστρέφουν ορισμένα νοήματα της *Μπαγκαβαταμ* για να στηρίξουν υπερσυναλιστικές απόψεις, ενώ οι επαγγελματίες αναγνώστες πηγαίνουν αμέσως στο Δέκατο Άσμα, παρεμηνεύοντας το πλέον εμπιστευτικό μέρος των διασκεδάσεων του Κυρίου. Καμία από αυτές τις δύο κατηγορίες αφηγητών δεν είναι αξιόπιστη για την απαγγελία της *Μπαγκαβαταμ*. Μόνον όποιος έχει την πρόθεση να παρουσιάσει την *Μπαγκαβαταμ* υπό το φως του Σουκαντέβα Γκοσουάμι και μόνον όσοι έχουν την πρόθεση να ακούσουν τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι και τον εκπρόσωπό του συμμετέχουν πραγματικά στην υπερβατική συζήτηση της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

κασμιν γιουγκε πραβριττεγιαμ

στανε βα κενα χετουνα

κουταχ σαντσοντιταχ κρισναχ

κριταβαν σαμχιταμ μουνιχ

κασμιν: σε ποια – *γιουγκε*: περίοδο, εποχή – *πραβριττα*: άρχισε – *ιγιαμ*: αυτό – *στανε*: στο μέρος – *βα*: ή – *κενα*: σε τι – *χετουνα*: έδαφος – *κουταχ*: από πού – *σαντσοντιταχ*: εμπνευσμένο από – *κρισναχ*: ο Κρίσνα-ντβαϊπάγιανα Βιάσα – *κριταβαν*: συνέθεσε – *σαμχιταμ*: τη βεδική γραμματεία – *μουνιχ*: ο σοφός.

Σε ποια εποχή και σε ποιο μέρος άρχισε για πρώτη φορά αυτό το έργο και για ποιον λόγο πραγματοποιήθηκε; Από πού εμπνεύσθηκε ο Κρίσνα-ντβαϊπάγιανα Βιάσα, ο μέγας σοφός, για να το συνθέσει;

Αν ο μορφωμένος Σωνάκα κάνει τόσο πολλές ερωτήσεις για τον Σρίλα Βιασαντέβα, είναι επειδή η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αποτελεί δική του εξαιρετική προσφορά. Ήταν γνωστό στους συγκεντρωμένους σοφούς ότι ο Σρίλα Βιασαντέβα είχε ήδη εξηγήσει το περιεχόμενο των Βεδών με διάφορα έργα που φτάνουν μέχρι τη *Μαχαμπατα*, για να μπορέσει να γίνει κατανοητό από τις λιγότερο ευφυείς κοινωνικές ομάδες, δηλαδή τις γυναίκες, τους *σουντρα* και τα ξεπεσμένα μέλη των οικογενειών των διπλογεννημένων. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι υπερβατική ως προς όλα αυτά τα έργα, επειδή δεν έχει καμία σχέση με οτιδήποτε εγκόσμιο. Οι ερωτήσεις λοιπόν είναι πολύ έξυπνες και ουσιαστικές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

τασια πουτρο μαχα-γιογκι

σαμα-ντριν νιρβικαλπακαχ

εκαντα-ματιρ ουννιντρο

γκουντο μουντα ιβεγιατε

τασια: αυτού – *πουτραχ*: ο γιος – *μαχα-γιογκι*: ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης – *σαμα-ντρικ*: ισορροπημένος – *νιρβικαλπακαχ*: συνειδητοποιημένος μονιστής (ιμπερσοναλιστής) – *εκαντα-ματιχ*: με τον νου του προσηλωμένο σε ένα σημείο – *ουννιντραχ*: είχε ξεπεράσει την άγνοια – *γκουνταχ*: εκτεθειμένος – *μουνταχ*: καθυστερημένος – *ιβα*: σαν – *ιγιατε*: μοιάζει.

Ο γιος του Βιασαντέβα (ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι), ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης, ήταν ένας ισορροπημένος μονιστής, που ο νους του ήταν πάντα συγκεντρωμένος σε ένα σημείο. Είχε υπερβεί την άγνοια, αλλά επειδή ήταν γυμνός, έμοιαζε καθυστερημένος.

Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν απελευθερωμένη ψυχή και έτσι παρέμενε πάντα άγρυπνος για να μην παγιδευτεί από την παραπλανητική ενέργεια. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αυτή η επαγρύπνηση περιγράφεται με μεγάλη σαφήνεια. Οι απελευθερωμένες ψυχές και οι υποκείμενες σε όρους ψυχές έχουν διαφορετικές ασχολίες. Η απελευθερωμένη ψυχή είναι πάντα απασχολημένη στον προοδευτικό δρόμο της πνευματικής πραγμάτωσης, κάτι που για την υποκείμενη σε όρους ψυχή μοιάζει με όνειρο. Η υποκείμενη σε όρους ψυχή δεν μπορεί να φανταστεί τις πραγματικές ασχολίες της απελευθερωμένης ψυχής. Ενώ λοιπόν η υποκείμενη σε όρους ψυχή ονειρεύεται σχετικά με τις πνευματικές ασχολίες, η απελευθερωμένη ψυχή είναι άγρυπνη. Κατά τον ίδιο τρόπο, για την απελευθερωμένη ψυχή οι ασχολίες μιας υποκείμενης σε όρους ψυχής είναι σαν όνειρο. Μια υποκείμενη σε όρους ψυχή και μια απελευθερωμένη ψυχή μπορεί φαινομενικά να δείχνουν ότι βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο, αλλά στην πραγματικότητα οι ασχολίες τους διαφέρουν. Η προσοχή τους είναι πάντα άγρυπνη, είτε για αισθησιακές απολαύσεις είτε για την αυτοσυνειδητοποίηση. Η υποκείμενη σε όρους ψυχή είναι απορροφημένη από την ύλη, ενώ η απελευθερωμένη ψυχή αδιαφορεί παντελώς. Η αδιαφορία αυτή εξηγείται ως εξής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ντριστβανουγιανταμ ρισιμ ατματζαμ απι αναγκναμ

ντεβιο χριγια παρινταντουρ να σουτασια τσιτραμ

ταντ βικσια πριτσατι μουνω τζαγκαντους ταβαστι

στρι-πouμ-μπιντα να του σουτασια βιβικτα-ντριστεχ

ντριστβα: βλέποντας – *ανουγιανταμ:* ακολουθώντας – *ρισιμ:* τον σοφό – *ατματζαμ:* τον γιο του – *απι:* παρά το γεγονός – *αναγκναμ:* όχι γυμνός – *ντεβιαχ:* όμορφες νεαρές κόρες – *χριγια:* από ντροπή – *παρινταντουχ:*

σκέπασαν τα σώματά τους – να: δεν – σουτασια: του γιου – τσιπραμ: εκπληκτικό – τατ βικσια: βλέποντας αυτό – πριτσατι: ερωτώντας – μουνω: στον μουνι (τον Βιάσα) – τζαγκαντουχ: απάντησαν – ταβα: εσού – ασι: υπάρχουν – στρι-πουμ: αρσενικό και θηλυκό – μπιντα: διαφορές – να: δεν – του: αλλά – σουτασια: του γιου – βιβικτα: εξαγνισμένος – ντριστεχ: κάποιου που κοιτάζει.

Κάποιες όμορφες νεαρές γυναίκες έκαναν μπάνιο γυμνές και όταν είδαν τον Σρι Βιασαντέβα να περνά ακολουθώντας τον γιο του, σκέπασαν από ντροπή τα σώματά τους, παρόλο που εκείνος δεν ήταν γυμνός. Δεν είχαν κάνει όμως το ίδιο όταν είδαν τον γιο του να περνά. Ο σοφός τις ρώτησε το γιατί και εκείνες αποκρίθηκαν ότι ο γιος του ήταν τόσο αγνός, ώστε όταν τις κοίταζε, η ματιά του δεν έκανε διάκριση ανάμεσα σε αρσενικό και θηλυκό, ενώ η δική του ματιά έδειχνε αυτή τη διαφορά.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (5.18) αναφέρεται ότι ο καλλιεργημένος σοφός, χάρη στην πνευματική του όραση, βλέπει με τον ίδιο τρόπο έναν *μπραμανα*, έναν *τσαννταλα* (έναν που τρώει κρέας σκύλου), έναν σκύλο ή μία αγελάδα. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι είχε φτάσει σε αυτό το στάδιο. Έτσι δεν έβλεπε αρσενικά και θηλυκά. Έβλεπε ζωντανές οντότητες σε διαφορετικά ενδύματα. Οι νεαρές γυναίκες που έκαναν μπάνιο μπορούσαν να καταλάβουν τον νου ενός άντρα από το φέρσιμό του, ακριβώς όπως κοιτάζοντας ένα παιδί μπορούμε να καταλάβουμε πόσο αθώο είναι. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν ένα νεαρό αγόρι δεκαέξι ετών και επομένως όλα τα μέλη του σώματός του είχαν αναπτυχθεί. Ήταν γυμνός, όπως και οι νεαρές γυναίκες. Επειδή όμως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν υπερβατικός ως προς τις σεξουαλικές σχέσεις, φαινόταν πολύ αθώος και οι νεαρές γυναίκες μπορούσαν να το διαισθανθούν αυτό αμέσως και γι' αυτό δεν τις απασχολούσε η παρουσία του. Αλλά όταν πέρασε ο πατέρας του ντύθηκαν γρήγορα. Οι νεαρές γυναίκες θα μπορούσαν να ήταν παιδιά του ή και εγγόνια του, αλλά παρ' όλα αυτά, μόλις είδαν τον Σρίλα Βιασαντέβα έκαναν ό,τι επέβαλλε η κοινωνική συνήθεια, επειδή ο Βιασαντέβα έπαιζε τον ρόλο του οικογενειάρχη. Ένας οικογενειάρχης πρέπει να κάνει τη διάκριση ανάμεσα σε αρσενικό και θηλυκό, διαφορετικά δεν επιτρέπεται να είναι οικογενειάρχης. Πρέπει λοιπόν να επιχειρήσουμε να γνωρίσουμε πώς να διακρίνουμε την πνευματική ψυχή, χωρίς καμία προσκόλληση στη διάκριση αρσενικού-

θηλυκού. Όσο κάνει κάποιος αυτή τη διάκριση, δεν πρέπει να επιχειρήσει να γίνει *σαννιασι* όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Πρέπει να έχει πεισθεί τουλάχιστον θεωρητικά ότι η ζωντανή οντότητα δεν είναι ούτε αρσενική ούτε θηλυκή. Το εξωτερικό υλικό ένδυμα είναι κατασκευασμένο από την υλική φύση για να προσελκύει το αντίθετο φύλο και με αυτόν τον τρόπο να μας κρατά δεμένους στην υλική ύπαρξη. Μια απελευθερωμένη ψυχή βρίσκεται πάνω από μια τέτοια διαστρεβλωμένη διάκριση. Δεν κάνει διάκριση ανάμεσα σε ένα ζωντανό ον και σε ένα άλλο. Για μια τέτοια ψυχή, όλα τα όντα είναι ένα και το αυτό πνεύμα. Η τελειότητα αυτής της πνευματικής όρασης είναι το στάδιο της απελευθέρωσης και ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι το είχε φτάσει. Και ο Σρίλα Βιασαντέβα βρισκόταν στο υπερβατικό στάδιο, αλλά επειδή ζούσε ως οικογενειάρχης, δεν παρίστανε την απελευθερωμένη ψυχή, γιατί αυτό απαιτούσε το έθιμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*καταμ αλακσιταχ πωραιῖχ
σαμπραπταχ κουρου-τζανγκαλαν
ουνματτα-μουκα-τζανταβαντ
βιτσαρान γκατζα-σαχβαγιε*

καταμ: πώς – *αλακσιταχ*: αναγνωρίσθηκε – *πωραιῖχ*: από τους πολίτες – *σαμπραπταχ*: φτάνοντας – *κουρου-τζανγκαλαν*: τις επαρχίες Κούρου-τζάνγκαλα – *ουνματτα*: τρελός – *μουκα*: μουγγός, άλαλος – *τζανταβατ*: καθυστερημένος – *βιτσαραν*: περιπλανώμενος - *γκατζα-σαχβαγιε*: η Χαστινάπουρα.

Πώς αναγνωρίστηκε από τους κατοίκους (ο Σρίλα Σουκαντέβα, ο γιος του Βιάσα) όταν έφτασε στην πόλη της Χαστινάπουρα, αφού περιπλανήθηκε στις επαρχίες Κούρου και Τζάνγκαλα, μοιάζοντας τρελός, μουγγός και καθυστερημένος;

Στο παρελθόν, η σημερινή πόλη του Δελχί ήταν γνωστή ως Χαστινάπουρα, επειδή ιδρύθηκε από τον Βασιλιά Χάστι. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, αφού άφησε το πατρικό του σπίτι γύριζε εδώ κι εκεί σαν τρελός και γι' αυτό ήταν

πολύ δύσκολο για τους κατοίκους της πόλης να αναγνωρίσουν την υψηλή του θέση. Γι' αυτό ένας σοφός δεν αναγνωρίζεται με την όραση, αλλά με την ακοή. Πρέπει να πλησιάζουμε έναν *σαντου*, δηλαδή έναν μεγάλο σοφό, όχι για να τον δούμε, αλλά για να τον ακούσουμε. Αν δεν είμαστε διατεθειμένοι να ακούσουμε τα λόγια ενός *σαντου*, δεν θα έχουμε κανένα κέρδος. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν ένας *σαντου* που μπορούσε να μιλήσει για τις υπερβατικές δραστηριότητες του Κυρίου. Δεν ικανοποιούσε τα καπρίτσια των κοινών ανθρώπων. Τον αναγνώριζαν όταν μιλούσε για την *Μπαγκαβαταμ* και δεν απειράτο ποτέ να κάνει κόλπα όπως οι ταχυδακτυλουργοί. Εξωτερικά έδειχνε καθυστερημένος, μουγγός και τρελός, αλλά στην πραγματικότητα ήταν η πιο εξυψωμένη υπερβατική προσωπικότητα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*καταμ βα παννταβεγιασια
ρατζαρσερ μουννινα σαχα
σαμβανταχ σαμαμπουτ τατα
γιατραϊσα σατβατι σρουτιχ*

καταμ: πώς συμβαίνει – *βα*: επίσης – *παννταβεγιασια*: του απογόνου του Πάνντου (του Παρίκσιτ) – *ρατζαρσεχ*: του Βασιλιά που ήταν ένας σοφός – *μουννινα*: με τον μουνι – *σαχα*: με – *σαμβανταχ*: συζήτηση – *σαμαμπουτ*: συνέβη – *τατα*: ω αγαπημένε – *γιατρα*: πού – *εσα*: σαν αυτό – *σατβατι*: υπερβατικό – *σρουτιχ*: η ουσία, το απόσταγμα των Βεδών.

Πώς συνέβη να συναντήσει ο Βασιλιάς Παρίκσιτ αυτόν τον μεγάλο σοφό, ώστε να γίνει δυνατό να του τραγουδήσει αυτό το υπέροχο υπερβατικό απόσταγμα των Βεδών (τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*);

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* χαρακτηρίζεται ως απόσταγμα των Βεδών. Δεν είναι μια φανταστική ιστορία, όπως μερικές φορές ισχυρίζονται άνθρωποι χωρίς κύρος. Ονομάζεται επίσης *Σουκα-σαμχιτα*, δηλαδή ο βεδικός ύμνος που είπε ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο μέγας απελευθερωμένος σοφός.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*σα γκο-ντοχανα-ματραμ χι
γκριχεσου γκριχα-μεντιναμ
αβεκσατε μαχα-μπαγκας
τιρτι-κουρβαμς ταντ ασραμαμ*

σαχ: αυτός (ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι) - *γκο-ντοχανα-ματραμ*: μόνο για όσο χρόνο αρμέγεται η αγελάδα – *χι*: σίγουρα – *γκριχεσου*: στο σπίτι - *γκριχα-μεντιναμ*: των οικογενειάρχων – *αβεκσατε*: περιμένει – *μαχα-μπαγκαχ*: ο πιο καλότυχος – *τιρτι*: προσκύνημα – *κουρβαν*: μεταμορφώνοντας – *τατ ασραμαμ*: την κατοικία.

Συνήθιζε (ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι) να στέκεται στην πόρτα μιας οικογένειας μόνον όσο κρατάει το άρμεγμα μιας αγελάδας και αυτό το έκανε για να καθαγιάσει το σπιτικό.

Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι συνάντησε τον Αυτοκράτορα Παρίκσιτ και του εξήγησε το κείμενο της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Δεν είχε συνήθεια να μένει στο σπίτι κανενός οικογενειάρχη περισσότερο από μισή ώρα (όση ώρα άρμεγαν την αγελάδα) και δεχόταν απλώς ελεημοσύνη από τον καλότυχο οικογενειάρχη. Αυτό γινόταν για να καθαγιάσει το σπιτικό με την ευοίωνα παρουσία του. Άρα ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι είναι ένας ιδεώδης κήρυκας, εδραιωμένος στο υπερβατικό επίπεδο. Όσοι βρίσκονται στην τάξη της απάρνησης και έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην αποστολή του κηρύγματος του μηνύματος του Θεού, θα πρέπει να διδαχθούν από τις πράξεις του ότι δεν έχουν καμία δουλειά με οικογενειάρχες, παρά μόνο για να τους φωτίσουν με υπερβατική γνώση. Αυτού του είδους η αποδοχή ελεημοσύνης από έναν οικογενειάρχη πρέπει να γίνεται για τον καθαγιασμό του σπιτιού του. Όποιος βρίσκεται στην τάξη της απάρνησης δεν πρέπει να δελεάζεται από τα θέλγητρα των εγκοσμίων υπαρχόντων ενός οικογενειάρχη και να γίνεται έτσι υποχείριο ανθρώπων του κόσμου. Για κάποιον που βρίσκεται στην τάξη της απάρνησης, αυτό είναι πολύ πιο επικίνδυνο από το δηλητήριο και την αυτοκτονία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*αμπιμανιου-σουταμ σουτα
πραχουρ μπαγκαβατοτταμαμ
τασια τζανμα μαχαστσαριαμ
καρμανι τσα γκρινιχι ναχ*

αμπιμανιου-σουταμ: ο γιος του Αμπιμάνιου – *σουτα*: ω Σούτα – *πραχουχ*: λέγεται ότι είναι – *μπαγκαβατα-ουτταμαμ*: ο πρώτης τάξεως αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου – *τασια*: του – *τζανμα*: η γέννηση – *μαχα-αστσαριαμ*: υπέροχες, θαυμαστές – *καρμανι*: οι πράξεις – *τσα*: και – *γκρινιχι*: σε παρακαλώ μίλησέ μας – *ναχ*: εμάς.

Λένε πως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και πως η γέννησή του και τα έργα του είναι όλα θαυμαστά. Πες μας σε παρακαλούμε γι' αυτόν.

Η γέννηση του Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι θαυμαστή, επειδή όταν ήταν στην κοιλιά της μητέρα του τον προστάτεψε το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα. Τα έργα του είναι και αυτά θαυμαστά, επειδή τιμώρησε τον Κάλι, που επιχειρούσε να σκοτώσει μια αγελάδα. Η θανάτωση των αγελάδων σημαίνει το τέλος του ανθρώπινου πολιτισμού. Ήθελε να εμποδίσει τον μεγάλο εκπρόσωπο της αμαρτίας να σκοτώσει την αγελάδα. Και ο θάνατός του είναι επίσης θαυμαστός, επειδή γνώριζε ότι θα πεθάνει, πράγμα που είναι υπέροχο για κάθε ζωντανό ον και έτσι προετοιμάστηκε για το τέλος του καθισμένος στην όχθη του Γάγγη και ακούγοντας για τα υπερβατικά έργα του Κυρίου. Επί μέρες, όσο άκουγε την *Μπαγκαβαταμ*, δεν έφαγε, δεν ήπια και δεν κοιμήθηκε ούτε στιγμή. Όλα λοιπόν όσα έχουν σχέση με αυτόν είναι θαυμαστά και αξίζει να ακούμε για τα έργα του με προσοχή. Εδώ οι σοφοί εκφράζουν την επιθυμία να ακούσουν γι' αυτόν με λεπτομέρειες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

σα σαμρατ κασια βα χετοχ
πανντουναμ μανα-βαρνταναχ
πραγιοπαβιστο γκανγκαγιαμ
αναντριτιαντιρατ-σριγιαμ

σαχ: αυτός – σαμρατ: ο Αυτοκράτορας – κασια: γιατί – βα: ή – χετοχ: ο λόγος, η αιτία – πανντουναμ: των γιων του Πάνντου - μανα-βαρνταναχ: κάποιος που πλουτίζει την οικογένεια – πραγια-ουπαβισταχ: καθισμένος και νηστεύοντας – γκανγκαγιαμ: στις όχθες του Γάγγη – αναντριτια: αμελώντας – αντιρατ: το βασίλειο που είχε αποκτήσει – σριγιαμ: τα πλούτη.

Ήταν μέγας Αυτοκράτορας και κατείχε όλα τα πλούτη του βασιλείου που είχε αποκτήσει. Ήταν τόσο δοξασμένος, ώστε αύξησε την αίγλη της δυναστείας των Πάνντου. Γιατί τα εγκατέλειψε όλα και κάθισε στις όχθες του Γάγγη νηστεύοντας μέχρι θανάτου;

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ο Αυτοκράτορας όλης της Γης και όλων των θαλασσών και δεν χρειάστηκε να προσπαθήσει να αποκτήσει αυτό το βασίλειο. Το κληρονόμησε από τους παππούδες του, τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα και τους αδελφούς του. Εκτός αυτού, ήταν άριστος στη διοίκηση και άξιζε το καλό όνομα των προπάπων του. Συνεπώς, δεν υπήρχε τίποτα το ανεπιθύμητο στα πλούτη του και στη διακυβέρνησή του. Γιατί λοιπόν να αφήσει όλες αυτές τις ευνοϊκές συνθήκες και να καθίσει στις όχθες του Γάγγη νηστεύοντας μέχρι θανάτου; Αυτό είναι πράγματι εκπληκτικό και όλοι λαχταρούσαν να μάθουν την αιτία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

ναμαντι γιατ-παντα-νικεταμ ατμαναχ
σιβαγια χανιγια νταμανι σατραβαχ
καταμ σα βираχ σριγιαμ ανγκα ντουστατζαμ
γιουβαϊσατοτσαστουμ αχο σαχασουμπιχ

ναμαντι: υποκλίνομαι, προσκυνώ – γιατ-παντα: του οποίου τα πόδια – νικεταμ: κάτω από – ατμαναχ: ιδικός – σιβαγια: το καλό – χανιγια: προξενούσε – ντανανι: πλούτος – σατραβαχ: οι εχθροί – καταμ: για ποιο λόγο – σαχ: αυτός – βιραχ: ιπποτικός, ευγενικός – σριγιαμ: πλούτη – ανγκα: ω – ντουστιατζαμ: αξεπέραστα – γιουβα: γεμάτος νιάτα – αϊσατα: θέλησε – ουτσραστουμ: να αφήσει – αχο: επιφώνημα – σαχα: με – ασουμπιχ: ζωή.

Ήταν τόσο μεγάλος Αυτοκράτορας, ώστε όλοι οι εχθροί του έπεφταν στα πόδια του και του πρόσφεραν όλα τους τα πλούτη για το καλό τους. Ήταν γεμάτος νιάτα και δύναμη και κατείχε αξεπέραστα βασιλικά πλούτη. Γιατί λοιπόν θέλησε να τα απαρνηθεί όλα, ακόμα και τη ζωή του;

Στη ζωή του δεν υπήρχε τίποτα ανεπιθύμητο. Ήταν πολύ νέος και θα μπορούσε να απολαύσει τη ζωή του με δύναμη και πλούτη. Δεν είχε συνεπώς λόγο να αποσυρθεί από την ενεργό ζωή. Δεν αντιμετώπιζε δυσκολίες στην είσπραξη των φόρων, γιατί ήταν τόσο κραταιός και ανδρείος, ώστε ακόμη και οι εχθροί του υποκλίνονταν στα πόδια του και του έδιναν τα πλούτη τους για το συμφέρον τους. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ένας ευσεβής βασιλιάς. Υπέταξε τους εχθρούς του και το βασίλειό του ευημερούσε. Υπήρχε γάλα, υπήρχαν δημητριακά και μεταλλεύματα και όλα τα ποτάμια και τα βουνά ήταν γεμάτα ευρωστία. Επομένως, από υλική άποψη όλα ήταν ικανοποιητικά. Δεν είχε λοιπόν λόγο να απαρνηθεί πρόωρα το βασίλειο και τη ζωή του. Οι σοφοί λαχταρούσαν να ακούσουν για όλα αυτά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*σιβαγια λοकाσια μπαβαγια μπουταγιε
για ουτταμα-σλοκα-παραγιανα τζαναχ
τζιβαντι νατμαρταμ ασω παρασραγιαμ
μουμοτσα νιρβιντια κουταχ καλεβαραμ*

σιβαγια: το γενικό καλό, η ευημερία – λοकाσια: όλων των ζωντανών όντων – μπαβαγια: για την προκοπή – μπουταγιε: για οικονομική ανάπτυξη – γιε:

κάποιος που είναι - ουτταμα-σλοκα-παραγιαναχ: αφοσιωμένος στον σκοπό, στην υπόθεση του Προσώπου της Θεότητας – τζαναχ: οι άνθρωποι – τζιβαντι: ζουν – να: αλλά δεν – ατμα-αρταμ: εγωιστικό συμφέρον – ασω: εκείνο – παρα-ασραγιαμ: καταφύγιο για τους άλλους – μουμοτσα: άφησε, εγκατέλειψε – νιρβιντια: όντας απελευθερωμένος από κάθε προσκόλληση – κουταχ: για ποιο λόγο – καλεβαραμ: το θνητό σώμα.

Όσοι είναι αφοσιωμένοι στον σκοπό του Προσώπου της Θεότητας ζουν μόνο για το καλό, για την ανάπτυξη και την ευτυχία των άλλων. Δεν ζουν για το δικό τους συμφέρον. Πώς μπόρεσε λοιπόν ο Αυτοκράτορας, μολονότι ήταν απαλλαγμένος από κάθε προσκόλληση σε εγκόσμια υπάρχοντα, να απαρνηθεί το θνητό σώμα του που ήταν καταφύγιο για όλους τους άλλους;

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ιδανικός βασιλιάς και οικογενειάρχης, επειδή ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης του Προσώπου της Θεότητας. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου διαθέτει αυτομάτως όλες τις καλές ποιότητες. Ο Αυτοκράτορας ήταν χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ο ίδιος δεν ήταν προσκολλημένος στα υλικά πλούτη. Αλλά αφού ήταν βασιλιάς για το συνολικό καλό των υπηκόων του, τον απασχολούσε πάντα το καλό του κόσμου, όχι μόνο γι' αυτή τη ζωή αλλά και για την επόμενη. Δεν επέτρεπε τη λειτουργία σφαγείων και το σκότωμα των αγελάδων. Δεν ήταν ένας ανόητος και μεροληπτικός κυβερνήτης που εξασφάλιζε την προστασία ενός ζωντανού όντος και επέτρεπε τη σφαγή ενός άλλου. Επειδή ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, γνώριζε στην εντέλεια πώς να διοικεί για την ευτυχία όλων – ανθρώπων, ζώων, δέντρων και όλων των ζωντανών πλασμάτων. Δεν είχε εγωιστικά συμφέροντα. Ο εγωισμός είναι ή επικεντρωμένος στο άτομο ή διευρυμένος γύρω από το άτομο και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν είχε ούτε το ένα ούτε το άλλο είδος εγωισμού. Ενδιαφερόταν πώς να υπηρετήσει την Απόλυτη Αλήθεια, το Πρόσωπο της Θεότητας. Ο βασιλιάς εκπροσωπεί τον Υπέρτατο Κύριο και συνεπώς το ενδιαφέρον του βασιλιά πρέπει να είναι ταυτόσημο με το ενδιαφέρον του Υπερτάτου Κυρίου. Ο Υπέρτατος Κύριος θέλει όλα τα ζωντανά όντα να Τον υπακούν και έτσι να γίνουν ευτυχισμένα. Άρα ο βασιλιάς ενδιαφέρεται να οδηγήσει όλους τους υπηκόους του στο βασίλειο του Θεού. Έτσι λοιπόν οι δραστηριότητες των ανθρώπων θα πρέπει να συντονίζονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε στο τέλος να μπορέσουν να επιστρέψουν στο σπίτι τους, στον Θεό. Υπό τη διακυβέρνηση ενός βασιλιά-εκπροσώπου του

Κυρίου το βασίλειο είναι γεμάτο πλούτη. Τότε οι άνθρωποι δεν χρειάζεται να τρώνε ζώα. Υπάρχουν άφθονα δημητριακά, γάλα, φρούτα και λαχανικά, ώστε οι άνθρωποι όπως και τα ζώα μπορούν να τρώνε πλουσιοπάροχα και όσο λαχταρά η καρδιά τους. Αν όλα τα ζωντανά όντα έχουν ικανοποιητική τροφή και στέγη και πειθαρχούν στους επιβαλλόμενους κανόνες, τότε δεν μπορεί να υπάρξει σύγκρουση ανάμεσα σε δύο ζωντανά όντα. Ο Αυτοκράτορας Παρίκσιτ ήταν άξιος βασιλιάς και γι' αυτό την περίοδο της βασιλείας του ήταν όλοι ευτυχισμένοι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

τατ σαρβαμ ναχ σαματσακσβα

πριστο γιαντ ιχα κιντσανα

μανιε τβαμ βισαγιε βατσαμ

σναταμ ανιατρα τσανντασατ

τατ: εκείνο – *σαρβαμ*: όλα – *ναχ*: σε εμάς – *σαματσακσβα*: εξήγησε με σαφήνεια – *πρισταχ*: ερωτώμενος – *γιατ ιχα*: εδώ – *κιντσανα*: όλα εκείνα – *μανιε*: νομίζουμε – *τβαμ*: εσύ – *βισαγιε*: σε όλα τα θέματα – *βατσαμ*: οι σημασίες των λέξεων – *σναταμ*: έχοντας πλήρη γνώση – *ανιατρα*: εκτός – *τσανντασατ*: τμήμα των Βεδών.

Γνωρίζουμε πως εκτός από κάποιο τμήμα των Βεδών, κατέχεις καλά το νόημα όλων των θεμάτων και έτσι μπορείς να μας δώσεις ξεκάθαρες απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις που σου έχουμε κάνει.

Η διαφορά μεταξύ των Βεδών και των *Πουрана* είναι σαν τη διαφορά μεταξύ των *μπραμανα* και των *παριβρατζακα*. Το καθήκον των *μπραμανα* είναι η οργάνωση ορισμένων θυσιών που αναφέρονται στις Βέδες και που αποβλέπουν σε υλικά οφέλη, ενώ το καθήκον των *παριβρατζακατσαρια*, δηλαδή των καλλιεργημένων δασκάλων, είναι η διάδοση της υπερβατικής γνώσης σε όλους. Γι' αυτό οι *παριβρατζακατσαρια* δεν έχουν πάντα την πείρα της σωστής απαγγελίας των βεδικών *μαντρα* ενώ οι *μπραμανα*, που χρέος τους είναι η διενέργεια βεδικών τελετουργιών, ασκούνται

συστηματικά στην προφορά και το μέτρο αυτών των *μαντρα*. Αλλά δεν θα πρέπει να θεωρούνται οι *μπραμανα* σημαντικότεροι από τους περιοδεύοντες κήρυκες. Είναι ταυτόχρονα ίδιοι και διαφορετικοί, επειδή ο σκοπός τους είναι ο ίδιος, αλλά διαφέρει η μέθοδός τους.

Δεν υπάρχει επίσης διαφορά ανάμεσα στα *βεδικά μαντρα* και σε όσα λένε οι *Πουρανα* και οι *Ιτιχασα*. Σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, η *Μαντιανντινα-σρουτι* αναφέρει ότι όλες οι Βέδες, και συγκεκριμένα, η *Σαμα*, η *Αταρβα*, η *ΡΙγκ*, η *Γιατζουρ*, οι *Πουρανα*, οι *Ιτιχασα*, οι *Ουπανισαντ*, κλπ., εκπορεύονται από την αναπνοή του Υπερτάτου Όντος. Η μόνη διαφορά είναι ότι τα *βεδικά μαντρα* αρχίζουν συνήθως με το *πρανάβα ομκαρά* και ότι για τη μετρική απαγγελία τους απαιτείται κάποια εξάσκηση. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι μικρότερης αξίας από τα *βεδικά μαντρα*. Αντιθέτως, είναι ο ώριμος καρπός όλων των Βεδών, όπως έχουμε ήδη αναφέρει. Εκτός αυτού, η πλέον τέλεια απελευθερωμένη ψυχή, ο Σρίλα Σουκάντέβα Γκοσουάμι, είναι απορροφημένος στη μελέτη της *Μπαγκαβαταμ*, μολονότι είναι ήδη αυτοσυνειδητοποιημένος. Ο Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι ακολουθεί τα βήματά του και γι' αυτό, παρόλο που δεν είναι έμπειρος στο ψάλσιμο των *βεδικών μαντρα* με μετρική προφορά, το επίπεδό του δεν είναι λιγότερο υπολογίσιμο ούτε στο ελάχιστο, επειδή η *βεδική απαγγελία* των *βεδικών μαντρα* βασίζεται περισσότερο στην εξάσκηση και λιγότερο στην πραγματική συνειδητοποίηση. Η συνειδητοποίηση έχει μεγαλύτερη σημασία από το μιμητικό ψάλσιμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

σουτα ουβατσα

ντβαπαρε σαμανουπραπτε

τριτιγιε γιουγκα-παριαγιε

τζαταχ παρασαραντ γιογκι

βασαβιαμ καλαγια χαρεχ

σουταχ: ο Σούτα Γκοσουάμι – *ουβατσα*: είπε – *ντβαπαρε*: στη δεύτερη χιλιετία – *σαμανουπραπτε*: κατά την έλευση – *τριτιγιε*: την τρίτη – *γιουγκα*: χιλιετία – *παριαγιε*: στη θέση της – *τζαταχ*: γεννήθηκε – *παρασαρατ*: από

τον Παρασάρα – *γιογκι*: ο μέγας σοφός – *βασαβιαμ*: στην κοιλιά της θυγατέρας του Βάσου – *καλαγια*: στο πλήρες τμήμα – *χαρεχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Όταν η δεύτερη χιλιετία σκέπασε την τρίτη, ο Παρασάρα και η Σατιαβάτι, η θυγατέρα του Βάσου, γέννησαν τον μεγάλο σοφό (τον Βιασαντέβα).

Η χρονολογική σειρά των τεσσάρων εποχών είναι η εξής: Σάτια, Ντβάπα, Τρέτα και Κάλι. Αλλά μερικές φορές η μία επικαλύπτει την άλλη. Κατά την περίοδο του Βαϊβασβάτα Μάνου συνέβη μια τέτοια επικάλυψη κατά τον εικοστό όγδοο κύκλο των τεσσάρων εποχών και η τρίτη χιλιετία εμφανίσθηκε πριν από τη δεύτερη. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα κατέρχεται κατά τη διάρκεια και αυτής της ιδιαίτερης χιλιετίας και γι' αυτό έγινε κάποια ειδική τροποποίηση. Η μητέρα του μεγάλου σοφού ήταν η Σατιαβάτι, η κόρη του Βάσου του ψαρά, ο δε πατέρας του ήταν ο μεγάλος σοφός Παρασάρα. Αυτή είναι η ιστορία της γέννησης του Βιασαντέβα. Κάθε χιλιετία διαιρείται σε τρεις περιόδους και κάθε περίοδος ονομάζεται *σανντια*. Ο Βιασαντέβα εμφανίσθηκε κατά την τρίτη *σανντια* εκείνης της συγκεκριμένης εποχής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*σα καντατσιτ σαρασβατια
ουπασπρισια τζαλαμ σουτσιχ
βιβικτα εκα ασινα
ουντιτε ραβι-μαννταλε*

σαχ: αυτός – *καντατσιτ*: κάποτε – *σαρασβατιαχ*: στις όχθες του Σαρασβάτι – *ουπασπρισια*: αφού τελείωσε το πρωινό πλύσιμο – *τζαλαμ*: το νερό – *σουτσιχ*: εξαγνισμένος – *βιβικτε*: προσήλωσις – *εκαχ*: μόνος – *ασιναχ*: καθισμένος έτσι – *ουντιτε*: κατά την ανατολή – *ραβι-μαννταλε*: του ηλιακού δίσκου.

Κάποτε, καθώς ανέτειλε ο ήλιος, πήρε (ο Βιασαντέβα) το πρωινό λουτρό του στα νερά του Σαρασβάτι και κάθισε μόνος του για να συγκεντρωθεί.

Ο ποταμός Σαρασβάτι κυλά στην περιοχή Μπανταρικάσραμα των Ιμαλαΐων. Το μέρος, επομένως, που αναφέρεται εδώ είναι το Σαμιαπράσα, στην περιοχή Μπανταρικάσραμα όπου κατοικεί ο Σρι Βιασαντέβα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

παραβα-γκιαχ σα ρισιχ

καλεναβιακτα-ραμχασα

γιουγκα-νταρμα-βιατικαραμ

πραπταμ μπουβι γιουγκε γιουγκε

παρα-αβα-: παρελθόν και μέλλον – *γκιαχ:* ένας γνώστης – *σαχ:* αυτός – *ρισιχ:* ο Βιασαντέβα – *καλενα:* με την πάροδο του χρόνου – *αβιακτα:* ανεκδήλωτες – *ραμχασα:* με μεγάλη δύναμη – *γιουγκα-νταρμα:* πράξεις σύμφωνες με τη χιλιετία – *βιατικαραμ:* ανωμαλίες – *πραπταμ:* συσσωρευμένες – *μπουβι:* στη γη – *γιουγκε γιουγκε:* σε διάφορες εποχές.

Ο μέγας σοφός Βιασαντέβα, που γνωρίζει το παρελθόν και το μέλλον, διέκρινε ανωμαλίες σε σχέση με τα καθήκοντα της χιλιετίας. Οι ανωμαλίες αυτές συσσωρεύονται με την πάροδο του χρόνου πάνω στη γη σε διάφορες εποχές και οφείλονται σε πανίσχυρες αθέατες δυνάμεις.

Οι μεγάλοι σοφοί όπως ο Βιασαντέβα είναι απελευθερωμένες ψυχές και επομένως μπορούν να δουν καθαρά παρελθόν και μέλλον. Μπόρεσε λοιπόν να διακρίνει τις μελλοντικές ανωμαλίες της εποχής του Κάλι και έκανε τις ανάλογες ρυθμίσεις, ώστε να μπορέσουν οι άνθρωποι αυτής της σκοτεινής εποχής να σημειώσουν πρόοδο. Συνήθως οι άνθρωποι αυτής της εποχής ενδιαφέρονται υπερβολικά για την ύλη, η οποία είναι πρόσκαιρη. Εξαιτίας της άγνοιας, δεν είναι σε θέση να εκτιμήσουν σωστά τα αληθινά κέρδη της ζωής και να φωτιστούν με πνευματική γνώση.

ΚΕΙΜΕΝΑ 17-18

μπωτικαναμ τσα μπαβαναμ
σακτι-χρασαμ τσα τατ-κριταμ
ασραντανταναμ νιχσαττβαν
ντουρμενταν χρασιταγιουσαχ

ντουρμπαγκαμς τσα τζαναν βικσια
μουνιρ ντιβιενα τσακσουσα
σαρβα-βαρνασραμαναμ γιαντ
νταντιω χιταμ αμογκα-ντρικ

μπωτικαναμ τσα: και επίσης όλων των υλικών πραγμάτων – μπαβαναμ: οι πράξεις - σακτι-χρασαμ τσα: και παρακμή της φυσικής δύναμης – τατ-κριταμ: που έχει γίνει από αυτό – ασραντανταναν: των απίστων – νιχσαττβαν: ανυπόμονοι λόγω έλλειψης της ιδιότητας της αγαθότητας – ντουρμενταν: βραδύνοες – χρασιτα: μειωμένος – αγιουσαχ: της διάρκειας ζωής – ντουρμπαγκαν τσα: επίσης άτυχοι – τζαναν: οι άνθρωποι γενικά – βικσια: βλέποντας – μουνιχ: ο μουνι (ο σοφός) – ντιβιενα: με υπερβατική – τσακσουσα: όραση – σαρβα: όλα – βαρνα-ασραμαναμ: όλων των κοινωνικών και πνευματικών τάξεων – γιατ: τι – νταντιω: συλλογίστηκε – χιταμ: το καλό – αμογκα-ντρικ: κάποιος που είναι πλήρως εξοπλισμένος με γνώση.

Ο μέγας σοφός, εξοπλισμένος πλήρως με γνώση, μπορούσε να δει με την υπερβατική του όραση την επιδείνωση της φυσικής δύναμης και όλων των υλικών πραγμάτων, εξαιτίας της επίδρασης αυτής της εποχής. Είδε ακόμη πως εξαιτίας της έλλειψης αγαθότητας, η διάρκεια ζωής των απίστων ανθρώπων αυτής της εποχής θα είναι μειωμένη και πως οι ίδιοι θα είναι ανυπόμονοι. Συλλογίστηκε λοιπόν για το καλό των ανθρώπων όλων των τάξεων και όλων των σταδίων της ζωής.

Οι ανεκδήλωτες δυνάμεις του χρόνου είναι τόσο ισχυρές, ώστε με τον καιρό εξαναγκάζουν όλη την ύλη σε λήθη. Στην Κάλι-γιούγκα, την τελευταία ενός γύρου τεσσάρων χιλιετιών, η δύναμη όλων των υλικών αντικειμένων φθείρεται με την επίδραση του χρόνου. Την εποχή αυτή μειώνεται κατά πολύ η διάρκεια του υλικού σώματος των ανθρώπων, καθώς και η μνήμη τους. Ούτε και η δράση της ύλης έχει μεγάλη απόδοση. Η γη δεν παράγει σιτηρά στις ίδιες ποσότητες με άλλες εποχές. Οι αγελάδες δεν δίνουν τόσο γάλα όσο έδιναν παλαιότερα. Η παραγωγή φρούτων και λαχανικών είναι μικρότερη από πριν. Γι' αυτόν τον λόγο, όλα τα ζωντανά όντα, άνθρωποι και ζώα, δεν έχουν άφθονη και θρεπτική τροφή. Εξαιτίας τόσο πολλών ελλείψεων, η διάρκεια της ζωής φυσιολογικά ελαττώνεται, η μνήμη είναι ασθενική, η ευφυΐα είναι ισχνή, οι αμοιβαίες σχέσεις είναι υποκριτικές, κλπ.

Ο μέγας σοφός Βιασαντέβα μπορούσε να τα δει όλα αυτά χάρη στην υπερβατική του όραση. Όπως οι αστρολόγοι μπορούν να προβλέψουν το μέλλον ενός ανθρώπου και οι αστρονόμοι τις ηλιακές και σεληνιακές εκλείψεις, έτσι και αυτές οι απελευθερωμένες ψυχές που βλέπουν μέσω των γραφών, μπορούν να προβλέψουν το μέλλον όλης της ανθρωπότητας. Αυτή η αιχμηρή διορατικότητα οφείλεται στα πνευματικά τους επιτεύγματα.

Και όλοι αυτοί οι υπερβατιστές, που είναι βεβαίως αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, λαχταρούν πάντοτε να προσφέρουν υπηρεσία για το καλό όλων των ανθρώπων. Αυτοί είναι οι αληθινοί φίλοι όλων των ανθρώπων και όχι οι υποτιθέμενοι ηγέτες, που δεν μπορούν να δουν ούτε τι θα συμβεί μετά από πέντε λεπτά. Αυτή την εποχή, οι άνθρωποι γενικά, καθώς και οι δήθεν ηγέτες τους, είναι άτυχοι, στερούνται πίστης στην πνευματική γνώση και είναι επηρεασμένοι από την εποχή του Κάλι. Βασανίζονται μονίμως από διάφορες αρρώστιες. Για παράδειγμα, στις μέρες μας τόσο πολλοί υποφέρουν από φυματίωση, ενώ παλαιότερα αυτό δεν συνέβαινε, επειδή η εποχή δεν ήταν τόσο δυσμενής. Οι κακότυχοι άνθρωποι αυτής της εποχής είναι πάντα απρόθυμοι να ακούσουν τους υπερβατιστές που εκπροσωπούν τον Σρίλα Βιασαντέβα και που εργάζονται ανιδιοτελώς, πάντα πρόθυμοι να προσφέρουν βοήθεια σε όλους, σε όλες τις τάξεις και σε όλα τα στάδια της ζωής. Οι μεγαλύτεροι φιλόανθρωποι είναι οι υπερβατιστές εκείνοι που συνεχίζουν την αποστολή του Βιάσα, του Νάραντα, του Μάντβα, του Τσετάνια, του Ρούπα, του Σαρασβάτι, κλπ. Είναι όλοι ένα και το αυτό. Μπορεί να διαφέρουν τα πρόσωπα, η αποστολή όμως είναι μία και η αυτή, και συγκεκριμένα, η σωτηρία και η επιστροφή των πεσμένων ψυχών στο σπίτι τους, στον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*τσατουρ-χοτραμ καρμα σουνταμ
πρατζαναμ βικσια βαϊντικαμ
βιαντανταντ γιαγκια-σαντατιαϊ
βενταμ εκαμ τσατουρ-βινταμ*

τσατουχ: τέσσερεις – *χοτραμ*: θυσιαστήριες φωτιές – *καρμα σουνταμ*: εξαγνισμός της εργασίας – *πρατζαναμ*: των ανθρώπων γενικά – *βικσια*: αφού είδε – *βαϊντικαμ*: σύμφωνα με τις βεδικές τελετές – *βιαντανταντ*: μετέτρεψε – *γιαγκια*: θυσία – *σαντατιαϊ*: να επεκτείνει – *βενταμ εκαμ*: μόνο μία Βέδα – *τσατουχ-βινταμ*: σε τέσσερα τμήματα.

Είδε ότι οι θυσίες που αναφέρονται στις Βέδες ήταν τα μέσα με τα οποία οι ασχολίες των ανθρώπων θα μπορούσαν να εξαγνισθούν. Και για να κάνει τη μέθοδο αυτή απλούστερη, διαίρεσε τη μία Βέδα σε τέσσερα τμήματα, ώστε να την διαδώσει στους ανθρώπους.

Παλαιότερα υπήρχε μόνο η Βέδα η επονομαζόμενη *Γιατζουρ* και σε αυτήν γινόταν ιδιαίτερη μνεία των τεσσάρων κατηγοριών θυσιών. Αλλά για να γίνει η τέλεση των θυσιών ευκολότερη, η Βέδα διαιρέθηκε σε τέσσερα τμήματα, ένα για κάθε κατηγορία θυσιών, ώστε να εξαγνισθούν οι επαγγελματικές ασχολίες των τεσσάρων τάξεων. Πάνω από τις τέσσερεις Βέδες, δηλαδή τη *Ριγκ*, τη *Γιατζουρ*, τη *Σαμα* και την *Αταρβα*, υπάρχουν οι *Πουрана*, η *Μαχαμπατα*, οι *Σαμχίτα*, κλπ., γνωστές ως πέμπτη Βέδα. Ο Σρι Βιασαντέβα καθώς και πολλοί μαθητές του ήταν όλοι ιστορικά πρόσωπα και ήταν πολύ καλοί και συμπονετικοί με τις πεσμένες ψυχές αυτής της εποχής του Κάλι. Έτσι οι *Πουрана* και η *Μαχαμπατα* βασίζονται σε γνωστά ιστορικά γεγονότα, τα οποία διαφωτίζουν τη διδασκαλία των τεσσάρων Βεδών. Δεν έχει νόημα να αμφιβάλει κανείς ως προς το εάν οι *Πουрана* και η *Μαχαμπατα* είναι αυθεντικά μέρη των Βεδών. Στην *Τσαντογκια Ουπανισαντ* (7.1.4), οι *Πουрана* και η *Μαχαμπατα*, γενικά γνωστές ως ιστορικά γεγονότα, αναφέρονται ως πέμπτη Βέδα. Σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, αυτός είναι ο τρόπος εξακρίβωσης της ιδιαίτερης αξίας των εξ αποκαλύψεως γραφών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

ριγκ-γιατζουχ-σαματαρβακια

βεντας τσατβαρα ουντριταχ

ιτιχασα-πουραναμ τσα

παντσαμο βεντα ουτσιατε

ριγκ-γιατζουχ-σαμα-αταρβα-ακιαχ: τα ονόματα των τεσσάρων Βεδών – *βενταχ*: οι Βέδες – *τσατβαραχ*: οι τέσσερεις – *ουντριταχ*: διαμορφωμένη σε χωριστά μέρη – *ιτιχασα*: ιστορικές καταγραφές (η *Μαχαμπατα*) – *πουραναμ τσα*: και τις *Πουρανα* – *παντσαμαχ*: η πέμπτη – *βενταχ*: η αρχική πηγή γνώσης – *ουτσιατε*: λέγεται ότι είναι.

Τα τέσσερα τμήματα της αρχικής πηγής της γνώσης (της Βέδας) έγιναν χωριστά μέρη. Ενώ τα ιστορικά γεγονότα και οι αυθεντικές ιστορίες που αναφέρονται στις *Πουρανα* χαρακτηρίζονται ως πέμπτη Βέδα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

τατραργκ-βεντα-νταραχ παϊλαχ

σαμαγκο τζαϊμινιχ καβιχ

βαϊσαμπαγιανα εβαϊκο

νισνατο γιατζουσαμ ουτα

τατρα: όταν – *ριγκ-βεντα-νταραχ*: ο δάσκαλος της *ΡΙγκ Βεντα* – *παϊλαχ*: ο *ρισι* ο ονομαζόμενος Παΐλα – *σαμα-γκαχ*: ο δάσκαλος της *Σαμα Βεντα* – *τζαϊμινιχ*: ο *ρισι* ο ονομαζόμενος Τζαϊμίνι – *καβιχ*: με εξαιρετικά προσόντα – *βαϊσαμπαγιαναχ*: ο *ρισι* ο ονομαζόμενος Βαϊσαμπάγιανα – *εβα*: μόνον – *εκαχ*: μόνος – *νισναταχ*: πολύ καλός γνώστης – *γιατζουσαμ*: της *Γιατζουρ Βεντα* – *ουτα*: δοξασμένος.

Αφού οι Βέδες χωρίστηκαν σε τέσσερα τμήματα, ο Παΐλα ρίσι έγινε ο δάσκαλος της *Ριγκ Βεντα*, ο Τζαϊμίι ο δάσκαλος της *Σαμα Βεντα* και ο Βαϊσαμπάγιανα μόνος δοξάστηκε με τη *Γιατζουρ Βεντα*.

Διάφοροι καλλιεργημένοι λόγιοι ανέλαβαν να αναπτύξουν τις διάφορες Βέδες με διάφορους τρόπους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

*αταρβανγκιρασαμ ασιτ
σουμαντουρ νταρουνο μουνιχ
ιτιχασα-πουραναναμ
πιτα με ρομαχασαναχ*

αταρβα: η *Αταρβα Βεντα* – *ανγκιρασαμ*: στον ρισι Ανγκίρα – *ασιτ*: ανατέθηκε – *σουμαντουχ*: επίσης γνωστός ως Σουμάντου μούνι – *νταρουναχ*: αφοσιωμένος ειλικρινά στην *Αταρβα Βεντα* – *μουνιχ*: ο σοφός – *ιτιχασα-πουραναναμ*: των ιστορικών καταγραφών και των *Πουрана* – *πιτα*: ο πατέρας – *με*: εμού – *ρομαχασαναχ*: ο ρισι Ρομαχάρσανα.

Η *Αταρβα Βεντα* ανατέθηκε στον σοφό Ανγκίρα, γνωστό και ως Σουμάντου, που ήταν πολύ αφοσιωμένος σε αυτήν. Και ο πατέρας μου, ο Ρομαχάρσανα, ανέλαβε τις *Πουрана* και τα ιστορικά κείμενα.

Και τα *σρουτι-μαντρα* αναφέρουν ότι ο Ανγκίρα μούνι, που ακολουθούσε αυστηρά τις άτεγκτες αρχές της *Αταρβα Βεντα*, ήταν ο ηγέτης των οπαδών της *Αταρβα Βεντα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

τα ετα ρισαγιο βενταμ

*σβαμ σβαμ βιασιανν ανεκαντα
σισιαϊχ πρασισιαϊς τατς-τσισγιαϊρ
βεντας τε σακινο 'μπαβαν*

τε: αυτοί – ετε: όλοι αυτοί – ρισαγιαχ: οι μορφωμένοι λόγιοι – βενταμ: τις αντίστοιχες Βέδες – σβαμ σβαμ: στα ζητήματα που τους είχαν ανατεθεί – βιασιαν: παρέδωσαν – ανεκαντα: πολλοί – σισιαϊχ: οι μαθητές – πρασισιαϊχ: οι μαθητές των μαθητών – τατ-σισιαϊχ: οι μαθητές των μαθητών των μαθητών – βενταχ τε: οι οπαδοί των αντίστοιχων Βεδών – σακιναχ: οι διάφοροι κλάδοι – αμπαβαν: έτσι έγιναν.

Όλοι αυτοί οι μορφωμένοι λόγιοι παρέδωσαν με τη σειρά τους τις Βέδες που είχαν αναλάβει στους πολλούς μαθητές τους, στους μαθητές των μαθητών τους και αυτοί στους δικούς τους μαθητές και έτσι δημιουργήθηκαν οι αντίστοιχοι κλάδοι των οπαδών των Βεδών.

Η αρχική πηγή της γνώσης είναι η Βέδα. Δεν υπάρχουν κλάδοι γνώσης, είτε εγκόσμιας είτε υπερβατικής, που να μην περιέχονται στο αρχικό κείμενο των Βεδών. Έχουν απλώς αναπτυχθεί σε διάφορα τμήματα. Παραδόθηκαν αρχικά από περίφημους, αξιοσέβαστους και μορφωμένους καθηγητές. Με άλλα λόγια η βεδική γνώση, διαχωρισμένη σε διάφορους κλάδους από διάφορες μαθητικές διαδοχές, έχει απλωθεί σε όλο τον κόσμο. Κανένας λοιπόν δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι έχει γνώση ανεξάρτητη, πέρα από τις Βέδες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*τα εβα βεντα ντουρμενταϊρ
νταριαντε πουρουσαϊρ γιατα
εβαμ τσακαρα μπαγκαβαν
βιασαχ κριπανα-βατσαλαχ*

τε: εκείνο – εβα: βεβαίως – βενταχ: το βιβλίο της γνώσης – ντουρμενταϊχ: από τους λιγότερο νοήμονες – νταριαντε: μπορούν να αφομοιώσουν – πουρουσαιχ: από τον άνθρωπο – γιατα: τόσο όσο – εβαμ: έτσι – τσακαρα: διασκεύασε – μπαγκαβαν: ο ισχυρός – βιασαχ: ο μέγας σοφός Βιάσα – κριπανα-βατσαλαχ: πολύ καλός με τις μάζες των αμαθών.

Με αυτόν τον τρόπο, ο μέγας σοφός Βιασαντέβα, που είναι πολύ καλός με τις μάζες των αμαθών, διασκεύασε τις Βέδες έτσι ώστε να μπορέσουν ίσως να γίνουν κατανοητές από τους λιγότερο νοήμονες.

Η Βέδα είναι μία και εδώ εξηγείται για ποιον λόγο διαιρέθηκε σε πολλά τμήματα. Ο σπόρος κάθε γνώσης, δηλαδή η Βέδα, δεν είναι θέμα που μπορεί να γίνει εύκολα κατανοητό από οποιονδήποτε κοινό άνθρωπο. Υπάρχει ένας αφορισμός που λέει ότι κανείς δεν πρέπει να προσπαθεί να μάθει τις Βέδες αν δεν έχει τις αρετές ενός *μπραμανα*. Αυτός ο αφορισμός έχει παρερμηνευθεί παντοιοτρόπως. Μία τάξη ανθρώπων που ισχυρίζονται ότι διαθέτουν τις αρετές των *μπραμανα* απλώς επειδή γεννήθηκαν σε οικογένειες *μπραμανα* ισχυρίζονται ότι η μελέτη των Βεδών είναι μονοπώλιο της κάστας των *μπραμανα*. Μία άλλη μερίδα ανθρώπων το θεωρεί αυτό αδικία για τα μέλη των άλλων κοινωνικών τάξεων που δεν έτυχε να γεννηθούν σε οικογένειες *μπραμανα*. Αλλά και οι μεν και οι δε είναι παράλογοι. Οι Βέδες είναι κάτι το οποίο έπρεπε να εξηγηθεί από τον Υπέρτατο Κύριο ακόμη και στον Μπραμάτζι. Επομένως, το περιεχόμενό τους μπορεί να γίνει κατανοητό από άτομα με εξαιρετικές ιδιότητες αγαθότητας. Άτομα που βρίσκονται στις καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας δεν είναι σε θέση να κατανοήσουν το περιεχόμενο των Βεδών. Ο έσχατος στόχος της βεδικής γνώσης είναι ο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας. Το πρόσωπο αυτό γίνεται πολύ σπάνια κατανοητό από όσους βρίσκονται στις καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας. Στη Σάτια-γιούγκα όλοι βρίσκονταν στην κατάσταση της αγαθότητας. Σταδιακά, κατά την Τρέτα-γιούγκα και την Ντβάπα-γιούγκα η ιδιότητα της αγαθότητας εξασθένησε και οι μάζες των ανθρώπων εξαχρειώθηκαν. Στην τωρινή εποχή η ιδιότητα της αγαθότητας βρίσκεται σχεδόν στο μηδέν και γι' αυτό, για τις μάζες των ανθρώπων, ο καλόκαρδος και ισχυρός σοφός Σρίλα Βιασαντέβα διαίρεσε τις Βέδες σε διάφορα μέρη, έτσι ώστε άτομα περιορισμένης νοημοσύνης που βρίσκονται στις καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας να μπορέσουν να τις εφαρμόσουν στην πράξη. Αυτό εξηγείται στο επόμενο σλοκα ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

στρι-σουντρα-ντβιτζαμπανντουναμ

τραγι να σρουτι-γκοτσαρα

καρμα-σρεγιασι μουνταναμ

σρεγια εβαμ μπαβεντ ιχα

ιτι μπααραταμ ακιαναμ

κριπαγια μουνινα κριταμ

στρι: η τάξη των γυναικών – *σουντρα*: η εργατική τάξη – *ντβιτζαμπανντουναμ*: των φύλων των διπλογεννημένων – *τραγι*: τρεις – *να*: δεν – *σρουτι-γκοτσαρα*: για την κατανόηση – *καρμα*: σε πράξεις – *σρεγιασι*: στην ευημερία – *μουνταναμ*: των ανοήτων – *σρεγιαχ*: το υπέρτατο όφελος – *εβαμ*: έτσι – *μπαβετ*: επέτυχε – *ιχα*: με αυτό – *ιτι*: σκεπτόμενος έτσι – *μπααραταμ*: την περίφημη *Μαχαμπααρατα* – *ακιαναμ*: τα ιστορικά γεγονότα – *κριπαγια*: από μεγάλη ευσπλαχνία – *μουνινα*: από τον μουνι – *κριταμ*: είναι ολοκληρωμένη.

Από ευσπλαχνία, σκέφτηκε ότι αυτό ήταν συνετό και ότι θα επέτρεπε στους ανθρώπους να επιτύχουν τον ύψιστο σκοπό της ζωής. Έτσι λοιπόν συνέθεσε το μέγα ιστορικό αφήγημα *Μαχαμπααρατα* για τις γυναίκες, τους εργάτες και τους φίλους των διπλογεννημένων.

Φίλοι των οικογενειών των διπλογεννημένων είναι εκείνοι που έχουν γεννηθεί σε οικογένειες *μπραμανα*, *κσατρια* και *βαϊσια*, δηλαδή σε οικογένειες καλλιεργημένες πνευματικά, αλλά που οι ίδιοι δεν είναι ισάξιοι με τους προγόνους τους. Τέτοιου είδους απόγονοι δεν αναγνωρίζονται ως ισάξιοι με τους προγόνους τους, επειδή δεν έχουν να επιδείξουν επιτεύγματα εξαγνισμού. Οι εξαγνιστικές πράξεις αρχίζουν ακόμα και πριν από τη γέννηση του παιδιού και η αναμορφωτική διαδικασία της σποράς ονομάζεται *γκαρμπαντανα-σαμσκαρα*. Όποιος δεν έχει υποβληθεί στην *γκαρμπαντανα-σαμσκαρα* ή σε πνευματικό οικογενειακό σχεδιασμό δεν αναγνωρίζεται ως μέλος πραγματικής οικογένειας διπλογεννημένων. Την *γκαρμπαντανα-σαμσκαρα* ακολουθούν και άλλες εξαγνιστικές διαδικασίες, μία από τις οποίες είναι η τελετή της

ιερής κλωστής, που γίνεται κατά τη διάρκεια της ιεροτελεστίας της πνευματικής μύησης. Μετά από τη συγκεκριμένη *σαμσκαρα*, ονομάζεται σωστά κάποιος διπλογεννημένος. Ως πρώτη γέννηση υπολογίζεται η *σαμσκαρα* της σποράς και ως δεύτερη η τελετή της πνευματικής μύησης. Όποιος έχει καταφέρει να υποβληθεί σε αυτές τις τόσο σημαντικές *σαμσκαρα* μπορεί να θεωρείται γνήσιος διπλογεννημένος.

Αν ο πατέρας και η μητέρα δεν εφαρμόζουν τη μέθοδο του πνευματικού οικογενειακού σχεδιασμού και γεννήσουν απλώς παιδιά μόνον από πάθος, τα παιδιά ονομάζονται *ντβιτζα-μπανντου*. Τα παιδιά *ντβιτζα-μπανντου* σίγουρα δεν είναι τόσο έξυπνα όσο τα παιδιά των κανονικών οικογενειών διπλογεννημένων. Τα παιδιά *ντβιτζα-μπανντου* κατατάσσονται μαζί με τους *σουντρα* και τις γυναίκες, που από τη φύση τους είναι λιγότερο ευφυείς. Οι *σουντρα* και οι γυναίκες δεν χρειάζεται να υποστούν καμία *σαμσκαρα*, εκτός από την τελετή του γάμου.

Οι λιγότερο νοήμονες τάξεις ανθρώπων, δηλαδή οι γυναίκες, οι *σουντρα* και οι ανάξιοι γιοι των ανώτερων τάξεων, δεν έχουν τα απαραίτητα προσόντα για να καταλάβουν τον σκοπό των υπερβατικών Βεδών. Γι' αυτούς δημιουργήθηκε η *Μαχαμπαρατα*. Ο σκοπός της *Μαχαμπαρατα* είναι να κάνει γνωστό τον σκοπό των Βεδών, αυτός είναι δε ο λόγος για τον οποίον η συνοπτική Βέδα, η *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, είναι τοποθετημένη μέσα στη *Μαχαμπαρατα*. Οι λιγότερο ευφυείς ενδιαφέρονται περισσότερο για ιστορίες και λιγότερο για φιλοσοφία και γι' αυτό ο Κύριος Σρι Κρίσνα διατύπωσε τη φιλοσοφία των Βεδών με τη μορφή της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Ο Βιασαντέβα και ο Κύριος Κρίσνα βρίσκονται και οι δύο στο υπερβατικό επίπεδο και γι' αυτό συνεργάστηκαν, για να κάνουν καλό στις πεσμένες ψυχές αυτής της εποχής. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι το απόσταγμα όλης της βεδικής γνώσης. Είναι το πρώτο βιβλίο πνευματικών αξιών, όπως και οι *Ουπανισαντ*. Η φιλοσοφία Βεντάντα είναι το περιεχόμενο των σπουδών των πτυχιούχων της πνευματικής επιστήμης. Μόνον οι απόφοιτοι της πνευματικής επιστήμης μπορούν να εισχωρήσουν στην πνευματική υπηρεσία του Κυρίου, δηλαδή στην υπηρεσία αφοσίωσης. Είναι μία μεγάλη επιστήμη και ο μέγας καθηγητής είναι ο Ίδιος ο Κύριος, με τη μορφή του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Και άτομα εξουσιοδοτημένα από Αυτόν μπορούν να μυσούν και άλλους στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

εβαμ πραβριττασια σαντα
μπουταναμ σρεγιασι ντβιτζαχ
σαρβατμακεναπι γιαντα
νατουσιαντ ντρινταγιαμ ταταχ

εβαμ: έτσι – πραβριττασια: κάποιος ασχολούμενος με κάτι – σαντα: πάντα – μπουταναμ: των ζωντανών όντων – σρεγιασι: στο ύψιστο καλό – ντβιτζαχ: ω διπλογεννημένοι – σαρβατμακενα απι: με κάθε τρόπο – γιαντα: όταν – να: δεν – ατουσιατ: ικανοποιήθηκε – χρινταγιαμ: τον νου – ταταχ: τότε.

Ω διπλογεννημένοι μπραμανα, παρόλο που εργαζόταν συνεχώς για το συνολικό καλό όλων των ανθρώπων, ο νους του δεν ήταν ικανοποιημένος.

Αν και είχε ετοιμάσει βεδικά έργα για το συνολικό καλό όλων των ανθρώπων, ο Σρι Βιασαντέβα δεν ήταν ικανοποιημένος με τον εαυτό του. Θα περίμενε κανείς ότι με όλο αυτό το έργο θα ήταν ικανοποιημένος, αλλά εντέλει δεν ήταν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

νατιπρασινταντ ντρινταγιαχ
σαρασβατιας τατε σουτσω
βιταρκαγαν βιβικτα-στα
ινταμ τσοβατσα νταρμα-βιτ

να: δεν – ατιπρασιντατ: πολύ ικανοποιημένος – χρινταγιαχ: στην καρδιά – σαρασβατιαχ: του ποταμού Σαρασβάτι – τατε: στην όχθη του – σουτσω: εξαγνιζόμενος – βιταρκαγαν: έχοντας εξετάσει – βιβικτα-σταχ: ευρισκόμενος σε μοναχικό μέρος – ινταμ τσα: καθώς και αυτό – ουβατσα: είπε – νταρμα-βιτ: κάποιος που γνωρίζει τι είναι θρησκεία.

Έτσι με δυσaréσκεια στην καρδιά του, ο σοφός, γνωρίζοντας την ουσία της θρησκείας, άρχισε αμέσως να συλλογίζεται και είπε μονολογώντας:

Ο σοφός άρχισε να ψάχνει για την αιτία που η καρδιά του δεν ήταν ευχαριστημένη. Αν δεν ευχαριστηθεί η καρδιά, δεν επιτυγχάνεται ποτέ η τελειότητα. Αυτή η ικανοποίηση της καρδιάς πρέπει να αναζητηθεί πέραν της ύλης.

ΚΕΙΜΕΝΑ 28-29

*ντριτα-βρατενα χι μαγια
τσαννταμσι γκουραβο 'γκναγιαχ
μανιτα νιρβιαλικενα
γκριχιταμ τσανουσσασαναμ
μπαρατα-βιαπαντεσενα
χι αμναγιαρτας τσα πρανταρσιτα
ντρισιατε γιατρα νταρμαντι
στρι-σουντραντιμπιρ απι ουτα*

ντριτα-βρατενα: υπό το κράτος ενός αυστηρού όρκου πειθαρχίας – *χι*: σίγουρα – *μαγια*: από εμένα – *τσανταμσι*: οι βεδικοί ύμνοι – *γκουραβαχ*: οι πνευματικοί δάσκαλοι – *αγκναγιαχ*: η θυσιαστήρια φωτιά – *μανιταχ*: έχω λατρέψει καταλλήλως – *νιρβιαλικενα*: χωρίς προσποίηση – *γκριχιταμ τσα*: και δέχθηκα – *ανουσαναμ*: την παραδοσιακή πειθαρχία – *μπαρατα*: της *Μαχαμπαρατα* – *βιαπαντεσενα*: με τη συγγραφή – *χι*: σίγουρα – *αμναγια-αρταχ*: η σημασία της μαθητικής διαδοχής – *τσα*: και – *πρανταρσιταχ*: καταλλήλως ερμηνευμένη – *ντρισιατε*: από ό,τι είναι απαραίτητο – *γιατρα*: όπου – *νταρμα αντιχ*: ο δρόμος της θρησκείας - *στρι-σουντρα-αντιμπιρ απι*: ακόμα και από γυναίκες, *σουντρα*, κλπ. – *ουτα*: ειπωμένο.

Πειθαρχώντας σε όρκους αυστηρούς, λάτρεψα ανυπόκριτα τους βεδικούς ύμνους, τον πνευματικό δάσκαλο και τον βωμό της θυσίας. Επιπλέον, παραμένοντας πιστός στους κανόνες, έδειξα με τη συγγραφή της *Μαχαμπατα* τη σημασία της μαθητικής διαδοχής με τέτοιο τρόπο, ώστε ακόμα και οι γυναίκες, οι *σουντρα* και άλλοι (οι φίλοι των διπλογεννημένων) να μπορούν να διακρίνουν τον δρόμο της θρησκείας.

Κανένας δεν μπορεί να αντιληφθεί τη σημασία των Βεδών χωρίς αυστηρούς όρκους πειθαρχίας και έξω από τη μαθητική διαδοχή. Όποιος επιθυμεί να κατανοήσει τις Βέδες, πρέπει να λατρέψει τους βεδικούς ύμνους, τους πνευματικούς δασκάλους και τη θυσιαστήρια φωτιά. Όλες αυτές οι περιπλοκές της βεδικής γνώσης εξηγούνται συστηματικά στη *Μαχαμπατα*, για να γίνουν κατανοητές από τις γυναίκες, την εργατική τάξη και τα ανάρμοστα μέλη οικογενειών *μπραμανα*, *κσατρια* ή *βαϊσία*. Αυτή την εποχή, η *Μαχαμπατα* είναι σημαντικότερη από τις αρχικές Βέδες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*ταταπι μπατα με νταϊχιο
χι ατμα τσαϊβατμανα βιμπουχ
ασαμπανν ιβαμπατι
μπραμα-βαρτσασια σατταμαχ*

ταταπι: αν και – *μπατα*: ατέλεια – *με*: εμού – *νταϊχιαχ*: ευρισκόμενο στο σώμα – *χι*: σίγουρα – *ατμα*: το ζωντανό ον – *τσα*: και – *εβα*: ακόμη και – *ατμανα*: εγώ ο ίδιος – *βιμπουχ*: επαρκής – *ασαμπανναχ*: ανεπαρκής – *ιβααμπατι*: φαίνεται να είναι – *μπραμα-βαρτσασια*: των οπαδών της *Βενταντα* – *σατταμαχ*: το υπέρτατο.

Και όμως, παρόλο που διαθέτω επαρκώς όλα τα εφόδια που απαιτούν οι Βέδες, αισθάνομαι ανολοκλήρωτος.

Χωρίς αμφιβολία, ο Σρίλα Βιασαντέβα είχε κατορθώσει να εφαρμόσει στην εντέλεια όλες τις βεδικές οδηγίες με κάθε λεπτομέρεια. Με όσα ορίζουν οι Βέδες είναι κατορθωτός ο εξαγνισμός του βυθισμένου στην ύλη ζωντανού όντος, όμως το ύψιστο επίτευγμα είναι άλλο και αν δεν πραγματοποιηθεί, το ζωντανό ον, ακόμα και αν έχει όλα τα εφόδια που απαιτούν οι Βέδες, δεν μπορεί να φτάσει στο υπερβατικό επίπεδο. Ο Σρίλα Βιασαντέβα έδειχνε να έχει χάσει το νήμα και γι' αυτό ένιωθε ανικανοποίητος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*κιμ βα μπαγκαβατα νταρμα
να πραγιενα νιρουπιταχ
πριγιαχ παραμαχαμσαναμ
τα εβα χι ατσιουτα-πριγιαχ*

κιμ βα: ή - μπαγκαβαταχ νταρμαχ: πράξεις αφοσίωσης και ευλάβειας των ζωντανών όντων - να: δεν - πραγιενα: σχεδόν - νιρουπιταχ: κατηύθυνα - πριγιαχ: αγαπητή - παραμαχαμσαναμ: των τέλειων όντων - τε εβα: καθώς και εκείνο - χι: σίγουρα - ατσιουτα: ο αλάνθαστος - πριγιαχ: ελκυστική.

Αυτό ίσως να οφείλεται στο ότι δεν υπογράμμισα όσο έπρεπε την υπηρεσία αφοσίωσης στον Κύριο, που είναι αγαπητή και στα τέλεια όντα και στον αλάνθαστο Κύριο.

Εδώ ο Σρίλα Βιασαντέβα εξηγεί ο ίδιος την αιτία της δυσaréσκειάς του. Την ένιωσε προκειμένου να φανεί ότι η φυσιολογική κατάσταση των ζωντανών όντων βρίσκεται στην υπηρεσία αφοσίωσης προς τον Κύριο. Αν κάποιος δεν βρίσκεται σταθεροποιημένος στη φυσιολογική κατάσταση της υπηρεσίας του Κυρίου, ούτε ο Κύριος ούτε ο ίδιος μπορούν να είναι απόλυτα ικανοποιημένοι. Ο Σρίλα Βιασαντέβα αισθάνθηκε αυτή την ατέλεια όταν τον επισκέφθηκε ο σοφός Νάραντα, ο πνευματικός του δάσκαλος. Περιγράφεται ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*τασιαϊβαμ κιλαμ ατμαναμ
μανια-μανασια κιντιαταχ
κρισνασια ναραντο 'μπιαγκαντ
ασραμαμ πραγκ ουνταχριταμ*

τασια: αυτού – *εβαμ:* έτσι – *κιλαμ:* υποδεέστερη, κατώτερη – *ατμαναμ:* η ψυχή - *μανια-μανασια:* κάνοντας σκέψεις μέσα στον νου – *κιντιαταχ:* μετανιώνοντας – *κρισνασια:* του Κρίσνα-ντβαϊπάγιανα Βιάσα - *ναρανταχ* *αμπιαγκαντ:* έφτασε εκεί ο Νάραντα – *ασραμαμ:* στο σπιτάκι – *πρακ:* πριν – *ουνταχριταμ:* είπε.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο Νάραντα έφτασε στην καλύβα του Κρίσνα-ντβαϊπάγιανα Βιάσα, στις όχθες του Σαρασβάτι, την ώρα που ο Βιασαντέβα ήταν θλιμμένος για την παράλειψή του.

Το κενό που αισθάνθηκε ο Βιασαντέβα δεν οφειλόταν σε έλλειψη γνώσης. Οι μονιστές δεν έχουν πρόσβαση στο *μπαγκαβατα-νταρμα*, στην αγνή υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Οι μονιστές δεν υπολογίζονται μεταξύ των *παραμαχαμσα*, των πλέον τέλειων από όσους ανήκουν στην τάξη της απάρνησης. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* βρίθει απο αφηγήσεις των υπερβατικών έργων του Προσώπου της Θεότητας. Παρόλο που ο Βιασαντέβα ήταν μια ενδυναμωμένη Θεότητα, ένιωσε δυσαρεστημένος, επειδή σε κανένα από τα έργα του δεν περιγράφονταν όπως έπρεπε οι υπερβατικές δραστηριότητες του Κυρίου. Ο Σρι Κρίσνα εμφύσησε απευθείας την έμπνευση στην καρδιά του Βιασαντέβα και έτσι ένιωσε το κενό που αναφέρεται πιο πάνω. Εδώ διατυπώνεται οριστικά το συμπέρασμα ότι χωρίς την υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου, όλα είναι άδεια· ενώ στην υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου, όλα είναι χειροπιαστά, χωρίς να χρειάζεται ξεχωριστή προσπάθεια για εργασία που αποβλέπει σε υλικά οφέλη ή για εμπειρικές φιλοσοφικές θεωρίες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*ταμ αμπιγκιαγια σαχασα
πρατιουτταγιαγκαταμ μουνιχ
πουτζαγιαμ ασα βιντιβαν
ναρανταμ σουρα-πουτζιταμ*

ταμ αμπιγκιαγια: βλέποντας την καλή του τύχη, δηλαδή την άφιξη του Νάραντα – *σαχασα*: τελείως ξαφνικά – *πρατιουτταγια*: σηκώθηκε – *αγκαταμ*: έφτασε – *μουνιχ*: ο Βιασαντέβα – *πουτζαγιαμ ασα*: λατρεία – *βιντι-βατ*: με τον ίδιο σεβασμό που προσφέρεται στον Βίντι (τον Μπράμα) – *ναρανταμ*: στον Νάραντα - *σουρα-πουτζιταμ*: λατρευόμενος από τους ημίθεους.

Μόλις είδε τον ερχομό του Νάραντα και την καλή του τύχη, ο Σρι Βιασαντέβα σηκώθηκε ευλαβικά και τον λάτρεψε με τον ίδιο σεβασμό που προσφέρεται στον Μπραμάτζι, τον δημιουργό.

Βιντι σημαίνει Μπράμα, το πρώτο ζωντανό ον της δημιουργίας. Είναι ο αρχικός σπουδαστής αλλά και δάσκαλος των Βεδών. Τις διδάχθηκε από τον Σρι Κρίσνα και τις δίδαξε πρώτα στον Νάραντα. Συνεπώς ο Νάραντα είναι ο δεύτερος *ατσαρια* στη σειρά της πνευματικής μαθητικής διαδοχής. Είναι ο εκπρόσωπος του Μπράμα και γι' αυτό είναι σεβαστός ακριβώς όπως και ο Μπράμα, ο πατέρας όλων των *βιντι*, των κανονισμών. Κατά τον ίδιο τρόπο, και όλοι οι άλλοι διαδοχικοί μαθητές της ακολουθίας είναι εξίσου σεβαστοί, ως εκπρόσωποι του αρχικού πνευματικού δασκάλου.

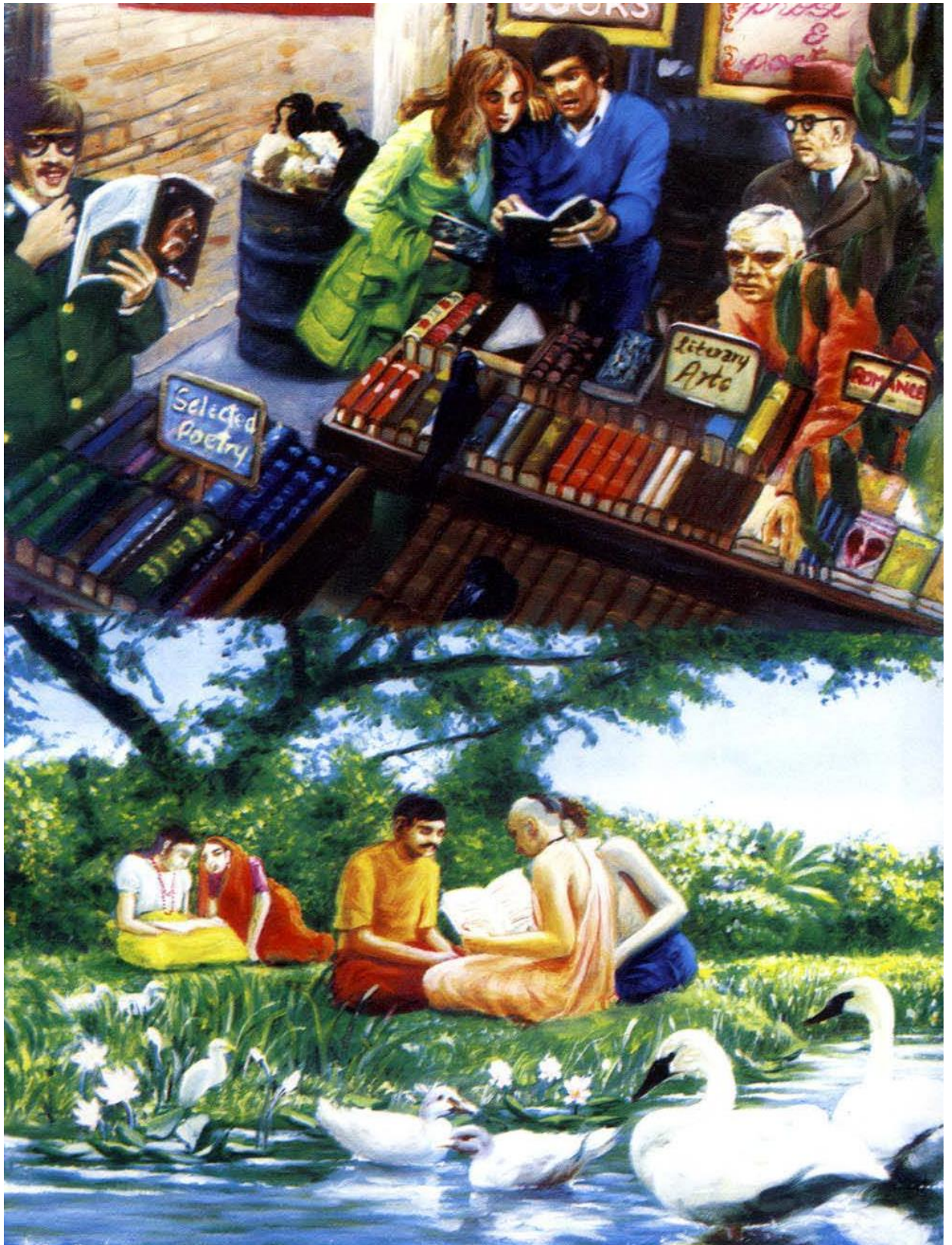
❧ Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το τέταρτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η εμφάνιση του Σρι Νάραντα». ❧



Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν υπερβατικός ως προς τις σεξουαλικές σχέσεις και γι' αυτό έδειχνε αθώος. (σελ. 218)



Η ευοίωνη άφιξη του Σρι Νάραντα. (σελ. 244)



Οι πνευματικά εξελιγμένοι άνθρωποι, όμοιοι με κύκνους, δεν βρίσκουν ευχαρίστηση σε νεκρά λογοτεχνικά έργα, που είναι πηγή ευχαρίστησης για ανθρώπους πνευματικά νεκρούς. (σελ. 254)



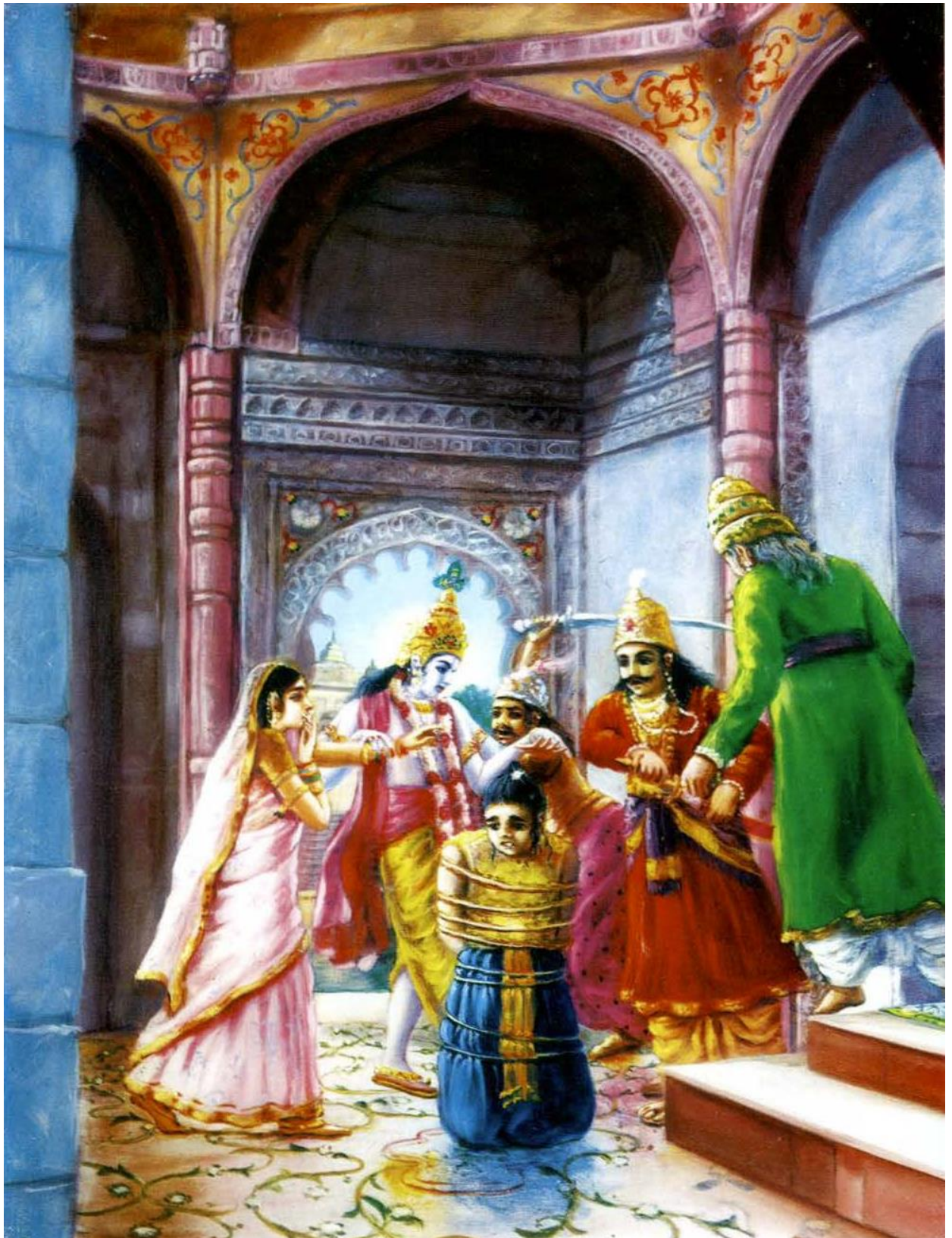
«Ω Νάραντα, λυπάμαι γιατί σε αυτή τη ζωή δεν θα μπορέσεις να Με δεις
ξανά». (σελ. 324)



Στο τέλος της χιλιετίας ο Νάραντα εισήλθε στο σώμα του Προσώπου της
Θεότητας, του Ναράγιανα. (σελ. 333)



Ο σοφός Νάραντα ψέλνει συνεχώς τις δόξες του Κυρίου. (σελ. 336)



Ο Αρτζούνα έκοψε τα μαλλιά και τα κοσμήματα από το κεφάλι του Ασβαττάμα. (σελ. 407)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ



Οι οδηγίες του Νάραντα στον Βιασαντέβα για τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
ατα ταμ σουκαμ ασινα
ουπασιναμ μπριχατς-τραβαχ
ντεβαρσιχ πραχα βιπραρσιμ
βινα-πανιχ σμαγιανν ιβα*

σουταχ: ο Σούτα – *ουβατσα*: είπε – *ατα*: άρα – *ταμ*: αυτόν - *σουκαμ ασιναχ*: καθισμένος αναπαυτικά – *ουπασιναμ*: σε κάποιον που καθόταν κοντά - *μπριχατ-τραβαχ*: πολύ σεβαστός – *ντεβαρσιχ*: ο μέγας ρισι μεταξύ των θεών – *πραχα*: είπε – *βιπραρσιμ*: στον ρισι μεταξύ των μπραμανα – *βινα-πανιχ*: κάποιος που κρατάει στα χέρια του βινα – *σμαγιανν ιβα*: χαμογελώντας φανερά.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Έτσι ο σοφός μεταξύ των θεών (ο Νάραντα) κάθισε αναπαυτικά και χαμογελώντας είπε στον σοφό μεταξύ των μπραμανα (τον Βιασαντέβα).

Ο Νάραντα χαμογελούσε επειδή γνώριζε καλά τον μεγάλο σοφό Βενταβιάσα, καθώς και τον λόγο της απογοήτευσής του. Όπως θα εξηγήσει σταδιακά, η απογοήτευση του Βιασαντέβα οφειλόταν στην ελλιπή παρουσίαση της επιστήμης της υπηρεσίας αφοσίωσης. Αυτή η

ατέλεια ήταν γνωστή στον Νάραντα και επιβεβαιωνόταν και από τη θέση στην οποία βρισκόταν ο Βιάσα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*ναραντα ουβατσα
παρασαρια μαχα-μπαγκα
μπαβαταχ κατσιντ ατμανα
παριτουσιατι σαριρα
ατμα μανασα εβα βα*

ναρανταχ: ο Νάραντα – *ουβατσα*: είπε – *παρασαρια*: ω γιε του Παρασάρα – *μαχα-μπαγκα*: ο πολύ καλότυχος – *μπαβαταχ*: εσού – *κατσιτ*: εάν είναι – *ατμανα*: με την αυτοσυνειδητοποίηση – *παριτουσιατι*: ικανοποιεί – *σαριραχ*: ταυτίζοντας το σώμα – *ατμα*: ο εαυτός – *μανασαχ*: ταυτίζοντας τον νου – *εβα*: βεβαίως – *βα*: και.

Απευθυνόμενος στον Βιασαντέβα, τον γιο του Παρασάρα, ο Νάραντα ρώτησε: Ικανοποιείσαι να ταυτίζεσαι με το σώμα ή τον νου και να τα θεωρείς αντικείμενα της αυτοσυνειδητοποίησης;

Αυτό ήταν υπαινιγμός του Νάραντα προς τον Βιασαντέβα ως προς την αιτία της μελαγχολίας του. Ο Βιασαντέβα, ως απόγονος του Παρασάρα, ενός εξαιρετικά ισχυρού σοφού, είχε το προνόμιο να έχει έναν σπουδαίο πατέρα, πράγμα που θα έπρεπε να τον είχε απαλλάξει από κάθε αιτία μελαγχολίας. Επειδή ήταν μέγας γιος μεγάλου πατέρα, δεν θα έπρεπε να έχει ταυτίσει τον εαυτό με το σώμα ή τον νου. Κοινοί άνθρωποι με ελλιπή γνώση μπορούν να θεωρούν το σώμα ή τον νου ως εαυτό, αλλά όχι ο Βιασαντέβα. Δεν μπορούμε από τη φύση μας να είμαστε χαρούμενοι, αν δεν έχουμε συνειδητοποιήσει πραγματικά τον εαυτό, ο οποίος είναι υπερβατικός ως προς το υλικό σώμα και τον υλικό νου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*τζιγκιασιταμ σουσαμπανναμ
απι τε μαχαντ-αντμπουταμ
κριταβαν μπααραταμ γιας τβαμ
σαρβαρτα-παριμπριμχιταμ*

τζιγκιασιταμ: ερεύνησες πλήρως – *σουσαμπανναμ*: κατέχεις καλά, είσαι γνώστης – *απι*: παρά το γεγονός ότι – *τε*: εσού - *μαχαντ-αντμπουταμ*: σπουδαία και θαυμαστή – *κριταβαν*: ετοίμασες – *μπααραταμ*: τη *Μαχαμπααρατα* – *γιαχ τβαμ*: ό,τι έχεις κάνει – *σαρβα-αρτα*: περιέχοντας όλες τις αλληλουχίες – *παριμπριμχιταμ*: επεξεργασμένες περίτεχνα.

Οι έρευνές σου ήταν πλήρεις και οι σπουδές σου ολοκληρωμένες και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έχεις ετοιμάσει ένα σπουδαίο και θαυμαστό έργο, τη *Μαχαμπααρατα*, γεμάτο με όλων των ειδών τις βεδικές αλληλουχίες, επεξεργασμένες περίτεχνα.

Οπωσδήποτε η απελπισία του Βιασαντέβα δεν οφειλόταν σε έλλειψη γνώσης, επειδή ως σπουδαστής είχε ερευνήσει πλήρως τις βεδικές γραφές και το αποτέλεσμα ήταν ότι έγραψε τη *Μαχαμπααρατα*, εξηγώντας πλήρως τις Βέδες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

*τζιγκιασιταμ αντιταμ τσα
μπραμα γιατ τατ σαναταναμ
ταταπι σοτσασι ατμαναμ
ακριταρτα ιβα πραμπο*

τζιγκιασιταμ: μελέτησες επισταμένως – *αντιταμ*: την αποκτημένη γνώση – *τσα*: και – *μπραμα*: το Απόλυτο – *γιατ*: τι – *τατ*: εκείνο – *σαναταναμ*: το αιώνιο – *ταταπι*: παρά το ότι – *σοτσασι*: θρηνώντας – *ατμαναμ*: στον εαυτό – *ακριτα-αρταχ*: κατεστραμμένος – *ιβα*: σαν – *πραμπο*: αγαπητέ μου κύριε.

Έχεις μελετήσει με πληρότητα το θέμα του απρόσωπου *μπραμαν*, καθώς και τη γνώση που απορρέει από αυτό. Γιατί λοιπόν, αγαπητέ μου *πραμπού*, απελπίζεσαι και νομίζεις ότι έχεις καταστραφεί;

Η *Βενταντα-σουτρα* ή *Μπραμα-σουτρα* του Σρίλα Βιασαντέβα είναι η πλήρης, επισταμένη μελέτη του απρόσωπου, απόλυτου γνωρίσματος και θεωρείται ως η ύψιστη φιλοσοφική έκθεση στον κόσμο. Καλύπτει με λόγια μέθοδο το θέμα της αιωνιότητας. Δεν μπορεί επομένως να υπάρχει καμία αμφιβολία για την υπερβατική ευρυμάθεια του Βιασαντέβα. Τότε γιατί θρηνεί;

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

βιασα ουβατσα

αστι εβα με σαρβαμ ινταμ τβαγιοκταμ

ταταπι νατμα παριτουσιατε με

ταν-μουλαμ αβιακταμ αγκαντα-μπονταμ

πριτσαμαχε τβατμα-μπαβατμα-μπουταμ

βιασα: ο Βιάσα – *ουβατσα*: είπε – *αστι*: υπάρχει – *εβα*: βεβαίως – *με*: εμού – *σαρβαμ*: όλα – *ινταμ*: αυτά – *τβαγια*: από εσένα – *ουκταμ*: είπες – *ταταπι*: και όμως – *να*: δεν – *ατμα*: ο εαυτός – *παριτουσιατε*: ησυχάζει, γαληνεύει – *με*: σε εμένα – *τατ*: του οποίου – *μουλαμ*: η ρίζα – *αβιακταμ*: ανεξιχνίαστη – *αγκαντα-μπονταμ*: άνθρωπος με απερίοριστη γνώση – *πριτσαμαχε*: ερωτώ – *τβα*: εσένα – *ατμα-μπαβα*: αυτογέννητος – *ατμα-μπουταμ*: γόνος, παιδί.

Είπε ο Σρι Βιασαντέβα: Όλα όσα είπες για μένα είναι εντελώς σωστά. Και όμως η ψυχή μου δεν γαληνεύει. Επειδή είσαι γιος κάποιου αυτογέννητου (του Μπράμα, που δεν γεννήθηκε από επίγειους γονείς), η γνώση σου είναι απεριόριστη. Γι' αυτό σου ζητώ να μου πεις ποια είναι η αληθινή αιτία της θλίψης μου;

Στον υλικό κόσμο, όλοι κυριαρχούνται από την αντίληψη ότι ο εαυτός είναι είτε το σώμα είτε ο νους. Γι' αυτό, όλη η γνώση που είναι διαδεδομένη στον υλικό κόσμο έχει σχέση είτε με το σώμα είτε με τον νου, αυτή δε είναι η αληθινή αιτία της απελπισίας. Η αιτία αυτή δεν είναι εύκολο να εντοπισθεί, ακόμη και από τους σπουδαιότερους και πολυμαθείς λόγιους της υλιστικής γνώσης. Συνεπώς, καλό είναι να πλησιάσουμε κάποια προσωπικότητα όπως ο Νάραντα για να μας λύσει το πρόβλημα κάθε απελπισίας. Το γιατί εξηγείται πιο κάτω.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*σα βαϊ μπαβαν βεντα σαμαστα-γκουχιαμ
ουपासितो गिात पुरुरुसाख पुरुरानाख
पाराबारेसो मानसाईबा बिसवाम
स्रित्जति अवाति अत्ति गकुनावीर असान्गाख*

σαχ: έτσι – βαϊ: βεβαίως – μπαβαν: εσύ ο ίδιος – βεντα: γνωρίζεις – σαμαστα: που περιέχει τα πάντα – γκουχιαμ: εμπιστευτικό – ουपासिताख: αφοσιωμένος υπηρέτης – गिात: επειδή – पुरुरुसाख: το Πρόσωπο της Θεότητας – पुरुरानाख: ο αρχαιότερος – पाराबारेसाख: ο Κύριος των υλικών και πνευματικών κόσμων – मानसा: ο νους – एबा: μόνο – बिसवाम: το σύμπαν – स्रित्जति: δημιουργεί – अवाति अत्ति: εκμηδενίζει – गकुनावीर: από την ύλη, που έχει τρεις ιδιότητες – असान्गाख: ελεύθερος.

Κυρίέ μου! κάθε τι το ακατανόητο σου είναι γνωστό, επειδή λατρεύεις Αυτόν που δημιουργεί και καταστρέφει τον υλικό κόσμο και συντηρεί τον πνευματικό κόσμο. Είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας και υπερβαίνει τις τρεις ιδιότητες της υλικής φύσης.

Κάποιος που ασχολείται εκατό τοις εκατό με την υπηρεσία του Κυρίου είναι το έμβλημα κάθε γνώσης. Ένας τέτοιος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, που η υπηρεσία του και η αφοσίωσή του στον Κύριο βρίσκεται σε πλήρη τελειότητα, διαθέτει επίσης τις τέλειες ιδιότητες του Προσώπου της Θεότητας. Συνεπώς, οι οχτώ τελειότητες της απόκρυφης δύναμης (*αστα-σιντι*) συνιστούν πολύ μικρό μέρος από τα θεϊκά του πλούτη. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης όπως ο Νάραντα, χάρη στην πνευματική του τελειότητα που όλοι προσπαθούν να φτάσουν, μπορεί να ενεργήσει κατά τρόπο θαυμαστό. Ο Σρίλα Νάραντα, αν και δεν είναι ίσος με το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι ένα εκατό τοις εκατό τέλειο ζωντανό ον.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*τβαμ παριατανν αρκα ιβα τρι-λοκιμ
αντας-τσαρο βαγιουρ ιβατμα-σακσι
παραβαρε μπραμανι νταρματο βραταϊχ
σνατασια με νιουνναμ αλαμ βιτσακσβα*

τβαμ: η Εξοχότητά σου – *παριαταν*: ταξιδεύοντας – *αρκαχ*: ο ήλιος – *ιβα*: σαν – *τρι-λοκιμ* – οι τρεις κόσμοι – *ανταχ-τσαραχ*: μπορεί να εισχωρήσει μέσα στις καρδιές όλων – *βαγιουχ ιβα*: εξίσου καλός με τον αέρα που διαπερνά τα πάντα – *ατμα*: αυτοσυνειδητοποιημένος – *σακσι*: μάρτυρας – *παραβαρε*: σχετικά με το ζήτημα αιτίας και αποτελέσματος – *μπραμανι*: στο Απόλυτο – *νταρματαχ*: με κανονισμούς που ρυθμίζουν την πειθαρχία – *βραταϊχ*: με όρκο – *σνατασια*: όντας απορροφημένος – *με*: εμού – *νιουνναμ*: ατέλεια, ελάττωμα – *αλαμ*: με σαφήνεια – *βιτσακσβα*: ανακάλυψε.

Όπως ο ήλιος, μπορείς να ταξιδεύεις παντού στους τρεις κόσμους και όπως ο αέρας, μπορείς να εισχωρείς μέσα στην εσωτερική περιοχή του καθενός. Γι' αυτό, είσαι τόσο καλός όσο και η Υπέρτατη Ψυχή. Σε παρακαλώ λοιπόν, βρες ποια είναι η ατέλεια που έχω, παρόλο που είμαι απορροφημένος στην υπέρβαση με όρκους και αυστηρή πειθαρχία.

Η υπερβατική συνειδητοποίηση, οι ευσεβείς πράξεις, η λατρεία των Θεοτήτων στον ναό, η ελεημοσύνη, η ευσπλαχνία, η μη βία και η μελέτη των γραφών με αυστηρή πειθαρχία πάντα βοηθούν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*σρι-ναραντα ουβατσα
μπαβατανουντιτα-πραγιαμ
γιασο μπαγκαβατο 'μαλαμ
γιεναϊβασο να τουσιετα
μανις ταντ νταρσαναμ κιλαμ*

σρι-ναραντα: Ο Σρι Νάραντα – *ουβατσα*: είπε – *μπαβατα*: από εσένα – *ανουντιτα-πραγιαμ*: σχεδόν χωρίς να επαινείς – *γιασαχ*: τις δόξες – *μπαγκαβαταχ*: του Προσώπου της Θεότητας – *αμαλαμ*: άσπιλη – *γιενα*: με το οποίο – *εβα*: ασφαλώς – *ασω*: Αυτός (το Πρόσωπο της Θεότητας) – *να*: δεν – *τουσιετα*: είναι ευχαριστημένος – *μανιε*: νομίζω – *τατ*: εκείνο – *νταρσαναμ*: η φιλοσοφία – *κιλαμ*: κατώτερη.

Είπε ο Σρι Νάραντα: Δεν έχεις υμνήσει αληθινά την ανυπέρβλητη και άσπιλη δόξα του Προσώπου της Θεότητας. Νομίζω ότι η φιλοσοφία που δεν ευχαριστεί τις υπερβατικές αισθήσεις του Κυρίου είναι χωρίς αξία.

Η αιώνια σχέση της ατομικής ψυχής με την Υπέρτατη Ψυχή, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι καταστατικά σχέση αιώνιου υπηρέτη του αιώνιου αφέντη. Ο Κύριος έχει επεκταθεί με τη μορφή ζωντανών όντων για να δεχθεί από αυτά υπηρεσία αγάπης και μόνον αυτό μπορεί να ικανοποιήσει και τον Κύριο και τα ζωντανά όντα. Ένας τέτοιος σοφός όπως ο Βιασαντέβα ολοκλήρωσε την ανάπτυξη των βεδικών γραφών με τόσο πολλά έργα και με κατάληξη τη φιλοσοφία Βεντάντα, αλλά κανένα από αυτά δεν γράφτηκε για να δοξάσει ευθέως το Πρόσωπο της Θεότητας. Οι άνυδρες φιλοσοφικές θεωρίες, ακόμα και αν πραγματεύονται το

υπερβατικό θέμα του Απολύτου, είναι ελάχιστα ελκυστικές αν δεν δοξάζουν άμεσα τον Κύριο. Το Πρόσωπο της Θεότητας είναι η έσχατη υπερβατική συνειδητοποίηση. Όταν το Απόλυτο συνειδητοποιείται ως απρόσωπο *μπραμαν* ή ως εντοπισμένη Υπέρτατη Ψυχή, ως Παραμάτμα, παράγει λιγότερη υπερβατική ευδαιμονία από όσο η υπέρτατη προσωπική συνειδητοποίηση της δόξας Του. Ο δημιουργός της *Βενταντα-νταρσανα* είναι ο ίδιος ο Βιασαντέβα. Και όμως, παρόλο που είναι ο συγγραφέας, είναι στενοχωρημένος. Τι είδους λοιπόν υπερβατική ευδαιμονία μπορούν να αντλήσουν οι αναγνώστες και οι ακροατές της Βεντάντα, δεδομένου ότι δεν την εξηγεί άμεσα ο ίδιος ο συγγραφέας, ο Βιασαντέβα; Από εδώ προκύπτει η ανάγκη της ερμηνείας της *Βενταντα-σουτρα* με τη μορφή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από τον ίδιο τον συγγραφέα της.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

γιατα νταρμανταγιας τσαρτα

μουνι-βαριανουκιρτιταχ

να τατα βασουντεβασια

μαχιμα χι ανουβαρνιταχ

γιατα: τόσο όσο – *νταρμα-ανταγιαχ*: όλες οι τέσσερις αρχές της θρησκευτικής συμπεριφοράς – *τσα*: και – *αρταχ*: οι σκοποί - *μουνι-βαρια*: από εσένα τον ίδιο, τον μεγάλο σοφό – *ανουκιρτιταχ*: που έχουν περιγραφεί επανειλημμένως – *να*: δεν – *τατα*: με αυτόν τον τρόπο – *βασουντεβασια*: του Προσώπου της Θεότητας Σρι Κρίσνα – *μαχιμα*: οι δόξεις – *χι*: σίγουρα – *ανουβαρνιταχ*: που έχει περιγραφεί τόσο συχνά.

Παρόλο που έχεις περιγράψει εκτενώς, μεγάλε σοφέ, τις τέσσερις αρχές και τον σκοπό της θρησκευτικής συμπεριφοράς, δεν έχεις ιστορήσει τις δόξεις του Υπερτάτου Προσώπου, του Βασουντέβα.

Ο Σρι Νάραντα κάνει τη διάγνωση αμέσως. Η αιτία της απελπισίας του Βιασαντέβα ήταν ότι στις διάφορες *Πουρανα* απέφυγε σκόπιμα να δοξάσει τον Κύριο. Βεβαίως, είναι αυτονόητο ότι αναφέρθηκε στις δόξεις του

Κυρίου, του Σρι Κρίσνα, αλλά όχι τόσο όσο αναφέρθηκε στη θρησκευτικότητα, την οικονομική ανάπτυξη, την ικανοποίηση των αισθήσεων και τη συγχώνευση με το *μπραμαν*. Αυτές οι τέσσερις δραστηριότητες είναι κατά πολύ υποδεέστερες της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου. Ο Σρι Βιασαντέβα ήταν έγκριτος λόγιος και γνώριζε πολύ καλά αυτή τη διαφορά. Και όμως, αντί να δώσει περισσότερη σημασία στο ανώτερο είδος ασχολίας, δηλαδή στην προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο, είχε χρησιμοποιήσει τον πολύτιμο χρόνο του λίγο-πολύ ακατάλληλα και γι' αυτό βρισκόταν σε απελπισία. Από αυτό φαίνεται καθαρά ότι κανένας δεν μπορεί να ευχαριστηθεί ουσιαστικά, αν δεν αφοσιωθεί ολόψυχα στην υπηρεσία του Κυρίου. Το γεγονός αυτό αναφέρεται με σαφήνεια στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*.

Μετά την απελευθέρωση, που αποτελεί το τελευταίο στάδιο στην πορεία της θρησκευτικότητας, ακολουθεί η δέσμευση στην αγνή υπηρεσία αφοσίωσης. Αυτό είναι το στάδιο της αυτοσυνειδητοποίησης ή στάδιο *μπραμα-μπουτα*. Όταν φτάσουμε σε αυτό το στάδιο *μπραμα-μπουτα*, έρχεται η ικανοποίηση. Αλλά η ικανοποίηση είναι η αρχή της υπερβατικής ευδαιμονίας. Θα πρέπει να προχωρήσουμε επιτυχάνοντας ουδετερότητα και ισότητα στον κόσμο της σχετικότητας. Και αφού περάσουμε αυτό το στάδιο της αταραξίας, προσηλωνόμαστε σταθερά στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Αυτή είναι η υπόδειξη του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Το συμπέρασμα είναι ότι ο Νάραντα συνέστησε στον Βιασαντέβα να περιγράψει με ενθουσιασμό και επανειλημμένως τον δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης, ώστε να διατηρήσει την κατάσταση του σταδίου *μπραμα-μπουτα* και να αυξήσει τον βαθμό της υπερβατικής συνειδητοποίησης. Αυτό θα τον γιάτρευε από τη βαριά μελαγχολία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

να γιαντ βατσας τσιτρα-πανταμ χαρερ γιασο

τζαγκατ-παβιτρα πραγκρινιτα καρχιτσιτ

ταντ βαγιασαμ τιρταμ ουσαντι μανασα

να γιατρα χαμσα νιραμαντι ουσικσαγιαχ

να: δεν - γιατ: εκείνο - βατσαχ: το λεξιλόγιο - τσιτρα-πανταμ: διακοσμητικό - χαρεχ: του Κυρίου - γιασαχ: τις δόξες - τζαγκατ: το σύμπαν - παβιτραμ: καθαγιασμένο - πραγκρινιτα: περιγεγραμμένο - καρχιτσιτ: μόλις - τατ: εκείνο - βαγιασαμ: τα κοράκια - τιρταμ: τόπος προσκυνήματος - ουσαντι: νομίζουν - μανασαχ: τα άγια πρόσωπα - να: δεν - γιατρα: όπου - χαμσαχ: απολύτως τέλεια όντα - νιραμαντι: βρίσκουν ευχαρίστηση - ουσικσαγιαχ: εκείνοι που κατοικούν στον υπερβατικό τόπο.

Οι άγιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι τα λόγια εκείνα που δεν περιγράφουν τις δόξες του Κυρίου, του μόνου που μπορεί να καθαγιάσει ολόκληρο το σύμπαν, είναι σαν μέρη προσκυνήματος για τα κοράκια και τα τέλεια όντα, που κατοικούν σε τόπους υπερβατικούς, δεν βρίσκουν εκεί καμία ευχαρίστηση.

Τα κοράκια και οι κύκνοι έχουν διαφορετική νοοτροπία και συμπεριφορά. Όσοι εργάζονται για υλικά οφέλη, δηλαδή οι παθιασμένοι άνθρωποι, παρομοιάζονται με κοράκια, ενώ τα τέλεια, άγια πρόσωπα παρομοιάζονται με κύκνους. Τα κοράκια βρίσκουν ευχαρίστηση όπου υπάρχουν σκουπίδια, ακριβώς όπως οι παθιασμένοι άνθρωποι, όσοι εργάζονται για υλικά οφέλη, βρίσκουν ευχαρίστηση στο κρασί και τις γυναίκες και στα μέρη που υπάρχουν χονδροειδείς αισθησιακές απολαύσεις. Οι κύκνοι δεν βρίσκουν ευχαρίστηση στα μέρη που συναθροίζονται και συνεδριάζουν τα κοράκια. Αντιθέτως, τους συναντά κανείς σε περιβάλλοντα φυσικής ομορφιάς, σε μέρη με καθαρά νερά, στολισμένα με λουλούδια λωτού σε διάφορα όμορφα φυσικά χρώματα. Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στα δύο είδη πουλιών.

Τα διάφορα ζωικά είδη δεν είναι δυνατό να εξομοιωθούν, γιατί η φύση έχει επιδράσει επάνω τους με διαφορετικούς τρόπους, με αποτέλεσμα να έχουν διαφορετική νοοτροπία.

Κατά τον ίδιο τρόπο, υπάρχουν διάφορα είδη λογοτεχνίας για διάφορες κατηγορίες ανθρώπων, ανάλογα με τη νοοτροπία τους. Κατά κανόνα, η εμπορική λογοτεχνία, που προσελκύει ανθρώπους της κατηγορίας των κοράκων, περιέχει απορρίματα αισθησιακών θεμάτων. Αυτού του είδους τα βιβλία είναι εγκόσμιες φλυαρίες, σχετικές με το χονδροειδές σώμα και τον λεπτοειδή νου. Τα θέματά τους περιγράφονται με γλώσσα διακοσμητική, γεμάτη εγκόσμιες παρομοιάσεις και μεταφορές. Παρ' όλα αυτά, δεν δοξάζουν τον Κύριο και γι' αυτόν τον λόγο η ποίηση και η

πεζογραφία αυτού του είδους, ανεξάρτητα από το θέμα τους, θεωρούνται διακόσμηση ενός νεκρού σώματος. Άνθρωποι προχωρημένοι πνευματικά που παρομοιάζονται με κύκνους δεν βρίσκουν ευχαρίστηση σε τέτοια νεκρά έργα, που αποτελούν πηγή απόλαυσης για ανθρώπους πνευματικά νεκρούς. Τα βιβλία αυτά, έργα του πάθους και της άγνοιας, κυκλοφορούν με διαφορετικές ετικέτες, αλλά δεν μπορούν να ικανοποιήσουν καθόλου τις πνευματικές ανάγκες των ανθρώπινων όντων και γι' αυτό οι όμοιοι με κύκνους πνευματικά εξελιγμένοι άνθρωποι δεν έχουν καμία σχέση με αυτά. Τέτοιοι πνευματικά εξελιγμένοι άνθρωποι ονομάζονται επίσης *μανασα*, επειδή διατηρούν πάντα το επίπεδο της εθελοντικής υπερβατικής υπηρεσίας του Κυρίου. Αυτό συνεπάγεται αποχή από πράξεις που αποβλέπουν στη χονδροειδή σωματική ικανοποίηση των αισθήσεων και από λεπτές εικασίες του υλικού εγωιστικού νου.

Όσο οι λογοτέχνες, οι επιστήμονες, οι ποιητές, οι φιλόσοφοι και οι πολιτικοί είναι εντελώς απορροφημένοι στην υλική πρόοδο των αισθησιακών απολαύσεων, παραμένουν μαριονέτες της υλικής ενέργειας. Βρίσκουν ευχαρίστηση σε μέρη όπου υπάρχουν πεταμένα απορρίματα. Σύμφωνα με τον Σουάμι Σριντάρα, αυτή είναι η απόλαυση όσων κυνηγούν πόρνες.

Αλλά οι *παραμαχαμσα*, που έχουν συλλάβει το νόημα της ανθρώπινης ζωής, απολαμβάνουν τα λογοτεχνικά έργα που περιγράφουν τις δόξες του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*ταντ-βαγκ-βισαργκο τζαναταγκα-βιπλαβο
γιασμιν πρατι-σλοκαμ αμπανταβατι απι
ναμανι αναντασια γιασο 'νκितани γιατ
σρινβαντι γκαγιαντι γκριναντι σανταβαχ*

τατ: εκείνο – *βακ*: το λεξιλόγιο – *βισαργκαχ*: η δημιουργία – *τζανατα*: οι άνθρωποι γενικά – *αγκα*: οι αμαρτίες – *βιπλαβαχ*: επαναστατικό – *γιασμιν*: στο οποίο – *πρατι-σλοκαμ*: κάθε στροφή – *αμπανταβατι*: που έχει συντεθεί ακανόνιστα – *απι*: παρά το ότι – *ναμανι*: υπερβατικά ονόματα, κλπ. – *αναντασια*: του απεριόριστου Κυρίου – *γιασαχ*: οι δόξες – *ανκितани*:

απεικονισμένες – *γιατ*: τι – *σρινβαντι*: ακούν – *γκαγιαντι*: τραγουδούν – *γκριναντι*: δέχονται – *σανταβαχ*: οι εξαγνισμένοι άνθρωποι που είναι έντιμοι.

Εξάλλου, εκείνα τα λογοτεχνικά έργα που είναι γεμάτα με περιγραφές της υπερβατικής δόξας του ονόματος, της φήμης, της μορφής και των διασκεδάσεων του απεριόριστου Υπερτάτου Κυρίου είναι δημιουργίες υπερβατικές, προορισμένες να προκαλέσουν επανάσταση στην ασεβή ζωή ενός παραπλανημένου πολιτισμού. Τέτοια υπερβατικά έργα, ακόμα και αν έχουν συντεθεί ακανόνιστα, ακούγονται, τραγουδιούνται και είναι αποδεκτά από ανθρώπους αγνούς και τελείως έντιμους.

Οι μεγάλοι στοχαστές έχουν την ικανότητα να παίρνουν το καλύτερο ακόμα και από το χειρότερο. Λέγεται ότι ο ευφυής άνθρωπος θα πρέπει να μπορεί να βρει νέκταρ μέσα σε δηλητήριο, θα πρέπει να δέχεται χρυσάφι ακόμα και από κάποιο βρωμερό μέρος, θα πρέπει να δέχεται μία καλή και ικανή σύζυγο ακόμα και από μια άσημη οικογένεια και θα πρέπει να δέχεται ένα καλό μάθημα ακόμα και από κάποιον απόβλητο της κοινωνίας. Αυτές είναι ορισμένες από τις ηθικές οδηγίες που ισχύουν για όλους σε κάθε τόπο και χωρίς εξαίρεση. Όμως ένας άγιος βρίσκεται πολύ πιο πάνω από το επίπεδο των κοινών ανθρώπων. Δοξάζει συνεχώς τον Υπέρτατο Κύριο, επειδή με τη διάδοση του αγίου ονόματος και της δόξας του Υπερτάτου Κυρίου η μολυσμένη ατμόσφαιρα της γης θα μεταβληθεί και ως αποτέλεσμα της διάδοσης υπερβατικών λογοτεχνικών έργων όπως η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, οι άνθρωποι θα λογικευθούν στις δοσοληψίες τους. Καθώς γράφουμε αυτό το συγκεκριμένο σχόλιο της συγκεκριμένης στροφής της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, έχουμε μπροστά στα μάτια μας μια κρίση. Η γειτονική και φίλη Κίνα έχει επιτεθεί στα σύνορα της Ινδίας με πνεύμα μιλιταριστικό. Δεν έχουμε καμία δουλειά με την πολιτική, βλέπουμε όμως ότι προηγουμένως η Κίνα και η Ινδία ζούσαν ειρηνικά επί αιώνες, χωρίς αρρωστημένα αισθήματα. Ο λόγος είναι ότι τότε ζούσαν σε μια ατμόσφαιρα συνείδησης του Θεού και όλες οι χώρες της γης είχαν τον φόβο του Θεού και ζούσαν με απλότητα και αγνότητα. Συνεπώς, δεν υπήρχε η ανάγκη για διπλωματία. Δεν υπάρχει κανένας λόγος διένεξης και πολέμου ανάμεσα στην Κίνα και την Ινδία για εδάφη που δεν είναι πολύ κατάλληλα για εποίκισμό. Αλλά εξαιτίας της εποχής του Κάλι, δηλαδή της εποχής της φιλονικίας για την οποία έχουμε συζητήσει, υπάρχει μονίμως η πιθανότητα διαμάχης για την πιο ασήμαντη αφορμή. Αυτό δεν οφείλεται

στο υπό συζήτηση θέμα, αλλά στη μολυσμένη ατμόσφαιρα αυτής της εποχής. Από ένα τμήμα του πληθυσμού γίνεται συστηματική προπαγάνδα για να σταματήσει η εξύμνηση του ονόματος και της δόξας του Υπερτάτου Κυρίου. Υπάρχει επομένως μέγιστη ανάγκη διάδοσης του μηνύματος της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* σε όλο τον κόσμο. Είναι χρέος κάθε υπεύθυνου Ινδού να μεταδώσει το υπερβατικό μήνυμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* σε όλο τον κόσμο, για να αποκτήσουν οι άνθρωποι το ύψιστο καλό, καθώς και την ποθητή ειρήνη. Επειδή η Ινδία έχει αμελήσει αυτό το σοβαρό καθήκον της, υπάρχουν τόσες διαμάχες και τόσα προβλήματα σε όλο τον κόσμο. Είμαστε βέβαιοι ότι αν δεχθούν το υπερβατικό μήνυμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αρχικά οι ηγέτες και οι καθοδηγητές της ανθρωπότητας, η καρδιά τους θα αλλάξει οπωσδήποτε και φυσικά όλοι οι άνθρωποι θα τους μιμηθούν. Οι μάζες των ανθρώπων είναι συνήθως εργαλεία στα χέρια των σύγχρονων πολιτικών. Αν αλλάξει η καρδιά των ηγετών, θα υπάρξει σίγουρα ριζική αλλαγή στην ατμόσφαιρα της γης. Γνωρίζουμε ότι η έντιμη απόπειρα που κάνουμε να παρουσιάσουμε αυτό το μέγα λογοτεχνικό έργο που μεταφέρει υπερβατικά μηνύματα για την αναβίωση σε όλους τους ανθρώπους της συνείδησης του Θεού και για τον εξαγνισμό της ατμόσφαιρας σε όλο τον κόσμο ενέχει πολλές δυσκολίες. Είναι βέβαιο ότι η παρουσίαση του έργου σε μία ξένη γλώσσα δεν θα είναι ικανοποιητική από γλωσσική άποψη, καθώς επίσης και ότι θα υπάρξουν πολλές ανακολουθίες, παρά την έντιμη προσπάθεια να το παρουσιάσουμε με τον κατάλληλο τρόπο. Αλλά είμαστε σίγουροι ότι παρ' όλα τα γλωσσικά μας λάθη, θα ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα του θέματος και οι ηγέτες της κοινωνίας θα το αποδεχθούν, επειδή είναι μία ειλικρινής απόπειρα εξύμνησης του Παντοδύναμου Θεού. Όταν ένα σπίτι πάρει φωτιά, οι ένοικοι του σπιτιού βγαίνουν έξω και ζητούν βοήθεια από τους γείτονες, που πιθανόν να είναι ξένοι. Παρόλο που δεν γνωρίζουν τη γλώσσα τους, τα θύματα της φωτιάς εκφράζουν την ανάγκη τους και οι γείτονες καταλαβαίνουν, παρά το γεγονός ότι δεν εκφράζονται στην ίδια γλώσσα. Το ίδιο πνεύμα συνεργασίας χρειάζεται για τη μετάδοση αυτού του υπερβατικού μηνύματος της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* σε κάθε άκρη της μολυσμένης ατμόσφαιρας αυτού του κόσμου. Σε τελευταία ανάλυση, πρόκειται για μια επιστήμη πνευματικών αξιών και γι' αυτό μας απασχολεί η τεχνική της μέθοδος και όχι η γλώσσα. Αν η ανθρωπότητα κατανοήσει την τεχνική αυτού του περίφημου έργου, θα υπάρξει επιτυχία.

Όταν οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο ασχολούνται με τόσο πολλές υλιστικές δραστηριότητες, δεν είναι άξιο απορίας ότι και η παραμικρή πρόκληση γίνεται αφορμή να επιτεθεί ένας άνθρωπος ή ένα έθνος σε έναν

άλλον άνθρωπο ή σε ένα άλλο έθνος. Στην εποχή του Κάλι, την εποχή της φιλονικίας, αυτό είναι ο κανόνας. Η ατμόσφαιρα είναι ήδη μολυσμένη με διαφθορά κάθε είδους και όλοι το ξέρουν καλά. Κυκλοφορούν τόσο πολλά ανεπιθύμητα λογοτεχνικά έργα, γεμάτα με υλιστικές ιδέες για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Σε πολλές χώρες λειτουργούν επιτροπές διορισμένες από το κράτος για να εντοπίζουν και να λογοκρίνουν τα άσεμνα έργα. Αυτό σημαίνει ότι ούτε οι κυβερνήσεις ούτε οι ηγεσίες των χωρών επιθυμούν τέτοιου είδους λογοτεχνικά έργα, παρόλο που αυτά κυκλοφορούν στην αγορά, επειδή τα θέλουν οι άνθρωποι για να ικανοποιούν τις αισθήσεις τους. Γενικά οι άνθρωποι θέλουν να διαβάζουν (αυτό είναι έμφυτη ορμή), επειδή όμως ο νους τους είναι μολυσμένος, θέλουν να διαβάζουν τέτοιου είδους λογοτεχνικά έργα. Υπό αυτές τις συνθήκες, υπερβατικά λογοτεχνικά έργα όπως η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* δεν θα μειώσουν απλώς τις δραστηριότητες του διεφθαρμένου νου των ανθρώπων, αλλά θα τροφοδοτήσουν επίσης τη λαχτάρα που θα νιώσουν αφού διαβάσουν ορισμένα από αυτά τα ενδιαφέροντα λογοτεχνικά έργα. Στην αρχή είναι πιθανό να μην τους αρέσει, γιατί κάποιος που υποφέρει από ίκτερο είναι απρόθυμος να πάρει ζαχαρωτά, θα πρέπει όμως να γνωρίζουμε ότι τα ζαχαρωτά είναι η μόνη θεραπεία για τον ίκτερο. Κατά τον ίδιο τρόπο, ας γίνει συστηματική προπαγάνδα για να διαδοθεί η ανάγνωση της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και αυτό θα επιδράσει σαν ζαχαρωτό στην όμοια με ίκτερο αρρώστια της ικανοποίησης των αισθήσεων. Όταν οι άνθρωποι γευθούν αυτή τη λογοτεχνία, η άλλη λογοτεχνία που τροφοδοτεί την κοινωνία με δηλητήριο θα σταματήσει αυτομάτως.

Γι' αυτόν τον λόγο είμαστε βέβαιοι ότι όλοι οι άνθρωποι θα καλωσορίσουν τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, παρόλο που παρουσιάζεται με τόσα εκφραστικά λάθη, επειδή συνιστάται από τον Σρι Νάραντα, που με τόση καλοσύνη έχει εμφανισθεί σε αυτό το κεφάλαιο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

ναϊσκαρμιαμ απι ατσιουτα-μπαβα-βαρτζιταμ

να σομπατε γκιαναμ αλαμ νιραντζαναμ

κουταχ πουναχ σασβαντ αμπαντραμ ισβαρε

να τσαρπιταμ καρμα γιαντ απι ακαραναμ

ναϊσκαρμιαμ: αυτοσυνειδητοποίηση απαλλαγμένη από τις αντιδράσεις της υλικής δράσης – *απι*: παρά το ότι – *ατσιουτα*: ο αλάνθαστος Κύριος – *μπαβα*: αντίληψη – *βαρτζιταμ*: χωρίς – *να*: δεν – *σομπατε*: καλή, ικανοποιητική – *γκιαναμ*: υπερβατική γνώση – *αλαμ*: σύντομα – *νιραντζιαναμ*: ανεξάρτητο από προσδιορισμούς – *κουταχ*: πού είναι – *πουναχ*: ξανά – *σασβατ*: πάντα – *αμπαντραμ*: απρόσφορο – *ισβαρε*: στον Κύριο – *να*: δεν – *τσα*: και – *αρπιταμ*: που έχει προσφερθεί – *καρμα*: δράση που έχει υλικά κίνητρα – *γιατ απι*: τι είναι – *ακαρاناμ*: μη υλιστική.

Η υπερβατική γνώση του εαυτού, ακόμα και αν είναι απαλλαγμένη από κάθε υλική συνάφεια, δεν είναι ικανοποιητική αν δεν περιέχει κάποια αντίληψη του Αλάνθαστου (του Κυρίου). Ποια είναι τότε η χρησιμότητα των πράξεων που αποβλέπουν σε υλικά οφέλη, οι οποίες είναι οδυνηρές εξ αρχής και από τη φύση τους πρόσκαιρες, αν δεν αξιοποιούνται για την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου;

Σε σχέση με όσα αναφέραμε προηγουμένως, εδώ αποδοκιμάζονται όχι μόνο τα συνηθισμένα λογοτεχνικά έργα που δεν δοξάζουν τον Κύριο με τρόπο υπερβατικό, αλλά ακόμη και τα βεδικά έργα και οι εικασίες για το απρόσωπο *μπραμαν*, αν στερούνται της υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο. Αν καταδικάζονται σε αυτή τη βάση οι θεωρίες για το απρόσωπο *μπραμαν*, τότε πόσο περισσότερο απορριπτέα είναι η συνηθισμένη εργασία που αποβλέπει σε υλικά οφέλη και όχι στην εκπλήρωση του στόχου της υπηρεσίας αφοσίωσης; Μία τέτοια θεωρητική γνώση και μία τέτοια εργασία που έχει υλικά κίνητρα δεν μπορούν να οδηγήσουν στον στόχο της τελειότητας. Οι πράξεις που αποσκοπούν σε υλικά οφέλη, με τις οποίες ασχολούνται όλοι σχεδόν οι άνθρωποι, είναι πάντα οδυνηρές, είτε στην αρχή είτε στο τέλος. Μπορούν να είναι γόνιμες μόνο αν υποβοηθούν την προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο. Και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* επιβεβαιώνεται ότι τα αποτελέσματα της εργασίας που έχει υλικά κίνητρα θα πρέπει να προσφέρονται για την υπηρεσία του Κυρίου. Διαφορετικά, οδηγούν σε υλική σκλαβιά. Ο πραγματικός δικαιούχος των καρπών της εργασίας είναι το Πρόσωπο της Θεότητας και γι' αυτό, αν χρησιμοποιούνται για την ικανοποίηση των αισθήσεων των ζωντανών όντων, γίνονται οξεία πηγή προβλημάτων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*ατο μαχα-μπαγκα μπαβαμ αμογκα-ντρικ
σουτσι-σραβαχ σατια-ρατο ντριτα-βραταχ
ουρουκραμασιακιλα-μπανντα-μουκταγιε
σαμαντινανουσμαρα ταντ-βιτσεστιταμ*

ατο: επομένως – *μαχα-μπαγκα*: πολύ καλότυχος – *μπαβαν*: εσύ ο ίδιος – *αμογκα-ντρικ*: κάποιος που έχει τέλεια όραση – *σουτσι*: άσπιλος – *σραβαχ*: φημισμένος – *σατια-ραταχ*: έχοντας κάνει τον όρκο της φιλαλήθειας – *ντριτα-βραταχ*: παγιωμένος σε πνευματικές ποιότητες – *ουρουκραμασια*: εκείνου που κάνει υπεράνθρωπες πράξεις (του Θεού) – *ακιλα*: παγκόσμιο – *μπανντα*: δουλεία, δεσμά – *μουκταγιε*: για την απελευθέρωση – *σαμαντινα*: σε έκσταση – *ανουσμαρα*: σκέψου συνεχώς και μετά περίγραψε – *τατ-βιτσεστιταμ*: διάφορες διασκεδάσεις του Κυρίου.

Ω καλότυχε Βιασαντέβα, έχεις τέλεια διορατικότητα, ακηλίδωτο όνομα και έχεις δεσμευθεί με όρκο να υπηρετείς την αλήθεια. Γι' αυτό μπορείς να στοχαστείς εκστατικά τις διασκεδάσεις του Κυρίου (που κάνει υπεράνθρωπες πράξεις) και να τις περιγράψεις, για να απελευθερωθούν όλοι οι άνθρωποι από την υλική δουλεία.

Γενικά οι άνθρωποι έχουν μια φυσική τάση για τα λογοτεχνικά έργα. Θέλουν να ακούν και να διαβάζουν από έγκυρες πηγές για όσα τους είναι άγνωστα. Γίνονται όμως θύματα αξιοθρήνητων έργων, που η θεματολογία τους έχει στόχο την ικανοποίηση των υλικών αισθήσεων. Τα έργα αυτά περιλαμβάνουν εγκόσμια ποίηση και φιλοσοφικές εικασίες, λίγο-πολύ κάτω από την επιρροή της *μαγια*, και καταλήγουν στην ικανοποίηση των αισθήσεων. Τα έργα αυτά, αν και άνευ αξίας, είναι καλλωπισμένα ποικιλοτρόπως για να προσελκύσουν την προσοχή ατόμων με περιορισμένη νοημοσύνη. Έτσι λοιπόν, οι γοητευμένες ζωντανές οντότητες εμπλέκονται ολοένα και περισσότερο στα υλικά δεσμά τους, χωρίς ελπίδα απελευθέρωσης, επί χιλιάδες γενιές. Επειδή ο Σρι Νάραντα Ρίσι είναι ο καλύτερος Βαϊσνάβα, έχει μεγάλη συμπόνια για αυτά τα άτυχα θύματα των άχρηστων λογοτεχνικών έργων και γι' αυτό συμβουλεύει τον Σρι Βιασαντέβα να γράψει έργα υπερβατικά, που δεν είναι απλώς ελκυστικά, αλλά μπορούν επίσης να προσφέρουν πραγματική απελευθέρωση από κάθε είδους δουλεία. Ο Σρίλα Βιασαντέβα και οι

εκπρόσωποί του διαθέτουν τις απαιτούμενες αρετές, επειδή είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι να βλέπουν τα πράγματα στη σωστή τους προοπτική. Ο Σρίλα Βιασαντέβα και όσοι τον εκπροσωπούν είναι αγνοί στον νου επειδή έχουν δεχθεί πνευματική φώτιση, είναι πιστοί στους όρκους τους επειδή προσφέρουν στον Κύριο υπηρεσία αφοσίωσης και είναι αποφασισμένοι να σώσουν τις πεσμένες ψυχές που σαπίζουν μέσα στις υλικές δραστηριότητες. Οι πεσμένες ψυχές διψάνε για νέες πληροφορίες κάθε μέρα και υπερβατιστές όπως ο Βιασαντέβα ή ο Νάραντα μπορούν να τις τροφοδοτούν με απεριόριστο αριθμό ειδήσεων από τον πνευματικό κόσμο. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι ο υλικός κόσμος είναι μόνο ένα μικρό μέρος της όλης δημιουργίας και ότι η Γη είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι του υλικού κόσμου.

Υπάρχουν χιλιάδες λογοτέχνες σε όλο τον κόσμο και επί χιλιάδες χρόνια γράφουν χιλιάδες έργα για την πληροφόρηση των ανθρώπων. Δυστυχώς, όμως, κανένα από αυτά δεν έχει φέρει στη γη ειρήνη και γαλήνη. Αυτό οφείλεται στο πνευματικό κενό που έχουν αυτά τα έργα. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο τα βεδικά έργα, και ιδιαίτερα η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, συνιστώνται για τη βασανισμένη ανθρωπότητα: για να φέρουν το ποθητό αποτέλεσμα της απελευθέρωσης από τις αγωνίες και τους πόνους του υλικού πολιτισμού, που καταβροχθίζει την ανθρώπινη ενέργεια. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι ο λόγος του Ίδιου του Κυρίου καταγεγραμμένος από τον Βιασαντέβα και η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η υπερβατική αφήγηση των έργων του Κυρίου Κρίσνα. Μόνον αυτά τα έργα μπορούν να ικανοποιήσουν τον πόθο των ζωντανών όντων για αιώνια ειρήνη και απελευθέρωση από τις δυστυχίες. Επομένως η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* απευθύνεται σε όλα τα ζωντανά όντα όλου του σύμπαντος για την καθολική τους απελευθέρωση από όλων των ειδών τα υλικά δεσμά. Αυτού του είδους οι υπερβατικές αφηγήσεις των διασκεδάσεων του Κυρίου μπορούν να γίνουν μόνον από απελευθερωμένες ψυχές όπως ο Βιασαντέβα και οι γνήσιοι εκπρόσωποί του, που είναι εντελώς απορροφημένοι στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Οι διασκεδάσεις του Κυρίου και η υπερβατική φύση τους αποκαλύπτονται αυτομάτως μόνο σε τέτοιους αφοσιωμένους υπηρέτες χάρη στη δύναμη της υπηρεσίας αφοσίωσης. Κανένας άλλος δεν είναι σε θέση ούτε να γνωρίζει ούτε να περιγράφει τις πράξεις του Κυρίου, ακόμα και αν κάνουν υποθέσεις πάνω σε αυτό το θέμα επί πάρα πολλά χρόνια. Οι περιγραφές της *Μπαγκαβαταμ* είναι τόσο ακριβείς και συγκεκριμένες, ώστε όλα όσα αναφέρονται σε αυτό το περίφημο έργο πριν από περίπου πέντε χιλιάδες χρόνια επαληθεύονται τώρα με ακρίβεια. Συνεπώς, η διορατικότητα του

συγγραφέα κατανοεί το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Τέτοιου είδους απελευθερωμένα πρόσωπα όπως ο Βιασαντέβα δεν διαθέτουν μόνο τέλεια οξυδέρκεια και σοφία, αλλά έχουν επίσης τέλεια ακουστική πρόσληψη, τέλεια σκέψη, τέλεια συναισθήματα και τελειοποιημένη κάθε λειτουργία των αισθήσεων. Τα απελευθερωμένα πρόσωπα κατέχουν τέλειες αισθήσεις και μόνο με τέλειες αισθήσεις μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον κύριο των αισθήσεων, τον Χρισκέσα, δηλαδή τον Σρι Κρίσνα, το πρόσωπο της Θεότητας. Επομένως η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η τέλεια περιγραφή του υπερτέλειου Προσώπου της Θεότητας από την υπερτέλεια προσωπικότητα του Σρίλα Βιασαντέβα, του συγγραφέα των Βεδών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*τατο 'νιατα κιντσανα γιαντ βιβασαταχ
πριταγκ ντρισας τατ-κριτα-ρουπα-ναμαμπιχ
να καρχιτσιτ κβαπι τσα ντουχστιτα ματιρ
λαμπετα βαταχατα-νωρ ιβασπανταμ*

ταταχ: από εκείνο – *ανιατα*: κατά μέρος – *κιντσανα*: κάτι – *γιατ*: οτιδήποτε – *βιβασαταχ*: επιθυμώντας να περιγράψεις – *πριτακ*: ξεχωριστά – *ντρισαχ*: όραση – *τατ-κριτα*: που αντιδρά σε εκείνο – *ρουπα*: μορφή – *ναμαμπιχ*: με ονόματα: *να καρχιτσιτ*: ποτέ – *κβαπι*: οποιοδήποτε – *τσα*: και - *ντουχστιτα ματιχ*: ταλαντευόμενος νους – *λαμπετα*: κερδίζει – *βατα-αχατα*: ταραγμένη από τον άνεμο- *νωχ*: πλοίο – *ιβα*: όπως – *ασπανταμ*: μέρος.

Αν θέλεις να περιγράψεις κάτι και δεν το βλέπεις σε σχέση με τον Κύριο, αυτό δημιουργεί αντίδραση με διάφορες μορφές, ονόματα και αποτελέσματα, αναστατώνοντας τον νου, όπως ο αέρας μαστιγώνει το πλοίο που δεν έχει βρει λιμάνι σωτηρίας.

Ο Σρίλα Βιασαντέβα είναι ο συγγραφέας όλων των βεδικών έργων και έχει περιγράψει πώς επιτυγχάνεται η υπερβατική συνειδητοποίηση με διάφορους τρόπους, και συγκεκριμένα, με πράξεις που αποβλέπουν σε υλικά οφέλη, με θεωρητική γνώση, με απόκρυφες δυνάμεις και με

υπηρεσία αφοσίωσης. Εκτός αυτού, στις διάφορες *Πουρανα* συνιστά τη λατρεία τόσο πολλών ημιθέων, με διάφορες μορφές και ονόματα. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι άνθρωποι γενικά είναι σαστισμένοι και δεν ξέρουν πώς να προσηλώσουν τον νου τους στην υπηρεσία του Κυρίου. Βρίσκονται μονίμως σε ανηχανία σχετικά με τον αληθινό δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Αυτό το συγκεκριμένο μειονέκτημα της βεδικής λογοτεχνίας υπογραμμίζει ο Σρίλα Νάραντα ντέβα και γι' αυτό τονίζει ότι όλα πρέπει να περιγράφονται σε σχέση με τον Υπέρτατο Κύριο και κανέναν άλλο. Στην πραγματικότητα, εκτός από τον Κύριο δεν υπάρχει τίποτα. Ο Κύριος εκδηλώνεται με διάφορες επεκτάσεις. Είναι η ρίζα του δέντρου. Είναι το στομάχι του σώματος. Η σωστή μέθοδος ποτίσματος του δέντρου είναι το πότισμα της ρίζας, όπως ακριβώς η παροχή τροφής στο στομάχι τροφοδοτεί με ενέργεια όλα τα μέρη του σώματος. Επομένως, ο Σρίλα Βιασαντέβα δεν θα έπρεπε να είχε συνθέσει καμία άλλη *Πουρανα* εκτός της *Μπαγκαβατα Πουρανα*, επειδή και η ελάχιστη παρέκκλιση από αυτή την αρχή μπορεί να αποτελέσει όλεθρο για την αυτοσυνειδητοποίηση. Αν μία ελάχιστη παρέκκλιση μπορεί να επιφέρει καταστροφή, μπορούμε να φανταστούμε τις συνέπειες της σκόπιμης διάδοσης ιδεών αποσυνδεδεμένων από την Απόλυτη Αλήθεια, από το Πρόσωπο της Θεότητας. Το πιο ελαττωματικό σημείο της λατρείας των ημιθέων είναι ότι δημιουργεί μία οριστική αντίληψη πανθεϊσμού, η οποία καταλήγει με τρόπο καταστρεπτικό σε πολλές θρησκευτικές αιρέσεις, οι οποίες παραβιάζουν την πρόοδο των αρχών της *Μπαγκαβαταμ*, των μόνων αρχών που μπορούν να προσφέρουν ακριβή καθοδήγηση για αυτοσυνειδητοποίηση στα πλαίσια μιας αιώνιας σχέσης με το Πρόσωπο της Θεότητας, μέσω της προσφοράς υπηρεσίας αφοσίωσης με υπερβατική αγάπη. Το παράδειγμα του πλοίου που το παρασύρει ο άνεμος είναι πολύ εύστοχο. Ο παραστρατημένος νους ενός πανθειστή δεν μπορεί να φτάσει ποτέ στην τελειότητα της αυτοσυνειδητοποίησης, επειδή οι επιλογές του γίνονται σε συνθήκες διαταραχής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

τζουγκουπσιταμ νταρμα-κριτε 'νουςασαταχ
σβαμπαβα-ρακτασια μαχαν βιατικραμαχ
γιαντ-βακιατο νταρμα ιτιαραχ στιτο
να μανιατε τασια νιβαραναμ τζάναχ

τζουγκουπισταμ: αληθινά κατακριτέο – *νταρμα-κριτε*: για το ζήτημα της θρησκείας – *ανουσασαταχ*: οδηγία – *σβαμπαβα-ρακτασια*: οι έχοντες φυσική ροπή – *μαχαν*: μεγάλο – *βιατικραμαχ*: αδικαιολόγητο – *γιατ-βακιαταχ*: υπό την καθοδήγηση του οποίου – *νταρμαχ*: η θρησκεία – *ιτι*: είναι έτσι – *ιταραχ*: οι άνθρωποι γενικά – *σιταχ*: σταθεροί – *να*: δεν *μανιατε*: σκέφτονται – *τασια*: για εκείνο – *νιβαραναμ*: απαγόρευση – *τζαναχ*: αυτοί.

Γενικά οι άνθρωποι ρέπουν από τη φύση τους προς την απόλαυση και εσύ τους έχεις ενθαρρύνει στο όνομα της θρησκείας, πράγμα που είναι στ' αλήθεια παράλογο και κατακριτέο. Επειδή κατευθύνονται από τις οδηγίες σου, θα δεχθούν τέτοιου είδους πράξεις στο όνομα της θρησκείας και δεν θα τους ενδιαφέρει καθόλου τι είναι απαγορευμένο.

Ορισμένα από τα βεδικά έργα που έγραψε ο Σρίλα Βιασαντέβα, όπως η *Μαχαμπατα*, βασίζονται στην υπαγόμενη σε κανόνες τέλεση πράξεων που έχουν στόχο την απόλαυση, αυτό δε καταδικάζεται εδώ από τον Σρίλα Νάραντα. Εξαιτίας της πολύχρονης επαφής τους με την ύλη σε αναρίθμητες ζωές, τα ανθρώπινα όντα έχουν μια φυσική τάση να πασχίζουν, από συνήθεια, να κυριαρχήσουν στην υλική ενέργεια. Δεν συναισθάνονται πόσο υπεύθυνη είναι η ανθρώπινη ζωή. Η ανθρώπινη μορφή ζωής προσφέρει στο ζωντανό ον την ευκαρία να ξεφύγει από τις αρπάγες της απατηλής ύλης. Ο σκοπός των Βεδών είναι να μας βοηθήσουν να επιστρέψουμε στο σπίτι μας, στον Θεό. Η περιδίνηση στον κύκλο της μετενσάρκωσης, μέσα σε 8.400.000 είδη ζωής, είναι για τις καταδικασμένες, δέσμιες της ύλης ψυχές ζωή σε συνθήκες κάθειρξης. Η ανθρώπινη μορφή ζωής είναι για το ζωντανό ον μία ευκαιρία να ξεφύγει από αυτή την κάθειρξη και συνεπώς, η μοναδική ασχολία του ανθρώπινου όντος είναι η επανασύνδεσή του με τον Θεό. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, δεν πρέπει ποτέ να ενθαρρύνεται κάποιος να κάνει σχέδια για αισθησιακές απολαύσεις εν ονόματι θρησκευτικών καθηκόντων. Μία τέτοια παρεκτροπή της ανθρώπινης ενέργειας έχει ως αποτέλεσμα έναν παραπλανημένο πολιτισμό. Επειδή ο Σρίλα Βιασαντέβα είναι η αυθεντία στη βεδική γνώση, οι ερμηνείες αυτής της γνώσης που παρουσιάζει στη *Μαχαμπατα* και σε άλλα βεδικά έργα και η ενθάρρυνση που προσφέρει με τη μία ή την άλλη μορφή για αισθησιακές απολαύσεις είναι μεγάλο εμπόδιο για την πνευματική πρόοδο, επειδή οι άνθρωποι γενικά δεν θα συμφωνήσουν να απαρνηθούν τις υλικές ασχολίες που τους κρατούν

δέσμιους της ύλης. Σε ένα συγκεκριμένο στάδιο του ανθρώπινου πολιτισμού, όταν αυτές οι υλικές δραστηριότητες που γίνονταν στο όνομα της θρησκείας έγιναν ανεξέλεγκτες, όπως η σφαγή των ζώων που εμφανιζόταν ως θυσία, ο Κύριος ενσαρκώθηκε ο Ίδιος ως Βούδας και αποκήρυξε την εγκυρότητα των Βεδών για να σταματήσει τη σφαγή των ζώων που γινόταν στο όνομα της θρησκείας. Ο Νάραντα το προέβλεψε αυτό και κατέκρινε αυτά τα συγγράματα. Αυτοί που τρώνε σάρκες συνεχίζουν ακόμη να θυσιάζουν ζώα σε κάποιους ημίθεους ή ημίθεες εν ονόματι της θρησκείας, επειδή σε ορισμένες βεδικές γραφές συνιστώνται τέτοιου είδους θυσίες βάσει κανόνων. Αυτό γίνεται για να αποτραπεί η σαρκοφαγία, αλλά βαθμηδόν ο σκοπός τέτοιων θρησκευτικών πράξεων ξεχνιέται και επικρατούν τα σφαγεία. Αυτό συμβαίνει επειδή οι απερίσκεπτοι υλιστές δεν ενδιαφέρονται να ακούσουν όσους είναι πράγματι σε θέση να ερμηνεύσουν τις βεδικές τελετές.

Στις Βέδες αναφέρεται σαφώς ότι η τελειοποίηση της ζωής δεν μπορεί να επιτευχθεί ποτέ με όγκο εργασίας ή με τη συσσώρευση πλούτου ή ακόμα και με την αύξηση του πληθυσμού. Η τελειοποίηση της ζωής επιτυγχάνεται μόνο με απάρνηση. Οι υλιστές δεν νοιάζονται για τέτοιου είδους εντολές. Κατά την άποψή τους, η τάξη της απάρνησης είναι για όσους είναι ανίκανοι να κερδίσουν τα προς το ζην εξαιτίας κάποιου σωματικού ελαττώματος ή για όσους έχουν αποτύχει να ευημερήσουν στην οικογενειακή τους ζωή.

Βεβαίως, σε έπη όπως η *Μαχαμπατα*, μαζί με τα θέματα που έχουν υλικό χαρακτήρα υπάρχουν και θέματα υπερβατικά. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι μέρος της *Μαχαμπατα*. Η όλη σύλληψη της *Μαχαμπατα* κορυφώνεται στις τελικές οδηγίες της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, ότι δηλαδή θα πρέπει να εγκαταλείψουμε όλες τις άλλες ασχολίες και να παραδοθούμε οριστικά στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Αλλά οι άνθρωποι με υλιστικές τάσεις έλκονται περισσότερο από τις πολιτικές, οικονομικές και φιλανθρωπικές δραστηριότητες που αναφέρονται στη *Μαχαμπατα* και όχι από το πρωταρχικό θέμα της, δηλαδή την *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Αυτό το συμβιβαστικό πνεύμα του Βιασαντέβα καταδικάζεται ευθέως από τον Νάραντα, που του συνιστά να διακηρύξει ξεκάθαρα ότι η πρωταρχική ανάγκη της ανθρώπινης ζωής είναι η συνειδητοποίηση της αιώνιας σχέσης μας με τον Κύριο και η χωρίς καθυστέρηση υποταγή σε Αυτόν.

Σχεδόν πάντα, όσοι υποφέρουν από κάποια αρρώστια έχουν την τάση να θέλουν όσα τους είναι απαγορευμένα. Όμως ο έμπειρος γιατρός δεν συμβιβάζεται με τον άρρωστο και δεν του επιτρέπει να δοκιμάσει λίγο από

όσα του απαγορεύονται εντελώς. Και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι κάποιος που είναι προσκολλημένος στην εργασία που έχει υλικά κίνητρα δεν θα πρέπει να αποθαρρύνεται σχετικά με την εργασία του, επειδή ίσως υψωθεί σταδιακά στο επίπεδο της αυτοσυνειδητοποίησης. Αυτό ισχύει ορισμένες φορές για όσους είναι στεγνοί εμπειριοκρατικοί φιλόσοφοι, χωρίς πνευματική συνειδητοποίηση. Αλλά σε όσους βρίσκονται στον δρόμο της αφοσίωσης δεν πρέπει να δίνεται αυτή η συμβουλή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*βιτσακσανο 'σγιαρχατι βεντιτουμ βιμπορ
αναντα-παρασια νιβριττιταχ σουκαμ
πραβαρταμανασια γκουναϊρ ανατμανας
τατο μπαβαν νταρσαγια τσεστιταμ βιμποχ*

βιτσακσαναχ: πολύ έμπειρος - *ασια*: αυτού - *αρχατι*: αξίζει - *βεντιτουμ*: να κατανοήσει - *βιμποχ*: του Κυρίου - *αναντα-παρασια*: του απεριόριστου - *νιβριττιταχ*: αποτραβηγμένος - *σουκαμ*: υλική ευτυχία - *πραβαρταμανασια*: όσοι είναι προσκολλημένοι - *γκουναϊχ*: από τις υλικές ιδιότητες - *ανατμαναχ*: χωρίς γνώση με πνευματική αξία - *ταταχ*: συνεπώς - *μπαβαν*: η ευγένειά σου - *νταρσαγια*: δείχνει τους τρόπους - *τσεστιταμ*: δραστηριότητες - *βιμποχ*: του Κυρίου.

Ο Υπέρτατος Κύριος είναι απεριόριστος. Μόνον όσοι είναι πολύ έμπειροι και έχουν αποτραβηχτεί από πράξεις υλικής ευτυχίας δικαιούνται να καταλάβουν αυτή τη γνώση των πνευματικών αξιών. Θα πρέπει λοιπόν η ευγένειά σου, με περιγραφές των υπερβατικών έργων του Κυρίου, να δείξει σε όσους είναι προσκολλημένοι στην ύλη τους δρόμους της πνευματικής συνειδητοποίησης.

Η θεολογική επιστήμη είναι δύσκολο θέμα, ιδίως όταν πραγματεύεται την υπερβατική φύση του Θεού. Δεν μπορεί να κατανοηθεί από άτομα υπερβολικά προσκολλημένα σε υλικές δραστηριότητες. Μόνον οι πολύ

έμπειροι, που έχουν σχεδόν αποτραβηχτεί από τις υλικές δραστηριότητες καλλιεργώντας την πνευματική γνώση, γίνονται δεκτοί για τη μελέτη αυτής της μεγάλης επιστήμης. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται καθαρά ότι από πολλές χιλιάδες ανθρώπους, μόνον ένας αξίζει την πνευματική συνειδητοποίηση. Και από πολλές χιλιάδες τέτοια πρόσωπα υπερβατικώς συνειδητοποιημένα, λίγα μόνο μπορούν να κατανοήσουν τη θεολογική επιστήμη που πραγματεύεται τον Θεό συγκεκριμένα ως πρόσωπο. Γι' αυτό ο Νάραντα συνιστά στον Βιασαντέβα να περιγράψει την επιστήμη του Θεού ευθέως, εξιστορώντας τις υπερβατικές δραστηριότητές Του. Ο ίδιος ο Βιασαντέβα είναι ένα πρόσωπο έμπειρο σε αυτή την επιστήμη και χωρίς προσκόλληση στις υλικές απολαύσεις. Είναι συνεπώς το κατάλληλο πρόσωπο για να εκθέσει αυτή την επιστήμη και ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο γιος του Βιασαντέβα, είναι το κατάλληλο πρόσωπο για να την δεχθεί. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η κορυφαία θεολογική επιστήμη και γι' αυτό μπορεί να ενεργήσει στους ανειδίκευτους ανθρώπους ως φαρμακευτική θεραπεία. Επειδή περιέχει τις υπερβατικές δραστηριότητες του Κυρίου, δεν διαφέρει καθόλου από τον Κύριο. Το λογοτεχνικό έργο είναι όντως η λογοτεχνική ενσάρκωση του Κυρίου. Έτσι, μπορούν όσοι δεν είναι εξοικειωμένοι να ακούσουν την αφήγηση των έργων του Κυρίου. Με αυτόν τον τρόπο μπορούν να έρθουν σε επαφή με τον Κύριο και έτσι να εξαγνισθούν προοδευτικά από τις υλικές ασθένειες. Και οι έμπειροι αφοσιωμένοι υπηρέτες μπορούν να ανακαλύψουν νέους τρόπους και νέα μέσα για να μεταστρέψουν τους μη αφοσιωμένους υπηρέτες, ανάλογα με τον συγκεκριμένο χρόνο και τις συγκεκριμένες συνθήκες. Η υπηρεσία αφοσίωσης είναι δυναμική δραστηριότητα και οι έμπειροι αφοσιωμένοι υπηρέτες μπορούν να επινοήσουν αποδοτικούς τρόπους για να την ενσταλάξουν στα εξασθενημένα μυαλά των υλιστών. Τέτοιες υπερβατικές δραστηριότητες των αφοσιωμένων υπηρετών για την υπηρεσία του Κυρίου μπορούν να φέρουν μία νέα τάξη πραγμάτων στην ανόητη κοινωνία των υλιστών. Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού και οι μεταγενέστεροι οπαδοί Του επέδειξαν θαυμαστή επιδεξιότητα σχετικά με αυτό το ζήτημα. Εφαρμόζοντας την ίδια μέθοδο, είναι δυνατό να φέρει κανείς τους υλιστές αυτής της εποχής της φιλονικίας σε τάξη, για μια ζωή ειρηνική και για υπερβατική συνειδητοποίηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

τιακτβα σβα-νταρμαμ τσαραναμμπουτζαμ χαρερ
μπατζανν απακβο 'τα πατετ τατο γιαντι
γιατρα κβα βαμπαντραμ αμπουντ αμουσια κιμ
κο βαρτα απτο 'μπατζαταμ σβα-νταρματαχ

τιακτβα: έχοντας αφήσει – σβα-νταρμαμ: τη δική του εργασία – τσαρανα-
αμμπουτζαμ: τα λωτοειδή πόδια – χαρεχ: του Χαρί (του Κυρίου) – μπατζαν:
στην πορεία της υπηρεσίας αφοσίωσης – απακβαχ: ανώριμο – ατα: όσον
αφορά – πατετ: πέφτει – ταταχ: από εκείνο το σημείο – γιαντι: εάν – γιατρα:
όπου – κβα: τι είδους – βα: ή (χρησιμοποιείται σαρκαστικά) – αμπαντραμ:
δυσμενές – αμπουτ: θα συμβεί – αμουσια: αυτού – κιμ: τίποτα – καχ βα
αρταχ: τι κέρδος – απταχ: θα έχει επιτύχει – αμπατζαταμ: του μη
αφοσιωμένου υπηρέτη – σβα-νταρματαχ: ασχολούμενος με επαγγελματική
εργασία.

**Κάποιος που έχει αφήσει τις υλικές του ασχολίες για να αφοσιωθεί
στην υπηρεσία του Κυρίου, μπορεί μερικές φορές, όσο βρίσκεται στο
ανώριμο στάδιο, να πέσει, αλλά παρ' όλα αυτά δεν υπάρχει φόβος να
αποτύχει. Από την άλλη μεριά, κάποιος που δεν είναι αφοσιωμένος
υπηρέτης, όσο καλά και αν εκτελεί τα καθήκοντά του, δεν κερδίζει
τίποτα.**

Τα καθήκοντα των ανθρώπων είναι αμέτρητα. Κάθε άνθρωπος έχει
υποχρεώσεις όχι μόνο στους γονείς του, στα μέλη της οικογένειάς του,
στην κοινωνία, στην πατρίδα του, στην ανθρωπότητα, σε άλλα ζωντανά
όντα, στους ημίθεους, κλπ., αλλά και στους μεγάλους φιλοσόφους,
ποιητές, επιστήμονες, κλπ. Οι γραφές λένε ότι μπορούμε να παραιτηθούμε
από όλες αυτές τις υποχρεώσεις και να αφοσιωθούμε στην υπηρεσία του
Κυρίου. Αν, λοιπόν, κάποιος το εφαρμόσει αυτό και εκτελέσει την
υπηρεσία του προς τον Κύριο με τρόπο επιτυχημένο, τότε όλα καλά. Όμως
μερικές φορές συμβαίνει να εγκαταλειφθεί κάποιος στην υπηρεσία του
Κυρίου από έναν προσωρινό συναισθηματισμό και αργότερα, εξαιτίας
τόσο πολλών άλλων λόγων, να αποκλίνει από τον δρόμο της υπηρεσίας
αφοσίωσης και να πέσει λόγω ανεπιθύμης συναναστροφής. Υπάρχουν
τόσο πολλές τέτοιες περιπτώσεις που αναφέρονται στις γραφές. Ο
Μαχαράζα Μπάρατα υποχρεώθηκε να γεννηθεί ως ελάφι επειδή είχε

αναπτύξει μεγάλη προσκόλληση για ένα αρσενικό ελάφι. Την ώρα που πέθαινε σκεφτόταν το ελάφι, και έτσι στην επόμενη γέννησή του έγινε ελάφι, αν και δεν ξέχασε αυτό το επεισόδιο από την προηγούμενη ζωή του. Κατά παρόμοιο τρόπο έπεσε και ο Τσιτρακέτου, επειδή προσέβαλε τον Σίβα. Όμως παρ' όλα αυτά, σε αυτό το εδάφιο δίνεται έμφαση στην εγκατάλειψή μας στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, έστω και αν υπάρχει πιθανότητα να πέσουμε, επειδή ακόμα και αν κάποιος παρεκκλίνει από τα επιβεβλημένα καθήκοντα της υπηρεσίας αφοσίωσης, δεν θα ξεχάσει ποτέ τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Εφόσον κάποιος έχει αφοσιωθεί στην υπηρεσία του Κυρίου, θα εξακολουθήσει την υπηρεσία του σε οποιεσδήποτε περιστάσεις. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι ακόμα και μία μικρή ποσότητα υπηρεσία αφοσίωσης μπορεί να σώσει κάποιον από τον μεγαλύτερο κίνδυνο. Στην ιστορία αναφέρονται παραδείγματα πολλών τέτοιων περιπτώσεων. Ο Ατζαμίλα είναι μία από αυτές. Όταν ήταν μικρός ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης, αλλά αργότερα έπεσε. Στο τέλος όμως σώθηκε από τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*τασιαϊβα χετοχπραγιατετα κοβιντο
να λαμπιατε γιαντ μπραματαμ ουπαρι ανταχ
ταλ λαμπιατε ντουχκαβαντ ανιαταχ σουκαμ
καλενα σαρβατρα γκαμπιρα-ραμχασα*

τασια: για εκείνον τον σκοπό – *εβα:* μόνο – *χετοχ:* η αιτία – *πραγιατετα:* θα πρέπει να αγωνίζονται – *κοβινταχ:* κάποιος που έχει φιλοσοφική κλίση – *να:* δεν – *λαμπιατε:* δεν επιτυγχάνεται – *γιατ:* τι – *μπραματαμ:* περιπλανώμενος – *ουπαρι ανταχ:* από πάνω μέχρι κάτω – *τατ:* εκείνο – *λαμπιατε:* μπορεί να αποκτηθεί – *ντουχκαβατ:* όπως οι δυστυχίες – *ανιαταχ:* ως αποτέλεσμα προηγούμενης εργασίας – *σουκαμ:* αισθησιακή απόλαυση – *καλενα:* με την πάροδο του χρόνου – *σαρβατρα:* παντού – *γκαμπιρα:* λεπτός – *ραμχασα:* πρόοδος.

Όσοι είναι στ' αλήθεια ευφυνείς και έχουν φιλοσοφική κλίση πρέπει να αγωνίζονται μόνο γι' αυτόν τον ωφέλιμο σκοπό, που δεν κατορθώνεται

ακόμη και αν περιπλανηθεί κάποιος από την κορυφή έως τον πυθμένα του σύμπαντος, από τον ανώτατο πλανήτη, την Μπραμαλόκα, έως τον κατώτατο πλανήτη, την Πατάλα. Όσο για την ευτυχία που προέρχεται από αισθησιακές απολαύσεις, αυτή μπορεί να αποκτηθεί αυτομάτως με την πάροδο του χρόνου, ακριβώς όπως αποκτούμε δυστυχίες, παρόλο που δεν τις θελήσαμε.

Παντού όλοι οι άνθρωποι προσπαθούν με ποικίλους τρόπους να πετύχουν τη μεγαλύτερη δυνατή αισθησιακή απόλαυση. Ασχολούνται με το εμπόριο, τη βιομηχανία, την οικονομική ανάπτυξη, την πολιτική επικράτηση, κλπ. και ορισμένοι ασχολούνται με δραστηριότητες που θα τους κάνουν ευτυχισμένους στην επόμενη ζωή, σε ανώτερους πλανήτες. Λέγεται ότι στη σελήνη οι κάτοικοι, πίνοντας το ποτό *σομα-ρασα*, είναι ικανοί για μεγαλύτερες απολαύσεις και ότι στην Πιτριλόκα μπορεί να πάει κάποιος αν κάνει αγαθοεργίες. Υπάρχουν λοιπόν διάφορα προγράμματα για αισθησιακές απολαύσεις, είτε κατά τη διάρκεια αυτής της ζωής είτε κατά τη διάρκεια της επόμενης. Ορισμένοι προσπαθούν να φτάσουν στη σελήνη ή σε άλλους πλανήτες με μηχανικά μέσα, επειδή αδημονούν να φτάσουν εκεί χωρίς να κάνουν αγαθοεργίες. Αλλά αυτό δεν πρόκειται να συμβεί. Σύμφωνα με τον νόμο του Υπερτάτου, οι διάφοροι τόποι είναι προορισμένοι για διάφορες βαθμίδες ζωντανών όντων, ανάλογα με τις πράξεις τους. Μόνο με καλές πράξεις όπως ορίζονται στις γραφές μπορεί κάποιος να αποκτήσει καλή οικογένεια, πλούτη, καλή εκπαίδευση και ωραία σωματικά χαρακτηριστικά. Βλέπουμε ότι ακόμα και σε αυτή τη ζωή, η καλή εκπαίδευση ή τα χρήματα αποκτώνται με καλή δουλειά. Κατά τον ίδιο τρόπο, μόνο με καλή δουλειά θα αποκτήσουμε τέτοιου είδους επιθυμητά πράγματα κατά την επόμενη γέννησή μας. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δύο άτομα γεννημένα στον ίδιο τόπο και την ίδια ώρα τοποθετούνται σε διαφορετικές συνθήκες. Αλλά όλες αυτές οι υλικές καταστάσεις είναι πρόσκαιρες. Είτε πρόκειται για τον ανώτατο πλανήτη, την Μπραμαλόκα, είτε για τον κατώτατο, την Πατάλα, η θέση μας μεταβάλλεται ανάλογα με τις πράξεις μας. Όσοι έχουν φιλοσοφική διάθεση δεν πρέπει να παρασύρονται από τέτοιες ευμετάβλητες καταστάσεις. Πρέπει να προσπαθούν να εισχωρήσουν στην αιώνια ζωή της ευτυχίας και της γνώσης, απ' όπου δεν θα αναγκασθούν να επιστρέψουν στον αξιοθρήνητο υλικό κόσμο, είτε σε αυτόν είτε σε κάποιον άλλον πλανήτη. Οι δυστυχίες και η ανάμικτη ευτυχία είναι δύο γνωρίσματα της υλικής ζωής που μπορούν να βρεθούν και στην Μπραμαλόκα και σε άλλες *λοκα*. Τα αποκτούν οι ημίθεοι, αλλά και τα σκυλιά και τα γουρούνια. Οι

δυστυχίες και η ανάμικτη ευτυχία των ζωντανών όντων διαφέρουν μόνον ως προς τον βαθμό και την ποιότητα, αλλά κανένας δεν είναι απαλλαγμένος από τις δυστυχίες της γέννησης, του θανάτου, των γηρατειών και της αρρώστιας. Κατά τον ίδιο τρόπο, όλοι έχουν την προκαθορισμένη τους ευτυχία. Κανένας δεν μπορεί να αποκτήσει λιγότερο ή περισσότερο από αυτά τα πράγματα με την προσωπική του προσπάθεια. Ακόμη και αν αποκτηθούν, μπορεί πάλι να χαθούν. Δεν πρέπει, επομένως, να σπαταλάμε τον χρόνο μας για τόσο ευπαθή πράγματα. Πρέπει μόνο να προσπαθούμε να επιστρέψουμε στον Θεό. Αυτός θα έπρεπε να είναι ο σκοπός της ζωής όλων των ανθρώπων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*να βαϊ τζανο τζατου καταντσαναβρατζεν
μουκουνντα-σεβι ανιαβαντ ανγκα σαμσριτιμ
σμαραν μουκουνντανγκρι-ουπαγκουχαναμ πουναρ
βιχατουμ ιτσεν να ρασα-γκραχο τζαναχ*

να: ποτέ – βαϊ: βεβαίως – τζαναχ: ένα πρόσωπο – τζατου: οποιαδήποτε στιγμή – καταντσανα: οπωσδήποτε – αβρατζετ: δεν υφίσταται – μουκουνντα-σεβι: ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου – ανιαβατ: όπως άλλοι – ανγκα: ω αγαπητέ μου – σαμσριτιμ: η υλική ύπαρξη – σμαραν: ενθυμούμενος – μουκουνντα-ανγκρι: τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου – ουπαγκουχαναμ: αγκαλιάζοντας – πουναχ: ξανά – βιχατουμ: θέλοντας να εγκαταλείψει – ιτσετ: επιθυμία – να: ποτέ – ρασα-γκραχαχ: κάποιος που έχει χαρεί τη γλυκιά γεύση – τζαναχ: πρόσωπο.

Αγαπητέ μου Βιάσα, παρόλο που ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου μπορεί ορισμένες φορές με τον ένα ή τον άλλο τρόπο να πέσει, είναι βέβαιο ότι δεν υφίσταται την υλική ύπαρξη όπως οι άλλοι, επειδή όποιος έχει γευθεί τη γλυκύτητα των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου δεν μπορεί να κάνει τίποτε άλλο, παρά μόνο να θυμάται εκείνη την έκσταση ξανά και ξανά.

Ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου γίνεται αυτομάτως αδιάφορος στη γοητεία της υλικής ύπαρξης, επειδή είναι *ρασα-γκραχα*, δηλαδή κάποιος που έχει γευθεί τη γλυκύτητα των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου Κρίσνα. Υπάρχουν σίγουρα πολλές περιπτώσεις αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου που έπεσαν εξαιτίας ακατάλληλης συναναστροφής, ακριβώς όπως αυτοί που εργάζονται με σκοπό την απόλαυση και που είναι πάντα επιρρεπείς στην εξαχρέωση. Αλλά ακόμα και αν πέσει, ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν θεωρείται ποτέ το ίδιο με έναν πεσμένο *καρμι*. Ο *καρμι* υφίσταται τις αντιδράσεις που προέρχονται από τη δική του υλιστική δράση, ενώ ο αφοσιωμένος υπηρέτης υφίσταται κάποια τιμωρία από τον Ίδιο τον Κύριο για να διορθωθεί. Τα βάσανα ενός ορφανού δεν είναι το ίδιο πράγμα με τα βάσανα του αγαπημένου παιδιού ενός βασιλιά. Το ορφανό είναι πραγματικά φτωχό γιατί δεν έχει κανέναν να το φροντίζει, ενώ το αγαπημένο παιδί ενός πλούσιου, παρόλο που φαίνεται να υποφέρει όπως το ορφανό, βρίσκεται συνεχώς κάτω από την επαγρύπνηση του πατέρα του. Ορισμένες φορές, λόγω κακής συναναστροφής, ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου μιμείται τους *καρμι*. Οι *καρμι* θέλουν να επιβληθούν στον υλικό κόσμο και κατά τον ίδιο τρόπο, ένας νεοφώτιστος αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί να σκεφτεί ανοήτως να αποκτήσει υλική δύναμη σε αντάλλαγμα της υπηρεσίας του. Μερικές φορές, τέτοιοι ανόητοι αφοσιωμένοι υπηρέτες συναντούν δυσκολίες που τους βάζει ο ίδιος ο Κύριος. Μπορεί ως εξαιρετική χάρη να τους αφαιρέσει κάθε υλικό αγαθό. Με αυτόν τον τρόπο, ο αφοσιωμένος υπηρέτης που βρίσκεται σε σύγχυση εγκαταλείπεται από όλους τους φίλους και συγγενείς και χάρη στο έλεος του Κυρίου ξαναβρίσκει τη λογική του και διορθώνεται για να Τον υπηρετήσει με αφοσίωση.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται επίσης ότι σε αυτούς τους πεσμένους αφοσιωμένους υπηρέτες δίνεται η ευκαιρία να γεννηθούν στην οικογένεια κάποιου εξαιρετικά άξιου *μπραμανα* ή στην οικογένεια κάποιου πλούσιου εμπόρου. Αυτή η περίπτωση δεν είναι τόσο ευνοϊκή όσο η περίπτωση του αφοσιωμένου υπηρέτη που τιμωρείται από τον Κύριο και βρίσκεται σε κατάσταση φαινομενικής απελπισίας. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης που με τη θέληση του Κυρίου γίνεται ανήμπορος είναι πιο τυχερός από όσους γεννιούνται σε καλές οικογένειες. Οι πεσμένοι αφοσιωμένοι υπηρέτες που γεννιούνται σε καλές οικογένειες είναι λιγότερο τυχεροί, επειδή μπορεί να ξεχάσουν τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, ενώ ο αφοσιωμένος υπηρέτης που βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση, θεωρώντας τον εαυτό του τελείως ανήμπορο, επιστρέφει γρήγορα στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου.

Η αγνή υπηρεσία αφοσίωσης είναι τόσο απολαυστική από πνευματική άποψη, ώστε ο αφοσιωμένος υπηρέτης γίνεται αυτομάτως αδιάφορος για τις υλικές απολαύσεις. Αυτό είναι το σημάδι της τελειοποίησης κατά την πρόοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης θυμάται συνεχώς τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Σρι Κρίσνα και δεν Τον ξεχνά ούτε στιγμή, ούτε για όλα τα πλούτη των τριών κόσμων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*ινταμ χι βισβαμ μπαγκαβαν ιβεταρο
γιτο τζαγκατ-σταναν-νιροντα-σαμπαβαχ
ταντ ντι σβαγιαμ βεντα μπαβαμς ταταπι τε
πραντεσα-ματραμ μπαβαταχ πρανταρσιταμ*

ινταμ: αυτό – *χι:* όλα – *βισβαμ:* ο κόσμος – *μπαγκαβαν:* ο Υπέρτατος Κύριος – *ιβα:* σχεδόν το ίδιο – *ιταραχ:* διαφορετικός από – *γιαταχ:* από τον οποίον – *τζαγκατ:* οι κόσμοι – *σταναν:* υπάρχουν – *νιροντα:* εκμηδένιση, καταστροφή – *σαμπαβαχ:* η δημιουργία – *τατ χι:* όλα τα σχετικά – *σβαγιαμ:* προσωπικά – *βεντα:* γνωρίζεις – *μπαβαν:* εσύ ο ίδιος – *τατα απι:* όμως – *τε:* σε σένα – *πραντεσα-ματραμ:* μόνο μία σύνοψη – *μπαβαταχ:* σε σένα – *πρανταρσιταμ:* εξήγησα.

Όλος αυτός ο κόσμος είναι ο Ίδιος ο Υπέρτατος Κύριος και όμως Αυτός βρίσκεται μακριά. Μόνον από Αυτόν εκπορεύεται αυτή η συμπαντική εκδήλωση, σε Αυτόν στηρίζεται και σε Αυτόν εισέρχεται μετά από την εκμηδένιση. Αυτά τα γνωρίζει πολύ καλά η ευγένειά σου. Εγώ έδωσα μόνο μία σύνοψη.

Για τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη, η αντίληψη του Μουκούντα, του Κυρίου Σρι Κρίσνα, είναι προσωπική και απρόσωπη. Η απρόσωπη συμπαντική εκδήλωση είναι επίσης ο Μουκούντα, επειδή είναι η εκπόρευση της ενέργειας του Μουκούντα. Για παράδειγμα, ένα δέντρο είναι μία πλήρης μονάδα, ενώ τα φύλλα και τα κλαδιά του δέντρου είναι συστατικά μέρη του δέντρου που απορρέουν από αυτό. Τα φύλλα και τα

κλαδιά του δέντρου είναι το δέντρο, αλλά το ίδιο το δέντρο δεν είναι ούτε τα φύλλα ούτε τα κλαδιά. Η βεδική εκδοχή ότι όλη η δημιουργία δεν είναι παρά μόνο *μπραμαν* σημαίνει ότι αφού τα πάντα εκπορεύονται από το Υπέρτατο Μπραμάν, τίποτα δεν είναι ανεξάρτητο από Αυτόν. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα συστατικά μέρη του σώματος, τα χέρια και τα πόδια, αποτελούν το σώμα, αλλά το σώμα ως ενιαίο σύνολο δεν είναι ούτε τα χέρια ούτε τα πόδια. Ο Κύριος είναι η υπερβατική μορφή της αιωνιότητας, της γνώσης και της ομορφιάς. Και έτσι η δημιουργία της ενέργειας του Κυρίου δίνει την εντύπωση ότι είναι εν μέρει αιώνια και γεμάτη γνώση και ομορφιά. Γι' αυτό οι αιχμαλωτισμένες, υποκείμενες σε όρους ψυχές, υπό την επίδραση της εξωτερικής ενέργειας, της *μαγια*, είναι παγιδευμένες στο δίκτυ της υλικής φύσης. Επειδή δεν έχουν γνώση του Κυρίου, ο οποίος είναι η πρωταρχική αιτία, πιστεύουν ότι η υλική φύση είναι το παν. Ούτε γνωρίζουν ότι αν τα μέρη του σώματος αποκολληθούν από το σώμα, παύουν να είναι τα ίδια χέρια ή πόδια που ήταν ως μέρη του σώματος. Κατά τον ίδιο τρόπο, ένας άθεος πολιτισμός, αποκολλημένος από την υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, είναι ακριβώς όπως ένα αποκολλημένο χέρι ή πόδι. Τέτοιου είδους αποκολλημένα μέρη του σώματος μπορεί να μοιάζουν με χέρια ή πόδια, αλλά δεν είναι καθόλου αποτελεσματικά. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Σρίλα Βιασαντέβα το γνωρίζει αυτό πολύ καλά. Ο Σρίλα Νάραντα τον συμβουλεύει να αναπτύξει αυτό το θέμα, μήπως οι παγιδευμένες, δέσμιες της ύλης ψυχές διδαχθούν από αυτόν και κατανοήσουν ότι ο Υπέρτατος Κύριος είναι η πρωταρχική αιτία.

Σύμφωνα με τη βεδική άποψη, ο Κύριος είναι φυσικά πανίσχυρος και κατά συνέπεια οι υπέρτατες ενέργειές Του είναι πάντα τέλειες και ταυτόσημες με Αυτόν. Ο πνευματικός ουρανός εκπορεύεται από την εσωτερική ενέργεια του Κυρίου και ο υλικός ουρανός από την εξωτερική Του ενέργεια. Η εξωτερική ενέργεια είναι συγκριτικά κατώτερη, ενώ η εσωτερική δύναμη είναι ανώτερη. Η ανώτερη ενέργεια είναι ζώσα δύναμη και συνεπώς είναι εντελώς ταυτόσημη με τον Κύριο, ενώ η εξωτερική ενέργεια, όντας αδρανής, είναι εν μέρει ταυτόσημη. Αλλά και οι δύο ενέργειες δεν είναι ούτε ίσες ούτε ανώτερες του Κυρίου, που είναι ο γεννήτωρ κάθε ενέργειας. Βρίσκονται πάντα κάτω από τον έλεγχό Του, ακριβώς όπως η ηλεκτρική ενέργεια, όσο ισχυρή και αν είναι, ελέγχεται πάντα από τους ηλεκτρολόγους και τους μηχανικούς.

Τα ανθρώπινα όντα, καθώς και όλα τα άλλα ζωντανά όντα, είναι προϊόντα των εσωτερικών Του ενεργειών. Κατά συνέπεια, τα ζωντανά όντα είναι επίσης ταυτόσημα με τον Κύριο. Αλλά δεν είναι ποτέ ίσα ή

ανώτερα του Προσώπου της Θεότητας. Και ο Κύριος και τα ζωντανά όντα είναι ατομικά πρόσωπα. Με τη βοήθεια των υλικών ενεργειών τα ζωντανά όντα επίσης δημιουργούν, αλλά κανένα από τα δημιουργήματά τους δεν είναι ίσο ή ανώτερο από τα δημιουργήματα του Κυρίου. Τα ανθρώπινα όντα μπορεί να δημιουργούν μικρούς παιχνιδιάρικους δορυφόρους και να τους εκτοξεύουν στο διάστημα, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι μπορούν να δημιουργήσουν πλανήτες όπως η γη ή η σελήνη και να τους κάνουν να επιπλέουν στον αέρα, όπως κάνει ο Κύριος. Άνθρωποι με περιορισμένη γνώση ισχυρίζονται ότι είναι ίσοι με τον Κύριο, αλλά δεν είναι ποτέ ίσοι με τον Κύριο. Αυτό δεν πρόκειται να συμβεί ποτέ. Το ανθρώπινο ον, αφού επιτύχει πλήρη τελειότητα, μπορεί να αποκτήσει ένα μεγάλο ποσοστό από τις ιδιότητες του Κυρίου, ας πούμε έως το εβδομήντα οχτώ τοις εκατό, αλλά δεν είναι ποτέ δυνατό να ξεπεράσει τον Κύριο ή να γίνει ίσο Του. Μόνον όταν νοσεί, ένα ανόητο ον ισχυρίζεται ότι είναι ίσο με τον Κύριο και έτσι εξαπατάται από την παραπλανητική ενέργεια. Επομένως τα παραπλανημένα ζωντανά όντα πρέπει να δεχθούν την υπεροχή του Κυρίου και να συμφωνήσουν να Του προσφέρουν υπηρεσία αγάπης. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον έχουν δημιουργηθεί. Χωρίς αυτό, δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη και γαλήνη στον κόσμο. Ο Σρίλα Νάραντα συνιστά στον Σρίλα Βιασαντέβα να αναπτύξει αυτή την αντίληψη στην *Μπαγκαβαταμ*. Η ίδια ιδέα εξηγείται και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*: η πλήρης υποταγή στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Αυτό είναι το μοναδικό καθήκον του τέλει ανθρώπινου όντος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*τβαμ ατμανατμαναμ αβεχι αμογκα-ντρικ
παρασια πουμσαχ παραματμαναχ καλαμ
ατζαμ πρατζαταμ τζαγκαταχ σιβαγια ταν
μαχανουμπαβαμπιουνταγιο 'ντιγκανιαταμ*

τβαμ: εσύ – *ατμανα*: εσύ ο ίδιος – *ατμαναμ*: την Υπέρτατη Ψυχή – *αβεχι*: ανακάλυψε – *αμογκα-ντρικ*: κάποιος που έχει τέλεια όραση – *παρασια*: της Υπέρβασης – *πουμσαχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παραματμαναχ*: του Υπερτάτου Κυρίου – *καλαμ*: το πλήρες τμήμα – *ατζαμ*: αγέννητος – *πρατζαταμ*: έχεις γεννηθεί – *τζαγκαταχ*: του κόσμου – *σιβαγια*: για το καλό

– τατ: εκείνο – *μαχα-ανουμπαβα*: του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας
Σρι Κρίсна – *αμπιουνταγιαχ*: οι διασκεδάσεις - *αντιγκανιαταμ*: να
περιγράψεις πιο ζωντανά.

**Έχεις τέλεια όραση και γνωρίζεις την Υπέρτατη Ψυχή, το Πρόσωπο
της Θεότητας, επειδή είσαι πλήρες τμήμα του Κυρίου. Αν και είσαι
αγέννητος, έχεις εμφανισθεί σε αυτόν τον κόσμο για το καλό όλων των
ανθρώπων. Σε παρακαλώ, λοιπόν, διηγήσου πιο ζωντανά τις
υπερβατικές διασκεδάσεις του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας,
του Σρι Κρίсна.**

Ο Σρίλα Βιασαντέβα είναι πλήρες τμήμα και εξουσιοδοτημένη ενσάρκωση
του Προσώπου της Θεότητας, του Σρι Κρίсна. Κατέβηκε στον υλικό
κόσμο χάρη στο αναίτιο έλεός του για να σώσει τις πεσμένες ψυχές. Οι
πεσμένες και λησμονημένες ψυχές έχουν αποκολληθεί από την
υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Οι ζωντανές οντότητες είναι
συστατικά μέρη του Κυρίου και αιώνιοι υπηρέτες Του. Επομένως, όλες οι
βεδικές γραφές ακολουθούν μια συστηματική σειρά για το καλό των
πεσμένων ψυχών και οι πεσμένες ψυχές έχουν χρέος να επωφεληθούν από
αυτές τις γραφές και να ελευθερωθούν από τα δεσμά της υλικής ύπαρξης.
Αν και τυπικά ο Σρίλα Νάραντα Ρίσι είναι ο πνευματικός του δάσκαλος, ο
Σρίλα Βιασαντέβα δεν εξαρτάται καθόλου από κάποιον πνευματικό
δάσκαλο, επειδή ουσιαστικά είναι ο πνευματικός δάσκαλος όλων. Αλλά
επειδή επιτελεί το έργο ενός *ατσαρια*, μας διδάσκει με τη συμπεριφορά του
ότι πρέπει όλοι να έχουν πνευματικό δάσκαλο, ακόμα και ο Ίδιος ο Θεός.
Ο Κύριος Σρι Κρίсна, ο Κύριος Σρι Ράμα και ο Κύριος Σρι Τσετάνια
Μαχαπραμπού, όλοι ενσαρκώσεις του Θεού, δέχθηκαν επίσημους
πνευματικούς δασκάλους, μολοντί από την υπερβατική φύση Τους
γνώριζαν τα πάντα. Ο Ίδιος ο Κύριος, ενσαρκωμένος ως Βιασαντέβα,
εξιστορεί τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου για να οδηγήσει τους
ανθρώπους στα λωτοειδή πόδια του Σρι Κρίсна.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

ινταμ χι πουμσας ταπασαχ σρουτασια βα

σβιστασια σουκτασια τσα μπουντι-ντατταγιοχ

*αβιτσιουτο 'ρταχ καβιμπιρ νιρουπιτο
γιαντ-ουτταμασλοκα-γκουνανουβαρναναμ*

*ινταμ: αυτό – χι: ασφαλώς – πουμσαχ: όλων – ταπασαχ: μετά από
ασκητικότητες – σρουτασια: μετά από μελέτη των Βεδών – βα: ή –
σβιστασια: θυσία – σουκτασια: πνευματική παιδεία – τσα: και – μπουντι:
καλλιέργεια της γνώσης – ντατταγιοχ: αγαθοεργία, ελεημοσύνη –
αβιτσιουταχ: αλάνθαστος – αρταχ: συμφέρον – καβιμπιχ: από άτομα
αναγνωρισμένης μόρφωσης – νιρουπιταχ: συμπέραναν – γιατ: τι –
ουτταμασλοκα: ο Κύριος, ο οποίος περιγράφεται με εκλεκτή ποίηση –
γκουνα-ανουβαρναναμ: περιγραφή των υπερβατικών ιδιοτήτων.*

**Άνθρωποι αναγνωρισμένης μόρφωσης έχουν συμπεράνει με
βεβαιότητα ότι ο αλάνθαστος σκοπός της προαγωγής της γνώσης,
δηλαδή η ασκητικότητα, η μελέτη των Βεδών, οι θυσίες, οι ψαλμοδίες
και οι αγαθοεργίες, κορυφώνονται δίχως άλλο στις υπερβατικές
περιγραφές του Κυρίου, που υμνείται με εκλεκτή ποίηση.**

Η ανθρώπινη νοημοσύνη είναι εξελιγμένη για την προαγωγή της γνώσης,
δηλαδή των τεχνών, της επιστήμης, της φιλοσοφίας, της φυσικής, της
χημείας, της ψυχολογίας, της οικονομικής επιστήμης, της πολιτικής
επιστήμης, κλπ. Καλλιεργώντας αυτή τη γνώση, η ανθρώπινη κοινωνία
μπορεί να επιτύχει την τελειοποίηση της ζωής. Η τελειοποίηση αυτή
κορυφώνεται με τη συνειδητοποίηση του Υπερτάτου Όντος, του Βίσνου.
Γι' αυτό οι *σρουτι* (οι γραφές) ορίζουν πως όσοι είναι πραγματικά
μορφωμένοι θα πρέπει να επιδιώξουν να υπηρετήσουν τον Κύριο Βίσνου.
Αλλά δυστυχώς, όσοι είναι γοητευμένοι από την εξωτερική ομορφιά της
βισνου-μαγια δεν αντιλαμβάνονται ότι η κορύφωση της τελειοποίησης,
δηλαδή η αυτοσυνειδητοποίηση, εξαρτάται από τον Βίσνου. *Βισνου-μαγια*
σημαίνει αισθησιακή απόλαυση, που είναι πρόσκαιρη και αξιοθρήνητη.
Όσοι είναι παγιδευμένοι από τη *βισνου-μαγια* χρησιμοποιούν την
ανάπτυξη της γνώσης για αισθησιακές απολαύσεις. Ο Σρι Νάραντα
εξήγησε ότι τα πάντα στο σύμπαν εκπορεύονται από τις διάφορες ενέργειες
του Κυρίου. Ο Κύριος, με την ασύλληπτη δύναμή Του, έχει θέσει σε
κίνηση τις δράσεις και τις αντιδράσεις της εκδηλωμένης δημιουργίας Του.
Όλα προέρχονται από την ενέργειά Του, στηρίζονται σε αυτήν και μετά
την εκμηδένιση συγχωνεύονται με Αυτόν. Συνεπώς, τίποτα δεν είναι

διαφορετικό από τον Κύριο, αλλά ταυτοχρόνως ο Κύριος είναι πάντα διαφορετικός από όλα αυτά.

Όταν η ανάπτυξη της γνώσης χρησιμοποιείται για την υπηρεσία του Κυρίου, η όλη μέθοδος γίνεται απόλυτη. Το Πρόσωπο της Θεότητας δεν διαφέρει από την υπερβατική δόξα Του, το όνομά Του, κλπ. Γι' αυτόν τον λόγο όλοι οι σοφοί και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου έχουν εισηγηθεί ότι οι τέχνες, η φιλοσοφία, η επιστήμη, η φυσική, η χημεία, η ψυχολογία και γενικά όλοι οι κλάδοι της γνώσης θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ολοκληρωτικά και αποκλειστικά στην υπηρεσία του Κυρίου. Η λογοτεχνία, η ποίηση, η ζωγραφική και όλες οι τέχνες μπορούν να χρησιμοποιούνται για να δοξάζουν τον Κύριο. Οι μυθιστοριογράφοι, οι ποιητές και γενικά οι άνθρωποι των γραμμάτων γράφουν συνήθως για αισθησιακά θέματα. Αν όμως στραφούν στην υπηρεσία του Κυρίου, θα μπορούν να περιγράφουν τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου. Ο Βαλμίκι ήταν ένας περίφημος ποιητής και ο Βιασαντέβα είναι περίφημος συγγραφέας, αφιερώθηκαν δε και οι δύο στην εξιστόρηση των υπερβατικών έργων του Κυρίου. Με αυτόν τον τρόπο έγιναν αθάνατοι. Κατά τον ίδιο τρόπο, η επιστήμη και η φιλοσοφία θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται στην υπηρεσία του Κυρίου. Κανένα όφελος δεν προκύπτει από άνυδρες υποθετικές θεωρίες, που διατυπώνονται για να ικανοποιήσουν τις αισθήσεις. Η φιλοσοφία και η επιστήμη θα πρέπει να αφιερωθούν στην εδραίωση της δόξας του Κυρίου. Οι εξελεγμένοι άνθρωποι λαχταρούν να κατανοήσουν την Απόλυτη Αλήθεια μέσω της επιστήμης και συνεπώς, ένας μεγάλος επιστήμονας θα πρέπει να αγωνίζεται για να αποδείξει την ύπαρξη του Κυρίου σε επιστημονική βάση. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι φιλοσοφικές υποθέσεις θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για να εδραιώσουν την Υπέρτατη Αλήθεια ως δυνάμενη να αισθάνεται και ως παντοδύναμη. Γενικώς, όλοι οι κλάδοι της γνώσης θα πρέπει να ασχολούνται πάντα στην υπηρεσία του Κυρίου. Το ίδιο βεβαιώνει και η *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Κάθε «γνώση» που δεν υπηρετεί τον Κύριο δεν είναι παρά άγνοια. Η γνώση αξιοποιείται πραγματικά όταν εδραιώνει τις δόξες του Κυρίου, αυτή δε είναι η πραγματική σημασία της γνώσης. Η επιστημονική γνώση που βρίσκεται στην υπηρεσία του Κυρίου, καθώς και κάθε άλλη παρόμοια δραστηριότητα, αποτελεί στην πραγματικότητα *χαρι-κιρτανα*, δηλαδή εξύμνηση του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*αχαμ πουρατιτα-μπαβαμ μουνε
ντασιας του κασιαστσανα βεντα-βαντιναμ
νιρουπιτο μπαλακα εβα γιογκιναμ
σουσρουσανε πραβρισι νιρβιβικσαταμ*

αχαμ: εγώ – πουρα: στο παρελθόν - ατιτα-μπαβε: στην προηγούμενη χιλιετία – αμπαβαμ: έγινα – μουνε: ω σοφέ – ντασιαχ: της υπηρέτριας – του: αλλά – κασιαστσανα: κάποια - βεντα-βαντιναμ: των οπαδών της Βεντάντα – νιρουπιταχ: απασχολημένη – μπαλακαχ: μικρός υπηρέτης – εβα: μόνο – γιογκιναμ: των αφοσιωμένων υπηρετών – σουσρουσανε: στην υπηρεσία τους – πραβρισι: κατά τους τέσσερεις μήνες της περιόδου των βροχών – νιρβιβικσαταμ: ζώντας μαζί.

Ω σοφέ, κατά την τελευταία χιλιετία γεννήθηκα ως γιος μιας υπηρέτριας που εργαζόταν για κάποιους μπραμανα, οπαδούς των αρχών της Βεντάντα. Όταν ζούσαν μαζί, στη διάρκεια των τεσσάρων μηνών της περιόδου των βροχών, ήμουν ο προσωπικός υπηρέτης τους.

Εδώ περιγράφεται από τον Σρι Νάραντα η θαυμαστή ατμόσφαιρα, η φορτισμένη με αφοσίωση για τον Κύριο. Ήταν γιος της πιο ασήμαντης μητέρας, χωρίς κατάλληλη μόρφωση, και όμως, επειδή όλη του η ενέργεια ήταν στην υπηρεσία του Κυρίου έγινε αθάνατος σοφός. Τόσο μεγάλη είναι η δύναμη της υπηρεσίας αφοσίωσης. Οι ζωντανές οντότητες είναι η οριακή ενέργεια του Κυρίου και γι' αυτό ο λόγος της ύπαρξής τους είναι να χρησιμοποιούνται κατάλληλα στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Όταν αυτό δεν συμβαίνει, οι ζωντανές οντότητες βρίσκονται σε μια κατάσταση που ονομάζεται *μαγια*. Όταν όλη η ενέργεια του ζωντανού όντος στραφεί από τις αισθησιακές απολαύσεις στην υπηρεσία του Κυρίου, η πλάνη της *μαγια* διαλύεται στη στιγμή. Από το προσωπικό παράδειγμα του Σρι Νάραντα κατά την προηγούμενη γέννησή του, γίνεται φανερό ότι η υπηρεσία του Κυρίου αρχίζει με την υπηρεσία των γνησίων υπηρετών του Κυρίου. Ο Κύριος λέει ότι η προσφορά υπηρεσίας στους υπηρέτες Του είναι σημαντικότερη από την προσφορά υπηρεσίας στον Ίδιο προσωπικά. Η προσφορά υπηρεσίας στον αφοσιωμένο υπηρέτη είναι πολυτιμότερη από την προσφορά υπηρεσίας στον Κύριο. Θα πρέπει επομένως να διαλέξουμε έναν γνήσιο υπηρέτη του Κυρίου, αφοσιωμένο

συνεχώς στην υπηρεσία Του, να δεχθούμε αυτόν τον υπηρέτη ως πνευματικό δάσκαλο και να αφοσιωθούμε στην υπηρεσία του. Ένας τέτοιος πνευματικός δάσκαλος είναι το διαφανές μέσο που μας επιτρέπει να σχηματίσουμε την εικόνα του Κυρίου, ο οποίος βρίσκεται πέρα από τη δυνατότητα αντίληψης των υλικών αισθήσεων. Με την προσφορά υπηρεσίας στον γνήσιο πνευματικό δάσκαλο, ο Κύριος δέχεται να αποκαλυφθεί ανάλογα με την προσφερόμενη υπηρεσία. Η χρησιμοποίηση της ανθρώπινης ενέργειας στην υπηρεσία του Κυρίου είναι ο δρόμος της προοδευτικής σωτηρίας. Αμέσως μόλις προσφερθεί υπηρεσία στον Κύριο υπό την καθοδήγηση ενός αληθινού πνευματικού δασκάλου, ολόκληρη η κοσμική δημιουργία γίνεται ταυτόσημη με τον Κύριο. Ο έμπειρος πνευματικός δάσκαλος γνωρίζει πώς να χρησιμοποιήσει το κάθε τι για να δοξάσει τον Κύριο και επομένως, υπό την καθοδήγησή του ολόκληρος ο κόσμος μπορεί να μετατραπεί σε τόπο πνευματικό, με τη θεία χάρη του υπηρέτη του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*τε μαγι απετακιλα-τσαπαλε 'ρμπακε
νταντε 'ντριτα-κριντανακε 'νουβαρτινι
τσακρουχ κριπαμ γιαντιαπι τουλια-νταρσαναχ
σουσρουσαμανε μουναγιο 'λπα-μπασινι*

ρε: αυτοί – μαγι: σε εμένα – απετα: μη έχοντας υποστεί – ακιλα: όλων των ειδών – τσαπαλε: ροπές, τάσεις – αρμπακε: σε ένα αγόρι – νταντε: έχοντας ελέγξει τις αισθήσεις - αντριτα-κριντανακε: μη όντας συνηθισμένος σε παιχνίδια – ανουβαρτινι: υπάκουος – τσακρουχ: έδωσαν, απένειμαν – κριπαμ: αναίτιο έλεος – γιαντιαπι: αν και - τουλια-νταρσαναχ: από τη φύση τους αμερόληπτοι – σουσρουσαμανε: στον πιστό – μουναγιαχ: οι σοφοί οπαδοί της Βεντάντα – αλπα-μπασινι: κάποιος που δεν μιλά περισσότερο απ' όσο χρειάζεται.

Παρόλο που ήταν από τη φύση τους αμερόληπτοι, οι σοφοί εκείνοι οπαδοί της Βεντάντα με ευλόγησαν με το αναίτιο έλεός τους. Αν και

ήμουν παιδί, έλεγχα τις αισθήσεις μου, δεν είχα όρεξη για παιχνίδια, ήμουν υπάκουος και δεν μιλούσα περισσότερο απ' όσο χρειάζεται.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει: «Όλες οι Βέδες αναζητούν Εμένα». Ο Κύριος Σρι Τσετάνια λέει ότι τα θέματα των Βεδών είναι μόνο τρία, και συγκεκριμένα, η εδραίωση της σχέσης των ζωντανών όντων με το Πρόσωπο της Θεότητας, η εκτέλεση των σχετικών καθηκόντων στα πλαίσια της υπηρεσίας αφοσίωσης και η με αυτόν τον τρόπο επίτευξη του ύψιστου σκοπού, της επιστροφής στον Θεό. Επομένως ο όρος *βενταντα-βαντι*, δηλαδή οπαδός της Βεντάντα, υποδηλώνει τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη του Προσώπου της Θεότητας. Αυτοί οι *βενταντα-βαντι* ή *μπακτι-βενταντα* είναι αμερόληπτοι στην απονομή της υπερβατικής γνώσης της υπηρεσίας αφοσίωσης. Δεν θεωρούν κανέναν εχθρό ή φίλο. Γι' αυτούς δεν έχει σημασία αν κάποιος είναι μορφωμένος ή αμόρφωτος. Δεν δείχνουν ιδιαίτερη εύνοια ή δυσμένεια σε κανέναν. Οι *μπακτι-βενταντα* βλέπουν ότι οι άνθρωποι σπαταλούν τον χρόνο τους σε κίβδηλα πράγματα που έχουν σχέση με τις αισθήσεις. Έργο τους είναι να κάνουν τις μάξες των αμαθών ανθρώπων να επανεδραιώσουν τη χαμένη τους σχέση με το Πρόσωπο της Θεότητας. Χάρη σε αυτή την προσπάθεια, ακόμα και η πιο ξεχασμένη ψυχή αφυπνίζεται και αποκτά συναίσθηση της πνευματικής ζωής. Έτσι, μυημένοι από τους *μπακτι-βενταντα*, οι άνθρωποι προχωρούν στον δρόμο της υπερβατικής συνειδητοποίησης. Οι *βενταντα-βαντι*, λοιπόν, εμπήσαν αυτό το αγόρι πριν ακόμα αποκτήσει αυτοέλεγχο και πριν αρχίσει να ενδιαφέρει για τα παιδικά παιχνίδια. Αλλά πριν από τη μύηση, το αγόρι προόδευε όλο και περισσότερο στο ζήτημα της πειθαρχίας, πράγμα πολύ ουσιαστικό για όποιον θέλει να σημειώσει πρόοδο προς αυτή την κατεύθυνση. Σύμφωνα με το σύστημα *βαρνασρανα-νταρμα*, που είναι το ξεκίνημα της πραγματικής ανθρώπινης ζωής, όσα αγόρια είναι πάνω από πέντε ετών πηγαίνουν στο *ασραμα* του *γκουρου* για να γίνουν *μπραματσαρι*. Εκεί διδάσκονται αυτά τα πράγματα συστηματικά, είτε είναι παιδιά βασιλιά είτε είναι παιδιά απλών ανθρώπων. Η εκπαίδευση ήταν υποχρεωτική, όχι μόνο για να δημιουργηθούν καλοί πολίτες, αλλά και για να προετοιμάσει τη μελλοντική ζωή των παιδιών για πνευματική συνειδητοποίηση. Η ανεύθυνη ζωή των αισθησιακών απολαύσεων ήταν άγνωστη στα παιδιά των οπαδών του συστήματος *βαρνασραμα*. Το αγόρι προικιζόταν με πνευματική διορατικότητα, ακόμα και πριν τοποθετηθεί από τον πατέρα στη μήτρα της μητέρας. Και οι δύο γονείς ήταν υπεύθυνοι για την επιτυχία του παιδιού να απελευθερωθεί από τα υλικά δεσμά. Αυτή είναι η μέθοδος του επιτυχημένου οικογενειακού σχεδιασμού. Να

γεννιούνται παιδιά και να γίνονται τέλεια. Χωρίς αυτοέλεγχο, πειθαρχία και πλήρη υπακοή, κανένας δεν μπορεί να καταφέρει να ακολουθήσει τις οδηγίες του πνευματικού δασκάλου και χωρίς αυτό κανένας δεν μπορεί να επιστρέψει στον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*ουτσιστα-λεπαν ανουμοντιτο ντβιτζαϊχ
σακριτ σμα μπουντζε ταντ-απαστα-κιλμπισαχ
εβαμ πραβριττασια βισουντα-τσετασας
ταντ-νταρμα εβατμα-ρουτσιχ πρατζαγιατε*

ουτσιστα-λεπαν: τα υπολείμματα των τροφών – *ανουμοντιταχ*: έχοντας λάβει την άδεια – *ντβιτζαϊχ*: από τους Βενταντιστές *μπραμανα* – *σακριτ*: κάποτε – *σμα*: στο παρελθόν – *μπουντζε*: πήρα – *τατ*: εξαιτίας εκείνης της πράξης – *απαστα*: εξαλείφθηκαν – *κιλμπισαχ*: όλες οι αμαρτίες – *εβαμ*: έτσι – *πραβριττασια*: απασχολούμενος – *βισουντα-τσετασας*: κάποιου που έχει εξαγνισμένο νου – *τατ*: εκείνη η ιδιαίτερη – *νταρμαχ*: φύση – *εβα*: βεβαίως – *ατμα-ρουτσιχ*: υπερβατική έλξη – *πρατζαγιατε*: εκδηλώθηκε.

Κάποτε έφαγα με την άδειά τους τα υπολείμματα της τροφής τους και αμέσως εξαλείφθηκαν όλες οι αμαρτίες μου. Έτσι, λοιπόν, υπηρετώντας εκείνους τους σοφούς η καρδιά μου εξαγνίστηκε και τότε εκδηλώθηκε εκείνη η ιδιαίτερη φύση της έλξης του υπερβατικού.

Η αγνή αφοσίωση είναι εξίσου μεταδοτική, με την καλή έννοια, όσο και οι μεταδοτικές ασθένειες. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης είναι καθαρισμένος από κάθε είδους αμαρτία. Το Πρόσωπο της Θεότητας είναι η αγνότατη οντότητα και μόνον αν εξαγνισθεί κανείς εντελώς από το μίσμα των υλικών ιδιοτήτων μπορεί να γίνει αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Όπως αναφέραμε προηγουμένως, οι *μπακτι-βενταντα* εκείνοι ήταν αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες και με τη συναναστροφή τους καθώς και με τα υπολείμματα της τροφής τους μετέδωσαν στο αγόρι τις ιδιότητες της αγνότητάς τους. Επιτρέπεται να

πάρει κάποιος τα υπολείμματα της τροφής ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη, ακόμα και χωρίς την άδειά του. Υπάρχουν όμως και ψευτοαφοσιωμένοι υπηρέτες και μαζί τους θα πρέπει να είμαστε πολύ επιφυλακτικοί. Πολλά πράγματα μας εμποδίζουν να εισχωρήσουμε στην υπηρεσία αφοσίωσης, αλλά με τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών όλα αυτά τα εμπόδια απομακρύνονται. Ο νεοφώτιστος αφοσιωμένος υπηρέτης εμπλουτίζεται εμπράκτως με τις υπερβατικές ιδιότητες των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών, πράγμα που σημαίνει έλξη για το όνομα, τη δόξα, τις ιδιότητες, τις διασκεδάσεις, κλπ. του Προσώπου της Θεότητας. Όταν αποκτήσει κάποιος τις ιδιότητες του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη, απολαμβάνει συνεχώς τη γεύση της αγνής αφοσίωσης στις υπερβατικές δραστηριότητες του Προσώπου της Θεότητας. Αυτή η γεύση του υπερβατικού κάνει αμέσως όλα τα υλικά πράγματα απεχθή. Γι' αυτό ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν αισθάνεται καμία έλξη για υλικές δραστηριότητες. Αφού εξαλειφθούν όλες οι αμαρτίες, δηλαδή τα εμπόδια στον δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης, έρχεται η έλξη του υπερβατικού, η σταθερότητα, η τέλεια καλαισθησία, οι υπερβατικές συγκινήσεις και τέλος η υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Αυτά τα στάδια αναπτύσσονται με τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών και αυτό είναι το νόημα αυτής της στροφής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

τατρανβαχαμ κρισνα-καταχπραγκαγιαταμ

ανουγκραχενασριναβαμ μανοχαραχ

ταχσρανταγια με 'νουπανταμ βισρινβαταχ

πριγιασραβασι ανγκα μαμαμπαβαντ ρουτσιχ

τατρα: συνέπεια τούτου – *ανου*: κάθε μέρα – *αχαμ*: εγώ – *κρισνα-καταχ*: αφήγηση των έργων του Κυρίου Κρίσνα – *πραγκαγιαταμ*: περιγράφοντας – *ανουγκραχενα*: από αναίτιο έλεος – *ασριναβαμ*: ακούγοντας, προσφέροντας την ακοή – *μαναχ-χαραχ*: ελκυστικές – *ταχ*: εκείνες – *σρανταγια*: με σεβασμό – *με*: σε εμένα – *ανουπανταμ*: κάθε βήμα – *βισρινβαταχ*: ακούγοντας προσεκτικά – *πριγιασραβασι*: του Προσώπου της Θεότητας – *ανγκα*: ω Βιασαντέβα – *μαμα*: εμού – *αμπαβατ*: έτσι έγινε – *ρουτσιχ*: γεύση.

Ω Βιασαντέβα, στη συντροφιά εκείνων των μεγάλων σοφών και με το έλεός τους, μπορούσα να τους ακούω να ιστορούν τις θελκτικές περιπέτειες του Κυρίου Κρίσνα. Και έτσι, ακούγοντας προσεκτικά, η αγάπη μου να ακούω για τον Θεό μεγάλωνε συνεχώς.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, θέλγει όχι μόνο με τα προσωπικά Του χαρακτηριστικά, αλλά και με τις υπερβατικές Του δραστηριότητες. Αυτό συμβαίνει επειδή το Απόλυτο είναι απόλυτο δια του ονόματος, της φήμης, της μορφής, των διασκεδάσεων, της ακολουθίας Του, κλπ. Ο Κύριος κατεβαίνει σε αυτόν τον υλικό κόσμο χάρη στο αναίτιο έλεός Του και φανερώνει τις διάφορες υπερβατικές Του διασκεδάσεις ως ανθρώπινο ον, έτσι ώστε εκείνα τα ανθρώπινα όντα που γοητεύονται από Αυτόν να μπορέσουν να επιστρέψουν στον Θεό. Οι άνθρωποι έχουν τη φυσική τάση να ακούν ιστορίες και αφηγήσεις διαφόρων προσώπων με εγκόσμια δράση, δίχως να γνωρίζουν ότι με αυτόν τον τρόπο σπαταλούν πολύτιμο χρόνο και εθίζονται στις τρεις ιδιότητες της εγκόσμιας φύσης. Αντί να χάνουμε τον χρόνο μας, μπορούμε να αποκτήσουμε πνευματικά οφέλη στρέφοντας την προσοχή μας στις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου. Ακούγοντας την εξιστόρηση των διασκεδάσεων του Κυρίου ερχόμαστε σε άμεση επαφή με το Πρόσωπο της Θεότητας και όπως αναφέραμε προηγουμένως, ακούγοντας για το Πρόσωπο της Θεότητας από τα μύχια της καρδιάς, τα πλάσματα αυτού του κόσμου καθαρίζονται από όλες τις συσσωρευμένες αμαρτίες. Έτσι, καθαρός από όλες τις αμαρτίες, ο ακροατής απελευθερώνεται σταδιακά από εγκόσμιες συναναστροφές και θέλγεται από τα χαρακτηριστικά του Κυρίου. Αυτό το εξηγεί ο Νάραντα από την προσωπική του εμπειρία. Το θέμα είναι ότι ακούγοντας απλώς κάποιος για τις διασκεδάσεις του Κυρίου, μπορεί να γίνει ένας από τους συντρόφους του Κυρίου. Ο Νάραντα έχει αιώνια ζωή, απεριόριστη γνώση και ανυπολόγιστη ευδαιμονία και μπορεί να ταξιδεύει σε όλον τον υλικό και πνευματικό κόσμο χωρίς περιορισμούς. Μπορούμε να επιτύχουμε την ανώτατη τελειότητα της ζωής ακούγοντας απλώς με προσοχή για τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου από τις κατάλληλες πηγές, όπως τις άκουσε στην προηγούμενη ζωή του ο Σρι Νάραντα από τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες (τους *μπακτι-βενταντα*). Αυτή η μέθοδος του ακούσματος στη συντροφιά αφοσιωμένων υπηρετών συνιστάται ιδιαίτερα για αυτή την εποχή της φιλονικίας (την εποχή του Κάλι).

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*τασμιμς ταντα λαμπντα-ρουτσερ μαχα-ματε
πριγιασραβασιασκαλιτα ματιρ μαμα
γιαγιαχαμ ετατ σαντ-ασατ σβα-μαγιαγια
πασιε μαγι μπραμανι καλπιταμ παρε*

τασμιν: όντας έτσι – ταντα: τότε – λαμπντα: κατόρθωσα – ρουτσεχ: γεύση – μαχα-ματε: ω μεγάλε σοφέ – πριγιασραβασι: στον Κύριο – ασκαλιτα-ματιχ: αδιάλειπτη προσοχή – μαμα: εμού – γιαγια: με την οποία – αχαμ: εγώ – ετατ: όλα αυτά – σατ-ασατ: χονδροειδή και λεπτά – σβα-μαγιαγια: η δική του άγνοια – πασιε: βλέπω – μαγι: σε εμένα – μπραμανι: ο Υπέρτατος – καλπιταμ: είναι δεκτό – παρε: στην Υπέρβαση.

Ω μεγάλε σοφέ, μόλις απέκτησα αγάπη για τον Θεό, η επιθυμία μου να ακούω για τον Κύριο ήταν αδιάκοπη. Και όσο η αγάπη μου μεγάλωνε, μπορούσα να δω ότι μόνον εξαιτίας της άγνοιάς μου είχα δεχθεί χονδροειδή και λεπτά περιβλήματα, επειδή και ο Κύριος και εγώ είμαστε υπερβατικοί.

Η άγνοια της υλικής ύπαρξης παραβάλλεται με το σκοτάδι και σε όλα τα βεδικά έργα το πρόσωπο της Θεότητας παραβάλλεται με τον ήλιο. Όπου υπάρχει φως δεν μπορεί να υπάρχει σκοτάδι. Το να ακούμε για τις διασκεδάσεις του Κυρίου αποτελεί από μόνο του υπερβατική συναναστροφή με τον Κύριο, επειδή δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Κύριο και τις υπερβατικές Του διασκεδάσεις. Η επαφή με το υπέρτατο φως διαλύει κάθε άγνοια. Μόνον εξαιτίας της άγνοιας η υποκείμενη σε όρους ψυχή πιστεύει εσφαλμένα ότι και η ίδια και ο Κύριος είναι προϊόντα της υλικής φύσης. Στη πραγματικότητα, το Πρόσωπο της Θεότητας και τα ζωντανά όντα είναι υπερβατικά και δεν έχουν καμία σχέση με την υλική φύση. Όταν αφαιρεθεί η άγνοια, συνειδητοποιούμε πλήρως ότι τίποτα δεν υπάρχει χωρίς το Πρόσωπο της Θεότητας. Αφού το χονδροειδές και το λεπτό σώμα απορρέουν από το Πρόσωπο της Θεότητας, η γνώση του φωτός μας επιτρέπει να χρησιμοποιήσουμε και τα δύο στην υπηρεσία του Κυρίου. Το χονδροειδές σώμα πρέπει να χρησιμοποιείται για να προσφέρει

νερό στον Κύριο, να προσκυνά τον Κύριο, να καθαρίζει τον ναό του Κυρίου και για άλλες παρόμοιες πράξεις προσφοράς υπηρεσίας στον Κύριο. Η μέθοδος του *αρτσανα*, δηλαδή της λατρείας του Κυρίου στον ναό, συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση του χονδροειδούς σώματος στην υπηρεσία του Κυρίου. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο λεπτός νους πρέπει να απασχολείται ακούγοντας τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου, να τις σκέφτεται, να ψέλνει το όνομά Του, κλπ. Όλες οι ασχολίες αυτού του είδους είναι υπερβατικές. Καμία από τις χονδροειδείς ή τις λεπτές αισθήσεις δεν πρέπει να απασχολείται διαφορετικά. Μια τέτοια συνειδητοποίηση των υπερβατικών πράξεων γίνεται δυνατή μετά από πάρα πολλά χρόνια μαθητείας στην υπηρεσία αφοσίωσης, αλλά και η απλή έλξη για την αγάπη του Θεού, όπως καλλιιεργήθηκε από τον σοφό Νάραντα, είναι εξαιρετικά αποτελεσματική.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*ιτταμ σαρτ-πραβρισικαβ ριτου χαρερ
βισρινβατο με 'νουσαβαμ γιασο 'μαλαμ
σανκιρτιαμαναμ μουνιμπιρ μαχααμαμπιρ
μπακτιχ πραβριττααμα-ρατζας-ταμοπαλα*

ιτταμ: έτσι – *σαρατ*: το φθινόπωρο – *πραβρισικω*: η περίοδος των βροχών – *ριτου*: δύο εποχές – *χαρεχ*: του Κυρίου – *βισρινβαταχ*: ακούγοντας συνεχώς – *με*: εγώ ο ίδιος – *ανουσαβαμ*: συνεχώς – *γιασαχ αμαλαμ*: ανόθευτη δόξα – *σανκιρτιαμαναμ*: που εξυμνείται – *μουνιμπιχ*: οι μεγάλοι σοφοί – *μαχα-αμαμπιχ*: μεγάλες ψυχές – *μπακτιχ*: υπηρεσία αφοσίωσης – *πραβριττα*: άρχισε να κυλάει – *ατμα*: το ζωντανό ον – *ρατζαχ*: η κατάσταση του πάθους – *ταμα*: η κατάσταση της άγνοιας – *ουπαχα*: εξαφανίσθηκαν.

Έτσι κατά τη διάρκεια δύο εποχών –της εποχής των βροχών και του φθινοπώρου- είχα την τύχη να ακούω εκείνους τους μεγάλους σοφούς να υμνούν συνεχώς τις αμόλυντες δόξες του Κυρίου Χαρί. Και καθώς άρχισε να κυλά από εμένα υπηρεσία αφοσίωσης, τα καλύμματα του πάθους και της άγνοιας εξαφανίσθηκαν.

Η προσφορά υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης στον Υπέρτατο Κύριο είναι η φυσική τάση κάθε ζωντανού όντος. Αυτή η έμφυτη ορμή υπάρχει σε λανθάνουσα κατάσταση σε όλους, αλλά εξαιτίας της επαφής με την υλική φύση, οι καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας την σκεπάζουν από αμνημονεύτων χρόνων. Αν με τη χάρη του Κυρίου και των μεγάλων ψυχών που Τον λατρεύουν ένα ζωντανό ον είναι αρκετά τυχερό ώστε να έρθει σε επαφή με αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου και να έχει την ευκαιρία να ακούσει τις ανόθευτες δόξες Του, τότε σίγουρα το ρεύμα της υπηρεσίας αφοσίωσης θα αρχίσει να κυλά σαν ποτάμι. Όπως το ποτάμι κυλάει μέχρι να φτάσει στη θάλασσα, έτσι και η αγνή υπηρεσία αφοσίωσης κυλάει, με τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών, μέχρι να φτάσει στον ύψιστο στόχο, δηλαδή στην υπερβατική αγάπη του Θεού. Ένα τέτοιο ρεύμα υπηρεσίας αφοσίωσης δεν μπορεί να σταματήσει. Αντίθετα, αυξάνει όλο και περισσότερο χωρίς όρια. Το ρεύμα της υπηρεσίας αφοσίωσης είναι τόσο ισχυρό, ώστε ακόμα και ένας θεατής απελευθερώνεται από την επίδραση του πάθους και της άγνοιας. Έτσι αυτές οι δύο ιδιότητες της φύσης αφαιρούνται και το ζωντανό ον απελευθερώνεται και έρχεται στην αρχική του κατάσταση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

τασιαϊβαμ με 'νουρακτασια

πρασριτασια χαταϊνασαχ

σραντανανασια μπαλασια

νταντασιανουτσαρσασια τσα

τασια: αυτού – *εβαμ*: έτσι – *με*: εμού – *ανουρακτασια*: προσκολλημένος σε αυτούς – *πρασριτασια*: με υπακοή – *χατα*: απαλλαγμένος – *ενασαχ*: τις αμαρτίες – *σραντανανασια*: του πιστού – *μπαλασια*: του αγοριού – *νταντασια*: υπέταξα, εδάμασα – *ανουτσαρσασια*: ακολουθώντας αυστηρά τις οδηγίες – *τσα*: και.

Τους ήμουν πολύ αφοσιωμένος και υπηρετώντας τους όλες οι αμαρτίες μου εξαφανίσθηκαν. Είχα ευγενική συμπεριφορά και η πίστη μου σε

αυτούς ήταν ακλόνητη. Είχα δαμάσει τις αισθήσεις και ακολουθούσα αυστηρά τις οδηγίες τους με το σώμα και με τον νου.

Αυτές είναι οι απαραίτητες αρετές ενός πιθανού υποψηφίου, που επιθυμεί να υψωθεί στη θέση του αγνού, ανόθευτου αφοσιωμένου υπηρέτη. Ένας τέτοιος υποψήφιος πρέπει να επιζητεί πάντα τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών. Δεν θα πρέπει να παραπλανάται από ψευτοαφοσιωμένους υπηρέτες. Ο ίδιος θα πρέπει να είναι άδολος και ευγενικός ώστε να λάβει τις οδηγίες τέτοιων αγνών αφοσιωμένων υπηρετών. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης είναι μια ψυχή υποταγμένη πλήρως στο Πρόσωπο της Θεότητας. Αναγνωρίζει το Πρόσωπο της Θεότητας ως Υπέρτατο Κύριο και όλους τους άλλους ως υπηρέτες Του. Μόνο με τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών μπορούμε να απαλλαγούμε από όλες τις αμαρτίες που έχουν συσσωρευθεί από τις εγκόσμιες συναναστροφές. Ο νεοφώτιστος αφοσιωμένος υπηρέτης πρέπει να υπηρετεί τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη με πίστη, να είναι υπάκουος και να ακολουθεί αυστηρά τις οδηγίες του. Αυτά είναι τα γνωρίσματα ενός αφοσιωμένου υπηρέτη που είναι αποφασισμένος να επιτύχει, ακόμα και κατά τη διάρκεια αυτής της ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

γκιαναμ γκουχιαταμαμ γιατ τατ

σακσαντ μπαγκαβατοντιταμ

ανβαβοτσαν γκαμισιανταχ

κριπαγια ντινα-βατσαλαχ

γκιαναμ: η γνώση – *γκουχιαταμαμ*: η πιο εμπιστευτική – *γιατ*: τι είναι – *τατ*: εκείνο – *σακσατ*: απευθείας – *μπαγκαβατα-ουντιταμ*: παρουσιασμένη από τον Ίδιο τον Κύριο – *ανβαβοτσαν*: edίδαξαν – *γκαμισιανταχ*: ενώ αναχωρούσαν – *κριπαγια*: από αναίτιο έλεος - *ντινα-βατσαλαχ*: όσοι είναι πολύ καλοί με τους φτωχούς και τους ταπεινούς.

Καθώς έφευγαν, οι μπακτι-βενταντα εκείνοι, που είναι τόσο καλοί με τους φτωχούς και τους ταπεινούς, μου δίδαξαν εκείνη την πλέον εμπιστευτική γνώση που παρουσίασε ο Ίδιος ο Κύριος.

Ένας αγνός Βενταντιστής ή μπακτι-βενταντα διδάσκει τους οπαδούς του σύμφωνα ακριβώς με τα διδάγματα του Ίδιου του Κυρίου. Το Πρόσωπο της Θεότητας έχει διδάξει ρητώς τους ανθρώπους και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και σε όλες τις άλλες γραφές να ακολουθούν μόνο τον Κύριο. Ο Κύριος είναι που δημιουργεί συντηρεί και εκμηδενίζει τα πάντα. Ολόκληρη η εκδηλωμένη δημιουργία υπάρχει χάρη στη θέλησή Του και χάρη στη θέλησή Του, όταν όλο αυτό το θέαμα τελειώσει, Αυτός θα παραμείνει στον αιώνιο τόπο Του μαζί με όλα Του τα παραφερνάλια. Ήταν εκεί πριν από τη δημιουργία και θα συνεχίσει να είναι εκεί μετά την καταστροφή. Δεν είναι συνεπώς ένα από τα δημιουργημένα όντα. Είναι υπερβατικός. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει ότι πολύ πριν μεταδώσει τη διδασκαλία στον Αρτζούνα, η ίδια διδασκαλία είχε δοθεί στον θεό-ήλιο, αλλά επειδή με την πάροδο του χρόνου χρησιμοποιήθηκε λανθασμένα και η διάδοσή της διακόπηκε, την δίδαξε ξανά στον Αρτζούνα επειδή ήταν τέλειος αφοσιωμένος υπηρέτης και φίλος Του. Επομένως, η διδασκαλία του Κυρίου μπορεί να κατανοηθεί μόνον από τους αφοσιωμένους υπηρέτες και από κανέναν άλλον. Οι ιμπερσοναλιστές, οι οποίοι δεν γνωρίζουν τίποτα για την υπερβατική μορφή του Κυρίου, δεν μπορούν να καταλάβουν αυτό το πλέον εμπιστευτικό μήνυμα του Κυρίου. Η έκφραση «η πλέον εμπιστευτική γνώση» είναι βαρυσήμαντη, επειδή η γνώση της υπηρεσίας αφοσίωσης είναι πολύ πάνω από τη γνώση του απρόσωπου *μπραμαν*. *Γκιαναμ* σημαίνει συνηθισμένη γνώση ή οποιοσδήποτε κλάδος της γνώσης. Η γνώση αυτή αναπτύσσεται μέχρι τη γνώση του απρόσωπου *μπραμαν*. Πάνω από αυτό το στάδιο, όταν η γνώση αυτή αναμειχθεί με αφοσίωση, εξελίσσεται σε γνώση της Παραμάτμα, δηλαδή του Θεού που διαποτίζει τα πάντα. Αυτή η γνώση είναι πιο εμπιστευτική. Αλλά όταν αυτή η γνώση μετατραπεί σε αγνή υπηρεσία αφοσίωσης και αποκτηθεί το εμπιστευτικό τμήμα της υπερβατικής γνώσης, τότε ονομάζεται «η πλέον εμπιστευτική γνώση». Αυτή η πλέον εμπιστευτική γνώση μεταδόθηκε από τον Κύριο στον Μπράμα, στον Αρτζούνα, στον Ούνταβα, κλπ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*γιεναϊβαχαμ μπαγκαβατο
βασουντεβασια βεντασαχ
μαγιανουμπαβαμ αβινταμ
γιενα γκατσαντι τατ-πανταμ*

γιενα: με την οποία – *εβα:* βεβαίως – *αχαμ:* εγώ – *μπαγκαβαταχ:* του Προσώπου της Θεότητας – *βασουντεβασια:* του Κυρίου Σρι Κρίσνα – *βεντασαχ:* του υπέρτατου δημιουργού – *μαγια:* η ενέργεια – *ανουμπαβαμ:* επιρροή – *αβινταμ:* εύκολα κατανοητό – *γιενα:* με το οποίο – *γκατσαντι:* πηγαίνουν – *τατ-πανταμ:* στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου.

Με αυτή την εμπιστευτική γνώση μπορούσα να καταλάβω καθαρά την επιρροή της ενέργειας του Κυρίου Σρι Κρίσνα, ο οποίος δημιουργεί, συντηρεί και καταστρέφει τα πάντα. Όποιος το κατορθώσει αυτό μπορεί να επιστρέψει στον Κύριο και να Τον συναντήσει προσωπικά.

Με την υπηρεσία αφοσίωσης, δηλαδή με την πλέον εμπιστευτική γνώση, μπορούμε να κατανοήσουμε πολύ εύκολα πώς λειτουργούν οι διάφορες ενέργειες του Κυρίου. Ένα μέρος της ενέργειάς Του εκδηλώνει τον υλικό κόσμο, ένα άλλο, ανώτερο, εκδηλώνει τον πνευματικό κόσμο και η ενδιάμεση ενέργειά εκδηλώνει τις ζωντανές οντότητες, που υπηρετούν είτε τη μία είτε την άλλη από τις άλλες δύο ενέργειες. Οι ζωντανές οντότητες που υπηρετούν την υλική ενέργεια αγωνίζονται σκληρά για την ύπαρξη και την ευτυχία, η οποία τους παρουσιάζεται ως ψευδαίσθηση. Αλλά όσες βρίσκονται στην πνευματική ενέργεια υπηρετούν απευθείας τον Κύριο σε συνθήκες αιώνιας ζωής, τέλειας γνώσης και παντοτινής ευδαιμονίας. Όπως έχει πει ευθέως ο Κύριος στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, επιθυμεί να επιστρέψουν σε Αυτόν όλες οι υποκείμενες σε όρους ψυχές, που σαπίζουν στο βασίλειο της υλικής ενέργειας, εγκαταλείποντας κάθε ασχολία στον υλικό κόσμο. Αυτό είναι το πλέον εμπιστευτικό μέρος της γνώσης, αλλά μπορεί να κατανοηθεί μόνον από τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες και μόνον αυτοί οι αφοσιωμένοι υπηρέτες εισέρχονται στο βασίλειο του Θεού για να Τον δουν και να Τον υπηρετήσουν προσωπικά. Το χειροπιαστό παράδειγμα είναι ο ίδιος ο Νάραντα, που έφτασε σε αυτό το στάδιο της αιώνιας γνώσης και ευδαιμονίας. Οι μέθοδοι και τα μέσα είναι ανοιχτά για όλους, αρκεί να συμφωνήσουν να ακολουθήσουν τα βήματα του Σρι

Νάραντα. Σύμφωνα με τις *σρουτι* (τις γραφές), ο Υπέρτατος Κύριος, χωρίς να καταβάλει προσπάθεια, διαθέτει απεριόριστες ενέργειες, που όπως αναφέραμε προηγουμένως κατατάσσονται σε τρεις κύριες κατηγορίες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

ετατ σαμσουτσιταμ μπραμαμς

ταπα-τραγια-τσικιτσιταμ

γιαντ ισβαρε μπαγκαβατι

καρμα μπραμανι μπαβιταμ

ετατ: τόσο πολύ – *σαμσουτσιταμ*: έχει κριθεί από όσους γνωρίζουν – *μπραμαν*: ω *μπραμανα* Βιάσα – *ταπα-τραγια*: τριών ειδών δυστυχίες – *τσικιτσιταμ*: θεραπευτικά μέτρα – *γιατ*: τι – *ισβαρε*: ο υπέρτατος ρυθμιστής – *μπαγκαβατι*: στο Πρόσωπο της Θεότητας – *καρμα*: οι ενδεικνυόμενες για κάποιον δραστηριότητες – *μπραμανι*: στον μεγάλο – *μπαβιταμ*: αφιερωμένες.

Ω *μπραμανα* Βιασαντέβα, αυτοί που γνωρίζουν έχουν κρίνει ότι το καλύτερο θεραπευτικό μέτρο για να απαλλαγούμε από κάθε λύπη και δυστυχία είναι να αφιερώνουμε τις πράξεις μας στον Υπέρτατο Κύριο, το Πρόσωπο της Θεότητας.

Ο Σρι Νάραντα είχε προσωπική πείρα του γεγονότος ότι ο πιο εφικτός και πρακτικός τρόπος που ανοίγει τον δρόμο της σωτηρίας και ανακουφίζει από όλες τις δυστυχίες της ζωής είναι να ακούμε υπάκουα από τις σωστές και γνήσιες πηγές για τα υπερβατικά έργα του Κυρίου. Είναι η μόνη θεραπευτική μέθοδος. Όλη η υλική ύπαρξη είναι γεμάτη δυστυχίες. Για την απαλλαγή από τις τριών ειδών δυστυχίες, δηλαδή τις δυστυχίες που προέρχονται από το σώμα και τον νου, τις δυστυχίες που οφείλονται σε φυσικές καταστροφές και εκείνες που οφείλονται σε άλλα ζωντανά όντα, έχουν επινοηθεί από τους μικροσκοπικούς εγκεφάλους ανοήτων ανθρώπων πολλές θεραπευτικές μέθοδοι. Όλος ο κόσμος αγωνίζεται σκληρά για να αποφύγει αυτές τις δυστυχίες, οι άνθρωποι όμως δεν

γνωρίζουν ότι χωρίς τη συγκατάθεση του Κυρίου, κανένα σχέδιο και κανένα θεραπευτικό μέτρο δεν πρόκειται να φέρει ειρήνη και γαλήνη. Η θεραπευτική αγωγή για την ίαση ενός ασθενούς είναι άχρηστη αν δεν επικυρωθεί από τον Κύριο. Το πέραςμα του ποταμού ή του ωκεανού με το κατάλληλο σκάφος δεν θα πετύχει αν δεν το εγκρίνει ο Κύριος. Πρέπει να γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι ο Κύριος είναι η ύψιστη αρχή συγκατάθεσης και συνεπώς, για την τελική επιτυχία ή για την απαλλαγή από τα εμπόδια στον δρόμο της επιτυχίας, πρέπει να κατευθύνουμε τις προσπάθειές μας προς το έλεος του Κυρίου. Ο Κύριος διαπερνά τα πάντα, είναι παντοδύναμος, παντογνώστης και πανταχού παρών. Είναι η ύψιστη αρχή επικύρωσης κάθε καλού ή κακού αποτελέσματος. Πρέπει επομένως να μάθουμε να αφιερώνουμε όλες μας τις πράξεις στον Κύριο, ώστε να μας προσφέρει το έλεός Του και να Τον αποδεχθούμε είτε ως απρόσωπο *μπραμαν* είτε ως εντοπισμένη Παραμάτμα είτε ως Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Δεν έχει σημασία τι είμαστε. Πρέπει να αφιερώσουμε τα πάντα στην υπηρεσία Του. Αν κάποιος είναι επιστήμονας ή φιλόσοφος ή ποιητής ή καλλιεργημένος λόγιος, κλπ., θα πρέπει να χρησιμοποιεί τη μόρφωσή του για να εδραιώσει την υπεροχή του Κυρίου. Προσπαθείστε να εξετάσετε την ενέργεια του Κυρίου σε κάθε τομέα της ζωής. Μην Τον επικρίνετε και μην προσπαθείτε να γίνετε σαν Αυτόν ή να πάρετε τη θέση Του, επειδή συγκεντρώσατε απλώς κάποια αποσπασματική γνώση. Αν κάποιος είναι πολιτικός ή στρατιωτικός ή έχει διοικητική ή κυβερνητική θέση, θα πρέπει να προσπαθεί να εδραιώσει την υπεροχή του Κυρίου στη δημόσια ζωή. Πολεμείστε για τον Κύριο όπως έκανε ο Σρι Αρτζούνα. Στην αρχή, ο Σρι Αρτζούνα, ο μεγάλος πολεμιστής, αρνήθηκε να πολεμήσει, αλλά όταν ο Κύριος τον έπεισε ότι η μάχη ήταν απαραίτητη, ο Σρι Αρτζούνα άλλαξε γνώμη και πολέμησε για τον Κύριο. Κατά τον ίδιο τρόπο, αν κάποιος είναι επιχειρηματίας ή βιομήχανος ή γεωργός, κλπ., θα πρέπει να ξοδεύει τα χρήματα που τόσο δύσκολα απέκτησε για τον Κύριο. Να σκέφτεστε πάντα ότι τα συγκεντρωμένα χρήματα είναι τα πλούτη του Κυρίου. Τα πλούτη θεωρούνται ότι είναι η θεά της τύχης, η Λάκσμι, και ο Κύριος, ο Ναράγιανα, είναι ο σύζυγος της Λάκσμι. Προσπαθείστε να βάλετε τη Λάκσμι στην υπηρεσία του Κυρίου Ναράγιανα και ας είστε ευτυχισμένοι. Αυτός είναι ο τρόπος για τη συνειδητοποίηση του Κυρίου σε κάθε τομέα της ζωής. Σε τελευταία ανάλυση, το καλύτερο είναι να απαλλαγούμε από όλες τις υλικές ασχολίες και να αφοσιωθούμε εντελώς στο άκουσμα των υπερβατικών διασκεδάσεων του Κυρίου. Αν όμως δεν έχουμε αυτή την ευκαιρία, τότε θα πρέπει να χρησιμοποιούμε στην υπηρεσία του Κυρίου όλα όσα μας έλκουν ιδιαίτερα. Αυτός είναι ο δρόμος της ειρήνης και της ευημερίας. Και η λέξη *σαμσουτσιταμ* σε αυτή τη

στροφή έχει επίσης ιδιαίτερη σημασία. Δεν θα πρέπει να σκεφτούμε ούτε στιγμή ότι η συνειδητοποίηση του Νάραντα ήταν απλώς μια αφελής φαντασίωση. Δεν είναι έτσι. Είναι η συνειδητοποίηση έμπειρων και σοφών λογίων. Αυτή είναι η αληθινή σημασία της λέξης *σαμσουτσιταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

αμαγιο γιας τσα μπουταναμ

τζαγιατε γιενα σουβρατα

ταντ εβα χι αμαγιαμ ντραβιαμ

να πουνати τσικιτσιταμ

αμαγιαχ: οι ασθένειες – *γιαχ τσα*: οτιδήποτε – *μπουταναμ*: του ζωντανού όντος – *τζαγιατε*: γίνεται δυνατό – *γιενα*: με το μέσον - *σουβρατα*: ω καλή ψυχή – *τατ*: εκείνο – *εβα*: πολύ – *χι*: ασφαλώς – *αμαγιαμ*: η ασθένεια - *ντραβιαμ*: πράγμα - *να*: δεν – *πουνати*: θεραπεύει – *τσικιτσιταμ*: θεραπευμένο.

Δεν είναι αλήθεια, ω καλόψυχε, ότι η αρρώστια θεραπεύεται με το ίδιο πράγμα που την προκάλεσε αν αυτό χρησιμοποιηθεί θεραπευτικά;

Ο έμπειρος γιατρός θεραπεύει τον ασθενή με θεραπευτική δίαιτα. Για παράδειγμα, μερικές φορές οι ετοιμασίες από γάλα προκαλούν διαταραχές στα έντερα. Αλλά το ίδιο ακριβώς γάλα, αν πήξει και αναμειχθεί με ορισμένα άλλα συστατικά, θεραπεύει αυτές τις διαταραχές. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι τρεις δυστυχίες της υλικής ύπαρξης δεν μπορούν να μετριασθούν μόνο με υλικές δραστηριότητες. Οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να αποκτήσουν πνευματικό χαρακτήρα, ακριβώς όπως το σίδηρο κοκκινίζει από τη φωτιά και έτσι η φωτιά αρχίζει τη δράση της. Κατά τον ίδιο τρόπο, η υλική αντίληψη ενός πράγματος μεταβάλλεται αμέσως μόλις τεθεί στην υπηρεσία του Κυρίου. Αυτό είναι το μυστικό της πνευματικής επιτυχίας. Δεν πρέπει να προσπαθούμε να κυριαρχήσουμε στην υλική φύση, μα ούτε και να απορρίπτουμε τα υλικά πράγματα. Ο καλύτερος τρόπος αξιοποίησης της άσχημης θέσης μας στον υλικό κόσμο είναι να

χρησιμοποιούμε τα πάντα για το υπέρτατο πνευματικό ον. Τα πάντα εκπορεύονται από το υπέρτατο πνεύμα και με την ασύληπτη δύναμή του μπορεί να μετατρέψει το πνεύμα σε ύλη και την ύλη σε πνεύμα. Συνεπώς, κάτι το (δήθεν) υλικό μετατρέπεται αμέσως σε πνευματική δύναμη χάρις στην υπέρτατη θέληση του Κυρίου. Ο απαραίτητος όρος για μια τέτοια μετατροπή είναι η χρησιμοποίηση της υποτιθέμενης ύλης στην υπηρεσία του πνεύματος. Αυτός είναι ο τρόπος για να θεραπεύσουμε τις υλικές μας ασθένειες και να υψωθούμε στο πνευματικό επίπεδο, όπου δεν υπάρχει ούτε δυστυχία ούτε στενοχώρια ούτε φόβος. Όταν όλα χρησιμοποιούνται με αυτόν τον τρόπο στην υπηρεσία του Κυρίου, θα μπορέσουμε να αισθανθούμε ότι δεν υπάρχει τίποτα εκτός από το Υπέρτατο Μπραμάν. Έτσι συνειδητοποιούμε το βεδικό *μαντρα* που λέει ότι «τα πάντα είναι *μπραμάν*».

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

εβαμ νριναμ κριγια-γιογκαχ

σαρβε σαμσριτι-χεταβαχ

τα εβατμα-βινασαγια

καλπαντε καλπιταχ παρε

εβαμ: έτσι – *νριναμ*: του ανθρώπινου όντος – *κριγια-γιογκαχ*: όλες οι πράξεις – *σαρβε*: τα πάντα – *σαμσριτι*: υλική ύπαρξη – *χεταβαχ*: προκαλεί – *τε*: εκείνο – *εβα*: βεβαίως – *ατμα*: το δέντρο της εργασίας – *βινασαγια*: σκοτώνοντας – *καλπαντε*: γίνονται ικανές – *καλπιταχ*: αφιερωμένες – *παρε*: στην Υπέρβαση.

Έτσι, όταν όλες οι πράξεις του ανθρώπου αφιερωθούν στον Κύριο, οι ίδιες ακριβώς πράξεις που προκαλούσαν την ατέλειωτη σκλαβιά του, τώρα καταστρέφουν το δέντρο της δράσης.

Η δράση που αποβλέπει στην απόλαυση και που δεσμεύει αιωνίως το ζωντανό ον παρομοιάζεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* με τη βανιανή, την ινδική συκιά, επειδή έχει σίγουρα πολύ βαθιές ρίζες. Όσο διατηρούμε την

τάση να απολαύσουμε τους καρπούς της εργασίας μας, θα υποχρεωνόμαστε να συνεχίζουμε τη μετανάστευση της ψυχής από το ένα σώμα και από το ένα μέρος στο άλλο, σύμφωνα με τη φύση της δράσης μας. Η τάση για απόλαυση μπορεί να μετατραπεί σε επιθυμία να υπηρετήσουμε την αποστολή του Κυρίου. Με αυτόν τον τρόπο, η δράση μας μεταβάλλεται σε *καρμα-γιογκα*, δηλαδή στον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να επιτύχουμε πνευματική τελειότητα ενώ κάνουμε τη δουλειά που από τη φύση μας αγαπάμε. Εδώ η λέξη *ατμα* υποδηλώνει τις κατηγορίες της δράσης που αποσκοπεί στην απόλαυση. Το συμπέρασμα είναι ότι όταν τα αποτελέσματα κάθε είδους δράσης συνδυάζονται πλήρως με την υπηρεσία του Κυρίου, η δράση αυτή παύει να γεννά πρόσθετο *καρμα* και εξελίσσεται σταδιακά σε υπερβατική υπηρεσία αφοσίωσης, η οποία όχι μόνο κόβει εντελώς τις ρίζες της βανιανής, του δέντρου της δράσης, αλλά μεταφέρει επίσης τον υπαίτιο της δράσης στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου.

Για να ανακεφαλαιώσουμε, πρώτα απ' όλα πρέπει να αναζητήσουμε τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών, που όχι μόνο γνωρίζουν καλά τη Βεντάντα, αλλά είναι και αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές και ανόθευτοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Σρι Κρίσνα, του Προσώπου της Θεότητας. Οι νεοφώτιστοι αφοσιωμένοι υπηρέτες πρέπει να προσφέρουν στα πλαίσια αυτής της συναναστροφής υπηρεσία αγάπης, σωματικά και διανοητικά, χωρίς επιφυλάξεις. Αυτή η υπηρετική στάση θα παρακινήσει τις μεγάλες ψυχές να παραχωρήσουν το έλεός τους με μεγαλύτερη εύνοια, πράγμα που θα χαρίσει στον νεοφώτιστο όλες τις υπερβατικές ιδιότητες των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών. Αυτό θα του δημιουργήσει προοδευτικά ισχυρή έλξη για να ακούει τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου και θα του επιτρέψει να κατανοήσει την καταστατική θέση του χονδροειδούς και του λεπτού σώματος και πέρα από αυτά, τη γνώση της αγνής ψυχής και την αιώνια σχέση της με την Υπέρτατη Ψυχή, το Πρόσωπο της Θεότητας. Αφού αυτή η αιώνια σχέση διαπιστωθεί και εδραιωθεί, η αγνή υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου αρχίζει να εξελίσσεται σταδιακά σε τέλεια γνώση του Προσώπου της Θεότητας, πέρα από τα όρια του απρόσωπου *μπραμαν* και της εντοπισμένης Παραμάτμα. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, με την άσκηση αυτού του *πουρουσοτταμα-γιογκα*, τελειοποιείται κανείς ακόμα και κατά τη διάρκεια της τωρινής σωματικής ύπαρξης και εμφανίζει όλες τις καλές ιδιότητες του Κυρίου στο υψηλότερο ποσοστό. Τέτοια προοδευτική εξέλιξη προκαλεί η συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*γιαντ ατρα κριγιατε καρμα
μπαγκαβατ-παριτοσαναμ
γκιαναμ γιατ ταντ αντιναμ χι
μπακτι-γιογκα-σαμανβιταμ*

γιατ: οτιδήποτε – *ατρα*: σε αυτή τη ζωή, σε αυτόν τον κόσμο – *κριγιατε*: εκτελεί – *καρμα*: εργασία – *μπαγκαβατ*: στο Πρόσωπο της Θεότητας – *παριτοσαναμ*: ικανοποίηση – *γκιαναμ*: γνώση – *γιατ τατ*: ό,τι ονομάζεται έτσι – *αντιναμ*: εξαρτώμενο – *χι*: ασφαλώς – *μπακτι-γιογκα*: με αφοσίωση και ευλάβεια – *σαμανβιταμ*: εναρμονισμένο με το *μπακτι-γιογκα*.

Οποιαδήποτε εργασία γίνεται σε αυτή τη ζωή για την ικανοποίηση του Κυρίου ονομάζεται *μπακτι-γιογκα* ή υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου και ό,τι ονομάζεται γνώση είναι παρεπόμενο.

Η κοινή και προσφιλή αντίληψη είναι ότι αν εκτελεί κανείς εργασία που αποβλέπει στην απόλαυση σύμφωνα με τις συστάσεις των γραφών, γίνεται απολύτως ικανός να αποκτήσει υπερβατική γνώση για την πνευματική του συνειδητοποίηση. Ορισμένοι θεωρούν το *μπακτι-γιογκα* ως μία άλλη μορφή του *καρμα*. Όμως στην πραγματικότητα το *μπακτι-γιογκα* βρίσκεται πάνω από το *καρμα* και τη *γκιανα*. Το *μπακτι-γιογκα* είναι ανεξάρτητο από τη *γκιανα* και το *καρμα*. Αλλά η *γκιανα* και το *καρμα* εξαρτώνται από το *μπακτι-γιογκα*. Όπως υποδεικνύει στον Βιάσα ο Σρι Νάραντα, το *κριγια-γιογκα* ή *καρμα-γιογκα* συνιστάται ιδιαίτερα, επειδή έχει ως αρχή την ικανοποίηση του Κυρίου. Ο Κύριος δεν θέλει να υποφέρουν τα παιδιά Του, τα ζωντανά όντα, από τις τρεις δυστυχίες της ζωής. Επιθυμεί να έρθουν όλα σε Αυτόν και να ζήσουν μαζί Του, αλλά επιστροφή στον Θεό σημαίνει ότι πρέπει να εξαγνισθούμε από τα υλικά μιάσματα. Όταν λοιπόν κάνουμε κάποια εργασία για την ικανοποίηση του Κυρίου, εξαγνιζόμαστε προοδευτικά από την υλική πάθηση. Η κάθαρση αυτή συνεπάγεται την απόκτηση πνευματικής γνώσης. Επομένως η γνώση εξαρτάται από το *καρμα*, δηλαδή την εργασία που γίνεται για τον Κύριο. Διαφορετικού είδους γνώση, χωρίς *μπακτι-γιογκα*, δηλαδή ικανοποίηση του Κυρίου, δεν

μπορεί να οδηγήσει στο βασίλειο του Θεού, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορεί να προσφέρει ούτε καν ένωση με τον Θεό, όπως έχει ήδη εξηγηθεί σε σχέση με τη στροφή *ναϊσκαρμιαμ απι ατσιουτα-μπαβα-βαρτζιταμ* (*Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* 1.5.12). Όπως επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, το συμπέρασμα είναι ότι ο αφοσιωμένος υπηρέτης, ο αφιερωμένος στην ανόθευτη υπηρεσία του Κυρίου και ιδιαίτερα στο άκουσμα και το ψάλσιμο της υπερβατικής δόξας Του, φωτίζεται ταυτόχρονα πνευματικά από τη θεία χάρη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

κουρβανα γιατρα καρμανι
μπαγκαβατς-τσικσαγιασακριτ
γκριναντι-γκουννα-ναμανι
κρισνασιανουσμαραντι τσα

κουρβαναχ: ενώ εκτελεί – *γιατρα*: οπότε – *καρμανι*: τα καθήκοντα – *μπαγκαβατ*: του Προσώπου της Θεότητας – *σικσαγια*: με τη θέληση – *ασακριτ*: συνεχώς – *γκριναντι*: αναλαμβάνει – *γκουννα*: τις ιδιότητες – *ναμανι*: τα ονόματα – *κρισναγια*: του Κρίσνα – *ανουσμαραντι*: θυμάται συνεχώς – *τσα*: και.

Όταν κάποιος εκτελεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με τη θέληση του Σρι Κρίσνα, του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, θυμάται συνεχώς τα ονόματά Του και τις ιδιότητές Του.

Ένας έμπειρος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου μπορεί να διαμορφώσει τη ζωή του κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ενώ εκτελεί τα διάφορα καθήκοντά του, είτε για αυτή τη ζωή είτε για την επόμενη, μπορεί να θυμάται συνεχώς τα ονόματα του Κυρίου, τη φήμη Του, τις ιδιότητές Του, κλπ., Η θέληση του Κυρίου είναι διατυπωμένη με σαφήνεια στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*: σε όλους τους τομείς της ζωής πρέπει να ενεργούμε μόνο για τον Κύριο. Σε όλους τους τομείς της ζωής ο Κύριος πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ιδιοκτήτης. Σύμφωνα με τις βεδικές τελετουργίες, σε κάθε περίπτωση,

ακόμα και κατά τη λατρεία ορισμένων ημιθέων, όπως ο Ίνντρα, ο Μπράμα, η Σαρασβάτι και ο Γκανέσα, πρέπει να υπάρχει η παράσταση του Βίσνου ως *γιαγκιεςβαρα*, δηλαδή ως αρχής που ελέγχει αυτές τις θυσίες. Παρόλο που συνιστάται η λατρεία συγκεκριμένων ημιθέων για συγκεκριμένους σκοπούς, η παρουσία του Βίσνου είναι υποχρεωτική προκειμένου να είναι αποτελεσματική αυτή η λατρεία.

Εκτός από τέτοιου είδους βεδικά καθήκοντα, ακόμα και για τις συνηθισμένες συναλλαγές μας (για παράδειγμα, στις οικογενειακές υποθέσεις μας, στη δουλειά μας, κλπ.), πρέπει να πιστεύουμε ότι το αποτέλεσμα κάθε δράσης οφείλει να παραχωρείται στον υπέρτατο δικαιούχο, τον Κύριο Σρι Κρίсна. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος διακηρύσσει ότι είναι ο υπέρτατος δικαιούχος κάθε απόλαυσης, ο υπέρτατος ιδιοκτήτης κάθε πλανήτη και ο υπέρτατος φίλος όλων των όντων. Κανένας εκτός από τον Κύριο Σρι Κρίсна δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι είναι ο ιδιοκτήτης των πάντων μέσα στη δημιουργία Του. Ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης το θυμάται αυτό διαρκώς και με αυτόν τον τρόπο διαδίδει το υπερβατικό όνομα, τη φήμη και τις ιδιότητες του Κυρίου, πράγμα που σημαίνει ότι βρίσκεται σε διαρκή επαφή με τον Κύριο. Ο Κύριος είναι ταυτόσημος με το όνομά Του, τη φήμη Του, κλπ., και συνεπώς συνεχής επαφή με το όνομά Του, τη φήμη Του, κλπ., σημαίνει πραγματική επαφή με τον Κύριο.

Το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός μας, όχι λιγότερο από πενήντα τοις εκατό, πρέπει να ξοδεύεται για την εκπλήρωση της θέλησης του Κυρίου Κρίсна. Δεν αρκεί απλώς να δίνουμε τις αποδοχές μας γι' αυτόν τον σκοπό, αλλά πρέπει επίσης να κηρύσσουμε αυτή τη θρησκεία της αφοσίωσης στους άλλους, επειδή και αυτό είναι μία από τις εντολές του Κυρίου. Ο Κύριος λέει ρητώς ότι κανένας δεν Του είναι πιο αγαπητός από εκείνον που κηρύσσει πάντα με αφοσίωση το όνομα και τη δόξα Του σε όλο τον κόσμο. Οι επιστημονικές ανακαλύψεις του υλικού κόσμου μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την εκπλήρωση της θέλησής Του. Επιθυμεί να κηρύσσεται το μήνυμα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, αλλά όχι και σε όσους δεν διακρίνονται για τις αскеτικότητες, τις αγαθοεργίες, την παιδεία τους, κλπ. Πρέπει επομένως να συνεχιστεί η απόπειρα για να μεταστραφούν σε αφοσιωμένους υπηρέτες Του όσοι είναι απρόθυμοι. Σχετικά με αυτό, ο Κύριος Τσετάνια δίδαξε μια πολύ απλή μέθοδο. Μας δίδαξε πώς να διαδίδουμε αυτό το υπερβατικό μήνυμα με τραγούδι, χορό και φαγητό. Ας δίνουμε λοιπόν το πενήντα τοις εκατό του εισοδήματός μας γι' αυτόν τον σκοπό. Αυτήν την εποχή της φιλονικίας και της διχόνοιας, εάν μόνο τα

εξέχοντα και τα εύπορα μέλη της κοινωνίας συμφωνήσουν να δαπανούν το πενήντα τοις εκατό του εισοδήματός τους στην υπηρεσία του Κυρίου, όπως διδάσκει ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, είναι απολύτως βέβαιο ότι αυτό το τεράστιο πανδαιμόνιο θα μετετραπεί σε υπερβατικό τόπο διαμονής του Κυρίου. Κανένας δεν θα αρνηθεί να πάρει μέρος σε συγκεντρώσεις όπου προσφέρεται τραγούδι, χορός και καλό φαγητό. Όλοι θα πάρουν μέρος σε τέτοιες εκδηλώσεις και είναι βέβαιο ότι ο καθένας ατομικά θα αισθανθεί την υπερβατική παρουσία του Κυρίου. Μόνον αυτό θα βοηθήσει τους συμμετέχοντες να έρθουν σε επαφή με τον Κύριο και έτσι να εξαγνισθούν σε συνθήκες πνευματικής συνειδητοποίησης. Ο μοναδικός όρος για την επιτυχημένη διεξαγωγή τέτοιων πνευματικών εκδηλώσεων είναι ότι πρέπει να γίνονται υπό την καθοδήγηση ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη εντελώς απαλλαγμένου από κάθε εγκόσμια επιθυμία, αδέσμευτου από τη δράση που αποβλέπει στην απόλαυση και από τις άνυδρες θεωρίες γύρω από τη φύση του Κυρίου. Κανένας δεν χρειάζεται να ανακαλύψει τη φύση του Κυρίου. Την έχει περιγράψει ήδη ο Ίδιος, ειδικά στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, αλλά και γενικά, σε όλες τις άλλες βεδικές γραφές. Χρειάζεται απλώς να τις δεχθούμε *in toto* και να συμμορφωθούμε με τις εντολές του Κυρίου. Αυτό θα μας οδηγήσει στον δρόμο της τελειοποίησης. Μπορούμε να παραμείνουμε στην κατάσταση που είμαστε. Κανένας δεν χρειάζεται να μεταβάλει τη θέση του, ιδιαίτερα αυτήν την εποχή των ποικίλων δυσκολιών. Ο μόνος όρος είναι ότι θα πρέπει να εγκαταλείψουμε τη συνήθεια των άνυδρων θεωριών, που έχουν ως στόχο το να γίνει κανείς ένα με τον Κύριο. Και αφού απαλλαγούμε από αυτού του είδους την υπεροπτική και αυτάρεσκη ματαιοδοξία, να δεχθούμε πολύ υπάκουα τις εντολές του Κυρίου, όπως είναι διατυπωμένες στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ή στην *Μπαγκαβαταμ*, από το στόμα ενός γνήσιου αφοσιωμένου υπηρέτη, οι αρετές του οποίου αναφέρονται πιο πάνω. Αυτό θα φέρει επιτυχία σε όλα, χωρίς καμία αμφιβολία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*ομ ναμο μπαγκαβατε τουμπιαμ
βασουντεβαγια ντιμαχι
πραντιουμναγιανιρουνταγια
ναμαχ σανκαρσαναγια τσα*

ομ: το σημάδι της εξύμνησης της υπερβατικής δόξας του Κυρίου – ναμαχ: προσκύνημα, υποταγή στον Κύριο – μπαγκαβατε: στο Πρόσωπο της Θεότητας – τουμπιαμ: σε Εσένα – βασουντεβαγια: στον Κύριο, τον γιο του Βασουντέβα – ντιμαχι: ας ψάλουμε – πραντιουμναγια, ανιρουνταγια και σανκαρσαναγια: όλες πλήρεις επεκτάσεις του Βασουντέβα – ναμαχ: υποταγή πλήρης σεβασμού – τσα: και.

Ας ψάλουμε όλοι τις δόξες του Βασουντέβα και των πλήρων επεκτάσεών Του, του Πραντιούμνα, του Ανιρούντα και του Σανκάρσανα.

Σύμφωνα με την *Παντσαρατρα*, ο Ναράγιανα είναι η αρχέγονη αιτία όλων των επεκτάσεων του Θεού. Αυτές είναι ο Βασουντέβα, ο Σανκάρσανα, ο Πραντιούμνα και ο Ανιρούντα. Ο Βασουντέβα και ο Σανκάρσανα βρίσκονται στο μέσο, αριστερά και δεξιά, ο Πραντιούμνα είναι στα δεξιά του Σανκάρσανα και ο Ανιρούντα στα αριστερά του Βασουντέβα. Αυτή είναι η διάταξη των τεσσάρων Θεοτήτων. Είναι γνωστές ως υπασπιστές του Κυρίου Σρι Κρίσνα.

Αυτή η στροφή είναι ένας βεδικός ύμνος ή *μαντρα*, που αρχίζει με το *ομκαρα πραναβα* και έτσι το *μαντρα* εδραιώνεται με την υπερβατική μέθοδο ψαλσίματος, δηλαδή με το *ομ ναμο ντιμαχι*, κλπ.

Το νόημα είναι ότι οποιαδήποτε δουλειά, είτε στη σφαίρα της δράσης που αποβλέπει στην απόλαυση είτε στη σφαίρα της εμπειρικής φιλοσοφίας, η οποία δεν έχει ως τελικό στόχο την υπερβατική συνειδητοποίηση του Υπερτάτου Κυρίου θεωρείται άχρηστη. Γι' αυτό ο Ναράντατζι εξήγησε τη φύση της ανόθευτης υπηρεσίας αφοσίωσης με το προσωπικό του παράδειγμα, δηλαδή την ανάπτυξη οικειότητας ανάμεσα στον Κύριο και τη ζωντανή οντότητα με τη σταδιακή μέθοδο της βαθμηδόν αυξανόμενης αφοσίωσης. Αυτή η προοδευτική πορεία υπερβατικής αφοσίωσης στον Κύριο κορυφώνεται με την υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Η αγάπη αυτή ονομάζεται *πρεμα* και εκδηλώνεται με διάφορες υπερβατικές μορφές που ονομάζονται *ρασα* (γεύσεις). Η υπηρεσία αφοσίωσης εμφανίζεται επίσης και σε μικτή μορφή, δηλαδή αναμεμιγμένη είτε με δράση που αποβλέπει στην απόλαυση είτε με εμπειρικές φιλοσοφικές θεωρίες.

Το θέμα που έθιξαν οι μεγάλοι *ρισι* με επικεφαλής τον Σωνάκα σχετικά με το εμπιστευτικό μέρος του επιτεύγματος του Σούτα μέσω του

πνευματικού δασκάλου εξηγείται εδώ με το ψάλσιμο αυτού του ύμνου, που αποτελείται από τριάντα τρία γράμματα. Το *μαντρα* αυτό απευθύνεται στις τέσσερεις Θεότητες, δηλαδή στον Κύριο μαζί με τις πλήρεις επεκτάσεις Του. Η κεντρική μορφή είναι ο Κύριος Σρι Κρίσνα και οι πλήρεις επεκτάσεις είναι οι υπασπιστές Του. Το πλέον εμπιστευτικό μέρος της διδασκαλίας είναι ότι πρέπει να ψέλνουμε και να θυμόμαστε συνεχώς τις δόξες του Κυρίου Σρι Κρίσνα, του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, καθώς και των διαφόρων πλήρων τμημάτων Του, που επεκτείνονται ως Βασουντέβα, Σανκάρσана, Πραντιούμνα και Ανιρούντα. Οι επεκτάσεις αυτές είναι οι αρχικές Θεότητες για όλες τις άλλες αλήθειες, δηλαδή τις *βισνου-ταττβα* ή τις *σακτι-ταττβα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*ιτι μουρτι-αμπιντανενα
μαντρα-μουρτιμ αμουρτικαμ
γιατζατε γιαγκια-πουρουσαμ
σα σαμιαγκ νταρσαναχ πουμαν*

ιτι: έτσι – *μουρτι*: μορφή, απεικόνιση – *αμπιντανενα*: ηχητική – *μαντρα-μουρτιμ*: μορφή, απεικόνιση υπερβατικού ήχου – *αμουρτικαμ*: ο Κύριος, ο οποίος δεν έχει υλική μορφή – *γιατζατε*: η λατρεία – *γιαγκια*: ο Βίσνου – *πουρουσαμ*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σαχ*: αυτός μόνο – *σαμιακ*: τέλεια – *νταρσαναχ*: κάποιος που έχει δει – *πουμαν*: πρόσωπο.

Έτσι εκείνος που λατρεύει το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Βίσνου (που δεν έχει υλική μορφή), με τη μορφή υπερβατικού ήχου, εκείνος βλέπει πραγματικά.

Οι παρούσες αισθήσεις μας είναι όλες κατασκευασμένες από υλικά στοιχεία και δεν είναι επομένως σε θέση να αντιληφθούν την υπερβατική μορφή του Κυρίου Βίσνου. Γι' αυτό λατρεύεται με τη μορφή ήχου, με την υπερβατική μέθοδο του ψαλσίματος. Οτιδήποτε βρίσκεται πέρα από τα όρια της εμπειρίας των ατελών μας αισθήσεων μπορεί να συνειδητοποιηθεί πλήρως με τη μορφή ηχητικής έκφρασης. Κάποιος που

εκπέμπει ήχους από μακρινή απόσταση μπορεί πράγματι να γίνει αντιληπτός. Αν αυτό ισχύει στο υλικό επίπεδο, γιατί όχι και στο πνευματικό; Αυτή η εμπειρία δεν είναι μια αόριστη απρόσωπη εμπειρία. Είναι πραγματική εμπειρία του υπερβατικού Προσώπου της Θεότητας, το οποίο κατέχει την καθαρή μορφή της αιωνιότητας, της ευδαιμονίας και της γνώσης.

Σύμφωνα με το σανσκριτικό λεξικό *Αμαρακασα*, η λέξη *μουργι* έχει διττή σημασία, και συγκεκριμένα, τη σημασία της μορφής και τη σημασία της δυσκολίας. Γι' αυτό η λέξη *αμουργικαμ* ερμηνεύεται από τον Σρι Βισβανάτα Τσακραβάρτι Τακουρά «χωρίς δυσκολία». Η υπερβατική μορφή της αιώνιας ευδαιμονίας και γνώσης μπορεί να γίνει αντιληπτή από τις αρχικές πνευματικές αισθήσεις μας, που μπορούν να αναγεννηθούν με το ψάλσιμο των ιερών *μαντρα*, δηλαδή των υπερβατικών ηχητικών εκφράσεων. Αυτόν τον ήχο πρέπει να τον λάβουμε με τη διάφανη μεσολάβηση του γνήσιου πνευματικού δασκάλου και μπορούμε να ασκηθούμε στο ψάλσιμο με την καθοδήγησή του. Αυτό θα μας οδηγήσει σταδιακά πιο κοντά στον Κύριο. Αυτή η μέθοδος λατρείας συνιστάται στο σύστημα *παντσαρατρικα*, που είναι αναγνωρισμένο και έγκυρο. Το σύστημα *παντσαρατρικα* περιέχει τους πλέον έγκυρους κώδικες για την υπερβατική υπηρεσία αφοσίωσης. Χωρίς τη βοήθεια τέτοιων κωδίκων δεν μπορούμε να πλησιάσουμε τον Κύριο και σίγουρα όχι με άνδρες φιλοσοφικές θεωρίες. Το σύστημα *παντσαρατρικα* είναι πρακτικό και κατάλληλο γι' αυτήν την εποχή της φιλονικίας. Για τη σύγχρονη εποχή, η *Παντσαρατρα* είναι σημαντικότερη από τη Βεντάντα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

ιμαμ σβα-νιγκαμαμ μπραμανν

αβετια μαντ-ανουστιταμ

ανταμ με γκιαναμ αϊσβαριαμ

σβασμιν μπαβαμ τσα κεσαβαχ

ιμαμ: έτσι - *σβα-νιγκαμαμ*: εμπιστευτική γνώση των Βεδών σχετικά με το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας – *μπραμαν* – ω *μπραμανα* (Βιασαντέβα)
– *αβετια*: γνωρίζοντάς το καλά – *ματ*: από εμένα – *ανουστιταμ*:

εκτελεσμένο – *αντατ*: μου απένειμε – *με*: εμένα – *γκιαναμ*: υπερβατική γνώση – *αϊσβαριαμ*: πλούτη – *σβασμιν*: προσωπική – *μπαβαμ*: βαθιά στοργή και αγάπη – *τσα*: και – *κεσαβαχ*: ο Κύριος Κρίσνα.

Έτσι, ω *μπραμανα*, ο Υπέρτατος Κύριος Κρίσνα με προίκισε πρώτα με την υπερβατική γνώση τη σχετική με Αυτόν, έτσι όπως είναι αποτυπωμένη στα εμπιστευτικά τμήματα των Βεδών, ύστερα με πνευματικά πλούτη και τέλος με στοργή και αγάπη γι' Αυτόν.

Η επικοινωνία με τον Κύριο μέσω μετάδοσης του υπερβατικού ήχου δεν διαφέρει από το πλήρες πνεύμα, τον Κύριο Σρι Κρίσνα. Είναι μία απολύτως τέλεια μέθοδος προσέγγισης του Κυρίου. Μέσω μίας τέτοιας αγνής επαφής με τον Κύριο, αν αυτή γίνεται χωρίς προσβολές υλικού χαρακτήρα (που είναι δέκα ειδών), ο αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί να υψωθεί πάνω από το υλικό επίπεδο και να κατανοήσει το εσωτερικό νόημα των βεδικών έργων, συμπεριλαμβανομένης της ύπαρξης του Κυρίου στη σφαίρα της υπέρβασης. Ο Κύριος αποκαλύπτει την ταυτότητά Του σταδιακά σε κάποιον που έχει αδιάσειστη πίστη και στον πνευματικό δάσκαλο και στον Κύριο. Μετά από αυτό, ο αφοσιωμένος υπηρέτης προικίζεται με απόκρυφα πλούτη, που είναι οχτώ. Και πάνω απ' όλα, ο αφοσιωμένος υπηρέτης γίνεται δεκτός στο έμπιστο περιβάλλον του Κυρίου και μέσω του πνευματικού δασκάλου τού ανατίθεται κάποια συγκεκριμένη υπηρεσία για τον Κύριο. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης ενδιαφέρεται περισσότερο να υπηρετεί τον Κύριο, παρά να επιδεικνύει τις απόκρυφες δυνάμεις που βρίσκονται μέσα του σε αδράνεια. Ο Σρι Νάραντα τα εξήγησε όλα αυτά από τις προσωπικές του εμπειρίες και μπορεί κανείς να αποκτήσει όλες τις δυνατότητες που απέκτησε ο Σρι Νάραντα, τελειοποιώντας τη μέθοδο ψαλσίματος της ηχητικής έκφρασης του Κυρίου. Δεν υπάρχει φραγμός για κανέναν όσον αφορά στο ψάλσιμο αυτού του υπερβατικού ήχου, αρκεί να τον έχουμε λάβει μέσω του εκπροσώπου του Νάραντα, δηλαδή να έχει φτάσει σε εμάς μέσω της σειράς της μαθητικής διαδοχής, δηλαδή του συστήματος *παραμπαρα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

τβαμ απι ανταμπρα-σρουτα βισρουταμ βιμποχ

σαμαπιατε γιενα βινταμ μπουμπουτσιταμ
πρακιαχι ντουχκαϊρ μουχουρ αρντιτατμαναμ
σανκλεσα-νιρβαναμ ουσαντι νανιατα

τβαμ: εσύ καλή ψυχή – απι: επίσης – ανταμπρα: τεράστια – σρουτα: οι βεδικές γραφές – βισρουταμ: έχεις επίσης ακούσει – βιμποχ: του Παντοδύναμου – σαμαπιατε: ικανοποιημένος – γιενα: με το οποίο – βινταμ: των μορφωμένων – μπουμπουτσιταμ: που πάντα θέλουν να αποκτήσουν υπερβατική γνώση – πρακιαχι: να περιγράψεις – ντουχκαϊχ: από τις δυστυχίες – μουχουχ: πάντα – αρντιτα-ατμαναμ: οι δυστυχισμένες μάζες των ανθρώπων – σανκλεσα: τα βάσανα – νιρβαναμ: ο μετριασμός – ουσαντι να: δεν ξεφεύγουν – ανιατα: με άλλα μέσα.

Σε παρακαλώ λοιπόν, διηγήσου τα έργα του Παντοδύναμου Κυρίου, που τα γνωρίζεις καλά επειδή έχεις τεράστια γνώση των Βεδών, γιατί αυτό θα ικανοποιήσει τη λαχτάρα των μεγάλων σοφών και συγχρόνως θα μετριάσει τις δυστυχίες του πλήθους των κοινών ανθρώπων, που υποφέρουν συνεχώς από υλικούς πόνους. Στ' αλήθεια, δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να ξεφύγει κανείς από αυτά τα βάσανα.

Βασισμένος στην πραγματικότητα, ο Σρι Νάραντα υποστηρίζει ότι η καλύτερη λύση όλων των προβλημάτων της υλικής δράσης είναι η ευρύτατη διάδοση της υπερβατικής δόξας του Υπερτάτου Κυρίου. Υπάρχουν τέσσερεις κατηγορίες καλών ανθρώπων και τέσσερεις κατηγορίες κακών ανθρώπων. Οι τέσσερεις κατηγορίες καλών ανθρώπων αναγνωρίζουν την εξουσία του Παντοδύναμου Θεού και γι' αυτό οι καλοί αυτοί άνθρωποι βρίσκουν ενστικτωδώς καταφύγιο στον Κύριο, 1) όταν έχουν δυσκολίες, 2) όταν χρειάζονται χρήματα, 3) όταν είναι προχωρημένοι σε γνώση και 4) όταν έχουν την περιέργεια να γνωρίσουν όλο και περισσότερα για τον Θεό. Γι' αυτό ο Ναράντατζι προτρέπει τον Βιασαντέβα να διαδώσει την υπερβατική γνώση του Θεού σύμφωνα με την τεράστια βεδική παιδεία που έχει ήδη αποκτήσει.

Όσο για τους κακούς ανθρώπους, αυτοί είναι επίσης τεσσάρων ειδών: 1) εκείνοι που είναι απλώς εθισμένοι στη κατάσταση της δράσης που αποβλέπει σε υλικά οφέλη και έτσι υπόκεινται στις επακόλουθες δυστυχίες, 2) εκείνοι που είναι απλώς εθισμένοι στην ανήθικη δράση με

στόχο τις αισθησιακές απολαύσεις και υφίστανται τις συνέπειες, 3) εκείνοι που είναι από υλική άποψη πολύ προχωρημένοι σε γνώση, αλλά που υποφέρουν επειδή δεν έχουν τη λογική να αναγνωρίσουν την εξουσία του Παντοδύναμου Κυρίου και 4) η τάξη των ανθρώπων που είναι γνωστοί ως άθεοι και που επομένως μισούν εσκεμμένα ακόμα και το όνομα του Θεού, παρόλο που βρίσκονται πάντα σε δυσκολία.

Ο Σρι Ναράντατζι συμβούλεψε τον Βιασαντέβα να περιγράψει τις δόξες του Κυρίου για να κάνει καλό και στις οχτώ κατηγορίες ανθρώπων, και στους καλούς και στους κακούς. Συνεπώς η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* δεν προορίζεται για κάποια συγκεκριμένη τάξη ανθρώπων ή θρησκευτική ομάδα. Προορίζεται για την ειλικρινή ψυχή που επιθυμεί πραγματικά το καλό της και τη γαλήνη του νου.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το πέμπτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, που έχει τίτλο «Οι οδηγίες του Νάραντα στον Βιασαντέβα για τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*». •

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ



Η συνομιλία μεταξύ του Νάραντα και του Βιάσα

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
εβαμ νισαμια μπαγκαβαν
ντεβαρσερ τζανμα καρμα τσα
μπουγιαχ παπρατσα ταμ μπραμαν
βιασαχ σατιαβατι-σουταχ*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα είπε – εβαμ: έτσι – νισαμια: ακούγοντας – μπαγκαβαν: η κραταιά ενσάρκωση του Θεού – ντεβαρσεχ: του μεγάλου σοφού μεταξύ των θεών – τζανμα: γέννηση – καρμα: εργασία – τσα: και – μπουγιαχ: ξανά – παπρατσα: ρώτησε – ταμ: αυτόν – μπραμαν: ω μπραμανα – βιασαχ: ο Βιασαντέβα - σατιαβατι-σουταχ: ο γιος της Σατιαβάτι.

Είπε ο Σούτα: Έτσι ω μπραμανα, αφού άκουσε ο Βιασαντέβα, η ενσάρκωση του Θεού και γιος της Σατιαβάτι, για τη γέννηση και τα έργα του Σρι Νάραντα, ζήτησε να μάθει τα εξής.

Ο Βιασαντέβα ήθελε να μάθει όλο και περισσότερα για την τελειότητα του Ναράντατζι. Σε αυτό το κεφάλαιο ο Ναράντατζι θα περιγράψει πώς, ενώ ήταν απορροφημένος στην υπερβατική σκέψη του αποχωρισμού από τον Κύριο, πράγμα που του ήταν πολύ οδυνηρό, μπόρεσε να έχει μια σύντομη συνάντηση μαζί Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*βιασα ουβατσα
μπικσουμπιρ βιπραβασιτε
βιγκιαναντεστριμπις ταβα
βαρταμανο βαγιασι αντιε
ταταχ κιμ ακαροντ μπαβαν*

βιασαχ ουβατσα: ο Σρι Βιασαντέβα είπε – *μπικσουμπιχ:* από τους μεγάλους επαίτες – *βιπραβασιτε:* έχοντας αναχωρήσει για άλλα μέρη – *βιγκιανα:* επιστημονική υπερβατική γνώση – *αντεστριμπιχ:* εκείνοι οι οποίοι είχαν διδάξει – *ταβα:* εσένα – *βαρταμαναχ:* τωρινή – *βαγιασι:* της διάρκειας ζωής – *αντιε:* πριν από την αρχή – *ταταχ:* μετά από αυτό – *κιμ:* τι – *ακαροτ:* έκανες – *μπαβαν:* εσύ.

Είπε ο Σρι Βιασαντέβα: Τι έκανες πριν από την τωρινή σου γέννηση, ω Νάραντα, αφού έφυγαν οι μεγάλοι σοφοί που σου δίδαξαν επιστημονική υπερβατική γνώση;

Ο Βιασαντέβα ήταν μαθητής του Ναράντατζι και γι' αυτό ήταν φυσικό να θέλει να μάθει τι έκανε ο Νάραντα αφού μνήθηκε από τους πνευματικούς δασκάλους του. Ήθελε να ακολουθήσει τα βήματα του Νάραντα για να φτάσει στο ίδιο επίπεδο τελειότητας. Η επιθυμία να θέλουμε να μάθουμε από τον πνευματικό δάσκαλο είναι βασικός παράγοντας στον δρόμο της προόδου. Ο τεχνικός όρος αυτής της μεθόδου είναι *σαντ-νταρμα-πριτσα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*σβαγιαμμπουβα καγια βριττια
βαρτιταμ τε παραμ βαγιαχ
καταμ τσενταμ ουντασρακσιχ*

καλε πραπτε καλεβαραμ

*σβαγιαμμπουβα: ω γιε του Μπράμα – καγια: κάτω από ποιες συνθήκες –
βριττια: απασχόλησης – βαρτιταμ: πέρασες: τε: εσύ – παραμ: μετά τη
μύηση – βαγιαχ: διάρκεια ζωής – καταμ: πώς – τσα: και – ινταμ: αυτό –
ουντασρακσιχ: άφησες – καλε: με τον καιρό – πραπτε: έχοντας αποκτήσει
– καλεβαραμ: σώμα.*

**Ω γιε του Μπράμα, πώς πέρασες τη ζωή σου μετά τη μύηση και πώς
απέκτησες αυτό το σώμα, έχοντας αφήσει με την πάροδο του χρόνου
το παλιό;**

Στην προηγούμενη ζωή του ο Σρι Νάραντα Μούνι ήταν απλώς ο γιος μιας
κοινής υπηρέτριας. Το πώς λοιπόν μεταμορφώθηκε τόσο τέλεια σε
πνευματικό σώμα αιώνιας ζωής, ευδαιμονίας και γνώσης είναι
οπωσδήποτε σημαντικό. Ο Σρι Βιασαντέβα του ζήτησε να αποκαλύψει τα
γεγονότα για την ικανοποίηση όλων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

πρακ-καλπα-βισαγιαμ εταμ

σμριτιμ τε μουνι-σατταμα

να χι εσα βιαβαντατ καλα

εσα σαρβα-νιρακριτιχ

*πρακ: πριν από – καλπα: η διάρκεια μιας ημέρας του Μπράμα – βισαγιαμ:
ζήτημα – εταμ: όλα αυτά – σμριτιμ: θύμηση – τε: εσού – μουνι-σατταμα: ω
μεγάλε σοφέ – να: δεν – χι: ασφαλώς – εσαχ: όλα αυτά – βιαβαντατ: άλλαξε
κάτι – καλαχ: το πέρασμα του χρόνου – εσαχ: όλα αυτά – σαρβα: όλα –
νιρακριτιχ: εκμηδένιση.*

Ω μεγάλε σοφέ, πώς συμβαίνει να είναι ακόμα νωπά στη μνήμη σου όλα αυτά τα γεγονότα που έγιναν πριν από αυτήν την ημέρα του Μπράμα, αδιατάραχτα από τον χρόνο που εκμηδενίζει τα πάντα;

Όπως μετά την καταστροφή του υλικού σώματος δεν καταστρέφεται το πνεύμα, έτσι δεν καταστρέφεται και η πνευματική συνείδηση. Ο Σρι Νάραντα ανέπτυξε αυτή την πνευματική συνείδηση ακόμη και τότε που είχε υλικό σώμα κατά τη διάρκεια του προηγούμενου *καλπα*. Συνείδηση του υλικού σώματος σημαίνει πνευματική συνείδηση εκφρασμένη μέσω ενός υλικού σώματος. Η συνείδηση αυτή είναι κατώτερη, φθαρτή και διαστρεβλωμένη. Αλλά η υπερ-συνείδηση του υπερ-νου στο πνευματικό επίπεδο είναι τόσο καλή όσο και η πνευματική ψυχή και δεν καταστρέφεται ποτέ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*ναραντα ουβατσα
μπικσουμπιρ βιπραβασιτε
βιγκιαναντεστριμπιρ μαμα
βαρταμανο βαγιασι αντιε
τατα εταντ ακαρασαμ*

ναρανταχ ουβατσα: ο Σρι Νάραντα είπε - *μπικσουμπιχ*: από τους μεγάλους σοφούς - *βιπραβασιτε*: έχοντας αναχωρήσει για άλλους τόπους - *βιγκιανα*: επιστημονική πνευματική γνώση - *αντεστριμπιχ*: εκείνοι που μου μετέδωσαν - *μαμα*: εμού - *βαρταμαναχ*: το παρόν, το τωρινό - *βαγιασι αντιε*: πριν από αυτή τη ζωή - *ταταχ*: έπειτα - *ετατ*: τόσο πολύ - *ακαρασαμ*: έκανα.

Είπε ο Σρι Νάραντα: Οι μεγάλοι σοφοί που μου είχαν μεταδώσει την επιστημονική γνώση της υπέρβασης έφυγαν για άλλα μέρη και εγώ έπρεπε να ζήσω με αυτόν τον τρόπο.

Κατά την προηγούμενη ζωή του, όταν ο Ναράντατζι με τη χάρη των μεγάλων σοφών διαποτίστηκε με πνευματική γνώση, σημειώθηκε στη ζωή του μια χειροπιαστή αλλαγή, παρόλο που ήταν μόνο πέντε χρονών. Αυτό είναι ένα σημαντικό γνώρισμα, που γίνεται ορατό μετά τη μύηση από τον γνήσιο πνευματικό δάσκαλο. Η πραγματική επαφή με αφοσιωμένους υπηρέτες προκαλεί γρήγορη μεταβολή στη ζωή μας για την επίτευξη της πνευματικής συνειδητοποίησης. Τι επίδραση είχε στον Σρι Νάραντα κατά την προηγούμενη ζωή του θα περιγραφεί σε λίγο σε αυτό το κεφάλαιο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*εκατματζα με τζανανι
γιοσιν μουντα τσα κινκαρι
μαγι ατματζε 'νανια-γκατω
τσακρε συνεχανουμπαννταναμ*

εκα-ατματζα: έχοντας μόνο έναν γιο – *με*: εμού – *τζανανι*: η μητέρα – *γιοσιτ*: γυναίκα – *μουντα*: ανόητη – *τσα*: και – *κινκαρι*: υπηρέτρια – *μαγι*: σε εμένα – *ατματζε*: όντας παιδί της - *ανανια-γκατω*: κάποιος που δεν έχει άλλη επιλογή για προστασία – *τσακρε*: το έκανε – *σνεχα-ανουμπαννταναμ*: δεμένος με δεσμά στοργής.

Ήμουν ο μοναδικός γιος της μητέρας μου, που ήταν υπηρέτρια και γυναίκα απλοϊκή. Επειδή ήμουν το μοναδικό παιδί της, δεν είχε άλλη επιλογή για προστασία και με έδεσε με τα δεσμά της στοργής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*σασβαταντρα να καλπασιντ
γιογκα-κσεμαμ μαμετσατι
ισασια χι βασε λοκο*

γιοσα νταρουμαγι γιατα

*σα: αυτή – ασβαταντρα: εξαρτάτο – να: δεν – καλπα: ικανή – ασιτ: ήταν -
γιογκα-κσεμαμ: συντήρηση – μαμα: εμού – ισατι: παρόλο που ήθελε –
ισασια: της πρόνοιας – χι: για – βασε: κάτω από τον έλεγχο – λοκαχ: όλοι –
γιοσα: κούκλα – νταρου-μαγι: ξύλινη – γιατα: τόσο όσο.*

Ήθελε να με αναθρέψει σωστά, αλλά επειδή δεν ήταν ανεξάρτητη, δεν μπορούσε να κάνει τίποτα για μένα. Ο κόσμος ελέγχεται πλήρως από τον Υπέρτατο Κύριο και όλοι είναι σαν ξύλινες κούκλες σε κουκλοθέατρο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*αχαμ τσα ταντ-μπραμα-κουλε
ουσιβαμς ταντ-ουπεκσαγια
ντιγκ-μτεσα-καλαβιουτπαννο
μπαλακαχ παντσα-χαγιαναχ*

*αχαμ: εγώ – τσα: επίσης – τατ: εκείνο – μπραμα-κουλε – στο σχολείο των
μπραμανα – ουσιβαν: έζησα – τατ: της – ουπεκσαγια: εξαρτώμενος – ντικ-
ντεσα: κατεύθυνση και χώρα – καλα: ο χρόνος – αβιουτπανναχ: μη έχοντας
πείρα – μπαλακαχ: μόνο ένα παιδί – παντσα: πέντε – χαγιαναχ: ετών.*

Ήμουν μόνο πέντε χρονών παιδί και ζούσα σε ένα σχολείο βραχμάνων. Δεν γνώριζα άλλα μέρη και είχα ανάγκη τη μητέρα μου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*εκαντα νιργκαταμ γκεχαντ
ντουχαντιμ νισι γκαμ πατι*

*σαρπο 'ντασατ παντα σπρισταχ
κριπαναμ καλα-τσοντιταχ*

εκαντα: κάποτε – νιργκαταμ: έχοντας φύγει μακριά – γκεχατ: από το σπίτι – ντουχαντιμ: για να αρμέξει – νισι: τη νύχτα – γκαμ: την αγελάδα – πατι: στον δρόμο – σαρπαχ: ένα φίδι – αντασατ: την δάγκωσε – παντα: στο πόδι – σπρισταχ: έτσι χτυπημένη – κριπαναμ: η φτωχή – καλα-τσοντιταχ: επηρεασμένη από τον υπέρτατο χρόνο.

Κάποτε, η φτωχή μητέρα μου είχε βγει από το σπίτι νύχτα για να αρμέξει μιαν αγελάδα και στον δρόμο την δάγκωσε στο πόδι ένα φίδι, οδηγημένο από τον υπέρτατο χρόνο.

Έτσι σύρεται πιο κοντά στον Θεό μια ειλικρινής ψυχή. Παρόλο που το καημένο αγόρι είχε μόνο τη στοργική του μητέρα για να το φροντίζει, χάρη στην υπέρτατη θέληση η μητέρα έφυγε από τον κόσμο, έτσι ώστε το παιδί να βρεθεί εντελώς στο έλεος του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*ταντα ταντ αχαμ ισασια
μπακταναμ σαμ αμπιπσαταχ
ανουγκραχαμ μανιαμαναχ
πρατισταμ ντισαμ ουτταραμ*

ταντα: τότε – τατ: εκείνο – αχαμ: εγώ – ισασια: του Κυρίου – μπακταναμ: των αφοσιωμένων υπηρετών – σαμ: έλεος – αμπιπσαταχ: επιθυμώντας – ανουγκραχαμ: ιδιαίτερη ευλογία – μανιαμαναχ: σκεπτόμενος με αυτόν τον τρόπο – πρατισταμ: αναχώρησα – ντισαμ ουτταραμ: προς τον βορρά.

Με τη σκέψη ότι αυτό ήταν το ιδιαίτερο έλεος του Κυρίου, που θέλει πάντα να ευλογεί τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, ξεκίνησα για τον βορρά.

Οι έμπιστοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου βλέπουν τον Κύριο να τους οδηγεί σε κάθε τους βήμα με την ευλογία Του. Ό,τι θεωρείται με την εγκόσμια έννοια ως αλλόκοτη ή δύσκολη στιγμή γίνεται δεκτό ως ιδιαίτερο έλεος του Κυρίου. Η εγκόσμια ευημερία είναι ένα είδος υλικού πυρετού, με τη χάρη δε του Κυρίου η θερμοκρασία σιγά-σιγά ελαττώνεται, ενώ παράλληλα έρχεται η πνευματική υγεία. Αυτό παρανοείται από τους ανθρώπους των εγκοσμίων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*σπιταν τζαναπανταμς τατρα
πουρα-γκραμα-βρατζακαραν
κετα-καρβατα-βατις τσα
βανανι ουπαβανανι τσα*

σπιταν: ευημερούσες – τζανα πανταν: μητροπόλεις – τατρα: εκεί – πουρα: πόλεις – γκραμα: χωριά – βρατζα: μεγάλα αγροκτήματα – ακαραν: μεταλλεία – κετα: αγροτικές περιοχές – καρβατα: κοιλάδες – βατιχ: κήποι με λουλούδια – τσα: και – βανανι: δάση – ουπαβανανι: φυτώρια – τσα: και.

Πέρασα πολλές θαλερές μητροπόλεις, πόλεις, χωριά, αγροκτήματα, μεταλλεία, χωράφια, κοιλάδες, περιβόλια, ανθότοπους και δάση.

Ακόμα και πριν από την παρούσα δημιουργία, οι ανθρώπινες δραστηριότητες στη γεωργία, τη μεταλλουργία, τη γεωργία, τη βιομηχανία, την ανθοκομία, κλπ., ήταν όλες στην ίδια κλίμακα που είναι και σήμερα και θα παραμείνουν το ίδιο και στην επόμενη δημιουργία. Κάθε εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια αρχίζει σύμφωνα με τους νόμους της φύσης μία νέα δημιουργία και η ιστορία του σύμπαντος

επαναλαμβάνεται, ουσιαστικά κατά τον ίδιο τρόπο. Οι εγκόσμιοι αντρησιές χάνουν χρόνο σε αρχαιολογικές ανασκαφές, χωρίς να ερευνούν τις ζωτικής σημασίας ανάγκες της ζωής. Αφού δέχθηκε ώθηση στην πνευματική ζωή, ο Σρι Νάραντα, αν και ήταν παιδί, δεν έχασε ούτε στιγμή για οικονομική ανάπτυξη, παρόλο που πέρασε πόλεις και χωριά, ορυχεία και βιομηχανίες. Προχώρησε χωρίς διακοπή στον δρόμο της πνευματικής χειραφέτησης. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η αφήγηση γεγονότων που συνέβησαν πριν από μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια. Όμως σε αυτό το υπερβατικό κείμενο έχει γίνει καταγραφή μόνο των σημαντικότερων γεγονότων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

τσιτρα-ντατου-βιτσιτραντιν
ιμπα-μπαγκνα-μπουτζα-ντρουμαν
τζαλασαγιαν τσιβα-τζαλαν
ναλινιχ σουρα-σεβιταχ
τσιτρα-σβαναϊχ πατρα-ραταϊρ
βιμπραμαντ μπραμαρα-σριγιαχ

τσιτρα-ντατου: πολύτιμα ορυκτά όπως χρυσάφι, ασήμι και χαλκός – *βιτσιτρα*: γεμάτα ποικιλομορφία – *αντριν*: λόφοι και βουνά – *ιμπα-μπαγκνα*: σπασμένα από τους τεράστιους ελέφαντες – *μπουτζα*: κλαδιά – *ντρουμαν*: δέντρα – *τζαλασαγιαν* *σιβα*: που δίνουν υγεία – *τζαλαν*: δεξαμενές νερού – *ναλινιχ*: λουλούδια λωτού – *σουρα-σεβιταχ*: ποθητά από τους ημίθεους του ουρανού – *τσιτρα-σβαναϊχ*: ευχάριστα στην καρδιά – *πατρα-ραταϊχ*: από τα πουλιά – *βιμπραματ*: που προκαλεί ζάλη – *μπραμαρα-σριγιαχ*: στολισμένα με κηφίνες.

Πέρασα λόφους και βουνά γεμάτα χρυσάφι, ασήμι και χαλκό και εκτάσεις γης με λίμνες σκεπασμένες από λουλούδια λωτού και στολισμένες με μωσαϊκά από πουλιά και μέλισσες, που θα τις ζήλευαν και οι κάτοικοι του ουρανού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

ναλα-βενου-σαρας-τανμπα-
κουσα-κιτσακα-γκαχβαραμ
εκα εβατιγιατο 'χαμ
αντρακσαμ βιπιναμ μαχατ
γκοραμ πρατιμπαγιακααραμ
βιαλολουκα-σιβατζιραμ

ναλα: σωλήνες – βενου: μπαμπού, ινδοκάλαμος – σαραχ: καλάμια –
τανμπα: γεμάτα με – κουσα: κοφτερό χορτάρι – κιτσακα: αγριόχορτα –
γκαχβαραμ: σπηλιές – εκαχ: μόνος – εβα: μόνον – ατιγιαταχ: δύκολα να
διαβείς – αχαμ: εγώ – αντρακσαμ: επισκέφθηκα – βιπιναμ: σκοτεινά δάση
– μαχατ: μεγάλα – γκοραμ: τρομακτικά – πρατιμπαγια-ακααραμ: επικίνδυνα
– βιαλα: φίδια – ουλουκα: κουκουβάγιες – σιβα: τσακάλια – ατζιραμ: χώροι
παιχνιδιού.

**Πέρασα μόνος μου μέσα από αδιάβατες λόχμες γεμάτες βούρλα,
καλαμιές και κοφτερά αγριόχορτα. Πέρασα μέσα από σπηλιές και
επισκέφθηκα τρομακτικά, σκοτεινά και επικίνδυνα δάση, όπου
έπαιζαν φίδια, κουκουβάγιες και τσακάλια.**

Είναι χρέος ενός επαίτη (παριβρατζακατσαρια) να γνωρίσει όλη την
ποικιλία της δημιουργίας του Θεού, ταξιδεύοντας μόνος του μέσα από
δάση, βουνά, πόλεις και χωριά, για να αποκτήσει πίστη στον Θεό και
δυνατό νου και για να φωτίσει τους ανθρώπους με το μήνυμα του Θεού.
Είναι απαράβατο καθήκον ενός σαννιασι να διατρέξει άφοβα όλους αυτούς
τους κινδύνους και το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα σαννιασι της
σύγχρονης εποχής είναι ο Κύριος Τσετάνια, που ταξίδεψε με αυτόν τον
τρόπο μέσα από τις ζούγκλες της κεντρικής Ινδίας, δίνοντας φώτιση ακόμα
και στις τίγρεις, τις αρκούδες, τα φίδια, τα ελάφια, τους ελέφαντες και σε
πολλά άλλα ζώα της ζούγκλας. Αυτή την εποχή του Κάλι, το σαννιασα
είναι απαγορευμένο για τους κοινούς ανθρώπους. Κάποιος που αλλάζει
ενδύματα για λόγους προπαγάνδας δεν έχει καμία σχέση με τους

αυθεντικούς ιδανικούς *σαννιασι*. Ο *σαννιασι* πρέπει να ορκιστεί ότι θα σταματήσει τελείως κάθε κοινωνική σχέση και να αφιερώσει τη ζωή του αποκλειστικά στην υπηρεσία του Κυρίου. Η αλλαγή ενδυμασίας είναι μόνο εξωτερικός τύπος. Ο Κύριος Τσετάνια δεν δέχθηκε να πάρει το όνομα κάποιου *σαννιασι*. Αυτή την εποχή του Κάλι οι υποτιθέμενοι *σαννιασι* δεν θα πρέπει να αλλάζουν το προηγούμενο όνομά τους, ακολουθώντας έτσι το παράδειγμα του Κυρίου Τσετάνια. Εκείνο που συνιστάται θερμά γι' αυτή την εποχή είναι η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο με το άκουσμα και τη διάδοση της άγιας δόξας Του. Κάποιος που ορκίζεται να απαρνηθεί την οικογενειακή ζωή δεν χρειάζεται να μιμηθεί τους *παριβρατζακατσαρια* όπως ο Νάραντα ή ο Κύριος Τσετάνια. Μπορεί να μείνει σε κάποιον άγιο τόπο και να αφιερώσει όλο τον χρόνο και την ενέργειά του για να ακούει και να απαγγέλλει συνεχώς τις άγιες γραφές που άφησαν οι μεγάλοι *ατσαρια*, όπως οι έξι Γκοσουάμι της Βρινντάβανα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

παρισραντενντριγιατμαχαμ

τρίτ-παριτο μπουμπουκσιταχ

σνατβα πιτβα χραντε ναντια

ουπασπριστο γκατα-σραμαχ

παρισραντα: κουρασμένος – *ινντριγια*: σωματικά – *ατμα*: διανοητικά – *αχαμ*: εγώ – *τρίτ-παριταχ*: διψασμένος – *μπουμπουκσιταχ*: και πεινασμένος – *σνατβα*: κάνοντας μπάνιο – *πιτβα*: και πίνοντας νερό – *χραντε*: στη λίμνη – *ναντιαχ*: ενός ποταμού – *ουπασπρισταχ*: σε επαφή – *γκατα*: ανακουφίστηκα – *σραμαχ*: από την κούραση.

Ταξιδεύοντας, ένιωσα κούραση στο σώμα και τον νου και επίσης πείνα και δίψα. Ήπια λοιπόν νερό και έκανα μπάνιο στη λίμνη ενός ποταμού. Η επαφή με το νερό με ανακούφισε από την εξάντληση.

Ο επαίτης που ταξιδεύει μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες του σώματος, δηλαδή την πείνα και τη δίψα, με τα δώρα της φύσης, χωρίς να εκλιπαρεί

τους οικογενειάρχες. Ο επαίτης, επομένως, δεν πάει στους οικογενειάρχες για να ζητιανέψει, αλλά για να τους δώσει πνευματική φώτιση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

τασμιν νιρμανουτζε 'ρανιε

πιππαλοπαστα ασριταχ

ατμανατμαναμ ατμασταμ

γιατα-σρουταμ ατσινταγιαμ

τασμιν: σε εκείνο – *νιρμανουτζε*: χωρίς ανθρώπους – *αρανιε*: στο δάσος – *πιππαλα*: βανιανή – *ουπαστε*: καθισμένος κάτω από – *ασριταχ*: βρίσκοντας καταφύγιο – *ατμανα*: δια της νοημοσύνης – *ατμαναμ*: την Υπέρτατη Ψυχή – *ατμα-σταμ*: ευρισκόμενη μέσα στον εαυτό μου – *γιατα-σρουταμ*: όπως το είχα ακούσει από τις απελευθερωμένες ψυχές – *ατσινταγιαμ*: συλλογίστηκα.

Ύστερα από αυτό, κάθισα στη σκιά μιας βανιανής*, σε ένα ακατοίκητο δάσος, και άρχισα να διαλογίζομαι την Υπέρτατη Ψυχή που βρίσκεται μέσα μας, χρησιμοποιώντας τη νοημοσύνη μου, όπως είχα μάθει από τις απελευθερωμένες ψυχές.

Δεν πρέπει να διαλογιζόμαστε σύμφωνα με τις προσωπικές μας ιδιοτροπίες. Για να διαλογισθούμε την Υπέρτατη Ψυχή που κατοικεί μέσα σε κάθε ζωντανό ον, πρέπει να έχουμε δεχθεί από το διάφανο μέσο του γνήσιου πνευματικού δασκάλου τέλεια γνώση βασισμένη στην έγκυρη πηγή των ιερών γραφών και να μπορούμε να χρησιμοποιούμε σωστά τη γυμνασμένη νοημοσύνη μας. Αυτή η συνείδηση αναπτύσσεται σταθερά στον αφοσιωμένο υπηρέτη που έχει προσφέρει υπηρεσία αγάπης στον

Κύριο, εκτελώντας τις εντολές του πνευματικού δασκάλου. Ο Σρι Νaráντατζι ήρθε σε επαφή με γνήσιους πνευματικούς δασκάλους, τους

*Βανιανή: συκή η βεγγαλική, ινδική συκιά. (Σημ. του μετ.)

υπηρέτησε με ειλικρίνεια, και δικαιολογημένα δέχθηκε φώτιση. Έτσι άρχισε να διαλογίζεται.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

ντιαγιατας τσαρاناμμποτζαμ

μπαβα-νιρτζιτα-τσετασα

ωτκαντιασρου-καλακσασια

χριντι ασιν με σαναϊρ χαριχ

ντιαγιαταχ: διαλογιζόμενος έτσι – *τσαρانا-αμμποτζαμ*: τα λωτοειδή πόδια του εντοπισμένου Προσώπου της Θεότητας - *μπαβα-νιρτζιτα*: νους μεταμορφωμένος από υπερβατική αγάπη για τον Κύριο – *τσετασα*: όλες οι νοητικές λειτουργίες (σκέψη, αίσθηση και βούληση) – *ωτκαντια*: σφοδρή επιθυμία – *ασρου-καλα*: κύλησαν δάκρυα – *ακσασια*: από τα μάτια – *χριντι*: μέσα στην καρδιά μου – *ασιτ*: εμφανίσθηκε – *με*: εμού – *σαναϊχ*: χωρίς καθυστέρηση – *χαριχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας.

Μόλις άρχισα να διαλογίζομαι τα λωτοειδή πόδια του Προσώπου της Θεότητας, με τον νου μου μεταμορφωμένο από υπερβατική αγάπη, δάκρυα κύλησαν από τα μάτια μου και χωρίς καθυστέρηση, ο Σρι Κρίσνα φανερώθηκε μέσα στον λωτό της καρδιάς μου.

Εδώ η λέξη *μπαβα* έχει ιδιαίτερη σημασία. Στο στάδιο *μπαβα* φτάνουμε αφού αποκτήσουμε υπερβατική αγάπη για τον Κύριο. Το πρώτο, το αρχικό στάδιο ονομάζεται *σραντα*, συμπάθεια για τον Υπέρτατο Κύριο και για να αυξηθεί αυτή η συμπάθεια είναι απαραίτητη η συναναστροφή με αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Το τρίτο στάδιο είναι η εφαρμογή των καθορισμένων ρυθμίσεων και κανόνων της υπηρεσίας αφοσίωσης. Αυτό θα διαλύσει κάθε είδους φόβο και ανησυχία και θα εξαλείψει κάθε προσωπική ατέλεια που παρεμποδίζει την πρόοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης.

Όταν εξαλειφθούν όλες οι ανησυχίες και οι προσωπικές ατέλειες, εδραιώνεται η πίστη μας στα υπερβατικά ζητήματα και αρχίζει να μας αρέσει όλο και περισσότερο. Το στάδιο αυτό οδηγεί στην έλξη και μετά έρχεται το στάδιο της *μπαβα*, της ανόθευτης αγάπης για τον Θεό. Όλα τα στάδια που αναφέραμε δεν είναι παρά διαφορετικά στάδια ανάπτυξης υπερβατικής αγάπης. Η φόρτιση με υπερβατική αγάπη φέρνει ένα δυνατό συναίσθημα αποχωρισμού, που οδηγεί σε οχτώ διαφορετικά είδη έκστασης. Τα δάκρυα από τα μάτια ενός αφοσιωμένου υπηρέτη είναι μία αυτόματη αντίδραση και επειδή ο Σρι Νάραντα στην προηγούμενη ζωή του έφτασε πολύ γρήγορα σε αυτό το στάδιο αφού έφυγε από το σπίτι του, μπόρεσε να αντιληφθεί πραγματικά την παρουσία του Κυρίου, που την ένιωσε με τρόπο χειροπιαστό χάρη στις ανεπτυγμένες πνευματικές αισθήσεις του, που δεν είχαν ίχνος υλικής χροιάς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

πρεματιμπα-νιρμπιννα-

πουλακανγκο 'τινιρβριταχ

ανανντα-σαμπλαβε λινο

ναπασιαμ ουμπαγιαμ μουνε

πρεμα: αγάπη – *ατιμπα*: υπέρμετρη – *νιρμπιννα*: ιδιαιτέρως ξεχωριστά – *πουλακα*: αισθήματα ευτυχίας – *ανγκαχ*: τα διάφορα μέρη του σώματος – *ατι-νιρβριταχ*: όντας εντελώς κυριευμένος – *ανανντα*: της έκστασης – *σαμπλαβε*: στον ωκεανό – *λιναχ*: απορροφημένος – *να*: δεν – *απασιαμ*: μπορούσα να δω – *ουμπαγιαμ*: και τους δύο – *μουνε*: ω Βιασαντέβα.

Ω Βιασαντέβα, επειδή ήμουν κυριευμένος από υπέρμετρη αγάπη και ευτυχία, κάθε μέρος του σώματός μου αναζωογονήθηκε ξεχωριστά. Κατακλυσμένος από έναν ωκεανό έκστασης, δεν μπορούσα να δω και τον εαυτό μου και τον Κύριο.

Τα πνευματικά αισθήματα ευτυχίας και έκστασης δεν είναι δυνατό να συγκριθούν με καμία γήινη εμπειρία. Είναι συνεπώς πολύ δύσκολο να

εκφρασθούν. Από τα λόγια του Σρι Νάραντα μπορούμε να σχηματίσουμε μόνο μια φευγαλέα εικόνα αυτής της έκστασης. Κάθε μέρος του σώματος, δηλαδή κάθε αισθητήριο, έχει την ιδιαίτερη λειτουργία του. Μετά τη θέα του Κυρίου, όλες οι αισθήσεις αφυπνίζονται πλήρως για να Του προσφέρουν υπηρεσία, επειδή στην κατάσταση της απελευθέρωσης οι αισθήσεις είναι απόλυτα ικανές να υπηρετούν τον Κύριο. Έτσι, σε εκείνη την κατάσταση υπερβατικής έκστασης, όλες οι αισθήσεις αναζωογονήθηκαν η κάθε μία ξεχωριστά για να υπηρετήσουν τον Κύριο. Επειδή έτσι είχαν τα πράγματα, ο Νάραντα, βλέποντας ταυτόχρονα και τον εαυτό του και τον Κύριο, χάθηκε εντελώς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

ρουπαμ μπαγκαβατο γιατ ταν

μαναχ-κανταμ σουτσαπαχαμ

απασιαν σαχασοτταστε

βαϊκλαβιαντ ντουρμανα ιβα

ρουπαμ: η μορφή – *μπαγκαβαταχ*: του Προσώπου της Θεότητας – *γιατ*: όπως ακριβώς είναι – *τατ*: εκείνο – *μαναχ*: του νου – *κανταμ*: όπως επιθυμεί – *σουτσα-απαχαμ*: εξαφανίζοντας κάθε ασυμφωνία – *απασιαν*: χωρίς να βλέπει – *σαχασα*: εντελώς ξαφνικά – *οτταστε*: σηκώθηκα – *βαϊκλαβιατ*: ταραγμένος – *ντουρμαναχ*: έχοντας χάσει το ποθούμενο – *ιβα*: κατά κάποιον τρόπο.

Η υπερβατική μορφή του Κυρίου, όπως ακριβώς είναι, ικανοποιεί την επιθυμία του νου και εξαφανίζει στη στιγμή κάθε δυσαρμονία. Μόλις χάθηκε αυτή η μορφή σηκώθηκα απότομα ταραγμένος, πράγμα φυσικό για έναν που χάνει αυτό που ποθεί.

Ο σοφός Νάραντα διαπίστωσε ότι ο Κύριος δεν είναι δίχως μορφή. Η μορφή Του όμως είναι τελείως διαφορετική από κάθε μορφή του υλικού κόσμου. Σε όλη μας τη ζωή βλέπουμε συνεχώς διάφορες μορφές, αλλά καμία τους δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσει τον νου και να εξαλείψει

κάθε δυσαρμονία. Αυτά είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της υπερβατικής μορφής του Κυρίου και κάποιος που έχει δει αυτή τη μορφή έστω και μία φορά, δεν ικανοποιείται με τίποτε άλλο. Καμιά μορφή του υλικού κόσμου δεν μπορεί να τον ικανοποιήσει. Ότι ο Κύριος είναι άμορφος ή απρόσωπος σημαίνει ότι δεν έχει υλική μορφή και ότι δεν μοιάζει με κανένα υλικό πρόσωπο.

Ως πνευματικά όντα που έχουμε αιώνια σχέση με αυτή την υπερβατική μορφή του Κυρίου, την αναζητούμε σε κάθε μας ζωή και καμιά υλική μορφή δεν μπορεί να μας ικανοποιήσει ή να μας κατευνάσει. Ο σοφός Νάραντα είδε για μία στιγμή αυτή τη μορφή, αλλά επειδή η μορφή χάθηκε, τaráχτηκε και σηκώθηκε απότομα για να την αναζητήσει. Ο Νάραντα βρήκε αυτό που ποθούμε σε κάθε μας ζωή, μα επειδή Τον έχασε, αναστατώθηκε.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

ντιντρικσους ταντ αχαμ μπουγιαχ

πρανινταγια μανο χριντι

βικσαμανο 'πι ναπασιαμ

αβιτριπτα ιβατουραχ

ντιντρικσους: θέλοντας να δω – *τατ*: εκείνο – *αχαμ*: εγώ – *μπουγιαχ*: ξανά – *πρανινταγια*: έχοντας προσηλώσει τον νου – *μαναχ*: ο νους – *χριντι*: στην καρδιά – *βικσαμαναχ*: περιμένοντας να δω – *απι*: παρά το ότι – *να*: ποτέ – *απασιαμ*: Τον είδα – *αβιτριπταχ*: χωρίς να είμαι ικανοποιημένος – *ιβα*: όπως – *ατουραχ*: πληγωμένος.

Ποθώντας να δω ξανά εκείνη την υπερβατική μορφή του Κυρίου, συγκέντρωσα επίμονα τον νου στην καρδιά, αλλά παρά τις προσπάθειές μου δεν μπόρεσα να Τον ξαναδώ και ένιωσα απογοητευμένος και πληγωμένος.

Δεν υπάρχει μηχανική μέθοδος για να δούμε τη μορφή του Κυρίου. Εξαρτάται απολύτως από το αναίτιο έλεος του Ίδιου του Κυρίου. Δεν μπορούμε να προστάξουμε τον Κύριο να παρουσιαστεί μπροστά μας, όπως ακριβώς δεν μπορούμε να προστάξουμε τον ήλιο να ανατείλει όποτε θέλουμε. Όπως ο ήλιος ανατέλλει με τη δική του θέληση, το ίδιο και ο Κύριος· θέλει να φανερώνεται όποτε το επιθυμεί χάρη στο αναίτιο έλεός Του. Πρέπει απλώς να περιμένουμε εκείνη τη στιγμή, συνεχίζοντας να εκτελούμε τα καθορισμένα καθήκοντά μας στα πλαίσια της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου. Ο σοφός Νάραντα σκέφτηκε ότι ο Κύριος θα μπορούσε να εμφανισθεί ξανά με την ίδια μηχανική μέθοδο που ήταν αποτελεσματική την πρώτη φορά, αλλά αυτή τη φορά η απόπειρα δεν ήταν επιτυχημένη. Ο Κύριος είναι εντελώς αδέσμευτος από οποιαδήποτε υποχρέωση. Μόνον η ανόθευτη αφοσίωση μπορεί να Τον δεσμεύσει. Δεν είναι αντιληπτός από τις υλικές αισθήσεις μας. Αν ικανοποιηθεί από την ειλικρινή προσπάθεια υπηρεσίας αφοσίωσης, που εξαρτάται απολύτως από το έλεός Του, τότε ίσως εμφανισθεί, αν ευαρεστηθεί, από μόνος Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*εβαμ γιατανταμ βιτζανε
μαμ αχαγκοτσαρο γκιραμ
γκαμμπιρα-σλακσναγια βατσα
σουτσαχ πρασαμαγιαν ιβα*

εβαμ: έτσι – γιατανταμ: κάποιος που επιχειρεί – βιτζανε: σε εκείνο το ερημικό μέρος – μαμ: σε εμένα – αχα: είπε – αγκοτσαραχ: πέρα από το φάσμα του υλικού ήχου – γκιραμ: λόγια – γκαμμπιρα: σοβαρά – σλακσναγια: ευχάριστα να ακούς – βατσα: λέξεις – σουτσαχ: θλίψη – πρασαμαγιαν: μετριάζοντας – ιβα: όπως.

Βλέποντας τις απόπειρές μου σε εκείνο το ερημικό μέρος, το Πρόσωπο της Θεότητας, που υπερβαίνει κάθε εγκόσμια περιγραφή, μου μίλησε με σοβαρότητα και με φωνή που βρίσκεται πέρα από το φάσμα του φυσικού ήχου και μου είπε λόγια ευχάριστα για να μετριάσει τη θλίψη μου.

Στις Βέδες αναφέρεται ότι δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε τον Θεό με τις λέξεις ή με την εγκόσμια νοημοσύνη. Και όμως, με το αναίτιο έλεός Του μπορούμε να αποκτήσουμε τις κατάλληλες αισθήσεις για να Τον ακούσουμε ή για να Του μιλήσουμε. Τέτοια είναι η ασύλληπτη δύναμη του Κυρίου. Όποιος έχει δεχθεί το έλεός Του μπορεί να Τον ακούσει. Ο Κύριος ήταν πολύ ευχαριστημένος με τον σοφό Νάραντα και γι' αυτό του έδωσε τη δύναμη που ήταν απαραίτητη για να μπορέσει να Τον ακούσει. Όσοι όμως βρίσκονται στο δοκιμαστικό στάδιο της υπηρεσίας αφοσίωσης βάσει ρυθμίσεων δεν μπορούν να αντιληφθούν άμεσα το άγγιγμα του Κυρίου. Ήταν ένα εξαιρετικό δώρο για τον Νάραντα. Όταν άκουσε τα ευχάριστα λόγια του Κυρίου, το αίσθημα του αποχωρισμού κάπως μετριάστηκε. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης που αγαπάει τον Κύριο αισθάνεται συνεχώς τον πόνο του αποχωρισμού και γι' αυτό βρίσκεται πάντα σε υπερβατική έκσταση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*χαντασμιν τζανμανι μπαβαν
μα μαμ ντραστουμ ιχαρχατι
αβιπακβα-κασαγιαναμ
ντουρνταρσο 'χαμ κουγιογκιναμ*

χαντα: ω Νάραντα – *ασμιν:* αυτό – *τζανμανι:* η διάρκεια της ζωής – *μπαβαν:* εσύ – *μα:* δεν – *μαμ:* Εμένα – *ντραστουμ:* να δεις – *ιχα:* εδώ – *αρχατι:* αξίζεις – *αβιπακβα:* ανώριμος – *κασαγιαναμ:* υλική βρωμιά – *ντουρντασαχ:* δύσκολος να ιδωθεί – *αχαμ:* εγώ – *κουγιογκιναμ:* ατελής στην υπηρεσία.

Ω Νάραντα (είπε ο Κύριος), λυπάμαι, γιατί στη διάρκεια αυτής της ζωής δεν θα μπορέσεις να Με ξαναδείς. Εκείνοι που η υπηρεσία τους είναι ατελής και που δεν είναι εντελώς απαλλαγμένοι από τις υλικές ακαθαρσίες είναι πολύ δύσκολο να Με δουν.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Θεός περιγράφεται ως ο πλέον αγνός, ως Υπέρτατος και ως Απόλυτη Αλήθεια. Δεν έχει ούτε ίχνος υλικής χροιάς

και έτσι κάποιος που έχει έστω και την ελάχιστη ποσότητα έλξης για την ύλη δεν μπορεί να Τον πλησιάσει. Η υπηρεσία αφοσίωσης αρχίζει από τη στιγμή που απελευθερωνόμαστε από δύο τουλάχιστον ιδιότητες της υλικής φύσης, την ιδιότητα του πάθους και την ιδιότητα της άγνοιας. Τα σημάδια αυτής της απελευθέρωσης είναι η απαλλαγή από τη λαγνεία (*καμα*) και την απληστία (*λομπα*). Πρέπει δηλαδή να είναι κανείς απαλλαγμένος από την επιθυμία για ικανοποίηση των αισθήσεων και από τη φυλαργυρία. Η ισορροπημένη κατάσταση της φύσης είναι η αγαθότητα. Πλήρης απελευθέρωση από κάθε ίχνος υλικότητας σημαίνει απελευθέρωση και από την αγαθότητα. Το να επιζητήσει κανείς να δει τον Θεό σε ένα ερημικό δάσος θεωρείται ότι ανήκει στην κατάσταση της αγαθότητας. Μπορεί κανείς να πάει στο δάσος για να επιτύχει πνευματική τελειοποίηση, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι εκεί θα δει τον Ίδιο τον Κύριο. Θα πρέπει να είναι κανείς τελείως απαλλαγμένος από κάθε υλική προσκόλληση και να βρίσκεται στο επίπεδο της υπέρβασης. Μόνον αυτό θα βοηθήσει τον αφοσιωμένο υπηρέτη να έρθει σε προσωπική επαφή με το Πρόσωπο της Θεότητας. Η καλύτερη μέθοδος είναι να ζούμε σε μέρος όπου λατρεύεται η υπερβατική μορφή του Κυρίου. Ο ναός του Κυρίου είναι μέρος υπερβατικό, ενώ το δάσος είναι καλός τόπος διαμονής από υλική άποψη. Στον νεοφώτιστο αφοσιωμένο υπηρέτη συνιστάται να λατρεύει πάντα την Θεότητα του Κυρίου στον ναό (*αρτσανα*), αντί να πηγαίνει στο δάσος προς αναζήτηση του Κυρίου. Η υπηρεσία αφοσίωσης αρχίζει με τη μέθοδο της *αρτσανα*, που είναι καλύτερη από το να πηγαίνουμε στο δάσος. Στην τωρινή του ζωή, η οποία είναι εντελώς απαλλαγμένη από κάθε υλική επιθυμία, ο Σρι Νάραντα δεν πηγαίνει στο δάσος, παρόλο που με την παρουσία του και μόνο μπορεί να μετατρέψει κάθε τόπο σε Βαϊκούντα. Ταξιδεύει από τον έναν πλανήτη στον άλλο για να μετατρέψει ανθρώπους, θεούς, Κιννάρα, Γκανντάρβα, *ρισι*, *μουνι* και όλους τους υπόλοιπους σε αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Με τη δράση του έχει οδηγήσει πολλούς αφοσιωμένους υπηρέτες, όπως τον Μαχαράζα Πράλанта, τον Μαχαράζα Ντρούβα και πολλούς άλλους, στην υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου. Γι' αυτό ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου ακολουθεί το παράδειγμα των μεγάλων αφοσιωμένων υπηρετών όπως ο Νάραντα και ο Πράλанта και αφιερώνει όλο τον χρόνο του για να δοξάζει τον Κύριο με τη μέθοδο του *κιρτανα*. Αυτή η μέθοδος κηρύγματος υπερβαίνει όλες τις υλικές ιδιότητες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

σακριντ γιαντ νταρσιταμ ρουπαμ

ετατ καμαγια τε 'ναγκα

ματ-καμαχ σανακαϊχ σαντου

σαρβαμ μουντσατι χριτς-τσαγιαν

σακριτ: μόνο μία φορά – *γιατ*: εκείνο – *νταρσιταμ*: φανερωμένο – *ρουπαμ*: μορφή – *ετατ*: αυτό είναι – *καμαγια*: για τους πόθους – *τε*: εσού – *αναγκα*: ω ενάρετε – *ματ*: Εμού – *καμαχ*: επιθυμία- *σανακαϊχ*: αυξάνοντας – *σαντουχ*: αφοσιωμένος υπηρέτης – *σαρβαν*: όλες – *μουντσατι*: παραχωρεί, αφήνει – *χριτ-σαγιαν*: τις υλικές επιθυμίες.

Ω ενάρετε, είδες τη μορφή Μου μόνο μία φορά και αυτό έγινε απλώς για να αυξηθεί η λαχτάρα σου για Εμένα, γιατί όσο περισσότερο επιθυμείς Εμένα, τόσο περισσότερο ελευθερώνεσαι από όλες τις υλικές επιθυμίες.

Το ζωντανό ον δεν μπορεί να μην έχει επιθυμίες. Δεν είναι πέτρα. Πρέπει να εργάζεται, να σκέφτεται, να αισθάνεται και να επιθυμεί. Αλλά όταν σκέφτεται, αισθάνεται και επιθυμεί με υλικό τρόπο, περιπλέκεται, ενώ αντίθετα, όταν σκέφτεται, αισθάνεται και επιθυμεί για να υπηρετήσει τον Κύριο, ελευθερώνεται σταδιακά από κάθε περιπλοκή. Όσο περισσότερο αφοσιώνεται κάποιος στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου, τόσο περισσότερο την επιθυμεί. Αυτή είναι η υπερβατική φύση της θεϊκής υπηρεσίας. Η υλική υπηρεσία έχει κορεσμό, ενώ η πνευματική υπηρεσία του Κυρίου δεν έχει ούτε κορεσμό ούτε τέλος. Η λαχτάρα για την υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου μπορεί να συνεχίσει να αυξάνεται, χωρίς να βρίσκει ούτε κορεσμό ούτε τέλος. Υπηρετώντας με ένταση τον Κύριο, μπορούμε να αισθανθούμε την παρουσία του Κυρίου με τρόπο υπερβατικό. Επομένως, το να βλέπουμε τον Κύριο σημαίνει να αφοσιωνόμαστε στην υπηρεσία Του, επειδή το πρόσωπό Του και η υπηρεσία Του είναι ταυτόσημα. Ο ειλικρινής αφοσιωμένος υπηρέτης πρέπει να συνεχίζει να προσφέρει ειλικρινή υπηρεσία στον Κύριο. Ο Κύριος θα δίνει την κατάλληλη καθοδήγηση για το πώς και πού πρέπει να γίνεται. Ο Νάραντα δεν είχε καμία υλική επιθυμία και όμως ο Κύριος τον συμβούλεψε με αυτόν τον τρόπο για να αυξήσει την έντονη επιθυμία του για Αυτόν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

σατ-σεβαγιαντιργκαγιαπι

τζατα μαγι ντριντα ματιχ

χιτβαβαντιαμ ιμαμ λοκαμ

γκαντα-ματζ-τζαναταμ ασι

σατ-σεβαγια: υπηρετώντας την Απόλυτη Αλήθεια – *αντιργκαγια*: για μερικές ημέρες – *απι*: ακόμη και – *τζατα*: έχοντας αποκτήσει – *μαγι*: σε Εμένα – *ντριντα*: σταθερή – *ματιχ*: ευφυΐα – *χιτβα*: έχοντας εγκαταλείψει – *αβαντιαμ*: τον αξιοθρήνητο – *ιμαμ*: αυτόν – *λοκαμ*: υλικό κόσμο – *γκαντα*: πηγαίνοντας – *ματ-τζαναταμ*: οι σύντροφοί Μου – *ασι*: γίνονται.

Υπηρετώντας την Απόλυτη Αλήθεια έστω και για λίγες ημέρες, ο αφοσιωμένος υπηρέτης αποκτά σταθερή ευφυΐα, επικεντρωμένη σε Εμένα. Αφού λοιπόν αφήσει αυτόν τον αξιοθρήνητο κόσμο, θα γίνει σύντροφός Μου στον πνευματικό κόσμο.

Το να υπηρετούμε την Απόλυτη Αλήθεια σημαίνει να προσφέρουμε υπηρεσία στο Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας υπό την καθοδήγηση του γνήσιου πνευματικού δασκάλου, που είναι το διαφανές διάμεσο ανάμεσα στον Κύριο και τον νεοφώτιστο αφοσιωμένο υπηρέτη. Ο νεοφώτιστος αφοσιωμένος υπηρέτης δεν έχει την ικανότητα να προσεγγίσει το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας με τη δύναμη των ατελών υλικών αισθήσεων που διαθέτει και γι' αυτό εκπαιδεύεται στην υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου καθοδηγούμενος από τον πνευματικό δάσκαλο. Χάρη σε αυτή την εκπαίδευση, έστω και για λίγες ημέρες, ο νεοφώτιστος αφοσιωμένος υπηρέτης, προσφέροντας υπερβατική υπηρεσία, αποκτά την ευφυΐα η οποία τελικώς τον ελευθερώνει από την αέναη παραμονή στον υλικό κόσμο και τον προωθεί στον πνευματικό κόσμο, για να γίνει ένας από τους απελευθερωμένους συντρόφους του Κυρίου στο βασίλειο του Θεού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*ματιρ μαγι νιμπαντεγιαμ
να βιπαντιετα καρχιτσιτ
πρατζα-σαργκα-νιροντε 'πι
σμεριτις τσα μαντ-ανουγκραχατ*

ματιχ: ευφυΐα – *μαγι:* αφοσιωμένη σε Εμένα – *νιμπαντα:* απασχολούμενη – *ιγιαμ:* αυτό – *να:* ποτέ – *βιπαντιετα:* αποχωρίζεται – *καρχιτσιτ:* ποτέ – *πρατζα:* τα ζωντανά όντα – *σαργκα:* την ώρα της δημιουργίας – *νιροντε:* καθώς και την ώρα της καταστροφής – *απι:* ακόμα και – *σμεριτιχ:* η θύμηση – *τσα:* και – *ματ:* δικό Μου – *ανουγκραχατ:* με το έλεος.

Η ευφυΐα η αφοσιωμένη σε Εμένα δεν μπορεί να ανακοπεί ποτέ. Χάρη στο έλεός Μου, ακόμη και κατά την ώρα της δημιουργίας, καθώς και κατά την ώρα της εκμηδένισής, θα διατηρείς τη θύμησή Μου.

Η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στο Πρόσωπο της Θεότητας δεν πάει ποτέ χαμένη. Αφού το Πρόσωπο της Θεότητας είναι αιώνιο, η ευφυΐα που χρησιμοποιείται στην υπηρεσία Του ή και οτιδήποτε γίνεται σε σχέση με Αυτό είναι επίσης αιώνιο. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι η υπερβατική υπηρεσία που προσφέρεται στο Πρόσωπο της Θεότητας συσσωρεύεται σε κάθε γέννηση και όταν ο αφοσιωμένος υπηρέτης είναι τελείως ώριμος, το σύνολο της υπηρεσίας του τον κάνει κατάλληλο να μπει στη συντροφιά του Προσώπου της Θεότητας. Αυτή η συσσωρευμένη υπηρεσία προς τον Θεό δεν χάνεται ποτέ, αλλά αυξάνεται μέχρι να ωριμάσει τελείως.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*εταβαντ ουκτβοπααραμα ταν μαχαντ
μπουταμ ναμπο-λινγκαμ αλινγκαμ ισβαραμ
αχαμ τσα τασμαϊ μαχαταμ μαχιγιασε
σιρσναβαναμαμ βινταντε 'νουκαμπιταχ*

εταβατ: έτσι – ουκτβα: ειπωμένο – ουπααραμα: σταμάτησε – τατ: εκείνο – μαχατ: μέγα – μπουταμ: θαυμάσιο – ναμπαχ-λινγκαμ: προσωποποιημένο με ήχο – αλινγκαμ: αθέατο στα μάτια – ισβαραμ: η υπέρτατη εξουσία – αχαμ: εγώ – τσα: επίσης – τασμαϊ: σε Αυτόν – μαχαταμ: τον μεγάλο – μαχιγιασε: στον δοξασμένο – σιρσνα: από το κεφάλι – αβαναμαμ: προσκύνημα – βινταντε: εκτέλεσα – ανουκαμπιταχ: ευνοημένος από Αυτόν.

Τότε εκείνη η θαυμαστή υπέρτατη αρχή, αόρατη για τα μάτια και προσωποποιημένη σε ήχο, σταμάτησε να μιλά. Νιώθοντας ευγνωμοσύνη, Τον προσκύνησα σκύβοντας το κεφάλι.

Το ότι το Πρόσωπο της Θεότητας δεν ήταν ορατό αλλά μόνο ακουγόταν δεν έχει καμία σημασία. Το Πρόσωπο της Θεότητας δημιούργησε τις τέσσερεις Βέδες με την αναπνοή Του. Γίνεται ορατό και συνειδητοποιείται μέσω των υπερβατικών ήχων των Βεδών. Κατά τον ίδιο τρόπο, η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι η ηχητική έκφραση του Κυρίου και δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ τους. Το συμπέρασμα είναι ότι μπορούμε να δούμε και να ακούσουμε τον Κύριο ψάλλοντας διαρκώς τον υπερβατικό ήχο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

*ναμανι αναντασια χατα-τραπαχ παταν
γκουχιανι μπαντρανι κριτανι τσα σμαραν
γκαμ παριαταμς τουστα-μανα γκατα-σπριχαχ
καλαμ πρατικσαν βιμαντο βιματσαραχ*

ναμανι: το άγιο όνομα, φήμη, κλπ. – αναντασια: του απεριόριστου – χατα-τραπαχ: απαλλαγμένος από όλες τις συμβατικότητες του υλικού κόσμου – παταν: με την απαγγελία, το συνεχές διάβασμα, κλπ. – γκουχιανι: μυστηριώδεις – μπαντρανι: όλες γεμάτες ευλογία – κριτανι: οι πράξεις – τσα: και – σμαραν: ενθουσιούμενος διαρκώς – γκαμ: στη γη – παριαταμ: ταξιδεύοντας παντού – τουστα-μαναχ: πλήρως ικανοποιημένος – γκατα-σπριχαχ: εντελώς απαλλαγμένος από όλες τις υλικές επιθυμίες –

καλαμ: τον χρόνο – *πρατικσαν:* περιμένοντας – *βιμανταχ:* χωρίς
περηφάνεια – *βιματσαραχ:* χωρίς φθόνο.

Άρχισα λοιπόν να ψέλνω διαρκώς το άγιο όνομα του απεριόριστου Κυρίου και να απαγγέλλω τις δόξες Του, αδιαφορώντας για όλους τους τύπους του υλικού κόσμου. Το ψάλσιμο και η συνεχής θύμηση των υπερβατικών διασκεδάσεων του Κυρίου φέρνουν ευλογία. Ταξίδεψα έτσι σε όλη τη γη, πλήρως ευχαριστημένος, χωρίς έπαρση και χωρίς φθόνο.

Η ζωή ενός ειλικρινούς αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου εξηγείται εδώ μέσα σε λίγα λόγια από τον σοφό Νάραντα με το προσωπικό του παράδειγμα. Ένας τέτοιος αφοσιωμένος υπηρέτης, μετά τη μύησή του από τον Κύριο ή από τον γνήσιο εκπρόσωπό Του, αντιμετωπίζει με μεγάλη σοβαρότητα την εξύμνηση της δόξας του Κυρίου και ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο για να δώσει και στους άλλους την ευκαιρία να ακούσουν τις δόξες του Κυρίου. Αυτοί οι αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν έχουν καμία επιθυμία για υλικά κέρδη. Κατευθύνονται από μία και μοναδική επιθυμία: να επιστρέψουν στον Θεό. Αυτό τους περιμένει στην ώρα του, όταν αφήσουν το υλικό σώμα. Επειδή έχουν τον υψηλότερο στόχο της ζωής, την επιστροφή στον Θεό, δεν είναι ποτέ φθονεροί με κανέναν ούτε είναι περήφανοι επειδή πληρούν τις προϋποθέσεις για να επιστρέψουν στον Θεό. Η μοναδική τους δουλειά είναι να ψέλνουν και να θυμούνται το άγιο όνομα, τη δόξα και τις διασκεδάσεις του Κυρίου και ανάλογα με τις προσωπικές τους ικανότητες, να μοιράζονται το μήνυμα για το καλό των άλλων, χωρίς κίνητρα για προσωπικά κέρδη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

εβαμ κρισνα-ματερ μπραμαν

νασακτασιαμαλατμαναχ

καλαχ πραντουραμποντ καλε

ταντιτ σωνταμανι γιατα

εβαμ: έτσι – κρισνα-ματεχ: κάποιος ολότελα απορροφημένος στη σκέψη του Κρίσνα – μπραμαν: ω Βιασαντέβα – να: δεν – ασακτασια: κάποιου που είναι προσκολλημένος – αμαλα-ατμαναχ: κάποιου που είναι εντελώς απαλλαγμένος από κάθε υλική βρωμιά – καλαχ: ο θάνατος – πραντουραμπουτ: γίνονται ορατά – καλε: με την πάροδο του χρόνου – ταντιτ: αστραπή – σωνταμανι: φωτίζοντας – γιατα: όπως είναι.

Και έτσι, ω μπραμανα Βιασαντέβα, εγώ που ήμουν τελείως απορροφημένος στη σκέψη του Κρίσνα, χωρίς προσκολλήσεις και απαλλαγμένος εντελώς από κάθε ίχνος υλικής ακαθαρσίας, συνάντησα με το πέρασμα του χρόνου τον θάνατο, όπως η αστραπή και η λάμψη της γίνονται ορατές ταυτόχρονα.

Πλήρης απορρόφηση στη σκέψη του Κρίσνα σημαίνει καθαρισμό από τις υλικές ακαθαρσίες ή επιθυμίες. Όπως κάποιος πολύ πλούσιος δεν επιθυμεί μικροπράγματα, έτσι και ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κρίσνα, έχοντας εξασφαλισμένη την είσοδό του στο βασίλειο του Θεού όπου η ζωή είναι αιώνια, γεμάτη γνώση και ευδαιμονία, είναι φυσικό να μην επιθυμεί ευτελή υλικά πράγματα, τα οποία είναι σαν κούκλες ή σαν σκιές της πραγματικότητας, χωρίς διαρκή αξία. Αυτό είναι το σημάδι όσων είναι πνευματικά πλούσιοι. Και με το πέρασμα του χρόνου, όταν ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης έχει προετοιμασθεί εντελώς, έρχεται τελείως αιφνίδια η αλλαγή του σώματος που συνήθως ονομάζεται θάνατος. Για τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη, αυτή η αλλαγή συμβαίνει ακριβώς όπως η αστραπή, η δε λάμψη ακολουθεί την ίδια στιγμή. Δηλαδή, χάρη στη θέληση του Υπερτάτου, ο αφοσιωμένος υπηρέτης αλλάζει το υλικό σώμα του και αναπτύσσει ένα πνευματικό σώμα ταυτόχρονα. Ακόμα και πριν από τον θάνατο, ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν αισθάνεται υλική έλξη, επειδή το σώμα του αποκτά πνευματική υπόσταση, ακριβώς όπως σε επαφή με τη φωτιά το σίδερο κοκκινίζει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*πραγιουτζιαμανε μαγι ταμ
σουνταμ μπαγκαβατιμ τανουμ*

αραμπντα-καρμα-νιρβανο

νιαπατατ παντσα-μπωτικαχ

πραγιουτζιαμανε: έχοντας λάβει – μαγι: σε εμένα – ταμ: εκείνο – σουνταμ: υπερβατικό – μπαγκαβατιμ: κατάλληλο να συναναστρέφεται με το Πρόσωπο της Θεότητας – τανουμ: σώμα – αραμπντα: αποκτημένα – καρμα: δράση με υλικά κίνητρα – νιρβαναχ: απαγορευτικό – νιαπατατ: άφησα – παντσα-μπωτικαχ: σώμα φτιαγμένο από τα πέντε υλικά στοιχεία.

Αφού μου δόθηκε ένα σώμα υπερβατικό, ταιριαστό σε έναν σύντροφο του Θεού, άφησα το σώμα που είναι φτιαγμένο από τα πέντε υλικά στοιχεία και έτσι δόθηκε τέλος σε όλα τα αποτελέσματα της δράσης μου (καρμα).

Όπως του είχε κάνει γνωστό το Πρόσωπο της Θεότητας, ότι δηλαδή θα του δινόταν ένα υπερβατικό σώμα, ταιριαστό για τη συντροφιά του Κυρίου, ο Νάραντα απέκτησε το πνευματικό του σώμα αμέσως μόλις άφησε το υλικό. Το υπερβατικό αυτό σώμα είναι απαλλαγμένο από κάθε υλική συνάφεια και προικισμένο με τρία πρωταρχικά υπερβατικά γνωρίσματα, και συγκεκριμένα, αιωνιότητα, ελευθερία από τις υλικές ιδιότητες και ελευθερία από τις αντιδράσεις στη δράση που αποσκοπεί στην απόλαυση. Το υλικό σώμα βασανίζεται συνεχώς από την έλλειψη αυτών των τριών γνωρισμάτων. Μόλις ο αφοσιωμένος υπηρέτης αφιερωθεί στην υπηρεσία του Κυρίου, το σώμα του φορτίζεται αμέσως με υπερβατικές ιδιότητες. Η επίδραση της υπερβατικής υπηρεσίας αφοσίωσης είναι όπως η μαγνητική επίδραση της φιλοσοφικής λίθου πάνω σε σίδηρο. Κατά συνέπεια, η αλλαγή σώματος σημαίνει για τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη το τέλος των αντιδράσεων των τριών ιδιοτήτων της υλικής φύσης. Στις εξ αποκαλύψεως γραφές αναφέρονται πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Ο Μαχαράζα Ντρούβα, ο Μαχαράζα Πράλαντα και πολλοί άλλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου μπόρεσαν να δουν τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο στο ίδιο φαινομενικά σώμα. Αυτό σημαίνει ότι η ιδιότητα του σώματος ενός αφοσιωμένου υπηρέτη μεταβάλλεται από υλική σε υπερβατική. Αυτή είναι η γνώμη των έγκυρων Γκοσουάμι μέσω των αυθεντικών γραφών. Στην *Μπραμα-σαμχिता* αναφέρεται ότι από το μικρόβιο *ινντρα-γκοπα* και έως τον μεγάλο *Ίνντρα*, τον Βασιλιά του ουρανού, όλα τα ζωντανά όντα υπόκεινται στον νόμο του *καρμα* και είναι υποχρεωμένα να υποφέρουν ή

να απολαμβάνουν τα αποτελέσματα της δράσης τους. Μόνον ο αφοσιωμένος υπηρέτης εξαιρείται από αυτές τις αντιδράσεις, χάρη στο αναίτιο έλεος της υπέρτατης αρχής, του Προσώπου της Θεότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*καλπαντα ινταμ ανταγια
σαγιανε 'μμπασι ουντανβαταχ
σισαγισορ ανουπραναμ
βιβισε 'νταρ αχαμ βιμποχ*

καλπα-αντε: κατά το τέλος της ημέρας του Μπράμα – *ινταμ*: αυτό – *ανταγια*: παίρνοντας μαζί – *σαγιανε*: έχοντας πάει να ξαπλώσει – *αμμπασι*: στο νερό της αιτίας – *ουντανβαταχ*: ερήμωση, καταστροφή – *σισαγισοχ*: η κατάκλιση του Προσώπου της Θεότητας (του Ναράγιανα) – *ανουπραναμ*: αναπνέοντας – *βιβισε*: εισήλθα – *ανταχ*: μέσα – *αχαμ*: εγώ – *βιμποχ*: του Κυρίου Μπράμα.

Κατά το τέλος της χιλιετίας (δηλαδή κατά το τέλος της ημέρας του Μπράμα), όταν το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Ναράγιανα, ξάπλωσε στο νερό της ερήμωσης, εισχώρησα μέσα Του μαζί με τον Μπράμα και όλα τα δημιουργικά στοιχεία, μέσω της αναπνοής Του.

Ο Νάραντα είναι γνωστός ως γιος του Μπράμα, όπως ο Κύριος Κρίσνα είναι γνωστός ως γιος του Βασουντέβα. Το Πρόσωπο της Θεότητας και οι απελευθερωμένοι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του, όπως ο Νάραντα, εμφανίζονται στον υλικό κόσμο με τον ίδιο τρόπο. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, η γέννηση και όλα τα έργα του Κυρίου είναι υπερβατικά. Σύμφωνα λοιπόν με έγκυρες γνώμες, η γέννηση του Νάραντα ως γιου του Μπράμα είναι επίσης μία υπερβατική διασκέδαση. Η εμφάνιση και η εξαφάνισή του βρίσκονται ουσιαστικά στο ίδιο επίπεδο με εκείνο του Κυρίου. Συνεπώς, ως πνευματικές οντότητες, ο Κύριος και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του είναι ταυτοχρόνως ένα, αλλά και κάτι διαφορετικό. Ανήκουν στην ίδια κατηγορία υπέρβασης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

σαχασρα-γιουγκα-παριαντε

ουτταγιενταμ σισρικσαταχ

μαριτσι –μισρα ρισαγιαχ

πρανεμπιο ‘χαμ τσα γιαγκιρε

σαχασρα: χιλίων – *γιουγκα*: 4.320.000 χρόνια – *παριαντε*: κατά το τέλος της διάρκειας – *ουτταγια*: έχοντας εκπνεύσει- *ινταμ*: αυτό – *σισρικσαταχ*: θέλησε να δημιουργήσει ξανά – *μαριτσι –μισραχ*: σοφοί όπως ο Μαρίτσι – *ρισαγιαχ*: όλοι οι ρισι – *πρανεμπιαχ*: από τις αισθήσεις Του – *αχαμ*: εγώ – *τσα*: επίσης – *γιαγκιρε*: παρουσιάστηκε.

Μετά από χίλιες γιουγκα, δηλαδή μετά από 4.320.000.000 ηλιακά έτη, όταν ο Μπράμα ξύπνησε για να δημιουργήσει και πάλι με τη θέληση του Κυρίου, όλοι οι ρισι, όπως ο Μαρίτσι, ο Ανγκίρα, ο Άτρι και άλλοι, φανερώθηκαν από το υπερβατικό σώμα του Κυρίου και μαζί τους φανερώθηκαν κι εγώ.

Η διάρκεια μίας ημέρας του Μπράμα είναι 4.320.000.000 ηλιακά έτη. Αυτό αναφέρεται επίσης στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Γι’ αυτήν λοιπόν την περίοδο, ο Μπραμάτζι αναπαύεται σε κατάσταση *γιογκα-νιντρα* μέσα στο σώμα του γεννήτορά του, του Γκαρμποντακασάγι Βίσνου. Έτσι, μετά την περίοδο του ύπνου του Μπράμα, όταν με τη θέληση του Κυρίου συντελείται και πάλι δημιουργία με τη μεσολάβηση του Μπράμα, όλοι οι μεγάλοι ρισι εμφανίζονται και πάλι από διάφορα σημεία του υπερβατικού σώματος και μαζί τους εμφανίζεται και ο Νάραντα. Αυτό σημαίνει ότι ο Νάραντα παρουσιάζεται με το ίδιο υπερβατικό σώμα, ακριβώς όπως έχει το ίδιο σώμα και κάποιος που ξυπνάει από τον ύπνο του. Ο Σρι Νάραντα είναι παντοτινά ελεύθερος να κινείται σε όλα τα μέρη της υπερβατικής και της υλικής δημιουργίας του Παντοδύναμου. Εμφανίζεται και εξαφανίζεται με το δικό του υπερβατικό σώμα, στο οποίο, αντίθετα με ό,τι συμβαίνει με τα υποκείμενα σε όρους όντα, δεν υπάρχει διάκριση ψυχής και σώματος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

ανταρ μπαχίς τσα λοκακαμς τριν

παριεμι ασκαννιτα-βραταχ

ανουγκραχαν μαχα-βισνορ

αβιγκατα-γκατιχ κβατσιτ

ανταχ: στον υπερβατικό κόσμο – *μπαχίχ*: στον υλικό κόσμο – *τσα*: και – *λοκαν*: οι πλανήτες – *τριν*: τρία (τμήματα) – *παριεμι*: ταξιδεύω – *ασκαννιτα*: αδιάσπαστη – *βραταχ*: όρκος – *ανουγκραχατ*: με το αναίτιο έλεος – *μαχα-βισνοχ*: του Μάχα-Βίσνου (του Καρανοντακασάγι Βίσνου) – *αβιγκατα*: χωρίς περιορισμούς – *γκατιχ*: είσοδος – *κβατσιτ*: οποτεδήποτε.

Από τότε, με τη χάρη του παντοδύναμου Βίσνου, ταξιδεύω χωρίς περιορισμούς παντού, και στον υπερβατικό κόσμο και στα τρία τμήματα του υλικού κόσμου, επειδή υπηρετώ αδιάκοπα τον Κύριο με αφοσίωση.

Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, οι υλικές σφαίρες διαιρούνται σε τρεις περιοχές, και συγκεκριμένα, στους ανώτατους πλανήτες (*ουρντβα-λοκα*), στους μεσαίους πλανήτες (*μαντια-λοκα*) και στους κατώτατους πλανήτες (*αντο-λοκα*). Πέρα από τους πλανήτες *ουρντβα-λοκα*, δηλαδή πάνω από την Μπραμαλόκα, βρίσκονται τα υλικά καλύμματα των συμπάντων και πάνω από αυτά βρίσκεται ο πνευματικός ουρανός, ο οποίος είναι απεριόριστος σε έκταση και περιέχει αναρίθμητους αυτόφωτους πλανήτες Βαϊκούντα, που κατοικούνται από τον Ιδιο τον Θεό και τους συντρόφους Του, οι οποίοι είναι όλοι αιωνίως απελευθερωμένες ζωντανές οντότητες. Ο Σρι Νάραντα μπορεί να επισκέπτεται όλους αυτούς τους πλανήτες και του υλικού και του πνευματικού κόσμου χωρίς περιορισμούς, όπως ακριβώς ο παντοδύναμος Κύριος είναι ελεύθερος να κινείται σε οποιοδήποτε τμήμα της δημιουργίας Του. Στον υλικό κόσμο τα ζωντανά όντα βρίσκονται κάτω από την επίδραση των τριών υλικών ιδιοτήτων της φύσης, δηλαδή της αγαθότητας, του πάθους και της άγνοιας. Αλλά ο Σρι Νάραντα είναι υπερβατικός ως προς όλες αυτές τις υλικές ιδιότητες και έτσι μπορεί να ταξιδεύει παντού χωρίς περιορισμούς. Είναι ένας

απελευθερωμένος αστροναύτης. Το αναίτιο έλεος του Κυρίου Βίσνου είναι ασύγκριτο, γίνεται δε αντιληπτό από τους αφοσιωμένους υπηρέτες μόνο με τη χάρη του Κυρίου. Γι' αυτό οι αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν πέφτουν ποτέ, ενώ οι υλιστές, π.χ. οι εργαζόμενοι με σκοπό την απόλαυση και οι εικοτολόγοι φιλόσοφοι, υποχρεώνονται από τις ιδιότητες της υλικής φύσης να πέσουν. Όπως αναφέρεται πιο πάνω, οι *ρισι* δεν μπορούν να εισχωρήσουν στον υπερβατικό κόσμο όπως ο Νάραντα. Το γεγονός αυτό αποκαλύπτεται στη *Ναρασιμχα Πουрана*. *Ρισι* όπως ο Μαρίτσι είναι αυθεντίες όσον αφορά στη δράση που αποβλέπει στην απόλαυση και άλλοι, όπως ο Σανάκα και ο Σανάτανα, είναι αυθεντίες όσον αφορά στις φιλοσοφικές θεωρίες. Όμως ο Σρι Νάραντα είναι η κύρια αυθεντία για την υπερβατική υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Όλες οι μεγάλες αυθεντίες της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου ακολουθούν τα βήματα του σοφού Νάραντα στην τάξη του *Ναραντα-μπακτι-σουτρα* και γι' αυτό μπορούμε να πούμε ανενδοίαστα ότι όλοι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι άξιοι να εισέλθουν στη Βαϊκούντα, το βασίλειο του Θεού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

ντεβα-ντατταμ ιμαμ βιναμ

σβαρα-μπραμα-βιμπουσिताμ

μουρτσαγιτβα χαρι-καταμ

γκαγιαμανας τσαραμι αχαμ

ντεβα: το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας (ο Σρι Κρίσνα) – *ντατταμ*: δωρισμένο – *ιμαμ*: αυτό – *βιναμ*: το *βινα*, ένα έγχορδο μουσικό όργανο – *σβαρα*: μουσικό μέτρο – *μπραμα*: υπερβατικό – *βιμπουσिताμ*: στολισμένο – *μουρτσαγιτβα*: δονώντας – *χαρι-καταμ*: υπερβατικό μήνυμα – *γκαγιαμαναχ*: τραγουδώντας διαρκώς – *τσαραμι*: μετακινούμαι – *αχαμ*: εγώ.

Ταξιδεύω τραγουδώντας διαρκώς τις δόξες του Κυρίου, πάλλοντας τις χορδές αυτού του οργάνου, του *βινα*, που μου δώρισε ο Σρι Κρίσνα και που είναι προικισμένο με υπερβατικό ήχο.

Το έγχορδο μουσικό όργανο που ονομάζεται *βινα* και που έδωσε στον Νάραντα ο Κύριος Σρι Κρίσνα περιγράφεται στη *Λινγκα Πουрана*: αυτό επιβεβαιώνεται και από τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι. Αυτό το υπερβατικό όργανο είναι ταυτόσημο με τον Κύριο Σρι Κρίσνα και τον Νάραντα, επειδή και το μεν και οι δε ανήκουν στην ίδια υπερβατική κατηγορία. Οι ηχητικές δονήσεις αυτού του μουσικού οργάνου δεν είναι δυνατό να είναι υλικές και συνεπώς οι δόξεις και οι διασκεδάσεις που εκπέμπει είναι και αυτές υπερβατικές, χωρίς ίχνος υλικής μέθης. Υπερβατικά και ιδιαίτερα κατάλληλα για υπερβατικά τραγούδια είναι επίσης και τα μουσικά μέτρα που χρησιμοποιούνται. Αυτά τα εφτά μέτρα είναι το *σα* (*σατζά*), το *ρι* (*ρισαμπα*), το *γκα* (*γκαννταρα*), το *μα* (*μαντιαμα*), το *πα* (*παντσαμα*), το *ντα* (*νταϊβατα*) και το *νι* (*νισαντα*). Επειδή ο Σρι Νάραντα ντέβα είναι αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, ξεπληρώνει την υποχρέωσή του προς τον Κύριο για το δώρο που του έκανε, τραγουδώντας συνεχώς με το μουσικό του όργανο τις υπερβατικές δόξεις του Κυρίου και γι' αυτό δεν πέφτει ποτέ από την υψηλή θέση του. Ακολουθώντας τα βήματα του Σρίλα Νάραντα, η αυτοσυνειδητοποιημένη ψυχή που βρίσκεται στον υλικό κόσμο θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιεί σωστά αυτά τα μέτρα, δηλαδή το *σα*, το *ρι*, το *γκα*, το *μα*, κλπ. για να υπηρετεί τον Κύριο, τραγουδώντας διαρκώς τις δόξεις Του, όπως βεβαιώνεται και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

πραγκαγιαταχ σβα-βιριανι

τιρτα-πανταχ πριγια-σραβαχ

αχουτα ιβα με σιγκραμ

νταρσαναμ γιατι τσετασι

πραγκαγιαταχ: τραγουδώντας έτσι – *σβα-βιριανι*: τα δικά του έργα – *τιρτα-πανταχ*: ο Κύριος, του οποίου τα λωτοειδή πόδια είναι η πηγή κάθε αρετής ή αγιοσύνης – *πριγια-σραβαχ*: ευχάριστο στην ακόη – *αχουταχ*: καλεσμένος – *ιβα*: ακριβώς σαν – *με*: σε εμένα – *σιγκραμ*: πολύ σύντομα – *νταρσαναμ*: όψη, θέα – *γιατι*: εμφανίζεται – *τσετασι*: στο κάθισμα της καρδιάς.

Μόλις αρχίζω να τραγουδώ τα άγια έργα Του, που είναι χαρά να τα ακούς, ο Υπέρτατος Κύριος, που τα λωτοειδή πόδια Του είναι η πηγή της αγιοσύνης, φανερώνεται αμέσως στο κάθισμα της καρδιάς μου, λες και Τον καλώ.

Το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας δεν διαφέρει από το υπερβατικό Του όνομα, τη μορφή Του, τις διασκεδάσεις Του και τις ηχητικές δονήσεις τις σχετικές με αυτά. Μόλις ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης αφιερωθεί στην αγνή υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, ακούγοντας, ψάλλοντας, και θυμούμενος το όνομα, τη δόξα και τα έργα Του, ο Κύριος γίνεται αμέσως ορατός στα υπερβατικά μάτια του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη, αντανακλώντας τον Εαυτό Του στον καθρέφτη της καρδιάς. Πρόκειται για πνευματική τηλεόραση. Γι' αυτό, ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης που συνδέεται με τον Κύριο μέσω υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης μπορεί να αισθανθεί την παρουσία του Κυρίου κάθε στιγμή. Σε όλους αρέσει να ακούνε τους άλλους να αναφέρουν τις δόξες τους. Από ψυχολογική άποψη αυτό είναι ένα φυσικό έστικτο και ο Κύριος, όντας και ο Ίδιος μια ατομική προσωπικότητα όπως οι άλλοι, δεν αποτελεί εξαίρεση σε αυτή την ψυχολογική τάση, επειδή τα ψυχολογικά χαρακτηριστικά που είναι εμφανή στις ατομικές ψυχές δεν είναι παρά αντανακλάσεις της ψυχολογίας του Απόλυτου Κυρίου. Η μόνη διαφορά είναι ότι ο Κύριος είναι η μέγιστη προσωπικότητα και απόλυτος σε όλα. Δεν υπάρχει επομένως τίποτα το παράδοξο όταν ο Κύριος έλκεται από το γεγονός ότι ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης ψέλνει τις δόξες Του. Αφού είναι απόλυτος, μπορεί να παρουσιαστεί μέσα στην εικόνα της εξύμνησής Του και αυτά τα δύο πράγματα είναι ταυτόσημα. Ο Σρίλα Νάραντα δεν ψέλνει τη δόξα του Κυρίου για το προσωπικό του όφελος, αλλά επειδή η εξύμνηση του Κυρίου είναι ταυτόσημη με τον Κύριο. Ο σοφός Νάραντα εισχωρεί με το υπερβατικό τραγούδι του μέσα στην παρουσία του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*ετατ ντι ατουρα-τσιτταναμ
ματρα-σπαρσετσαγια μουχουχ
μπαβα-σινντου-πλαβο ντριστο
χαρι-τσαριανουβαρναναμ*

ετατ: αυτό – χι: ασφαλώς – ατουρα-τσιτταναμ: εκείνων που ο νους είναι πάντα γεμάτος ανησυχίες και αγωνίες – ματρα: αντικείμενα αισθησιακής απόλαυσης – σπαρσα: οι αισθήσεις – ιτσαγια: από επιθυμίες – μουχουχ: πάντοτε – μπαβα-σινντον: ο ωκεανός της άγνοιας – πλαβαχ: πλοίο – ντρισταχ: πεπειραμένος – χαρι-τσαρια: τα έργα του Χαρί, του Προσώπου της Θεότητας – ανουβαρναναμ: η συνεχής απαγγελία.

Γνωρίζω από προσωπική πείρα ότι όσοι είναι διαρκώς γεμάτοι ανησυχίες και φόβους επειδή θέλουν να ικανοποιούν τις αισθήσεις τους μπορούν να διασχίσουν τον ωκεανό της άγνοιας, έχοντας για πλοίο τη συνεχή απαγγελία των υπερβατικών έργων του Προσώπου της Θεότητας.

Το γνώρισμα του ζωντανού όντος είναι ότι δεν μπορεί να μείνει σιωπηλό ούτε για λίγο. Πρέπει κάτι να κάνει, κάτι να σκέφτεται ή για κάτι να μιλάει. Συνήθως οι υλιστές σκέφτονται και συζητούν για θέματα που ικανοποιούν τις αισθήσεις τους. Αλλά επειδή αυτές οι αισθησιακές δραστηριότητες τελούνται υπό την επήρεια της εξωτερικής παραπλανητικής ενέργειας, στην πραγματικότητα δεν τους προσφέρουν καμία ικανοποίηση. Αντίθετα, τους γεμίζουν ανησυχίες και αγωνίες. Αυτό ονομάζεται *μαγια*, δηλαδή αυτό που δεν είναι. Αυτό που δεν μπορεί να τους δώσει ικανοποίηση θεωρείται ως αντικείμενο ικανοποίησης. Γι' αυτό ο Νάραντα, έχοντας προσωπική πείρα, λέει ότι αυτά τα απογοητευμένα όντα που ασχολούνται με την ικανοποίηση των αισθήσεων μπορούν να ικανοποιηθούν ψάλλοντας συνεχώς τα έργα του Κυρίου. Μόνο το περιεχόμενο πρέπει να αλλάξει. Η σκέψη, τα συναισθήματα, η βούληση και η δράση του ζωντανού όντος δεν μπορούν να περιοριστούν. Αν όμως κάποιος επιθυμεί αληθινή ευτυχία, θα πρέπει να αλλάξει το περιεχόμενο και μόνο. Αντί να συζητά για την πολιτική ενός θνητού, μπορεί να συζητά για την πολιτική που εφαρμόζει ο Ίδιος ο Κύριος. Αντί να απολαμβάνει τα έργα των αστέρων του κινηματογράφου, μπορεί να στρέψει την προσοχή του στα έργα του Κυρίου και των αιωνίων συντρόφων Του, όπως οι *γκοπι* και οι *Λάκσμι*. Το παντοδύναμο Πρόσωπο της Θεότητας, χάρη στο αναίτιο έλεός Του, κατέρχεται στη Γη και φανερώνει έργα που βρίσκονται σχεδόν στη γραμμή δράσης των ανθρώπων του κόσμου, αλλά που ταυτοχρόνως γίνονται με τρόπο εξαιρετικά ασυνήθιστο, επειδή ακριβώς είναι παντοδύναμο. Αυτό το κάνει για το καλό όλων των υποκειμένων σε όρους ψυχών, έτσι ώστε να μπορέσουν να στρέψουν την προσοχή τους στην υπέρβαση. Αν το κάνει

αυτό η υποκείμενη σε όρους ψυχή, θα προαχθεί σταδιακά στο υπερβατικό επίπεδο και θα διασχίσει με ευκολία τον ωκεανό της άγνοιας, την πηγή κάθε δυστυχίας. Αυτό βεβαιώνεται από μία τέτοια αυθεντία όπως ο Σρι Νάραντα, που το γνωρίζει από προσωπική πείρα. Μπορούμε να αποκτήσουμε και εμείς την ίδια εμπειρία, αν αρχίσουμε να ακολουθούμε τα βήματα του μεγάλου σοφού, του προσφιλέστατου αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*γιαμαντιμπιρ γιογκα-παταϊχ
καμα-λομπα-χατο μουχουχ
μουκουνντα-σεβαγια γιαντβατ
τατατμαντα να σαμιατι*

γιαμα-αντιμπιχ: με τη μέθοδο της αυτοσυγκράτησης - *γιογκα-παταϊχ*: με το σύστημα του *γιογκα* (της μυστικής σωματικής δύναμης για την επίτευξη του θεϊκού σταδίου) – *καμα*: επιθυμίες για την ικανοποίηση των αισθήσεων – *λομπα*: λαγνεία για αισθησιακή ικανοποίηση – *χαταχ*: χαλιναγωγημένος – *μουχουχ*: πάντα – *μουκουνντα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σεβαγια*: δια της προσφοράς υπηρεσίας – *γιαντβατ*: όπως είναι – *τατα*: σαν αυτό, έτσι – *ατμα*: η ψυχή – *αντα*: για κάθε πρακτικό σκοπό – *να*: δεν – *σαμιατι*: είναι ικανοποιημένη.

Είναι αλήθεια ότι κάποιος που ασκείται στη συγκράτηση των αισθήσεων με τη μέθοδο του *γιογκα* μπορεί να ανακουφισθεί από τις ενοχλήσεις του πόθου και της λαγνείας, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό για να ευχαριστήσει την ψυχή, επειδή η ευχαρίστηση της ψυχής προέρχεται από την υπηρεσία αφοσίωσης του Προσώπου της Θεότητας.

Το *γιογκα* έχει ως στόχο τον έλεγχο των αισθήσεων. Με την εξάσκηση της απόκρυφης μεθόδου των σωματικών ασκήσεων που ρυθμίζουν τον τρόπο καθίσματος, τη σκέψη, τα αισθήματα, τη θέληση, τη συγκέντρωση, τον

διαλογισμό και τέλος το βύθισμα στην υπέρβαση, μπορεί κανείς να ελέγξει τις αισθήσεις. Οι αισθήσεις θεωρούνται δηλητηριώδη φάρμακα και η μέθοδος του *γιόγκα* έχει στόχο τον έλεγχό τους. Όμως ο σοφός Νάραντα συνιστά μία άλλη μέθοδο ελέγχου των αισθήσεων, την υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Μουκούντα, του Προσώπου της Θεότητας. Από την πείρα του λέει ότι η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο είναι πιο αποτελεσματική και πρακτική από τη μέθοδο του τεχνητού ελέγχου των αισθήσεων. Στην υπηρεσία του Κυρίου Μουκούντα οι αισθήσεις απασχολούνται με τρόπο υπερβατικό. Έτσι δεν υπάρχει πιθανότητα να ασχοληθούν με την ικανοποίησή τους. Οι αισθήσεις θέλουν να ασχολούνται με κάτι. Στην παραγματικότητα, η τεχνητή συγκράτησή τους δεν είναι συγκράτηση, γιατί αμέσως μόλις παρουσιαστεί ευκαιρία για απόλαυση, οι όμοιες με φάρμακα αισθήσεις σίγουρα θα επωφεληθούν. Η Ιστορία είναι γεμάτη με τέτοιες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα η περίπτωση του σοφού Βισβαμίτρα, που έπεσε θύμα της ομορφιάς της Μενάκα. Όμως η καλοντυμένη Μάγια, μολονότι προσπάθησε να σαγηνεύσει τον Χαριντάσα Τακουρά μέσα στη νύχτα, δεν μπόρεσε να παρασύρει στην παγίδα της εκείνον τον μεγάλο αφοσιωμένο υπηρέτη.

Το ζήτημα είναι ότι χωρίς προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο, ούτε η μέθοδος του *γιόγκα* ούτε οι άνδρες φιλοσοφικές θεωρίες μπορούν ποτέ να έχουν επιτυχία. Η προσφορά αγνής υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο, χωρίς ίχνος δράσης με υλικά κίνητρα, απόκρυφου *γιόγκα* ή φιλοσοφικών υποθέσεων, είναι η κορυφαία μέθοδος για την επίτευξη αυτοσυνειδητοποίησης. Αυτή η αγνή υπηρεσία αφοσίωσης είναι υπερβατική από τη φύση της, τα δε συστήματα του *γιόγκα* και της *γκιαν* είναι υποδεέστερα. Αν η υπερβατική υπηρεσία αφοσίωσης αναμειχθεί με μια υποδεέστερη μέθοδο, δεν είναι πλέον υπερβατική, αλλά μικτή υπηρεσία αφοσίωσης. Ο Σρίλα Βιασαντέβα, ο συγγραφέας της *Σριμαντ-Μπαγκαβατ*, θα αναπτύξει σταδιακά στο κείμενο αυτού του έργου όλα αυτά τα συστήματα υπερβατικής συνειδητοποίησης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*σαρβαμ ταντ ινταμ ακιαταμ
γιατ πριστο 'χαμ τβαγιαναγκα
τζάνμα-καρμα-ραχασιαμ με*

σαρβαμ: όλα – τατ: εκείνο – ινταμ: αυτό – ακιαταμ: περιέγραψα – γιατ: οτιδήποτε – πρισταχ: ερωτηθείς – αχαμ: εμένα – τβαγια: από εσένα – αναγκα: χωρίς καμία αμαρτία – τζανμα: γέννηση – καρμα: δράση – ραχασιαμ: μυστήρια – με: εμού – μπαβαταχ: εσού – τσα: και – ατμα: ο εαυτός – τοσαναμ: ικανοποίηση.

Ω αναμάρτητε Βιασαντέβα, σου μίλησα για όσα με ρώτησες, για τη γέννησή μου και για το τι έκανα για να φτάσω στην αυτοσυνειδητοποίηση. Όλα αυτά θα συμβάλουν και στη δική σου ικανοποίηση.

Για να ικανοποιήσει τις απορίες του Βιασαντέβα, ο Σρι Νάραντα εξήγησε τη μέθοδο των πράξεων αφοσίωσης, από την αρχή έως το στάδιο της υπέρβασης. Εξήγησε το πώς η υπερβατική συναναστροφή των σοφών φύτεψε τους σπόρους της υπηρεσίας αφοσίωσης και το πώς οι σπόροι αυτοί αναπτύχθηκαν προοδευτικά, επειδή άκουγε εκείνους τους άγιους ανθρώπους. Αυτού του είδους το άκουσμα έχει ως αποτέλεσμα την αποκόλληση από τα εγκόσμια σε τέτοιο βαθμό, ώστε ακόμα και ένα μικρό παιδί μπόρεσε να δεχθεί την είδηση για τον θάνατο της μητέρας του, που ήταν ο μοναδικός του προστάτης, ως ευλογία του Θεού. Και επωφελήθηκε αμέσως για να αναζητήσει τον Κύριο. Παρόλο που δεν είναι δυνατό για οποιονδήποτε να δει τον Κύριο με εγκόσμια μάτια, ικανοποιήθηκε η ειλικρινής επιθυμία του να συναντήσει τον Κύριο. Εξήγησε ακόμα πώς μπορούμε με την αγνή υπερβατική υπηρεσία να απαλλαγούμε από τα συσσωρευμένα αποτελέσματα της δράσης που αποβλέπει στην απόλαυση και πώς μεταμόρφωσε το υλικό σώμα του σε πνευματικό. Μόνο το πνευματικό σώμα μπορεί να εισέλθει στο πνευματικό βασίλειο του Κυρίου και κανένας εκτός από τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες δεν είναι άξιος για αυτό το βασίλειο. Ο σοφός Νάραντα γνώρισε όλα τα μυστήρια της υπερβατικής συνειδητοποίησης και γι' αυτό, ακούγοντας μια τέτοια αυθεντία μπορούμε να αποκτήσουμε μια ιδέα των αποτελεσμάτων της ζωής της αφοσίωσης, τα οποία δεν περιγράφονται σχεδόν καθόλου ακόμα και στα αρχικά κείμενα των Βεδών. Οι Βέδες και οι *Ουπανισαντ* περιέχουν μόνον έμμεσες νύξεις για αυτό το θέμα. Δεν εξηγούν τίποτε ευθέως και γι'

αυτό η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι ο ώριμος καρπός όλων των δέντρων της βεδικής γραμματείας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*σουτα ουβατσα
εβαμ σαμπασια μπαγκαβαν
ναραντο βασαβι-σουταμ
αμαντρια βιναμ ραναγιαν
γιαγιω γιαντριτσικο μουνιχ*

σουταχ: ο Σούτα Γκοσουάμι – *ουβατσα*: είπε – *εβαμ*: έτσι – *σαμπασια*: απευθυνόμενος – *μπαγκαβαν*: υπερβατικά ισχυρός – *ναρανταχ*: ο σοφός Νάραντα – *βασαβι*: με το όνομα Βασαβί (Σατιαβάτι) – *σουταμ*: τον γιο – *αμαντρια*: προσκαλώντας – *βιναμ*: το όργανο – *ραναγιαν*: δονώντας – *γιαγιω*: πήγε – *γιαντριτσικαχ*: οπουδήποτε επιθυμούσε – *μουνιχ*: ο σοφός.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Αφού μίλησε έτσι στον Βιασαντέβα, ο Σρίλα Νάραντα τον αποχαιρέτησε και πάλλοντας τις χορδές του βινα του, έφυγε για να ταξιδέψει όπου ήθελε.

Κάθε ζωντανό ον λαχταρά απόλυτη ελευθερία, επειδή αυτή είναι η υπερβατική φύση του. Και αυτή την ελευθερία την αποκτά μόνο με την προσφορά υπερβατικής υπηρεσίας στον Κύριο. Παραπλανημένοι από την εξωτερική ενέργεια όλοι νομίζουν ότι είναι ελεύθεροι, αλλά στην πραγματικότητα είναι δεμένοι από τους νόμους της φύσης. Η υποκείμενη σε όρους ψυχή, δέσμια της ύλης, δεν μπορεί να κινηθεί ελεύθερα από το ένα μέρος στο άλλο, ούτε πάνω στη γη ούτε, πολύ περισσότερο, από τον έναν πλανήτη στον άλλον. Αλλά μία τέλεια, ελεύθερη ψυχή όπως ο Νάραντα, αφοσιωμένη πάντα στο ψάλσιμο της δόξας του Κυρίου, είναι ελεύθερη να μετακινείται όχι μόνο πάνω στη γη, αλλά και σε οποιοδήποτε μέρος του σύμπαντος, καθώς και σε οποιοδήποτε μέρος του πνευματικού ουρανού. Μπορούμε να φανταστούμε το μέγεθος της απεριόριστης

ελευθερίας του, που είναι ίδια με την ελευθερία του Υπερτάτου Κυρίου. Τα ταξίδια του δεν υπαγορεύονται από κάποιο λόγο ή κάποια υποχρέωση και δεν μπορεί να τα εμποδίσει κανένας. Κατά τον ίδιο τρόπο, το υπερβατικό σύστημα της υπηρεσίας αφοσίωσης είναι και αυτό ελεύθερο. Μπορεί να εκδηλωθεί ή να μην εκδηλωθεί σε κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο, ακόμα και αφού αυτό περάσει όλες τις ενδεδειγμένες δοκιμασίες. Παρόμοια, η συναναστροφή του αφοσιωμένου υπηρέτη είναι επίσης ελεύθερη. Μπορεί κάποιος να είναι αρκετά τυχερός για να την αποκτήσει ή μπορεί να μην την αποκτήσει ακόμα και μετά από χιλιάδες απόπειρες. Συνεπώς, σε όλα τα πεδία της υπηρεσίας αφοσίωσης η ελευθερία είναι ο κύριος άξονας. Χωρίς ελευθερία δεν υπάρχει υπηρεσία αφοσίωσης. Όταν ο αφοσιωμένος υπηρέτης παραχωρεί την ελευθερία του στον Κύριο δεν σημαίνει ότι γίνεται υποτελής από κάθε άποψη. Η υποταγή στον Κύριο με τη βοήθεια του διαφανούς μέσου του πνευματικού δασκάλου σημαίνει κατάκτηση πλήρους ελευθερίας ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*αχο ντεβαρσιρ ντανιο 'γιαμ
γιατκιρτιμ σαρνγκαντανβαναχ
γκαγιαν μαντιανν ινταμ ταντρία
ραμαγιατι ατουραμ τζαγκατ*

αχο: πάσα δόξα – *ντεβαρσιχ*: ο σοφός των θεών – *ντανιαχ*: κάθε επιτυχία – *αγιαμ γιατ*: ένας ο οποίος – *κιρτιμ*: δόξα – *σαρνγκα-ντανβαναχ*: του Προσώπου της Θεότητας – *γκαγιαν*: τραγουδώντας – *μαντιαν*: βρίσκοντας ευχαρίστηση – *ινταμ*: αυτό – *ταντρία*: με το (μουσικό) όργανο – *ραμαγιατι*: εμψυχώνει – *ατουραμ*: απελπισμένους – *τζαγκατ*: ο κόσμος.

Κάθε δόξα και επιτυχία στον σοφό Νάραντα, γιατί τραγουδά τις δόξες του Προσώπου της Θεότητας και με αυτόν τον τρόπο χαίρεται ο ίδιος, αλλά εμψυχώνει επίσης όλες τις απελπισμένες ψυχές του σύμπαντος.

Ο Σρι Νάραντα τραγουδά με το μουσικό του όργανο για να δοξάσει τα υπερβατικά έργα του Κυρίου και για να ανακουφίσει όλα τα δυστυχισμένα ζωντανά όντα του σύμπαντος. Κανένας δεν είναι ευτυχισμένος μέσα στον υλικό κόσμο και αυτό που αισθάνεται κανείς ως ευτυχία είναι η ψευδαίσθηση της *μαγιά*. Η παραπλανητική ενέργεια του Κυρίου είναι τόσο δυνατή, ώστε ακόμα και το γουρούνι που ζει μέσα στα βρωμερά κόπρانا αισθάνεται ευτυχισμένο. Κανένας δεν μπορεί να είναι αληθινά ευτυχισμένος μέσα στον υλικό κόσμο. Ο Σρι Νάραντα, για να φωτίσει τους δυστυχείς κατοίκους αυτού του κόσμου, περιπλανιέται παντού. Η απόστολή του είναι να τους πάει πίσω στο σπίτι τους, στον Θεό. Αυτή είναι η αποστολή όλων των αληθινών αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου που ακολουθούν τα βήματα αυτού του μεγάλου σοφού.

❧ Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το έκτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η συνομιλία μεταξύ του Νάραντα και του Βιάσα». ❧

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ



Η τιμωρία του γιου του Ντρώνα

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σωνακα ουβατσα
νιργκατε ναραντε σουτα
μπαγκαβαν μπανταραγιαναχ
σρουταβαμς ταντ-αμπιπρεταμ
ταταχ κιμ ακαροντ βιμπουχ*

σωνακαχ: ο Σρι Σωνάκα – ουβατσα: είπε – νιργκατε: έχοντας φύγει – ναραντε: ο σοφός Νάραντα – σουτα: ω Σούτα – μπαγκαβαν: ο υπερβατικά ισχυρός – μπανταραγιαναχ: ο Βενταβιάσα – σρουταβαν: ο οποίος άκουσε – τατ: του – αμπιπρεταμ: επιθυμία του νου – ταταχ: έπειτα – κιμ: τι – ακαροτ: έκανε – βιμπουχ: ο μέγας.

Είπε ο ρισι Σωνάκα: Ω Σούτα, τι έκανε ο κραταιός, ο μέγας Βιασαντέβα μετά την αναχώρηση του Νάραντα, αφού άκουσε όλα όσα θέλησε ο νους του;

Σε αυτό το κεφάλαιο αρχίζει το νήμα της αφήγησης της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, καθώς ο Μαχαράζα Παρίκσιτ σώζεται με τρόπο θαυμαστό στην κοιλιά της μητέρας του. Ο υπαίτιος γι' αυτό ήταν ο Ντρώνι (ο Ασβαττάμα), ο γιος του ατσάρια Ντρώνα, που σκότωσε τους πέντε γιους της Ντρώπαντι στον ύπνο τους και τιμωρήθηκε γι' αυτό από τον Αρτζούνα. Πριν αρχίσει αυτό το μέγα έπος, τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, ο Σρι

Βιασαντέβα συνειδητοποίησε ολόκληρη την αλήθεια εκστατικά μέσα σε αφοσίωση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*σουτα ουβατσα
μπραμα-ναντιαμ σαρασβατιαμ
ασραμαχ παστσιμε τατε
σαμιαπρασα ιτι προκτα
ρισιναμ σατρα-βαρνταναχ*

σουταχ: ο Σρι Σούτα – *ουβατσα*: είπε – *μπραμα-ναντιαμ*: στην όχθη του ποταμού που σχετίζεται στενά με τις Βέδες, τους *μπραμανα*, τους αγίους και τον Κύριο – *σαρασβατιαμ*: τον Σαρασβάτι – *ασραμαχ*: σπιτάκι για διαλογισμό – *παστσιμε*: στη δυτική – *τατε*: όχθη – *σαμιαπρασαχ*: το μέρος που ονομάζεται Σαμιαπράσα – *ιτι*: έτσι – *προκταχ*: λέγεται ότι είναι – *ρισιναμ*: των σοφών - *σατρα-βαρνταναχ*: εκείνο που εμπνυχώνει τη δράση.

Είπε ο Σρι Σούτα: Στο Σαμιαπράσα, στη δυτική όχθη του ποταμού Σαρασβάτι, που συνδέεται στενά με τις Βέδες, τους *μπραμανα*, τους αγίους και τον Κύριο, υπάρχει ένα σπιτάκι για διαλογισμό, που εμπνυχώνει τις υπερβατικές ασχολίες των σοφών.

Για την προαγωγή της πνευματικής γνώσης απαιτούνται οπωσδήποτε ένα κατάλληλο μέρος και κατάλληλη ατμόσφαιρα. Το μέρος που βρίσκεται στη δυτική όχθη του Σαρασβάτι είναι ιδιαίτερα κατάλληλο γι' αυτόν τον σκοπό. Και εκεί βρίσκεται το *ασραμα* του Βιασαντέβα, στο Σαμιαπράσα. Παρόλο που ο Βιασαντέβα ήταν οικογενειάρχης, το μέρος που έμενε ονομάζεται *ασραμα*. *Ασραμα* είναι ένα μέρος όπου η πνευματική καλλιέργεια είναι πάντα το πρώτιστο γνώρισμα. Δεν έχει σημασία αν το μέρος ανήκει σε οικογενειάρχη ή σε επαίτη. Όλο το σύστημα *βαρνασραμα* είναι σχεδιασμένο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε κάθε στάδιο της ζωής ονομάζεται *ασραμα*. Αυτό σημαίνει ότι για όλα τα στάδια ο κοινός

παράγοντας είναι η πνευματική καλλιέργεια. Οι *μπραματσαρι*, οι *γκριχαστα*, οι *βαναπραστα* και οι *σαννιασι* έχουν όλοι την ίδια αποστολή, και συγκεκριμένα, τη συνειδητοποίηση του Υπερτάτου. Συνεπώς, ως προς την πνευματική καλλιέργεια κανένας τους δεν είναι λιγότερο σημαντικός. Η διαφορά είναι ζήτημα τυπικό, βασιζόμενο στην απάρνηση. Οι *σαννιασι* χαίρουν μεγάλης υπόληψης, επειδή λαμβάνεται υπ' όψιν η ουσιαστική απάρνηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

τασμιν σβα ασραμε βιασο
μπανταρι-σανντα-μανντιτε
ασινο 'πα ουπασπρισαι
πρανινταντιω μαναχ σβαγιαμ

τασμινα: σε εκείνο (το *ασραμα*) – *σβε*: δικό του – *ασραμε*: στο σπιτάκι – *βιασαχ*: ο Βιασαντέβα – *μπανταρι*: μούρο – *σανντα*: δέντρα – *μανντιτε*: περιτριγυρισμένο – *ασιναχ*: καθισμένος – *απαχ ουπασπρισαι*: αγγίζοντας νερό – *πρανινταντιω*: συγκεντρωμένος – *μαναχ*: ο νους – *σβαγιαμ*: αυτός (ο ίδιος).

Εκεί λοιπόν, στο δικό του *ασραμα* που περιστοιχίζοταν από μουριές, κάθισε ο Σρίλα Βιασαντέβα να διαλογισθεί, αφού πρώτα άγγιξε νερό για εξαγνισμό.

Ακολουθώντας τις οδηγίες του πνευματικού του δασκάλου, του Σρίλα Νάραντα, ο Βιασαντέβα συγκεντρώσε τον νου του σε εκείνο το υπερβατικό μέρος διαλογισμού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

μπακτι-γιογκενα μανασι

σαμιακ πρανιχιτε 'μαλε
αपाσιατ पुरουसाम पुरनाम
माग्याम त्सा तान्त-अपासराग्याम

μπακτι: υπηρεσία αφοσίωσης και αγάπης – *γιογκενα*: με τη μέθοδο της σύνδεσης, της ένωσης – *μανασι*: στον νου – *σαμιακ*: με τρόπο τέλειο – *πρανιχιτε*: απασχολώντας και συγκεντρώνοντας – *αμαλε*: χωρίς τίποτα το υλικό – *αपाσιατ*: είδε – *पुरουसाम*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *पुरनाम*: το απόλυτο – *माग्याम*: την ενέργεια – *त्सा*: επίσης – *तात*: Αυτού – *अपासराग्याम*: υπό πλήρη έλεγχο.

Έτσι συγκέντρωσε τον νου του, απασχολώντας τον τέλεια με τη συνδετική μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης (το μπακτι-γιογκα), χωρίς ίχνος υλιστικής σκέψης, και είδε το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας μαζί με την εξωτερική Του ενέργεια, που βρισκόταν κάτω από πλήρη έλεγχο.

Μόνο με τη συνδετική μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης είναι δυνατό να γίνει τέλεια ορατή η Απόλυτη Αλήθεια. Αυτό βεβαιώνεται και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Μόνο με τη μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τέλεια την Απόλυτη Αλήθεια, το Πρόσωπο της Θεότητας, και με αυτή την τέλεια γνώση μπορούμε να εισέλθουμε στο βασίλειο του Θεού. Η ατελής συνειδητοποίηση του Απόλυτου μέσω της μερικής προσέγγισης του απροσώπου *μπραμαν* ή της εντοπισμένης Παραμάτμα (της Υπέρτατης Ψυχής) δεν δίνει σε κανέναν τη δυνατότητα εισόδου στο βασίλειο του Θεού. Ο Σρι Νάραντα συμβούλεψε τον Σρίλα Βιασαντέβα να απορροφηθεί σε υπερβατικό διαλογισμό του Προσώπου της Θεότητας και των έργων Του. Ο Σρίλα Βιασαντέβα δεν έδωσε προσοχή στη λάμψη του *μπραμαν*, επειδή αυτό δεν είναι απόλυτη όραση. Η απόλυτη όραση είναι το Πρόσωπο της Θεότητας, όπως βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.19): *βασουντεβαχ σαρβαμ ιτι*. Και στις *Ουπανισαντ* βεβαιώνεται ότι ο Βασουντέβα, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι σκεπασμένος με το χρυσό λαμπερό πέπλο *χιρανμαγιενα πατρενα* του απροσώπου *μπραμαν* και όταν με το έλεος του Κυρίου αυτό το πέπλο αφαιρεθεί, φαίνεται το αληθινό πρόσωπο του Απόλυτου. Εδώ το Απόλυτο αναφέρεται ως *पुरουसा*, δηλαδή ως πρόσωπο. Το Απόλυτο

Πρόσωπο της Θεότητας αναφέρεται σε τόσο πολλά βεδικά έργα, στη δε *Μπαγκαβαντ-γκιτα* βεβαιώνεται ότι ο *πουρουσα* είναι το αιώνιο και αρχικό πρόσωπο. Το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας είναι το τέλειο πρόσωπο. Το Υπέρτατο Πρόσωπο έχει πολλαπλές ενέργειες, από τις οποίες η εσωτερική, η εξωτερική και η ενδιάμεση είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Όπως θα γίνει φανερό από τις δραστηριότητές της, η ενέργεια που αναφέρεται εδώ είναι η εξωτερική ενέργεια. Η εσωτερική ενέργεια συνοδεύει το Απόλυτο Πρόσωπο όπως το σεληνόφως συνοδεύει τη σελήνη. Η εξωτερική ενέργεια παρομοιάζεται με σκοτάδι, επειδή κρατάει τα ζωντανά όντα στο σκοτάδι της άγνοιας. Η λέξη *απασραγιαμ* υπαινίσσεται ότι αυτή η ενέργεια του Κυρίου βρίσκεται κάτω από πλήρη έλεγχο. Και η εσωτερική δύναμη ή ανώτερη ενέργεια ονομάζεται επίσης *μαγια*, αλλά είναι πνευματική *μαγια*, δηλαδή ενέργεια που εμφανίζεται στον απόλυτο κόσμο. Όταν κάποιος έχει βρει καταφύγιο στην εσωτερική δύναμη, το σκοτάδι της υλικής άγνοιας διαλύεται στη στιγμή. Ακόμα και εκείνοι που είναι *ατμαραμα*, δηλαδή σταθεροποιημένοι σε πνευματική έκσταση, βρίσκουν καταφύγιο σε αυτή τη *μαγια*, δηλαδή την εσωτερική ενέργεια. Η υπηρεσία αφοσίωσης ή *μπακτι-γιογκα* είναι η λειτουργία της εσωτερικής ενέργειας. Δεν υπάρχει έτσι χώρος για την κατώτερη ενέργεια, την υλική ενέργεια, ακριβώς όπως δεν υπάρχει χώρος για σκοτάδι όταν ακτινοβολεί το πνευματικό φως. Αυτή η εσωτερική ενέργεια είναι ανώτερη ακόμα και από την πνευματική ευδαιμονία που επιτυγχάνεται με την αντίληψη του απροσώπου *μπραμαν*. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι η λαμπρή ακτινοβολία του απροσώπου *μπραμαν* εκπορεύεται από το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα. Όπως θα εξηγηθεί σε επόμενα *σλοκα*, *παραμα-πουρουσα* δεν μπορεί να είναι κανένας άλλος εκτός από τον Ίδιο τον Σρι Κρίσνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

γιαγια σαμοχιτο τζιβα

ατμαναμ τρι-γκουνατμακαμ

παρο 'πι μανουτε 'ναρταμ

τατ-κριταμ τσαμπιπαντιατε

γιαγια: από τον οποίον – σαμμοχιταχ: ευρισκόμενος σε πλάνη – τζίβαχ: τα ζωντανά όντα – ατμαναμ: ο εαυτός - τρι-γκουννα-ατμακαμ: κάποιος που διέπεται από τις τρεις καταστάσεις της φύσης, δηλαδή ένα προϊόν της φύσης – παραχ: υπερβατικός – απι: παρά το ότι – μανουτε: το θεωρεί δεδομένο – αναρταμ: πράγματα ανεπιθύμητα – τατ: από εκείνο – κριταμτσα: αντίδραση – αμπιπαντιατε: γι' αυτό υφίσταται.

Εξαιτίας αυτής της εξωτερικής ενέργειας, το ζωντανό ον, μολονότι είναι υπερβατικό ως προς τις τρεις καταστάσεις της υλικής φύσης, πιστεύει ότι είναι προϊόν της ύλης και έτσι υφίσταται τις αντιδράσεις της υλικής δυστυχίας.

Εδώ υποδεικνύεται η αληθινή αιτία της δυστυχίας των υλιστικών ζωντανών όντων μαζί με τα θεραπευτικά μέτρα που πρέπει να πάρουν, καθώς και η ύψιστη ολοκλήρωση που θα κερδίσουν. Όλα αυτά αναφέρονται σε αυτή τη συγκεκριμένη στροφή. Το ζωντανό ον είναι από την καταστατική του θέση υπερβατικό ως προς τον υλικό εγκλωβισμό, τώρα όμως είναι φυλακισμένο από την εξωτερική ενέργεια και γι' αυτό νομίζει ότι είναι ένα από τα προϊόντα της ύλης. Και εξαιτίας αυτής της ανίερης επαφής, η αγνή πνευματική οντότητα υφίσταται υλικές δυστυχίες υπό την επίδραση των ιδιοτήτων της υλικής φύσης. Η ζωντανή οντότητα θεωρεί εσφαλμένα ότι είναι προϊόν της ύλης. Αυτό σημαίνει ότι ο παρών διαστρεβλωμένος τρόπος σκέψης, αίσθησης και βούλησης στις υλικές συνθήκες δεν είναι φυσικός γι' αυτήν. Αλλά διαθέτει φυσιολογικό τρόπο σκέψης, αίσθησης και βούλησης. Στην αρχική της κατάσταση η ζωντανή οντότητα δεν είναι χωρίς δύναμη σκέψης, βούλησης και αίσθησης. Και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* επιβεβαιώνεται ότι η πραγματική γνώση της υποκείμενης σε όρους ψυχής είναι τώρα σκεπασμένη με άγνοια. Έτσι εδώ αναιρείται η θεωρία ότι το ζωντανό ον είναι απόλυτο απρόσωπο *μπραμαν*. Αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει, επειδή η ζωντανή οντότητα διαθέτει τον δικό της τρόπο σκέψης και στην αρχική της άνευ όρων κατάσταση. Η παρούσα υπό όρους κατάσταση οφείλεται στην επίδραση της εξωτερικής ενέργειας, πράγμα που σημαίνει ότι η παραπλανητική ενέργεια παίρνει την πρωτοβουλία όσο ο Κύριος βρίσκεται μακριά. Ο Κύριος δεν επιθυμεί να παραπλανώνται τα ζωντανά όντα από την εξωτερική ενέργεια. Η εξωτερική ενέργεια το γνωρίζει αυτό, αλλά παρ' όλα αυτά δέχεται αυτό το άχαρο έργο, δηλαδή να κρατάει τις ξεχασμένες ψυχές στην πλάνη, δημιουργώντας σε αυτές σύγχυση. Ο Κύριος δεν επεμβαίνει στο έργο της

παραπλανητικής ενέργειας, επειδή είναι και αυτό απαραίτητο για την αναμόρφωση των υποκείμενων σε όρους ψυχών. Σε έναν στοργικό πατέρα δεν αρέσει να τιμωρεί τα παιδιά του κάποιος άλλος και όμως αναθέτει την επιτήρηση των απείθαρχων παιδιών του σε κάποιο αυστηρό άτομο για να τα επαναφέρει στην τάξη. Αλλά συγχρόνως, ο τέλει στοργικός και Παντοδύναμος Πατέρας επιθυμεί την ανακούφιση των υποκείμενων σε όρους ψυχών, την απαλλαγή τους από τις αρπάγες της παραπλανητικής ενέργειας. Ο βασιλιάς στέλνει τους απείθαρχους πολίτες στη φυλακή, αλλά μερικές φορές, επειδή επιθυμεί την απελευθέρωση των φυλακισμένων, πηγαίνει εκεί ο ίδιος και συνηγορεί για την τροποποίηση της ποινής, απελευθερώνοντας τους κρατούμενους. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Υπέρτατος Κύριος κατέρχεται από το δικό Του βασίλειο στο βασίλειο της παραπλανητικής ενέργειας και δίνει ο Ίδιος βοήθεια με τη μορφή της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, όπου δηλώνει πως μολονότι οι μέθοδοι της παραπλανητικής ενέργειας είναι πολύ δύσκολο να υπερνικηθούν, όποιος εγκαταλείπεται στα λωτοειδή πόδια του Υπερτάτου Κυρίου αφήνεται ελεύθερος με εντολή του Ιδίου. Αυτή η μέθοδος της υποταγής είναι η θεραπεία για την ανακούφιση από τους τρόπους δράσης της παραπλανητικής ενέργειας. Η μέθοδος της υποταγής στον Κύριο συμπληρώνεται με την επίδραση της συναναστροφής. Γι' αυτό ο Κύριος έχει υποδείξει ότι με την επίδραση των λόγων αγίων προσώπων που έχουν συνειδητοποιήσει πραγματικά τον Υπέρτατο, οι άνθρωποι αφοσιώνονται στην προσφορά υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης σε Αυτόν. Στη δέσμια της ύλης ψυχή αρχίζει να αρέσει να ακούει για τον Κύριο και μόνον ακούγοντας ανυψώνεται προοδευτικά στο επίπεδο του σεβασμού, της αφοσίωσης και της προσκόλλησης στον Κύριο. Όλα αυτά συμπληρώνονται με τη μέθοδο της υποταγής. Και εδώ ο Κύριος, στην ενσάρκωσή Του ως Βιασαντέβα, κάνει την ίδια υπόδειξη. Αυτό σημαίνει ότι οι δέσμιες της ύλης ψυχές αναμορφώνονται από τον Κύριο με δύο τρόπους, και συγκεκριμένα, με τη μέθοδο της τιμωρίας από την εξωτερική ενέργεια του Κυρίου και από τον Ίδιο, που ενεργεί ως πνευματικός δάσκαλος εσωτερικά και εξωτερικά. Μέσα στην καρδιά κάθε ζωντανού όντος ο Ίδιος ο Κύριος γίνεται πνευματικός δάσκαλος ως Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα) και εξωτερικά γίνεται πνευματικός δάσκαλος με τη μορφή των γραφών, των αγίων και του μνητή πνευματικού δασκάλου. Αυτό εξηγείται με μεγαλύτερη σαφήνεια στο επόμενο σλοκα.

Η προσωπική εποπτεία της παραπλανητικής ενέργειας βεβαιώνεται στις Βέδες (στην *Κενα Ουπανισαντ*) σε σχέση με τη δύναμη ελέγχου των ημιθέων. Και εδώ επίσης αναφέρεται ξεκάθαρα ότι το ζωντανό ον

ελέγχεται από την εξωτερική ενέργεια ανάλογα με την προσωπική του περίπτωση. Έτσι, ελεγχόμενο το ζωντανό ον από την εξωτερική ενέργεια, τοποθετείται από αυτήν σε διαφορετικές καταστάσεις. Είναι όμως σαφές από αυτή την αναφορά της *Μπαγκαβαταμ* ότι η ίδια αυτή εξωτερική ενέργεια, ενώπιον του Προσώπου της Θεότητας, δηλαδή του τέλει οντος, βρίσκεται σε υποδεέστερη θέση. Το τέλει ον, τον Κύριο, δεν μπορεί να Τον πλησιάσει ούτε η παραπλανητική ενέργεια, η οποία μπορεί να επιδράσει μόνο πάνω στα ζωντανά όντα. Συνεπώς είναι καθαρή φαντασία ότι ο Υπέρτατος Κύριος παραπλανάται από την παραπλανητική ενέργεια και γίνεται έτσι ένα ζωντανό ον. Αν το ζωντανό ον και ο Κύριος ανήκαν στην ίδια κατηγορία, τότε ο Βιασαντέβα θα ήταν δυνατό να το αντιληφθεί και δεν θα γινόταν λόγος για υλική δυστυχία του παραπλανημένου οντος, επειδή το Υπέρτατο Ον είναι τέλειος γνώστης. Υπάρχουν λοιπόν τόσο πολλές ανενδοίαστες φαντασιώσεις από μέρους των μονιστών στην προσπάθειά τους να βάλουν τον Κύριο και τα ζωντανά όντα στην ίδια κατηγορία. Αν ο Κύριος και τα ζωντανά όντα ήταν το ίδιο, τότε ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι δεν θα είχε κάνει τον κόπο να περιγράψει τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου, γιατί θα ήταν όλες εκδηλώσεις της παραπλανητικής ενέργειας.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η υπέρτατη θεραπεία για την ανθρωπότητα, που υποφέρει από τις αρπάγες της *μαγιά*. Γι' αυτό ο Σρίλα Βιασαντέβα, πριν από οτιδήποτε άλλο, διέγινωσε την πραγματική ασθένεια των υποκειμένων σε όρους ψυχών, ότι δηλαδή είναι παραπλανημένες από την εξωτερική ενέργεια. Είδε επίσης το τέλει Υπέρτατο Ον, από το οποίο η παραπλανητική ενέργεια είναι πολύ απομακρυσμένη, καθώς και τις άρρωστες, δέσμιες της ύλης ψυχές και την αιτία της αρρώστιας. Η θεραπεία υποδεικνύεται στην επόμενη στροφή. Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας και τα ζωντανά όντα είναι αναμφίβολα ένα από ποιοτική άποψη, αλλά ο Κύριος είναι ο ελέγχων την παραπλανητική ενέργεια, ενώ οι ζωντανές οντότητες ελέγχονται από αυτήν. Έτσι ο Κύριος και τα ζωντανά όντα είναι ένα, αλλά ταυτόχρονα διαφέρουν. Και άλλο ένα ζήτημα είναι ευδιάκριτο εδώ: η αιώνια σχέση ανάμεσα στον Κύριο και τα ζωντανά όντα είναι υπερβατική, διαφορετικά ο Κύριος δεν θα έκανε τον κόπο να σώσει τις υποκείμενες σε όρους ψυχές από τις αρπάγες της *μαγιά*. Κατά τον ίδιο τρόπο, χρειάζεται και τα ζωντανά όντα να ξαναζωντανέψουν τη φυσική αγάπη και στοργή τους για τον Κύριο, αυτό δε είναι η ύψιστη τελειότητα του ζωντανού οντος. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αντιμετωπίζει τις υποκείμενες σε όρους ψυχές με στόχο αυτόν τον σκοπό της ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*αναρτοπασαμαμ σακσαντ
μπακτι-γιογκαμ αντοκσατζε
λοκασιατζανατο βιντβαμς
τσακρε-σατβατα-σαμχιταμ*

αναρτα: πράγματα περιττά – *ουπασαμαμ*: μετριασμός – *σακσατ*: απευθείας, άμεσα – *μπακτι-γιογκαμ*: η συνδυαστική μέθοδος της υπηρεσίας αφοσίωσης – *αντοκσατζε*: στην Υπέρβαση – *λοκασια*: της μάζας των ανθρώπων – *ατζαναταχ*: όσοι δεν είναι ενήμεροι για κάτι – *βιντβαν*: ο υπέρτατος γνώστης – *τσακρε*: συνέθεσε – *σατβατα*: σε σχέση με την Υπέρτατη Αλήθεια – *σαμχιταμ*: η βεδική γραμματεία.

Οι υλικές δυστυχίες του ζωντανού όντος, οι οποίες του είναι περιττές, μπορούν να μετριασθούν άμεσα με τη μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Αλλά οι μάζες των ανθρώπων δεν το γνωρίζουν αυτό και γι' αυτό ο σοφός Βιασαντέβα έγραψε αυτό το βεδικό έργο που συνδέεται με την Υπέρτατη Αλήθεια.

Ο Σρίλα Βιασαντέβα είδε το υπερτέλειο Πρόσωπο της Θεότητας. Αυτή η δήλωση υπονοεί ότι η πλήρης μονάδα του Προσώπου της Θεότητας περιλαμβάνει επίσης και τα συστατικά μέρη Του. Είδε συνεπώς τις διάφορες ενέργειές Του, δηλαδή την εσωτερική ενέργεια, την ενδιάμεση ενέργεια και την εξωτερική ενέργεια. Είδε επίσης τα διάφορα πλήρη τμήματά Του και τα μέρη των πλήρων τμημάτων Του, δηλαδή τις διάφορες ενσαρκώσεις Του, και παρατήρησε ιδιαίτερα τις ανεπιθύμητες δυστυχίες των υποκείμενων σε όρους ψυχών, που βρίσκονται σε σύγχυση εξαιτίας της εξωτερικής ενέργειας. Και τέλος, είδε τα θεραπευτικά μέσα για τις υποκείμενες σε όρους ψυχές, δηλαδή τη μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Είναι μία μεγάλη υπερβατική επιστήμη και αρχίζει με τη μέθοδο του ακούσματος και ψαλσίματος του ονόματος, της δόξας, της φήμης, κλπ. του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας. Η αφύπνιση της κοιμισμένης στοργής ή αγάπης για τον Θεό δεν εξαρτάται από το μηχανικό σύστημα του ακούσματος και του ψαλσίματος, αλλά εξαρτάται αποκλειστικά και

ολοκληρωτικά από το αναίτιο έλεος του Κυρίου. Όταν ο Κύριος είναι απόλυτα ικανοποιημένος με τις ειλικρινείς προσπάθειες του αφοσιωμένου υπηρέτη, μπορεί να τον ευλογήσει με υπερβατική υπηρεσία αγάπης γι' Αυτόν. Αλλά ακόμα και με τους προβλεπόμενους τρόπους του ακούσματος και του ψαλσίματος, σημειώνεται αμέσως μετριασμός των περιττών και ανεπιθύμητων δυστυχιών της υλικής ύπαρξης. Αυτός ο μετριασμός της υλικής πάθησης δεν περιμένει την ανάπτυξη υπερβατικής γνώσης. Μάλλον η γνώση εξαρτάται από την υπηρεσία αφοσίωσης για την ύψιστη συνειδητοποίηση της Υπέρτατης Αλήθειας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

γιασιαμ βαϊ σρουγιαμαναγιαμ

κρισνε παραμα-πουρουσε

μπακτιρ ουτπαντιατε πουμσαχ

σοκα-μοχα-μπαγιαπαχα

γιασιαμ: αυτό το βεδικό έργο – *βαϊ*: βεβαίως – *σρουγιαμαναγιαμ*: προσφέροντας απλώς την ακοή – *κρισνε*: στον Κύριο Κρίσνα – *παραμα*: το Υπέρτατο – *πουρουσε*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *μπακτιχ*: αισθήματα υπηρεσίας αφοσίωσης – *ουτπαντιατε*: βλασταίνουν – *πουμσαχ*: του ζωντανού όντος – *σοκα*: θρήνος – *μοχα*: πλάνη, ψευδαίσθηση – *μπαγια*: φόβος – *παχα*: αυτό που σβήνει.

Απλώς και μόνο ακούγοντας αυτό το βεδικό έργο, αισθήματα αγάπης και αφοσίωσης για τον Κύριο Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, βλασταίνουν αμέσως και σβήνουν τη φωτιά της απελπισίας, της πλάνης και του φόβου.

Η ακοή είναι η αποτελεσματικότερη αίσθηση. Λειτουργεί ακόμα και όταν κοιμόμαστε βαθιά. Όταν είμαστε ξύπνιοι μπορούμε να προστατέψουμε τον εαυτό μας από κάποιον εχθρό, αλλά όταν κοιμόμαστε προστατευόμαστε μόνο από τα αυτιά μας. Η σημασία της ακοής αναφέρεται εδώ σε σχέση με την επίτευξη της ανώτατης τελειότητας της ζωής, δηλαδή την απαλλαγή

από τις τρεις υλικές ωδίνες. Όλοι είναι πάντα απελπισμένοι, όλοι κυνηγούν τη χίμαιρα απατηλών πραγμάτων και όλοι φοβούνται υποτιθέμενους εχθρούς. Αυτά είναι τα κύρια συμπτώματα της υλικής αρρώστιας. Και εδώ υποδεικνύεται σαφώς ότι απλώς και μόνο ακούγοντας το μήνυμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, δημιουργείται προσκόλληση στο Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα. Και αμέσως μόλις αυτό πραγματοποιηθεί, τα συμπτώματα της υλικής αρρώστιας εξαφανίζονται. Ο Σρίλα Βιασαντέβα είδε το υπερτέλειο Πρόσωπο της Θεότητας και το υπερτέλειο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, επικυρώνεται ξεκάθαρα σε αυτή τη δήλωση.

Η ύψιστη συνέπεια της υπηρεσίας αφοσίωσης είναι η ανάπτυξη γνήσιας αγάπης για το Υπέρτατο Πρόσωπο. «Αγάπη» είναι μια λέξη που χρησιμοποιείται συχνά σε σχέση με έναν άντρα και μία γυναίκα. Και η λέξη «αγάπη» είναι η μόνη που δείχνει πραγματικά τη σχέση ανάμεσα στον Κύριο Κρίσνα και τα ζωντανά όντα. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* τα ζωντανά όντα αναφέρονται ως *πρακριτι* και στα σανσκριτικά η λέξη *πρακριτι* είναι γένους θηλυκού. Ο Κύριος περιγράφεται πάντα ως *παραμα-πουρουσα*, δηλαδή το υπέρτατο αρσενικό πρόσωπο. Η αγάπη, λοιπόν, ανάμεσα στον Κύριο και τα ζωντανά όντα είναι κάτι σαν την αγάπη ανάμεσα στο αρσενικό και το θηλυκό. Επομένως ο όρος «αγάπη για τον Θεό» είναι πολύ κατάλληλος.

Η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης και αγάπης στον Κύριο αρχίζει με το να ακούμε για τον Κύριο. Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Κύριο και στα θέματα που ακούμε σχετικά με τον Κύριο. Ο Κύριος είναι απόλυτος από κάθε άποψη και έτσι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε Αυτόν και σε ό,τι ακούμε σχετικά με Αυτόν. Συνεπώς, το να ακούμε γι' Αυτόν σημαίνει άμεση επαφή μαζί Του μέσω των δονήσεων του υπερβατικού ήχου. Ο δε υπερβατικός ήχος είναι τόσο αποτελεσματικός, ώστε ενεργεί αμέσως, αφαιρώντας όλες τις υλικές παθήσεις που αναφέρονται πιο πάνω. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, λόγω της επαφής με την ύλη το ζωντανό ον αναπτύσσει ένα είδος περιπλοκής και ο απατηλός εγκλεισμός στο υλικό σώμα γίνεται αποδεκτός ως πραγματικό γεγονός. Υπό την επίδραση αυτής της πλαστής περιπλοκής, τα ζωντανά όντα σε διάφορα είδη ζωής παραπλανώνται με διάφορους τρόπους. Ακόμα και στο ανώτατο στάδιο ανάπτυξης, το στάδιο της ανθρώπινης ζωής, κυριαρχεί η ίδια πλάνη με τη μορφή τόσων «-ισμών», διασπώντας τη σχέση αγάπης με τον Κύριο και διασπώντας έτσι και τη σχέση αγάπης ανάμεσα στους ανθρώπους. Ακούγοντας το περιεχόμενο της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, αυτή η πλαστή υλιστική περιπλοκή αφαιρείται και αρχίζει αληθινή ειρήνη στην κοινωνία,

που τόσο έντονα επιδιώκουν οι πολιτικοί σε τόσο πολλές καταστάσεις. Οι πολιτικοί θέλουν ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους και τα έθνη, αλλά ταυτοχρόνως, εξαιτίας υπερβολικής επιθυμίας για υλική κυριαρχία, υπάρχει πλάνη και φόβος. Γι' αυτό τα συνέδρια ειρήνης των πολιτικών δεν μπορούν να φέρουν την ειρήνη στον κόσμο. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο ακούγοντας τα θέματα που περιγράφονται στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* για το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα. Οι ανόητοι πολιτικοί μπορούν να συγκαλούν συνέδρια ειρήνης και διασκέψεις κορυφής επί εκατοντάδες χρόνια, αλλά θα αποτυγχάνουν διαρκώς. Έως ότου επανεδραιώσουμε τη χαμένη σχέση μας με τον Κρίσνα, θα κυριαρχεί η πλάνη της ταύτισης με το σώμα και γι' αυτό θα κυριαρχεί και ο φόβος. Όσο για την εγκυρότητα του Σρι Κρίσνα ως Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, υπάρχουν χιλιάδες αποδείξεις στις εξ αποκαλύψεως γραφές, καθώς και χιλιάδες μαρτυρίες αφοσιωμένων υπηρετών από προσωπικές εμπειρίες σε διάφορα μέρη όπως η Βρινντάβανα, η Ναβαντβίπα και το Πούρι. Ακόμα και στο λεξικό *Κωμουντι*, η λέξη «Κρίσνα» εξηγείται ως «γιος της Γιασόντα» και ως «Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, Παραμπραμάν». Το συμπέρασμα είναι ότι απλώς και μόνο ακούγοντας αυτό το βεδικό έργο, τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, μπορούμε να έχουμε άμεση σύνδεση με το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα, και έτσι να φτάσουμε στην ανώτατη τελειότητα της ζωής, υπερβαίνοντας τις εγκόσμιες δυστυχίες, την πλάνη και τον φόβο. Αυτό αποτελεί και έμπρακτη δοκιμή για όποιον έχει ακούσει πράγματι τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* ταπεινά και υπάκουα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

σα σαμχιταμ μπαγκαβατιμ

κριτβανουκραμια τσατμα-τζαμ

σουκαμ αντιαπαγιαμ ασα

νιβριττι-νιραταμ μουνιχ

σαχ: εκείνο – *σαμχιταμ*: βεδικό έργο – *μπαγκαβατιμ*: σχετικό με το Πρόσωπο της Θεότητας – *κριτβα*: έχοντας κάνει – *ανουκραμια*: με διορθώσεις και επανάληψη – *τσα*: και – *ατμα-τζαμ*: τον δικό του γιο – *σουκαμ*: τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι – *αντιαπαγιαμ ασα*: edίδαξε – *νιβριττι*:

ο δρόμος της αυτοσυνειδητοποίησης – *νιραταμ*: ασχολούμενος – *μουνιχ*: ο σοφός.

Ο μέγας σοφός Βιασαντέβα, αφού ολοκλήρωσε τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ και την διόρθωσε, την δίδαξε στον γιο του, τον Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι, που ήταν ήδη αφοσιωμένος στη συνειδητοποίηση του εαυτού.

Η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι το φυσικό σχόλιο της Μπραμα-σουτρα από τον ίδιο συγγραφέα. Η Μπραμα-σουτρα ή Βενταντα-σουτρα προορίζεται για όσους ασχολούνται ήδη με την αυτοσυνειδητοποίηση. Η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι φτιαγμένη κατά τέτοιο τρόπο, ώστε απλώς και μόνο ακούγοντας κάποιος τα θέματά της αφοσιώνεται αμέσως στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Παρόλο που προορίζεται ιδιαίτερα για τους *παραμαχαμσα*, δηλαδή εκείνους που είναι τελείως αφιερωμένοι στη συνειδητοποίηση του εαυτού, εισχωρεί στα βάθη της καρδιάς και όσων είναι πιθανώς άνθρωποι του κόσμου. Οι άνθρωποι του κόσμου είναι όλοι αφιερωμένοι στην ικανοποίηση των αισθήσεων. Αλλά ακόμα και αυτοί θα βρουν σε τούτο το βεδικό έργο τη θεραπεία για τις υλικές τους ασθένειες. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν απελευθερωμένη ψυχή από τη στιγμή της γέννησής του και ο πατέρας του του δίδαξε τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ. Μεταξύ των εγκοσμίων μελετητών υπάρχει διχογνωμία ως προς τον χρόνο της συγγραφής της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ. Αλλά από το κείμενο της Μπαγκαβαταμ συνάγεται με βεβαιότητα ότι γράφτηκε πριν από την εξαφάνιση του Μαχαράζα Πατίκσιτ και μετά την αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα. Όταν ο Μαχαράζα Πατίκσιτ κυβερνούσε τον κόσμο ως Βασιλιάς του Μπάρατα-βάρσα, τιμώρησε τον Κάλι. Σύμφωνα με εξ αποκαλύψεως γραφές και με αστρολογικούς υπολογισμούς, η εποχή του Κάλι έχει διανύσει πέντε χιλιάδες χρόνια. Συνεπώς η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ γράφτηκε όχι λιγότερο από πέντε χιλιάδες χρόνια πριν. Η Μαχαμπατατα γράφτηκε πριν από τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ και οι Πουρανα πριν από τη Μαχαμπατατα. Αυτός είναι ένας υπολογισμός του χρόνου σύνθεσης των διαφόρων βεδικών έργων. Η σύνοψη της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ δόθηκε πριν από τη λεπτομερή περιγραφή που έγινε με τις οδηγίες του Νάραντα. Η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ είναι η επιστήμη του δρόμου του *νιβριττι-μαργκα*. Ο δρόμος του *πραβριττι-μαργκα* καταδικάστηκε από τον Νάραντα. Εκείνος ο δρόμος είναι η φυσική τάση για όλες τις υποκείμενες σε όρους ψυχές. Το θέμα της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ αποτελεί τη θεραπεία της

υλιστικής αρρώστιας του ανθρώπινου όντος, δηλαδή το οριστικό τέρμα των πόνων της υλικής ύπαρξης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*σωνακα ουβατσα
σα βαϊ νιβριττι-νιραταχ
σαρβατροπεκσακο μουνιχ
κασια βα μπριχατιμ εταμ
ατμαραμαχ σαμαμπιασατ*

σωνακαχ ουβατσα: ο Σρι Σωνάκα ρώτησε – *σαχ*: αυτός – *βαϊ*: βεβαίως – *νιβριττι*: στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης – *νιραταχ*: πάντα ασχολούμενος – *σαρβατρα*: από κάθε άποψη – *ουπεκσακαχ*: αδιάφορος – *μουνιχ*: ο σοφός – *κασια*: για κάποιο λόγο – *βα*: ή – *μπριχατιμ*: τεράστιο – *εταμ*: αυτό – *ατμα-αραμαχ*: κάποιος που είναι ευχαριστημένος στον εαυτό του – *σαμαμπιασατ*: υποβάλλεται στη μελέτη.

Είπε ο Σρι Σωνάκα: Ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι βρισκόταν ήδη στον δρόμο της συνειδητοποίησης του εαυτού. Γιατί, λοιπόν, αφού έβρισκε χαρά στον εαυτό του, μπήκε στον κόπο να μελετήσει ένα τόσο τεράστιο έργο;

Για τους ανθρώπους γενικά, η ύψιστη τελειότητα της ζωής είναι η αποχή από τις υλικές δραστηριότητες και η σταθεροποίηση στον δρόμο της συνειδητοποίησης του εαυτού. Όσοι βρίσκουν ευχαρίστηση σε αισθησιακές απολαύσεις ή ασχολούνται με έργα κοινωνικής πρόνοιας που αποσκοπούν στην ανακούφιση του υλικού σώματος ονομάζονται *καρμι*. Από εκατομμύρια τέτοιους *καρμι*, ίσως ένας γίνει *ατμαραμα* μέσω της αυτοσυνειδητοποίησης. *Ατμα* σημαίνει «εαυτός» και *αραμα* σημαίνει «βρίσκω ευχαρίστηση». Όλοι ψάχνουν για την ύψιστη ευχαρίστηση, αλλά το πρότυπο ευχαρίστησης του ενός ίσως είναι διαφορετικό από το πρότυπο ευχαρίστησης του άλλου. Κατά συνέπεια, το πρότυπο ευχαρίστησης των

καρμι διαφέρει από εκείνο των ατμαραμα. Οι ατμαραμα είναι από κάθε άποψη εντελώς αδιάφοροι για υλικές απολαύσεις. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι βρισκόταν ήδη σε αυτό το στάδιο και όμως τον έθελξε η μελέτη της Μπαγκαβαταμ. Αυτό σημαίνει ότι η Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ αποτελεί μεταπτυχιακή μελέτη ακόμα και για τους ατμαραμα, που έχουν υπερβεί όλες τις σπουδές της βεδικής γνώσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

σουτα ουβατσα

ατμαραμας τσα μουνναγιο

νιργκραντα απι ουρουκραμε

κουρβαντι αχαϊτουκιμ μπακτιμ

ιτταμ-μπουτα-γκουννο χαριχ

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *ατμαραμαχ*: όσοι βρίσκουν ευχαρίστηση στην *ατμα* (στον πνευματικό εαυτό) – *τσα*: επίσης – *μουνναγιαχ*: οι σοφοί – *νιργκρανταχ*: απελευθερωμένος από κάθε δουλεία – *απι*: παρά το ότι – *ουρουκραμε*: στον θαυμαστό ήρωα – *κουρβαντι*: κάνουν – *αχαϊτουκιμ*: ανόθευτη, αγνή – *μπακτιμ*: υπηρεσία αφοσίωσης – *ιτταμ-μπουτα*: τόσο υπέροχες – *γκουνναχ*: ιδιότητες – *χαριχ*: του Κυρίου.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Όλοι οι ατμαραμα (αυτοί που βρίσκουν ευχαρίστηση στον πνευματικό εαυτό) και ιδιαίτερα εκείνοι που είναι στερεωμένοι στον δρόμο της συνειδητοποίησης του εαυτού, παρόλο που είναι ελεύθεροι από από κάθε είδους υλική δουλεία, επιθυμούν να προσφέρουν ανόθευτη υπηρεσία αφοσίωσης στο Πρόσωπο της Θεότητας. Αυτό δείχνει ότι ο Κύριος κατέχει θαυμαστές υπερβατικές ιδιότητες και γι' αυτό μπορεί να προσελκύσει τους πάντες, ακόμα και τις απελευθερωμένες ψυχές.

Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού εξήγησε πολύ παραστατικά αυτό το σλοκα «ατμαραμα» στον βασικό αφοσιωμένο υπηρετή Του Σρίλα

Σανάτανα Γκοσουάμι. Εντοπίζει στο *σλοκα* έντεκα παράγοντες, και συγκεκριμένα τους εξής: 1) *ατμαραμα*, 2) *μουναγιαχ*, 3) *νιργκραντα*, 4) *απι*, 5) *τσα*, 6) *ουρουκραμα*, 7) *κουρβαντι*, 8) *αχαϊτουκιμ*, 9) *μπακτιμ*, 10) *ιτταμ-μπουτα-γκουνναχ*, και 11) *χαριχ*. Σύμφωνα με το σανσκριτικό λεξικό *Βισβα-πρακασα*, η λέξη *ατμαραμα* έχει τις εξής εφτά σημασίες: 1) *μπραμαν* (η Απόλυτη Αλήθεια), 2) σώμα, 3) νους, 4) προσπάθεια, 5) αντοχή, 6) νοημοσύνη και 7) προσωπικές συνήθειες.

Η λέξη *μουναγιαχ* αναφέρεται: 1) σε όσους είναι στοχαστικοί, 2) σε όσους είναι σοβαροί και σιωπηλοί, 3) στους ασκητές, 4) στους επίμονους, 5) στους επαίτες, 6) στους σοφούς και 7) στους αγίους.

Η λέξη *νιργκραντα* έχει τις εξής σημασίες: 1) κάποιος που είναι απελευθερωμένος από την άγνοια, 2) κάποιος που δεν έχει καμία σχέση με τις εντολές των γραφών, που είναι δηλαδή απαλλαγμένος από την υποχρέωση των κανόνων και των ρυθμίσεων που αναφέρονται στις εξ αποκαλύψεως γραφές, όπως η ηθική, οι Βέδες, η φιλοσοφία, η ψυχολογία και η μεταφυσική (με άλλα λόγια οι ανόητοι, οι αμαθείς, οι αλήτες, κλπ., που δεν έχουν σχέση με τις ρυθμιστικές αρχές), 3) κάποιος κεφαλαιούχος και ακόμα 4) κάποιος απένταρος.

Σύμφωνα με το λεξικό *Σαμπντα-κοσα*, το πρόθεμα *νι* χρησιμοποιείται με την έννοια 1) της βεβαιότητας, 2) της αριθμησης, 3) της οικοδόμησης και 4) της απαγόρευσης, η δε λέξη *γκραντα* χρησιμοποιείται με την έννοια του πλούτου, της υποστηριζόμενης άποψης, του λεξιλογίου, κλπ.

Η λέξη *ουρουκραμα* σημαίνει «εκείνος που τα έργα του είναι ένδοξα και θαυμαστά». *Κραμα* σημαίνει «βήμα». Η λέξη *ουρουκραμα* υποδηλώνει ιδιαίτερα την ενσάρκωση του Κυρίου ως Βάμανα, που κάλυψε όλο το σύμπαν με απειρομεγέθη βήματα. Ο Κύριος Βίσνου είναι ισχυρός και τα έργα Του είναι ένδοξα. Δημιούργησε τον πνευματικό κόσμο με την εσωτερική Του δύναμη και τον υλικό κόσμο με την εξωτερική Του δύναμη. Χάρη στο γνώρισμά Του που διαπερνά τα πάντα, είναι παρών παντού ως Υπέρτατη Αλήθεια και με το προσωπικό Του γνώρισμα είναι πάντα παρών στον υπερβατικό Του τόπο, την Γκολόκα Βρινντάβανα, όπου φανερώνει τις υπερβατικές διασκεδάσεις Του σε όλη τους την ποικιλομορφία. Τα έργα Του δεν μπορούν να συγκριθούν με κανενός άλλου και γι' αυτό η λέξη *ουρουκραμα* είναι κατάλληλη μόνο γι' Αυτόν.

Σύμφωνα με τις λεκτικές διευθετήσεις στα σανσκριτικά, η λέξη *κουρβαντι* αναφέρεται στην επιτέλεση πραγμάτων για κάποιον άλλον. Επομένως, εννοείται ότι οι *ατμαραμα* προσφέρουν υπηρεσία αφοσίωσης

στον Κύριο, όχι για το προσωπικό τους συμφέρον, αλλά για την ευχαρίστηση του Κυρίου, του Ουρουκράμα.

Χετου σημαίνει «αιτιώδης». Υπάρχουν πολλές αιτίες για την ικανοποίηση των αισθήσεων και μπορούν να καταταχθούν κυρίως ως υλική απόλαυση, απόκρυφες δυνάμεις και απελευθέρωση. Γενικά οι άνθρωποι επιθυμούν αυτά τα τρία πράγματα. Οι υλικές απολαύσεις είναι αμέτρητες και οι υλιστές προσπαθούν να τις αυξήσουν όλο και περισσότερο, επειδή βρίσκονται υπό την επίδραση της παραπλανητικής ενέργειας. Δεν υπάρχει τέλος στις υλικές απολαύσεις και κανένας μέσα στο σύμπαν δεν μπορεί να τις δοκιμάσει όλες. Όσον αφορά στις απόκρυφες δυνάμεις, είναι οχτώ συνολικά (όπως το να γίνει κανείς μικροσκοπικός, αβαρής, να αποκτήσει οτιδήποτε επιθυμεί, να κυριαρχήσει στην υλική φύση, να ελέγχει άλλα ζωντανά όντα, να εκτοξεύει γήινες σφαίρες στο διάστημα, κλπ.). Αυτές οι απόκρυφες δυνάμεις αναφέρονται στην *Μπαγκαβαταμ*. Όσο για τις μορφές απελευθέρωσης, είναι πέντε.

Συνεπώς, ανόθευτη αφοσίωση σημαίνει προσφορά υπηρεσίας στον Κύριο, χωρίς επιθυμία για τα προαναφερθέντα προσωπικά οφέλη. Και το ισχυρό Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, μπορεί να ικανοποιηθεί απολύτως από τέτοιους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες, ελεύθερους από κάθε επιθυμία για προσωπικά οφέλη.

Η ανόθευτη υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου εξελίσσεται σε διάφορα στάδια. Η άσκηση υπηρεσίας αφοσίωσης στο υλικό πεδίο έχει ογδόντα μία διαφορετικές ιδιότητες, πάνω δε από αυτή τη δραστηριότητα βρίσκεται η υπερβατική άσκηση υπηρεσίας αφοσίωσης, που είναι ενιαία και ονομάζεται *σαντανα-μπακτι*. Όταν η ανόθευτη άσκηση του *σαντανα-μπακτι* ωριμάσει σε υπερβατική αγάπη για τον Κύριο, η υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου αρχίζει προοδευτικά να εξελίσσεται σε εννέα διαδοχικά στάδια υπηρεσίας αγάπης, και συγκεκριμένα, σε προσκόλληση, αγάπη, στοργή, αισθήματα, έλξη, συνένωση, συμπόρευση, έκσταση και σφοδρά αισθήματα αποχωρισμού.

Η προσκόλληση ενός ανενεργού αφοσιωμένου υπηρέτη αναπτύσσεται έως το στάδιο της υπερβατικής αγάπης του Θεού. Η προσκόλληση ενός ενεργού υπηρέτη αναπτύσσεται έως το στάδιο της συνένωσης, του αφοσιωμένου υπηρέτη-φίλου έως το στάδιο της συμπόρευσης και το ίδιο ισχύει και για τους αφοσιωμένους υπηρέτες που έχουν πατρικά αισθήματα. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες που αισθάνονται συζυγικό έρωτα αναπτύσσουν έκσταση έως το στάδιο των σφοδρών αισθημάτων αποχωρισμού. Αυτά

είναι ορισμένα από τα χαρακτηριστικά της ανόθευτης υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου.

Σύμφωνα με το *Χαρι-μπακτι-σουντονταγια*, η σημασία της λέξης *ιταμ-μποντα* είναι «πλήρης ευδαιμονία». Η υπερβατική ευδαιμονία που απορρέει από τη συνειδητοποίηση του απροσώπου *μπραμαν* μπορεί να παραβληθεί με το λιγοστό νερό μιας λακκούβας που σχηματίστηκε από την οπλή μιας αγελάδας. Σε σύγκριση με τον ωκεανό της ευδαιμονίας που απορρέει από τη συνειδητοποίηση του Προσώπου της Θεότητας είναι ασήμαντη. Η προσωπική μορφή του Κυρίου Σρι Κρίσνα είναι τόσο ελκυστική, ώστε περιέχει κάθε ομορφιά, κάθε ευδαιμονία και κάθε είδους γεύση (*ρασα*). Αυτά τα θέλγητρα είναι τόσο ισχυρά, ώστε κανένας δεν θέλει να τα ανταλλάξει για υλικές απολαύσεις, απόκρυφες δυνάμεις ή απελευθέρωση. Δεν υπάρχει ανάγκη λογικών επιχειρημάτων για τη στήριξη αυτής της δήλωσης. Χάρη στην ιδιαίτερη φύση του, μπορεί κανείς να γοητευθεί από τις ιδιότητες του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Πρέπει να γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι οι ιδιότητες του Κυρίου δεν έχουν καμία σχέση με τις εγκόσμιες ιδιότητες. Όλες οι ιδιότητες του Κυρίου είναι γεμάτες ευδαιμονία, γνώση και αιωνιότητα. Ο Κύριος έχει αναρίθμητες ιδιότητες και μπορεί κάποιος να γοητευθεί από μία ιδιότητα και ένας άλλος από κάποια άλλη.

Μεγάλο σοφοί, όπως οι τέσσερεις άγαμοι αφοσιωμένοι υπηρέτες Σανάκα, Σανάτανα, Σανάνντα και Σανάτ-κουμάρα, γοητεύθηκαν από το άρωμα των λουλουδιών και των φύλλων της *τουλασι*, αλειμμένων με πολύ σανδαλόξυλου και προσφερμένων στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι γοητεύθηκε από τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου. Βρισκόταν ήδη στο στάδιο της απελευθέρωσης και όμως γοητεύθηκε από τις διασκεδάσεις του Κυρίου. Αυτό αποδεικνύει ότι η ποιότητα των διασκεδάσεων του Κυρίου δεν έχει καμία υλική συνάφεια. Οι νεαρές βοσκοπούλες γοητεύθηκαν από τα σωματικά χαρακτηριστικά του Κυρίου, η δε Ρουκμίνη γοητεύθηκε ακούγοντας σχετικά με τις δόξες του Κυρίου. Ο Κύριος Κρίσνα γοητεύει ακόμα και τον νου της θεάς της τύχης. Γοητεύει, σε ειδικές περιπτώσεις, τον νου όλων των νεαρών κοριτσιών. Γοητεύει τον νου των ηλικιωμένων κυριών οι οποίες Του δείχνουν μητρική στοργή. Γοητεύει τον νου των αρσενικών, δημιουργώντας τους διάθεση υπηρεσίας και φιλίας.

Η λέξη *χαρι* έχει ποικίλες σημασίες, αλλά η κύρια σημασία είναι ότι Αυτός (ο Κύριος) συντρίβει κάθε τι δυσοίωνο και απονέμοντας αγνή υπερβατική αγάπη, παίρνει τα μυαλά του αφοσιωμένου υπηρέτη. Αν

κάποιος που βρίσκεται σε απελπισία θυμηθεί τον Κύριο, μπορεί να απαλλαχθεί από κάθε δυστυχία και κάθε αγωνία. Ο Κύριος συντρίβει σιγά-σιγά όλα τα εμπόδια που συναντά στον δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης και έτσι γίνονται ορατά τα αποτελέσματα των εννέα πράξεων αφοσίωσης, όπως το άκουσμα και το ψάλσιμο.

Με τα προσωπικά Του γνωρίσματα και τις υπερβατικές Του ιδιότητες, ο Κύριος προσελκύει όλες τις ψυχολογικές δραστηριότητες ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη. Τέτοια είναι η δύναμη έλξης του Κυρίου Κρίσνα. Η έλξη είναι τόσο ισχυρή, ώστε ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν λαχταρά ποτέ καμία από τις τέσσερις αρχές της θρησκείας. Αυτά είναι τα γοητευτικά χαρακτηριστικά των υπερβατικών ιδιοτήτων του Κυρίου. Προσθέτοντας δε τις λέξεις *απι* και *τσα*, η σημασία μπορεί να αυξηθεί απεριόριστα. Σύμφωνα με τη σανσκριτική γραμματική, η λέξη *απι* έχει εφτά σημασίες.

Ερμηνεύοντας λοιπόν κάθε λέξη αυτού του *σλοκα*, μπορούμε να δούμε έναν απεριόριστο αριθμό υπερβατικών ιδιοτήτων του Κυρίου Κρίσνα, που γοητεύουν τον νου ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

χαρερ γκουνακσιπτα-ματιρ

μπαγκαβαν μπανταραγιανιχ

αντιαγκαν μαχαντ ακιαναμ

νιτιαμ βισνου-τζανα-πριγιαχ

χαρεχ: του Χαρί, του Προσώπου της Θεότητας – *γκουνα*: υπερβατικό γνώρισμα – *ακσιπτα*: απορροφημένος – *ματιχ*: ο νους – *μπαγκαβαν*: ισχυρός – *μπανταραγιανιχ*: ο γιος του Βιασαντέβα – *αντιαγκατ*: υποβλήθηκε στη μελέτη – *μαχατ*: περίφημο – *ακιαναμ*: αφήγημα – *νιτιαμ*: τακτικά – *βισνου-τζανα*: οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου – *πριγιαχ*: αγαπημένος.

Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο γιος του Σρίλα Βιασαντέβα, που δεν ήταν μόνο υπερβατικά ισχυρός, αλλά και πολύ αγαπητός στους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, υποβλήθηκε στη μελέτη αυτού του περίφημου αφηγήματος (της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*).

Σύμφωνα με τη *Μπραμα-βαϊβαρτα Πουρανα*, ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν απελευθερωμένη ψυχή ακόμα και μέσα στην κοιλιά της μητέρας του. Ο Σρίλα Βιασαντέβα γνώριζε ότι το παιδί, μετά τη γέννησή του, δεν θα έμενε σπίτι. Του αποτύπωσε λοιπόν τη σύνοψη της *Μπαγκαβαταμ*, έτσι ώστε να μπορέσει να προσκολληθεί στις υπερβατικές δραστηριότητες του Κυρίου. Μετά τη γέννησή του, απαγγέλλοντας τους στίχους, το παιδί εκπαιδεύτηκε ακόμα περισσότερο στο θέμα της *Μπαγκαβαταμ*.

Γενικά οι απελευθερωμένες ψυχές είναι προσκολλημένες στο γνώρισμα του απροσώπου *μπραμαν* και διακατέχονται από τη μονιστική άποψη να γίνουν ένα με το υπέρτατο όλο. Αλλά με τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών όπως ο Βιασαντέβα, ακόμα και οι απελευθερωμένες ψυχές έλκονται από τις υπερβατικές ιδιότητες του Κυρίου. Χάρη στο έλεος του Σρι Νάραντα, ο Σρίλα Βιασαντέβα μπόρεσε να αφηγηθεί το μέγα έπος της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και χάρη στο έλεος του Βιασαντέβα, ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι μπόρεσε να συλλάβει το νόημα. Οι υπερβατικές ιδιότητες του Κυρίου είναι τόσο ελκυστικές, ώστε ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι αποδεσμεύτηκε από την πλήρη προσήλωσή του στο απρόσωπο *μπραμαν* και έστρεψε την προσοχή του με τρόπο θετικό στην προσωπική δράση του Κυρίου.

Ουσιαστικά αποσπάστηκε από την απρόσωπη αντίληψη του Απόλυτου και συλλογίστηκε ότι είχε σπαταλήσει τόσο πολύ χρόνο, αφιερώνοντας τον εαυτό του στο απρόσωπο γνώρισμα του Υπερτάτου. Με άλλα λόγια, δοκίμασε περισσότερη υπερβατική ευδαιμονία με το προσωπικό γνώρισμα παρά με το απρόσωπο. Και από τότε, όχι μόνο έγινε ο ίδιος πολύ αγαπητός στους *βισνου-τζανα*, τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, αλλά και οι *βισνου-τζανα* έγιναν πολύ αγαπητοί σε αυτόν. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, οι οποίοι δεν επιθυμούν να σκοτώσουν την ατομικότητα των ζωντανών όντων, αλλά εύχονται γι' αυτά να γίνουν προσωπικοί υπηρέτες του Κυρίου, δεν συμπαθούν ιδιαίτερος τους ιμπερσοναλιστές, που επιθυμούν να γίνουν ένα με τον Υπέρτατο και παρομοίως οι ιμπερσοναλιστές δεν είναι σε θέση να εκτιμήσουν τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Έτσι από αμνημονεύτων χρόνων, αυτοί οι δύο

υπερβατικοί οδοιπόροι είναι ορισμένες φορές ανταγωνιστές. Με άλλα λόγια, εξαιτίας της αποφασιστικής προσωπικής και απρόσωπης συνειδητοποίησης, θέλουν να μένουν μακριά ο ένας από τον άλλον. Γι' αυτό και ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι φαίνεται ότι δεν συμπαθούσε τους αφοσιωμένους υπηρέτες. Αλλά από τότε που έγινε και ο ίδιος αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης, επιζητούσε συνεχώς την υπερβατική συντροφιά των *βισνου-τζανα* και οι *βισνου-τζανα* ήθελαν και εκείνοι τη δική του, μιας και είχε γίνει πρόσωπο *Μπαγκαβατα*. Έτσι και ο πατέρας και ο γιος κατείχαν πλήρως την υπερβατική γνώση του *μπραμαν* και αργότερα απορροφήθηκαν και οι δύο εντελώς στα προσωπικά γνωρίσματα του Υπερτάτου Κυρίου. Έτσι αυτό το *σλοκα* απαντά πλήρως στην ερώτηση τη σχετική με το πώς προσελκύσθηκε ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι από την αφήγηση της *Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*παρικσιτο 'τα ρατζαρσερ
τζανμα-καρμα-βιλαπαναμ
σαμσταμ τσα πανντου-πουτραναμ
βακσιε κρισνα-κατονταγιαμ*

παρικσιταχ: του Βασιλιά Παρίκσιτ – *ατα*: έτσι – *ρατζαρσεχ*: του Βασιλιά που ήταν ο *ρισι* ανάμεσα στους βασιλιάδες – *τζανμα*: η γέννηση – *καρμα*: οι πράξεις – *βιλαπαναμ*: η σωτηρία – *σαμσταμ*: απάρνηση του κόσμου – *τσα*: και – *πανντου-πουτραναμ*: των γιων του Πάνντου – *βακσιε*: θα μιλήσω – *κρισνα-κατα-ουνταγιαμ*: εκείνο το οποίο γίνεται αφορμή για την υπερβατική αφήγηση των σχετικών με τον Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας.

Ο Σούτα Γκοσουάμι απευθύνθηκε με αυτόν τον τρόπο στους *ρισι* με επικεφαλής τον Σωνάκα: Θα αρχίσω τώρα την υπερβατική αφήγηση της ιστορίας του Κυρίου Σρι Κρίσνα και την ιστορία της γέννησης, των έργων και της σωτηρίας του Βασιλιά Παρίκσιτ, του σοφού ανάμεσα στους βασιλιάδες, καθώς και το πώς οι γιοι του Πάνντου απαρνήθηκαν τα εγκόσμια.

Ο Κύριος Κρίσνα είναι τόσο καλός με τις πεσμένες ψυχές, ώστε ενσαρκώνεται ο Ίδιος προσωπικά ανάμεσα στα διάφορα είδη ζωντανών όντων και παίρνει μέρος μαζί τους στις καθημερινές ασχολίες τους. Η αφήγηση οποιουδήποτε ιστορικού γεγονότος, παλιού ή νέου, που έχει σχέση με τις δραστηριότητες του Κυρίου αποτελεί υπερβατική αφήγηση σχετική με τον Κύριο. Χωρίς τον Κρίσνα, όλα τα έργα που συμπληρώνουν τις Βέδες, όπως οι *Πουрана* και η *Μαχαμπατα*, είναι απλώς ιστορίες ή ιστορικά γεγονότα. Με τον Κρίσνα όμως γίνονται υπερβατικά και όταν ακούμε γι' αυτά συνδεόμαστε αμέσως κατά τρόπο υπερβατικό με τον Κύριο. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι επίσης *Πουрана*, αλλά η ιδιαίτερη σημασία αυτής της *Πουрана* είναι ότι οι δραστηριότητες του Κυρίου είναι το κεντρικό θέμα και όχι συμπληρωματικά ιστορικά γεγονότα. Γι' αυτό η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* συνιστάται από τον Κύριο Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού ως η άσπιλη *Πουрана*. Υπάρχει μία κατηγορία περιορισμένης νοημοσύνης αφοσιωμένων υπηρετών της *Μπαγκαβατα Πουрана*, οι οποίοι θέλουν να απολαύσουν αμέσως τις δραστηριότητες του Κυρίου που εξιστορούνται στο Δέκατο Άσμα, χωρίς να κατανοήσουν προηγουμένως τα αρχικά άσματα. Βρίσκονται κάτω από την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα άλλα άσματα δεν έχουν σχέση με τον Κρίσνα και έτσι επιδίδονται ανοήτως στην ανάγνωση του Δεκάτου Άσματος. Αυτή η στροφή λέει ειδικά σε αυτού του είδους τους αναγνώστες ότι τα άλλα άσματα της *Μπαγκαβαταμ* είναι τόσο σημαντικά όσο και το Δέκατο Άσμα. Κανένας δεν πρέπει να προσπαθεί να εισχωρήσει στα θέματα του Δεκάτου Άσματος χωρίς να έχει κατανοήσει πλήρως το νόημα των άλλων εννέα ασμάτων. Ο Κρίνα και οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες Του, όπως οι Πάννταβα, βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο. Ο Κρίσνα δεν είναι χωρίς τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του όλων των *ρασα* και οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες όπως οι Πάννταβα δεν είναι χωρίς τον Κρίσνα. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες και ο Κύριος αλληλοσυνδέονται και δεν είναι δυνατό να αποχωρισθούν. Συνεπώς, όλες οι συζητήσεις για τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου είναι *κρισνα-κατα*, δηλαδή συζητήσεις για τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΑ 13-14

γιαντα μριντε κωραβα-σριντζαγιαναμ

βιρεσβ ατο βιρα-γκατιμ γκατεσου

βρικονταταβιντα-γκανταμπιμαρσα-

μπαγκνορου-ντανντε ντρινταραστρα-πουτρε

μπαρτουχ πριγιαμ ντρώνιρ ιτι σμα πασιαν

κριсна-σουταναμ σβαπαταμ σирамσι

ουπαχαραντ βιπριγιαμ εβα τασια

τζουγκουπσιταμ καρμα βιγκαρχαγιαντι

γιαντα: όταν – μριντε: στο πεδίο της μάχης – κωραβα: η παράταξη του Ντριταράστρα – σριντζαγιαναμ: της παράταξης των Πάννταβα – βιρεσου: των πολεμιστών – ατο: έτσι – βιρα-γκατιμ: τον προορισμό που αξίζει στους πολεμιστές – γκατεσου: επιτευχθείς – βρικονταρα: ο Μπίμα (ο δεύτερος Πάννταβα) – αβιντα: χτυπημένος – γκαντα: με το ρόπαλο – αμπιμαρσα: θρηνώντας – μπαγκνα: σπασμένο – ουρου-ντανντε: ο νωτιαίος μυελός – ντρινταραστρα-πουτρε: ο γιος του Βασιλιά Ντριταράστρα – μπαρτουχ: τον αφέντη – πριγιαμ: ευχάριστο – ντρώνιχ: ο γιος του Ντρονατσάρια – ιτι: έτσι – σμα: θα είναι – πασιαν: βλέποντας – κριсна: η Ντρώπαντι – σουταναμ: των γιων – σβαπαταμ: ενώ κοιμόντουσαν – σирамσι: τα κεφάλια – ουπαχαρατ: έφερε σαν λάφυρα – βιπριγιαμ: προσφέροντας ευχαρίστηση – εβα: όπως – τασια: αυτού – τζουγκουπσιταμ: αποτρόπαιη, αποκρουστική – καρμα: πράξη – βιγκαρχαγιαντι: αποδοκιμάζοντας.

Όταν οι πολεμιστές των δύο παρατάξεων, δηλαδή των Κώραβα και των Πάννταβα, σκοτώθηκαν στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα και έφτασαν στον προορισμό που τους έπρεπε, και όταν ο γιος του Ντριταράστρα έπεσε κάτω θρηνώντας, με τη ραχοκοκαλιά του σπασμένη, χτυπημένος από το ρόπαλο του Μπιμασένα, τότε ο γιος του Ντρονατσάρια (ο Ασβαττάμα) αποκεφάλισε στον ύπνο τους τους πέντε γιους της Ντρώπαντι και τους έφερε ως λάφυρα στον αφέντη του, πιστεύοντας ο άμυαλος πως έτσι θα του έδινε ευχαρίστηση. Όμως ο Ντουριόντανα δεν χάρηκε καθόλου και αποδοκίμασε αυτή την αποκρουστική πράξη.

Τα υπερβατικά θέματα των έργων του Κυρίου Σρι Κρίсна στη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ αρχίζουν από το τέλος της μάχης του Κουρουκσέτρα, όπου ό Ίδιος ο Κύριος μίλησε για τον Εαυτό Του στην Μπαγκαβαντ-γκιτα.

Επομένως, και η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αποτελούν υπερβατικά θέματα συζήτησης σχετικά με τον Κύριο Κρίсна. Η *Γκιτα* είναι *κριсна-κατα*, δηλαδή θέμα συζήτησης σχετικό με τον Κρίсна, επειδή την είπε ο Κύριος και η *Μπαγκαβαταμ* είναι επίσης *κριсна-κατα*, επειδή αναφέρεται στον Κύριο. Ήταν εντολή και επιθυμία του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού να πληροφορηθούν όλοι σχετικά με τα δύο αυτά *κριсна-κατα*. Ο Κύριος Κρίсна Τσετάνια είναι ο Ίδιος ο Κρίсна με την περιβολή ενός αφοσιωμένου υπηρέτη του Κρίсна και συνεπώς οι εκδοχές του Κυρίου Κρίсна και του Σρι Κρίсна Τσετάνια Μαχαπραμπού είναι ταυτόσημες. Ήταν επιθυμία του Κυρίου Τσετάνια όλοι όσοι έχουν γεννηθεί στην Ινδία να κατανοήσουν προσεκτικά τέτοιου είδους *κριсна-κατα* και μετά, αφού τα συνειδητοποιήσουν πλήρως, να κηρύξουν το υπερβατικό μήνυμα σε όλους, σε όλα τα μέρη του κόσμου. Αυτό θα φέρει στον ταλαιπωρημένο κόσμο την επιθυμητή ειρήνη και ευημερία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*ματα σισουναμ νινταναμ σουταναμ
νισαμια γκοραμ παριταπιαμανα
τανταρουντατ βασπα-καλακουλακσι
ταν σαντβαγιανν αχα κιριταμαλι*

ματα: η μητέρα – *σισουναμ*: των παιδιών – *νινταναμ*: σφαγή – *σουταναμ*: των γιων – *νισαμια*: αφού άκουσε – *γκοραμ*: φρικτή – *παριταπιαμανα*: θρηγνώντας – *ταντα*: τότε – *αρουντατ*: άρχισε να κραυγάζει – *βασπα-καλα-ακουλα-ακσι*: με δάκρυα στα μάτια – *ταμ*: αυτής – *σαντβαγιαν*: κατευνάζοντας – *αχα*: είπε – *κιριταμαλι*: ο Αρτζούνα.

Αφού άκουσε για τη φριχτή σφαγή των γιων της, η Ντρώπαντι, η μάννα των πέντε παιδιών των Πάννταβα, άρχισε να κραυγάζει απελπισμένα με δάκρυα στα μάτια. Τότε ο Αρτζούνα, προσπαθώντας να την ηρεμήσει για τον χαμό τους της είπε:

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*ταντα σουτσας τε πραμριτζαμι μπαντρε
γιαντ μπραμα-μπανντοχ σιρα αταταγιναχ
γκανντιβα-μουκταϊρ βισικαϊρ ουπαχαρε
τβακραμια γιατ σνασιασι νταγκντα-πουτρα*

ταντα: μόνο τότε – *σουτσαχ*: δάκρυα θλίψης – *τε*: εσού – *πραμριτζαμι*: θα σκουπίσω – *μπαντρε*: ω ευγενική αρχόντισσα – *γιατ*: όταν – *μπραμα-μπανντοχ*: ενός εξαχρειωμένου *μπραμανα* – *σιραχ*: το κεφάλι – *αταταγιναχ*: του επιδρομέα - *γκανντιβα-μουκταϊχ*: χτυπημένος από το τόξο που ονομάζεται Γκανντίβα – *βισικαϊχ*: από τα βέλη – *ουπαχαρε*: θα σου παρουσιάσω – *τβα*: εσύ η ίδια – *ακραμια*: θα ανεβείς επάνω του – *γιατ*: το οποίο – *σνασιασι*: κάνε το μπάνιο σου - *νταγκντα-πουτρα*: αφού κάψεις τους γιους.

Ω ευγενική αρχόντισσα, όταν σου φέρω το κεφάλι αυτού του ατιμασμένου *μπραμανα* αφού τον σκοτώσω με τα βέλη του τόξου μου, του Γκανντίβα, τότε θα σκουπίσω τα δάκρυα από τα μάτια σου και θα διώξω τη θλίψη σου. Και τότε, αφού κάψεις τα σώματα των γιων σου, θα μπορείς να κάνεις το λουτρό σου στεκόμενη πάνω στο κεφάλι του.

Ο εχθρός που βάζει φωτιά στο σπίτι, που δηλητηριάζει, που επιτίθεται απροειδοποίητα με θανατηφόρα όπλα, που αρπάζει πλούτη ή σφετερίζεται αγροτική έκταση ή ξελογιάζει τη γυναίκα κάποιου άλλου ονομάζεται εισβολέας. Ένας τέτοιος εισβολέας, έστω και αν είναι *μπραμανα* ή αποκαλούμενος γιος *μπραμανα*, πρέπει σε κάθε περίπτωση να τιμωρηθεί. Όταν ο Αρτζούνα υποσχέθηκε να αποκεφαλίσει τον εισβολέα Ασβαττάμα, γνώριζε καλά πως ο Ασβαττάμα ήταν γιος *μπραμανα*, επειδή όμως αυτός ο δήθεν *μπραμανα* φέρθηκε σαν χασάπης, αντιμετωπίστηκε σαν χασάπης. Με τον φόνο ενός τέτοιου γιου ενός *μπραμανα* που αποδείχθηκε παλιάνθρωπος, δεν ετίθετο θέμα αμαρτίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*ιτι πριγιαμ βαλγκου-βιτσιτρα-τζαλπαϊχ
σα σαντβαγιτβατσιουτα-μιτρα-σουταχ*

*ανβαντραβαντ νταμσιτα ουγκρα-ντανβα
καπι-ντβατζο γκουρου-πουτραμ ρατενα*

ιτι: έτσι – πριγιαμ: στην αγαπημένη – βαλγκου – γλυκά – βιτσιτρα: ποικιλόχρωμα – τζάλπαϊχ: με λόγια – σαχ: αυτός – σαντβαγιτβα: ικανοποιώντας - ατσιουτα-μιτρα-σουταχ: ο Αρτζούνα, που ο αλάνθαστος Κύριος τον καθοδηγεί ως φίλος και οδηγός – ανβαντραβατ: ακολούθησε – νταμσιταχ: προστατευόμενος από πανοπλία - ουγκρα-ντανβα: οπλισμένος με θηριώδη όπλα - καπι-ντβατζαχ: ο Αρτζούνα - γκουρου-πουτραμ: τον γιο του δασκάλου του στις πολεμικές τέχνες – ρατενα: ανεβαίνοντας στο άρμα.

Με τέτοια λόγια καθυσύχασε την αγαπημένη του κυρά ο Αρτζούνα, που έχει για φίλο του και οδηγό τον αλάνθαστο Κύριο. Ύστερα φόρεσε την αρματωσιά του, οπλίστηκε με θηριώδη όπλα και ανεβαίνοντας στο άρμα του ξεκίνησε για να κυνηγήσει τον Ασβαττάμα, τον γιο εκείνου που του έμαθε τις πολεμικές τέχνες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*ταμ απατανταμ σα βιλακσια ντουρατ
κουμαρα-χοντβιγκνα-μανα ρατενα
παρानτραβατ πρाना-παριπσουρ ουρβιαμ
γιαβαντ-γκαμαμ ρουντρα-μπαγιαντ γιατα καχ*

ταμ: αυτόν – απατανταμ: να έρχεται εξαγριωμένος – σαχ: αυτός – βιλακσια: βλέποντας – ντουρατ: από μακριά – κουμαρα-χα: ο δολοφόνος των πριγκήπων - ουντβιγκνα-μαναχ: με αναστατωμένο τον νου – ρατενα: στο άρμα – παρानτραβατ: το έκασε – πρाना: ζωή - παριπσουχ: για να προστατέψει – ουρβιαμ: με μεγάλη ταχύτητα – γιαβατ-γκαμαμ: όπως το έσκασε – ρουντρα-μπαγιατ: από τον φόβο του Σίβα – γιατα: όπως – καχ: ο Μπράμα (ή αρκαχ: ο Σούρια).

Βλέποντας από μακριά τον Αρτζούνα να έρχεται κατά πάνω του με ορμή, ο φονιάς των πριγκηπόπουλων, ο Ασβαττάμα, ετράπηκε σε φυγή με το άρμα του πανικόβλητος για να γλυτώσει τη ζωή του, όπως είχε τραπεί σε φυγή ο Μπράμα από τον φόβο του Σίβα.

Ανάλογα με την έκδοση, η τελευταία λέξη αυτής της στροφής είναι είτε *καχ* είτε *αρκαχ*, σχετικά δε με τις δύο αυτές λέξεις υπάρχουν στη *Πουρανα* δύο αναφορές. *Καχ* σημαίνει Μπράμα. Ο Μπράμα κάποτε σαγηνεύθηκε από την κόρη του και άρχισε να την κυνηγάει, πράγμα που εξαγρίωσε τον Σίβα, ο οποίος επιτέθηκε εναντίον του Μπράμα με την τρίαينά του. Ο Μπραμάτζι, από φόβο για τη ζωή του, τράπηκε σε φυγή. Όσο για τη λέξη *αρκαχ*, γίνεται αναφορά στη *Βαμανα Πουρανα*. Υπήρχε ένας δαίμονας με το όνομα Βιντιουνμάλι, που του είχαν χαρίσει ένα αστραφτερό χρυσαφένιο αεροπλάνο. Με αυτό το αεροπλάνο ταξίδεψε στην πίσω πλευρά του ήλιου και από την αστραφτερή του λάμψη η νύχτα εξαφανίστηκε. Ο θεός του ήλιου θύμωσε και με τις δυνατές του ακτίνες έλειωσε το αεροπλάνο. Αυτό εξόργισε τον Κύριο Σίβα, που επιτέθηκε εναντίον του θεού του ήλιου, που τό 'σκασε μακριά και στο τέλος έπεσε στο Κάσι (Βαρανάσι). Αυτό το μέρος έγινε ονομαστό ως Λολάρκα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*γιαντασαραναμ ατμαναμ
αϊκσατα σραντα-βατζίναμ
αστραμ μπραμα-σιρο μενε
ατμα-τραναμ ντβιτζατματζαχ*

γιαντα: όταν – *ασαραναμ*: χωρίς να έχει άλλη προστασία – *ατμαναμ*: τον εαυτό του – *αϊκσατα*: είδε – *σραντα-βατζίναμ*: τα άλογα να είναι κουρασμένα – *αστραμ*: όπλο – *μπραμα-σιραχ*: το κορυφαίο ή έσχατο (πυρηνικό) – *μενε*: χρησιμοποίησε – *ατμα-τραναμ*: για να σώσει τον εαυτό του – *ντβιτζα-ατμα-τζαχ*: ο γιος ενός *μπραμανα*.

Όταν ο γιος του μπραμανα (ο Ασβαττάμα) είδε τα άλογά του κουρασμένα, σκέφτηκε πως δεν του έμενε άλλη προστασία εκτός από το έσχατο όπλο, το μπραμαστρα (πυρηνικό όπλο).

Το πυρηνικό όπλο το ονομαζόμενο *μπραμαστρα* χρησιμοποιείται μόνο κατά την ύστατη έκβαση, όταν δεν υπάρχει εναλλακτική λύση. Εδώ η λέξη *ντβιτζατματζαχ* είναι σημαντική, επειδή ο Ασβαττάμα, παρόλο που ήταν γιος του Ντρονατσάρια, δεν είχε τις αρετές ενός *μπραμανα*. *Μπραμανα* ονομάζεται ο άνθρωπος που διαθέτει την υψηλότερη νοημοσύνη· δεν είναι κληρονομικός τίτλος. Επίσης, ο Ασβαττάμα χαρακτηρίστηκε προηγουμένως *μπραμα-μπανντου*, δηλαδή φίλος ενός *μπραμανα*. Το να είναι κάποιος φίλος ενός *μπραμανα* δεν σημαίνει ότι έχει τις αρετές ενός *μπραμανα*. Ο φίλος ή ο γιος ενός *μπραμανα* μπορεί να αποκαλείται *μπραμανα* μόνον όταν έχει αποκτήσει πλήρως τις απαιτούμενες αρετές και σε καμία άλλη περίπτωση. Αφού η απόφαση του Ασβαττάμα είναι ανώριμη, αποκαλείται εδώ σκόπιμα «γιος *μπραμανα*».

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

ατοπασπρισια σαλιλαμ

σαννταντε τατ σαμαχιταχ

ατζανανν απι σαμχαραμ

πρανα-κριτσα ουπαστιτε

ατα: έτσι – *ουπασπρισια*: αγγίζοντας για εξαγνισμό – *σαλιλαμ*: νερό – *σαννταντε*: έψαλε τους ύμνους – *τατ*: εκείνο – *σαμαχιταχ*: συγκεντρωνόμενος – *ατζαναν*: χωρίς να γνωρίζει – *απι*: αν και – *σαμχαραμ*: ανάκληση – *πρανα-κριτσε*: ζωή σε κίνδυνο – *ουπαστιτε*: ευρισκόμενος σε τέτοια θέση.

Μια και η ζωή του βρισκόταν σε κίνδυνο, άγγιξε νερό για εξαγνισμό και συγκεντρώθηκε στο ψάλσιμο των ύμνων για να εξακοντίσει πυρηνικά όπλα, παρόλο που δεν γνώριζε πώς να τα ανακαλέσει.

Οι λεπτές μορφές υλικής δράσης είναι πιο εκλεπτυσμένες από περισσότερο χονδροειδείς μεθόδους υλικών χειρισμών. Τέτοιου είδους λεπτές μορφές υλικής δράσης πραγματοποιούνται μέσω ηχητικής κάθαρσης. Η ίδια μέθοδος υιοθετείται και εδώ: ψάλσιμο ύμνων για να ενεργήσουν ως πυρηνικά όπλα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

ταταχ πραντουσκριταμ τετζαχ

πρατσαννταμ σαρβατο ντισαμ

πραναπανταμ αμπιπρεκσια

βισνουμ τζισνουρ ουβατσα χα

ταταχ: και τότε – *πραντουσκριταμ*: απλώθηκε – *τετζαχ*: εκτυφλωτικό φως – *πρατσαννταμ*: έντονο – *σαρβαταχ*: ολόγυρα – *ντισαμ*: κατευθύνσεις – *πρανα-απανταμ*: επηρεάζοντας τη ζωή – *αμπιπρεκσια*: έχοντάς το προσέξει – *βισνουμ*: στον Κύριο – *τζισνουχ*: ο Αρτζούνα – *ουβατσα*: είπε – *χα*: στο παρελθόν.

Και τότε ένα εκτυφλωτικό φως απλώθηκε προς κάθε κατεύθυνση. Ήταν τόσο έντονο που ο Αρτζούνα πίστεψε πως κινδύνευε η ζωή του και έτσι απευθύνθηκε στον Κύριο Σρι Κρίσνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

αρτζούνα ουβατσα

κρισνα κρισνα μαχα-μπαχο

μπακταναμ αμπαγιανκαρα

τβαμ εκο νταχιαμαναναμ

απαβαργκο ‘σι σαμσριτεχ

αρτζούνα ουβατσα: ο Αρτζούνα είπε – κρισνα: ω Κύριε Κρίσνα - κρισνα: ω Κύριε Κρίσνα – μαχα-μπαχο: Αυτός που είναι Παντοδύναμος – μπακταναμ: των αφοσιωμένων υπηρετών – αμπαγιανκαρα: ξεριζώνοντας τους φόβους τους – τβαμ: Εσύ – εκαχ: μόνο – νταχιαμαναναμ: όσοι υποφέρουν – απαβαργκαχ: ο δρόμος της απελευθέρωσης – ασι: είναι – σαμσριτεχ: μέσα στις υλικές δυστυχίες.

Είπε ο Αρτζούνα: Ω Κύριέ μου Σρι Κρίσνα, είσαι το παντοδύναμο Πρόσωπο της Θεότητας και οι δυνάμεις Σου είναι απεριόριστες. Γι' αυτό, μόνον Εσύ μπορείς να ξεριζώσεις τον φόβο από την καρδιά των αφοσιωμένων υπηρετών Σου. Μόνο σ' Εσένα μπορούν να βρουν τον δρόμο του λυτρωμού όσοι βρίσκονται στις φλόγες της υλικής δυστυχίας.

Ο Αρτζούνα είχε επίγνωση των υπερβατικών ιδιοτήτων του Κυρίου Σρι Κρίσνα, καθώς τις είχε ήδη διαπιστώσει κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κουρουκσέτρα, στον οποίον ήταν παρόντες και οι δύο. Κατά συνέπεια, η άποψη του Αρτζούνα για τον Κύριο Κρίσνα είναι έγκυρη. Ο Κρίσνα είναι παντοδύναμος και είναι ιδίως η αιτία της έλλειψης φόβου για τους αφοσιωμένους υπηρέτες. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου είναι πάντα άφοβος, χάρη στην προστασία που του παρέχει ο Κύριος. Η υλική ύπαρξη είναι κάτι σαν τη φωτιά που καίει στο δάσος και μπορεί να σβήσει με το έλεος του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Ο πνευματικός δάσκαλος είναι ο εκπρόσωπος του ελέους του Κυρίου. Γι' αυτό, κάποιος που καίγεται στις φλόγες της υλικής ύπαρξης μπορεί να δεχθεί τη βροχή της ευλογίας του Κυρίου μέσω της διαφανούς μεσολάβησης του αυτοσυνειδητοποιημένου πνευματικού δασκάλου. Ο πνευματικός δάσκαλος μπορεί να εισχωρήσει με τα λόγια του στην καρδιά αυτού που υποφέρει και να εμφυσήσει υπερβατική γνώση, που μόνον αυτή μπορεί να σβήσει τη φωτιά της υλικής ύπαρξης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

τβαμ αντιαχ πουρουσαχ σακσαντ

ισβαραχ πρακριτεχ παραχ

μαγιαμ βιουντασια τσιτς-τσακτια

καϊβαλιε σιτα ατμανι

τβαμ αντιαχ: Εσύ είσαι το αρχικό – πουρουσαχ: το πρόσωπο που απολαμβάνει – σακσατ: απευθείας – ισβααραχ: κυρίαρχος – πρακριτεχ: της υλικής φύσης – παραχ: υπερβατικός – μαγιαμ: την υλική ενέργεια – βιουντασια: κάποιος που έχει πετάξει την άκρη – τσιτ-σακτια: χάρη στην εσωτερική δύναμη – καϊβαλιε: σε αγνή αιώνια γνώση και ευδαιμονία – σιταχ: τοποθετημένος – ατμανι: ο εαυτός.

Εσύ είσαι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας που απλώνεται σε ολόκληρη τη δημιουργία και υπερβαίνει την υλική ενέργεια. Χάρη στην πνευματική Σου δύναμη έχεις παραμερίσει τις συνέπειες της υλικής ενέργειας. Βρίσκεσαι πάντα σε κατάσταση αιώνιας ευδαιμονίας και υπερβατικής γνώσης.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος δηλώνει πως όποιος εγκαταλειφθεί στα λωτοειδή Του πόδια μπορεί να ξεφύγει από τις αρπάγες της άγνοιας. Ο Κρίσνα είναι ακριβώς όπως ο ήλιος και η *μαγια*, δηλαδή η υλική ύπαρξη, είναι ακριβώς όπως το σκοτάδι. Οπουδήποτε υπάρχει το φως του ήλιου, το σκοτάδι ή η άγνοια διαλύεται στη στιγμή. Εδώ υποδεικνύεται ο καλύτερος τρόπος για να ξεφύγουμε από τον κόσμο της άγνοιας. Εδώ ο Κύριος αποκαλείται αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας. Όλα τα άλλα Πρόσωπα της Θεότητας προέρχονται από Αυτόν. Ο Κύριος Βίσνου που διαπερνά τα πάντα είναι πλήρες τμήμα ή επέκταση του Κυρίου Κρίσνα. Ο Κύριος επεκτείνεται σε αναρίθμητες μορφές της Θεότητας και σε αναρίθμητες μορφές ζωντανών όντων, μαζί με τις διάφορες ενέργειές Του. Αλλά ο Σρι Κρίσνα είναι ο αρχικός, αρχέγονος Κύριος από τον οποίον απορρέουν τα πάντα. Εκείνο το γνώρισμα του Κυρίου το οποίο διαπερνά τα πάντα και το οποίο γίνεται αντιληπτό στον εκδηλωμένο κόσμο είναι επίσης τμηματική εκπροσώπηση του Κυρίου. Επομένως, η Παραμάτμα (η Υπέρτατη Ψυχή) εμπεριέχεται σε Αυτόν. Αυτός είναι το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας. Δεν έχει καμία σχέση με τις δράσεις και τις αντιδράσεις της υλικής εκδήλωσης, επειδή βρίσκεται πολύ πάνω από την υλική δημιουργία. Το σκοτάδι αποτελεί μια διεστραμμένη έκφραση του ήλιου και συνεπώς η ύπαρξη σκότους εξαρτάται από την ύπαρξη του ήλιου. Αλλά στον ίδιο τον ήλιο δεν υπάρχει ούτε ίχνος σκότους. Όπως ο ήλιος είναι γεμάτος μόνο

φως, έτσι και το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, πέραν της υλικής ύπαρξης, είναι γεμάτο ευδαιμονία. Και όχι μόνο γεμάτο ευδαιμονία, αλλά επίσης γεμάτο υπερβατική ποικιλομορφία. Η υπερβατικότητα δεν είναι καθόλου στατική, αλλά γεμάτη δυναμική ποικιλομορφία. Ο Κύριος διακρίνεται από την υλική φύση, η οποία είναι περίπλοκη λόγω των τριών ιδιοτήτων της. Ο Κύριος είναι *παραμα*, δηλαδή ο αρχηγός, και άρα είναι απόλυτος. Διαθέτει πολλαπλές ενέργειες και μέσω των ποικίλων ενεργειών Του δημιουργεί, εκδηλώνει, συντηρεί και καταστρέφει τον υλικό κόσμο. Ωστόσο, στον δικό του τόπο όλα είναι αιώνια και απόλυτα. Τον κόσμο δεν τον διευθύνουν οι ενέργειες ή οι ισχυροί αντιπρόσωποι από μόνοι τους, αλλά ο κραταιός και παντοδύναμος με όλες τις ενέργειες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

σα εβα τζιβα-λοκασια

μαγια-μοχιτα-τσετασαχ

βιντατσε σβενα βιριενα

σρεγιο νταρμαντι-λακσαναμ

σαχ: εκείνη η Υπέρβαση – *εβα*: βεβαίως – *τζιβα-λοκασια*: των υποκειμένων σε όρους ζωντανών όντων – *μαγια-μοχιτα*: αιχμαλωτισμένα από την υλική ενέργεια – *τσετασαχ*: από την καρδιά – *βιντατσε*: τηρείς – *σβενα*: από Εσένα – *βιριενα*: επιρροή – *σρεγιαχ*: το ύψιστο καλό – *νταρμα-αντι*: οι τέσσερις αρχές της απελευθέρωσης – *λακσαναμ*: υπαγορευόμενες.

Και όμως, αν και βρίσκεσαι πέρα από τα όρια της υλικής ενέργειας, τηρείς τις τέσσερις αρχές της απελευθέρωσης που υπαγορεύονται από τη θρησκεία για το ύψιστο καλό των ψυχών που είναι δέσμιες της ύλης.

Χάρη στο αναίτιο έλεός Του, ο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, κατέρχεται στον εκδηλωμένο κόσμο χωρίς να επηρεάζεται από τις υλικές καταστάσεις της φύσης. Βρίσκεται αιωνίως πέραν των υλικών εκδηλώσεων. Κατέρχεται χάρη στο αναίτιο έλεός Του, μόνο και μόνο για

να σώσει τις πεσμένες ψυχές που είναι αιχμαλωτισμένες από την απατηλή ενέργεια. Δέχονται την επίθεση της υλικής ενέργειας και θέλουν να την απολαύσουν με ψεύτικες δικαιολογίες, παρόλο που ουσιαστικά η ζωντανή οντότητα είναι ανίκανη να απολαύσει. Είναι υπηρέτης του Κυρίου αιωνίως και όταν το ξεχνά σκέφτεται να απολαύσει τον υλικό κόσμο, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκεται σε πλάνη. Ο Κύριος κατέρχεται για να ξεριζώσει αυτή την ψεύτικη αίσθηση απόλαυσης και να επαναφέρει έτσι τις υποκείμενες σε όρους ψυχές πίσω στον Θεό. Αυτή είναι η γεμάτη έλεος για τις πεσμένες ψυχές φύση του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*ταταγιαμ τσαβαταρας τε
μπουβο μπαρα-τζιχισαργια
σβαναμ τσανανια-μπαβαναμ
ανουντιαναγια τσασακριτ*

τατα: έτσι – *αγιαμ:* αυτό – *τσα:* και – *αβαταραχ:* ενσάρκωση – *τε:* Εσού – *μπουβαχ:* του υλικού κόσμου – *μπαρα:* το βάρος, το φορτίο – *τζιχισαργια:* για να αφαιρέσεις – *σβαναμ:* των φίλων – *τσα ανανια-μπαβαναμ:* και όσων είναι αφοσιωμένοι αποκλειστικά – *ανουντιαναγια:* επειδή θυμούνται συνεχώς – *τσα:* και – *ασακριτ:* πλήρως ικανοποιημένοι.

Έτσι κατέρχεσαι ως ενσάρκωση για να αφαιρέσεις το βαρύ φορτίο του κόσμου και να ωφελήσεις τους φίλους Σου και ιδιαίτερα όσους Σου είναι αφοσιωμένοι αποκλειστικά και Σε συλλογίζονται εκστατικά.

Φαίνεται πως ο Κύριος δείχνει προτίμηση στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Όλοι σχετίζονται με τον Κύριο και ο Κύριος είναι ίσος με όλους. Δείχνει όμως αδυναμία στους δικούς Του ανθρώπους και στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Ο Κύριος είναι ο πατέρας όλων. Κανείς δεν μπορεί να είναι πατέρας Του και όμως κανείς δεν μπορεί να είναι γιος Του. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του είναι οι συγγενείς Του. Αυτό αποτελεί την υπερβατική Του διασκέδαση. Δεν έχει καμία σχέση με επίγειες αντιλήψεις περί συγγένειας, πατρότητας ή με οτιδήποτε παρεμφερές. Όπως έχει

αναφερθεί προηγουμένως, ο Κύριος είναι υπεράνω των ιδιοτήτων της υλικής φύσης και έτσι δεν υπάρχει τίποτα το επίγειο σχετικά με όσους είναι συγγενείς Του στα πλαίσια της υπηρεσίας αφοσίωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

κιμ ινταμ σβιτ κουτο βετι
ντεβα-ντεβα να βεντμι αχαμ
σαρβατο μουκαμ αγιατι
τετζαχ παραμα-νταρουναμ

κιμ: τι είναι – ινταμ: αυτό - σβιτ: έρχεται – κουταχ: από πού – βα ιτι: είτε είναι – ντεβα-ντεβα: ω Κύριε των κυρίων – να: δεν – βεντμι: γνωρίζω – αχαμ: εγώ – σαρβαταχ: ολόγυρα – μουκαμ: κατευθύνσεις – αγιατι: που έρχεται από – τετζαχ: ακτινοβολία – παραμα: πάρα πολύ – νταρουναμ: επικίνδυνη.

Ω Κύριε των κυρίων, γιατί αυτή η επικίνδυνη ακτινοβολία απλώνεται παντού; Από πού έρχεται; Δεν το καταλαβαίνω.

Οτιδήποτε υποβάλλεται στο Πρόσωπο της Θεότητας πρέπει να υποβάλλεται αφού προσφερθούν με σεβασμό οι δέουσες προσευχές. Αυτή είναι η κανονική διαδικασία και ο Σρι Αρτζούνα, παρόλο που είναι στενός φίλος του Κυρίου, την εφαρμόζει για τη δική μας πληροφόρηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

σρι-μπαγκαβαν ουβατσα
βεττενταμ ντρονα-πουτρασια
μπραμαν αστραμ πρανταρσιταμ
ναϊβασω βεντα σαμχαραμ

σρι-μπαγκαβαν: το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας – ουβατσα: είπε – βεττα: μάθε από Εμένα – ινταμ: αυτό - ντρονα-πουτρασια: του γιου του Ντρόνα - μπραμαν αστραμ: οι ύμνοι του (πυρηνικού) όπλου μπραμα – πρανταρσιταμ: φανέρωσε – να: δεν – εβα: ακόμη και – ασω: αυτός – βεντα: το ξέρει – σαμχαραμ: ανάκληση – πρανα-μπαντε: εξαφάνιση της ζωής – ουπαστιτε: επικείμενη.

Είπε το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας: Μάθε από Εμένα πως αυτό είναι έργο του γιου του Ντρόνα. Έχει εξακοντίσει τους ύμνους της πυρηνικής ενέργειας (μπραμαστρα) και δεν γνωρίζει πώς να αποσύρει αυτό το εκτυφλωτικό φως. Φέρθηκε έτσι μέσα στην απελπισία του, επειδή φοβάται πως ήρθε η ώρα να πεθάνει.

Το μπραμαστρα είναι όμοιο με τα σύγχρονα πυρηνικά όπλα που χρησιμοποιούν ατομική ενέργεια. Η ατομική ενέργεια λειτουργεί εξ ολοκλήρου με ολική καυσιμότητα και με τον ίδιο τρόπο δρα και το μπραμαστρα. Δημιουργεί αφόρητη θερμότητα, παρόμοια με την ατομική ακτινοβολία, αλλά η διαφορά είναι ότι η ατομική βόμβα είναι χονδροειδής τύπος πυρηνικού όπλου, ενώ το μπραμαστρα είναι λεπτός τύπος όπλου παραγόμενος από το ψάλσιμο ύμνων. Πρόκειται για διαφορετική επιστήμη και η επιστήμη αυτή καλλιεργήθηκε σε περασμένες εποχές στη γη της Μπάρατα-βάρσα. Η λεπτή επιστήμη του ψαλσίματος ύμνων είναι και αυτή υλική επιστήμη, αλλά δεν είναι ακόμα γνωστή στους σύγχρονους υλιστές επιστήμονες. Η λεπτή υλική επιστήμη δεν είναι πνευματική επιστήμη, έχει όμως άμεση σχέση με την πνευματική μέθοδο, η οποία είναι ακόμα λεπτότερη. Ο ψαλμωδός των ύμνων γνώριζε πώς να χρησιμοποιήσει το όπλο, καθώς και πώς να το ανακαλέσει. Αυτό ήταν τέλεια γνώση. Αλλά ο γιος του Ντρονατσάρια, που έκανε χρήση αυτής της λεπτής επιστήμης, δεν γνώριζε πώς να ανακαλέσει το όπλο. Εφάρμοσε αυτή την επιστήμη από τον φόβο του επερχόμενου θανάτου του και έτσι η πράξη του δεν ήταν μόνο ανάρμοστη, αλλά και ανευλαβής. Ως γιος μπραμανα, δεν θα έπρεπε να είχε κάνει τόσο πολλά σφάλματα και για μια τόσο ασυγχώρητη αμέλεια καθήκοντος θα τον τιμωρούσε ο Ίδιος ο Κύριος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*να χι ασιανιαταμαμ κιντσιντ
αστραμ πρατιαβακαρσαναμ
τζαχι αστρα-τετζα ουννανταμ
αστρα-γκιο χι αστρα-τετζασα*

να: δεν – χι: σίγουρα – ασια: αυτού – ανιαταμαμ: άλλο – κιντσιτ: οτιδήποτε
– αστραμ: όπλο – πρατι: αντίθετο – αβακαρσαναμ: κάτι που αποτελεί
αντίδραση – τζαχι: κατάπνιξε το – αστρα-τετζαχ: το εκτυφλωτικό φως
αυτού του όπλου – ουννανταμ: πολύ ισχυρό – αστρα-γκιαχ: γνώστης της
στρατιωτικής επιστήμης – χι: πραγματικά – αστρα-τετζασα: με την
επίδραση του όπλου σου.

**Ω Αρτζούνα, μόνο ένα άλλο μπραμαστρα μπορεί να εξουδετερώσει
αυτό το όπλο. Μια και είσαι γνώστης της στρατιωτικής επιστήμης,
πνίξε τη λάμψη αυτού του όπλου με τη δύναμη του δικού σου.**

Με τις ατομικές βόμβες δεν υπάρχει όπλο να εξουδετερώσει τις συνέπειες.
Αλλά με τη λεπτή επιστήμη η δράση του μπραμαστρα μπορεί να
εξουδετερωθεί και οι εμπειρογνώμονες της στρατιωτικής επιστήμης
εκείνης της εποχής μπορούσαν πράγματι να το εξουδετερώσουν. Αλλά ο
γιος του Ντρονατσάρια δεν γνώριζε την τέχνη της εξουδετέρωσης αυτού
του όπλου και γι' αυτό ζητήθηκε από τον Αρτζούνα να το εξουδετερώσει
εκείνος με τη δύναμη του δικού του όπλου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*σουτα ουβατσα
σρουτβα μπαγκαβατα προκταμ
παλγκουναχ παρα-βιρα-χα
σπριστβαπας ταμ παρικραμια*

μπραμαν μπραμαστραμ σαννταντε

*σουταχ: ο Σούτα Γκοσουάμι – ουβατσα: είπε – σρουτβα: αφού άκουσε –
μπαγκαβατα: από το Πρόσωπο της Θεότητας – προκταμ: ό,τι ειπώθηκε –
παλγκουναχ: άλλο ένα όνομα του Σρι Αρτζούνα – παρα-βιρα-χα: ο φονέας
του αντιμαχόμενου πολεμιστή – σπριστβα: αφού άγγιξε – απαχ: νερό – ταμ:
Αυτόν – παρικραμια: περπατώντας γύρω από – μπραμαμ: τον Υπέρτατο
Κύριο – μπραμα-αστραμ: το υπέρτατο όπλο – σαννταντε: έδρασε.*

**Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: Όταν τα άκουσε αυτά ο Αρτζούνα από
το Πρόσωπο της Θεότητας, άγγιξε νερό για εξαγνισμό και αφού
βημάτισε κυκλικά γύρω από τον Κύριο Σρι Κρίσνα, έριξε το δικό του
όπλο για να εξουδετερώσει το άλλο.**

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

σαμχατιανιονιαμ ουμπαγιος

τετζασι σαρα-σαμβριτε

αβριτια ροντασι καμ τσα

βαβριντατε 'ρκα-βαχνιβατ

*σαμχατια: από τον συνδυασμό – ανιονιαμ: του ενός και του άλλου –
ουμπαγιοχ: και των δύο – τετζασι: οι λάμπεις – σαρα: τα όπλα – σαμβριτε:
σκεπάζοντας – αβριτια: σκεπάζοντας – ροντασι: ολόκληρο το στερέωμα –
καμ τσα: και το εξώτερο διάστημα – βαβριντατε: αυξάνοντας – αρκα: η
ηλιακή σφαίρα – βαχνιβατ: σαν φωτιά.*

**Όταν οι ακτίνες των δύο μπραμαστρα συνδυάστηκαν, ένας μεγάλος
κύκλος φωτιάς σαν τον δίσκο του ήλιου σκέπασε ολόκληρο το
στερέωμα με τους πλανήτες και όλο το εξώτερο διάστημα.**

Η θερμότητα που δημιουργείται από τη λάμψη του *μπραμαστρα* μοιάζει με τη φωτιά που υπάρχει στη σφαίρα του ήλιου κατά τον χρόνο της κοσμικής εκμηδένισης. Σε σύγκριση με τη θερμότητα που παράγει το *μπραμαστρα*, η ακτινοβολία της ατομικής ενέργειας είναι εντελώς ασήμαντη. Η έκρηξη ατομικής βόμβας μπορεί το πολύ-πολύ να ανατινάξει έναν πλανήτη, ενώ η θερμότητα που παράγει το *μπραμαστρα* μπορεί να καταστρέψει την ισορροπία ολόκληρου του σύμπαντος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο συγκρίνεται με τη θερμότητα που παράγεται κατά τον χρόνο της εκμηδένισης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

ντριστβαστρα-τετζας του ταγιος
τριλ λοκαν πρανταχαν μαχατ
νταχιαμαναχ πρατζαχ σαρβαχ
σαμβαρτακαμ αμαμσατα

ντριστβα: βλέποντας έτσι – *αστρα*: το όπλο – *τετζαχ*: η θερμότητα – *του*: αλλά – *ταγιοχ*: των δύο – *τριν*: τρεις – *λοκαν*: οι πλανήτες – *πρανταχατ*: φλογισμένη – *μαχατ*: με δριμύτητα – *νταχιαμαναχ*: καϊόμενος – *πρατζαχ*: ο πληθυσμός – *σαρβαχ*: παντού – *σαμβαρτακαμ*: το όνομα της φωτιάς που αφανίζει τα πάντα κατά την εκμηδένιση του σύμπαντος – *αμαμσατα*: άρχισε να σκέφτεται.

Η συνδυασμένη θερμότητα των δύο όπλων καψάλισε τους κατοίκους και των τριών κόσμων και όλοι τους συλλογίστηκαν τη φωτιά *σαμβαρτακα*, που παράγεται την ώρα της καταστροφής.

Οι τρεις κόσμοι είναι οι ανώτεροι, οι κατώτεροι και οι ενδιάμεσοι πλανήτες του σύμπαντος. Παρόλο που το *μπραμαστρα* αποδεσμεύθηκε στη γη, η θερμότητα που παρήγαγε ο συνδυασμός των δύο όπλων κάλυψε όλο το σύμπαν. Η ζέστη έγινε υπερβολικά αισθητή στον πληθυσμό όλων των πλανητών και όλοι την συνέκριναν με τη ζέστη που παράγει η φωτιά

σαμβαρτακα. Δεν υπάρχει επομένως πλανήτης χωρίς ζωντανά όντα, όπως πιστεύουν οι περιορισμένης νοημοσύνης υλιστές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

πρατζοπαντραβαμ αλακσια

λοκα-βιατικαραμ τσα ταμ

ματαμ τσα βασουντεβασια

σαντζαχαραρτζουνο ντβαγιαμ

πρατζα: οι άνθρωποι – *ουπαντραβαμ*: ταραχή – *αλακσια*: έχοντάς το δει – *λοκα*: οι πλανήτες – *βιατικαραμ*: καταστροφή – *τσα*: επίσης – *ταμ*: εκείνο – *ματαμ τσα*: και τη γνώμη – *βασουντεβασια*: του Βασουντέβα, του Σρι Κρίσνα – *σαντζαχα*: απέσυρε – *αρτζουναχ*: ο Αρτζούνα – *ντβαγιαμ*: και τα δύο όπλα.

Βλέποντας λοιπόν ο Αρτζούνα την ταραχή των ανθρώπων και την επερχόμενη καταστροφή των πλανητών, ανακάλεσε αμέσως και τα δύο μπραμαστρα, όπως το θέλησε ο Κύριος Κρίσνα.

Η υπόθεση ότι οι σύγχρονες ατομικές βόμβες μπορούν να καταστρέψουν τον κόσμο είναι παιδαριώδης φαντασίωση. Κατ' αρχάς, η ατομική ενέργεια δεν είναι αρκετά ισχυρή για να καταστρέψει τον κόσμο. Και δεύτερον, όλα εξαρτώνται σε τελευταία ανάλυση από την υπέρτατη θέληση του Υπερτάτου Κυρίου, επειδή χωρίς τη θέληση ή τη συγκατάθεσή Του τίποτα δεν μπορεί να οικοδομηθεί ή να καταστραφεί. Είναι επίσης ανόητο να σκέφτεται κανείς ότι οι φυσικοί νόμοι διαθέτουν την ύψιστη ισχύ. Όπως βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, οι νόμοι της φύσης λειτουργούν υπό την καθοδήγηση του Κυρίου. Ο Κύριος λέει εκεί ότι οι φυσικοί νόμοι λειτουργούν υπό την επίβλεψή Του. Ο κόσμος μπορεί να καταστραφεί μόνο από τη θέληση του Κυρίου και όχι από τα καπρίτσια ασήμαντων πολιτικών. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα θέλησε να αποσυρθούν τα όπλα που είχαν αποδεσμεύσει ο Ντρώνι και ο Αρτζούνα και η επιθυμία Του εκτελέστηκε από τον Αρτζούνα αμέσως. Κατά τον ίδιο τρόπο,

υπάρχουν πολλοί εντολοδόχοι του παντοδύναμου Κυρίου και μόνο με τη θέλησή Του μπορούν να εκτελέσουν τις επιθυμίες Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*τατα ασαντια ταρασα
νταρουναμ γκωταμι-σουταμ
μπαμπαννταμαρσα-ταμρακσαχ
πασουμ ρασαναγια γιατα*

ταταχ: έπειτα – ασαντια: συνέλαβε – ταρασα: με επιδεξιότητα – νταρουναμ: επικίνδυνο - γκωταμι-σουταμ: τον γιο της Γκωτάμι – μπαμπανντα: έδεσε – αμαρσα: οργισμένος – ταμρα-ακσαχ: με μάτια κόκκινα σαν χαλκό – πασουμ: ζώο – ρασαναγια: με σκοινιά – γιατα: σαν να ήταν.

Με τα μάτια του φλογισμένα από οργή σαν δύο κόκκινες σφαίρες από χαλκό, ο Αρτζούνα έπιασε επιδέξια τον γιο της Γκωτάμι και τον έδεσε με σκοινιά, σαν να ήταν θηρίο.

Η μητέρα του Ασβαττάμα, η Κρίπι, είχε γεννηθεί στην οικογένεια του Γκωτάμα. Το σημαντικό σημείο αυτού του *σλοκα* είναι ότι ο Ασβαττάμα πιάστηκε και δέθηκε με σκοινιά όπως τα θηρία. Σύμφωνα με τον Σριντάρα Σουάμι, ο Αρτζούνα ήταν υποχρεωμένος να πιάσει τον γιο του *μπραμανα* όπως πιάνουν τα θηρία, ως μέρος των καθηκόντων του (*νταρμα*). Η άποψη αυτή του Σριντάρα Σουάμι επειβεβαιώνεται και από τη δήλωση του Σρι Κρίсна που ακολουθεί. Ο Ασβαττάμα ήταν γνήσιος γιος του Ντρονατσάρια και της Κρίπι, αλλά επειδή είχε υποβιβάσει τον εαυτό του σε χαμηλότερο επίπεδο, ήταν σωστό να έχει τη μεταχείριση ενός ζώου και όχι ενός *μπραμανα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

σιμπιραγια νινισανταμ

ρατζβα μπαντβα ριπουμ μπαλατ

πραχαρτζουναμ πρακουπιτο

μπαγκαβαμ αμμπουτζεκσαναχ

σιμπιραγια: στον δρόμο για το στρατόπεδο – *νινισανταμ*: ενώ τον μετέφερε – *ρατζβα*: με τα σκοινιά – *μπαντβα*: δεμένο – *ριπουμ*: τον εχθρό – *μπαλατ*: βίαια – *πραχα*: είπε – *αρτζουναμ*: στον Αρτζούνα – *πρακουπιταχ*: εξαγριωμένος – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *αμμπουτζα-ικσαναχ*: που κοιτάζει με τα λωτοειδή Του μάτια.

Καθώς ο εξαγριωμένος Αρτζούνα έσερνε δεμένο με σκοινιά τον Ασβαττάμα στο στρατόπεδο, το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, παρατηρώντας με τα λωτοειδή Του μάτια του είπε:

Εδώ και ο Αρτζούνα και ο Κύριος Σρι Κρίσνα περιγράφονται σε κατάσταση οργής, αλλά ενώ τα μάτια του Αρτζούνα ήταν σαν σφαίρες πυρωμένου χαλκού, τα μάτια του Κυρίου ήταν σαν λουλούδια λωτού. Αυτό σημαίνει ότι η οργισμένη διάθεση του Αρτζούνα και εκείνη του Κυρίου δεν βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο. Ο Κύριος είναι Υπερβατικότητα και γι' αυτό είναι απόλυτος σε οποιαδήποτε περίπτωση. Η οργή Του δεν μοιάζει με την οργή ενός ζωντανού όντος που διέπεται από τις ιδιότητες της υλικής φύσης. Επειδή είναι απόλυτος, η οργή Του και η χαρά Του είναι το ίδιο. Η οργή Του δεν εμφανίζεται στις τρεις ιδιότητες της υλικής φύσης. Είναι απλώς σημάδι πως ο νους Του είναι στραμμένος στην υπόθεση του αφοσιωμένου υπηρέτη Του, επειδή αυτή είναι η υπερβατική Του φύση. Κατά συνέπεια, ακόμα και όταν οργίζεται, το αντικείμενο της οργής Του είναι ευλογημένο. Είναι αναλλοίωτος σε κάθε περίπτωση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

μαϊναμ παρταχαρσι τρατουμ

μπραμα-μπανντουμ ιμαμ τζαχι

γιο 'σαβ αναγκασαχ σουπταν

μα εναμ: ποτέ σε αυτόν – παρτα: ω Αρτζούνα – αρχασι: οφείλεις – τρατουμ: να απελευθερώσεις – μπραμα-μπανντουμ: τον συγγενή ενός μπραμανα – ιμαμ: αυτόν – τζαχι: (έχει) σκοτώσει – γιαχ: αυτός – ασω: εκείνους – αναγκασαχ: αθώα – σουπταν: ενώ κοιμόντουσαν – αβαντιτ: σκότωσε – νισι: τη νύχτα – μπαλακαν: τα αγόρια.

**Ω Αρτζούνα, δεν θα πρέπει να δείξεις οίκτο αφήνοντας ελεύθερο αυτόν
εδώ τον συγγενή ενός μπραμανα (μπραμα-μπανντου), επειδή σκότωσε
αθώα αγόρια στον ύπνο τους.**

Η λέξη *μπραμα-μπανντου* είναι σημαντική. Κάποιος που συμβαίνει να έχει γεννηθεί στην οικογένεια ενός *μπραμανα*, μα που δεν αξίζει να αποκαλείται *μπραμανα*, ονομάζεται συγγενής *μπραμανα* και όχι *μπραμανα*. Οπωσδήποτε, ο γιος ενός δικαστή του ανωτάτου δικαστηρίου δεν είναι δικαστής του ανωτάτου δικαστηρίου, δεν είναι όμως κακό να αποκαλείται συγγενής του Αξιότιμου κυρίου Δικαστή. Όπως, επομένως, δεν γίνεται κάποιος ανώτατος δικαστής απλώς και μόνο με τη γέννησή του, έτσι δεν γίνεται και *μπραμανα* απλώς και μόνο χάρη στα πατρογονικά του δικαιώματα, αλλά με την απόκτηση των απαραίτητων προσόντων ενός *μπραμανα*. Όπως η θέση του δικαστή στο ανώτατο δικαστήριο προορίζεται για κάποιον που έχει τα απαραίτητα προσόντα, έτσι και η θέση του *μπραμανα* επιτυγχάνεται μόνο με την απόκτηση των αναγκαίων προσόντων. Η επιταγή των *σαστρα* είναι ότι αν κάποιος διαθέτει καλές ιδιότητες, έστω και αν δεν έχει γεννηθεί σε οικογένεια *μπραμανα*, θα πρέπει να γίνεται αποδεκτός ως *μπραμανα*, ενώ αντίθετα, αν κάποιος που έχει γεννηθεί σε οικογένεια *μπραμανα* στερείται των ιδιοτήτων ενός *μπραμανα*, θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μη *μπραμανα* ή καλύτερα, ως συγγενής *μπραμανα*. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα, η υπέρτατη αυθεντία για όλες τις θρησκευτικές αρχές, τις Βέδες, έχει υποδείξει αυτοπροσώπως αυτές τις διαφορές και πρόκειται να εξηγήσει τον λόγο γι' αυτό στα επόμενα *σλοκα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*ματταμ πραματταμ ουνματταμ
σουπταμ μπαλαμ στριγιαμ τζανταμ
πραπανναμ βιραταμ μπιταμ
να ριπουμ χαντι νταρμα-βιτ*

ματταμ: απρόσεκτο – *πραματταμ*: μεθυσμένο – *ουνματταμ*: ανισόρροπο, παράφρονα – *σουπταμ*: κοιμισμένο – *μπαλαμ*: αγόρι – *στριγιαμ*: γυναίκα – *τζανταμ*: ανόητο – *πραπανναμ*: παραδομένο – *βιραταμ*: κάποιον που έχει χάσει το άρμα του – *μπιταμ*: φοβισμένο – *να*: δεν – *ριπουμ*: εχθρό – *χαντι*: σκοτώνει – *νταρμα-βιτ*: κάποιος που γνωρίζει τις αρχές της θρησκείας.

Όποιος γνωρίζει τις αρχές της θρησκείας δεν σκοτώνει εχθρό που είναι απερίσκεπτος, μεθυσμένος ή παράφρονας ούτε εχθρό που κοιμάται, που φοβάται ή που έχει χάσει το άρμα του. Δεν σκοτώνει παιδί, γυναίκα, κουτό πλάσμα ή κάποιον που έχει παραδοθεί.

Ο πολεμιστής που γνωρίζει τις αρχές της θρησκείας δεν σκοτώνει ποτέ κάποιον που δεν αντιστέκεται. Άλλοτε τις μάχες τις έδιναν *σύμφωνα με τις αρχές της θρησκείας* και όχι για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Αν ο εχθρός τύχαινε να είναι μεθυσμένος, κοιμισμένος, κλπ., όπως περιγράφεται πιο πάνω, δεν σκοτωνόταν ποτέ. Αυτοί είναι ορισμένοι από τους κώδικες του θρησκευτικού πολέμου. Άλλοτε δεν κήρυτταν ποτέ πόλεμο για τα καπρίτσια εγωιστικών πολιτικών αρχηγών. Ο πόλεμος γινόταν σύμφωνα με τις θρησκευτικές αρχές, απαλλαγμένος από κάθε ανηθικότητα. Η βία που εφαρμόζεται σύμφωνα με τις αρχές της θρησκείας είναι κατά πολύ ανώτερη της επονομαζόμενης μη βίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*σβα-πραναν γιαχ παρα-πραναιῖχ
πραπουσνατι αγκριναχ καλαχ
ταντ-βαντας τασια χι σρεγιο*

σβα-πραναν: τη δική του ζωή – γιαχ: κάποιος – παρα-πранаїχ: σε βάρος της ζωής άλλων – πραπουσαντι: συντηρεί κανονικά – αγκριναχ: ξεδιάντροπος – καλαχ: άθλιος – ταντ-βανταχ: η θανάτωσή του – τασια: αυτού – χι: ασφαλώς – σρεγιαχ: το καλό – γιατ: με το οποίο – ντοσατ: από το λάθος – γιατι: πηγαίνει – ανταχ: προς τα κάτω – πουμαν: πρόσωπο.

Ένα βάνανσο και άθλιο πρόσωπο που συντηρεί την ύπαρξή του σε βάρος της ζωής των άλλων αξίζει να σκοτωθεί για το δικό του το καλό, διαφορετικά θα βουλιάξει από τις ίδιες του τις πράξεις.

Η πληρωμή με την ίδια του τη ζωή είναι τιμωρία δίκαιη για κάποιον που ζει βάνανσο και ξεδιάντροπα σε βάρος της ζωής των άλλων. Πολιτική ηθική είναι να τιμωρείται ένα βάνανσο και απάνθρωπο πρόσωπο με την ποινή του θανάτου, προκειμένου να σωθεί από την είσοδό του στην κόλαση. Η καταδίκη του δολοφόνου σε θάνατο από το κράτος είναι καλή για τον ένοχο, επειδή στην επόμενη ζωή του δεν θα είναι αναγκασμένος να υποφέρει για τον φόνο που διέπραξε. Η ποινή του θανάτου είναι για τον δολοφόνο η ελάχιστη δυνατή τιμωρία και στις *σμηριτι-σαστρα* αναφέρεται ότι πρόσωπα που έχουν τιμωρηθεί από τον βασιλιά σύμφωνα με την αρχή «η ζωή πληρώνεται με ζωή» καθαρίζονται από όλες τις αμαρτίες τους σε τέτοιο βαθμό, ώστε μπορεί να γίνουν άξιοι για προαγωγή στους ουράνιους πλανήτες. Σύμφωνα με τον Μάνου, τον περίφημο συγγραφέα αστικών κωδίκων και θρησκευτικών αρχών, ακόμα και κάποιος που σκοτώνει ζώα θα πρέπει να θεωρείται δολοφόνος, επειδή τα ζώα δεν αποτελούν ποτέ τροφή πολιτισμένων ανθρώπων, των οποίων το πρωταρχικό καθήκον είναι να προετοιμαστούν για να επιστρέψουν στον Θεό. Λέει ότι η πράξη της σφαγής του ζώου αποτελεί από μέρους όσων συμμετέχουν σε αυτήν την αμαρτία κανονική συνομωσία και ότι όλοι τους υπόκεινται σε τιμωρία ως δολοφόνοι, ακριβώς όπως μια ομάδα συνομοτών που δολοφονούν από κοινού ένα ανθρώπινο ον. *Εκείνος που δίνει την άδεια, εκείνος που σκοτώνει το ζώο, εκείνος που πουλά το σφάγιο, εκείνος που το μαγειρεύει, εκείνος που προσφέρει το φαγητό και τέλος εκείνος που τρώει το μαγειρεμένο ζώο είναι όλοι δολοφόνοι και όλοι τους υπόκεινται σε τιμωρία από τους νόμους της φύσης.* Κανένας δεν μπορεί να δημιουργήσει ένα ζωντανό ον παρά την πρόοδο της υλικής επιστήμης και επομένως κανένας

δεν έχει το δικαίωμα να σκοτώσει ένα ζωντανό ον για τα ανεξέλεγκτα καπρίτσια του. Για όσους τρώνε ζώα οι γραφές επιτρέπουν μόνο περιορισμένες θυσίες ζώων και αυτό μόνο γαι να περιορίσουν τη δημιουργία σφαγείων και όχι για να ενθαρρύνουν τη σφαγή των ζώων. Η διαδικασία βάσει της οποίας οι γραφές επιτρέπουν τη θυσία ζώων είναι καλή και για το ζώο που θυσιάζεται και γι' αυτούς που το τρώνε. Είναι καλή για το ζώο με την έννοια ότι το θυσιασμένο ζώο μετά τη θυσία του στον βωμό προάγεται αμέσως στην ανθρώπινη μορφή ζωής και αυτός που το τρώει προφυλάσσεται από χειρότερες μορφές αμαρτίας, δηλαδή να τρώει κρέας που προμηθεύουν τα οργανωμένα σφαγεία, τα οποία είναι απαίσιοι τόποι αναπαραγωγής κάθε είδους υλικής οδύνης για την κοινωνία, τη χώρα και τους ανθρώπους. Ο υλικός κόσμος είναι από μόνος του τόπος διαρκούς αγωνίας και με την ενθάρρυνση της σφαγής των ζώων ολόκληρη η ατμόσφαιρα μολύνεται ολοένα και περισσότερο από πολέμους, λοιμούς, πείνα και πολλές άλλες ανεπιθύμητες δυστυχίες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

πρατισρουταμ τσα μπαβατα

παντσαλιαϊ σρινβατο μαμα

αχαρισιε σιρας τασια

γιας τε μανινι πουτρα-χα

πρατισρουταμ: έχει δοθεί υπόσχεση – *τσα*: και – *μπαβατα*: από εσένα – *παντσαλιαϊ*: στη θυγατέρα του Βασιλιά της Παντσάλα (την Ντρώπαντι) – *σρινβαταχ*: το οποίο είχε ακουστεί – *μαμα*: από Εμένα προσωπικά – *αχαρισιε*: πρέπει να φέρω – *σιραχ*: το κεφάλι – *τασια*: αυτού – *γιαχ*: τον οποίον – *τε*: εσού – *μανινι*: θεωρείς – *πουτρα-χα*: τον δολοφόνο των γιων σου.

Επιπλέον, σε άκουσα Εγώ ο Ίδιος να υπόσχεσαι στην Ντρώπαντι ότι θα της φέρεις το κεφάλι του φονιά των γιων της.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

ταντ ασω βαντιαταμ παπα
αταταγι ατμα-μπανντου-χα
μπαρτους τσα βιπριγιαμ βιρα
κριταβαν κουλα-παμσαναχ

τατ: επομένως – ασω: αυτός ο άνθρωπος – βαντιαταμ: θα σκοτωθεί – παπαχ: ο αμαρτωλός – αταταγι: κάποιος που βιαιοπραγεί – ατμα: ιδικός – μπανντου-χα: ο φονιάς των γιων – μπαρτουχ: του αφέντη – τσα: επίσης – βιπριγιαμ: χωρίς να έχει ικανοποιήσει – βιρα: ω πολεμιστή – κριταβαν: κάποιος που το έχει κάνει - κουλα-παμσαναχ: τα καμένα υπολείμματα της οικογένειας.

Αυτός ο άνθρωπος είναι δολοφόνος, είναι φονιάς δικών σου συγγενών. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά έχει κακοκαρδίσει και τον αφέντη του. Δεν είναι παρά το καμένο απομεινάρι της οικογένειάς του. Σκότωσέ τον αμέσως.

Εδώ ο γιος του Ντρονατσάρια επικρίνεται ως καμένο απομεινάρι της οικογένειάς του. Το καλό όνομα του Ντρονατσάρια ήταν πολύ σεβαστό. Παρόλο που προσχώρησε στο αντίπαλο στρατόπεδο, οι Πάννταβα έτρεφαν πάντα σεβασμό γι' αυτόν, ο δε Αρτζούνα του απέδωσε τιμές πριν αρχίσει η μάχη. Δεν υπήρχε τίποτα το περίεργο σε αυτό. Όμως ο γιος του Ντρονατσάρια ατιμάστηκε, κάνοντας πράγματα που δεν κάνουν ποτέ οι ντβιτζα, δηλαδή οι διπλογεννημένοι από τις ανώτερες κάστες. Ο Ασβαττάμα, ο γιος του Ντρονατσάρια, διέπραξε φόνο σκοτώνοντας στον ύπνο τους τους πέντε γιους της Ντρώπαντι, πράγμα που δυσαρέστησε τον αρχηγό του, τον Ντουριόντανα, ο οποίος δεν επιδοκίμασε ποτέ την αποτροπιαστική δολοφονία των πέντε κοιμισμένων γιων των Πάννταβα. Αυτό σημαίνει ότι ο Ασβαττάμα βιαιοπραγήσε εναντίον μελών της οικογένειας του Αρτζούνα και έπρεπε επομένως να τιμωρηθεί από αυτόν. Σύμφωνα με τις *σαστρα*, όποιος επιτίθεται χωρίς προειδοποίηση ή σκοτώνει από πίσω ή βάζει φωτιά στο σπίτι κάποιου άλλου ή απάγει τη σύζυγο κάποιου άλλου καταδικάζεται σε θάνατο. Ο Κρίσνα θύμισε στον Αρτζούνα αυτές τις αλήθειες, ώστε να τις λάβει υπόψη του και να κάνει ό,τι ήταν απαραίτητο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

*σουτα ουβατσα
εβαμ παρικσατα νταρμαμ
παρταχ κρισνενα τσοντιταχ
ναϊτσαντ νταντουμ γκουρου σουταμ
γιαντιαπι ατμα-χαναμ μαχαν*

σουταχ: ο Σούτα Γκοσουάμι – *ουβατσα*: είπε – *εβαμ*: αυτό – *παρικσατα*: δοκιμαζόμενος – *νταρμαμ*: στα ζητήματα του καθήκοντος – *παρταχ*: ο Σρι Αρτζούνα – *κρισνενα*: από τον Κύριο Κρίσνα – *τσοντιταχ*: ενθαρρυνόμενος – *να αιτσατ*: δεν (του) άρεσε – *χαντουμ*: να σκοτώσει – *γκουρου-σουταμ*: τον γιο του δασκάλου του – *γιαντιαπι*: παρόλο που – *ατμα-χαναμ*: τον δολοφόνο των γιων – *μαχαν*: πολύ μεγάλος.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Παρόλο που ο Κρίσνα, δοκιμάζοντας τον Αρτζούνα σε ζητήματα θρησκείας, τον ενθάρρυνε να σκοτώσει τον γιο του Ντρονατσάρια, ο Αρτζούνα, η μεγάλη αυτή ψυχή, δεν ήθελε να τον σκοτώσει, μολονότι ο Ασβαττάμα ήταν ο μισητός φονιάς των παιδιών της οικογένειάς του.

Χωρίς αμφιβολία, ο Αρτζούνα ήταν μεγάλη ψυχή, πράγμα που αποδεικνύεται και σε αυτή την περίπτωση. Εδώ ενθαρρύνεται από τον Κύριο αυτοπροσώπως να σκοτώσει τον Ασβαττάμα, αλλά ο Αρτζούνα πιστεύει ότι πρέπει να του χαρίσει τη ζωή, επειδή συμβαίνει να είναι γιος του σπουδαίου δασκάλου του, του Ντρονατσάρια. Και αυτό, μολονότι ο Ασβαττάμα ήταν ανάξιος γιος του Ντρονατσάρια, επειδή είχε κάνει πράγματα αποτρόπαια, που ικανοποίησαν τις ορέξεις του και δεν ωφέλησαν κανέναν.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα ενθάρρυνε τον Αρτζούνα φαινομενικά, απλώς και μόνο για να διαπιστώσει την αίσθηση του καθήκοντος του Αρτζούνα. Όχι ότι ο Αρτζούνα είχε ελλιπή αίσθηση του καθήκοντος ούτε ότι ο Κύριος Σρι Κρίσνα δεν είχε επίγνωση της αίσθησης του καθήκοντος του Αρτζούνα. Αλλά ο Κύριος Σρι Κρίσνα υπέβαλε σε δοκιμασία πολλούς αγνούς

αφοσιωμένους υπηρέτες Του, απλώς και μόνο για να προβάλει την αίσθηση του καθήκοντος. Και οι γκοπι πέρασαν από τέτοιες δοκιμασίες, καθώς επίσης και ο Πράλαντα Μαχαράζα. Όλοι οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες περνούν με επιτυχία αυτές τις δοκιμασίες στις οποίες τους υποβάλλει ο Κύριος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

*ατοπετια σβα-σιμπιραμ
γκοβινντα-πριγια-σαρατιχ
νιαβενταγιατ ταμ πριγιαγιαϊ
σοτσαντια ατμα-τζαν χαταν*

ατα: μετά από αυτά – *ουπετια:* έχοντας φτάσει – *σβα:* στο δικό του – *σιμπιραμ:* στρατόπεδο – *γκοβινντα:* κάποιος που ζωντανεύει τις αισθήσεις (ο Κύριος Σρι Κρίσνα) – *πριγια:* ο αγαπημένος – *σαρατιχ:* ο ηνίοχος – *νιαβενταγιατ:* εμπιστεύτηκε – *ταμ:* αυτόν – *πριγιαγιαϊ:* στην αγαπημένη – *σοτσαντιαϊ:* θρηνώντας – *ατμα-τζαν:* τους δικούς της γιους – *χαταν:* δολοφονημένοι.

Όταν γύρισε ο Αρτζούνα στο στρατόπεδο μαζί με τον αγαπημένο του φίλο και αρματηλάτη (τον Σρι Κρίσνα), εμπιστεύτηκε τον φονιά στην αγαπημένη του σύζυγο, που θρηνούσε τους σκοτωμένους της γιους.

Η υπερβατική σχέση του Αρτζούνα με τον Κρίσνα είναι σχέση της πλέον πολύτιμης φιλίας. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Ίδιος ο Κύριος ισχυρίζεται ότι ο Αρτζούνα είναι ο πλέον αγαπημένος Του φίλος. Κάθε ζωντανό ον συνδέεται με παρόμοιο τρόπο με τον Υπέρτατο Κύριο με κάποιου είδους σχέση στοργής, είτε ως υπηρέτης είτε ως φίλος είτε ως γονιός είτε ως αντικείμενο συζυγικής αγάπης. Έτσι όλοι μπορούν να χαρούν τη συντροφιά του Κυρίου στο πνευματικό βασίλειο αν το επιθυμούν και προσπαθούν γι' αυτό με ειλικρίνεια, με τη μέθοδο του *μπακτι-γιογκα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*ταταχριταμ πασουβατ πασα-μπανταμ
αβαν-μουκαμ καρμα-τζουγκουπιστενα
νιρικσια κρισναπακριταμ γκουροχ σουταμ
βαμα-σβαμπαβα κριπαγια ναναμα τσα*

τατα: έτσι – *αχριταμ:* φερμένο – *πασου-βατ:* σαν ζώο – *πασα-μπανταμ:* δεμένο με σκοινιά – *αβακ-μουκαμ:* χωρίς ούτε μια λέξη στο στόμα του – *καρμα:* οι πράξεις – *τζουγκουπιστενα:* που ήταν αποτρόπαιες – *νιρικσια:* βλέποντας – *κρισνα:* η Ντρώπαντι – *απακριταμ:* τον δράστη της ατιμίας – *γκουροχ:* ο δάσκαλος – *σουταμ:* τον γιο – *βαμα:* υπέροχη – *σβαμπαβα:* η φύση – *κριπαγια:* από συμπόνια – *ναναμα:* πρόσφερε σεβασμό – *τσα:* και.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: Είδε τότε η Ντρώπαντι τον Ασβαττάμα, δεμένο με σκοινιά σαν θηρίο και δίχως μιλή, γιατί είχε κάνει έγκλημα φρικτό. Και επειδή ήταν γυναίκα κι από τη φύση της καλή και γεμάτη συμπόνια, του έδειξε τον σεβασμό που ταιριάζει σε μπραμανα.

Ο Ίδιος ο Κύριος είχε καταδικάσει τον Ασβαττάμα και ο Αρτζούνα τον μεταχειριζόταν σαν ένοχο και όχι σαν γιο ενός μπραμανα ή ενός δασκάλου. Αλλά όταν τον έφεραν μπροστά στη Σριμάτι Ντρώπαντι, αυτή, αν και θλιμμένη για τον φόνο των γιων της και παρόλο που είχε τον δολοφόνο μπροστά της, δεν μπόρεσε να αρνηθεί τον οφειλόμενο σεβασμό που προσφέρεται συνήθως σε έναν μπραμανα ή στον γιο ενός μπραμανα. Αυτό οφείλεται στην πράα γυναικεία της φύση. Οι γυναίκες ως τάξη δεν είναι καλύτερες από τα παιδιά και γι' αυτό δεν διαθέτουν την ικανότητα διάκρισης που έχουν οι άντρες. Ο Ασβαττάμα απεδείχθη ανάξιος γιος του Ντρονατσάρια, δηλαδή ενός μπραμανα, και γι' αυτόν τον λόγο καταδικάστηκε από τη μεγαλύτερη αυθεντία, τον Κύριο Σρι Κρίσνα. Και όμως μια πράα γυναίκα δεν μπόρεσε να αρνηθεί τη φυσική της αβρότητα για έναν μπραμανα. Ακόμα και σήμερα, στις οικογένειες των Ινδουϊστών οι γυναίκες δείχνουν τον ανάλογο σεβασμό στην τάξη των μπραμανα, οσοδήποτε ξεπεσμένος και απεχθής και αν είναι ένας μπραμα-μπανντου. Οι άντρες όμως έχουν αρχίσει να διαμαρτύρονται εναντίον των μπραμα-

μπανντου που γεννήθηκαν σε οικογένειες καλών μπραμανα, αλλά που στην πράξη είναι χειρότεροι από σουντρα.

Οι συγκεκριμένες λέξεις που χρησιμοποιούνται σε αυτό το σλοκα είναι *βαμα-σβαμπαβα*, «γλυκιά κι ευγενική από τη φύση της». Ένας καλός άντρας ή μια καλή γυναίκα δέχεται οτιδήποτε με μεγάλη ευκολία, ενώ ένας άντρας μέσης νοημοσύνης, όχι. Οποσδήποτε όμως δεν θα πρέπει να παραιτηθούμε από τη λογική και την ικανότητα διάκρισης μόνο και μόνο για να είμαστε ευγενικοί. Πρέπει να έχουμε ανεπτυγμένη ικανότητα διάκρισης προκειμένου να κρίνουμε κάτι με όλα τα υπέρ και τα κατά. Δεν θα πρέπει να μιμούμαστε την επιεική φύση των γυναικών και έτσι να δεχόμαστε κάτι που δεν είναι γνήσιο. Μπορεί ο Ασβαττάμα να δέχεται τον σεβασμό μιας καλής γυναίκας, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι αξίζει όσο ένας γνήσιος *μπραμανα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

*ουβατσα τσασαχαντι ασια
μπαννταναναγιαναμ σατι
μουτσιαταμ μουτσιαταμ εσα
μπραμανο νιραταμ γκουρουχ*

ουβατσα: είπε – *τσα*: και – *ασαχαντι*: που ήταν ανυπόφορο γι' αυτήν – *ασια*: αυτού – *μπανντανα*: όντας δεμένος – *αναγιαναμ*: φέρνοντάς τον – *σατι*: ευσεβής – *μουτσιαταμ μουτσιαταμ*: αφήστε τον, αφήστε τον – *εσαχ*: αυτός – *μπραμαναχ*: ένας *μπραμανα* – *νιταραμ*: δικός μας – *γκουρουχ*: δάσκαλος.

Δεν άντεχε να βλέπει τον Ασβαττάμα δεμένο με σκοινιά και επειδή ήταν γυναίκα ευσεβής, είπε: Αφήστε τον, αφήστε τον! Είναι *μπραμανα*, πνευματικός μας δάσκαλος.

Αμέσως μόλις της έφεραν τον Ασβαττάμα, η Ντρώπαντι σκέφτηκε πως ήταν απαράδεκτο να έχει συλληφθεί σαν ένοχος ένας *μπραμανα* και να έχει

οδηγηθεί μπροστά της σε αυτή την κατάσταση και ιδίως όταν αυτός ο *μπραμανα* ήταν γιος ενός δασκάλου.

Ο Αρτζούνα συνέλαβε τον Ασβαττάμα γνωρίζοντας καλά ότι ήταν γιος του Ντρονατσάρια. Αυτό το γνώριζε και ο Κρίσνα, αλλά και οι δύο καταδίκασαν τον φονιά, χωρίς να λάβουν υπόψη τους το γεγονός ότι ήταν γιος ενός *μπραμανα*. Σύμφωνα με τις εξ αποκαλύψεως γραφές, ένας δάσκαλος ή πνευματικός δάσκαλος που αποδεικνύεται ανάξιος της θέσης του *γκουρου*, δηλαδή του πνευματικού δασκάλου, πρέπει να απορριφθεί. Ο *γκουρου* ονομάζεται και *ατσαρια*, δηλαδή ένας που έχει αφομοιώσει όλη την ουσία των *σαστρα*, των εξ αποκαλύψεως γραφών, και έχει βοηθήσει τους μαθητές του να υιοθετήσουν τις απόψεις τους. Ο Ασβαττάμα απέτυχε να ασκήσει τα καθήκοντα του *μπραμανα*, δηλαδή του δασκάλου, και επομένως έπρεπε να απορριφθεί από την υψηλή θέση του *μπραμανα*. Με βάση αυτόν τον συλλογισμό, ο Κύριος Σρι Κρίσνα και ο Αρτζούνα είχαν δίκιο να καταδικάσουν τον Ασβαττάμα. Όμως για μια καλή κυρία όπως η Ντρώπαντι το ζήτημα δεν εξετάζόταν από τη σκοπιά των *σαστρα*, αλλά ως ζήτημα εθιμικό. Κατά το έθιμο, στον Ασβαττάμα προσφερόταν ο ίδιος σεβασμός που προσφερόταν και στον πατέρα του. Αυτό συνέβαινε επειδή οι άνθρωποι γενικά, από συναισθηματισμό και μόνο, αποδέχονται τον γιο ενός *μπραμανα* ως αληθινό *μπραμανα*. Στην πραγματικότητα το ζήτημα διαφέρει. Ο *μπραμανα* είναι αποδεκτός χάρη στην αξία των αρετών του και όχι επειδή απλώς είναι γιος *μπραμανα*.

Αλλά παρ' όλα αυτά, η Ντρώπαντι ήθελε να αφήσουν ελεύθερο τον Ασβαττάμα αμέσως και αυτό βέβαια έδειχνε τα λεπτά της αισθήματα. Αυτό δείχνει ότι ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου μπορεί να υπομείνει κάθε είδους δοκιμασία ο ίδιος, δεν είναι όμως ποτέ σκληρός με τους άλλους, ακόμα και με τους εχθρούς του. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά κάποιου που είναι αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

σαραχασιο ντανουρ-βενταχ

σαβισαργκοπασαμιαμαχ

αστρα-γκραμας τσα μπαβατα

σικσιτο γιαντ-ανουγκραχατ

σα-ραχασιαχ: εμπιστευτική - *ντανουχ-βενταχ*: η γνώση της τέχνης του χειρισμού των τόξων και των βελών – *σα-βισαργκα*: να αποδεσμεύσεις – *ουπασιαμαχ*: να ελέγχεις – *αστρα*: όπλα – *γκραμαχ*: όλων των ειδών – *τσα*: και – *μπαβατα*: εσύ – *σικσιταχ*: έμαθες – *γιατ*: από του οποίου – *ανουγκραχατ*: το έλεος.

Ήταν χάρη στη μεγαλοψυχία του Ντρονατσάρια που έμαθες την τέχνη της τοξοβολίας και την εμπιστευτική γνώση να εξουσιάζεις τα όπλα.

Ο Ντρονατσάρια δίδασκε την *Ντανουρ-βεντα*, δηλαδή τη στρατιωτική επιστήμη, με όλα τα εμπιστευτικά μυστικά της ρίψης και του ελέγχου των όπλων με βεδικούς ύμνους. Η χονδροειδής στρατιωτική επιστήμη βασίζεται σε υλικά όπλα, όμως λεπτότερη είναι η τέχνη της ρίψης βελών διαποτισμένων με βεδικούς ύμνους, που ενεργούν αποτελεσματικότερα από τα χονδροειδή υλικά όπλα όπως τα πολυβόλα και οι ατομικές βόμβες. Ο έλεγχος γίνεται με βεδικά *μαντρα*, δηλαδή με την υπερβατική επιστήμη του ήχου. Στη *Ραμαγιανα* αναφέρεται ότι ο Μαχαράζα Ντασαράτα, ο πατέρας του Κυρίου Σρι Ράμα, έλεγε τα βέλη μόνο με τον ήχο. Μπορούσε μόνο με το άκουσμα του ήχου να τρυπήσει με το βέλος του τον στόχο, χωρίς να τον βλέπει. Άρα πρόκειται για μια στρατιωτική επιστήμη λεπτότερη από εκείνη που χρησιμοποιεί χονδροειδή υλικά όπλα όπως τα σημερινά. Όλα αυτά τα είχε διδαχθεί ο Αρτζούνα και γι' αυτό, για όλα αυτά τα οφέλη, η Ντρώπαντι θα ήθελε να αισθάνεται υποχρεωμένος ο Αρτζούνα στον Ατσάρια Ντρόνα. Και επειδή ο Ντρονατσάρια απουσίαζε, τον εκπροσωπούσε ο γιος του. Αυτή ήταν η γνώμη της καλής Ντρώπαντι. Μπορεί κάποιος να ρωτήσει γιατί ο Ντρονατσάρια, αυτός ο άτεγκτος *μπραμανα*, ήταν δάσκαλος της στρατιωτικής επιστήμης. Η απάντηση είναι ότι ένας *μπραμανα* πρέπει να γίνεται δάσκαλος, άσχετα από τον κλάδο της γνώσης του. Ο μορφωμένος *μπραμανα* θα πρέπει να γίνει δάσκαλος, ιερέας και αποδέκτης ελεημοσύνης. Ο γνήσιος *μπραμανα* επιτρέπεται να δεχθεί αυτά τα επαγγέλματα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 45

*σα εσα μπαγκαβαν ντροναχ
πρατζα-ρουπενα βαρτατε*

*τασιατμανο 'ρνταμ πατνι αστε
νανβαγκαντ βιρασουχ κριπι*

σαχ: αυτός – εσαχ: σίγουρα – μπαγκαβαν: κύριος – ντροναχ: ο Ντρονατσάρια - πρατζα-ρουπενα: με τη μορφή του γιου του, του Ασβαττάμα – βαρτατε: υπάρχει – τασια: αυτού – ατμαναχ: του σώματος – αρνταμ: μισό – πατνι: η σύζυγος – αστε: ζει – να: δεν – ανβαγκατ: υποβλήθηκε – βιρασουχ: έχοντας τον γιο της – κριπι: η αδελφή του Κριπατσάρια.

**Σίγουρα ο Ντρονατσάρια ζει ακόμα, γιατί τον εκπροσωπεί ο γιος του.
Η γυναίκα του η Κρίπι δεν έφυγε θεληματικά μαζί του, επειδή είχε γιο.**

Η γυναίκα του Ντρονατσάρια, η Κρίπι, είναι η αδελφή του Κριπατσάρια. Μια αφοσιωμένη σύζυγος, που σύμφωνα με τις εξ αποκαλύψεως γραφές είναι το «καλύτερο ήμισυ» του συζύγου της, δικαιολογείται να δεχθεί ευχαρίστως να πεθάνει μαζί με τον άντρα της, αν είναι άτεκνη. Στην περίπτωση όμως της γυναίκας του Ντρονατσάρια, αυτή δεν υποβλήθηκε σε μια τέτοια δοκιμασία (*σατι*), επειδή είχε τον γιο της, τον εκπρόσωπο του άντρα της. Μια χήρα, αν έχει γιο από τον άντρα της, είναι χήρα μόνο στο όνομα. Όπως και να έχει το πράγμα, ο Ασβαττάμα ήταν εκπρόσωπος του Ντρονατσάρια και συνεπώς, αν σκοτωνόταν ο Ασβαττάμα θα ήταν σαν να σκοτωνόταν ο Ντρονατσάρια. Αυτό ήταν το επείγερμα της Ντρώπαντι κατά της θανάτωσης του Ασβαττάμα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 46

*ταντ νταρμαγκια μαχα-μπαγκα
μπαβαντμπιρ γκωραβαμ κουλαμ
βριτζίναμ ναρχατι πραπτουμ
πουτζιαμ βανντιαμ αμπικονασαχ*

τατ: επομένως – νταρμα-γκια: κάποιος που έχει επίγνωση των αρχών της θρησκείας – μαχα-μπαγκα: ο πλέον καλότυχος – μπαβαντμπιχ: από εσένα (που είσαι καλός) – γκωραβαμ: ένδοξη – κουλαμ: οικογένεια – βριτζιναμ: κάτι το οδυνηρό – να: δεν – αρχατι: πρέπει, αξίζει – πραπτουμ: να αποκτηθεί – πουτζιαμ: τους άξιους λατρείας – βανντιαμ: τους άξιους σεβασμού – αμπικσασαχ: συνεχώς.

Ω καλότυχε που γνωρίζεις τις αρχές της θρησκείας, δεν σου πρέπει να προξενήσεις πόνο σε οικογένειες δοξασμένες, που είναι πάντοτε άξιες λατρείας και σεβασμού.

Και η πιο ασήμαντη προσβολή μιας αξιοσέβαστης οικογένειας είναι αρκετή για να προκαλέσει βαθιά θλίψη. Γι' αυτό ένας καλλιεργημένος άνθρωπος θα πρέπει να είναι πάντα προσεκτικός στις δοσοληψίες του με μέλη ευυπόληπτων οικογενειών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 47

*μα ροντιντ ασια τζαναμι
γκωταμι πατι-ντεβατα
γιαταχαμ μριτα-βατσαρτα
ροντιμι ασρου-μουκι μουχουχ*

μα: μη – ροντιτ: κάνεις να κλαίει – ασια: αυτού – τζανανι: η μητέρα – γκωταμι: η γυναίκα του Ντρόνα – πατι-ντεβατα: αγνή, ενάρετη – γιατα: όπως έχω – αχαμ: εγώ – μριτα-βατσα: κάποιος που το παιδί του έχει πεθάνει – αρτα: καταλυπημένη – ροντιμι: κλαίγοντας – ασρου-μουκι: δάκρυα στα μάτια – μουχουχ: διαρκώς.

Κυρίε μου, μην κάνεις τη γυναίκα του Ντρονατσάρια να κλαίει ασταμάτητα όπως εγώ, η πικραμένη για τον θάνατο των γιων μου.

Σαν πονετική, καλή γυναίκα που ήταν η Σριμάτι Ντρώπαντι, δεν ήθελε να δει τη γυναίκα του Ντρονατσάρια στην ίδια θέση με τη δική της, να χάσει δηλαδή το παιδί της. Συμμεριζόταν και τα μητρικά της αισθήματα και την αξιοσέβαστη θέση της ως συζύγου του Ντρονατσάρια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 48

γιαῖχ κοπιταμ μπραμα-κουλαμ

ρατζανιαῖρ ατζιτατμαμπιχ

τατ κουλαμ πρανταχατι ασου

σανουμπαννταμ σουτσαρπιταμ

γιαῖχ: από εκείνους – *κοπιταμ*: εξοργισμένη – *μπραμα-κουλαμ*: η τάξη των *μπραμανα* – *ρατζανιαῖρ*: από τη διοικητική τάξη – *ατζιτα*: ανεξέλεγκτη – *ατμαμπιχ*: από τους ίδιους αυτούς – *τατ*: εκείνο – *κουλαμ*: οικογένεια – *πρανταχατι*: έχει πάρει φωτιά – *ασου*: στη στιγμή – *σα-ανουμπαννταμ*: μαζί με τα μέλη της οικογένειας – *σουτσα-αρπιταμ*: που τους προκαλεί πίκρα.

Αν η βασιλική τάξη που κυβερνά, μην μπορώντας να αυτοσυγκρατηθεί προσβάλει και εξοργίσει την τάξη των *μπραμανα*, τότε η φωτιά αυτής της οργής καίει ολόκληρο τον κορμό της βασιλικής οικογένειας και φέρνει θλίψη σε όλους.

Οι υποδεέστερες κάστες, και συγκεκριμένα, η διοικητική βασιλική τάξη, η τάξη των εμπόρων και η τάξη των εργατών, είχαν ανέκαθεν σε μεγάλη υπόληψη την κοινωνική τάξη των *μπραμανα*, δηλαδή την ανεπτυγμένη πνευματικά κάστα ή κοινότητα, καθώς και τα μέλη τόσο εξυψωμένων οικογενειών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 49

σουτα ουβατσα

νταρμιαμ νιαγιαμ σακαρουναμ

νιρβιαλικάμ σαμαμ μαχατ

ρατζα νταρμα-σουτο ρατζνιαχ

πρατιαναννταντ βατσο ντβιτζαχ

σουτα ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – νταρμιαμα: σύμφωνα με τις αρχές της θρησκείας – νιαγιαμ: δικαιοσύνη – σα-καρουναμ: γεμάτα έλεος – νιρβιαλικάμ: χωρίς δολιότητα – σαμαμ: αμεροληψία – μαχατ: σπουδαία, υπέροχα – ρατζα: ο βασιλιάς – νταρμα-σουταχ: ο γιος της θρησκείας – ρατζνιαχ: από τη βασίλισσα – πρατιανανντατ: υποστήριξε, επιδοκίμασε – βατσαχ: τα λόγια – ντβιτζαχ: ω μπραμανα.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ω μπραμανα, ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα υποστήριξε ολόψυχα τα όσα είπε η Βασίλισσα, γιατί ήταν λόγια σπουδαία και άδολα, γεμάτα ευσπλαχνία και αμεροληψία και σύμφωνα με τις αρχές της θρησκείας και της δικαιοσύνης.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, που ήταν γιος του Νταρμαράζα ή Γιαμαράζα, επικρότησε ολόψυχα την έκκληση της Βασίλισσας Ντρώπαντι στον Αρτζούνα να αφήσει ελεύθερο τον Ασβαττάμα. Ο εξευτελισμός ενός μέλους μιας επιφανούς οικογένειας δεν πρέπει να γίνεται ανεκτός. Ο Αρτζούνα και η οικογένειά του ήταν υποχρεωμένοι στην οικογένεια του Ντρονατσάρια, επειδή από αυτόν έμαθε ο Αρτζούνα τη στρατιωτική επιστήμη. Αν έδειχναν αγνωμοσύνη σε μια τόσο γενναιόδωρη οικογένεια, αυτό θα ήταν εντελώς αδικαιολόγητο από ηθική άποψη. Η γυναίκα του Ντρονατσάρια, το «μισό σώμα» αυτής της μεγάλης ψυχής, αξίζει τη συμπόνια και όχι τον πόνο που θα της έδινε ο θάνατος του γιου της. Τα λόγια της Ντρώπαντι φανερώνουν αυτή τη συμπόνια και είναι χωρίς δολιότητα, επειδή πρέπει να αποφασίζει κανείς για το τι θα κάνει με πλήρη γνώση. Η Ντρώπαντι έδειξε αισθήματα δικαιοσύνης, επειδή μίλησε από προσωπική πείρα. Μια άτεκνη γυναίκα δεν μπορεί να καταλάβει τον πόνο μιας μάνας. Η Ντρώπαντι ήταν και η ίδια μάνα και γι' αυτό εκτίμησε το μέγεθος του πόνου της Κρίπι πολύ εύστοχα. Τέλος, τα λόγια της ήταν σπουδαία, επειδή ήθελε να δείξει τον επιβαλλόμενο σεβασμό σε μια επιφανή οικογένεια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 50

*νακουλαχ σαχαντεβας τσα
γιουγιουντανο νταναντζαγιαχ
μπαγκαβαν ντεβακι-πουτρο
γιε τσανιε γιας τσα γιοσιταχ*

νακουλαχ: ο Νακούλα – *σαχαντεβαχ:* ο Σαχαντέβα – *τσα:* και – *γιουγιουνταναχ:* ο Σατιάκι – *νταναντζαγιαχ:* ο Αρτζούνα – *μπαγκαβαν:* το Πρόσωπο της Θεότητας - *ντεβακι-πουτραχ:* ο γιος της Ντεβάκι, ο Κύριος Σρι Κρίσνα – *γιε:* εκείνοι – *τσα:* και – *ανιε:* άλλοι – *γιαχ:* εκείνοι – *τσα:* και – *γιοσιταχ:* κυρίες.

Ο Νακούλα και ο Σαχαντέβα (οι νεότεροι αδελφοί του Βασιλιά) και ακόμα ο Σατιάκι, ο Αρτζούνα και ο γιος της Ντεβάκι, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, καθώς και οι γυναίκες και οι άλλοι, όλοι συμφώνησαν ομόφωνα με τον Βασιλιά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 51

*τατραχαμαρσιτο μπιμας
τασια σρεγιαν βανταχ σμριταχ
να μπαρτουρ νατμανας τσαρτε
γιο 'χαν σουπταν σισουν βριτα*

τατρα: επ' αυτού – *αχα:* είπε – *αμαρσιταχ:* οργισμένος – *μπιμαχ:* ο Μπίμα – *τασια:* αυτού – *σρεγιαν:* ύψιστο καλό – *βανταχ:* θανάτωση – *σμριταχ:* υπενθύμισε – *να:* δεν – *μπαρτουχ:* του αφέντη – *να:* ούτε – *ατμαναχ:* του εαυτού του – *τσα:* και – *αρτε:* για χαρη του – *γιαχ:* κάποιος ο οποίος – *αχαν:* σκότωσε – *σουπταν:* που κοιμόντουσαν – *σισουν:* παιδιά – *βριτα:* χωρίς λόγο.

Όμως ο Μπίμα διαφώνησε μαζί τους και πρότεινε να σκοτώσουν τον ένοχο, που σε κατάσταση οργής είχε δολοφονήσει παιδιά στον ύπνο τους χωρίς λόγο και χωρίς να εξυπηρετεί ούτε το δικό του συμφέρον, μα ούτε και του αφέντη του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 52

*νισαμια μπιμα-γκαντιταμ
ντρωπαντιας τσα τσατουρ-μπουτζαχ
αλοκια βανταναμ σακιουρ
ινταμ αχα χασανν ιβα*

νισαμια: αφού άκουσε – *μπιμα*: ο Μπίμα – *γκαντιταμ*: ειπωμένα από – *ντρωπαντιαχ*: της Ντρώπαντι – *τσα*: και - *τσατουχ-μπουτζαχ*: Αυτός που έχει τέσσερα χέρια (το Πρόσωπο της Θεότητας) – *αλοκια*: έχοντας δει – *βανταναμ*: το πρόσωπο – *σακιουχ*: του φίλου Του – *ινταμ*: αυτό – *αχα*: είπε – *χασαν*: χαμογελώντας – *ιβα*: σαν να.

Ο Τσατούρ-μπουτζά (Αυτός με τα τέσσερα χέρια, δηλαδή το Πρόσωπο της Θεότητας), αφού άκουσε τα λόγια του Μπίμα, της Ντρώπαντι και των άλλων και αφού κοίταξε το πρόσωπο του Αρτζούνα, του αγαπημένου Του φίλου, άρχισε να μιλά σαν να χαμογελούσε.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα είχε δύο χέρια και το γιατί χαρακτηρίζεται εδώ τετράχειρας εξηγείται από τον Σριντάρα Σουάμι. Ο Μπίμα και η Ντρώπαντι είχαν αντίθετες απόψεις σχετικά με τη θανάτωση του Ασβαττάμα. Ο Μπίμα ήθελε να τον σκοτώσουν αμέσως, ενώ η Ντρώπαντι ήθελε να τον σώσει. Μπορούμε να φανταστούμε τον Μπίμα έτοιμο να τον σκοτώσει και την Ντρώπαντι να τον παρεμποδίζει. Και για να σταματήσει και τους δυο τους, ο Κύριος αποκάλυψε άλλα δύο χέρια. Αρχικά, ο αρχέγονος Κύριος Σρι Κρίσνα φανερώνει μόνο δύο χέρια, αλλά όταν παρουσιάζεται ως Ναράγιανα φανερώνει τέσσερα. Ως Ναράγιανα κατοικεί με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του στους πλανήτες Βαϊκούντα, ενώ στην αρχική Του μορφή, ως Σρι Κρίσνα, κατοικεί στον πλανήτη Κρισναλόκα,

που βρίσκεται πολύ πιο πάνω από τους πλανήτες Βαϊκούντα στον πνευματικό ουρανό. Αν λοιπόν ο Σρι Κρίсна ονομάζεται *τσατουρ-μπουτζαχ* δεν υπάρχει αντίφαση. Αν χρειαστεί, μπορεί να φανερώσει εκατοντάδες χέρια, όπως έκανε με τη *βισβα-ρουπα* που έδειξε στον Αρτζούνα. Άρα κάποιος που μπορεί να φανερώσει εκατοντάδες και χιλιάδες χέρια μπορεί επίσης να επιδείξει τέσσερα χέρια όποτε χρειαστεί. Όταν ο Αρτζούνα σάστισε γιατί δεν ήξερε τι να κάνει με τον Ασβαττάμα, ο Κυριος Σρι Κρίсна, ως ο πλέον αγαπημένος φίλος του Αρτζούνα, ανέλαβε πρόθυμα το ζήτημα για να δώσει λύση. Και χαμογελούσε.

ΚΕΙΜΕΝΑ 53-54

σρι-μπαγκαβαν ουβατσα
μπραμα-μπανντουρ να χανταβια
αταταγι βανταρχαναχ
μαγιαϊβομπαγιαμ αμναταμ
παριπαχι ανουσασαναμ

κουρου πρατισρουταμ σατιαμ
γιατ τατ σαντβαγιατα πριγιαμ
πριγιαμ τσα μπιμασενασια
παντσαλια μαχιαμ εβα τσα

σρι-μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ουβατσα*: είπε - *μπραμα-μπανντουχ*: ο συγγενής ενός *μπραμανα* – *να*: δεν – *χανταβιαχ*: να σκοτωθεί – *αταταγι*: ο εισβολέας – *βαντα-αρχαναχ*: πρόκειται να σκοτωθεί – *μαγια*: από Εμένα – *εβα*: βεβαίως – *συμπαγιαμ*: και τα δύο – *αμναταμ*: που περιγράφονται σύμφωνα με αποφάσεις της εξουσίας – *παριπαχι*: εφάρμοσε – *ανουσασαναμ*: αποφάσεις – *κουρου*: συμμορφώσου – *πρατισρουταμ*: καθώς έχει δοθεί υπόσχεση – *σατιαμ*: η αλήθεια – *γιατ τατ*: εκείνο το οποίο – *σαντβαγιατα*: ενώ κατευνάζεις – *πριγιαμ*: την αγαπημένη σύζυγο – *πριγιαμ*: ικανοποίηση – *τσα*: επίσης – *μπιμασενασια*: του Σρι Μπιμασένα –

παντσαλιαχ: της Ντρώπαντι – μαχιαμ: και σε Εμένα – εβα: βεβαίως – τσα: και.

Είπε το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα: Ο φίλος ενός μπραμανα δεν πρέπει να θανατώνεται, αλλά αν είναι εισβολέας πρέπει να θανατώνεται. Όλοι αυτοί οι νόμοι υπάρχουν στις γραφές και θα πρέπει να πράξεις ανάλογα. Πρέπει να τηρήσεις την υπόσχεση που έδωσες στη γυναίκα σου και πρέπει ακόμα να ικανοποιήσεις τον Μπιμασένα και Εμένα.

Ο Αρτζούνα ήταν σαστισμένος επειδή σύμφωνα με όσα ανέφεραν διάφορα πρόσωπα από διάφορες γραφές ο Ασβαττάμα θα έπρεπε και να θανατωθεί και να αποφύγει τον θάνατο. Ως μπραμα-μπανντου ή ανάξιος γιος μπραμανα, ο Ασβαττάμα δεν θα έπρεπε να θανατωθεί, αλλά συγχρόνως ήταν και εισβολέας. Και σύμφωνα με τους νόμους του Μάνου, ένας εισβολέας, ακόμη και αν είναι μπραμανα (και πολύ περισσότερο ανάξιος γιος μπραμανα), θα πρέπει να θανατωθεί. Ο Ντρονατσάρια ήταν χωρίς αμφιβολία ένας μπραμανα με την αληθινή σημασία του όρου, αλλά επειδή στάθηκε στο πεδίο της μάχης σκοτώθηκε. Όμως ο Ασβαττάμα, παρόλο που ήταν εισβολέας, έμεινε χωρίς όπλα. Ο νόμος λέει ότι όταν ένας εισβολέας είναι χωρίς όπλο ή άρμα δεν μπορεί να θανατωθεί. Όλα αυτά αποτελούσαν οπωσδήποτε περιπλοκές. Επιπλέον, ο Αρτζούνα έπρεπε να τηρήσει την υπόσχεση που είχε δώσει στην Ντρώπαντι για να την καθησυχάσει. Και έπρεπε επίσης να ικανοποιήσει τον Μπίμα και τον Κρίσνα, που του συνέστησαν να σκοτώσει τον Ασβαττάμα. Αυτό ήταν το δίλημμα που αντιμετώπιζε ο Αρτζούνα και τη λύση την έδωσε ο Κρίσνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 55

σουτα ουβατσα

αρτζουνναχ σαχασαγκιαγια

χαρερ χαρνταμ ατασινα

μανιμ τζαχαρα μουρντανιαμ

ντβιτζασια σαχα-μουρντατζαμ

σουταχ: ο Σούτα Γκοσουάμι – *ουβατσα*: είπε – *αρτζούναχ*: ο Αρτζούνα – *σαχασα*: εκείνη ακριβώς τη στιγμή – *αγκιαγια*: γνωρίζοντάς το – *χαρεχ*: του Κυρίου – *χαρνταμ*: κίνητρο – *ατα*: έτσι – *ασινα*: με το σπαθί – *μανιμ*: πολύτιμο πετράδι – *τζαχα*: χάρισε – *μουρντανιαμ*: στο κεφάλι – *ντβιτζασια*: του διπλογεννημένου – *σαχα*: με – *μουρντατζαμ*: τα μαλλιά.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Μόλις τότε μπόρεσε ο Αρτζούνα να καταλάβει το κίνητρο του Κυρίου και τις διαφορούμενες εντολές Του και έτσι έκοψε με το σπαθί του τα μαλλιά και το πολύτιμο πετράδι από το κεφάλι του Ασβαττάμα.

Είναι αδύνατο να εκτελέσει κάποιος αντιφατικές εντολές διαφόρων προσώπων. Για τον λόγο αυτόν ο Αρτζούνα, με την κοφτερή του εξυπνάδα, διάλεξε μια λύση συμβιβαστική και έκοψε το πολύτιμο πετράδι από το κεφάλι του Ασβαττάμα. Αυτό ήταν εξίσου καλό όσο και το να είχε κόψει το κεφάλι του, αλλά συγχρόνως, για λόγους πρακτικούς, σώθηκε και η ζωή του. Εδώ ο Ασβαττάμα αναφέρεται ως διπλογεννημένος. Σίγουρα ήταν διπλογεννημένος, ξέπεσε όμως από τη θέση του και γι' αυτό τιμωρήθηκε κατάλληλα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 56

βιμουτσια ρασανα-μπανταμ

μπαλα-χατια-χατα-πραμπαμ

τετζασα μανινα χιναμ

σιμπιραν νιραγιαπαγιατ

βιμουτσια: αφού τον ελευθέρωσε – *ρασανα-μπανταμ*: από τα δεσμά του – *μπαλα-χατια*: παιδοκτονία – *χατα-πραμπαμ*: απώλεια της σωματικής λάμψης – *τετζασα*: από τη δύναμη – *μανινα*: από το πετράδι – *χιναμ*: αποστερημένος – *σιμπιρατ*: από το στρατόπεδο – *νιραγιαπαγιατ*: τον έδιωξαν.

Η λαμπρότητά του είχε κιόλας χαθεί με την παιδοκτονία και τώρα, χωρίς πετράδι στο κεφάλι του, έχασε κι άλλη από τη δύναμή του. Του έλυσαν λοιπόν τα σκοινιά και τον έδιωξαν από το στρατόπεδο.

Έχοντας υποστεί τέτοια προσβολή, ο ταπεινομένος Ασβαττάμα είχε θανατωθεί και ταυτόχρονα όχι, χάρη στην ευφυΐα του Κυρίου Κρίσνα και του Αρτζούνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 57

*βαπαναμ ντραβινανταναμ
σταναμ νιριαπαναμ τατα
εσα χι μπραμα-μπανντουναμ
βαντο νανιο 'στι νταϊχικαχ*

βαπαναμ: το κόψιμο των μαλλιών – ντραβινα: περιουσία – ανταναμ: δήμευση – στανατ: από την κατοικία – νιριαπαναμ: εκδίωξη – τατα: επίσης – εσαχ: όλα αυτά – χι: σίγουρα – μπραμα-μπανντουναμ: των συγγενών ενός μπραμανα – βανταχ: η θανάτωση – να: δεν – ανιαχ: κάποια άλλη μέθοδος – αστι: υπάρχει – νταϊχικαχ: όσον αφορά στο σώμα.

Να του κόψουν τα μαλλιά, να του στερήσουν την περιουσία και να τον διώξουν από το σπίτι του είναι η τιμωρία που ορίζεται για τον συγγενή ενός μπραμανα. Δεν υπάρχει εντολή για θανάτωση του σώματος.

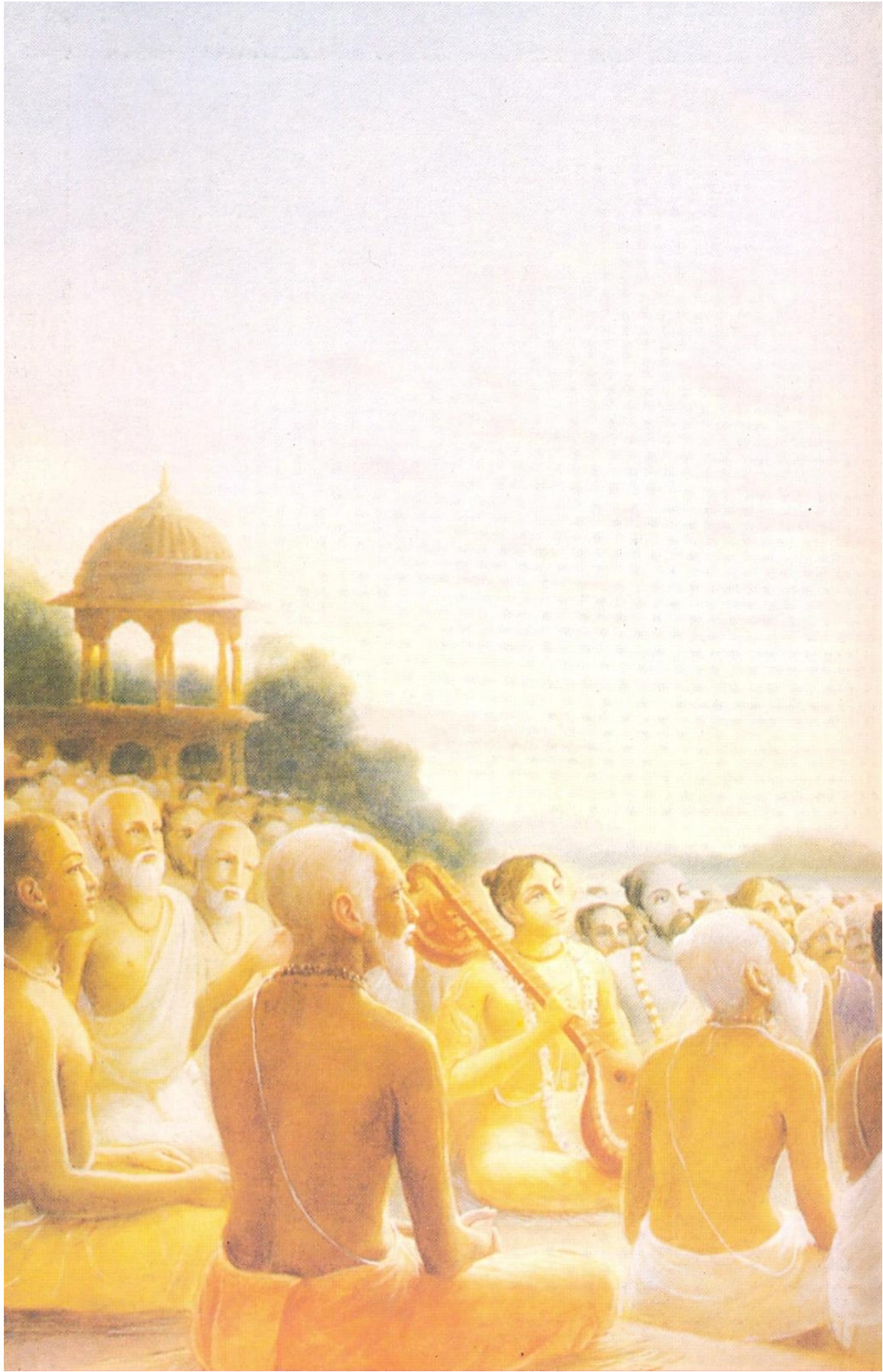
ΚΕΙΜΕΝΟ 58

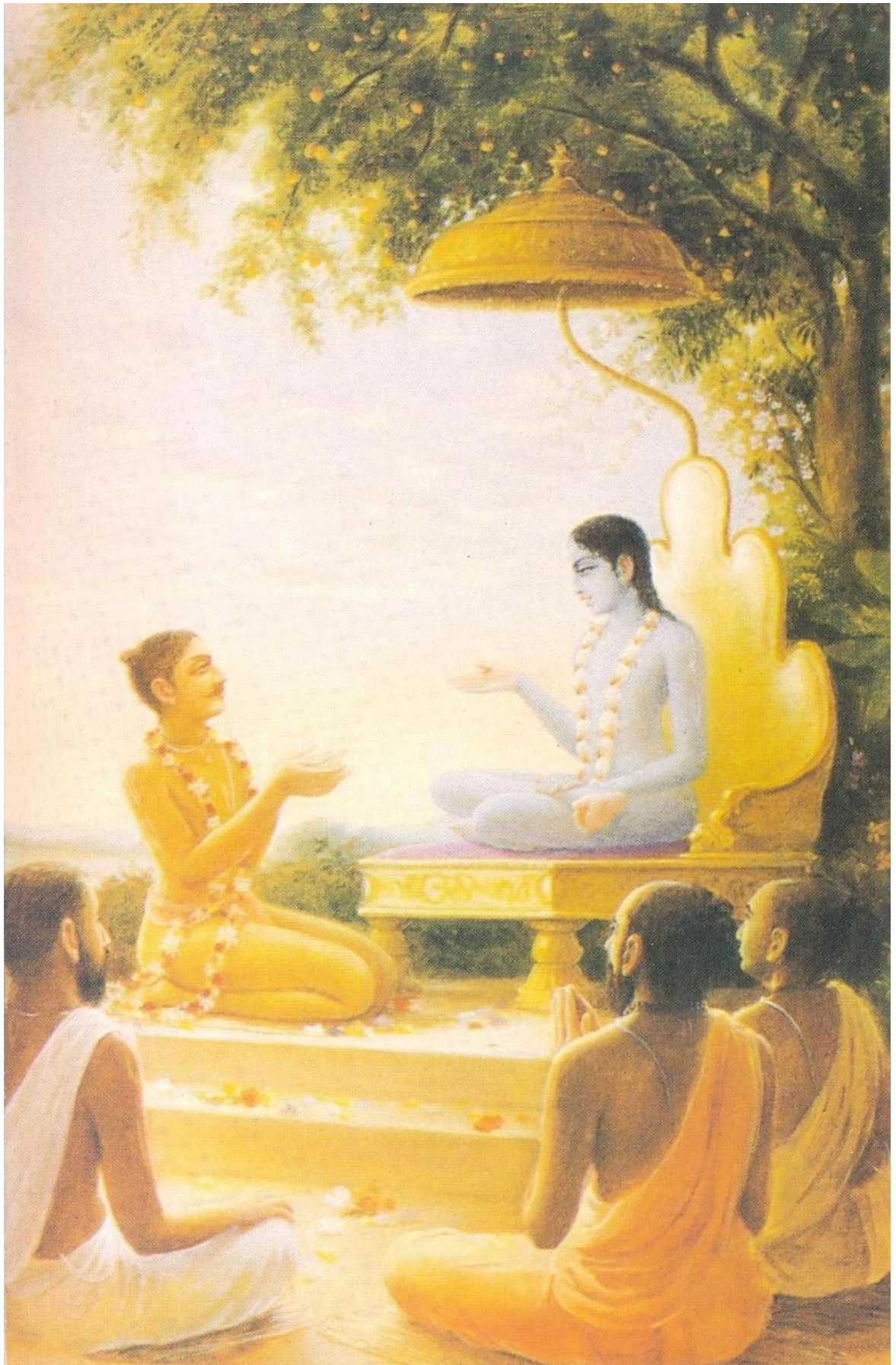
*πουτρα-σοκατουραχ σαρβε
παννταβαχ σαχα κρισναγια
σβαναμ μριταναμ γιατ κριτιαμ
τσακρουρ νιρχαραναντικαμ*

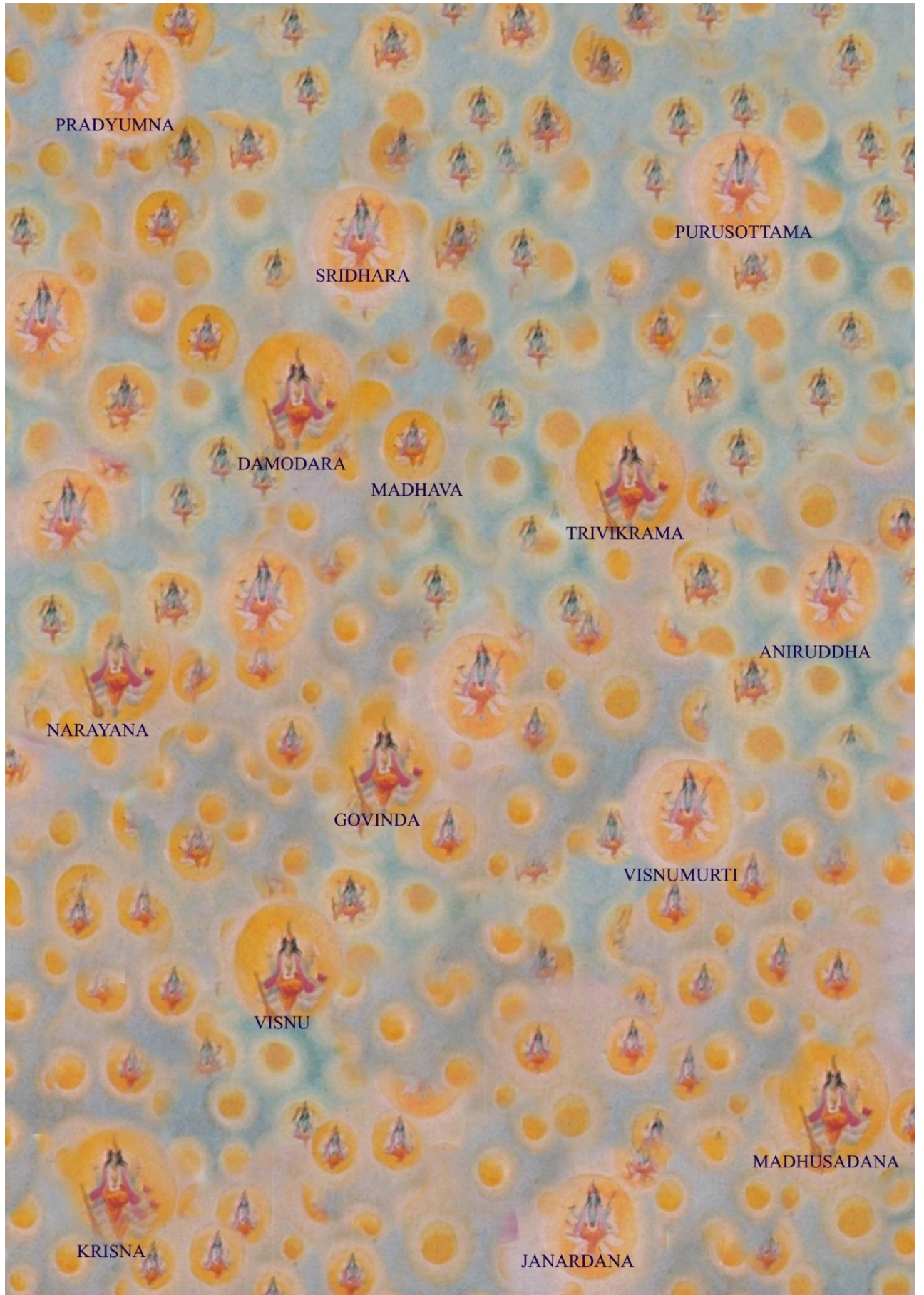
πουτρα: ο γιος – σοκα: πένθος – ατουραχ: συντετριμμένοι – σαρβε: όλοι τους – παννταβαχ: οι γιοι του Πάνντου – σαχα: μαζί με – κρισναγια: με την Ντρώπαντι – σβαναμ: των συγγενών – μριταναμ: των νεκρών – γιατ: ό,τι – κριτιαμ: έπρεπε να γίνει – τσακρουχ: ετέλεσαν – νιρχαρανα-αντικαμ: που είναι δυνατό να γίνει.

Μετά από αυτά, οι γιοι του Πάνντου και η Ντρώπαντι, συντετριμμένοι από τον πόνο, έκαναν τις τελετουργίες που έπρεπε για τα νεκρά κορμιά των συγγενών τους.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το έβδομο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η τιμωρία του γιου του Ντρόνα». •







PRADYUMNA

PURUSOTTAMA

SRIDHARA

DAMODARA

MADHAVA

TRIVIKRAMA

ANIRUDDHA

NARAYANA

GOVINDA

VISNUMURTI

VISNU

MADHUSADANA

KRISNA

JANARDANA